NORME METODOLOGICE din 22 ianuarie 2004

de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

EMITENT • **GUVERNUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004**

Data intrării în vigoare 06-02-2004

Formă consolidată valabilă la data 01-01-2006

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 01-01-2006 până la data de 23-03-2006

Notă CTCE

*) Textul iniţial a fost publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004. Aceasta este forma actualizată de S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra Neamt până la data de 1 ianuarie 2006 cu modificările şi completările aduse de RECTIFICAREA nr. 44 din 22 ianuarie 2004; HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004; HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004; HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005; HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005; HOTĂRÂREA nr. 797 din 14 iulie 2005.

**) Aceasta forma actualizată a Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal se referă la Codul fiscal cu modificări şi completări până la data de 01.01.2006.

***) Forma actualizată a HOTĂRÂRII nr. 44 din 22 ianuarie 2004, până la data de 01.01.2006, nu cuprinde Norme metodologice de aplicare pentru următoarele articole din Codul fiscal:

Titlul I, Cap. I - Art. 1 şi Art. 2;
Cap. II - Art. 3-Art. 6;
Cap. III - Art. 7 şi Art. 8;
Cap. IV - Art. 9, Art. 10, Art. 12.
Titlul II, Cap. I - Art. 14 şi Art. 17;
Cap. II - Art. 28;
Cap. V - Art. 35;
Cap. VI - Art. 36;
Cap. VII - Art. 37.
Titlul III, Cap. I - Art. 39 şi Art. 40;
Cap. II - Art. 53 şi Art. 54;
Cap. IV - Art. 63 şi Art. 64;
Cap. VI - Art. 68 şi Art.69;
Cap. VII - Art. 71 - Art. 74;
Cap. VIII - Art. 76;
Cap. IX - Art. 79;
Cap. XII - Art. 89;
Cap. XIII - Art. 93;
Cap. XIV - Art. 94, Art. 95.
Titlul IV, Art. 105, Art. 107, Art. 110, Art. 112.
Titlul V, Cap. I - Art. 113, Art. 114, Art. 119, Art. 121.
Titlul VI, Cap. I - Art. 125;
Cap. IV - Art. 130;
Cap. VII - Art. 139;
Cap. IX - Art. 143****) şi Art. 144;
Cap. XI - Art. 150;
Cap. XIII - Art. 153;
Cap. XIV - Art. 159 şi Art. 160;
Cap. XV - Art. 161^1.
Titlul VII Cap. I - Secţiunea 1 - Art. 164 - Art. 167;
- Secţiunea a 2-a - Art. 169 - Art. 172, Art. 174
- Secţiunea a 4-a - Art. 182, Art. 184;
- Secţiunea a 5-a - Art. 189 şi Art. 190;
- Secţiunea a 6-a - Art. 193, Art. 194, Art. 196 şi Art. 197.
Cap. II - Art. 207, Art. 209, Art. 211 - Art. 214;
Cap. III - Art. 216 şi Art. 217;
Cap. IV - Art. 218, art. 220^1;
Titlul VIII, Cap. I - Art. 224- Art. 229;

CTCE Piatra Neamţ

Cap. II - Art. 230, Art. 231;
Cap. III - Art. 233 şi Art. 234;
Cap. IV - Art. 235;
Cap. VI - Art. 241 şi Art. 242;
Titlul IX^1 - Art. 296^1.
Titlul X, - Art. 297 şi Art. 298.
****) A se vedea ORDINUL nr. 1.898 din 22 decembrie 2004 pentru aprobarea Normelor privind aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. i) şi j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 27 din 10 ianuarie 2005.
*****) Următoarele articole din Codul fiscal cu modificări şi completări până la data de 01.01.2006 sunt abrogate: art. 12^1, Cap. IV - art. 33; art. 96-art. 102, art. 238, art. 243, art. 245, art. 246.
NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:
Pentru o vedere completa asupra articolelor din Codul fiscal, cu modificările şi completările suferite de acestea, a se studia forma Legii nr. 571/2003 - Codul fiscal până la data de 1 ianuarie 2006, inclusiv. Normele metodologice de aplicare a acestor articole trebuie adaptate, în mod corespunzător, de legiuitor noilor reglementări.

Codul fiscal:

Titlul I
Dispoziţii generale

[...]
Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal
Art. 11. - (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înţelesul prezentului cod, autorităţile fiscale pot sa nu ia în considerare o tranzacţie care nu are un scop economic sau pot reincadra forma unei tranzacţii pentru a reflecta conţinutul economic al tranzacţiei.
(1^1) Autorităţile fiscale pot sa nu ia în considerare o tranzacţie efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.
(1^2) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autorităţile fiscale tranzacţiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin. Lista contribuabililor declaraţi inactivi va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, şi va fi adusă la cunoştinţa publică, în conformitate cu cerinţele prevăzute prin ordin.
(2) În cadrul unei tranzacţii între persoane afiliate, autorităţile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta preţul de piaţa al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacţiei. La stabilirea preţului de piaţa al tranzacţiilor între persoane afiliate se foloseşte cea mai adecvată dintre următoarele metode:
a) metoda comparării preţurilor, prin care preţul de piaţa se stabileşte pe baza preţurilor plătite altor persoane care vand bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;
b) metoda cost-plus, prin care preţul de piaţa se stabileşte pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacţie, majorat cu marja de profit corespunzătoare;
c) metoda preţului de revinzare, prin care preţul de piaţa se stabileşte pe baza preţului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marja de profit;
d) orice alta metoda recunoscută în liniile directoare privind preţurile de transfer emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

Alin. (1^1) şi (1^2) ale art. 11 au fost introduse de pct. 1 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:
1. Autorităţile fiscale din România pot, în scopul calculării obligaţiilor fiscale ale persoanelor afiliate, sa reconsidere evidentele persoanei afiliate din România, în scopul examinării fiscale, dacă în urma relaţiilor speciale dintre persoana afiliată română şi cea străină aceste evidente nu reflecta profiturile reale impozabile ce provin din România. Nu se efectuează reconsiderarea evidentelor persoanelor afiliate atunci când tranzacţiile dintre asemenea persoane au loc în termeni comerciali de piaţa libera, precum şi în cazul tranzacţiilor între persoane juridice române afiliate. Reconsiderarea evidentelor se referă la ajustarea veniturilor, cheltuielilor, în scopul calculării obligaţiilor fiscale ale persoanelor afiliate. Reconsiderarea evidentelor persoanelor afiliate nu se efectuează atunci când tranzacţiile dintre asemenea persoane au loc în termenii comerciali de piaţa libera, respectiv ca tranzacţii între persoane independente.
În cazul în care România a încheiat o convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este persoana afiliată străină, aceasta reconsiderare a evidentelor în scopul examinării fiscale se efectuează de către

autorităţile române prin coroborare cu «Procedura amiabila» prevăzută în respectiva convenţie. În acest sens, atunci când România include în profiturile unei persoane înregistrate în România şi impune în consecinţa profiturile asupra cărora o persoană rezidenţă în alt stat a fost supusă impunerii în statul sau de rezidenţă, iar profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit persoanei din România dacă condiţiile stabilite între cele doua persoane ar fi fost cele convenite între persoanele independente, statul de rezidenţă al persoanei afiliate străine poate proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri.
La ajustarea profiturilor între persoanele afiliate se au în vedere termenele de prescripţie prevăzute de legislaţia interna a statelor în care persoanele afiliate în cauza sunt rezidente, în cazul în care prin convenţia de evitare a dublei impuneri nu s-a prevăzut altfel.
Ajustarea profiturilor persoanelor afiliate nu conduce la modificarea situaţiilor financiare ale persoanelor afiliate.
La stabilirea preţului de piaţa al tranzacţiilor, autorităţile fiscale nu vor tine cont de împrejurările efective ce nu puteau fi cunoscute de către părţile la tranzacţie la data perfectarii acesteia şi care, dacă ar fi fost cunoscute, ar fi atras o supra- sau o subestimare de către părţi a valorii tranzacţiei.
Autorităţile stabilesc preţul de piaţa al acestor tranzacţii aplicând metoda utilizata de către contribuabil, cu excepţia cazurilor în care prin metoda utilizata nu se reflecta preţul de piaţa al bunurilor sau serviciilor furnizate în cazul tranzacţiei. În acest caz, autorităţile fiscale vor aplica cea mai adecvată dintre metodele prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal.
2. La estimarea preţului de piaţa al tranzacţiilor se poate utiliza una dintre următoarele metode:
a) metoda comparării preţurilor;
b) metoda cost-plus;
c) metoda preţului de revânzare;
d) orice alta metoda recunoscută în liniile directoare privind preţurile de transfer emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.
3. În termeni generali, preţul de piaţa este determinat prin raportarea la tranzacţii comparabile necontrolate. O tranzacţie este necontrolata dacă se desfăşoară între persoane independente.
4. Metoda comparării preţurilor
Determinarea preţului de piaţa are la baza comparatia preţului tranzacţiei analizate cu preţurile practicate de alte entităţi independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, preţul de piaţa este acel preţ pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condiţiile existente pe pieţe, comparabile din punct de vedere comercial pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantităţi comparabile, în acelaşi punct din lantul de producţie şi de distribuţie şi în condiţii comparabile de livrare şi de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piaţa se poate recurge la:
a) compararea preţurilor convenite între persoane afiliate cu preţurile convenite în relaţiile cu persoane independente, pentru tranzacţii comparabile (compararea interna a preţurilor);
b) compararea preţurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacţii comparabile (compararea externa a preţurilor).
Pentru aplicarea metodei comparării preţurilor, preţul de piaţa al tranzacţiei este determinat prin compararea preţului de vânzare al mărfurilor şi serviciilor identice sau similare, vândute în cantităţi comparabile, cu preţul de vânzare al mărfurilor şi al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantităţile nu sunt comparabile se utilizează preţul de vânzare pentru mărfurile şi serviciile identice sau similare, vândute în cantităţi diferite. Pentru aceasta, preţul de vânzare se corecteaza cu diferenţele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferenţa de cantitate.
5. Metoda cost-plus
Pentru determinarea preţului pieţei, metoda se bazează pe majorarea costurilor principale cu o marja de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru aceasta metoda, în cazul transferului de mărfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeaşi metoda de calcul pe care persoana care face transferul îşi bazează şi politica de stabilire a preţurilor faţă de persoane independente. Suma care se adauga la costul astfel stabilit va avea în vedere o marja de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, preţul de piaţa al tranzacţiei controlate reprezintă rezultatul adaugarii profitului la costurile de mai sus. În cazul în care mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de persoane afiliate, aceasta metoda urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul şi activităţile concrete ale fiecărei persoane afiliate. Costul plus profitul furnizorului într-o tranzacţie controlată va fi stabilit în mod corespunzător prin referinţa la costul plus profitul aceluiaşi furnizor în comparatie cu tranzacţiile necontrolate. În completare, metoda care poate fi folosită este costul plus profitul care a fost câştigat în tranzacţii comparabile de către o persoană independenta.
6. Metoda preţului de revânzare

În cazul acestei metode preţul pieţei este determinat pe baza preţului de revânzare al produselor şi serviciilor către entităţi independente, diminuat cu cheltuielile de vânzare, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marja de profit. Aceasta metoda se aplică pornindu-se de la preţul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revandut unei persoane independente. Acest preţ (preţul de revânzare) este apoi redus cu o marja bruta corespunzătoare (marja preţului de revânzare), reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului incearca să îşi acopere cheltuielile de vânzare şi alte cheltuieli de operare în funcţie de operaţiunile efectuate (luând în considerare activele utilizate şi riscul asumat) şi sa realizeze un profit corespunzător. În acest caz, preţul de piaţa pentru transferul bunului între entităţi afiliate este preţul care rămâne după scăderea marjei brute şi după ajustarea cu alte costuri asociate achiziţionării produsului. Marja preţului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacţie controlată poate fi determinata prin referinţa la marja profitului de revânzare, pe care acelaşi ultim vânzător o câştiga pentru bunurile procurate şi vândute în cadrul tranzacţiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza şi marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independenta în cadrul unor tranzacţii necontrolate comparabile.

La stabilirea valorii marjei preţului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

a) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea iniţială şi revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piaţa în ceea ce priveşte cheltuielile, ratele de schimb şi inflatia;

b) modificările survenite în starea şi gradul de uzura al bunurilor ce fac obiectul tranzacţiei, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;

c) dreptul exclusiv al revanzatorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influenţa decizia asupra unei schimbări a marjei de preţ.

De regula, metoda preţului de revânzare este utilizata în cazul în care cel care revinde nu majorează substanţial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizata şi atunci când, înainte de revânzare, bunurile mai sunt prelucrate şi, în aceste circumstanţe, se poate stabili marja adecvată.

7. În sensul art. 11 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte metode recunoscute în liniile directoare privind preţurile de transfer emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică se înţelege metoda marjei nete şi metoda împărţirii profitului.

8. Metoda marjei nete

Metoda marjei nete implica calcularea marjei nete a profitului, obţinută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacţii cu persoane afiliate, şi estimarea acestei marje pe baza nivelului obţinut de către aceeaşi persoana în tranzacţii cu persoane independente sau pe baza marjei obţinute în tranzacţii comparabile efectuate de persoane independente.

Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparatii între anumiti indicatori financiari ai persoanelor afiliate şi aceiaşi indicatori ai persoanelor independente, care activează în cadrul aceluiaşi domeniu de activitate.

În utilizarea metodei marjei nete trebuie luate în considerare diferenţele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile. În acest sens vor fi avuti în vedere următorii factori: competitivitatea altor contribuabili de pe piaţa şi a bunurilor echivalente, eficienta şi strategia de management, poziţia pe piaţa, diferenţa în structura costurilor şi nivelul experienţei în afaceri.

9. Metoda împărţirii profitului

Metoda împărţirii profitului se foloseşte atunci când tranzacţiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente astfel încât nu este posibila identificarea unor tranzacţii comparabile. Aceasta metoda presupune estimarea profitului obţinut de persoanele afiliate în urma uneia sau mai multor tranzacţii şi împărţirea acestor profituri între persoanele afiliate, proporţional cu profitul care ar fi fost obţinut de către persoane independente. Împărţirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate şi a costurilor suportate în urma uneia sau a mai multor tranzacţii de către fiecare persoana. Profiturile trebuie împărţite astfel încât sa reflecte funcţiile efectuate, riscurile asumate şi activele folosite de către fiecare dintre părţi.

10. În cazul comparării tranzacţiilor între persoane afiliate şi cele independente se au în vedere:

a) diferenţele determinate de particularităţile bunurilor materiale, nemateriale sau serviciilor ce fac obiectul tranzacţiilor comparabile, în măsura în care aceste particularităţi influenţează preţul de piaţa al obiectului respectivei tranzacţii;

b) funcţiile îndeplinite de persoane în tranzacţiile respective.

La analiza funcţiilor persoanelor participante într-o tranzacţie vor fi avute în vedere: importanţa economică a funcţiilor îndeplinite de fiecare participant, împărţirea riscurilor şi a responsabilităţilor între părţile ce participa la tranzacţie, volumul resurselor angajate, al utilajelor şi echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.

11. La stabilirea preţului de piaţa al tranzacţiilor între persoane afiliate se foloseşte una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

a) metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite preţurile supuse liberei concurente pe pieţe comparabile din punct de vedere comercial;

b) metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcţionarea efectivă a persoanelor afiliate, implicate în tranzacţii supuse liberei concurente;

c) gradul de precizie cu care se pot face ajustari în vederea obţinerii comparabilitatii;
d) circumstanţele cazului individual;
e) activităţile desfăşurate efectiv de diferitele persoane afiliate;
f) metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieţei şi ale activităţii contribuabilului;
g) documentaţia care poate fi pusă la dispoziţie de către contribuabil.

12. Circumstanţele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea preţului de piaţa sunt:
a) tipul, starea, calitatea, precum şi gradul de noutate al bunurilor, mărfurilor şi serviciilor transferate;
b) condiţiile pieţei pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;
c) activităţile desfăşurate şi stadiile din lantul producţiei şi distribuţiei ale entitatilor implicate;
d) clauzele cuprinse în contractele de transfer, privind: obligaţiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanţiile acordate, asumarea riscului;
e) în cazul unor relaţii de transfer pe termen lung, avantajele şi riscurile legate de acestea;
f) condiţiile speciale de concurenta.

13. În aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal se iau în considerare datele şi documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul.
În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă terţe părţi independente ţin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare (de exemplu, clauze de actualizare a preţului).
În situaţia în care în legătură cu transferul bunurilor şi al serviciilor sunt convenite aranjamente financiare speciale (condiţii de plată sau facilităţi de credit pentru client, diferite de practica comercială obişnuită), în cazul furnizarii parţiale de materiale de către client sau servicii auxiliare, la determinarea preţului de piaţa trebuie să se ia în considerare şi aceşti factori.

14. La aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal nu se iau în considerare preţurile care au fost influentate de situaţii competitive speciale, cum ar fi:
a) preţuri practicate pe pieţe speciale închise, unde aceste preţuri sunt stabilite diferit de condiţiile de pe piaţa din care se face transferul;
b) preţuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piaţa;
c) preţuri care sunt influentate de reglementările autorităţilor publice.

15. Atunci când se stabileşte preţul de piaţa al serviciilor în cadrul tranzacţiilor între persoane afiliate, autorităţile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacţie în condiţiile stabilite de persoanele afiliate.
În cazul furnizarilor de servicii se iau în considerare tarifele obişnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii (transport, asigurare). În cazul în care nu exista tarife comparabile se foloseşte metoda «cost-plus».

16. În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează sa beneficieze de pe urma publicităţii făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporţional cu beneficiul. În situaţia în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mama în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana controlată.
La calcularea profitului, autorităţile fiscale estimeaza cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proporţional cu beneficiile câştigate de aceste persoane din publicitate. Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază şi o persoană afiliată, se presupune ca prima persoana a furnizat celei de a doua persoane servicii comerciale, proporţional cu natura şi sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independenta.
Pentru a stabili mai clar proportiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoana cu publicitatea, de care beneficiază doua sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare pieţele pe care s-a făcut publicitatea şi cota de piaţa a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri şi servicii cărora li s-a făcut reclama.

17. Când un contribuabil acorda un împrumut (credit) unei persoane afiliate sau atunci când acesta primeşte un astfel de împrumut (credit), indiferent de scopul şi destinaţia sa, preţul pieţei pentru asemenea serviciu este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiţii comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului.
În cazul serviciilor de finanţare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:
a) dacă împrumutul dat este în interesul desfăşurării activităţii beneficiarului şi a fost utilizata în acest scop;
b) dacă a existat o schema de distribuţie a profitului.
Încadrarea împrumutului în schema de distribuţie a profitului va fi presupusa dacă la data acordării împrumutului nu se asteapta în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conţine clauze defavorabile pentru plătitor.

Atunci când se examinează dobânda, trebuie luate în considerare: suma şi durata împrumutului, natura şi scopul împrumutului, garanţia implicata, valuta implicata, riscurile de schimb şi costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb, precum şi alte circumstanţe de acordare a împrumutului.
Raportarea condiţiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile şi în aceeaşi zona valutară de o persoană independenta. De asemenea, trebuie să se ţină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărţi riscul de schimb (de exemplu: clauze care menţin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de devize pentru plata la termen pe cheltuiala împrumutătorului).
18. În cazul dobânzilor aferente furnizorilor de bunuri şi de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practica comercială obişnuită sau dacă părţile care fac tranzacţia cer dobânda acolo unde, în tranzacţii comparabile, bunurile şi serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiza se au în vedere şi la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.
19. Atunci când se stabileşte preţul de piaţa al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacţiilor între persoane afiliate, autorităţile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacţie în condiţiile stabilite de persoane afiliate.
În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licenţelor, know-how şi altele de aceeaşi natura, costurile folosirii proprietăţii nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii şi dacă sunt incluse în preţul acestora.
20. În cazul serviciilor de administrare şi conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:
a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanţa sau funcţii similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societăţii-mama, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remuneraţie pentru aceste activităţi, în măsura în care baza lor legală este relaţia juridică care guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entităţi. Cheltuielile de aceasta natura pot fi deduse numai dacă astfel de entităţi furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în preţul bunurilor şi în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare şi serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natura de către o filiala care foloseşte aceste servicii luând în considerare relaţia juridică dintre ele, numai pentru propriile condiţii, ţinând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independenta;
b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existenta a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficienta, deoarece, ca regula generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.
Pentru aplicarea prezentelor norme metodologice, autorităţile fiscale vor lua în considerare şi liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

Normele metodologice de aplicare a Titlului I "Dispoziţii generale"-pentru art. 11 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Titlul II
Impozitul pe profit
Capitolul I
Dispoziţii generale

Contribuabili
Art. 13. - Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:
a) persoanele juridice române;

Norme metodologice:
1. Fac parte din această categorie companiile naţionale, societăţile naţionale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societăţile comerciale, indiferent de forma juridică de organizare şi de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societăţile agricole şi alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, organizaţiile cooperatiste, instituţiile financiare şi instituţiile de credit, fundaţiile, asociaţiile, organizaţiile, precum şi orice alta entitate care are statutul legal de persoana juridică constituită potrivit legislaţiei române.
2. În cazul persoanelor juridice române care deţin participatii în capitalul altor societăţi comerciale şi care întocmesc situaţii financiare consolidate, calculul şi plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecărei persoane juridice din grup.

Codul fiscal:

b) persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;

Norme metodologice:

3. Persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundaţiile, asociaţiile, organizaţiile şi orice entităţi similare, înfiinţate şi organizate în conformitate cu legislaţia unei alte tari, devin subiect al impunerii atunci când îşi desfăşoară activitatea, integral sau parţial, prin intermediul unui sediu permanent în România, asa cum este definit acesta în Codul fiscal, de la începutul activităţii sediului.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 15. - (1) Sunt scutiţi de la plata impozitului pe profit următorii contribuabili: [...]

d) fundaţiile române constituite ca urmare a unui legat;

Norme metodologice:

4. Fundaţia constituită ca urmare a unui legat, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, cu modificările şi completările ulterioare, este subiectul de drept înfiinţat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauza de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent şi irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, comunitar.

Codul fiscal:

e) cultele religioase, pentru veniturile obţinute din activităţi economice care sunt utilizate pentru susţinerea activităţilor cu scop caritabil;

Norme metodologice:

5. Sunt exceptate de la plata impozitului pe profit cultele religioase pentru profitul impozabil corespunzător veniturilor obţinute din activităţi economice, altele decât cele menţionate la art. 15 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, în situaţia în care sumele respective sunt utilizate în anul curent pentru susţinerea activităţilor cu scop caritabil, cum ar fi: ajutorarea persoanelor aflate în dificultăţi materiale, a oamenilor fără adapost, a centrelor de îngrijire a copiilor şi batranilor etc. Justificarea utilizării veniturilor pentru susţinerea activităţilor cu scop caritabil se realizează în baza documentelor care atesta efectuarea cheltuielilor respective.

Codul fiscal:

f) cultele religioase, pentru veniturile obţinute din producerea şi valorificarea obiectelor şi produselor necesare activităţii de cult, potrivit legii, şi pentru veniturile obţinute din chirii, cu condiţia ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent sau în anii următori, pentru întreţinerea şi funcţionarea unităţilor de cult, pentru lucrările de construcţie, de reparatie şi de consolidare a lacasurilor de cult şi a clădirilor ecleziastice, pentru învăţământ şi pentru acţiuni specifice cultelor religioase, inclusiv veniturile din despăgubiri sub forma bănească, obţinute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate;

g) instituţiile de învăţământ particular acreditate, precum şi cele autorizate, pentru veniturile utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii învăţământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările şi completările ulterioare şi Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătăţirea finanţării învăţământului superior, cu modificările ulterioare;

Norme metodologice:

6. Veniturile obţinute din activităţi economice de către contribuabilii prevăzuţi la art. 15 alin. (1) lit. e), f), g) şi h) din Codul fiscal şi care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menţionate la literele respective se supun impozitării cu cota prevăzută la art. 17 alin. (1) din Codul fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile obţinute se scad cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri.

Punctul 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 15, alin. (1), lit. e), f), g) şi h) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

(2) Organizaţiile nonprofit, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit pentru următoarele tipuri de venituri: [...]

k) veniturile obţinute din reclama şi publicitate, realizate de organizaţiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare şi funcţionare, din domeniul culturii, cercetării ştiinţifice, învăţământului, sportului, sănătăţii, precum şi de camerele de comerţ şi industrie, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale.

Norme metodologice:

7. Sunt venituri neimpozabile din reclama şi publicitate veniturile obţinute din închirieri de spaţii publicitare pe: clădiri, terenuri, tricouri, cărţi, reviste, ziare etc. Nu se includ în veniturile descrise anterior veniturile obţinute din prestări de servicii de intermediere în reclama şi publicitate.

Codul fiscal:

(3) Organizaţiile nonprofit, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit şi pentru veniturile din activităţi economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevăzute la alin. (2). Organizaţiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau art. 18, după caz.

Norme metodologice:

8. Organizaţiile nonprofit care obţin venituri, altele decât cele menţionate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, şi depăşesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pentru profitul corespunzător acestora. Determinarea profitului impozabil se face în conformitate cu prevederile de la cap. II, titlul II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere următoarele:

a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal;

b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor pasi:

- calculul echivalentului în lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Naţionala a României pentru anul fiscal respectiv;
- calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);
- stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mica dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;

c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) şi b);

d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);

e) calculul profitului impozabil corespunzător veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:

(i) stabilirea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesară utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune;

(îi) stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luându-se în considerare prevederile art. 21 din Codul fiscal;

(iii) stabilirea profitului impozabil ca diferenţa între veniturile impozabile de la lit. d) şi cheltuielile deductibile stabilite la pct. (îi);

f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau la art. 18 din Codul fiscal, după caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).

8^1. Veniturile realizate de organizaţiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea profitului impozabil.

Punctul 8^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 15, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 1 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Anul fiscal

Art. 16. - (1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înfiinţează sau încetează sa mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

Norme metodologice:

9. În cazul infiintarii unui contribuabil într-un an fiscal perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acestuia la registrul comerţului, dacă are aceasta obligaţie;

b) de la data înregistrării în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente, dacă are aceasta obligaţie;

c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naştere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă se încheie, în cazul divizarilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenţei persoanelor juridice supuse acestor operaţiuni, la următoarele date:

a) în cazul constituirii uneia sau mai multor societăţi noi, la data înregistrării în registrul comerţului a noii societăţi sau a ultimei dintre ele;

b) în celelalte cazuri, la data înscrierii în registrul comerţului a menţiunii privind majorarea capitalului social al societăţii absorbante.

În cazul lichidării unui contribuabil într-un an fiscal, perioada impozabilă încetează o dată cu data radierii din registrul unde a fost înregistrată înfiinţarea acestuia.

Codul fiscal:

Impozit minim pentru baruri de noapte, cluburi de noapte, discoteci, cazinouri şi pariuri sportive

Art. 18. - Contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, şi la care impozitul pe profit datorat pentru activităţile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligaţi la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri realizate.

Art. 18 a fost modificat de pct. 6 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

11. Intra sub incidenţa prevederilor art. 18 din Codul fiscal contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, încadraţi potrivit dispoziţiilor legale în vigoare; aceştia trebuie să organizeze şi sa conducă evidenţa contabilă pentru a se cunoaşte veniturile şi cheltuielile corespunzătoare acestor activităţi. La determinarea profitului aferent acestor activităţi se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporţional cu veniturile obţinute din aceste activităţi. În cazul în care impozitul pe profitul datorat este mai mic decât 5% din veniturile obţinute din aceste activităţi, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acesta se adauga la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activităţi, impozit calculat potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal. Veniturile care se iau în calcul pentru aplicarea cotei de 5% sunt veniturile aferente activităţilor respective, înregistrate în conformitate cu reglementările contabile.

Codul fiscal:

Capitolul II
Calculul profitului impozabil

Reguli generale

Art. 19. - (1) Profitul impozabil se calculează ca diferenţa între veniturile realizate din orice sursa şi cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile şi la care se adauga cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul şi alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

Norme metodologice:

12. Veniturile şi cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilităţii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile şi se adauga cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

Exemple de elemente similare veniturilor:

- diferenţele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidenţa contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratarii sau transpunerii;
- rezervele din reevaluare la casarea sau cedarea activelor, în situaţia în care au fost deductibile din profitul impozabil.

Exemple de elemente similare cheltuielilor:

- diferenţele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidenţa contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratarii sau transpunerii;
- cheltuiala cu valoarea neamortizata a cheltuielilor de cercetare şi dezvoltare şi a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, cheltuiala este deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizari, respectiv durata iniţială stabilită conform legii, mai puţin perioada pentru care s-a calculat amortizarea. În mod similar se va proceda şi în cazul obiectelor de inventar, baracamentelor şi amenajărilor provizorii trecute în rezultatul reportat cu ocazia retratarii situaţiilor financiare anuale.

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corecteaza prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparţin. În cazul în care contribuabilul constata ca după depunerea declaraţiei anuale un element de venit sau de cheltuiala a fost omis ori a fost înregistrat eronat, contribuabilul este obligat să depună declaraţia rectificativa pentru anul fiscal respectiv. Dacă în urma efectuării acestei corectii rezultă o sumă suplimentară de plată a impozitului pe profit, atunci pentru această sumă se datorează dobânzi şi penalităţi de întârziere conform legislaţiei în vigoare.

14. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislaţia în vigoare se aplică trimestrial, lunar sau potrivit prezentelor norme metodologice, după caz, astfel încât la finele anului acestea să se încadreze în prevederile legii.

15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligaţi sa întocmească un registru de evidenta fiscală, într-un singur exemplar, compus din cel puţin 100 de file, ţinut în forma scrisă sau electronică. Completarea

se face în ordine cronologică, iar informaţiile înregistrate trebuie să corespundă cu operaţiunile fiscale şi cu datele prezentate în declaraţiile de impunere. Registrul de evidenta fiscală se completează în toate situaţiile în care informaţiile cuprinse în declaraţia fiscală sunt obţinute în urma unor prelucrari ale datelor furnizate din înregistrările contabile. Modul de completare a registrului de evidenta fiscală este la latitudinea fiecărui contribuabil, în funcţie de specificul activităţii şi de necesităţile proprii ale acestuia. Acestea se referă la: calculul dobânzilor şi al diferenţelor de curs valutar deductibile fiscal, amortizarea fiscală, reduceri şi scutiri de impozit pe profit, evidenta fiscală a vânzărilor cu plata în rate, valoarea fiscală în cazul efectuării operaţiunilor prevăzute la art. 27 din Codul fiscal, alte asemenea operaţiuni.

Codul fiscal:

(3) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsura ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de aceasta facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleaşi termene scadente, proporţional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului.

Alin. (3) al art. 19 a fost modificat de pct. 2 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.
Alin. (3) al art. 19 a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005. (modificare aplicabilă cu data de 1 mai 2005).
Alin. (3) al art. 19 a fost modificat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005*).
*) Art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005 abroga Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 24/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005.

Norme metodologice:

16. Pentru contribuabilii care au optat la momentul livrării bunurilor, executării lucrărilor sau prestării serviciilor pentru impunerea veniturilor aferente contractelor cu plata în rate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, veniturile şi cheltuielile aferente bunurilor mobile şi imobile produse, lucrărilor executate şi serviciilor prestate, valorificate în baza unui contract cu plata în rate, sunt impozabile, respectiv deductibile, pe măsura ce ratele devin scadente, pe durata derulării contractelor respective.

Punctul 16 din Normele metodologice de aplicare a art. 19, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 1 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(4) În cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi de servicii internaţionale, în baza convenţiilor la care România este parte, veniturile şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenţii.

Norme metodologice:

17. Intra sub incidenţa acestui alineat contribuabilii care desfăşoară activităţi de servicii internaţionale care aplica regulile de evidenta şi decontare a veniturilor şi cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convenţiilor la care România este parte (de exemplu: serviciile poştale, telecomunicatiile, transporturile internaţionale).

Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 20. - Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoană juridică română. Sunt, de asemenea, neimpozabile, după data aderării României la Uniunea Europeană, dividendele primite de la o persoană juridică străină, din statele Comunităţii Europene, dacă persoana juridică română deţine minimum 25% din titlurile de participare la persoana juridică străină, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani, care se încheie la data plăţii dividendului;

Norme metodologice:

18. După data aderării României la Uniunea Europeană, veniturile realizate de persoanele juridice române din dividende primite de la o persoană juridică străină, din statele Comunităţii Europene, sunt neimpozabile în condiţiile în care acestea justifica îndeplinirea celor două condiţii cumulativ:
- deţinerea a minimum 25% din titlurile de participare la persoana juridică străină;
- perioada neîntreruptă de cel puţin 2 ani, care se încheie la data plăţii dividendului.
Justificarea îndeplinirii celor două condiţii se face pe baza documentelor care atesta dreptul de proprietate asupra titlurilor de participare deţinute la persoana juridică străină.

Codul fiscal:

b) diferenţele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a incorporarii rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se deţin titluri de participare, precum şi diferenţele de evaluare a investiţiilor financiare pe termen lung. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionarii, a retragerii titlurilor de participare, precum şi la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se deţin titlurile de participare;

Norme metodologice:

19. În sensul prevederilor art. 20 lit. b) din Codul fiscal, investiţiile financiare pe termen lung reprezintă activele înregistrate astfel potrivit reglementărilor contabile.

Punctul 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 20, lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

d) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, precum şi veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile;

Norme metodologice:

20. Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursarile de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi şi/sau penalităţi de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor şi altele asemenea. Veniturile rezultate din înregistrarea în evidenţa contabilă a creanţelor privind impozitul pe profit amânat sunt venituri neimpozabile.

Codul fiscal:

e) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative.

Norme metodologice:

21. Contribuabilii pentru care prin acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul ca profitul aferent anumitor activităţi nu este impozabil sunt obligaţi sa organizeze şi sa conducă evidenţa contabilă pentru determinarea profitului neimpozabil. La determinarea profitului aferent acestor activităţi se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporţional cu veniturile obţinute din acele activităţi, în situaţia în care evidenţa contabilă nu asigura informaţia necesară identificarii acestora, după caz.

Codul fiscal:

Cheltuieli

Art. 21. - (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

Norme metodologice:

22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea şi comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

23. În sensul art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile şi următoarele:

a) cheltuielile efectuate cu editarea publicaţiilor care sunt înregistrate ca retururi în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative şi în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuţie, cu condiţia reflectării în contabilitate a veniturilor şi cheltuielilor potrivit reglementărilor contabile;

b) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicării proratei, în conformitate cu prevederile titlului VI «Taxa pe valoarea adăugată» din Codul fiscal, precum şi în alte situaţii când taxa pe valoarea adăugată este înregistrată pe cheltuieli, în situaţia în care taxa pe valoarea adăugată este aferentă unor bunuri sau servicii achiziţionate în scopul realizării de venituri impozabile;

c) cheltuielile reprezentând valoarea creanţelor comerciale înstrăinate, potrivit legii.

d) penalităţile de întârziere şi daunele-interese, stabilite, potrivit legii, în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane rezidente, sunt cheltuieli deductibile, respectiv venituri impozabile pe măsura înregistrării lor.

Punctul 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Litera d) a pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de punctul 3 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

24. Nu sunt deductibile cheltuielile ocazionate de cesionarea către personalul societăţii a acţiunilor proprii, în limitele stabilite de adunarea generală a acţionarilor, nefiind cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Codul fiscal:

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri şi: [...]

b) cheltuielile efectuate, potrivit legii, pentru protecţia muncii şi cheltuielile efectuate pentru prevenirea accidentelor de muncă şi a bolilor profesionale;

Norme metodologice:

25. Intra sub incidenţa acestei prevederi cheltuielile efectuate în acest scop, în condiţiile în care specificul activităţii desfăşurate se încadrează în domeniile pentru care se impune respectarea normelor de protecţie a muncii, stabilite conform legislaţiei în materie.

Codul fiscal:

c) cheltuielile reprezentând contribuţiile pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii, şi cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de riscuri profesionale;

Litera c) a alin. (2) al art. 21 a fost modificată de pct. 9 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

26. Intra sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal cheltuielile reprezentând contribuţiile pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, efectuate potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, cu modificările şi completările ulterioare. Cheltuielile cu primele de asigurare pentru riscul profesional, efectuate potrivit legislaţiei specifice, sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Punctul 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (2), lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 3 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

e) cheltuielile de transport şi cazare în ţara şi în străinătate efectuate de către salariaţi şi administratori, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exerciţiul curent şi/sau din anii precedenti;

Norme metodologice:

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare.

28. Analiza în vederea acordării deductibilitatii cheltuielilor de transport şi cazare în ţara şi străinătate, efectuate de către salariaţi şi administratori, se efectuează pe baza rezultatului contabil curent, respectiv reportat. Rezultatul contabil curent reprezintă soldul contului «Profit şi pierdere» la nivel de luna, respectiv trimestru, după caz, urmând a se efectua regularizări periodice. În cazul în care, prin cumularea rezultatului curent cu cel reportat, contribuabilul înregistrează profit contabil, cheltuielile prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sunt deductibile. Profitul din anii precedenti reprezintă soldul contului «Rezultatul reportat» la data de 31 decembrie a anului anterior anului curent, indiferent de natura conturilor analitice.

Punctul 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (2), lit. e) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 4 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

f) contribuţia la rezerva mutuala de garantare a casei centrale a cooperativelor de credit;

Norme metodologice:

29. Intra sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cotizaţiile cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit pentru constituirea rezervei mutuale de garantare, în conformitate cu reglementările legale.

Codul fiscal:

g) taxele de înscriere, cotizaţiile şi contribuţiile obligatorii, reglementate de actele normative în vigoare, precum şi contribuţiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă;

Norme metodologice:

30. Intra sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal cheltuielile cu taxele de înscriere, cotizaţiile şi contribuţiile obligatorii, stabilite prin acte normative, de practicare a unor profesii cum sunt: expert contabil, contabil autorizat, arhitect, medic, auditor financiar, avocat, notar şi altele asemenea. Contribuţiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă sunt cele datorate patronatelor, în conformitate cu prevederile Legii patronatelor nr. 356/2001.

Codul fiscal:

i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieţei, promovarea pe pieţele existente sau noi, participarea la târguri şi expoziţii, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii;

Litera i) a alin. (2) al art. 21 a fost modificată de pct. 9 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

31. În cazul în care activităţile de promovare pe pieţe existente sau noi, participarea la târguri şi expoziţii, la misiuni de afaceri generează cheltuieli cu bunuri din producţia proprie sau prestarea de servicii, în scopul popularizarii firmei, produselor sau serviciilor, acestea sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în baza art. 21 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal. Celelalte cheltuieli aferente activităţilor prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal nu sunt deductibile în situaţia în care contribuabilul realizează pierdere contabila din cumularea rezultatului curent cu cel reportat sau nu se afla înăuntrul perioadei de recuperare a pierderii fiscale, conform art. 26 din Codul fiscal.

32. Analiza în vederea acordării deductibilitatii cheltuielilor de marketing, studiul pieţei, promovarea pe pieţe existente sau noi, participarea la târguri şi expoziţii, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii se efectuează pe baza rezultatului contabil curent, respectiv reportat. Profitul în exerciţiul curent reprezintă rezultatul contabil cumulat al lunii, respectiv trimestrului, după caz, urmând a se efectua regularizări periodice. În cazul în care, prin cumularea rezultatului curent cu cel reportat, contribuabilul înregistrează profit contabil, precum şi în situaţia în care contribuabilul se afla înăuntrul perioadei de recuperare a pierderii fiscale, conform legii, cheltuielile prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal sunt deductibile.

Codul fiscal:

n) pierderile înregistrate la scoaterea din evidenta a creanţelor neîncasate, în următoarele cazuri:

1. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătoreşti;
2. debitorul a decedat şi creanta nu poate fi recuperată de la moştenitori;
3. debitorul este dizolvat, în cazul societăţii cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesor;
4. debitorul înregistrează dificultăţi financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul.

Norme metodologice:

32^1. Dificultăţile financiare majore care afectează întregul patrimoniu al debitorului sunt cele care rezultă din situaţii excepţionale determinate de calamitati naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război.

Punctul 32^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (2), lit. n) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 4 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenţei rezultate dintre totalul veniturilor impozabile şi totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol şi cheltuielile cu impozitul pe profit;

Norme metodologice:

33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferenţa dintre totalul veniturilor şi cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustarile fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent şi amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile.

Codul fiscal:

b) suma cheltuielilor cu indemnizaţia de deplasare acordată salariaţilor pentru deplasări în România şi în străinătate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exerciţiul curent şi/sau din anii precedenti. Cheltuielile de transport, cazare şi indemnizaţia acordată salariaţilor, în cazul contribuabilului care realizează pierdere în exerciţiul curent şi/sau din anii precedenti, sunt limitate la nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice;

Norme metodologice:

34. Cheltuielile de transport, cazare şi indemnizaţia acordată salariaţilor sunt limitate la nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice, în situaţia în care contribuabilul înregistrează pierdere contabila din cumularea rezultatului contabil curent cu cel reportat.

Codul fiscal:

d) perisabilitatile, în limitele stabilite de organele de specialitate ale administraţiei centrale, împreună cu instituţiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanţelor Publice;

Norme metodologice:

35. Nu sunt considerate perisabilitati pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau obţinerea unui serviciu.

Codul fiscal:

j) cheltuielile efectuate în numele unui angajat, la schemele facultative de pensii ocupationale, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 de euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

Litera j) a alin. (3) al art. 21 a fost modificată de pct. 11 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

35^1. Intra sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (3) lit. j) din Codul fiscal cheltuielile înregistrate de angajator în numele unui angajat, la schemele facultative de pensii ocupationale, efectuate potrivit Legii nr. 249/2004 privind pensiile ocupationale, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 de euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb EUR /ROL comunicat de Banca Naţionala a României la data înregistrării cheltuielilor.

Punctul 35^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (3), lit. j) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 5 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

k) cheltuielile cu primele de asigurare private de sănătate, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 de euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

Litera k) a alin. (3) al art. 21 a fost modificată de pct. 11 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

35^2. Sunt deductibile la determinarea profitului impozabil, potrivit prevederilor art. 21 alin. (3) lit. k) din Codul fiscal, cheltuielile cu primele de asigurare private de sănătate, efectuate de angajator potrivit Legii asigurărilor private de sănătate nr. 212/2004, cu modificările ulterioare. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb EUR/ROL comunicat de Banca Naţionala a României la data înregistrării cheltuielilor.

Punctul 35^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (3), lit. k) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 5 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

l) cheltuielile pentru funcţionarea, întreţinerea şi repararea locuinţelor de serviciu situate în localitatea unde se afla sediul social sau unde societatea are sedii secundare, deductibile în limita corespunzătoare suprafeţelor construite prevăzute de legea locuinţei, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%. Diferenţa nedeductibila trebuie recuperată de la beneficiari, respectiv chiriaşi/locatari;

Norme metodologice:

36. În cazul locuinţei de serviciu date în folosinţă unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcţionarea, întreţinerea şi repararea acesteia sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafaţa construită prevăzută de Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările ulterioare, majorată cu 10%, şi totalul suprafeţei construite a locuinţei de serviciu respective.

Codul fiscal:

m) cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente unui sediu aflat în locuinta proprietate personală a unei persoane fizice, folosită şi în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafeţelor puse la dispoziţia societăţii în baza contractelor încheiate între părţi, în acest scop;

Norme metodologice:

37. În cazul în care sediul unui contribuabil se afla în locuinta proprietate a unei persoane fizice, cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente sediului sunt deductibile în limita determinata pe baza raportului dintre suprafaţa pusă la dispoziţie contribuabilului, menţionată în contractul încheiat între părţi, şi suprafaţa totală a locuinţei. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilităţi şi alte documente.

Codul fiscal:

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferenţe din anii precedenti sau din anul curent, precum şi impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile şi cheltuielile cu impozitele neretinute la sursa în numele persoanelor fizice şi juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România;

Norme metodologice:

38. Sunt nedeductibile cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv cele reprezentând diferenţe din anii precedenti sau din anul curent, precum şi impozitele plătite în străinătate. Sunt nedeductibile şi impozitele cu reţinere la sursa plătite în numele persoanelor fizice şi juridice nerezidente pentru veniturile realizate din România. Cheltuielile cu impozitul pe profit amânat, înregistrate de contribuabil, sunt nedeductibile.

Codul fiscal:

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscarile şi penalităţile de întârziere datorate către autorităţile române, potrivit prevederilor legale. Amenzile, dobânzile, penalităţile sau majorările datorate către autorităţi străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente şi/sau autorităţi străine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepţia majorărilor al căror regim este reglementat prin convenţiile de evitare a dublei impuneri.

Litera b) a alin. (4) al art. 21 a fost modificată de pct. 12 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

39. Prin autorităţi române se înţelege totalitatea organelor administraţiei publice centrale şi locale care urmăresc şi încasează amenzi, majorări şi penalităţi de întârziere, executa confiscari, potrivit prevederilor legale.

40. Majorările şi penalităţile datorate în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România sunt cheltuieli nedeductibile.

Ca excepţie de la regula alineatului precedent, majorările datorate în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România care, potrivit convenţiilor de evitare a dublei impuneri, sunt tratate ca dobânzi sunt cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil în condiţiile prevăzute de titlul II din Codul fiscal.

Punctul 40 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsa din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum şi taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI;

Norme metodologice:

41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor constatate lipsa din gestiune sau degradate şi neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intra sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

42. Cheltuiala cu valoarea neamortizata a activelor corporale lipsa din gestiune sau distruse, pentru care nu s-au încheiat contracte de asigurare, nu este cheltuiala deductibilă fiscal, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz. Cheltuiala cu valoarea neamortizata a activelor corporale lipsa din gestiune sau distruse, care excedeaza valorii recuperate în baza contractelor de asigurare încheiate, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, nu este deductibilă fiscal.

Codul fiscal:

e) cheltuielile făcute în favoarea acţionarilor sau asociaţilor, altele decât cele generate de plati pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la preţul de piaţa pentru aceste bunuri sau servicii;

Norme metodologice:

43. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanţilor următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreţinerea şi repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanţi, în favoarea acestora;

b) bunurile, mărfurile şi serviciile acordate participanţilor, precum şi lucrările executate în favoarea acestora;

c) cheltuielile cu chiria şi întreţinerea spaţiilor puse la dispoziţie acestora;

d) alte cheltuieli în favoarea acestora.

Codul fiscal:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operaţiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

Norme metodologice:

44. Înregistrările în evidenţa contabilă se fac cronologic şi sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Codul fiscal:

h) cheltuielile determinate de diferenţele nefavorabile de valoare a titlurilor de participare la persoanele juridice la care se deţin participatii, precum şi de diferenţele nefavorabile de valoare aferente obligaţiunilor emise pe termen lung, cu excepţia celor determinate de vânzarea-cesionarea acestora;

Norme metodologice:

45. Cheltuielile reprezentând pierderi de valoare a titlurilor de participare, ca urmare a reducerii valorii capitalului social la societatea comercială la care se deţin titlurile de participare sau ca urmare a modificării cotatiei pe piaţa bursiera, sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

46. Nu intra sub incidenţa acestor prevederi cheltuielile reprezentând valoarea titlurilor de participare tranzacţionate sau cesionate.

47. În cazul vânzării titlurilor de participare, profitul impozabil se determina ca diferenţa între valoarea obţinută în urma vânzării şi valoarea nominală în cazul primei vânzări sau costul de achiziţie ori valoarea fiscală definită potrivit art. 27 din Codul fiscal, după caz. La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidenta a stocurilor.

Codul fiscal:

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanţa, asistenţa sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfăşurării activităţii proprii şi pentru care nu sunt încheiate contracte;

Norme metodologice:

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanţa, asistenţa sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuţie, precizarea serviciilor prestate, precum şi tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de aceasta natura să se facă pe întreaga durata de desfăşurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifica prin: situaţii de lucrări, procese-verbale de recepţie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piaţa sau orice alte materiale corespunzătoare;
- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităţilor desfăşurate.

49. Pentru servicii de management, consultanţa şi asistenţa tehnica prestate de nerezidentii afiliati contribuabilului, la analiza tranzacţiilor pentru determinarea deductibilitatii cheltuielilor trebuie să se aibă în vedere şi principiile din comentariul la articolul 9 privind impunerea întreprinderilor asociate din Convenţia-model cu privire la impozitele pe venit şi impozitele pe capital. Analiza trebuie să aibă în vedere:

(i) părţile implicate;

(îi) natura serviciilor prestate;

(iii) elementele de recunoaştere a cheltuielilor şi veniturilor pe baza documentelor justificative care să ateste prestarea acestor servicii.

Codul fiscal:

p) cheltuielile de sponsorizare şi/sau mecenat efectuate potrivit legii.

Contribuabilii care efectuează sponsorizări şi/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor legii privind sponsorizarea şi ale legii bibliotecilor, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. sunt în limita a 3 la mie din cifra de afaceri;
2. nu depăşesc mai mult de 20% din impozitul pe profit datorat.

În limitele respective se încadrează şi cheltuielile de sponsorizare a bibliotecilor de drept public, în scopul construcţiei de localuri, a dotărilor, achiziţiilor de tehnologie a informatiei şi de documente specifice, finanţării programelor de formare continua a bibliotecarilor, schimburilor de specialişti, a burselor de specializare, a participării la congrese internaţionale.

Litera p) a alin. (4) al art. 21 a fost modificată de pct. 12 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

49^1. Exemplu de calcul privind scăderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor reprezentând sponsorizarea.

Un contribuabil plătitor de impozit pe profit încheie un contract de sponsorizare conform legii privind sponsorizarea, în calitate de sponsor, în valoare de 15.000.000 lei. Contractul de sponsorizare se încheie în data de 2 februarie 2005.

La calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005, contribuabilul prezintă următoarele date financiare:

```
Venituri din vânzarea mărfurilor              =  1.000.000.000 lei
Venituri din prestări de servicii             =      2.000.000 lei
                                                 _________________
Total cifra de afaceri                           1.002.000.000 lei
Cheltuieli privind mărfurile                  =    750.000.000 lei
Cheltuieli cu personalul                      =     20.000.000 lei
Alte cheltuieli de exploatare                 =     90.000.000 lei
din care:
15.000.000 lei sponsorizare
Total cheltuieli                                   860.000.000 lei
Calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005:
Profitul impozabil   = 1.002.000.000  - 860.000.000 + 15.000.000 =
                     =  157.000.000 lei.
Impozitul pe profit înainte de scăderea cheltuielii cu
sponsorizarea:
157.000.000 x 16% = 25.120.000 lei.
```

Avându-se în vedere condiţiile de deducere prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. p) din Codul fiscal, prin aplicarea limitelor, valorile sunt:

- 3 la mie din cifra de afaceri reprezintă 3.006.000 lei;
- 20% din impozitul pe profit înainte de deducerea cheltuielilor de sponsorizare reprezintă 5.024.000 lei.

Suma de scăzut din impozitul pe profit este 3.006.000 lei.

Pentru trimestrul I 2005 impozitul pe profit datorat este de:

25.120.000 - 3.006.000 = 22.114.000 lei.

Punctul 49^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 21, alin. (4), lit. p) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 7 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Provizioane şi rezerve

Art. 22 - (1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor şi provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicată asupra profitului contabil, înainte de determinarea impozitului pe profit, din care se scad veniturile neimpozabile şi se adauga cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris şi vărsat sau din patrimoniu, după caz, potrivit legilor de organizare şi funcţionare. În cazul în care aceasta este utilizata pentru acoperirea pierderilor sau este distribuita sub orice formă, reconstituirea ulterioară a rezervei nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil. Prin excepţie, rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilităţi societăţilor comerciale care se restructureaza, se reorganizează sau se privatizează poate fi folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acţiuni obţinut în urma procedurii de conversie a creanţelor, iar sumele destinate reconstituirii ulterioare a acesteia sunt deductibile la calculul profitului impozabil;

Norme metodologice:

50. Cota de 5% reprezentând rezerva prevăzută la art. 22 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică asupra diferenţei dintre totalul veniturilor, din care se scad veniturile neimpozabile şi veniturile din impozitul pe profit amânat, şi totalul cheltuielilor, din care se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent şi amânat şi cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, înregistrate în contabilitate. Rezerva se calculează cumulat de la începutul anului şi este deductibilă la calculul profitului impozabil lunar sau trimestrial, după caz. În veniturile neimpozabile care se scad la determinarea bazei de calcul pentru rezerva sunt incluse veniturile prevăzute la art. 20 din Codul fiscal, cu excepţia celor prevăzute la lit. d) din acelaşi articol. Rezervele astfel constituite se completează sau se diminuează în funcţie

de nivelul profitului contabil din perioada de calcul. De asemenea, majorarea sau diminuarea rezervelor astfel constituite se efectuează şi în funcţie de nivelul capitalului social subscris şi vărsat sau al patrimoniului.

Punctul 50 din Normele metodologice de aplicare a art. 22, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 5 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

51. În cazul în care aceasta rezerva este utilizata pentru acoperirea pierderilor sau este distribuita sub orice formă, rezerva reconstituita ulterior acestei utilizări în aceeaşi limita nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil.

Codul fiscal:

b) provizioanele pentru garanţii de buna execuţie acordate clienţilor;

Norme metodologice:

52. Provizioanele pentru garanţii de buna execuţie acordate clienţilor se constituie trimestrial numai pentru bunurile livrate, lucrările executate şi serviciile prestate în cursul trimestrului respectiv pentru care se acordă garanţie în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în contractele încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzut în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate.

Pentru lucrările de construcţii care necesita garanţii de buna execuţie, conform prevederilor din contractele încheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiţia reflectării integrale la venituri a valorii lucrărilor executate şi confirmate de beneficiar pe baza situaţiilor de lucrări.

Înregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garanţiile de buna execuţie se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garanţie înscrise în contract.

Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul provizioanelor pentru garanţii de buna execuţie a contractelor externe, acordate în condiţiile legii producătorilor şi prestatorilor de servicii, în cazul exporturilor complexe, proporţional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiţia ca acestea să se regaseasca distinct în contractele încheiate sau în tariful lucrărilor executate şi în facturile emise.

Prin export complex se înţelege exportul de echipamente, instalaţii sau părţi de instalaţii, separat ori împreună cu tehnologii, licenţe, know-how, asistenţa tehnica, proiectare, construcţii-montaj, lucrări de punere în funcţiune şi recepţie, precum şi piesele de schimb şi materialele aferente, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Sunt considerate exporturi complexe lucrările geologice de proiectare-explorare, lucrările de exploatare pentru zăcăminte minerale, construcţii de reţele electrice, executarea de foraje de sonde, construcţii de schele, de instalaţii şi conducte de transport, de depozitare şi de distribuire a produselor petroliere şi a gazelor naturale, precum şi realizarea de nave complete, de obiective în domeniile agriculturii, imbunatatirilor funciare, amenajărilor hidrotehnice, silvice, organizarea exploatarilor forestiere şi altele asemenea, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Codul fiscal:

c) provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ianuarie 2005, 30% începând cu data de 1 ianuarie 2006, din valoarea creanţelor asupra clienţilor, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) şi i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2004;
2. sunt neîncasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadentei;
3. nu sunt garantate de altă persoană;
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoana afiliată contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului.

Norme metodologice:

53. Creanţele asupra clienţilor reprezintă sumele datorate de clienţii interni şi externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate şi servicii prestate, pe bază de facturi, înregistrate după 1 ianuarie 2004 şi neîncasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadentei.

Diminuarea sau anularea provizioanelor se efectuează prin trecerea acestora pe venituri în cazul încasării creanţei, proporţional cu valoarea încasată sau înregistrarea acesteia pe cheltuieli.

În cazul creanţelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influentate cu diferenţele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora. Valoarea provizioanelor pentru creanţele asupra clienţilor este luată în considerare la determinarea profitului impozabil în trimestrul în care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 22 din Codul fiscal şi nu poate depăşi valoarea acestora, înregistrată în contabilitate în anul fiscal curent sau în anii anteriori. Procentele prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, aplicate asupra creanţelor înregistrate începând cu anii fiscali 2004, 2005 şi, respectiv, 2006, nu se recalculează.

Cheltuielile reprezentând pierderile din creanţele incerte sau în litigiu neîncasate, înregistrate cu ocazia scoaterii din evidenta a acestora, sunt deductibile pentru partea acoperită de provizionul constituit potrivit art. 22 din Codul fiscal.

Punctul 53 din Normele metodologice de aplicare a art. 22, alin. (1), lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 6 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

e) rezervele constituite de societăţile comerciale bancare sau alte instituţii de credit autorizate, precum şi de societăţile de credit ipotecar, potrivit legilor de organizare şi funcţionare;

Norme metodologice:

54. Rezervele deductibile din punct de vedere fiscal, inclusiv fondul pentru riscuri bancare generale, în cazul băncilor, precum şi în cazul sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine, se calculează lunar în cotele şi în limitele prevăzute de Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

g) rezervele legale şi provizioanele constituite de Banca Naţionala a României, în conformitate cu legislaţia în vigoare; (Litera g) a alin. (1) al art. 22 a fost abrogată de pct. 13 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.)

Norme metodologice:

55. Rezervele legale se constituie lunar din profitul Băncii Naţionale a României, în cotele şi în limitele stabilite, conform legii.

Codul fiscal:

h) rezervele tehnice constituite de societăţile de asigurare şi reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare şi funcţionare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora sa acopere partea de risc care rămâne în sarcina asiguratorului, după deducerea reasigurării;

Norme metodologice:

56. În cazul societăţilor din domeniul asigurărilor şi reasigurarilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societăţile de asigurare şi supravegherea asigurărilor, cu modificările şi completările ulterioare. Conform dispoziţiilor acestei legi rezervele de prime şi de daune se constituie din cote-părţi corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpirate în anul în care s-au încasat primele.

Codul fiscal:

(2) Contribuabilii autorizaţi sa desfăşoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligaţi sa înregistreze în evidenţa contabilă şi sa deducă provizioane pentru refacerea terenurilor afectate şi pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenţei dintre veniturile şi cheltuielile din exploatare, pe toată durata de funcţionare a exploatării zăcămintelor naturale.

Norme metodologice:

57. Provizioanele prevăzute la art. 22 alin. (2) din Codul fiscal sunt obligatorii pentru contribuabilii care au ca domeniu de activitate exploatarea de resurse minerale, gaze naturale şi pentru titularii acordurilor petroliere.

Codul fiscal:

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinaţiei provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanţi sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu o divizare sau fuziune, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare acelui provizion sau rezerva.

Norme metodologice:

57^1. În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (5), corelate cu dispoziţiile art. 19 din Codul fiscal, surplusul din reevaluarea imobilizarilor corporale, care a fost anterior deductibil, evidenţiat potrivit reglementărilor contabile în contul «Rezultatul reportat» sau în contul «Alte rezerve», analitice distincte, se impozitează la momentul modificării destinaţiei rezervei, distribuirii rezervei către participanţi sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv, inclusiv la folosirea acesteia pentru acoperirea pierderilor contabile. Pentru calculul profitului impozabil aceste sume sunt elemente similare veniturilor.

Înregistrarea şi menţinerea în capitaluri proprii, respectiv conturi de rezerve sau rezultatul reportat, analitice distincte, a rezervelor constituite în baza unor acte normative nu se considera modificarea destinaţiei sau distribuţie.

Punctul 57^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 22, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 8 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(6) Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale şi rezerve reprezentând facilităţi fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculează impozitul pe profit şi se stabilesc dobânzi şi penalităţi de întârziere, de la data aplicării facilitatii respective, potrivit legii. Nu se supun impozitării rezervele din influente de curs valutar aferente aprecierii disponibilităţilor în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de societăţi comerciale bancare - persoane juridice române şi sucursalele băncilor străine, care îşi desfăşoară activitatea în România.

Norme metodologice:

58. Intra sub incidenţa art. 22 alin. (6) din Codul fiscal următoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau surse proprii de finanţare, în conformitate cu reglementările privind impozitul pe profit:

a) sumele reprezentând diferenţele nete rezultate din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;

b) scutirile şi reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului investit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferenţa dintre cota redusă de impozit pentru exportul de bunuri şi/sau servicii şi cota standard, precum şi cele prevăzute în legi speciale.

Codul fiscal:

Cheltuielile cu dobânzile şi diferenţe de curs valutar

Art. 23. - (1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. Gradul de îndatorare a capitalului se determina ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an şi capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului şi sfârşitul perioadei pentru care se determina impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înţelege totalul creditelor şi împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

(2) În condiţiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea neta din diferenţele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condiţiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferenţele de curs valutar ale contribuabilului depăşesc veniturile din diferenţele de curs valutar, diferenţa va fi tratata ca o cheltuiala cu dobânda, potrivit alin. (1), deductibilitatea acestei diferenţe fiind supusă limitei prevăzute la alin. (1). Cheltuielile din diferenţele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(4) Dobânzile şi pierderile din diferenţe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obţinute direct sau indirect de la bănci internaţionale de dezvoltare şi organizaţii similare, menţionate în norme, şi cele care sunt garantate de stat, precum şi cele aferente împrumuturilor obţinute de la societăţile comerciale bancare române sau străine, sucursalele băncilor străine, cooperativele de credit, societăţile de leasing pentru operaţiuni de leasing, societăţile de credit ipotecar şi de la persoanele juridice care acorda credite potrivit legii, nu intra sub incidenţa prevederilor prezentului articol.

(5) În cazul împrumuturilor obţinute de la alte entităţi, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4), dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzii de referinţa a Băncii Naţionale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei; şi

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 9%, pentru împrumuturile în valută. Acest nivel al ratei dobânzii se aplică la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) şi (2).

(7) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică societăţilor comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor băncilor străine care îşi desfăşoară activitatea în România, societăţilor de leasing pentru operaţiunile de leasing, societăţilor de credit ipotecar, precum şi instituţiilor de credit.

(8) În cazul unei persoane juridice străine care îşi desfăşoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu.

Alin. (1) al art. 23 a fost modificat de pct. 5 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.
Alin. (2) al art. 23 a fost modificat de pct. 15 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Alin. (2) al art. 23 a fost modificat de pct. 6 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.
Alin. (3) al art. 23 a fost modificat de pct. 16 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Alin. (4) al art. 23 a fost modificat de pct. 17 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Alin. (5) al art. 23 a fost modificat de pct. 18 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

59. În vederea determinării valorii deductibile a cheltuielilor cu dobânzile se efectuează mai întâi ajustarile conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal. Valoarea cheltuielilor cu dobânzile care excedeaza nivelului de deductibilitate prevăzut la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal este nedeductibila, fără a mai fi luată în calcul în perioadele următoare.
60. În cazul în care capitalul propriu are o valoare negativa sau gradul de îndatorare este mai mare decât 3, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea neta din diferenţele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condiţiile art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, până la deductibilitatea integrală a acestora.
61. Intra sub incidenţa art. 23 alin. (3) din Codul fiscal numai pierderea neta din diferenţele de curs valutar aferente capitalului împrumutat.
62. Instituţiile de credit, în sensul art. 23 alin. (7) din Codul fiscal, sunt cele autorizate, potrivit legii, de Banca Naţionala a României.
63. În sensul art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, prin capital împrumutat se înţelege totalul creditelor şi împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an începând de la data încheierii contractului, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4) al art. 23 din Codul fiscal, indiferent de data la care acestea au fost contractate.
În capitalul împrumutat se includ şi creditele sau împrumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, în situaţia în care exista prelungiri ale acestui termen, iar perioada de rambursare curenta, însumată cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor sau împrumuturilor pe care le prelungesc, depăşeşte un an.
64. Capitalul propriu cuprinde capitalul social, rezervele legale, alte rezerve, profitul nedistribuit, rezultatul exerciţiului şi alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale. În cazul sediilor permanente, capitalul propriu cuprinde capitalul de dotare pus la dispoziţie de persoana juridică străină pentru desfăşurarea activităţii în România, potrivit documentelor de autorizare, rezervele legale, alte rezerve, rezultatul exerciţiului şi alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale.
65. Pentru calculul deductibilitatii cheltuielilor cu dobânzile se au în vedere următoarele:
a) pentru împrumuturile angajate de la alte entităţi, cu excepţia celor prevăzute la art. 23 alin. (4) din Codul fiscal, se aplică limita prevăzută la art. 23 alin. (5) din acelaşi act normativ, indiferent de data la care au fost contractate;
b) în scopul aplicării art. 23 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nivelul ratei dobânzii de referinţa, recunoscută la calculul profitului impozabil, este cea din ultima luna a trimestrului pentru care se calculează impozitul pe profit, publicată de Banca Naţionala a României în Monitorul Oficial al României, Partea I;
c) modul de calcul al dobânzii, conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, va fi cel corespunzător modului de calcul al dobânzii aferente împrumuturilor;
d) rezultatul exerciţiului financiar luat în calcul la determinarea capitalului propriu pentru sfârşitul perioadei este cel înregistrat de contribuabil înainte de calculul impozitului pe profit.
66. Cheltuielile cu dobânzile insumate cu pierderea neta din diferenţele de curs valutar aferente împrumuturilor cu termen de rambursare mai mare de un an, luate în considerare la calculul gradului de îndatorare, sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în condiţiile prevăzute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal.
67. În vederea determinării impozitului pe profit, gradul de îndatorare se calculează ca raport între media capitalului împrumutat şi media capitalului propriu. Pentru calculul acestor medii se folosesc valorile existente la începutul anului şi la sfârşitul perioadei pentru care se determina impozitul pe profit, după cum urmează:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\frac{\text{Capital împrumutat (începutul anului fiscal)} + \text{Capital împrumutat (sfârşitul perioadei)}}{2}}{\frac{\text{Capital propriu (începutul anului fiscal)} + \text{Capital propriu (sfârşitul perioadei)}}{2}}$$

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\text{Capital împrumutat (începutul anului fiscal)} + \text{Capital împrumutat (sfârşitul perioadei)}}{2} \Big/ \frac{\text{Capital propriu (începutul anului fiscal)} + \text{Capital propriu (sfârşitul perioadei)}}{2}$$

astfel:

68. În cazul în care gradul de îndatorare astfel determinat este mai mic sau egal cu trei, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea neta de curs valutar sunt deductibile integral după ce s-au efectuat ajustarile prevăzute la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal.

69. Dacă gradul de îndatorare astfel determinat este mai mare decât trei, suma cheltuielilor cu dobânzile şi cu pierderea neta din diferenţe de curs valutar este nedeductibila în perioada de calcul al impozitului pe profit, urmând să se reporteze în perioada următoare, devenind subiect al limitării prevăzute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal pentru perioada în care se reportează.

70. În sensul prevederilor art. 23 alin. (4) din Codul fiscal, prin bănci internaţionale de dezvoltare se înţelege:

- Banca Internationala pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare (B.I.R.D.), Corporatia Financiară Internationala (C.F.I.) şi Asociaţia pentru Dezvoltare Internationala (A.D.I.);
- Banca Europeană de Investiţii (B.E.I.);
- Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare (B.E.R.D.);
- bănci şi organizaţii de cooperare şi dezvoltare regionala similare.

Prin împrumut garantat de stat se înţelege împrumutul garantat de stat potrivit Legii datoriei publice nr. 313/2004.

Pentru determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2005, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută este de 7%.

Punctele 59-70 din Normele metodologice de aplicare a art. 23 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de pct. 9 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Amortizarea fiscală

Art. 24 [...]

(8) În cazul metodei de amortizare degresiva, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniara cu unul dintre coeficienţii următori:

a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 şi 5 ani;

b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 5 şi 10 ani;

c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

Norme metodologice:

71. Exemplu de calcul al amortizarii prin utilizarea regimului de amortizare degresiva. Pentru un mijloc fix se dau următoarele date:

- valoarea de intrare: 350.000.000 lei;
- durata normală de funcţionare conform catalogului: 10 ani;
- cota anuală de amortizare: 100/10 = 10%;
- cota anuală de amortizare degresiva: 10% x 2,0 = 20%;

Amortizarea anuală se va calcula astfel:

Ani	Modul de calcul	Amortizarea anuală degresiva (lei)	Valoarea rămasă (lei)
1	350.000.000 x 20%	70.000.000	280.000.000
2	280.000.000 x 20%	56.000.000	224.000.000
3	224.000.000 x 20%	44.800.000	179.200.000
4	179.200.000 x 20%	35.840.000	143.360.000
5	143.360.000 x 20%	28.672.000	114.688.000
6	114.688.000 x 20%= 114.688.000 / 5	22.937.600	91.750.400
7		22.937.600	68.812.800
8		22.937.600	45.875.200
9		22.937.600	22.937.600
10		22.937.600	0

Codul fiscal:

(12) Contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenţie amortizabile şi care au dedus cheltuieli de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora, conform prevederilor legale, la data punerii în funcţiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenţie, până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, au

obligaţia sa păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puţin o perioadă egala cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculează şi se stabilesc dobânzi şi penalităţi de întârziere de la data aplicării facilitatii respective, potrivit legii.

Alin. (12) al art. 24 a fost modificat de pct. 5 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005. (modificare aplicabilă cu data de 1 mai 2005).
Alin. (12) al art. 24 a fost modificat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.*)
*) Art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005 abroga Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 24/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005.

Norme metodologice:

71^1. Intra sub incidenţa art. 24 alin. (12) din Codul fiscal şi mijloacele fixe amortizabile de natura construcţiilor.
Pentru investiţiile considerate mijloace fixe amortizabile în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii nu beneficiază de prevederile art. 24 alin. (12) din acelaşi act normativ.
Pentru mijloacele fixe amortizabile prevăzute la art. 24 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, deducerea de 20% se aplică la data punerii în funcţiune, cu ocazia recepţiei finale, la întreaga valoare a mijlocului fix amortizabil. În acest caz, valoarea fiscală rămasă de recuperat se determina, pe durata normală de utilizare rămasă, scăzând din valoarea totală a mijlocului fix amortizabil deducerea de 20% şi amortizarea calculată până la data recepţiei finale.
Cheltuielile de amortizare reprezentând deducerea de 20% prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal sunt deductibile numai pentru mijloacele fixe amortizabile, respectiv brevete de invenţie amortizabile înregistrate şi puse în funcţiune până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. Valoarea fiscală rămasă se determina după scăderea din valoarea de intrare a respectivelor mijloace fixe amortizabile/brevete de invenţie amortizabile a sumei egale cu deducerea fiscală de 20% şi se recuperează pe durata normală de funcţionare. În cazul în care duratele normale de funcţionare au fost recalculate, potrivit normelor legale în vigoare, perioada pentru care exista obligaţia păstrării în patrimoniu a acestor mijloace fixe se corelează cu duratele normale de funcţionare recalculate.

Punctul 71^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 2, subpunctul 8 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
Punctul 71^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de de pct. 10 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Punctul 71^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 a fost completat de de pct. 2 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.
71^2. Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal:
Un contribuabil care îşi desfăşoară activitatea în domeniul depozitarii materialelor şi mărfurilor achiziţionează în data de 15 septembrie 2004 o clădire-depozit pe care o pune în funcţiune pe data de 20 a aceleiaşi luni. Valoarea de intrare a clădirii-depozit este de 30.000.000 mii lei. Durata normală de funcţionare a clădirii, conform Catalogului privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe, este de 50 de ani. Contribuabilul, din punct de vedere contabil, foloseşte amortizarea liniara. Din punct de vedere fiscal contribuabilul aplica facilitatea prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal. Ca urmare a aplicării prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal, contribuabilul va inregistra următoarea situaţie:
● deduce din punct de vedere fiscal, în luna septembrie 2004, o cota de 20% din valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil: 20% x 30.000.000 mii lei = 6.000.000 mii lei;
● valoarea de recuperat din punct de vedere fiscal pe următoarele 600 de luni, începând cu octombrie 2004, 30.000.000 mii lei - 6.000.000 mii lei = 24.000.000 mii lei;
● amortizarea fiscală lunară din octombrie 2004 până în septembrie 2054, 40.000 mii lei (24.000.000 mii lei/600 luni).

- mii lei -

Luna	Amortizarea fiscală	Cheltuielile de amortizare înregistrate contabil
Septembrie 2004	6.000.000	0
Octombrie 2004	40.000	50.000
Noiembrie 2004	40.000	50.000
Decembrie 2004	40.000	50.000

Ianuarie 2005	40.000	50.000
... ...		
August 2054	40.000	50.000
Septembrie 2054	40.000	50.000
TOTAL:	30.000.000	30.000.000

Punctul 71^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (12) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 2, subpunctul 8 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

(16) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă şi bolilor profesionale, precum şi infiintarii şi funcţionarii cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcţiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

Norme metodologice:

71^3. Intra sub incidenţa prevederilor art. 24 alin. (16) din Codul fiscal mijloacele fixe amortizabile care sunt destinate prevenirii accidentelor de muncă şi bolilor profesionale şi sunt certificate de organisme recunoscute de Ministerul Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei, potrivit prevederilor Legii protecţiei muncii nr. 90/1996, republicată.

Punctul 71^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (16) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 2, subpunctul 8 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

(10) Cheltuielile aferente achiziţionării de brevete, drepturi de autor, licenţe, mărci de comerţ sau fabrica şi alte valori similare, precum şi cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizari necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniara pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziţionării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniara pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenţie se poate utiliza şi metoda de amortizare degresiva sau accelerata.

Alin. (10) al art. 24 a fost modificat de pct. 19 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

71^4. Pentru încadrarea cheltuielilor de dezvoltare în categoria imobilizarilor necorporale se utilizează criteriile prevăzute de reglementările contabile aplicabile.

Punctul 71^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (10) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 11 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determina fără a lua în calcul amortizarea contabila şi orice reevaluare contabila a acestora. Câştigurile sau pierderile rezultate din vânzarea sau din scoaterea din funcţiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, care reprezintă valoarea fiscală de intrare a mijloacelor fixe, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabila evidenţiată în sold la 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizate, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată. Valoarea rămasă neamortizata, în cazul mijloacelor fixe amortizabile vândute, este deductibilă la calculul profitului impozabil în situaţia în care acestea sunt valorificate prin unităţi specializate sau prin licitaţie organizată potrivit legii.

Alin. (15) al art. 24 a fost modificat de pct. 20 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

71^5. În categoria unităţilor specializate, conform art. 24 alin. (15) din Codul fiscal, se încadrează persoanele juridice care, potrivit obiectului de activitate, intermediaza înstrăinarea de proprietăţi imobiliare şi a altor mijloace fixe, departamentele specializate aflate în structura organizatorică a contribuabililor şi alte unităţi cu activităţi similare.
Prin valoarea fiscală rămasă neamortizata, în cazul mijloacelor fixe amortizabile vândute, se înţelege diferenţa dintre valoarea de intrare fiscală şi valoarea amortizarii fiscale, din care se scad sumele rezultate în urma valorificării acestora.
Pentru determinarea valorii rămase neamortizate, în cazul mijloacelor fixe cu valoare contabila evidenţiată în sold la 31 decembrie 2003, în valoarea de intrare fiscală se includ şi reevaluarile efectuate, potrivit legii, până la acea data.
71^6. În aplicarea prevederilor art. 24 alin. (15) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea de intrare incomplet amortizata sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.
Prin casarea unui mijloc fix se înţelege operatia de scoatere din funcţiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia şi valorificarea părţilor componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curenta a contribuabilului.
71^7. Cheltuielile cu amortizarea activelor necorporale aferente capitalului imobilizat, cu valoarea contabila evidenţiată în sold la 31 decembrie 2003, sunt deductibile la calculul profitului impozabil, pe durata rămasă de amortizat, în baza valorii rămase neamortizate.

Punctele 71^5-71^7 din Normele metodologice de aplicare a art. 24, alin. (15) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 11 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Contracte de leasing
Art. 25. - (1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operational, locatorul are aceasta calitate. Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, şi de către locator, în cazul leasingului operational, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.
(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operational locatorul deduce chiria (rata de leasing).

Norme metodologice:

72. Încadrarea operaţiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile art. 7 alin. (1) pct. 7 şi 8 din Codul fiscal şi clauzele contractului de leasing.

Codul fiscal:

Pierderi fiscale
Art. 26. - (1) Pierderea anuală, stabilită prin declaraţia de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obţinute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.
(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care îşi încetează existenta prin divizare sau fuziune nu se recuperează de către contribuabilii nou-infiintati sau de către cei care preiau patrimoniul societăţii absorbite, după caz.
(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile şi cheltuielile atribuibile sediului permanent în România.
(4) Contribuabilii care au fost plătitori de impozit pe venit şi care anterior au realizat pierdere fiscală intra sub incidenţa prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Aceasta pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între data înregistrării pierderii fiscale şi limita celor 5 ani.

Alin. (4) al art. 26 a fost modificat de pct. 21 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

73. Recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.
74. Pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declaraţia de impunere a anului precedent.
75. În cazul în care recuperarea pierderii contabile se face din rezervele legale, constituite din profit înainte de impozitare, reconstituirea ulterioară a rezervei legale nu va mai fi o sumă deductibilă la calculul profitului impozabil.

76. Persoana juridică din al carei patrimoniu se desprinde o parte în urma unei operaţiuni de divizare şi care îşi continua existenta ca persoana juridică recuperează partea din pierderea fiscală înregistrată înainte de momentul în care operaţiunea de divizare produce efecte, proporţional cu drepturile şi obligaţiile menţinute de persoana juridică respectiva.
77. În cazul fuziunii prin absorbţie pierderea fiscală rezultată din declaraţia de impunere a persoanei juridice absorbante, declarata până la data înscrierii la registrul comerţului a menţiunii privind majorarea capitalului social, se recuperează potrivit prevederilor din lege.

Codul fiscal:

Reorganizari, lichidari şi alte transferuri de active şi titluri de participare
Art. 27. - (1) În cazul contribuţiilor cu active la capitalul unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la aceasta persoana juridică se aplică următoarele reguli:
a) contribuţiile nu sunt transferuri impozabile în înţelesul prevederilor prezentului titlu şi al prevederilor titlului III;
b) valoarea fiscală a activelor primite de persoana juridică este egala cu valoarea fiscală a acelor active la persoana care contribuie cu activul;
c) valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de persoana care contribuie cu activele este egala cu valoarea fiscală a activelor aduse drept contribuţie de către persoana respectiva.

Norme metodologice:

78. În sensul dispoziţiilor art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, o persoană juridică poate participa cu active la una sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel fiinta, prin constituirea sau majorarea capitalului social al acestora primind în schimb titluri de participare ale societăţilor respective. Contribuţiile cu active la capitalul social al unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la aceasta persoana juridică nu sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil.
79. În cazul în care pentru contribuţia cu active se datorează taxa pe valoarea adăugată potrivit dispoziţiilor titlului VI din Codul fiscal, iar beneficiarul aportului nu poate exercita dreptul de deducere pentru aceasta, valoarea fiscală, în sensul art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, se majorează cu taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

(2) Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanţii săi, fie sub forma de dividend, fie ca urmare a operaţiunii de lichidare, se tratează ca transfer impozabil, exceptându-se cazurile prevăzute la alin. (3).

Norme metodologice:

80. Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanţii săi se poate realiza în cazul lichidării.
81. Profitul impozabil în cazul lichidării se calculează ca diferenţa între veniturile şi cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, calculate cumulat de la începutul anului fiscal, luându-se în calcul: profitul din lichidarea patrimoniului, sumele din anularea provizioanelor, sumele înregistrate în conturi de capitaluri proprii constituite din profitul brut şi care nu au fost impozitate la data constituirii, alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor.
82. La calculul impozitului pe profit datorat de contribuabilii care îşi încetează existenta în urma operaţiunilor de lichidare nu sunt impozitate rezervele constituite din profitul net, inclusiv sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit, repartizate ca surse proprii de finanţare pe parcursul perioadei de funcţionare, potrivit legii, acestea fiind tratate în conformitate cu prevederile art. 22. Acelaşi tratament se aplică şi rezervelor constituite din diferenţe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea, în conformitate cu actele normative în vigoare, a disponibilului în devize, dacă legea nu prevede altfel.
83. Abrogat.

Punctul 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 27, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 9 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
Punctul 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 27, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 12 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
84. Abrogat.

Punctul 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 27, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 12 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(3) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operaţiuni de reorganizare, dacă acestea nu au ca principal obiectiv evaziunea fiscală sau evitarea plăţii impozitelor:

a) fuziunea între doua sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanţii la oricare persoana juridică care fuzionează primesc titluri de participare la persoana juridică succesoare;

b) divizarea unei persoane juridice române în doua sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanţii la persoana juridică iniţială beneficiază de o distribuire proporţională a titlurilor de participare la persoanele juridice succesoare;

Norme metodologice:

85. În înţelesul art. 27 alin. (3) lit. a) şi b) din Codul fiscal, operaţiunile de fuziune şi divizare sunt reglementate prin Legea nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

c) achiziţionarea de către o persoană juridică română a tuturor activelor şi pasivelor aparţinând uneia sau mai multor activităţi economice ale altei persoane juridice române, numai în schimbul unor titluri de participare;

Norme metodologice:

86. Prevederea de la art. 27 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal are în vedere transferul unei părţi din activul unei societăţi (transmitatoare) către una sau mai multe societăţi (beneficiare) existente sau care iau astfel fiinta, în schimbul atribuirii de titluri de participare ale societăţilor beneficiare.

Codul fiscal:

Capitolul III
Aspecte fiscale internaţionale

Veniturile unui sediu permanent

Art. 29. [...]

(2) Profitul impozabil se determina în conformitate cu regulile stabilite în cap. II al prezentului titlu, în următoarele condiţii:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se includ în veniturile impozabile;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obţinerii acestor venituri se includ în cheltuielile deductibile.

Alin. (2) al art. 29 a fost modificat de pct. 24 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

87. Prin angajaţi ai sediului permanent se înţelege persoanele angajate cu contract individual de muncă în condiţiile legii.

Codul fiscal:

(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determina prin tratarea acestuia ca persoana separată şi prin utilizarea regulilor preţurilor de transfer la stabilirea preţului de piaţa al unui transfer făcut între persoana juridică străină şi sediul sau permanent. Atunci când sediul permanent nu deţine o factura pentru cheltuielile alocate lui de către sediul sau principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor şi alocarea rezonabila a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile preţurilor de transfer.

(4) Înainte de a desfăşura activitate printr-un sediu permanent în România, reprezentantul legal la persoanei juridice străine prevăzute la alin. (1) trebuie să înregistreze sediul permanent la autoritatea fiscală competenţa.

Alin. (3) al art. 29 a fost modificat de pct. 25 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

88. Persoanele juridice străine care desfăşoară activităţile menţionate la art. 8 alin. (3) din Codul fiscal datorează impozit pe profit de la începutul activităţii, în măsura în care se determina depăşirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în convenţiile de evitare a dublei impuneri, după caz. În situaţia în care nu se determina înainte de sfârşitul anului fiscal dacă activităţile din România vor fi pe o durată suficienta pentru a deveni un sediu permanent, veniturile acelui an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situaţia în care durata specificată este depăşită.

88^1. Pentru încadrarea unui şantier de construcţii sau a unui proiect de construcţie, ansamblu ori montaj sau activităţi de supervizare legate de acestea şi a altor activităţi similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activităţii din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau cu alte informaţii ce

probează începerea activităţii. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adauga la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de baza.

Punctul 88^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 29, alin. (3) şi (4) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 2, subpunctul 10 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

89. În scopul deducerii cheltuielilor alocate unui sediu permanent de către persoana juridică străină care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul acestuia, precum şi de către orice altă persoană afiliată acelei persoane juridice străine, pentru serviciile furnizate, trebuie îndeplinite următoarele condiţii:

(i) serviciul furnizat să fie efectiv prestat. Pentru a justifica prestarea efectivă a serviciului, sediul permanent trebuie să prezinte autorităţilor fiscale orice documente justificative din care să rezulte date privitoare la:

a) natura şi valoarea totală a serviciului prestat;

b) părţile implicate;

c) criteriile proprii de împărţire a costurilor pe fiecare beneficiar al serviciului respectiv, dacă este cazul;

d) justificarea utilizării criteriului ca fiind adecvat naturii serviciului şi activităţii desfăşurate de sediul permanent;

e) prezentarea oricăror alte elemente de recunoaştere a veniturilor şi cheltuielilor care pot sa ateste prestarea serviciului respectiv.

Justificarea prestării efective a serviciului se efectuează cu situaţiile de lucrări, procesele-verbale de recepţie, rapoartele de lucru, studiile de fezabilitate, de piaţa sau cu orice alte asemenea documente;

(îi) serviciul prestat trebuie să fie justificat şi prin natura activităţii desfăşurate la sediul permanent.

La stabilirea preţului de piaţa al transferurilor efectuate între persoana juridică străină şi sediul sau permanent, precum şi între acesta şi orice altă persoană afiliată acesteia, vor fi utilizate regulile preţurilor de transfer, astfel cum sunt acestea detaliate în normele metodologice pentru aplicarea art. 11 din Codul fiscal, completate cu liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

Punctul 89 din Normele metodologice de aplicare a art. 29, alin. (3) şi (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 13 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Venituri obţinute de persoanele juridice străine din proprietăţi imobiliare şi din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare

Art. 30. - (1) Persoanele juridice străine care obţin venituri din proprietăţi imobiliare situate în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română au obligaţia de a plati impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(2) Veniturile din proprietăţile imobiliare situate în România includ următoarele:

a) veniturile din închirierea sau cedarea folosinţei proprietăţii imobiliare situate în România;

b) câştigul din vânzarea-cesionarea drepturilor de proprietate sau al oricăror drepturi legate de proprietatea imobiliară situata în România;

c) câştigul din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică, dacă minimum 50% din valoarea mijloacelor fixe ale persoanei juridice sunt, fie direct, fie prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăţi imobiliare situate în România;

d) veniturile obţinute din exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv câştigul din vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

Norme metodologice:

89^1. Persoanele juridice străine care obţin venituri din proprietăţi imobiliare situate în România au obligaţia de a plati impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

În cazul vânzării de proprietăţi imobiliare situate în România, profitul impozabil reprezintă diferenţa dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăţi imobiliare şi costul de cumpărare, construire sau imbunatatire a proprietăţii, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăţi imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente vânzării.

Profitul impozabil rezultat din închirierea sau cedarea folosinţei proprietăţii imobiliare situate în România se calculează ca diferenţa între veniturile obţinute şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora. Nu intra sub incidenţa acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu reţinere la sursa.

Veniturile din proprietăţi imobiliare situate în România includ şi câştigurile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică, dacă 50% din valoarea mijloacelor fixe ale acestei persoane juridice sunt, direct sau prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăţi imobiliare situate în România.

În acest sens mijloacele fixe ale unei persoane juridice sunt în mod indirect proprietăţi imobiliare situate în România atunci când respectiva societate deţine părţi sociale sau alte titluri de participare într-o alta societate care întruneşte condiţia de 50% referitoare la deţinerea de mijloace fixe situate în România.
Câştigurile din vânzarea-cesionarea de titluri de participare, inclusiv cele obţinute în condiţiile menţionate la alineatele precedente, se determina ca diferenţa între veniturile realizate din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare şi costul de achiziţie al acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziţionării unor astfel de titluri de participare.

Punctul 89^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 30, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 14 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Credit fiscal
Art. 31. - (1) Dacă o persoană juridică română obţine venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse impozitului cu reţinere la sursa şi veniturile sunt impozitate atât în România, cat şi în statul străin, atunci impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect prin reţinerea şi virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determina potrivit prevederilor prezentului titlu.
(2) Deducerea pentru impozitele plătite către un stat străin într-un an fiscal nu poate depăşi impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 alin. (1) la profitul impozabil obţinut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu sau la venitul obţinut din statul străin.
(3) Impozitul plătit unui stat străin este dedus, numai dacă persoana juridică română prezintă documentaţia corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul ca impozitul a fost plătit statului străin.

Norme metodologice:

90. În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Codul fiscal, din punct de vedere fiscal, la sfârşitul anului fiscal, operaţiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din străinătate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în devize, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cat şi impozitul plătit se convertesc în lei prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Naţionala a României.
91. O persoana juridică română care desfăşoară activităţi printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează profitul impozabil la nivelul întregii societăţi, potrivit dispoziţiilor capitolului II, titlul II din Codul fiscal. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil şi impozitul pe profit aferente acelui sediu permanent, în conformitate cu reglementările fiscale din România.
92. Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispoziţiilor acestui articol, este cel care atesta plata, confirmat de autoritatea fiscală străină.
93. Limitarea prevăzută în art. 31 alin. (2) din Codul fiscal va fi calculată separat pentru fiecare sursa de venit. În scopul aplicării acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a căror sursa se afla în aceeaşi ţara străină vor fi considerate ca având aceeaşi sursa.
Exemplu: un contribuabil desfăşoară activităţi atât în România, cat şi în ţara străină X unde realizează venituri atât printr-un sediu permanent, cat şi din alte surse, în mod independent de sediul permanent.
Pentru activitatea desfăşurată în ţara străină X situaţia este următoarea:
Pentru sediul permanent:
- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din ţara străină X, 100 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Naţionala a României);
- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din ţara străină X (cota de 30%), 30 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Naţionala a României);
- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 80 milioane lei (legislaţia română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în ţara străină X);
- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform prevederilor din legea română (cota de 25%), 20 milioane lei.
Alte venituri realizate din ţara X:
- venituri din dobânzi: 100 milioane lei;
- impozit de 10% cu reţinere la sursa pentru veniturile din dobânzi: 10 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Naţionala a României).
Pentru activitatea desfăşurată atât în România, cat şi în ţara străină X situaţia este următoarea:
- profit impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 1.000 milioane lei (80 milioane profit impozabil al sediului permanent şi 920 milioane profit impozabil pentru activitatea din România);
- impozit pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din legea română (cota de 25%), 250 milioane lei.

Potrivit situaţiei prezentate mai sus, suma maxima reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 30 milioane lei, respectiv 20 milioane lei impozit pe profit plus 10 milioane lei impozit cu reţinere la sursa (dobânzi).
Deoarece impozitul plătit în străinătate în suma de 40 milioane lei este mai mare decât limita maxima de 30 milioane lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activităţi (250 milioane lei) doar suma de 30 milioane lei.

Codul fiscal:

Pierderi fiscale externe
Art. 32. - (1) Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent din străinătate este deductibilă doar din veniturile obţinute din străinătate.
(2) Pierderile realizate printr-un sediu permanent din străinătate se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursa de venit. Pierderile neacoperite se reportează şi se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Norme metodologice:

94. Potrivit art. 32 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfăşurată în străinătate printr-un sediu permanent se recuperează numai din veniturile impozabile realizate în străinătate pe fiecare sursa de venit. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursa de venit se înţelege ţara din care s-au realizat veniturile. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea art. 26 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Capitolul IV*)
Reguli speciale aplicabile vânzării-cesionarii proprietăţilor imobiliare şi titlurilor de participare

Reguli speciale aplicabile vânzării-cesionarii proprietăţilor imobiliare şi titlurilor de participare
Art. 33. - (1) Prevederile prezentului articol se aplică persoanelor juridice române şi străine care vand-cesioneaza proprietăţi imobiliare situate în România sau titluri de participare deţinute la o persoană juridică română.
(2) Dacă câştigurile rezultate din vânzarea-cesionarea proprietăţilor imobiliare situate în România şi a titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română depăşesc pierderile rezultate dintr-o astfel de vânzare-cesionare, atunci impozitul pe profit se stabileşte prin aplicarea unei cote de 10% la diferenţa rezultată.
(3) Pierderea rezultată din vânzarea-cesionarea proprietăţilor imobiliare situate în România şi a titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operaţiuni de aceeaşi natura, în următorii 5 ani fiscali consecutivi.
(4) Câştigul rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăţilor imobiliare sau titlurilor de participare este diferenţa pozitiva între:
a) valoarea realizată din vânzarea-cesionarea unor asemenea proprietăţi imobiliare sau titluri de participare; şi
b) valoarea fiscală a unor asemenea proprietăţi imobiliare sau titluri de participare.
(5) Pierderea rezultată dintr-o vânzare-cesionare a proprietăţilor imobiliare sau titlurilor de participare este diferenţa negativa între:
a) valoarea realizată din vânzare-cesionare a unor asemenea proprietăţi imobiliare sau titluri de participare; şi
b) valoarea fiscală a unor asemenea proprietăţi imobiliare sau titluri de participare.
(6) În înţelesul prevederilor alin. (4) şi (5), valoarea realizată din vânzare-cesionare se reduce cu comisioanele, taxele sau alte sume plătite, aferente vânzării-cesionarii.
(7) Valoarea fiscală pentru proprietăţile imobiliare sau pentru titlurile de participare se stabileşte după cum urmează:
a) în cazul proprietăţilor imobiliare, valoarea fiscală este costul de cumpărare, construire sau imbunatatire a proprietăţii, redus cu amortizarea fiscală aferentă unei astfel de proprietăţi;
b) în cazul titlurilor de participare, valoarea fiscală este costul de achiziţie al titlurilor de participare, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziţionării unor astfel de titluri de participare.
(8) Prezentul articol se aplică în cazul proprietăţilor imobiliare sau al titlurilor de participare, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:
a) contribuabilul a deţinut proprietatea imobiliară sau titlurile de participare pe o perioadă mai mare de 2 ani;
b) persoana care achiziţionează proprietatea imobiliară sau titlurile de participare nu este persoana afiliată contribuabilului.

Alin. (8) al art. 33 a fost modificat de pct. 27 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

---

*) Cap. IV din Titlul II a fost abrogat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

95. În vederea aplicării art. 33 alin. (8) din Codul fiscal, contribuabilii justifica perioada de deţinere a proprietăţilor imobiliare sau a titlurilor de participare, astfel încât să poată determina perioada mai mare de 2 ani.

96. Persoanele juridice înscriu în registrul de evidenta fiscală modul de calcul al câştigului/pierderii rezultate din tranzacţiile efectuate cu proprietăţi imobiliare. La fiecare termen de plată a impozitului pe profit, persoanele juridice vor determina profitul/pierderea rezultată, cumulat de la începutul anului fiscal. Profitul rezultat se impune cu cota de 10%, pierderea urmând a fi recuperată din profiturile determinate în următorii 5 ani fiscali din câştigurile rezultate din aceleaşi tranzacţii.

97. Profitul impozabil rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăţilor imobiliare situate în România şi a titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română se impune cu cota de 10% numai pentru tranzacţiile efectuate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. În condiţiile în care se realizează pierdere din aceste tranzacţii până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, aceasta se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operaţiuni de aceeaşi natura, pe perioada prevăzută la art. 26 din Codul fiscal.

Punctul 97 din Normele metodologice de aplicare a art. 33 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de de pct. 3 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul V
Plata impozitului şi depunerea declaraţiilor fiscale

Plata impozitului

Art. 34. [...]

(3) Organizaţiile nonprofit au obligaţia de a plati impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(4) Contribuabilii care obţin venituri majoritare din cultura cerealelor şi plantelor tehnice, pomicultura şi viticultura au obligaţia de a plati impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul. [...]

(8) Persoanele juridice care încetează sa existe au obligaţia să depună declaraţia de impunere şi sa plătească impozitul pe profit cu 10 zile înainte de data înregistrării încetării existenţei persoanei juridice la registrul comerţului.

Norme metodologice:

98. Contribuabilii prevăzuţi la art. 34 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal nu depun declaraţii trimestriale.

99. Încadrarea în activităţile prevăzute la art. 34 alin. (4) din Codul fiscal este cea stabilită de Clasificarea activităţilor din economia naţionala - CAEN.

100. În situaţia contribuabilului care încetează sa existe ca persoana juridică în urma efectuării unei operaţiuni de fuziune prin absorbţie, divizare sau lichidare, termenul de depunere a declaraţiei privind impozitul pe profit reprezintă şi termen de plată a obligaţiei faţă de bugetul de stat, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Codul fiscal:

Capitolul VII
Dispoziţii tranzitorii şi finale

Dispoziţii tranzitorii

Art. 38. - (1) În cazul persoanelor juridice care au obţinut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zona defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investiţiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenţei zonei defavorizate.

Alin. (1) al art. 38 a fost modificat de pct. 7 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

101. În cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat înainte de data de 1 iulie 2003 de către agenţia pentru dezvoltare regionala în a carei raza de competenţa teritorială se afla sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare.

Punctul 101 din Normele metodologice de aplicare a art. 38, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 15 din secţiunea A a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

102. Investiţiile noi sunt reprezentate de mijloacele fixe amortizabile create sau achiziţionate de la terţe părţi, utilizate efectiv în activitatea proprie, desfăşurată în domeniile de interes economic, clasificate expres în anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2001, care determina angajarea de forta de muncă.

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit operează pe toată durata existenţei zonei defavorizate.

104. Profitul realizat în zonele defavorizate, rezultat din efectuarea operaţiunilor de lichidare a investiţiei, conform legii, din vânzarea de active corporale şi necorporale, din câştigurile realizate din investiţii financiare, din desfăşurarea de activităţi în afară zonei defavorizate, precum şi cel rezultat din desfăşurarea de activităţi în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate sunt supuse impunerii. Partea din profitul impozabil aferentă fiecărei operaţiuni/activităţi este cea care corespunde ponderii veniturilor obţinute din aceste operaţiuni /activităţi în volumul total al veniturilor.

Codul fiscal:

(4) Cu excepţia prevederilor alin. (3), contribuabilii care obţin venituri din activităţi desfăşurate pe bază de licenţă într-o zona libera au obligaţia de a plati impozit pe profit în cota de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, până la data de 31 decembrie 2004.

Norme metodologice:

105. Pentru contribuabilii care desfăşoară activităţi în zonele libere pe bază de licenţe eliberate potrivit Legii nr. 84 /1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările ulterioare, profitul obţinut din aceste activităţi este impozitat cu cota de 5% până la data de 31 decembrie 2004, cu excepţia cazului în care aceştia intra sub incidenţa prevederilor art. 38 alin. (3) din Codul fiscal.

106. În cazul în care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea în zona libera prin unităţi fără personalitate juridică, acesta este obligat sa ţină evidenţa contabilă distinctă pentru veniturile şi cheltuielile aferente acestei activităţi. La determinarea profitului aferent activităţii se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare, precum şi alte asemenea cheltuieli, proporţional cu veniturile obţinute în zona libera faţă de veniturile totale realizate de persoana juridică.

107. Pierderea rezultată din operaţiunile realizate în zona libera nu se recuperează din profitul impozabil realizat în afară zonei, aceasta urmând să fie recuperată din profiturile obţinute din aceeaşi zona.

Codul fiscal:

(12) La calculul profitului impozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31 decembrie 2006: [...]

b) veniturile realizate din aplicarea unei invenţii brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculati de la data începerii aplicării şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii;

Norme metodologice:

108. Aplicarea unei invenţii înseamnă fabricarea produsului sau folosirea procedeului/metodei. Procedeul include şi utilizarea unui produs sau efectuarea oricărui alt act generator de profit, cum ar fi:

a) proiectarea obiectului/obiectelor unei invenţii:

1. proiect de execuţie pentru realizarea unui produs, inclusiv produsul obţinut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, unei instalaţii sau a altora asemenea;

2. proiect tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode;

b) executarea şi/sau experimentarea prototipului/unicatului ori a tehnologiei care face obiectul unei invenţii;

c) executarea şi/sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalaţiei-pilot;

d) exploatarea obiectului unei invenţii prin realizarea pe scara larga a acestuia, şi anume:

1. fabricarea produsului, cum ar fi: dispozitivul, utilajul, instalatia, compozitia, respectiv produsul obţinut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;

2. folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei invenţii;

3. folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, instalatie, obiect al unei invenţii exclusiv pentru necesităţile interne ale unităţii care aplica;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a)-d) de către deţinătorul de drepturi care este şi producător, dacă aceste acte au fost efectuate în ţara.

109. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum şi pentru fiecare dintre licentiatii acestuia.

110. Pentru ca titularul brevetului, succesorul sau în drepturi sau, după caz, licentiatii acestuia sa beneficieze de scutire de impozit pe profit trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiţii:

a) sa existe o copie, certificată pentru conformitate, a hotărârii definitive a Oficiului de Stat pentru Invenţii şi Mărci de acordare a brevetului de invenţie; în cazul în care solicitantul scutirii de impozit este altă persoană decât titularul brevetului, este necesar sa existe documente, certificate pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci sau autentificate, din care să rezulte una dintre următoarele situaţii:

1. solicitantul este succesorul în drepturi al titularului brevetului;
2. solicitantul este licenţiat al titularului brevetului;
3. solicitantul este licenţiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) sa existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, din care să rezulte ca brevetul de invenţie a fost în vigoare pe perioada pentru care s-a solicitat scutirea de impozit;

c) sa existe evidenţa contabilă de gestiune din care să rezulte ca în perioada pentru care se solicita scutirea de impozit pentru inventia sau grupul de invenţii brevetate a fost efectuat cel puţin unul dintre actele prevăzute la pct. 108 şi nivelul profitului obţinut în această perioadă;

d) profitul astfel obţinut sa fi fost realizat în limita perioadei de 5 ani de la prima aplicare şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului.

Punctul 110 din Normele metodologice de aplicare a art. 38, alin.(12), lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2, subpunctul 11 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

111. Profitul se stabileşte cu referire stricta la inventia sau grupul de invenţii brevetate, pe baza elementelor de noutate, asa cum acestea rezultă din revendicarile brevetului de invenţie. În conformitate cu prevederile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenţie, republicată, revendicarile se interpretează în legătură cu descrierea şi desenele inventiei.

112. În cazul în care inventia sau grupul de invenţii brevetate se referă numai la o parte a unei instalaţii ori a unei activităţi tehnologice, procedeu sau metoda, iar din evidentele contabile rezultă profitul numai pentru întreaga instalatie ori activitate tehnologică, se procedează mai întâi la stabilirea ponderii inventiei sau a grupului de invenţii în instalatia ori activitatea tehnologică şi, pe aceasta baza, se determina partea de profit obţinut prin aplicarea inventiei brevetate.

113. Profitul include şi câştigurile obţinute de titularul brevetului sau de licentiatii acestuia din eventualele taxe sau tarife, percepute drept contravaloare a serviciului de utilizare a inventiei brevetate având ca obiect şi un produs nou, numai în cazul în care brevetul cuprinde şi o revendicare de utilizare sau de folosire a noului produs.

Codul fiscal:

Titlul III
Impozitul pe venit

Codul fiscal:

Capitolul I
Dispoziţii generale

Articolul 41

Categorii de venituri supuse impozitului pe venit

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

a) venituri din activităţi independente, definite conform art. 46;

b) venituri din salarii, definite conform art. 55;

c) venituri din cedarea folosinţei bunurilor, definite conform art. 61;

d) venituri din investiţii, definite conform art. 65;

e) venituri din pensii, definite conform art. 68;

f) venituri din activităţi agricole, definite conform art. 71;

g) venituri din premii şi din jocuri de noroc, definite conform art. 75;

h) venituri din transferul proprietăţilor imobiliare, definite conform art. 77^1;

i) venituri din alte surse, definite conform art. 78.

Art. 41 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

1. Veniturile din activităţi independente, inclusiv veniturile realizate de persoanele fizice în cadrul unor asocieri fără personalitate juridică, din cedarea folosinţei bunurilor, precum şi veniturile din activităţi agricole sunt venituri pentru care determinarea impozitului se face pe venitul net anual impozabil, corespunzător fiecărei surse de venit, impozitul fiind final.
2. Veniturile din celelalte categorii de venituri se supun impozitării, pe fiecare loc de realizare, în cadrul acestor categorii de venituri, impozitul fiind final.

Punctele 1 şi 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 41 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Venituri neimpozabile
Art. 42. - În înţelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:
a) ajutoarele, indemnizaţiile şi alte forme de sprijin cu destinaţie specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale şi din alte fonduri publice, precum şi cele de aceeaşi natura primite de la alte persoane, cu excepţia indemnizaţiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu sunt venituri impozabile indemnizaţiile pentru: risc maternal, maternitate, creşterea copilului şi îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii.

Art. 42 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.
Litera a) a art. 42 au fost modificată de pct. 4 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005*).
*) Art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005 abroga Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 24/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005.

Norme metodologice:

3. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obţinute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:
- alocaţia de stat pentru copii;
- alocaţia de întreţinere pentru fiecare copil încredinţat sau dat în plasament familial;
- indemnizaţia lunară primită de persoanele cu handicap grav şi accentuat;
- alocaţia socială primită de nevazatorii cu handicap grav şi accentuat;
- indemnizaţia lunară acordată nevazatorilor cu handicap grav, potrivit legii;
- contravaloarea serviciilor hoteliere acordate, potrivit legii, membrilor de familie care însoţesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi în vârsta de până la 3 ani;
- ajutorul pentru încălzirea locuinţei;
- alocaţia pentru copiii nou-născuţi, primită pentru fiecare dintre primii 4 copii născuţi vii;
- indemnizaţia de maternitate;
- indemnizaţia pentru creşterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani şi, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani;
- indemnizaţia pentru risc maternal;
- indemnizaţia pentru îngrijirea copilului bolnav în vârsta de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afectiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;
- indemnizaţia lunară pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreţi sau executanţi din România, acordată potrivit Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizaţiei pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreţi sau executanţi din România.
- ajutorul social primit de sotii celor care satisfac serviciul militar obligatoriu;
- ajutorul social acordat potrivit legii;
- ajutorul de urgenta acordat de Guvern şi de primari în situaţii de necesitate, ca urmare a calamităţilor naturale, incendiilor, accidentelor, precum şi altor situaţii deosebite stabilite prin lege, în limita fondurilor existente;
- ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;
- ajutorul lunar sau alocaţia de sprijin primită de cadrele militare trecute în rezerva, fără drept de pensie, apte de muncă, care nu se pot încadra din lipsa de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;
- indemnizaţia de şomaj şi alte drepturi neimpozabile acordate conform legislaţiei în materie;
- sumele plătite din bugetul asigurărilor pentru şomaj pentru completarea veniturilor persoanelor care se angajează înainte de expirarea perioadei de şomaj;
- prima de încadrare şi prima de instalare acordate din bugetul asigurărilor pentru şomaj;
- sprijinul material acordat, potrivit legii, membrilor de familie ai magistratului decedat sau membrilor de familie ai altei persoane din cadrul organelor autorităţii judecătoreşti, care a decedat;

- echivalentul salariului primit de membrii familiei funcţionarului public, în caz de deces al acestuia;
- indemnizaţia reparatorie lunară primită de persoanele care şi-au pierdut total sau parţial capacitatea de muncă, marilor mutilati şi urmaşilor celor care au decedat ca urmare a participării la Revoluţia din decembrie 1989;
- indemnizaţia reparatorie lunară primită de părinţii persoanelor care au decedat ca urmare a participării la Revoluţia din decembrie 1989;
- indemnizaţia reparatorie lunară primită de soţul supravieţuitor al persoanei care a decedat ca urmare a participării la Revoluţia din decembrie 1989 şi care are în întreţinere unul sau mai mulţi copii ai acesteia;
- suma fixa pentru îngrijire primită de invalizii şi accidentatii de război, marii mutilati şi cei încadraţi în gradul I de invaliditate;
- indemnizaţia lunară primită de persoanele persecutate din motive politice şi etnice;
- indemnizaţia lunară primită de magistraţii care în perioada anilor 1945-1952 au fost inlaturati din justiţie din motive politice;
- indemnizaţia de veteran de război, inclusiv sporul, acordată potrivit legii;
- renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;
- ajutorul anual pentru acoperirea unei părţi din costul chiriei, energiei electrice şi energiei termice, acordat veteranilor de război şi văduvelor de război, precum şi altor persoane defavorizate, potrivit legii;
- sprijinul material primit de soţul supravieţuitor şi copiii urmaşi ai membrilor Academiei Române;
- ajutoarele acordate emigrantilor politici potrivit legislaţiei în vigoare;
- ajutorul rambursabil pentru refugiati;
- ajutoarele umanitare, medicale şi sociale;
- ajutorul de deces acordat potrivit legislaţiei privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze şi de alte produse ortopedice, acordate în baza legislaţiei de pensii;
- renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale şi din alte fonduri publice, potrivit legii;
- indemnizaţia de merit acordată în condiţiile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizaţiei de merit, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizaţiei de merit şi a Regulamentului de funcţionare a Comisiei naţionale pentru acordarea indemnizaţiei de merit, cu modificările şi completările ulterioare;
- drepturi reprezentând transportul gratuit urban şi interurban, acordate, potrivit legii, pentru adultii cu handicap accentuat şi grav, precum şi pentru asistenţii personali sau insotitorii acestora;
- alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.

3^1. Nu sunt venituri impozabile indemnizaţiile pentru risc maternal şi cele pentru îngrijirea copilului bolnav în vârsta de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afectiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani, reprezentând drepturi primite de persoanele fizice conform legii, începând cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

4. În sensul art. 42 lit. a) din Codul fiscal, prin alte persoane se înţelege, printre alţii, şi:
- casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale şi sociale acordate membrilor din contribuţiile acestora;
- organizaţiile umanitare, organizaţiile sindicale, Crucea Roşie, unităţile de cult recunoscute în România şi alte entităţi care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

Punctele 3 şi 4 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. a) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Punctul 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost completat cu trei liniute (introduse după liniuţa a 10-a) de pct. 1 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Punctul 3^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

b) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum şi orice alte drepturi, cu excepţia câştigurilor primite de la societăţile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părţi, cu ocazia tragerilor de amortizare. Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natura primite de către o persoană fizica ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;

Norme metodologice:

5. Sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate şi orice alte drepturi acordate asiguraţilor, beneficiarilor sau terţelor persoane pagubite, din asigurările de orice fel, potrivit legislaţiei privind societăţile de asigurare şi supravegherea asigurărilor.
6. Sumele reprezentând alte drepturi acordate asiguraţilor pot avea, printre altele, următoarele forme: rascumparari parţiale în contul persoanei asigurate, plati eşalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor constituite din primele plătite de asiguraţi, precum şi orice alte sume de aceeaşi natura, indiferent de denumirea sau forma sub care sunt plătite, în contul persoanei asigurate.
7. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizica independenta, persoana juridică sau orice alta entitate care desfăşoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezintă venituri impozabile pentru persoana fizica beneficiara.

Punctele 5, 6 şi 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. b) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităţilor naturale, precum şi pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

d) pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/vaduvii de război, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadraţi în gradul I de invaliditate, precum şi pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuţii obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din scheme facultative de pensii ocupationale şi cele finanţate de la bugetul de stat;

e) contravaloarea cupoanelor ce reprezintă bonuri de valoare care se acordă cu titlu gratuit persoanelor fizice conform dispoziţiilor legale în vigoare;

f) sumele sau bunurile primite sub forma de sponsorizare sau mecenat;

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile şi mobile din patrimoniul personal, altele decât câştigurile din transferul titlurilor de valoare, precum şi altele decât cele definite la cap. VIII^1;

h) drepturile în bani şi în natura primite de militarii în termen, militarii cu termen redus, studenţii şi elevii unităţilor de învăţământ din sectorul de apărare naţionala, ordine publică şi siguranţa naţionala şi persoanele civile, precum şi cele ale gradatilor şi soldatilor concentraţi sau mobilizati;

i) bursele primite de persoanele care urmează orice formă de şcolarizare sau perfecţionare în cadru institutionalizat;

Litera g) a art. 42 a fost modificată de pct. 4 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

8. Prin cadru institutionalizat se înţelege orice entitate care are ca obiect de activitate educaţia şcolară, universitară, pregătirea şi/sau perfecţionarea profesională, recunoscută de autorităţi ale statului român.

Punctul 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. c), d), e), f), g), h), i) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

j) sumele sau bunurile primite cu titlu de moştenire şi donaţie;

k) veniturile din agricultura şi silvicultura, cu excepţia celor prevăzute la art. 71;

Norme metodologice:

9. În categoria veniturilor din agricultura şi silvicultura considerate neimpozabile se cuprind:
- veniturile realizate de proprietar/arendaş din valorificarea în stare naturala a produselor obţinute de pe terenurile agricole şi silvice, proprietate privată sau luate în arenda;
- veniturile provenite din: creşterea animalelor şi pasarilor, apicultura şi sericicultura;
- veniturile obţinute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturala, prin unităţi specializate, cum ar fi centre sau puncte de achiziţie, a produselor culese sau capturate din flora şi fauna sălbatică.
10. Se considera în stare naturala: produsele agricole obţinute după recoltare, materialul lemnos pe picior sau transformat în busteni ori în bile, precum şi produsele de origine animala, cum ar fi: lapte, lana, oua, piei crude şi altele asemenea, plante şi animale din flora şi fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de padure, ciuperci, melci, scoici, serpi, broaste şi altele asemenea.

Punctele 9 şi 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. j) şi k) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

l) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice şi ai posturilor consulare pentru activităţile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, în condiţii de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internaţional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

m) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare şi institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

n) veniturile primite de oficialii organismelor şi organizaţiilor internaţionale din activităţile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, cu condiţia ca poziţia acestora, de oficial, să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

o) veniturile primite de cetăţeni străini pentru activitatea de consultanţa desfăşurată în România, în conformitate cu acordurile de finanţare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaţionale şi organizaţii neguvernamentale;

p) veniturile primite de cetăţeni străini pentru activităţi desfăşurate în România, în calitate de corespondenti de presa, cu condiţia reciprocităţii acordate cetăţenilor români pentru venituri din astfel de activităţi şi cu condiţia ca poziţia acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

q) sumele reprezentând diferenţa de dobânda subventionata pentru creditele primite în conformitate cu legislaţia în vigoare;

r) subvenţiile primite pentru achiziţionarea de bunuri, dacă subvenţiile sunt acordate în conformitate cu legislaţia în vigoare;

s) veniturile reprezentând avantaje în bani şi/sau în natura primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii şi văduvele de război, accidentatii de război în afară serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmaşii eroilor-martiri, răniţilor, luptătorilor pentru victoria Revoluţiei din decembrie 1989, precum şi persoanele persecutate din motive etnice de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945;

Norme metodologice:

11. Aceste venituri sunt acordate prin legi speciale şi cuprind, printre altele:

- contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilati şi persoanele care şi-au pierdut total sau parţial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii şi baze de tratament aparţinând Ministerului Sănătăţii, Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Administraţiei şi Internelor şi altor instituţii potrivit legii;
- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intra sub incidenţa prevederilor art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea recunostintei faţă de eroii-martiri şi luptatorii care au contribuit la victoria Revoluţiei române din decembrie 1989 nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare;
- contravaloarea asistenţei medicale şi a medicamentelor acordate în mod gratuit şi prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cat şi pe timpul spitalizarilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun şi pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o staţiune balneoclimaterica şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intra sub incidenţa prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;
- contravaloarea călătoriilor gratuite pe calea ferată, gratuitatile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent cărbuni, a asistenţei medicale gratuite în toate instituţiile medicale civile de stat sau militare şi asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cat şi pe timpul spitalizarii, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilităţilor existente, în staţiuni balneoclimaterice, a protezelor, a carjelor, a ghetelor ortopedice, a carucioarelor, a aparatelor auditive şi implanturilor cardiace, mijloacelor moto şi auto speciale pentru cei handicapati locomotor şi altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun pentru adultii cu handicap accentuat şi grav şi pentru asistenţii personali sau pentru insotitorii acestora, a transportului interurban gratuit cu trenul, asistenţa medicală gratuita în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 102/1999 privind protecţia specială şi încadrarea în munca a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările şi completările ulterioare; - altele asemenea, aprobate prin lege.

12. Persoanele fizice prevăzute la art. 42 lit. s) din Codul fiscal datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la art. 41 din Codul fiscal.

Punctele 11 şi 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. l) - s) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

t) premiile obţinute de sportivii medaliati la campionatele mondiale, europene şi la jocurile olimpice. Nu sunt venituri impozabile premiile, primele şi indemnizaţiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuţi în legislaţia în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanta: clasarea pe podiumul de premiere la campionatele europene, campionatele mondiale şi jocurile olimpice, precum şi calificarea şi participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale şi europene, prima grupa valorică, precum şi la jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive. Nu sunt venituri impozabile primele şi indemnizaţiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuţi de legislaţia în materie, în vederea pregătirii şi participării la competitiile internaţionale oficiale ale loturilor reprezentative ale României;

Norme metodologice:

13. Beneficiază de aceste prevederi şi următorii specialişti: profesorii cu diploma de licenţă sau de absolvire, instructorii şi managerii din domeniu, precum şi alte persoane calificate pentru asistenţa medicală, cercetare şi asistenţa ştiinţifică, organizare şi conducere tehnica şi alte ocupaţii complementare, potrivit reglementărilor în materie.

Punctul 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. t) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

u) premiile şi alte drepturi sub forma de cazare, masa, transport şi altele asemenea, obţinute de elevi şi studenţi în cadrul competiţiilor interne şi internaţionale, inclusiv elevi şi studenţi nerezidenti în cadrul competiţiilor desfăşurate în România;

Norme metodologice:

14. În această categorie se cuprind:

- premii obţinute la concursuri pe obiecte sau discipline de învăţământ, pe meserii, cultural-ştiinţifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-ştiinţifice, premii obţinute la campionate şi concursuri sportive şcolare, naţionale şi internaţionale;
- contravaloarea avantajelor sub forma de masa, cazare şi transport;
- alte drepturi materiale primite de participanţi cu ocazia acestor manifestări;
- altele asemenea.

Punctul 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 42, lit. u) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

v) prima de stat acordată în conformitate cu prevederile Legii nr. 541/2002 privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificările şi completările ulterioare;

x) alte venituri care nu sunt impozabile, asa cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

Cotele de impozitare

Art. 43. - (1) Cota de impozit pentru determinarea impozitului pe veniturile din:

a) activităţi independente;
b) salarii;
c) cedarea folosinţei bunurilor;
d) pensii;
e) activităţi agricole;
f) premii;
g) alte surse

este de 16% aplicată asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din categoria respectiva.

(2) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) cotele de impozit prevăzute în categoriile de venituri din investiţii, din jocuri de noroc şi din transferul proprietăţilor imobiliare.

Art. 43 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.
Alin. (2) al art. 43 a fost modificat de pct. 5 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

15. La determinarea impozitului anual/lunar, la plăţile anticipate cu titlu de impozit calculat pentru veniturile prevăzute la art. 41 din Codul fiscal, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la mia de lei, prin neglijarea fracţiunilor sub 1.000 lei.

Punctul 15 din Normele metodologice de aplicare a articolelor 42, lit. v) şi x) şi 43, din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Perioada impozabilă

Art. 44. - (1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situaţia în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

Art. 44 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

16. Anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri.

17. În cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

Punctele 16 şi 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 44 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Stabilirea deducerilor personale şi a sumelor fixe

Art. 45. - (1) Deducerea personală, precum şi celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Sumele sunt calculate prin rotunjire la suta de mii de lei, în sensul că fracţiunile sub 100.000 lei se majorează la 100.000 lei.

Art. 45 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.
Codul fiscal:

Capitolul II
Venituri din activităţi independente

Definirea veniturilor din activităţi independente

Art. 46. - (1) Veniturile din activităţi independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere şi veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual şi/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activităţi adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerţ ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum şi din practicarea unei meserii.

(3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obţinute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate, desfăşurate în mod independent, în condiţiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenţie, desene şi modele, mostre, mărci de fabrica şi de comerţ, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor şi drepturi conexe dreptului de autor şi altele asemenea.

Art. 46 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

18. Se supun impozitului pe veniturile din activităţi independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea desfăşurării de activităţi în scopul obţinerii de venit, asociere care se realizează potrivit dispoziţiilor legale şi care nu da naştere unei persoane juridice.
19. Exercitarea unei activităţi independente presupune desfăşurarea acesteia în mod obişnuit, pe cont propriu şi urmărind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existenta unei activităţi independente sunt: libera alegere a desfăşurării activităţii, a programului de lucru şi a locului de desfăşurare a activităţii; riscul pe care şi-l asuma întreprinzătorul; activitatea se desfăşoară pentru mai mulţi clienţi; activitatea se poate desfăşura nu numai direct, ci şi cu personalul angajat de intreprinzator în condiţiile legii.
20. Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitării în România pentru veniturile obţinute din desfăşurarea în România, potrivit legii, a unei activităţi independente, printr-un sediu permanent.
21. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerţ de către persoane fizice sau asocieri fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum şi cele obţinute din practicarea unei meserii.
Principalele activităţi care constituie fapte de comerţ sunt:
- activităţi de producţie;
- activităţi de cumpărare efectuate în scopul revânzării;
- organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive şi altele asemenea;
- activităţi al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacţii comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare şi alte asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;
- vânzarea în regim de consignaţie a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;
- activităţi de editare, imprimerie, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, şi altele asemenea;
- transport de bunuri şi de persoane; - alte fapte de comerţ definite în Codul comercial.
22. Pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societăţii civile profesionale, asupra venitului net distribuit.
23. Sunt considerate venituri din profesii libere veniturile obţinute din prestări de servicii cu caracter profesional, desfăşurate în mod individual sau în diverse forme de asociere, în domeniile ştiinţific, literar, artistic, educativ şi altele, de către: medici, avocaţi, notari publici, executori judecătoreşti, experţi tehnici şi contabili, contabili autorizaţi, consultanţi de plasament în valori mobiliare, auditori financiari, consultanţi fiscali, arhitecti, traducatori, sportivi, arbitri sportivi, precum şi alte persoane fizice cu profesii reglementate desfăşurate în mod independent, în condiţiile legii.
24. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenţii, mai puţin realizarile tehnice, know-how, mărci înregistrate, franciza şi altele asemenea, recunoscute şi protejate prin înscrisuri ale instituţiilor specializate, precum şi a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor. Veniturile de aceasta natura se supun regulilor de determinare pentru veniturile din activităţi independente şi în situaţia în care drepturile respective fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licenta, franciza şi altele asemenea, precum şi cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remuneraţie directa, remuneraţie secundară, onorariu, redeventa şi altele asemenea.
Veniturile rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală prevăzute în mod expres în contractul încheiat între părţi reprezintă venituri din drepturi de proprietate intelectuală. De asemenea, sunt incluse în categoria veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală şi veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumţia de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.
În situaţia existenţei unei activităţi dependente ca urmare a unei relaţii de angajare, remuneraţia prestărilor rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală care intră în sfera sarcinilor de serviciu reprezintă venituri de natura salariala, conform prevederilor menţionate în mod expres în contractul dintre angajat şi angajator, şi se supun impozitării potrivit prevederilor cap. III «Venituri din salarii» al titlului III din Codul fiscal.
Veniturile reprezentând drepturi băneşti ale autorului unei realizari tehnice nu sunt considerate, din punct de vedere fiscal, venituri din drepturi de proprietate intelectuală.
25. Persoanele fizice angajate, precum şi cele care încheie contracte, altele decât cele prin care sunt reglementate relaţiile de angajare, şi care desfăşoară activităţi utilizând baza materială a angajatorului sau a celeilalte părţi contractante, în vederea realizării de invenţii, realizari tehnice sau procedee tehnice, opere ştiinţifice, literare, artistice etc., obţin venituri de natura salariala.
26. Veniturile realizate de sportivii care participa la competitii sportive pe cont propriu şi nu au relaţii contractuale de muncă cu entitatea plătitoare de venit sunt considerate venituri din activităţi independente.

Punctele 18-26 din Normele metodologice de aplicare a art. 46 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 47. - (1) Nu sunt venituri impozabile:

a) veniturile obţinute prin aplicarea efectivă în ţara de către titular sau, după caz, de către licentiatii acestuia a unei invenţii brevetate în România, incluzând fabricarea produsului sau, după caz, aplicarea procedeului, în primii 5 ani de la prima aplicare, calculati de la data începerii aplicării şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului;

b) venitul obţinut de titularul brevetului prin cesionarea acestuia.

(2) De prevederile alin. (1) beneficiază persoanele fizice care exploatează inventia, respectiv titularul brevetului aplicat.

Art. 47 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

27. Aplicarea efectivă în orice domeniu tehnologic a unei invenţii pentru care este acordat sau este validat în România un brevet de invenţie care are ca obiect un produs şi un procedeu înseamnă oricare dintre actele prevăzute la art. 33 alin. 2 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenţie, republicată, cu modificările ulterioare.

Procedeul poate fi şi o metoda sau poate cuprinde ori poate să se refere şi la utilizarea unui produs.

Prin produs se înţelege şi produsul obţinut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, inclusiv cel de fabricaţie, prin folosirea unei instalaţii sau a altora asemenea.

Brevetul de invenţie poate avea ca obiect o invenţie sau un grup de invenţii legate printr-un concept inventiv general.

28. În înţelesul pct. 27 se considera ca şi următoarele acte constituie o aplicare efectivă a inventiei:

a) proiectarea obiectului unei invenţii constând în realizarea unui proiect:

1. de execuţie pentru obţinerea unui produs;
2. tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode ori pentru utilizarea unui produs;

b) executarea şi/sau experimentarea prototipului/ unicatului unui produs ori experimentarea tehnologiei care face obiectul unei invenţii;

c) executarea şi/sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalaţiei-pilot;

d) exploatarea pe scara larga a obiectului unei invenţii, şi anume:

1. fabricarea unui produs care poate fi un dispozitiv, un utilaj, o instalatie, o compoziţie sau altele asemenea, obiect al unei invenţii dintr-un brevet de invenţie şi, respectiv, produsul obţinut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;
2. folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei invenţii dintr-un brevet de invenţie;
3. folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, a unei instalaţii, obiect al unei invenţii exclusiv pentru necesităţile interne ale unităţii care aplica;
4. utilizarea unui produs obiect al unei invenţii dintr-un brevet de invenţie;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a)-d) de către deţinătorul de drepturi care este şi producător, dacă aceste acte au fost efectuate în ţara.

29. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum şi pentru fiecare dintre licentiatii acestuia.

30. Pentru ca titularul brevetului, succesorul sau în drepturi sau, după caz, licentiatii acestuia sa beneficieze de încadrarea venitului ca neimpozabil, trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiţii:

a) sa existe o copie, certificată pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, a hotărârii definitive de acordare a brevetului de invenţie; în cazul în care solicitantul care cere încadrarea venitului ca neimpozabil este altă persoană decât titularul brevetului, este necesar să aibă documente autentificate, din care să rezulte ca acesta:

1. este succesorul în drepturi al titularului brevetului; sau
2. este licenţiat al titularului brevetului; sau
3. este licenţiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) sa existe un document eliberat de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, din care să reiasă ca transmiterea de drepturi este înregistrată în vederea publicării acesteia în Buletinul Oficial de Proprietate Industriala;

c) sa existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, din care să rezulte ca brevetul de invenţie este şi a rămas în vigoare pe perioada pentru care se solicita încadrarea venitului ca neimpozabil;

d) sa existe evidente contabile din care să rezulte ca, în perioada pentru care se solicita încadrarea venitului ca neimpozabil pentru inventia sau grupul de invenţii brevetate, a fost efectuat cel puţin unul dintre actele prevăzute la pct. 27 şi 28, precum şi nivelul venitului obţinut în această perioadă;

e) veniturile şi cheltuielile aferente sunt cele înregistrate separat în contabilitatea în partida simpla, potrivit reglementărilor legale;

f) sa posede un document eliberat de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, din care să reiasă data primei aplicari de la care începe perioada de 5 ani de aplicare efectivă.

31. Succesorul în drepturi al titularului, în baza unei transmiteri prin cesiune a dreptului la brevet, beneficiază de încadrarea venitului ca neimpozabil numai pentru perioada rămasă până la epuizarea perioadei de 5 ani.

32. Venitul se stabileşte cu referire stricta la întinderea protecţiei conferite de brevet care este data de conţinutul revendicarilor, a căror interpretare se face în legătură cu descrierea şi desenele inventiei obiect al brevetului, conform prevederilor art. 33 alin. 3 din Legea nr. 64/1991, republicată, cu modificările ulterioare.

33. În cazul în care inventia revendicata se referă numai la o parte evident distinctă a obiectului inventiei, iar din evidentele contabile rezultă venitul brut pentru întregul obiect al inventiei, se procedează la stabilirea ponderii inventiei revendicate şi, pe aceasta baza, se determina venitul brut obţinut prin aplicarea părţii distincte a obiectului inventiei.

34. Venitul include şi câştigurile obţinute de titularul brevetului sau de licentiatii acestuia din sumele percepute ca urmare a utilizării inventiei revendicate, în cazul în care exista o revendicare de utilizare sau de folosire a unui produs.

35. Venitul obţinut de către persoana fizica având calitatea de inventator conform prevederilor art. 3 din Legea nr. 64/1991, republicată, cu modificările ulterioare, ca urmare a transmiterii prin cesiune a dreptului la brevetul de invenţie, este în întregime neimpozabil.

În cazul în care drepturile sunt transmise conform alineatului precedent, dar parţial, încadrarea venitului ca neimpozabil priveşte venitul obţinut prin transmiterea parţială a drepturilor.

Punctele 27-35 din Normele metodologice de aplicare a art. 47 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activităţi independente, determinat pe baza contabilităţii în partida simpla

Articolul 48

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activităţi independente, determinat pe baza contabilităţii în partida simpla

(1) Venitul net din activităţi independente se determina ca diferenţa între venitul brut şi cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partida simpla, cu excepţia prevederilor art. 49 şi 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate şi echivalentul în lei al veniturilor în natura din desfăşurarea activităţii;

b) veniturile sub forma de dobânzi din creanţe comerciale sau din alte creanţe utilizate în legătură cu o activitate independenta;

c) câştigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independenta, inclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activităţii;

d) veniturile din angajamentul de a nu desfăşura o activitate independenta sau de a nu concura cu o altă persoană;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independenta.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natura făcute la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia;

b) sumele primite sub forma de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

c) sumele primite ca despăgubiri;

d) sumele sau bunurile primite sub forma de sponsorizări, mecenat sau donaţii.

(4) Condiţiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităţilor desfăşurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exerciţiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;

d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;
2. activele ce servesc ca garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii pentru care este autorizat contribuabilul;
3. prime de asigurare pentru asigurarea de risc profesional;
4. persoane care obţin venituri din salarii, potrivit prevederilor capitolului III din prezentul titlu, cu condiţia impozitării sumei reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul plăţii de către suportator.

Punctul 3 de la lit. d) a alin. (4) al art. 48 a fost modificat de pct. 6 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare şi mecenat efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinata conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinata conform alin. (6);

c) suma cheltuielilor cu indemnizaţia plătită pe perioada delegării şi detaşării în alta localitate, în ţara şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice;

d) cheltuielile sociale, în limita sumei obţinute prin aplicarea unei cote de până la 2% la fondul de salarii realizat anual;

e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;

f) cheltuielile reprezentând tichetele de masa acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuţiile efectuate în numele angajaţilor la scheme facultative de pensii ocupationale, în conformitate cu legislaţia în vigoare, în limita echivalentului în lei a 200 euro anual pentru o persoană;

h) prima de asigurare pentru asigurările private de sănătate, în limita echivalentului în lei a 200 euro anual pentru o persoană;

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independenta, cat şi în scopul personal al contribuabilului sau asociaţilor sunt deductibile numai pentru partea de cheltuiala care este aferentă activităţii independente;

j) cheltuielile reprezentând contribuţii sociale obligatorii pentru salariaţi şi contribuabili, inclusiv cele pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, utilizate în desfăşurarea activităţii, pe baza contractului încheiat între părţi, în limita nivelului dobânzii de referinţa a Băncii Naţionale a României;

l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operational, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing;

m) cotizatii plătite la asociaţiile profesionale în limita a 2% din baza de calcul determinata conform alin. (6).

n) cheltuielile reprezentând contribuţiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, organizaţiilor profesionale din care fac parte contribuabilii, în limita a 5% din venitul brut realizat.

Literele c) şi j) ale alin. (5) al art. 48 au fost modificate de pct. 7 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.
Litera n) a alin. (5) al art. 48 a fost introdusă de pct. 8 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(6) Baza de calcul se determina ca diferenţa dintre venitul brut şi cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, cheltuielile de protocol şi cotizaţiile plătite la asociaţiile profesionale.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se afla pe teritoriul României sau în străinătate;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;

d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. d) şi la alin. (5) lit. h);

e) donaţii de orice fel;

f) amenzile, confiscarile, dobânzile, penalităţile de întârziere şi penalităţile datorate autorităţilor române şi străine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plătite conform clauzelor din contractele comerciale;

g) ratele aferente creditelor angajate;

h) dobânzile aferente creditelor angajate pentru achiziţionarea de imobilizari corporale de natura mijloacelor fixe, în cazul în care dobânda este cuprinsă în valoarea de intrare a imobilizarii corporale, potrivit prevederilor legale;

i) cheltuielile de achizitionare sau de fabricare a bunurilor şi a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;

j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsa din gestiune sau degradate şi neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliţa de asigurare;

k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispoziţiilor legale în vigoare;

l) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

m) alte sume prevăzute prin legislaţia în vigoare.

(8) Contribuabilii care obţin venituri din activităţi independente sunt obligaţi sa organizeze şi sa conducă contabilitate în partida simpla, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidenţa contabilă, şi sa completeze Registrul-jurnal de încasări şi plati, Registrul-inventar şi alte documente contabile prevăzute de legislaţia în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile şi drepturile aferente desfăşurării activităţii.

Norme metodologice:

36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani şi în natura, cum sunt: venituri din vânzarea de produse şi de mărfuri, venituri din prestarea de servicii şi executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii şi orice alte venituri obţinute din exercitarea activităţii, precum şi veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilităţile băneşti aferente afacerii, din alte activităţi adiacente şi altele asemenea.

Prin activităţi adiacente se înţelege toate activităţile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În cazul încetării definitive a activităţii sumele obţinute din valorificarea bunurilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloace fixe, obiecte de inventar şi altele asemenea, precum şi stocurile de materii prime, materiale, produse finite şi mărfuri rămase nevalorificate sunt incluse în venitul brut.

În cazul în care bunurile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului, din punct de vedere fiscal se considera o înstrăinare, iar suma reprezentând contravaloarea acestora se include în venitul brut al afacerii.

În toate cazurile evaluarea se face la preţurile practicate pe piaţa sau stabilite prin expertiza tehnica.

Nu constituie venit brut următoarele:

- aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natura făcute la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia;
- sumele primite sub forma de credite bancare ori de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;
- sumele primite ca despăgubiri;
- sumele ori bunurile primite sub forma de sponsorizări, mecenat sau donaţii.

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidentele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4)-(7) din Codul fiscal.

Condiţiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) să fie efectuate în interesul direct al activităţii;

b) sa corespundă unor cheltuieli efective şi să fie justificate cu documente;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exerciţiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

- cheltuielile cu achiziţionarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar şi mărfuri;
- cheltuielile cu lucrările executate şi serviciile prestate de terţi;
- cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări şi prestarea de servicii pentru clienţi;
- chiria aferentă spaţiului în care se desfăşoară activitatea, cea aferentă utilajelor şi altor instalaţii utilizate în desfăşurarea activităţii, în baza unui contract de închiriere;
- dobânzile aferente creditelor bancare;
- dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, utilizate în desfăşurarea activităţii, pe baza contractului încheiat între părţi, în limita nivelului dobânzii de referinţa a Băncii Naţionale a României;
- cheltuielile cu comisioanele şi cu alte servicii bancare;
- cheltuielile cu primele de asigurare care privesc imobilizarile corporale şi necorporale, inclusiv pentru stocurile deţinute, precum şi primele de asigurare pentru asigurarea de risc profesional potrivit legii;
- cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile din patrimoniul personal, când acestea reprezintă garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii independente a contribuabilului;
- cheltuielile poştale şi taxele de telecomunicaţii;
- cheltuielile cu energia şi apa;
- cheltuielile cu transportul de bunuri şi de persoane;
- cheltuieli de natura salariala;
- cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;
- cheltuielile reprezentând contribuţiile pentru asigurările sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de şomaj, pentru asigurările sociale de sănătate, pentru accidente de muncă şi boli profesionale, precum şi alte contribuţii obligatorii pentru contribuabil şi angajaţii acestuia;

- cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările titlului II din Codul fiscal, după caz;
- valoarea rămasă neamortizata a bunurilor şi drepturilor amortizabile înstrăinate, determinata prin deducerea din preţul de cumpărare a amortizarii incluse pe costuri în cursul exploatării şi limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare;
- cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria (rata de leasing) în cazul contractelor de leasing operational, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing;
- cheltuielile cu pregătirea profesională pentru contribuabili şi salariaţii lor;
- cheltuielile ocazionate de participarea la congrese şi alte întruniri cu caracter profesional;
- cheltuielile cu funcţionarea şi întreţinerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înţelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;
- cheltuieli reprezentând tichetele de masa acordate de angajator potrivit legii;
- cheltuielile de delegare, detaşare şi deplasare, cu excepţia celor reprezentând indemnizaţia de delegare, detaşare în alta localitate, în ţara şi în străinătate, care este deductibilă limitat;
- cheltuielile de reclama şi publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris, precum şi costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama şi publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclama şi publicitate şi bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor şi demonstratii la punctele de vânzare, precum şi alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;
- alte cheltuieli efectuate pentru realizarea veniturilor.

Liniutele a 8-a şi a 15-a de la punctul 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 3 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

39. Sunt cheltuieli deductibile limitat, de exemplu, următoarele:
- cheltuielile cu sponsorizarea şi mecenatul sunt deductibile în limitele stabilite la art. 48 din Codul fiscal şi potrivit condiţiilor din legislaţia în materie;
- cheltuielile de protocol ocazionate de acordarea unor cadouri, tratatii şi mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii;
- cheltuieli reprezentând cotizatii plătite asociaţiilor profesionale şi contribuţii profesionale obligatorii plătite organizaţiilor profesionale din care fac parte contribuabilii şi datorate potrivit legii;
- cheltuielile reprezentând indemnizaţia de delegare şi detaşare în alta localitate, în ţara şi în străinătate, în interesul serviciului, sunt deductibile, respectiv în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice;
- cheltuielile sociale în limita unei sume stabilite prin aplicarea unei cote de până la 2% asupra fondului de salarii realizat anual şi acordate pentru salariaţii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sub forma: ajutoarelor de inmormantare, ajutoarelor pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităţilor naturale, ajutoarelor pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarelor pentru naştere, cadourilor pentru copiii minori ai salariaţilor, cadourilor oferite salariatelor, contravalorii transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costului prestaţiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul, pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaţilor cu ocazia Pastelui, zilei de 1 iunie, Craciunului şi a sarbatorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt deductibile în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depăşeşte 1.500.000 lei.

Limita echivalentului în euro a contribuţiilor efectuate la schemele facultative de pensii ocupationale şi a primelor de asigurare pentru asigurările private de sănătate, prevăzute la art. 48 alin. (5) lit. g) şi h) din Codul fiscal, se transforma în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Naţionala a României.

Liniuţa a 3-a de la punctul 39 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 4 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

40. Veniturile obţinute din valorificarea în regim de consignaţie sau prin vânzare directa către agenţi economici şi alte instituţii a bunurilor rezultate în urma unei prelucrari sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activităţi independente. În aceasta situaţie se vor solicita documentele care atesta provenienţă bunurilor respective, precum şi autorizaţia de funcţionare. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

41. Toate bunurile şi drepturile aferente desfăşurării activităţii se înscriu în Registrul-inventar şi constituie patrimoniul afacerii.

Punctele 36-41 din Normele metodologice de aplicare a art. 48 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net anual din activităţi independente pe baza normelor de venit

Art. 49. - (1) Venitul net dintr-o activitate independenta, care este desemnată conform alin. (2) şi care este desfăşurată de către contribuabil, individual, fără salariaţi, se determina pe baza normelor de venit.

(2) Ministerul Finanţelor Publice elaborează normele care conţin nomenclatorul activităţilor pentru care venitul net se stabileşte pe bază de norme de venit şi precizează regulile care se utilizează pentru stabilirea acestor norme de venit.

(3) Direcţiile generale ale finanţelor publice teritoriale au obligaţia de a stabili şi publică anual normele de venit înainte de data de 1 ianuarie a anului în care urmează a se aplică normele respective.

(4) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate independenta pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activităţi se corecteaza astfel încât sa reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfăşurată activitatea respectiva.

(5) Dacă un contribuabil desfăşoară doua sau mai multe activităţi desemnate, venitul net din aceste activităţi se stabileşte pe baza celei mai ridicate norme de venit pentru respectivele activităţi.

(6) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate din cele prevăzute la alin. (1) şi o alta activitate care nu este prevăzută la alin. (1), atunci venitul net din activităţile independente desfăşurate de contribuabil se determina pe baza contabilităţii în partida simpla, conform art. 48.

(7) Dacă un contribuabil desfăşoară activitate de transport de persoane şi de bunuri în regim de taxi şi desfăşoară şi o alta activitate independenta, atunci venitul net din activităţile independente desfăşurate de contribuabil se determina pe baza datelor din contabilitatea în partida simpla, conform art. 48. În acest caz, venitul net din aceste activităţi nu poate fi inferior venitului net stabilit pe baza normei de venit pentru activitatea de transport de persoane fizice şi de bunuri în regim de taxi.

(8) Contribuabilii care desfăşoară activităţi pentru care venitul net se determina pe bază de norme de venit nu au obligaţia sa organizeze şi sa conducă contabilitate în partida simpla pentru activitatea respectiva.

Art. 49 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

42. În sensul art. 49 din Codul fiscal, pentru persoanele fizice autorizate care realizează venituri din activităţi independente şi desfăşoară activităţi cuprinse în nomenclatorul stabilit prin ordin al ministrului finanţelor publice, individual, fără angajaţi, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcţiile generale ale finanţelor publice teritoriale vor fi consultate consiliile judeţene /Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz. De asemenea, se vor avea în vedere şi caracterul sezonier al unor activităţi, precum şi durata concediului legal de odihnă.

Pentru contribuabilii care desfăşoară mai multe activităţi, printre care şi cea de taximetrie, impunerea se face în sistem real. În acest caz venitul net din activitatea de taximetrie luat în calcul nu poate fi inferior normei de venit, stabilită pentru aceasta activitate.

Persoanele care desfăşoară activitatea de taximetrie cu autoturismele proprietate personală sunt supuse impozitării în aceleaşi condiţii cu taximetristii care îşi desfăşoară activitatea în mod independent, pe bază de norme de venit sau în sistem real.

43. La stabilirea coeficienţilor de corectie a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

- vadul comercial şi clientela;
- vârsta contribuabililor;
- timpul afectat desfăşurării activităţii, cu excepţia cazurilor prevăzute la pct. 44 şi 45;
- starea de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
- activitatea se desfăşoară într-un spaţiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;
- realizarea de lucrări, prestarea de servicii şi obţinerea de produse cu material propriu sau al clientului;
- folosirea de maşini, dispozitive şi scule, acţionate manual sau de forta motrice;
- alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârsta a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au şi calitatea de salariat sau îşi pierd aceasta calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

44. Venitul net din activităţi independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, se reduce proporţional cu:

- perioada de la începutul anului şi până la momentul autorizării din anul începerii activităţii;

- perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, în situaţia încetării activităţii, la cererea contribuabilului.
45. Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizarii şi altor cauze obiective, inclusiv cele de forta majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc proporţional cu perioada nelucrata, la cererea contribuabililor. În situaţia încetării activităţii în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, persoanele fizice autorizate şi asociaţiile fără personalitate juridică sunt obligate să depună autorizaţia de funcţionare şi sa înştiinţeze în scris, în termen de 5 zile, organele fiscale în a căror rază teritorială aceştia îşi desfăşoară activitatea. În acest sens se va anexa, în copie, dovada din care să rezulte depunerea autorizaţiei.
46. Pentru contribuabilii impusi pe bază de norme de venit, care îşi exercită activitatea o parte din an, în situaţiile prevăzute la pct. 44 şi 45, venitul net aferent perioadei efectiv lucrate se determina prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulţeşte cu numărul zilelor de activitate.
În acest scop organul fiscal întocmeşte o nota de constatare care va cuprinde date şi informaţii privind:
- situaţia care a generat corectarea normei de venit, cum ar fi: începutul/sfârşitul activităţii, întreruperea temporară, conform pct. 45, şi altele asemenea;
- perioada în care nu s-a desfăşurat activitate;
- documentele justificative depuse de contribuabil;
- recalcularea normei, conform prezentului punct.
47. Pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de norma de venit şi care anterior a fost impus în sistem real, având investiţii în curs de amortizare, valoarea amortizarii nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investiţiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfăşurare a activităţii sau în caz de încetare a activităţii majorează norma de venit proporţional cu valoarea amortizata în perioada impunerii în sistem real.
48. În cazul contribuabilului impus pe bază de norma de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real şi a efectuat investiţii care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activităţii vor majoră norma de venit.
49. Contribuabilii care în cursul anului fiscal nu mai îndeplinesc condiţiile de impunere pe bază de norma de venit vor fi impusi în sistem real de la data respectiva, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea fracţiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de norma de venit cu venitul net rezultat din evidenţa contabilă.

Punctele 42-49 din Normele metodologice de aplicare a art. 49 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală
Art. 50. - (1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală se stabileşte prin scăderea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:
a) o cheltuiala deductibilă egala cu 40% din venitul brut;
b) contribuţiile sociale obligatorii plătite.
(2) În cazul veniturilor provenind din crearea unor lucrări de arta monumentala, venitul net se stabileşte prin deducerea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:
a) o cheltuiala deductibilă egala cu 50% din venitul brut;
b) contribuţiile sociale obligatorii plătite.
(3) În cazul exploatării de către moştenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum şi în cazul remuneraţiei reprezentând dreptul de suita şi al remuneraţiei compensatorii pentru copia privată, venitul net se determina prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1) şi (2).

Art. 50 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:
50. În următoarele situaţii venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determina ca diferenţa între venitul brut şi comisionul cuvenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuţii de colectare şi de repartizare a veniturilor între titularii de drepturi:
- venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;
- venituri din exercitarea dreptului de suita;
- venituri reprezentând remuneratia compensatorie pentru copia privată.
51. Abrogat.

52. Abrogat.

Punctele 50-52 din Normele metodologice de aplicare a art. 50, alin. (1), (2),(3) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Punctele 51 şi 52 din Normele metodologice de aplicare a art. 50, alin. (1), (2),(3) din Legea nr. 571/2003 au fost abrogate de pct. 5 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(4) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii vor completa numai partea din Registrul-jurnal de încasări şi plati referitoare la încasări. Aceasta reglementare este opţională pentru cei care considera ca îşi pot îndeplini obligaţiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit. Aceşti contribuabili au obligaţia să arhiveze şi sa păstreze documentele justificative cel puţin în limita termenului de prescripţie prevăzut de lege.

Norme metodologice:

53. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cat şi retinerile în contul plăţilor anticipate efectuate cu titlu de impozit şi contribuţiile obligatorii reţinute de plătitorii de venituri.

În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală se face pe bază de cote forfetare de cheltuieli, nu exista obligativitatea înregistrării în evidenţa contabilă a cheltuielilor efectuate aferente venitului.

54. Cheltuielile forfetare includ comisioanele şi alte sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plata a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceştia din urma către titularii de drepturi.

55. Sunt considerate opere de arta monumentala următoarele:

- lucrări de decorare, cum ar fi pictura murala a unor spaţii şi clădiri de mari dimensiuni, interior-exterior;
- lucrări de arta aplicată în spaţii publice, cum ar fi: ceramica, metal, lemn, piatra, marmura şi altele asemenea;
- lucrări de sculptura de mari dimensiuni, design monumental, amenajări de spaţii publice;
- lucrări de restaurare a acestora.

56. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală obţinute din străinătate se supun regulilor aplicabile veniturilor din străinătate, indiferent dacă sunt încasate direct de titulari sau prin intermediul entitatilor responsabile cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuală, potrivit legii.

57. Cota de cheltuieli forfetare nu se acordă în cazul în care persoanele fizice utilizează baza materială a beneficiarului acestor drepturi de proprietate intelectuală.

Punctele 53-57 din Normele metodologice de aplicare a art. 50, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Opţiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partida simpla

Art. 51. - (1) Contribuabilii care obţin venituri din activităţi independente, impusi pe bază de norme de venit, precum şi cei care obţin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul sa opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 48.

(2) Opţiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partida simpla este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi şi se considera reînnoită pentru o noua perioada dacă nu se depune o cerere de renunţare de către contribuabil.

(3) Cererea de opţiune pentru stabilirea venitului net în sistem real se depune la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfăşurat activitate şi în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activităţii, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

Art. 51 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

58. Opţiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfăşurat activitate în anul precedent şi au fost impusi pe bază de norme de venit, prin depunerea până la data de 31 ianuarie a anului fiscal a cererii de opţiune pentru sistemul real de impunere, precum şi a declaraţiei privind venitul estimat;

b) în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin depunerea în termen de 15 zile de la începerea activităţii a declaraţiei privind venitul estimat, însoţită de cererea de opţiune pentru sistemul real de impunere.

59. Contribuabilii impusi în sistem real au dreptul de a renunţa la opţiune pe baza unei cereri depuse până la data de 31 ianuarie a anului fiscal.

60. Cererea depusa, cuprinzând opţiunea pentru sistemul real, precum şi cererea de renunţare la opţiune se considera aprobate de drept prin depunere şi înregistrare la organul fiscal.

Punctele 58-60 din Normele metodologice de aplicare a art. 51 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Reţinerea la sursa a impozitului reprezentând plati anticipate pentru unele venituri din activităţi independente

Art. 52. - (1) Plătitorii următoarelor venituri au obligaţia de a calcula, de a retine şi de a vira impozit prin reţinere la sursa, reprezentând plati anticipate, din veniturile plătite:

a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;

b) venituri din vânzarea bunurilor în regim de consignaţie;

c) venituri din activităţi desfăşurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial;

d) venituri din activităţi desfăşurate în baza contractelor/convenţiilor civile încheiate potrivit Codului civil;

e) venituri din activitatea de expertiza contabila şi tehnica, judiciară şi extrajudiciara;

f) venitul obţinut de o persoană fizica dintr-o asociere cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV, care nu generează o persoană juridică.

(2) Impozitul ce trebuie reţinut se stabileşte după cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a)-e), aplicând o cota de impunere de 10% la venitul brut;

b) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), aplicând cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microintreprinderilor la veniturile ce revin persoanei fizice din asociere.

(3) Impozitul ce trebuie reţinut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepţia impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlului IV.

Art. 52 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

61. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală au obligaţia de a calcula şi de a retine în cursul anului fiscal o sumă reprezentând 10% din venitul brut realizat de titularii de drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a exploatării drepturilor respective. Aceasta suma reprezintă plata anticipata în contul impozitului anual datorat de contribuabili.

62. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligaţia calculării şi reţinerii impozitului anticipat, sunt, după caz:

- utilizatorii de opere, invenţii, know-how şi altele asemenea, în situaţia în care titularii de drepturi îşi exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relaţia contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală şi utilizatorul respectiv este directa;
- organismele de gestiune colectivă sau alte entităţi, care, conform dispoziţiilor legale, au atribuţii de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredinţată de către titulari. În aceasta situaţie se încadrează şi producătorii şi agenţii mandataţi de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează şi se repartizează drepturile respective.

63. În situaţia în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entităţi asemănătoare, obligaţia calculării şi reţinerii impozitului anticipat revine organismului sau entitatii care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

64. În cazul contribuabililor ale căror plati anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) lit. b)-e) din Codul fiscal pentru veniturile de aceasta natura şi care realizează venituri din activităţi independente şi în alte condiţii, pentru acestea din urma au obligaţia să le evidentieze în contabilitate separat şi sa plătească în cursul anului plati anticipate trimestriale, în conformitate cu art. 82 din Codul fiscal.

65. Impozitul anticipat se calculează şi se retine în momentul efectuării plăţii sumelor către beneficiarul venitului.

66. Impozitul reţinut se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care se fac plata venitului şi reţinerea impozitului.

Punctele 61-66 din Normele metodologice de aplicare a art. 52 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul III
Venituri din salarii

Definirea veniturilor din salarii

Art. 55. - (1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani şi/sau în natura obţinute de o persoană fizica ce desfăşoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:

a) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop lucrativ;

c) drepturile de solda lunară, indemnizaţiile, primele, premiile, sporurile şi alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizaţia lunară bruta, precum şi suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/ societăţi naţionale, societăţi comerciale la care statul sau o autoritate a administraţiei publice locale este acţionar majoritar, precum şi la regiile autonome;

e) sumele primite de membrii fondatori ai societăţilor comerciale constituite prin subscripţie publică;

f) sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor, în consiliul de administraţie, în comitetul de direcţie şi în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

h) indemnizaţia lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declaraţia de asigurări sociale;

i) sumele acordate de organizaţii nonprofit şi de alte entităţi neplatitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţia primită pe perioada delegării şi detaşării în alta localitate, în ţara şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru salariaţii din instituţiile publice;

j) indemnizaţia administratorilor, precum şi suma din profitul net cuvenite administratorilor societăţilor comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acţionarilor;

k) orice alte sume sau avantaje de natura salariala ori asimilate salariilor.

Art. 55 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

67. Veniturile de natura salariala prevăzute la art. 55 din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activităţi dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părţile care intră în relaţia de muncă, denumite în continuare angajator şi angajat, stabilesc de la început: felul activităţii, timpul de lucru şi locul desfăşurării activităţii;
- partea care utilizează forta de muncă pune la dispoziţia celeilalte părţi mijloacele de muncă, cum ar fi: spaţii cu inzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă şi altele asemenea;
- persoana care activează contribuie numai cu prestaţia fizica sau cu capacitatea ei intelectuală, nu şi cu capitalul propriu;
- plătitorul de venituri de natura salariala suporta cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizaţia de delegare-detaşare în ţara şi în străinătate, şi alte cheltuieli de aceasta natura, precum şi indemnizaţia de concediu de odihnă şi indemnizaţia pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;
- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane şi este obligată să respecte condiţiile impuse de aceasta, conform legii.

68. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relaţii contractuale de muncă, precum şi orice sume de natura salariala primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, şi care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum şi pe baza actului de numire:

- salariile de baza;
- sporurile şi adaosurile de orice fel;

- indemnizaţii pentru trecerea temporară în alta munca, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantina, precum şi alte indemnizaţii de orice fel, altele decât cele menţionate la pct. 3, având aceeaşi natura;
- recompensele şi premiile de orice fel;
- sumele reprezentând premiul anual şi stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituţiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaţilor agenţilor economici;
- sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepţia sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului şi familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum şi eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;
- sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;
- orice alte câştiguri în bani şi în natura, primite de la angajatori de către angajaţi, ca plata a muncii lor;

b) indemnizaţiile, precum şi orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorităţii publice, alese sau numite în funcţie, potrivit legii, precum şi altora asimilate cu funcţiile de demnitate publică, stabilite potrivit sistemului de stabilire a indemnizaţiilor pentru persoane care ocupa funcţii de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate şi ale militarilor angajaţi pe bază de contract, reprezentând solda lunară compusa din solda de grad, solda de funcţie, gradatii şi indemnizaţii, precum şi prime, premii şi alte drepturi stabilite potrivit legislaţiei speciale;

d) drepturile administratorilor obţinute în baza contractului de administrare încheiat cu companiile/ societăţile naţionale, societăţile comerciale la care statul sau o autoritate a administraţiei publice locale este acţionar majoritar, precum şi cu regiile autonome, stabilite potrivit legii, cum ar fi: indemnizaţia lunară bruta, suma cuvenită prin participare la profitul net al societăţii;

e) sumele plătite membrilor fondatori ai unei societăţi comerciale constituite prin subscripţie publică, potrivit cotei de participare la profitul net, stabilită de adunarea constitutivă, potrivit legislaţiei în vigoare;

f) sumele primite de reprezentanţii numiţi în adunarea generală a acţionarilor şi sumele primite de membrii consiliului de administraţie şi ai comisiei de cenzori, stabilite potrivit prevederilor legale;

g) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, conform legii;

h) indemnizaţiile, primele şi alte asemenea sume acordate membrilor aleşi ai unor entităţi, cum ar fi: organizaţii sindicale, organizaţii patronale, alte organizaţii neguvernamentale, asociaţii de proprietari/chiriaşi şi altele asemenea;

i) indemnizaţiile acordate ca urmare a participării în comisii, comitete, consilii şi altele asemenea, constituite conform legii;

j) veniturile obţinute de condamnaţii care executa pedepse la locul de muncă;

k) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competitii sportive, precum şi sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti în domeniu pentru rezultatele obţinute la competitiile sportive, de către structurile sportive cu care aceştia au relaţii contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepţia celor prevăzute la art. 42 lit. t) din Codul fiscal;

l) compensaţii băneşti individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispoziţiilor prevăzute în contractul de muncă;

m) indemnizaţii sau alte drepturi acordate angajaţilor cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o alta localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziţii legale, cu excepţia celor prevăzute la art. 55 alin. (4) lit. h) şi i) din Codul fiscal;

n) indemnizaţia administratorilor, precum şi suma din profitul net, alta decât cea calificată drept dividend, cuvenite administratorilor societăţilor comerciale, potrivit actului constitutiv, sau stabilite de adunarea generală a acţionarilor;

o) alte drepturi sau avantaje de natura salariala ori asimilate salariilor.

Punctele 67 şi 68 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Liniuţa a-3-a de la litera a) a punctului 68 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de pct. 6 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(3) Avantajele, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate dependenta includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepţia deplasarii pe distanta dus-întors de la domiciliu la locul de muncă;

b) cazare, hrana, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum şi alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preţ mai mic decât preţul pieţei;

c) împrumuturi nerambursabile;

d) anularea unei creanţe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru salariaţii proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plăţii primei respective, altele decât cele obligatorii.

Norme metodologice:

69. Avantajele în bani şi în natura sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terţi sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relaţii contractuale între părţi, după caz.

70. La stabilirea venitului impozabil se au în vedere şi avantajele primite de persoana fizica, cum ar fi:

a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;

b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, cherestea, lemne de foc, cărbuni, energie electrica, termica şi altele;

c) abonamentele la radio şi televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;

d) permisele de călătorie pe diverse mijloace de transport;

e) cadourile primite cu diverse ocazii, cu excepţia celor menţionate la art. 55 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;

f) contravaloarea folosinţei unei locuinţe în scop personal şi a cheltuielilor conexe de întreţinere, cum sunt cele privind consumul de apa, consumul de energie electrica şi termica şi altele asemenea, cu excepţia celor prevăzute în mod expres la art. 55 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal;

g) cazarea şi masa acordate în unităţi proprii de tip hotelier;

h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o alta entitate, pentru angajaţii proprii, precum şi pentru alţi beneficiari, cu excepţia primelor de asigurare obligatorii potrivit legislaţiei în materie.

Tratamentul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

- pentru beneficiarii care obţin venituri salariale şi asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de aceasta natura ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;
- pentru alţi beneficiari care nu au o relaţie generatoare de venituri salariale şi asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile art. 78 din Codul fiscal.

71. Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri şi servicii, precum şi sumele acordate pentru distracţii sau recreere.

72. Avantajele în bani şi echivalentul în lei al avantajelor în natura sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entitatii care le acorda.

73. Fac excepţie veniturile care sunt expres menţionate ca fiind neimpozabile, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 55 alin. (4) din Codul fiscal.

74. Veniturile în natura, precum şi avantajele în natura primite cu titlu gratuit sunt evaluate la preţul pieţei la locul şi data acordării avantajului. Avantajele primite cu plata parţială sunt evaluate ca diferenţa între preţul pieţei la locul şi data acordării avantajului şi suma reprezentând plata parţială.

75. Evaluarea avantajelor în natura sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7% pentru fiecare luna, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terta persoana, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a locuinţei primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafeţele locative deţinute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apa, gaz, electricitate, cheltuieli de întreţinere şi reparaţii şi altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul şi locuinta se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsura specifică sau la nivelul preţului practicat pentru terţi.

76. Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosinţă mixtă se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform pct. 75 lit. a), iar avantajul se determina proporţional cu numărul de kilometri parcursi în interes personal din totalul kilometrilor;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor pct. 75 şi avantajul se determina proporţional cu numărul de metri patrati folosiţi pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

77. Nu sunt considerate avantaje:

- contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajaţii a căror activitate presupune deplasarea frecventa în interiorul localităţii;
- reducerile de preţuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienţii persoane fizice;
- costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice efectuate, precum şi utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;

- diferenţele de tarif la cazare în locatiile reprezentând amenajări recreative şi sportive din dotarea ministerelor de care beneficiază personalul propriu, conform legii.
78. Angajatorul stabileşte partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosinţă în scop personal, care reprezintă avantaj impozabil, în condiţiile art. 55 alin. (3) din Codul fiscal, şi se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primeşte acest avantaj. În acest scop angajatorul stabileşte limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depăşeşte aceasta limita să fie considerat avantaj în natura, în situaţia în care salariatului în cauza nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.
79. La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosinţă mixtă, pus la dispoziţie unui angajat, nu se iau în considerare distanta dus-întors de la domiciliu la locul de muncă, precum şi cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

Punctele 69-79 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(4) Următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile, în înţelesul impozitului pe venit:

a) ajutoarele de inmormantare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităţilor naturale, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru naştere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaţilor, cadourile oferite salariatelor, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costul prestaţiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariaţii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaţilor, cu ocazia Pastelui, zilei de 1 iunie, Craciunului şi a sarbatorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, nu depăşeşte 1.500.000 lei.
Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale şi finanţate din buget;

Norme metodologice:

80. Ajutoarele de inmormantare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cat şi în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale.
81. Plafonul stabilit pentru cadourile oferite de angajatori copiilor minori ai angajaţilor cu ocazia Pastelui, zilei de 1 iunie, Craciunului şi a sarbatorilor similare ale altor culte religioase, precum şi pentru cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie se aplică atât darurilor constând în bunuri, cat şi celor în bani, în cazul tuturor angajatorilor de forta de muncă.

Punctele 80 şi 81 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. a) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

b) tichetele de masa şi drepturile de hrana acordate de angajatori angajaţilor, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

Norme metodologice:

82. În această categorie se cuprind:
- alocaţia individuală de hrana acordată sub forma tichetelor de masa, primită de angajaţi şi suportată integral de angajator, potrivit legii;
- alocaţiile zilnice de hrana pentru activitatea sportiva de performanţă, interna şi internationala, diferenţiată pe categorii de acţiuni;
- contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentaţiei de efort necesare în perioada de pregătire;
- drepturile de hrana în timp de pace, primite de personalul din sectorul de apărare naţionala, ordine publică şi siguranţa naţionala;
- alte drepturi de aceasta natura primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocaţia de hrana zilnica pentru personalul navigant şi auxiliar imbarcat pe nave; alocaţia zilnica de hrana pentru consumurile colective din

unităţile bugetare şi din regiile autonome/societăţile comerciale cu specific deosebit; alocaţia de hrana acordată donatorilor onorifici de sânge; alocaţia de hrana pentru consumurile colective din unităţile sanitare publice şi altele asemenea.

Punctul 82 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. b) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

c) contravaloarea folosinţei locuinţei de serviciu sau a locuinţei din incinta unităţii, potrivit repartiţiei de serviciu, numirii conform legii sau specificitatii activităţii prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare naţionala, ordine publică şi siguranţa naţionala, precum şi compensarea diferenţei de chirie, suportate de persoana fizica, conform legilor speciale;

Norme metodologice:

83. Prin locuinţe acordate ca urmare a specificitatii activităţii se înţelege acele locuinţe asigurate angajaţilor când activitatea se desfăşoară în locuri izolate, precum staţiile meteo, staţiile pentru controlul miscarilor seismice, sau în condiţiile în care este solicitată prezenta permanenta pentru supravegherea unor instalaţii, utilaje şi altele asemenea.

Punctul 83 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. c) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

d) cazarea şi contravaloarea chiriei pentru locuintele puse la dispoziţia oficialitatilor publice, a angajaţilor consulari şi diplomatici care lucrează în afară tarii, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecţie şi de lucru, a alimentaţiei de protecţie, a medicamentelor şi materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecţie a muncii, precum şi a uniformelor obligatorii şi a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislaţiei în vigoare;

Norme metodologice:

84. Nu sunt venituri impozabile:

- contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub forma de aparatura, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;
- contravaloarea echipamentului individual de protecţie cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;
- contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea şi încălţămintea;
- contravaloarea alimentaţiei de protecţie primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în locuri de muncă cu condiţii grele şi vătămătoare;
- contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice care îşi desfăşoară activitatea în locuri de muncă al căror specific impune o igiena personală deosebită;
- contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, sportivi, personalul navigant şi alte categorii de personal, potrivit legii;
- contravaloarea echipamentului şi a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat şi de igiena, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierele de reparaţii şi întreţinere, rechizite şi furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare naţionala, ordine publică şi siguranţa naţionala, în condiţiile legii;
- altele asemenea.

Punctul 84 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. d) şi e) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajaţii îşi au domiciliul şi localitatea unde se afla locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situaţiile în care nu se asigura locuinta sau nu se suporta contravaloarea chiriei, conform legii;

g) sumele primite de angajaţi pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, a indemnizaţiei primite pe perioada delegării şi detaşării în alta localitate, în ţara şi în străinătate, în interesul serviciului. Sunt exceptate de la aceste prevederi sumele acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial şi de alte entităţi neplatitoare de impozit pe profit peste limita de 2,5 ori indemnizaţia acordată salariaţilor din instituţiile publice;

Norme metodologice:

85. În categoria cheltuielilor de delegare şi detaşare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum şi indemnizaţia de delegare şi de detaşare în ţara şi în străinătate, stabilită potrivit legii.

Punctul 85 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. f) şi g) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

h) sumele primite, potrivit dispoziţiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

Norme metodologice:

86. Prin cheltuieli de mutare în interesul serviciului se înţelege cheltuielile cu transportul personal şi al membrilor de familie ai angajatului, precum şi al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o alta localitate decât cea de domiciliu, în situaţia în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

Punctul 86 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. h) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

i) indemnizaţiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situata într-o alta localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de baza la angajare, precum şi indemnizaţiile de instalare şi mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituţiile publice şi celor care îşi stabilesc domiciliul în localităţi din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care îşi au locul de muncă;

Norme metodologice:

87. Sunt considerate venituri neimpozabile indemnizaţiile de instalare şi mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

Punctul 87 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. i) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

j) sumele reprezentând plăţile compensatorii, calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, precum şi sumele reprezentând plăţile compensatorii, calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare naţionala, ordine publică şi siguranţa naţionala la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, acordate potrivit legii;

k) sumele reprezentând plăţile compensatorii, calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezerva sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, precum şi ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară neta, acordate acestora la trecerea în rezerva sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condiţiile de pensie, precum şi ajutoare sau plati compensatorii primite de politisti aflaţi în situaţii similare, al căror cuantum se determina în raport cu salariul de baza lunar net, acordate potrivit legislaţiei în materie;

k^1) veniturile din salarii realizate de către persoanele fizice cu handicap grav şi accentuat, încadrate cu contract individual de muncă;

l) veniturile din salarii, ca urmare a activităţii de creare de programe pentru calculator; încadrarea în activitatea de creaţie de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, solidarităţii sociale şi familiei, al ministrului comunicaţiilor şi tehnologiei informatiei şi al ministrului finanţelor publice;

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activităţi dependente desfăşurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepţie veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, care sunt impozabile indiferent de perioada de desfăşurare a activităţii în străinătate;

n) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională şi perfecţionarea angajatului legată de activitatea desfăşurată de acesta pentru angajator;

o) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul angajării şi implicit la momentul acordării;

r) diferenţa favorabilă dintre dobânda preferentiala stabilită prin negociere şi dobânda practicată pe piaţa, pentru credite şi depozite.

Litera k^1) a alin. (4) al art. 55 a fost introdusă de pct. 11 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005. (completare aplicabilă cu data de 1 mai 2005).

Litera k^1) a alin. (4) al art. 55 a fost introdusă de pct. 9 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005*).

*) Art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005 abroga Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 24/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005.

Norme metodologice:

87^1. Nu sunt venituri impozabile veniturile din salarii realizate de persoanele fizice cu handicap grav şi accentuat, încadrate cu contract individual de muncă, încasate începând cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

Punctul 87^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 55, alin. (4), lit. k^1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 7 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(5) Avantajele primite în bani şi în natura şi imputate salariatului în cauza nu se impozitează.

Deducere personală

Art. 56. - (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub forma de deducere personală, acordată pentru fiecare luna a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se afla funcţia de baza.

(2) Deducerea personală se acordă pentru persoanele fizice care au un venit lunar brut de până la 10.000.000 lei inclusiv, astfel:

- pentru contribuabilii care nu au persoane în întreţinere - 2.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au o persoană în întreţinere - 3.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au doua persoane în întreţinere - 4.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au trei persoane în întreţinere - 5.500.000 lei;
- pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane în întreţinere - 6.500.000 lei.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii cuprinse între 10.000.001 lei şi 30.000.000 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive faţă de cele de mai sus şi se stabilesc prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii de peste 30.000.000 lei nu se acordă deducerea personală.

(3) Persoana în întreţinere poate fi sotia/soţul, copiii sau alţi membri de familie, rudele contribuabilului sau ale soţului/sotiei acestuia până la gradul al doilea inclusiv, ale carei venituri, impozabile şi neimpozabile, nu depăşesc 2.500.000 lei lunar.

(4) În cazul în care o persoană este intretinuta de mai mulţi contribuabili, suma reprezentând deducerea personală se atribuie unui singur contribuabil, conform înţelegerii între părţi.

(5) Copiii minori, în vârsta de până la 18 ani împliniţi, ai contribuabilului sunt consideraţi intretinuti.

(6) Suma reprezentând deducerea personală se acordă pentru persoanele aflate în întreţinerea contribuabilului, pentru acea perioada impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreţinute. Perioada se rotunjeste la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(7) Nu sunt considerate persoane aflate în întreţinere:

a) persoanele fizice care deţin terenuri agricole şi silvice în suprafaţa de peste 10.000 mp în zonele colinare şi de şes şi de peste 20.000 mp în zonele montane;

b) persoanele fizice care obţin venituri din cultivarea şi din valorificarea florilor, legumelor şi zarzavaturilor în sere, în solarii special destinate acestor scopuri şi/sau în sistem irigat, din cultivarea şi din valorificarea arbustilor, plantelor decorative şi ciupercilor, precum şi din exploatarea pepinierelor viticole şi pomicole, indiferent de suprafaţa.

(8) Deducerea personală determinata potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanenta în străinătate, potrivit legii.

Art. 56 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

88. Deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub forma de deducere personală se acordă pentru fiecare luna a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se afla funcţia de baza, în limita venitului realizat.

Deducerea personală este stabilită în funcţie de venitul brut lunar din salarii realizat la funcţia de baza de către contribuabil şi numărul de persoane aflate în întreţinerea acestuia.

89. Obligaţia stabilirii persoanelor aflate în întreţinerea contribuabilului în funcţie de care se atribuie deducerea personală este în sarcina plătitorului de venit din salarii, la funcţia de baza.

90. Pentru ca o persoană să fie în întreţinere, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:

- existenta unor raporturi juridice între contribuabil şi persoana aflată în întreţinere;
- persoana fizica intretinuta să aibă venituri impozabile şi neimpozabile mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

Persoana aflată în întreţinere poate avea sau nu domiciliu comun cu contribuabilul în a cărui întreţinere se afla.

91. Sunt considerate persoane aflate în întreţinere soţul/sotia contribuabilului, copiii acestuia, precum şi alţi membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

92. În sensul art. 56 alin. (3) din Codul fiscal, în categoria "alt membru de familie aflat în întreţinere" se cuprind rudele contribuabilului şi ale soţului/sotiei acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

93. După gradul de rudenie rudele se grupează astfel:

- rude de gradul întâi, cum ar fi: părinţi şi copii;
- rude de gradul al doilea, cum ar fi: bunici, nepoti şi fraţi/surori.

94. Sunt considerate persoane aflate în întreţinere militarii în termen, militarii cu termen redus, studenţii şi elevii militari ai instituţiilor de învăţământ militare şi civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obţinute sunt mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

95. Nu sunt considerate persoane aflate în întreţinere persoanele majore condamnate, care executa pedepse privative de libertate.

96. Copilul minor este considerat întotdeauna întreţinut, cu excepţia celor încadraţi în munca, indiferent dacă se afla în unităţi speciale sanitare sau de protecţie specială şi altele asemenea, precum şi în unităţi de învăţământ, inclusiv în situaţia în care costul de întreţinere este suportat de aceste unităţi. În acest caz eventualele venituri obţinute de copilul minor nu se au în vedere la încadrarea în venitul de 2.500.000 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat în întreţinerea părinţilor sau a tutorelui, deducerea personală se acordă integral unuia dintre părinţi, conform înţelegerii dintre aceştia, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul de a fi preluat în întreţinere revine părintelui căruia i-a fost încredinţat copilul sau unuia dintre soţi care formează noua familie, conform înţelegerii dintre aceştia, indiferent dacă s-a făcut o adopţie cu efecte restrânse şi chiar dacă părinţii fireşti ai acestuia contribuie la întreţinerea lui prin plata unei pensii de întreţinere. Plata unei pensii de întreţinere nu da dreptul la preluarea în întreţinere a copilului, părintelui obligat la aceasta plata.

Pentru copilul minor primit în plasament sau încredinţat unei persoane ori unei familii, dreptul de a fi preluat ca persoana în întreţinere pentru acest copil se acordă:

- persoanei care l-a primit în plasament sau căreia i s-a încredinţat copilul;
- unuia dintre sotii care formează familia căreia i-a fost încredinţat sau i-a fost dat în plasament copilul, conform înţelegerii dintre aceştia.

Pentru copiii aflaţi în întreţinerea unei familii, dreptul de a fi luat în întreţinere se acordă unuia dintre părinţi, conform înţelegerii dintre aceştia. Astfel, în situaţia în care într-o familie sunt mai mulţi copii aflaţi în întreţinere, aceştia vor fi preluati în întreţinerea unuia dintre părinţi conform înţelegerii dintre părţi. În aceste situaţii contribuabilii vor prezenta plătitorului de venit fie o declaraţie pe propria răspundere din partea soţului/sotiei, fie o adeverinta emisă de plătitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul şi identitatea copiilor care sunt preluati în întreţinere de fiecare soţ/sotie.

Nu se acordă dreptul de a prelua în întreţinere următoarelor persoane:

- părinţilor ai căror copii sunt dati în plasament sau încredinţaţi unei familii ori persoane;
- părinţilor copiilor încredinţaţi unui organism privat autorizat sau unui serviciu public autorizat, în cazul în care părinţii respectivi sunt puşi sub interdicţie sau sunt decăzuţi din drepturile părinteşti.

Copilul minor cu vârsta cuprinsă între 16 şi 18 ani, încadrat în munca în condiţiile Codului muncii, devine contribuabil şi beneficiază de deducerea personală, situaţie în care părinţii nu mai au dreptul de a-l lua în întreţinere, întrucât deducerea personală se acordă o singură dată.

97. Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în suma de 2.500.000 lei lunar se realizează prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizica aflată în întreţinere.

98. În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obţine venituri la funcţia de baza, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate în întreţinere, se compara venitul lunar realizat de persoana aflată în întreţinere cu suma de 2.500.000 lei lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreţinere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizaţiilor, alocaţiilor şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana intretinuta rezultă din însumarea tuturor drepturilor de aceasta natura realizate într-o luna;

b) în cazul în care venitul este realizat sub forma de câştiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competitii, dividende, dobânzi şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizica aflată în întreţinere se determina prin împărţirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana intretinuta realizează atât venituri lunare, cat şi aleatorii, venitul lunar se determina prin însumarea acestor venituri.

99. Dacă venitul unei persoane aflate în întreţinere depăşeşte 2.500.000 lei lunar, ea nu este considerată intretinuta.

În funcţie de venitul lunar al persoanei întreţinute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:

a) în situaţia în care una dintre persoanele aflate în întreţinere, pentru care contribuabilul beneficiază de deducere personală, obţine în cursul anului un venit lunar mai mare de 2.500.000 lei lunar, plătitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzătoare pentru persoanele rămase în întreţinere începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea către angajator/plătitor;

b) în situaţia în care contribuabilul solicita acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreţinere ca urmare a situarii venitului lunar al acesteia din urma sub 2.500.000 lei lunar, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreţinere o dată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.

100. Pentru stabilirea deducerii personale la care are dreptul, contribuabilul va depune la plătitorul de venituri din salarii o declaraţie pe propria răspundere, care trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

- datele de identificare a contribuabilului care realizează venituri din salarii (numele şi prenumele, domiciliul, codul numeric personal);
- datele de identificare a fiecărei persoane aflate în întreţinere (numele şi prenumele, codul numeric personal).

În ceea ce priveşte copiii aflaţi în întreţinere, la aceasta declaraţie contribuabilul care realizează venituri din salarii va anexa şi adeverinta de la plătitorul de venituri din salarii a celuilalt soţ sau declaraţia pe propria răspundere a acestuia că nu beneficiază de deducere personală pentru acel copil.

101. Declaraţia pe propria răspundere a persoanei aflate în întreţinere, cu excepţia copilului minor, trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

- datele de identificare a persoanei aflate în întreţinere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;
- datele de identificare a contribuabilului care beneficiază de deducerea personală corespunzătoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;
- acordul persoanei întreţinute ca intretinatorul sa o preia în întreţinere;
- nivelul şi natura venitului persoanei aflate în întreţinere, inclusiv menţiunea privind suprafeţele de teren agricol şi silvic deţinute, precum şi declaraţia afirmativa sau negativa cu privire la desfăşurarea de activităţi de: cultivare a terenurilor cu flori, legume şi zarzavat în sere, în solarii amenajate şi în sistem irigat; cultivare a arbustilor şi plantelor decorative, ciupercilor; exploatare a pepinierelor viticole şi pomicole;
- angajarea persoanei întreţinute de a comunică persoanei care contribuie la întreţinerea sa orice modificări în situaţia venitului realizat.

Declaraţiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale nu sunt formulare tipizate.

102. Contribuabilul va prezenta plătitorului de venituri din salarii documentele justificative care să ateste persoanele aflate în întreţinere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naştere ale copiilor, adeverinta de venit a persoanei întreţinute sau declaraţia pe propria răspundere şi altele. Documentele vor fi prezentate în original şi în copie, plătitorul de venituri din salarii păstrând copia după ce verifica conformitatea cu originalul.

103. Dacă la un contribuabil intervine o schimbare care are influenţa asupra nivelului reprezentând deducerea personală acordată şi aceasta schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat sa înştiinţeze plătitorul de venituri din salarii în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea, astfel încât angajatorul/plătitorul sa reconsidere nivelul deducerii începând cu luna următoare celei în care s-a produs evenimentul.

104. În situaţia în care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior apariţiei evenimentului care modifica, în sensul majorării, nivelul acesteia, angajatorul/plătitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personală reconsiderata o dată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care contribuabilul a depus toate documentele justificative.

105. Deducerea personală nu se fractioneaza în funcţie de numărul de ore în cazul veniturilor realizate în baza unui contract de muncă cu timp parţial, la funcţia de baza.

Punctele 88-105 din Normele metodologice de aplicare a art. 56 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Determinarea impozitului pe venitul din salarii

Art. 57. - (1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează şi se retine la sursa de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determina astfel:

a) la locul unde se afla funcţia de baza, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferenţa între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor obligatorii aferente unei luni, şi următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectiva;
- cotizatia sindicala plătită în luna respectiva;
- contribuţiile la schemele facultative de pensii ocupationale, astfel încât la nivelul anului sa nu se depăşească echivalentul în lei a 200 euro;

b) pentru veniturile obţinute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferenţa între venitul brut şi contribuţiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

(3) Plătitorul este obligat sa determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

(4) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru sponsorizarea entitatilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează potrivit legii.

(5) Obligaţia calculării, reţinerii şi virarii acestei sume prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) şi (5) se stabileşte prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Art. 57 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Alin. (4) al art. 57 a fost modificat de pct. 10 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

106. Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o luna conform art. 55 alin. (1) - (3) din Codul fiscal de o persoană fizica, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

107. Pentru persoanele fizice care desfăşoară activităţi pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum şi de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

108. Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat şi reţinut de către plătitorul de venituri.

Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 16%, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul a impozitului la funcţia de baza şi deducerea personală stabilită potrivit art. 56 din Codul fiscal, după caz.

109. Drepturile salariale acordate în natura, precum şi avantajele acordate angajaţilor se evalueaza conform pct. 74-76 şi se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor şi avantajelor în natura primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

110. Transformarea în lei a sumelor obţinute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţionala a României, astfel:

- în situaţia în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar în vigoare în ziua precedenta celei în care se face plata; sau
- în celelalte cazuri, cursul de schimb valutar în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi.

111. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 16% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obţinute la locul unde se afla funcţia de baza, ca diferenţa între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor obligatorii aferente unei luni, şi următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectiva;
- cotizatia sindicala plătită în luna respectiva;

- contribuţiile la schemele facultative de pensii ocupationale, astfel încât la nivelul anului sa nu se depăşească echivalentul în lei a 200 euro.
Transformarea contribuţiilor reţinute pentru schemele facultative de pensii ocupationale din lei în euro, pentru verificarea încadrării în plafonul anual, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţionala a României în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.
Plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro reprezentând contribuţiile reţinute pentru schemele facultative de pensii ocupationale şi verifica încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege;
b) pentru veniturile obţinute în celelalte cazuri, ca diferenţa între venitul brut şi contribuţiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.
Aceasta regula se aplică şi în cazul veniturilor sub forma:
- indemnizaţiei lunare a asociatului unic;
- drepturilor de natura salariala acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;
- salariilor sau diferenţelor de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile.
112. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se afla funcţia de baza se înţelege:
a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, ultimul loc înscris în carnetul de muncă sau în documentele specifice care, potrivit reglementărilor legale, sunt asimilate acestora;
b) în cazul cumulului de funcţii, locul declarat/ales de persoanele fizice.
Funcţia de baza poate fi declarata de angajat în condiţiile legii şi la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parţial.
113. Suma care reprezintă prima de vacanta sau o parte din aceasta se cumulează cu veniturile de natura salariala ale lunii în care se plăteşte aceasta prima.
114. Indemnizaţiile aferente concediilor de odihnă se defalcheaza pe lunile la care se referă şi se impun cumulat cu veniturile realizate în aceste luni.
115. Contribuţiile obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit pct. 111 pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, cum ar fi:
- contribuţia individuală de asigurări sociale;
- contribuţia individuală pentru asigurările sociale de sănătate;
- contribuţia individuală la bugetul asigurărilor pentru şomaj;
- alte contribuţii individuale obligatorii stabilite prin lege.
116. Se admit la deducere contribuţiile la schemele facultative de pensii ocupationale, astfel încât suma acestora sa nu depăşească echivalentul în lei a 200 euro pentru fiecare participant la nivelul anului.
117. Nu se admit la deducere pentru calculul lunar al impozitului pe salarii primele de asigurare pentru asigurările private de sănătate.

Punctele 106-117 din Normele metodologice de aplicare a art. 57 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Termen de plată a impozitului
Art. 58. - Plătitorii de salarii şi de venituri asimilate salariilor au obligaţia de a calcula şi de a retine impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plăţii acestor venituri, precum şi de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

Art. 58 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:
118. Veniturile în natura se considera plătite la ultima plata a drepturilor salariale pentru luna respectiva. Impozitul aferent veniturilor şi avantajelor în natura se retine din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeaşi luna.
119. Impozitul pe veniturile din salarii se calculează şi se retine lunar de angajatori/plătitori pe baza statelor de salarii/plata.
120. Calculul şi reţinerea impozitului lunar se efectuează de către plătitori, la data ultimei plati a veniturilor din salarii aferente fiecărei luni, conform prevederilor art. 57 din Codul fiscal, indiferent dacă veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe luna sau sub forma de avans şi lichidare.
În situaţia în care în cursul unei luni se efectuează plati de venituri cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat şi altele asemenea, reprezentând plati intermediare, impozitul se calculează şi se retine la fiecare plata, prin aplicarea cotei asupra plăţilor intermediare diminuate cu contribuţiile obligatorii, după caz.

La data ultimei plati a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează potrivit art. 57 din Codul fiscal, asupra veniturilor totale din luna respectiva, prin cumularea drepturilor salariale respective cu plăţile intermediare.
Impozitul de reţinut la această dată reprezintă diferenţa dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale şi suma impozitelor reţinute la plăţile intermediare.
121. În cazul în care un angajat care obţine venituri din salarii la funcţia de baza se muta în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare sursa de venit (loc de realizare a venitului).
Deducerea personală se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate în luna respectiva, până la data lichidării.
Dacă reangajarea are loc în aceeaşi luna cu lichidarea, la stabilirea bazei de calcul pentru determinarea impozitului lunar aferent veniturilor realizate în aceasta luna de la angajatorul următor nu se va lua în calcul deducerea personală.
122. Impozitul calculat şi reţinut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.
123. Contribuţiile obligatorii reprezentând cheltuieli deductibile aferente veniturilor din salarii se determina conform reglementărilor legale în materie.

Punctele 118-123 din Normele metodologice de aplicare a art. 58 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Fise fiscale
Art. 59. - (1) Informaţiile referitoare la calculul impozitului pe veniturile din salarii se cuprind în fişele fiscale.
(2) Plătitorul de venituri are obligaţia sa completeze formularele prevăzute la alin. (1), pe întreaga durata de efectuare a plăţii salariilor. Plătitorul este obligat sa păstreze fişele fiscale pe întreaga durata a angajării şi sa transmită organului fiscal competent o copie, pentru fiecare an, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul fiscal expirat. Modelul şi conţinutul formularelor se aproba prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Art. 59 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

124. Fişele fiscale se completează de angajatorul/ plătitorul de venit şi se depun la organul fiscal în a cărui raza teritorială angajatorul/plătitorul de venit îşi are domiciliul fiscal sau este luat în evidenta fiscală.
125. Fişele fiscale pentru salariaţii care au fost detasati la o alta unitate se completează de către unitatea care a încheiat contractele de muncă cu aceştia.
126. În situaţia în care plata venitului salarial se face de unitatea la care salariaţii au fost detasati, angajatorul care a detaşat comunică angajatorului la care aceştia sunt detasati date referitoare la deducerea personală la care este îndreptăţit fiecare salariat.
Pe baza acestor date unitatea la care salariaţii au fost detasati întocmeşte statele de salarii, calculează impozitul şi transmite lunar unităţii de la care au fost detasati informaţiile solicitate prin ordinul ministrului finanţelor publice, în scopul completării fisei fiscale.
127. Fiecare angajator/plătitor de venituri din salarii este obligat, potrivit prevederilor art. 57 alin. (3) din Codul fiscal, sa determine impozitul anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil prin însumarea impozitului aferent venitului fiecărei luni din anul fiscal, indiferent de numărul de luni în care contribuabilul a realizat venituri din salarii de la acesta.
128. Pentru contribuabilii prevăzuţi la art. 60 din Codul fiscal care realizează venituri din salarii şi pentru care plătitorul de venituri nu a optat sa îndeplinească obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului aferent acestor venituri, obligaţia determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectiva, revine organului fiscal competent.
129. În situaţia în care se constata elemente care generează modificarea veniturilor din salarii şi/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar, recalcularea drepturilor respective şi stabilirea diferenţelor de impozit constatate se efectuează pentru luna la care se referă, iar diferenţele de impozit rezultate vor majoră/diminua impozitul datorat începând cu luna constatării.
În situaţia în care la data efectuării operaţiunii de stabilire a diferenţelor de impozit de către angajator/plătitor exista relaţii contractuale generatoare de venituri din salarii, între acesta şi persoana fizica, atunci se procedează astfel:
- impozitul reţinut în plus se restituie persoanei fizice prin diminuarea cu sumele respective a impozitului pe veniturile din salarii începând cu luna efectuării acestei operaţiuni şi până la lichidarea acestuia;
- impozitul nereţinut se retine de angajator/plătitor din veniturile din salarii începând cu luna constatării şi până la lichidarea acestuia.

În situaţia în care persoana fizica pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar/anual nu mai are relaţii contractuale generatoare de venituri din salarii şi angajatorul/plătitorul nu poate să efectueze operaţiunea de plată/încasare a diferenţelor de impozit, atunci acestea vor fi administrate de organul fiscal competent.

Punctele 124-129 din Normele metodologice de aplicare a art. 59 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Plata impozitului pentru anumite venituri salariale

Art. 60. - (1) Contribuabililor care îşi desfăşoară activitatea în România şi care obţin venituri sub forma de salarii din străinătate, precum şi persoanelor fizice române care obţin venituri din salarii, ca urmare a activităţii desfăşurate la misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligaţia de a declara şi de a plati impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul, direct sau printr-un reprezentant fiscal. Impozitul aferent unei luni se stabileşte potrivit art. 57.

(3) Misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, precum şi reprezentantele organismelor internaţionale ori reprezentantele societăţilor comerciale şi ale organizaţiilor economice străine, autorizate potrivit legii să îşi desfăşoare activitatea în România, pot opta ca pentru angajaţii acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, sa îndeplinească obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor în cazul în care opţiunea de mai sus este formulată.

(4) Persoana fizica, juridică sau orice alta entitate la care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea potrivit alin. (1) este obligată să ofere informaţii organului fiscal competent referitoare la data începerii desfăşurării activităţii de către contribuabil şi, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Art. 60 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

130. Contribuabilii care desfăşoară activitatea în România şi obţin venituri sub forma de salarii din străinătate, care, potrivit acestui titlu, se impun în România, precum şi persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice şi ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu îndeplineşte obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe salarii, au obligaţia să depună lunar o declaraţie la organul fiscal competent.

131. Organul fiscal competent este:

- organul fiscal în a cărui raza teritorială contribuabilul îşi are domiciliul fiscal - pentru persoanele fizice rezidente;
- organul fiscal în a cărui raza teritorială se afla locul unde se desfăşoară activitatea - pentru celelalte cazuri.

132. Persoanele fizice sau juridice la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilii prevăzuţi la art. 60 alin. (1) din Codul fiscal au obligaţia să depună o declaraţie informativa privind începerea/încetarea activităţii acestor contribuabili.

Declaraţia informativa se depune la organul fiscal în a cărui raza teritorială îşi are domiciliul fiscal persoana fizica ori juridică la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilul sau în a cărui raza teritorială se afla locul de desfăşurare a activităţii, după caz. Declaraţia informativa se depune ori de câte ori apar modificări de natura începerii/încetării activităţii în documentele care atesta raporturile de muncă, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Punctele 130-132 din Normele metodologice de aplicare a art. 60 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul IV
Venituri din cedarea folosinţei bunurilor

Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinţei bunurilor

Art. 61. - Veniturile din cedarea folosinţei bunurilor sunt veniturile, în bani şi/sau în natura, provenind din cedarea folosinţei bunurilor mobile şi imobile, obţinute de către proprietar, uzufructuar sau alt deţinător legal, altele decât veniturile din activităţi independente.

Art. 61 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

133. În această categorie de venit se cuprind veniturile din închirieri şi subinchirieri de bunuri mobile şi imobile, precum şi veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.

134. Veniturile obţinute din închirieri şi subinchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosinţei locuinţei, caselor de vacanta, garajelor, terenurilor şi altele asemenea, a căror folosinţă este cedata în baza unor contracte de închiriere/subinchiriere, uzufruct, arendare şi altele asemenea, inclusiv a unor părţi din acestea, utilizate în scop de reclama, afisaj şi publicitate.

Punctele 133 şi 134 din Normele metodologice de aplicare a art. 61 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinţei bunurilor

Art. 62. - (1) Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natura şi se stabileşte pe baza chiriei sau a arendei prevăzute în contractul încheiat între părţi pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei sau a arendei. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispoziţiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deţinător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În cazul în care arenda se exprima în natura, evaluarea în lei se va face pe baza preţurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor judeţene şi, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului Bucureşti, ca urmare a propunerilor direcţiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiaşi termen direcţiilor generale ale finanţelor publice judeţene şi a municipiului Bucureşti, pentru a fi comunicate unităţilor fiscale din subordine.

Art. 62 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

135. În vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda în bani şi/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natura se adauga, dacă este cazul, şi valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispoziţiilor legale sau înţelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deţinător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

136. În conformitate cu legislaţia în materie, proprietarul are obligaţia de a efectua cheltuielile referitoare la întreţinerea şi repararea locuinţei închiriate, ca de exemplu:

- întreţinerea în bune condiţii a elementelor structurii de rezistenta a clădirii, elementelor de construcţie exterioară a clădirii, cum ar fi: acoperis, fatada, curţile şi grădinile, precum şi spaţii comune din interiorul clădirii, cum ar fi: casa scării, casa ascensorului şi altele asemenea;
- întreţinerea în bune condiţii a instalaţiilor comune proprii clădirii, respectiv ascensor, hidrofor, instalaţii de alimentare cu apa, de canalizare, instalaţii de încălzire centrala şi de preparare a apei calde, instalaţii electrice şi de gaze;
- repararea şi menţinerea în stare de siguranţă în exploatare şi de funcţionare a clădirii pe toată durata închirierii locuinţei.

137. În cazul efectuării de către chiriaş a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului şi se încadrează în cota forfetara de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificata.

Punctele 135-137 din Normele metodologice de aplicare a art. 62, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(2) Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor se stabileşte prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut.

Norme metodologice:

138. Venitul net se determina ca diferenţa dintre sumele reprezentând chiria/arenda în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natura, prevăzute în contractul încheiat între părţi, şi cota de cheltuiala forfetara de 25%, reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

139. Pentru recunoaşterea deductibilitatii cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuiala deductibilă aferentă venitului, stabilită în cota forfetara de 25% aplicată la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate şi cheltuielile ocazionate de întreţinerea şi repararea acestora, impozitele şi taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reţinut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosinţă, respectiv eventuale nerealizari ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiţii naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundaţii, incendii şi altele asemenea.

Punctele 138 şi 139 din Normele metodologice de aplicare a art. 62, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinţei bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partida simpla.

(4) Dispoziţiile privind opţiunea prevăzută la art. 51 alin. (2) şi (3) se aplică şi în cazul contribuabililor menţionaţi la alin. (3).

Capitolul V
Venituri din investiţii

Definirea veniturilor din investiţii

Art. 65. - (1) Veniturile din investiţii cuprind:

a) dividende;

b) venituri impozabile din dobânzi;

c) câştiguri din transferul titlurilor de valoare;

d) venituri din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valuta la termen, pe bază de contract, precum şi orice alte operaţiuni similare;

e) venituri din lichidare/dizolvare fără lichidare a unei persoane juridice.

Reprezintă titlu de valoare orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investiţii sau alt instrument financiar calificat astfel de către Comisia Naţionala a Valorilor Mobiliare, precum şi părţile sociale.

(2) Veniturile impozabile din dobânzi sunt toate veniturile sub forma de dobânzi, altele decât:

a) venituri din dobânzi la depozitele la vedere/conturile curente pentru care ratele dobânzilor sunt mai mici sau egale cu nivelurile ratelor dobânzilor de referinţa de pe pieţele interbancare la depozitele la o luna, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul, corespunzătoare monedelor în care sunt denominate depozitele la vedere/conturile curente respective, precum şi la depunerile la casele de ajutor reciproc;

b) venituri din dobânzi aferente titlurilor de stat, precum şi obligaţiunilor municipale, ale Agenţiei Naţionale pentru Locuinţe şi ale altor entităţi emitente de obligaţiuni, care vizează construcţia de locuinţe;

c) venituri sub forma dobânzilor bonificate la depozitele clienţilor constituite în baza Legii nr. 541/2002 privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 65 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Litera a) a alin. (2) al art. 65 a fost modificată de pct. 12 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005 (modificare aplicabilă cu data de 1 iunie 2005, conform ORDONANŢEI DE URGENTA nr. 30 din 28 aprilie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 367 din 29 aprilie 2005).

Pct. 12 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005 a fost abrogat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 45 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 464 din 1 iunie 2005.

Litera a) a alin. (2) al art. 65 a fost modificată de pct. 11 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005*).

*) Art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005 abroga Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 24/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005.

Norme metodologice:

140. Sunt considerate venituri din dobânzi următoarele:

- dobânzi obţinute din obligaţiuni;
- dobânzi obţinute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit;
- suma primită sub forma de dobânda pentru împrumuturile acordate;
- alte venituri obţinute din titluri de creanta.

Punctul 140 din Normele metodologice de aplicare a art. 65 din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

140^1. Reprezintă venit impozabil suma totală obţinută sub forma de dobânda, în cazul în care ratele dobânzilor la depozitele la vedere/conturile curente care au generat dobânda respectiva sunt mai mari decât nivelurile ratelor dobânzilor de referinţa de pe pieţele interbancare la depozitele la o luna, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul, corespunzătoare monedelor în care sunt denominate depozitele la vedere/conturile curente, începând cu data de 4 iunie 2005.

Pentru depozitele la vedere/conturile curente în lei, nivelul ratei dobânzii de referinţa de pe piaţa interbancara la depozitele la o luna este nivelul BUBID la o luna, comunicat de Banca Naţionala a României în prima zi bancară a lunii pentru care se face calculul.

Pentru depozitele la vedere/conturile curente în devize, Banca Naţionala a României va comunică la începutul fiecărei luni nivelul ratelor dobânzilor de referinţa la o luna de pe pieţele interbancare externe reprezentative pentru devizele respective, asa cum sunt ele comunicate prin sisteme de difuzare a informatiei tip Reuters, Bloomberg etc., în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul (EURIBOR la o luna pentru depozitele la vedere /conturile curente în EUR; LIBOR la o luna pentru depozitele la vedere/conturile curente în USD, GBP, CHF etc.).

Punctul 140^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 65, alin. (2) litera a) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 8 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului din investiţii

Art. 66. - (1) Câştigul sau pierderea rezultat/rezultată din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiţii şi părţile sociale, reprezintă diferenţa pozitiva sau negativa dintre preţul de vânzare şi preţul de cumpărare pe tipuri de titluri de valori, diminuată, după caz, cu costurile aferente; în cazul tranzacţiilor cu acţiuni primite de persoanele fizice cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masa, preţul de cumpărare la prima tranzactionare va fi asimilat cu valoarea nominală a acestora. În cazul tranzacţiilor cu acţiuni cumpărate la preţ preferenţial, în cadrul sistemului stock options plan, câştigul se determina ca diferenţa între preţul de vânzare şi preţul de cumpărare preferenţial, diminuat cu costurile aferente.

(2) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la fondurile deschise de investiţii, câştigul se determina ca diferenţa pozitiva între preţul de răscumpărare şi preţul de cumpărare/subscriere. Preţul de răscumpărare este preţul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond. Preţul de cumpărare/subscriere este preţul plătit de investitorul persoana fizica pentru achiziţionarea titlului de participare.

Art. 66 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Alin. (1) al art. 66 a fost modificat de pct. 12 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

140^2. Preţul de cumpărare al unui titlu de valoare este preţul determinat şi evidenţiat de intermediar pentru respectivul titlu, deţinut de un client, pe fiecare simbol, la care se adauga costurile aferente, conform normelor emise de Comisia Naţionala a Valorilor Mobiliare, potrivit art. 67 alin. (6) din Codul fiscal. Preţul de cumpărare pentru determinarea impozitului pe câştigul obţinut din transferul titlurilor de valoare se stabileşte prin aplicarea metodei preţului mediu ponderat.

140^3. Ordinea de vânzare a titlurilor de valoare, raportată la detinerile pe simbol, se înregistrează cronologic, în funcţie de data dobândirii, de la cea mai veche deţinere la cea mai noua deţinere.

141. Preţul de răscumpărare este preţul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond şi este format din valoarea unitară a activului net din ziua anterioară depunerii cererii de răscumpărare, din care se scad comisioanele de răscumpărare.

142. Preţul de cumpărare/subscriere este preţul plătit de investitor, persoana fizica, şi este format din valoarea unitară a activului net la care se adauga comisionul de cumpărare, dacă este cazul.

Punctele 141 şi 142 din Normele metodologice de aplicare a art. 66, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Punctele 140^2 şi 1403^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 66, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 8 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(3) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părţilor sociale, câştigul din înstrăinarea părţilor sociale se determina ca diferenţa pozitiva între preţul de vânzare şi valoarea nominală/preţul de cumpărare. Începând cu a doua tranzacţie, valoarea nominală va fi înlocuită cu preţul de cumpărare, care include şi cheltuielile privind comisioanele, taxele aferente tranzacţiei şi alte cheltuieli similare justificate cu documente.

(4) Determinarea câştigului sau a pierderii potrivit alin. (1) se efectuează la data încheierii tranzacţiei, pe baza contractului încheiat între părţi, iar câştigul net se determina la sfârşitul anului fiscal asupra întregului portofoliu de astfel de titluri tranzacţionate de un contribuabil în anul respectiv, ca diferenţa pozitiva între câştigurile şi pierderile înregistrate în cursul anului, ca urmare a transferului titlurilor de valoare, cu excepţia celor dobândite cu titlu gratuit în cadrul Programului de privatizare în masa.

(4^1) Determinarea câştigului potrivit alin. (2) şi (3) se efectuează la data încheierii tranzacţiei, pe baza contractului încheiat între părţi.

(5) Veniturile obţinute sub forma câştigurilor din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valuta la termen, pe bază de contract, precum şi din orice alte operaţiuni de acest gen, reprezintă diferenţele de curs favorabile rezultate din aceste operaţiuni în momentul închiderii operaţiunii şi evidenţierii în contul clientului.

Alin. (4) al art. 66 a fost modificat de pct. 12 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Alin. (4^1) al art. 66 a fost introdus de pct. 13 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

143. În cazul veniturilor realizate ca urmare a deţinerii de titluri de participare la fondurile închise de investiţii, obligaţia calculării, reţinerii şi virarii impozitului pe veniturile sub forma de dividende revine:

- societăţii de investiţii, în cazul în care nu are încheiat un contract de administrare;
- societăţii de administrare, în cazul în care societatea de investiţii are încheiat un contract de administrare cu societatea de administrare.

Punctul 143 din Normele metodologice de aplicare a art. 66, alin. (3), (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Reţinerea impozitului din veniturile din investiţii

Art. 67. - (1) Veniturile sub forma de dividende, inclusiv sume primite ca urmare a deţinerii de titluri de participare la fondurile închise de investiţii, se impun cu o cota de 10%*) din suma acestora. Obligaţia calculării şi reţinerii impozitului pe veniturile sub forma de dividende revine persoanelor juridice o dată cu plata dividendelor către acţionari sau asociaţi. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acţionarilor sau asociaţilor până la sfârşitul anului în care s-a aprobat bilanţul contabil, termenul de plată a impozitului pe dividende este până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

Alin. (1) al art. 67 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

---

*) Pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005 prevede următoarele:

"(2) În cazul titlurilor de valoare dobândite până la data de 31 mai 2005 inclusiv, cota de impozit este de 1%, indiferent de data înstrăinării acestora.

(3) În perioada 1 iunie 2005 - 31 decembrie 2005, intermediarii vor calcula, vor retine şi vor vira impozitul de 1% aplicat asupra câştigurilor din transferul titlurilor de valoare dobândite şi înstrăinate în această perioadă, indiferent dacă sunt dobândite şi înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile sau mai mica de 365 de zile. La 31 decembrie 2005, acestor tranzacţii le este aplicabilă regula de calcul al câştigului net conform prevederilor art. 67 alin. (3) lit. e).

(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2006, pentru calculul impozitului pe veniturile realizate de persoane fizice din investiţii şi din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal, definite potrivit dispoziţiilor cap. V şi VIII^1 din titlul III, cota de impozit este de 16%, cu excepţia câştigurilor realizate din transferul titlurilor de valoare înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile de la data dobândirii, pentru care se menţine cota de 1% prevăzută la art. 67 alin. (3) lit. e)."

Norme metodologice:

144. Impozitul pe veniturile sub forma de dividende, inclusiv asupra sumelor primite ca urmare a deţinerii de titluri de participare la fondurile închise de investiţii, distribuite începând cu anul fiscal 2005, se calculează şi se retine prin aplicarea cotei de 10% asupra sumei acestora.

Punctul 144 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

(2) Veniturile sub forma de dobânzi se impun cu o cota de 10%*) din suma acestora, pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, începând cu data de 1 iunie 2005. Pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, a căror scadenta este ulterioară datei de 1 iunie 2005, în scop fiscal, data scadentei se asimilează cu data constituirii. Pentru veniturile sub forma de dobânzi, impozitul se calculează şi se retine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, în cazul dobânzilor capitalizate, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situaţia sumelor primite sub forma de dobânda pentru împrumuturile acordate în baza contractelor civile, calculul impozitului datorat se efectuează la momentul plăţii dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plăţii dobânzii, pentru venituri de aceasta natura pe baza contractelor civile.

Alin. (2) al art. 67 a fost modificat de pct. 14 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

---

*) Pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005 prevede următoarele:

Codul fiscal:

"(2) În cazul titlurilor de valoare dobândite până la data de 31 mai 2005 inclusiv, cota de impozit este de 1%, indiferent de data înstrăinării acestora.

(3) În perioada 1 iunie 2005 - 31 decembrie 2005, intermediarii vor calcula, vor retine şi vor vira impozitul de 1% aplicat asupra câştigurilor din transferul titlurilor de valoare dobândite şi înstrăinate în această perioadă, indiferent dacă sunt dobândite şi înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile sau mai mica de 365 de zile. La 31 decembrie 2005, acestor tranzacţii le este aplicabilă regula de calcul al câştigului net conform prevederilor art. 67 alin. (3) lit. e).

(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2006, pentru calculul impozitului pe veniturile realizate de persoane fizice din investiţii şi din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal, definite potrivit dispoziţiilor cap. V şi VIII^1 din titlul III, cota de impozit este de 16%, cu excepţia câştigurilor realizate din transferul titlurilor de valoare instrainate într-o perioadă mai mare de 365 de zile de la data dobândirii, pentru care se menţine cota de 1% prevăzută la art. 67 alin. (3) lit. e)."

Norme metodologice:

144^1. Impozitul pe dobânda rezultată din calcul se determina prin aplicarea cotei de 1% din suma acesteia pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate înainte de 4 iunie 2005 şi a căror scadenta este ulterioară datei de 4 iunie 2005 inclusiv.

Veniturile din dobânzi pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate între 4 iunie 2005 şi 31 decembrie 2005 inclusiv se impun cu cota de 10% din suma acestora. Cota de impozit de 10% se aplică şi pentru veniturile impozabile, generate de depozitele la vedere/conturile curente definite la pct. 140^1, începând cu 4 iunie 2005.

Cota de impozit de 16% se aplică asupra venitului din dobânda obţinut pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate la 1 ianuarie 2006.

Cota de impozit de 16% se aplică şi pentru veniturile impozabile, generate de depozitele la vedere/conturile curente definite la pct. 140^1, începând cu data de 1 ianuarie 2006.

Punctul 144^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 9 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(3) Calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din investiţii, altele decât cele prevăzute la alin. (1) şi (2), se efectuează astfel:

a) în cazul câştigului din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiţii şi părţile sociale, care au fost dobândite şi înstrăinate într-o perioadă

mai mica de 365 de zile, obligaţia calculării şi virarii impozitului revine persoanei care deţine şi tranzactioneaza astfel de titluri de valoare, iar termenul de virare a impozitului este până la data de 25 ianuarie a anului următor pentru anul fiscal încheiat;

a^1) în cazul câştigului din transferul dreptului de proprietate asupra titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiţii şi părţile sociale, care au fost dobândite şi înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile, obligaţia calculării, reţinerii şi virarii impozitului revine intermediarilor, iar termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut;

Litera a) a alin. (3) al art. 67 a fost modificată de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Litera a^1) a alin. (3) al art. 67 a fost introdusă de pct. 16 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

144^2. Pentru determinarea perioadei de deţinere a titlurilor de valoare, conform prevederilor art. 67 alin. (3) lit. a) şi a^1) din Codul fiscal, intermediarii vor evidenţia la fiecare operaţiune de cumpărare, începând cu data de 4 iunie 2005, data intrării titlurilor de valoare în portofoliul persoanelor care deţin şi efectuează tranzacţii cu acestea.

Punctul 144^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (3) literele a) şi a^1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 9 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

b) în cazul câştigului din răscumpărarea titlurilor de participare la un fond deschis de investiţii, obligaţia calculării, reţinerii şi virarii impozitului revine societăţii de administrare a investiţiilor.

Norme metodologice:

144^3. Termenul de virare a impozitului reţinut de societăţile de administrare a investiţiilor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

Punctul 144^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 67, alin. (3), litera b) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 9 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul VI
Venituri din pensii

[...]

Reţinerea impozitului din venitul din pensii

Art. 70. - (1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligaţia de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l retine şi de a-l vira la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(3) Impozitul calculat se retine la data efectuării plăţii pensiei şi se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reţinut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reţinut se stabileşte prin împărţirea pensiei plătite la fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalcheaza pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reţinerii şi virarii acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmaş vor fi individualizate în funcţie de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecărui urmaş.

Art. 70 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

145. Venitul din pensii se determina de către plătitor pentru drepturile cu titlu de pensie prevăzute la art. 68 din Codul fiscal.

146. Impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat ca diferenţa între venitul lunar şi suma fixa neimpozabila prevăzută la art. 69 din Codul fiscal.

147. Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se retine lunar de către administratorii fondurilor de pensii şi se virează de către unităţile plătitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui raza îşi au sediul plătitorii de venituri.
148. Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 147.
149. Eventualele sume reprezentând impozit pe veniturile din pensii, reţinute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia plăţilor din luna următoare.

Punctele 145-149 din Normele metodologice de aplicare a art. 70 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul VIII
Venituri din premii şi din jocuri de noroc

Definirea veniturilor din premii şi din jocuri de noroc
Art. 75. - (1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevăzute la art. 42.
(2) Veniturile din jocuri de noroc cuprind câştigurile realizate ca urmare a participării la jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot definite conform normelor metodologice, altele decât cele realizate la jocuri de tip cazino şi maşini electronice cu câştiguri.

Art. 75 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:
150. În această categorie se cuprind venituri în bani şi/sau în natura, ca de exemplu:
- venituri sub forma de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultura, ştiinţa şi arta la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naţionale sau internaţionale, concursuri pe meserii sau profesii;
- venituri sub forma de premii în bani şi/sau în natura acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti prevăzuţi în legislaţia în materie, pentru rezultatele obţinute la competitii sportive interne şi internaţionale, altele decât:
a) veniturile prevăzute la art. 42 din Codul fiscal;
b) veniturile plătite de entitatea cu care aceştia au relaţii generatoare de venituri din salarii potrivit cap. III al titlului III din Codul fiscal;
- venituri obţinute din jocuri de noroc, cum sunt: venituri din jocuri tip bingo şi keno, pronosticuri şi pariuri sportive, jocuri-concurs cu câştiguri de orice fel, loterii, veniturile obţinute din organizarea de tombole, câştiguri de tip jack-pot obţinute prin intermediul maşinilor mecanice sau electronice cu câştiguri.
Prin câştiguri de tip jack-pot se înţelege câştigurile acordate aleatoriu, prin intermediul maşinilor mecanice sau electronice cu câştiguri, din sumele rezultate ca urmare a aditionarii separate a unui anumit procent din sumele derulate ca urmare a exploatării acestor mijloace de joc, în scopul acordării unor câştiguri suplimentare persoanelor participante la joc în momentul respectiv.
Aditionarea sumelor din care se acordă câştigurile de tip jack-pot se realizează în cadrul unui sistem electronic prin care sunt interconectate cel puţin două maşini mecanice sau electronice cu câştiguri, evidentierea acumularii putând fi realizată prin dispozitive auxiliare sau în cadrul sistemului uneia sau mai multor mijloace de joc interconectate în sistem.
Organizatorii activităţii de exploatare a maşinilor mecanice sau electronice cu câştiguri au obligaţia de a evidenţia distinct câştigurile de tip jack-pot acordate.

Punctul 150 din Normele metodologice de aplicare a art. 75 din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Reţinerea impozitului aferent veniturilor din premii şi din jocuri de noroc
Art. 77. - (1) Venitul sub forma de premii dintr-un singur concurs se impune, prin reţinere la sursa, cu o cota de 16% aplicată asupra venitului net.
(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reţinere la sursa, cu o cota de 20% aplicată asupra venitului net care nu depăşeşte cuantumul de 100 milioane lei şi cu o cota de 25% aplicată asupra venitului net care depăşeşte cuantumul de 100 milioane lei.
(3) Obligaţia calculării, reţinerii şi virarii impozitului revine plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile veniturile obţinute din premii şi din jocuri de noroc, în bani şi/sau în natura, sub valoarea sumei neimpozabile stabilite în suma de 6.000.000 lei pentru fiecare concurs sau joc de noroc, realizate de acelaşi organizator sau plătitor într-o singura zi.

(5) Impozitul calculat şi reţinut în momentul plăţii este impozit final.

(6) Impozitul pe venit astfel calculat şi reţinut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

Art. 77 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 24 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

151. Plătitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligaţi sa organizeze evidenta astfel încât să poată determina câştigul realizat de fiecare persoana fizica şi sa retina impozitul datorat aferent acestuia.

Punctul 151 din Normele metodologice de aplicare a art. 77 din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

151^1. Începând cu data de 1 mai 2005 inclusiv, veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reţinere la sursa, aplicându-se cotele de impozit de mai jos asupra venitului net calculat ca diferenţa între venitul brut şi suma neimpozabila de 6 milioane lei, astfel:

- cu o cota de 20% aplicată asupra venitului net care este mai mic sau egal cu 100 milioane lei; şi
- cu o cota de 25% aplicată asupra venitului net care depăşeşte cuantumul de 100 milioane lei.

Punctul 151^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 77 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Definirea venitului din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal

Art. 77^1. - (1) Sunt supuse impozitării veniturile realizate din transferul dreptului de proprietate asupra construcţiilor de orice fel şi terenul aferent acestora, care se înstrăinează în termen de până la 3 ani inclusiv, de la data dobândirii, precum şi veniturile realizate din transferul dreptului de proprietate asupra terenurilor de orice fel, fără construcţii, dobândite după 1 ianuarie 1990.

Norme metodologice:

151^2. Definirea unor termeni:

a) prin construcţii de orice fel se înţelege:

- construcţii cu destinaţia de locuinta;
- construcţii cu destinaţia de spaţii comerciale;
- construcţii industriale, hale de producţie, sedii administrative, platforme industriale, garaje, parcari;
- orice construcţie sau amenajare subterana ori supraterana cu caracter permanent, pentru a carei edificare este necesară autorizaţia de construcţie în condiţiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

b) prin terenul aferent acestora (construcţiilor) se înţelege terenuri - curţi, construcţii -, conform titlului de proprietate.

În cazul în care construcţiile au fost demolate, la înstrăinarea terenului se va aplica regimul de impozitare prevăzut pentru terenurile fără construcţii;

c) prin transferul dreptului de proprietate se înţelege înstrăinarea, prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate în oricare dintre modalităţile prevăzute de lege.

Este supus impozitării şi transferul dreptului de proprietate asupra unei cote indivize din imobilele menţionate la art. 77^1 alin. (1) din Codul fiscal.

Nu este supusă impozitării constituirea unor dezmembrăminte ale dreptului de proprietate uzufruct, uz, habitatie, servitute, superficie cu privire la imobilele menţionate la art. 77^1 alin. (1) din Codul fiscal;

d) prin terenuri de orice fel, fără construcţii, se înţelege: terenurile situate în intravilan sau extravilan, dobândite după data de 1 ianuarie 1990.

Dacă ulterior dobândirii terenului pe acesta s-a edificat o construcţie, acestui teren i se va aplica regimul de impozitare pentru terenurile menţionate la lit. b) (teren aferent construcţiilor);

e) data de la care începe să curgă termenul de 3 ani este data actului de dobândire, iar calculul termenului de 3 ani se face în condiţiile dreptului comun, finalizandu-se în ziua celui de-al treilea an de la dobândire.

Pentru construcţiile noi, termenul de 3 ani curge de la data încheierii procesului-verbal de recepţie finala a construcţiei, în condiţiile legii.
Pentru construcţiile neterminate, la înstrăinarea acestora valoarea de baza se va stabili pe baza unui raport de expertiza, care va cuprinde valoarea construcţiei neterminate la care se adauga valoarea terenului aferent stabilită în condiţiile legii, raport ce va fi întocmit, pe cheltuiala contribuabilului, de un expert autorizat în condiţiile legii, iar termenul de 3 ani se calculează de la data expirării termenului legal prevăzut în autorizaţia de construire.
În situaţia imobilelor definite la art. 77^1 alin. (1) din Codul fiscal, care au fost deţinute într-o stare de indiviziune, sistata printr-un act de partaj voluntar sau judiciar, data şi modalitatea dobândirii va fi data la care fiecare coindivizar a dobândit proprietatea, având în vedere caracterul declarativ şi retroactiv al efectelor partajului.

Punctul 151^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(2) Venitul impozabil din transferul proprietăţilor imobiliare, cu excepţiile prevăzute la alin. (3), reprezintă diferenţa favorabilă dintre valoarea de înstrăinare a proprietăţilor imobiliare, terenuri şi/sau construcţii, şi valoarea de baza a acestora.

Norme metodologice:

151^3. Prin valoare de baza se înţelege valoarea bunului imobil care face obiectul tranzacţiei, stabilită sau evaluată în condiţiile art. 77^1 alin. (4) din Codul fiscal.
Prin valoare de înstrăinare a proprietăţilor imobiliare se înţelege:
- preţul de vânzare declarat de părţi, în cazul înstrăinării imobilului prin contract de vânzare-cumpărare;
- valoarea stabilită de părţile contractante pe baza propriei aprecieri, în cazul transferului dreptului de proprietate prin alte acte încheiate în forma autentică: donaţie, întreţinere, renta viageră, schimb, dare în plata etc.
Prin venit impozabil se înţelege diferenţa pozitiva ce rezultă în urma scaderii valorii de baza din valoarea de înstrăinare a proprietăţilor imobiliare.

Punctul 151^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) aportul în natura la capitalul social al societăţilor comerciale, precum şi veniturile realizate din înstrăinarea construcţiilor de orice fel cu terenul aferent, terenurile fără construcţii din intravilan şi extravilan dobândite de contribuabil prin:

a) reconstituirea dreptului de proprietate;

b) moştenire sau donaţie între rudele până la gradul al patrulea inclusiv;

c) schimb imobiliar.

Norme metodologice:

151^4. Nu sunt supuse impozitării veniturile realizate din înstrăinarea construcţiilor de orice fel cu terenul aferent, precum şi a terenurilor fără construcţii din intravilan şi extravilan, dacă au fost dobândite de transmitator prin:

a) reconstituirea dreptului de proprietate în condiţiile legilor speciale: Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi a celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18 /1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situaţiei juridice a unor imobile cu destinaţia de locuinţe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, şi Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, şi orice alte acte normative cu caracter reparatoriu;

b) moştenire legală sau/şi testamentară. În cazul succesiunii testamentare nu are relevanta gradul de rudenie între autorul succesiunii şi moştenitorul testamentar sau legatarul cu titlu particular;

c) donaţie între rude până la gradul al patrulea inclusiv. În cazul în care gradul de rudenie nu rezultă în mod explicit din actul de dobândire, transmitatorul va putea face dovada rudeniei până la gradul al IV-lea inclusiv cu persoana de la care a dobândit imobilul, cu acte de stare civilă.

În cazul în care imobilul a fost dobândit de la mai mulţi proprietari aflaţi în indiviziune, este suficient ca dobanditorul să facă dovada gradului de rudenie cu oricare dintre coindivizarii transmitatori;

d) schimb imobiliar, indiferent de natura bunului imobil: construcţii de orice fel cu terenul aferent, terenuri fără construcţii în intravilan sau extravilan, indiferent de persoanele între care s-a făcut schimbul.

Transmiterea, prin moştenire, donaţie sau schimb imobiliar, a construcţiilor de orice fel şi a terenului aferent, precum şi a terenurilor de orice fel, fără construcţii, indiferent de modalitatea de dobândire a acestora, neconstituind o operaţiune juridică aducatoare de venituri, nu generează o diferenţa favorabilă în sensul prevederilor art. 77^1 alin. (2) din Codul fiscal şi, în consecinţa, nu este supusă impozitului pe venitul din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal.
Nu este supus impozitării aportul în natura adus la capitalul social al societăţilor comerciale, indiferent de forma de organizare a acestora.
În situaţia constituirii ca aport la capitalul social, adus de către asociaţi, constând în construcţii de orice fel cu terenul aferent şi/sau terenuri fără construcţii situate în intravilan ori extravilan, nu are relevanta data sau modul de dobândire a bunurilor imobile de natura celor de mai sus, care sunt aportate la capitalul social al unei societăţi comerciale.

Punctul 151^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(4) Valoarea de baza a bunurilor imobile prevăzute la alin. (1), în funcţie de modalitatea de dobândire, se stabileşte avându-se în vedere:

a) preţul de achiziţie pentru bunurile imobile dobândite prin cumpărare, majorat cu 5%;

b) valoarea imobilului menţionată în act, dacă acesta a fost dobândit prin donaţie, schimb, renta viageră, dare în plata, adjudecare, contract de întreţinere, hotărâre judecătorească etc., majorată cu 5%;

c) pentru construcţiile noi, costul acestora la data realizării, dovedit prin raport de expertiza întocmit de un expert autorizat, în condiţiile legii, la care se adauga valoarea terenului aferent, stabilită în condiţiile prezentei legi;

d) valoarea rezultată din expertizele utilizate de către camerele notarilor publici, la data dobândirii imobilelor a căror valoare de baza nu se poate stabili prin modalităţile prevăzute la lit. a)-c);

e) valoarea stabilită în funcţie de modul de dobândire, în condiţiile prevăzute la lit. a) şi b), pentru terenurile situate în intravilan şi extravilan, actualizată cu rata inflaţiei pe economie din ultima luna pentru care exista date oficiale comunicate de către Institutul Naţional de Statistica, dacă la data dobândirii nu erau întocmite expertize de către camerele notarilor publici. Pentru terenurile şi construcţiile de orice fel, dobândite de contribuabili într-o modalitate din care nu rezultă valoarea la care acestea au fost dobândite, valoarea de baza este valoarea minima stabilită în prima expertiza utilizata de camera notarilor publici în circumscripţia căreia se afla terenul;

f) preţul de achiziţie pentru bunurile dobândite în condiţiile prevăzute la lit. a) sau valoarea menţionată pentru bunurile dobândite în condiţiile prevăzute la lit. b), la care se adauga costul lucrărilor şi serviciilor de natura sa crească valoarea imobilului, la data efectuării acestora, dovedite prin raport de expertiza întocmit de un expert autorizat, în condiţiile legii.

Norme metodologice:

151^5. a) Prin preţ de achiziţie se înţelege preţul cu care a fost cumpărat bunul imobil. Preţul de cumpărare se majorează cu 5% din acel preţ rezultând valoarea de baza.

b) În oricare dintre modurile de dobândire menţionate la art. 77^1 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, valoarea de baza se calculează prin majorarea valorii menţionate în act cu 5%.

c) În cazul construcţiilor noi, prin costul acestora la data realizării se înţelege valoarea stabilită prin expertiza la care se adauga valoarea terenului aferent.

d) În cazul în care, din orice motive, valoarea de baza pentru bunurile dobândite conform lit. a), b) şi c) nu se poate stabili prin modalităţile prevăzute mai sus pentru fiecare bun, valoarea de baza va fi aceea stabilită prin expertizele utilizate de camerele notarilor publici la data dobândirii acestor imobile. În cazul în care în aceste expertize erau menţionate o valoare minima şi o valoare maxima, valoarea de baza va fi considerată valoarea minima stabilită în expertize.

e) Pentru terenurile dobândite într-o perioadă cuprinsă între 1 ianuarie 1990 şi data de la care notarii publici au început sa utilizeze expertizele folosite de camerele notarilor publici, prin care s-au stabilit valorile de circulaţie pentru bunurile imobile, valoarea de baza se stabileşte prin majorarea preţului de achiziţie, calculată în condiţiile lit. a), ori a valorii menţionate în act, pentru terenurile dobândite în modalităţile prevăzute la lit. b), cu rata inflaţiei pe economie, calculată până în ultima luna şi comunicată lunar Uniunii Naţionale a Notarilor Publici din România de către Institutul Naţional de Statistica.

Pentru terenurile neconstruite din intravilan şi extravilan, dobândite într-o modalitate din care nu rezultă valoarea terenului ce a făcut obiectul tranzacţiei, valoarea de baza este valoarea minima stabilită în prima expertiza utilizata de camera notarilor publici în circumscripţia căreia se afla terenul.

Pentru construcţiile de orice fel cu terenul aferent acestora, dobândite într-o modalitate din care nu rezultă valoarea imobilului, valoarea de baza o reprezintă valoarea minima stabilită în expertizele utilizate de camerele notarilor publici la data dobândirii bunului imobil.

f) Bunurile dobândite în una dintre modalităţile prevăzute la lit. a) şi b) pot suferi, între momentul dobândirii şi momentul înstrăinării, îmbunătăţiri care să le aducă un spor de valoare. Acest spor de valoare se va dovedi printr-un raport de expertiza întocmit de un expert autorizat, în condiţiile legii. În aceasta situaţie valoarea de baza se va stabili prin cumularea valorilor stabilite în condiţiile lit. a) şi b), la care se va adauga valoarea imbunatatirilor stabilite prin expertiza întocmită în condiţiile de mai sus.

Punctul 151^5 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(5) Expertizele întocmite de camerele notarilor publici vor fi reactualizate cel puţin o dată pe an şi avizate de Ministerul Finanţelor Publice, prin direcţiile teritoriale.

Norme metodologice:

151^6. Expertizele se fac de către experţi autorizaţi în condiţiile legii şi vor conţine date şi informaţii privind terenurile şi construcţiile de orice fel.

Expertizele utilizate de camerele notarilor publici vor avea în vedere, la prima reactualizare, stabilirea unei valori unice, fără a se mai stabili valori minime şi maxime, ori a unor criterii tehnice prin care să se poată stabili în mod obiectiv valorile de circulaţie pentru bunurile imobile supuse impozitării, în condiţiile prezentelor norme metodologice.

Punctul 151^6 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(6) Pierderea din transferul proprietăţii imobiliare reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

Norme metodologice:

151^7. Prin pierderea din transferul proprietăţii imobiliare se înţelege diferenţa negativa dintre valoarea de înstrăinare şi valoarea de baza a bunurilor imobile menţionate la art. 77^1 alin. (1) din Codul fiscal.

Aceasta diferenţa reprezintă pierderea contribuabilului şi nu se poate compensa cu alte venituri realizate de contribuabil.

Punctul 151^7 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^1, alin. (6) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Stabilirea şi plata impozitului pe veniturile din transferul proprietăţilor imobiliare

Art. 77^2. - (1) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului impozabil determinat potrivit art. 77^1.

(2) Notarii publici care autentifica actele între vii translative ale dreptului de proprietate au obligaţia de a calcula, de a incasa şi de a vira impozitul la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost autentificat actul.

Norme metodologice:

151^8. Cota de impozit de 10% se aplică pentru veniturile din transferul proprietăţilor imobiliare, realizate începând cu data de 4 iunie 2005 şi până la 31 decembrie 2005 inclusiv. Începând cu data de 1 ianuarie 2006, veniturile realizate din transferul proprietăţilor imobiliare sunt impozitate cu cota de 16%.

151^9. Impozitul determinat în condiţiile prezentelor norme metodologice se va incasa de către notarul public la autentificarea actului şi se va vira la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare, într-un cont unic deschis de Trezoreria Statului.

Încasarea impozitului determinat în condiţiile de mai sus de către notarii publici se va face fie prin emiterea de chitanţe cu regim special fiscal (cod 14-4-1), fie prin emiterea de bonuri fiscale cu aparate de marcat electronice fiscale. Aceste chitanţe sau bonuri fiscale se vor centraliza lunar în Fişa pentru operaţiuni diverse (cod 14-6-22/b), care sta la baza înregistrărilor în declaraţia informativa.

Impozitul încasat în cursul unei luni se va declara lunar la organul fiscal în a cărui raza teritorială se desfăşoară activitatea notarului public, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost autentificat actul.

Cheltuielile ocazionate de aplicarea acestor reglementări sunt deductibile, fiind cheltuieli aferente veniturilor realizate de notarii publici.

Punctele 151^8 şi 151^9 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^2, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 10 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(3) În cazul în care transferul dreptului de proprietate asupra construcţiilor sau terenurilor se face prin alta procedura decât cea notarială, contribuabilul are obligaţia de a declara venitul obţinut, în maximum 5 zile de la data înstrăinării bunului, la organul fiscal în a cărui raza teritorială îşi are domiciliul fiscal. Contribuabilii care nu au domiciliul fiscal în România declara venitul obţinut la organul fiscal în a cărui raza teritorială este situat imobilul înstrăinat.

Norme metodologice:

151^10. Stabilirea impozitului pe veniturile din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal, în cazul în care transferul dreptului de proprietate asupra construcţiilor sau terenurilor se face prin alta procedura decât cea notarială, revine organului fiscal competent, prin emiterea unei decizii de impunere.

Prin organ fiscal competent se înţelege:

- organul fiscal în a cărui raza teritorială se afla domiciliul fiscal al contribuabilului, pentru persoanele fizice care au domiciliul fiscal în România;
- organul fiscal în a cărui raza teritorială se afla imobilul înstrăinat, pentru ceilalţi contribuabili persoane fizice.

Termenul de plată a impozitului este de 30 de zile de la data comunicării deciziei de impunere.

Punctul 151^10 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^2, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Obligaţiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăţilor imobiliare

Art. 77^3. - Notarii publici au obligaţia să depună semestrial la organul fiscal teritorial o declaraţie informativa privind transferurile de proprietăţi imobiliare, cuprinzând următoarele elemente pentru fiecare tranzacţie:

a) părţile contractante;

b) valoarea înscrisă în documentul de transfer;

c) impozitul pe venitul din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal;

d) taxele notariale aferente transferului.

Norme metodologice:

151^11. Prin taxe notariale aferente transferului se înţelege taxa de timbru pentru activitatea notarială, tariful pentru activitatea de publicitate imobiliară care se deduce din taxa de timbru pentru activitatea notarială, valoarea timbrului judiciar încasat pentru actul respectiv.

Declaraţia informativa se depune semestrial la organul fiscal în a cărui raza teritorială se desfăşoară activitatea notarului public.

La declaraţia informativa întocmită în condiţiile de mai sus nu se anexează actele autentificate de către notarii publici, prin care s-au realizat tranzacţii imobiliare supuse impozitării în condiţiile prezentelor norme metodologice.

Declaraţia informativa cuprinde numai tranzacţiile prin care s-au efectuat transferuri ale dreptului de proprietate imobiliară supuse impozitării în condiţiile prezentelor norme metodologice.

Punctul 151^11 din Normele metodologice de aplicare a art. 77^3 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 10 din secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul IX
Venituri din alte surse

Definirea veniturilor din alte surse

Art. 78. - (1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizica independenta sau de orice alta entitate, în cadrul unei activităţi pentru o persoană fizica în legătură cu care suportatorul nu are o relaţie generatoare de venituri din salarii, potrivit cap. III din prezentul titlu;

b) câştiguri primite de la societăţile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părţi cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri primite de persoanele fizice pensionari, sub forma diferenţelor de preţ pentru anumite bunuri, servicii şi alte drepturi, fosti salariaţi, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial.

(2) Veniturile din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, prin normele elaborate de Ministerul Finanţelor Publice, altele decât veniturile care sunt neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.

Art. 78 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

152. În aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

- remuneraţiile pentru munca prestată în interesul unităţilor aparţinând Direcţiei Generale a Penitenciarelor, precum şi în atelierele locurilor de deţinere, acordate, potrivit legii, condamnaţilor care executa pedepse privative de libertate;
- veniturile primite de studenţi sub forma indemnizaţiilor pentru participarea la şedinţele senatului universitar;
- veniturile obţinute de persoanele fizice din valorificarea prin centrele de colectare a deşeurilor de metal, hârtie, sticlă şi altele asemenea şi care nu provin din gospodăria proprie;
- sumele plătite de către organizatori persoanelor care însoţesc elevii la concursuri şi alte manifestări şcolare;
- indemnizaţiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor şi personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuţiilor privind desfăşurarea alegerilor prezidenţiale, parlamentare şi locale;
- veniturile obţinute de persoanele care fac figuratie la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate şi altele asemenea.

Punctul 152 din Normele metodologice de aplicare a art. 78 din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul X
Venitul net anual impozabil

Stabilirea venitului net anual impozabil

Art. 80. - (1) Venitul net anual impozabil se stabileşte pe fiecare sursa din categoriile de venituri menţionate la art. 41 lit. a), c) şi f) prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale reportate.

(2) Veniturile din categoriile prevăzute la art. 41 lit. a), c) şi f), ce se realizează într-o fracţiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracţiuni ale aceluiaşi an, se considera venit anual.

Art. 80 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

153. Venitul net anual se determina pe fiecare sursa, din următoarele categorii:

a) venituri din activităţi independente;

b) venituri din cedarea folosinţei bunurilor;

c) venituri din activităţi agricole.

154. Venitul impozabil ce se realizează într-o fracţiune de an sau în perioade diferite, ce reprezintă fracţiuni ale aceluiaşi an, se considera venit anual impozabil.

155. Impozitul pe venitul anual impozabil se calculează pentru veniturile din România şi/sau din străinătate.

156. Pentru determinarea venitului net anual impozabil se procedează astfel:

a) se determina venitul net anual/pierderea fiscală anuală pentru activitatea desfăşurată în cadrul fiecărei surse din categoriile de venit menţionate la pct. 153, potrivit regulilor proprii. Pentru persoanele fizice asociate venitul net /pierderea anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net/pierderea distribuit/distribuita;

b) venitul net anual impozabil se determina pe fiecare sursa de venit prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale din aceeaşi sursa admise la report pentru anul fiscal de impunere.

Dacă pierderile fiscale reportate aferente unei surse sunt mai mari decât venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezintă pierdere de reportat.

157. Rezultatul negativ dintre venitul brut şi cheltuielile aferente deductibile, înregistrate pentru fiecare sursa de venit din categoriile de venituri, reprezintă pierdere fiscală pentru acea sursa de venit.

Punctele 153-157 din Normele metodologice de aplicare a art. 80, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(3) Pierderea fiscală anuală înregistrată pe fiecare sursa din activităţi independente, cedarea folosinţei bunurilor şi din activităţi agricole se reportează şi se completează cu venituri obţinute din aceeaşi sursa de venit din următorii 5 ani fiscali.

Alin. (3) al art. 80 a fost modificat de pct. 26 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(3^1) Pierderile provenind din străinătate se reportează şi se compensează cu veniturile de aceeaşi natura şi sursa, realizate în străinătate, pe fiecare ţara, înregistrate în următorii 5 ani fiscali.

Alin. (3^1) al art. 80 a fost introdus de pct. 27 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

158. Compensarea pierderilor fiscale anuale se realizează astfel:

a) pierderea fiscală obţinută dintr-o sursa se poate compensa cu venitul net obţinut din aceeaşi sursa. Dacă pierderea fiscală obţinută dintr-o sursa se compensează numai parţial cu venitul net obţinut din aceeaşi sursa, suma rămasă necompensata reprezintă pierdere fiscală anuală;

b) pierderea fiscală anuală înregistrată de un contribuabil, aferentă unei surse din România, nu poate fi compensata cu veniturile realizate de acesta din străinătate;

c) pierderea fiscală din străinătate se compensează cu veniturile de aceeaşi natura şi sursa, din străinătate, din aceeaşi ţara, înregistrate în cursul aceluiaşi an fiscal. Pierderea anuală necompensata se reportează pe următorii 5 ani şi se compensează cu veniturile de aceeaşi natura şi din aceeaşi ţara, obţinute în perioada respectiva.

Punctul 158 din Normele metodologice de aplicare a art. 80, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(4) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic , în funcţie de vechimea pierderii, în următorii 5 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal şi netransmisibil;

c) pierderea reportata, necompensata după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

Norme metodologice:

159. Dacă în urma compensării admise pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensata, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportata pe anii următori până la al cincilea an inclusiv.

160. Regulile de compensare şi reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, pe sursa respectiva, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal şi supus identităţii contribuabilului; nu poate fi transmis moştenitorilor sau oricărei alte persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, şi reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

Punctele 159-160 din Normele metodologice de aplicare a art. 80, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Declaraţii de venit estimat

Art. 81. - (1) Contribuabilii, precum şi asociaţiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligaţi să depună la organul fiscal competent o declaraţie referitoare la veniturile şi cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepţie de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reţinere la sursa.

(2) Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal au obligaţia să depună o declaraţie privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părţi. Declaraţia privind venitul estimat se depune o dată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părţi.

(3) Contribuabilii care, în anul anterior, au realizat pierderi şi cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum şi cei care, din motive obiective, estimeaza ca vor realiza venituri care diferă cu cel puţin 20% faţă de anul fiscal anterior depun, o dată cu declaraţia specială, şi declaraţia estimativă de venit.

(4) Contribuabilii care determina venitul net pe bază de norme de venit, precum şi cei pentru care cheltuielile se determina în sistem forfetar şi au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun, o dată cu cererea de optiuni, şi declaraţia de venit estimat.

Art. 81 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

161. Contribuabilii care încep o activitate independenta au obligaţia declarării veniturilor şi cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursa şi categorie de venit. Declararea veniturilor şi a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declaraţiilor privind venitul estimat, pe fiecare sursa şi categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Obligaţia depunerii declaraţiilor privind venitul estimat revine atât contribuabililor care determina venitul net în sistem real şi desfăşoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu da naştere unei persoane juridice, cat şi contribuabililor pentru care venitul net se determina pe bază de norme de venit.

Nu depun declaraţii privind venitul estimat contribuabilii care desfăşoară activităţi independente pentru care plăţile anticipate se realizează prin reţinere la sursa de către plătitorul de venit.

În cazul în care contribuabilul obţine venituri într-o formă de asociere, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică.

162. Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independenta au obligaţia să depună o declaraţie privind venitul estimat la organul fiscal în a cărui raza teritorială îşi are sediul asociaţia, în termen de 15 zile de la încheierea contractului de asociere, o dată cu înregistrarea acestuia la organul fiscal.

163. Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal au obligaţia depunerii la organul fiscal competent a declaraţiei privind venitul estimat pe fiecare sursa de realizare a venitului, o dată cu înregistrarea contractului de cedare a folosinţei bunurilor, în termen de 15 zile de la încheierea acestuia.

Nu depun declaraţie privind venitul estimat contribuabilii care realizează venituri din arenda.

164. Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente şi din activităţi agricole, impusi pe bază de norme de venit, şi care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declaraţia privind venitul estimat până la data de 31 ianuarie, o dată cu cererea de opţiune.

Contribuabilii care încep o activitate impusa pe bază de norme de venit şi optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declaraţiile privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, o dată cu cererea de opţiune.

165. Organul fiscal competent pentru depunerea declaraţiilor privind venitul estimat este:

- organul fiscal în a cărui raza teritorială se afla domiciliul fiscal al contribuabilului, pentru persoanele fizice care au domiciliul fiscal în România;
- organul fiscal în a cărui raza teritorială se afla sursa de venit, pentru ceilalţi contribuabili persoane fizice.

166. În sensul art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, prin motive obiective care conduc la depunerea unei noi declaraţii de venit estimat în vederea recalcularii nivelului plăţilor anticipate se înţelege: întreruperi temporare de activitate în cursul anului din cauza unor motive medicale, justificate cu documente, situaţii de forta majoră, alte cauze care generează modificarea veniturilor.

Punctele 161-166 din Normele metodologice de aplicare a art. 81 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Stabilirea plăţilor anticipate de impozit

Art. 82. - (1) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente, din cedarea folosinţei bunurilor, cu excepţia veniturilor din arendare, precum şi venituri din activităţi agricole sunt obligaţi să efectueze în cursul anului plati anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plăţile anticipate se stabilesc prin reţinere la sursa.

(2) Plăţile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent, pe fiecare sursa de venit, luându-se ca baza de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute

la alin. (3) contribuabilii au obligaţia efectuării plăţilor anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferenţa dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent şi suma reprezentând plati anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declaraţiile de venit estimativ, depuse în luna decembrie, nu se mai stabilesc plati anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârşitul anului urmând să fie supus impozitării, pe baza deciziei de impunere emise pe baza declaraţiei de venit.

Plăţile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor, cu excepţia veniturilor din arenda, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părţi; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partida simpla, potrivit opţiunii.

În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinţei bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţionala a României, din ziua precedenta celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plăţile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepţia impozitului pe veniturile din arendare, pentru care plata impozitului se efectuează potrivit deciziei emise pe baza declaraţiei de venit. Contribuabilii care determina venitul net din activităţi agricole, potrivit art. 72 şi 73, datorează plati anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în doua rate egale, astfel: 50% din impozit, până la data de 1 septembrie inclusiv, şi 50% din impozit, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(4) Termenele şi procedura de emitere a deciziilor de plati anticipate vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(5) Pentru stabilirea plăţilor anticipate, organul fiscal va lua ca baza de calcul venitul anual estimat, în toate situaţiile în care a fost depusa o declaraţie privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul net din declaraţia specială pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăţilor anticipate se utilizează cota de impozit de 16%, prevăzută la art. 43 alin. (1).

Art. 82 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Alin. (5) al art. 82 a fost modificat de pct. 28 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

167. Plăţile anticipate se stabilesc astfel:

a) pentru contribuabilii cu domiciliul fiscal în România, de organul fiscal în a cărui raza teritorială se afla domiciliul fiscal al acestora;

b) pentru contribuabilii care nu au domiciliul fiscal în România, de organul fiscal pe a cărui raza teritorială se realizează venitul.

Plata sumelor astfel stabilite se efectuează la organul fiscal care a făcut stabilirea lor.

Pentru stabilirea plăţilor anticipate se va utiliza cota de impunere prevăzută la art. 43 alin. (1) din Codul fiscal.

168. Sumele reprezentând plati anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 decembrie, cu excepţia veniturilor din activităţi agricole, pentru care sumele reprezentând plati anticipate se achită până la 1 septembrie şi 15 noiembrie. Pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor sub forma arendei plata impozitului se efectuează pe baza deciziei de impunere emise pe baza declaraţiei de venit.

169. În cazul contribuabililor impusi pe bază de norme de venit, stabilirea plăţilor anticipate se face pe baza normelor de venit aprobate pentru anul de impunere, corespunzător activităţii desfăşurate.

170. Solicitarea emiterii unei noi decizii de plată anticipata, potrivit art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, se face prin depunerea de către contribuabil a unei declaraţii privind venitul estimat.

171. În cazul contribuabililor care obţin venituri de aceeaşi natura, pentru care plăţile anticipate se stabilesc atât de organul fiscal, cat şi prin reţinere la sursa, la stabilirea plăţilor anticipate de către organul fiscal se exclud din venitul net veniturile pentru care plăţile anticipate se realizează prin reţinere la sursa, proporţional cu ponderea acestora în totalul veniturilor brute.

Punctele 167-171 din Normele metodologice de aplicare a art. 82 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Declaraţia de venit şi declaraţii speciale

Art. 83. - (1) Contribuabilii prevăzuţi la art. 40 alin. (1) lit. a) şi cei care îndeplinesc condiţiile de la art. 40 alin. (2), cu excepţia contribuabililor prevăzuţi la alin. (4) din prezentul articol, au obligaţia de a depune o declaraţie de venit la

organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal. Declaraţia de venit se depune o dată cu declaraţiile speciale pentru anul fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(2) Contribuabilii, alţii decât cei prevăzuţi la alin. (1), depun numai declaraţiile speciale pentru anul fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. În cazul veniturilor din salarii, fişele fiscale se depun în cadrul aceluiaşi termen ca şi declaraţiile speciale.

(3) Declaraţiile speciale se completează pentru fiecare sursa de realizare a venitului. Declaraţiile speciale se depun de toţi contribuabilii care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activităţi independente, precum şi venituri din cedarea folosinţei bunurilor, inclusiv pentru veniturile din activităţi agricole determinate în sistem real. În cazul veniturilor din salarii, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4) lit. a), realizate de contribuabilii, alţii decât persoanele fizice române cu domiciliul în România şi cele care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 40 alin. (2), fişele fiscale se depun pentru fiecare sursa de realizare a venitului, în cadrul aceluiaşi termen, ca şi declaraţiile speciale. Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuita din asociere.

(3^1) Declaraţii speciale se completează şi pentru câştigul net/pierderea generata de tranzacţii cu titluri de valoare, altele decât acţiunile primite cu titlu gratuit în cadrul Programului de privatizare în masa.

(4) Nu se depun declaraţii speciale pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri sub forma de salarii şi venituri asimilate salariilor, pentru care informaţiile sunt cuprinse în fişele fiscale, care au regim de declaraţii de impozite şi taxe sau declaraţii lunare, depuse de contribuabilii prevăzuţi la art. 60;

b) venituri din investiţii, cu excepţia celor prevăzute la alin. (3^1), precum şi venituri din premii şi din jocuri de noroc, a căror impunere este finala;

c) venituri din pensii;

d) venituri nete determinate pe bază de norme de venit;

e) venituri din alte surse.

(5) Contribuabilii nu sunt obligaţi să depună declaraţie de venit la organul fiscal competent, dacă:

a) obţin numai venituri sub forma de salarii, pentru activităţi desfăşurate în România;

b) obţin numai venituri din investiţii, pensii, venituri din activităţi agricole, venituri din premii şi din jocuri de noroc, venituri din alte surse a căror impunere este finala;

c) obţin venituri potrivit art. 40 alin. (1) lit. b)-e) coroborat cu alin. (2) al aceluiaşi articol.

Art. 83 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Alin. (3^1) al art. 83 a fost introdus de pct. 29 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Litera b) a alin. (4) al art. 83 a fost modificată de pct. 30 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

172. Declaraţia de venit este documentul prin care contribuabilii declara veniturile obţinute în anul fiscal de raportare, în vederea calculării, de către organul fiscal în a cărui raza teritorială contribuabilul îşi are domiciliul fiscal, a venitului net anual impozabil şi a impozitului pe venitul anual.

173. Declaraţia de venit se depune de către contribuabilii prevăzuţi la art. 83 alin. (1) din Codul fiscal, care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activităţi independente, venituri din cedarea folosinţei bunurilor şi venituri din activităţi agricole.

174. Declaraţia de venit se depune până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului la organul fiscal în cărui raza teritorială se afla domiciliul fiscal al contribuabilului.

175. Declaraţiile speciale sunt documentele prin care contribuabilii declara veniturile şi cheltuielile efectiv realizate, pe fiecare categorie de venit şi pe fiecare sursa, în vederea stabilirii de către organul fiscal a plăţilor anticipate.

176. Declaraţiile speciale se depun de contribuabilii care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activităţi independente, venituri din cedarea folosinţei bunurilor şi venituri din activităţi agricole pentru care venitul net se determina în sistem real.

Declaraţiile speciale se depun până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului la organul fiscal competent, după cum urmează:

- organul fiscal în a cărui raza teritorială se afla domiciliul fiscal al contribuabilului, pentru persoanele fizice care au domiciliul fiscal în România;
- organul fiscal în a cărui raza teritorială se afla sursa de venit, pentru ceilalţi contribuabili persoane fizice.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuit/distribuita din asociere.

177. Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligaţia sa declare în România veniturile respective până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

178. Contribuabilii care încetează sa mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui raza teritorială îşi au domiciliul fiscal o declaraţie de venit însoţită de declaraţii speciale.
Declaraţiile vor cuprinde veniturile şi cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.
În termen de 5 zile de la depunerea declaraţiei, organul fiscal în a cărui raza teritorială contribuabilul îşi are domiciliul fiscal va emite decizia de impunere şi va comunică contribuabilului eventualele sume de plată sau de restituit.

Punctele 172-178 din Normele metodologice de aplicare a art. 83 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Stabilirea şi plata impozitului pe venitul net anual impozabil
Art. 84. - (1) Impozitul pe venitul net anual impozabil datorat este calculat de organul fiscal competent, pe baza declaraţiei de venit, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual impozabil din anul fiscal respectiv.
(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 2% din impozitul pe venitul net anual impozabil datorat pentru sponsorizarea entitatilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează potrivit legii.
(3) Obligaţia calculării, reţinerii şi virarii sumei reprezentând până la 2% din impozitul pe venitul net anual impozabil datorat revine organului fiscal competent.
(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (2) şi (3) se stabileşte prin ordin al ministrului finanţelor publice.
(5) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat şi emite o decizie de impunere, în intervalul şi în forma stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.
(6) Diferenţele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioada pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanţelor bugetare.

Art. 84 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.
Alin. (2) al art. 84 a fost modificat de pct. 31 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:
179. Decizia de impunere anuală se emite după cum urmează:
- pentru contribuabilii cu domiciliul fiscal în România, de organul fiscal în a cărui raza teritorială se afla domiciliul fiscal al acestora;
- pentru contribuabilii care nu au domiciliul fiscal în România, de organul fiscal în a cărui raza teritorială se afla sursa de venit.
180. Diferenţele de impozit pe venitul anual, calculate prin deciziile de impunere, se plătesc la organul fiscal în a cărui raza teritorială se afla domiciliul fiscal al contribuabilului.
181. În situaţia în care organul fiscal competent constata diferenţe de venituri supuse impunerii, se va emite o noua decizie de impunere anuală prin care se stabilesc obligaţiile fiscale, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Punctele 179-181 din Normele metodologice de aplicare a art. 84 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul XI
Proprietatea comuna şi asociaţiile fără personalitate juridică

Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deţinute în comun
Art. 85. - Venitul net obţinut din exploatarea bunurilor şi drepturilor de orice fel, deţinute în comun, este considerat ca fiind obţinut de proprietari, uzufructuari sau de alţi deţinători legali, înscrişi într-un document oficial, şi se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care aceştia le deţin în acea proprietate sau în mod egal, în situaţia în care acestea nu se cunosc.

Art. 85 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

182. Venitul net obţinut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală deţinute în comun se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care titularii acestora le deţin în acea proprietate, determinate conform regulilor în vigoare specifice fiecărui domeniu.

În cazul în care cotele-părţi nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face în mod egal.

183. Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor deţinute în comun pe cote-părţi se repartizează între coproprietari proporţional cu cotele deţinute de aceştia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor deţinute în comun în devălmăşie se repartizează în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condiţiile în care în contractul de cedare a folosinţei se menţionează că partea contractantă care cedează folosinţă este reprezentată de coproprietari. În condiţiile în care coproprietarii decid asupra unei alte împărţiri, se va anexa la contract un act autentificat din care să rezulte voinţa părţilor.

Punctele 182 şi 183 din Normele metodologice de aplicare a art. 85 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

Art. 86. - (1) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

- pentru asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 28;
- fondurilor de investiţii constituite ca asociaţii fără personalitate juridică;
- asocierilor cu o persoană juridică plătitoare de impozit pe profit, caz în care sunt aplicabile numai reglementările fiscale din titlul II.

(2) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociaţii au obligaţia sa încheie contracte de asociere în forma scrisă, la începerea activităţii, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

a) părţile contractante;

b) obiectul de activitate şi sediul asociaţiei;

c) contribuţia asociaţilor în bunuri şi drepturi;

d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuţiei fiecăruia;

e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice;

f) condiţiile de încetare a asocierii.

Contribuţiile asociaţilor conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociaţie.

Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal teritorial în raza căruia îşi are sediul asociaţia, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul sa refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat.

Art. 86 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

184. Sunt supuse obligaţiei de încheiere şi înregistrare a unui contract de asociere atât asociaţiile fără personalitate juridică, ale căror constituire şi funcţionare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociaţii familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civilă medicală, cabinete asociate de avocaţi, societate civilă profesională de avocaţi, notari publici asociaţi, asociaţii în participaţiune constituite potrivit legii, cat şi orice asociere fără personalitate juridică constituită în baza Codului civil.

185. Asociatul desemnat conform prevederilor art. 86 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal are şi următoarele obligaţii:

- să asigure organizarea şi conducerea evidentelor contabile;
- sa determine venitul net/pierderea obţinut/obţinută în cadrul asociaţiei, precum şi distribuirea venitului net/pierderii pe asociaţi;
- să depună o declaraţie privind veniturile şi cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal în a cărui raza teritorială asociaţia îşi desfăşoară activitatea;
- sa înregistreze contractul de asociere, precum şi orice modificare a acestuia la organul fiscal în a cărui raza teritorială îşi are sediul asociaţia, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociaţiei se înţelege locul principal de desfăşurare a activităţii asociaţiei;
- sa reprezinte asociaţia în verificările efectuate de organele fiscale, precum şi în ceea ce priveşte depunerea de obiecţiuni, contestaţii, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;
- sa răspundă la toate solicitarile organelor fiscale, atât cele privind asociaţia, cat şi cele privind asociaţii, legate de activitatea desfăşurată de asociaţie;
- sa completeze Registrul pentru evidenta aportului şi rezultatului distribuit;

- alte obligaţii ce decurg din aplicarea titlului III din Codul fiscal.

Punctele 184 şi 185 din Normele metodologice de aplicare a art. 86 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(3) În cazul în care între membrii asociaţi exista legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părţile sunt obligate să facă dovada ca participa la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociaţi şi persoanele fizice care au dobândit capacitate de exerciţiu restrânsă.

(4) Asocierile au obligaţia să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declaraţii anuale de venit, conform modelului stabilit de Ministerul Finanţelor Publice, care vor cuprinde şi distribuţia venitului net/pierderii pe asociaţi.

Norme metodologice:

186. Asociaţia, prin asociatul desemnat, depune până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal în a cărui raza teritorială îşi are locul principal de desfăşurare a activităţii, o declaraţie anuală care cuprinde venitul net /pierderea realizat/realizată pe asociaţie, precum şi distribuţia venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declaraţie se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociaţii vor cuprinde în declaraţia de venit venitul net/pierderea ce le revine din activitatea asociaţiei.

Punctul 186 din Normele metodologice de aplicare a art. 86 alin. (3) şi (4) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(5) Venitul/pierderea anual/anuală, realizate în cadrul asocierii, se distribuie asociaţilor, proporţional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuţiei, conform contractului de asociere.

Norme metodologice:

187. Venitul net se considera distribuit şi dacă acesta rămâne la asociaţie sau este pus la dispoziţie asociaţilor.

188. În cazul modificării cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuirea venitului net anual se va proceda astfel:

a) se determina un venit net/o pierdere intermediar/ intermediara la sfârşitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut şi a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidentele contabile;

b) venitul net/pierderea intermediar/intermediara se aloca fiecărui asociat, în funcţie de cotele de participare, până la data modificării acestora;

c) la sfârşitul anului, din venitul net/pierderea anual/ anuală se deduce venitul net/pierderea intermediar/ intermediara, iar diferenţa se aloca asociaţilor, în funcţie de cotele de participare ulterioare modificării acestora;

d) venitul net/pierderea anual/anuală distribuit/distribuita fiecărui asociat se determina prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) şi c).

Punctele 187-188 din Normele metodologice de aplicare a art. 86 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(6) Tratamentul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decât asocierea cu o persoană juridică, va fi stabilit în aceeaşi maniera ca şi pentru categoria de venituri în care este încadrat.

(7) Profitul/venitul cuvenit unei persoane fizice, dintr-o asociere cu o persoană juridică română, microintreprindere care nu generează o persoană juridică, determinat cu respectarea regulilor stabilite în titlul IV, este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, venitului din activităţi independente, din care se deduc contribuţiile obligatorii în vederea obţinerii venitului net.

(8) Impozitul reţinut de persoana juridică în contul persoanei fizice, pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoană juridică română care nu generează o persoană juridică, reprezintă plata anticipata în contul impozitului anual pe venit. Obligaţia calculării, reţinerii şi virarii impozitului, determinat conform metodologiei stabilite în legislaţia privind impozitul pe venitul microintreprinderii, revine persoanei juridice române.

Norme metodologice:

189. Persoanele fizice care obţin profituri dintr-o activitate desfăşurată în asociere cu o persoană juridică română - microintreprindere, care nu da naştere unei persoane juridice, au obligaţia sa asimileze acest venit distribuit din asociere venitului brut din activităţi independente. Venitul net se determina prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor obligatorii prevăzute de lege, datorate de persoanele fizice.

Punctul 189 din Normele metodologice de aplicare a art. 86 alin. (6), (7) şi (8) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul XII
Aspecte fiscale internaţionale

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi independente

Art. 87. - (1) Persoanele fizice nerezidente, care desfăşoară o activitate independenta, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net anual impozabil din activitatea independenta, ce este atribuibil sediului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independenta ce este atribuibil unui sediu permanent se determina conform art. 48, în următoarele condiţii:

a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;

b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri.

Art. 87 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

190. Pentru veniturile realizate de un nerezident din activităţi independente atribuibile unui sediu permanent definit potrivit art. 8 din Codul fiscal, impozitul se determina prin aplicarea cotei de impozitare asupra venitului net anual impozabil aferent acestuia.

191. Pentru calculul impozitului pe veniturile din activităţi independente, altele decât cele prevăzute la art. 52 din Codul fiscal, sumele reprezentând plati anticipate în contul impozitului anual pe venit se stabilesc de către organul fiscal pe a cărui raza teritorială se realizează în întregime sau cu preponderenta venitul.

192. După încheierea anului fiscal organul fiscal menţionat la pct. 191 va emite decizie de impunere pentru întreaga activitate desfăşurată în România din anul fiscal şi va elibera documentul care atesta venitul realizat şi impozitul plătit.

Punctele 190-192 din Normele metodologice de aplicare a art. 87 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi dependente

Art. 88. - Persoanele fizice nerezidente, care desfăşoară activităţi dependente în România, sunt impozitate, potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu, numai dacă se îndeplineşte cel puţin una dintre următoarele condiţii:

a) persoana nerezidenta este prezenta în România timp de una sau mai multe perioade de timp care, în total, depăşesc 183 de zile din oricare perioada de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic în cauza;

b) veniturile salariale sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident;

c) veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România.

Art. 88 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

193. Veniturile obţinute de persoanele fizice nerezidente din România din activităţi dependente se impozitează separat pe fiecare sursa/loc de realizare, impozitul lunar calculat potrivit pct. 194 fiind impozit final. După încheierea anului fiscal, organul fiscal va elibera documentul care să ateste venitul realizat şi impozitul plătit pentru anul fiscal respectiv, la cererea contribuabilului.

Profesorii şi cercetatorii nerezidenti care desfăşoară o activitate în România ce depăşeşte perioada de scutire stabilită prin convenţiile de evitare a dublei impuneri, încheiate de România cu diverse state, se impun pentru veniturile realizate în intervalul de timp ce depăşeşte perioada de scutire potrivit titlului III.

194. a) Veniturile din salarii realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 88 lit. a) din Codul fiscal, care îşi desfăşoară activitatea în România, vor fi impozitate dacă persoana fizica este prezenta în România una sau mai multe perioade de timp ce depăşesc în total 183 de zile în orice perioada de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauza.

b) Veniturile din salarii realizate de persoane fizice nerezidente care îşi desfăşoară activitatea în România şi sunt prezente în România o perioadă mai mica de 183 de zile în orice perioada de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauza vor fi impozitate în România dacă este îndeplinită cel puţin una dintre următoarele condiţii:

- salariul este plătit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;
- salariul este suportat de un sediu permanent pe care angajatorul nerezident îl are în România (veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România).

c) Veniturile din salarii se impozitează începând cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice, dovedită cu viza de intrare în România de pe pasaport.

La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care sfârşesc în anul calendaristic în cauza. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicându-se metoda zilelor de prezenta. Contribuabilul are posibilitatea sa furnizeze dovezi referitoare la prezenta sa, pe baza datelor din documentele de transport, pasaport şi alte documente prin care se atesta intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare şi toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fracţiune de zi în care contribuabilul este prezent în România conteaza drept zi de prezenta pentru calculul celor 183 de zile.

195. Contribuabilii prevăzuţi la pct. 194 sunt obligaţi ca în termen de 15 zile de la data începerii activităţii să se adreseze organului fiscal în a cărui raza teritorială se realizează venitul, în vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil acestor venituri, în conformitate cu prevederile convenţiilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de Guvernul României cu alte state.

Astfel, contribuabilul va depune la organul fiscal, după caz, următoarele:

- cerere;
- copie de pe documentul care reglementează raportul de muncă şi traducerea acestuia în limba română, certificată de traducatori autorizaţi;
- certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea fiscală competenţa a statului al cărui rezident este sau un alt document prin care se atesta rezidenţă fiscală, document vizat de organul fiscal al statului sau de rezidenţă, tradus şi legalizat de organul autorizat din România;
- documentul care atesta dreptul de muncă pe teritoriul României, respectiv permisul de muncă.

Dacă persoanele fizice nerezidente nu prezintă în termenul stabilit documentele prevăzute la alineatul precedent, acestea datorează impozit pe veniturile din salarii din prima zi de desfăşurare a activităţii. În situaţia în care persoanele respective depun ulterior documentele solicitate, organul fiscal va efectua regularizarea impozitului plătit.

196. În cazul în care contribuabilii plătiţi din străinătate de un angajator nerezident îşi prelungesc perioada de şedere în România, precum şi cei care, prin prezente repetate în România, totalizează peste 183 de zile sunt obligaţi sa înştiinţeze în scris organul fiscal competent despre depăşirea acestui termen, caz în care datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfăşurării activităţii în România.

197. În situaţia în care persoanele fizice au desfăşurat activitatea în România într-o perioadă mai mica de 183 de zile, în orice perioada de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauza, şi au fost plătite din străinătate, îşi prelungesc perioada de şedere în România peste 183 de zile, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfăşurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz contribuabilul depune la organul fiscal competent declaraţii lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii şederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate.

În situaţia în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile, sumele înscrise în declaraţii se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărţită la numărul de luni din acea perioada.

198. Persoanele fizice care realizează venituri din România şi care au rezidenţă într-un stat contractant cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri se impun în România conform titlului III din Codul fiscal pentru veniturile, altele decât cele supuse impunerii potrivit titlului V din Codul fiscal, atunci când nu prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau un alt document prin care se atesta rezidenţă fiscală.

În aceleaşi condiţii şi pentru aceleaşi categorii de venituri se impun şi persoanele fizice care realizează venituri din România şi sunt rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri.

199. În situaţia în care exista convenţii de evitare a dublei impuneri, persoana fizica cu dubla rezidenţă - română şi a unui stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri -, cu domiciliul în România, se va impune în România, coroborat cu prevederile convenţiilor de evitare a dublei impuneri.

Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri persoana fizica respectiva va prezenta autorităţilor fiscale române certificatul de rezidenţă fiscală sau un alt document prin care se atesta rezidenţă fiscală, precum şi traducerea acestuia în limba română, certificată de traducatori autorizaţi.
Pentru a stabili al cărui rezident este persoana fizica respectiva, contribuabilul va face dovada «centrului intereselor vitale», respectiv va prezenta organului fiscal documentele necesare prin care se atesta ca veniturile obţinute în celălalt stat sunt superioare celor realizate în România şi autoritatea fiscală a statului respectiv îşi rezerva dreptul de a-l considera rezident fiscal din punct de vedere al impunerii veniturilor mondiale, caz în care impunerea acestui contribuabil în România se va face numai pentru veniturile din România.
Prin documente necesare se înţelege: copiile declaraţiilor de impunere din celălalt stat, declaraţia pe propria răspundere privind situaţia copiilor şcolarizaţi, situaţia de avere, după caz, a familiei şi altele asemenea. În situaţia în care veniturile din celălalt stat nu sunt la nivelul care să conducă la acordarea rezidentei fiscale în acest stat şi autoritatea fiscală română apreciază ca sunt întrunite condiţiile pentru impunerea veniturilor în România, acestui contribuabil i se vor impune în România veniturile mondiale şi, prin schimb de informaţii, autorităţile competente române şi din celălalt stat se vor informa asupra acestui caz.
200. Contribuabilii persoane fizice române care locuiesc în străinătate şi care îşi menţin domiciliul în România se impun în România pentru veniturile impozabile conform prevederilor titlului III din Codul fiscal, realizate atât în România, cat şi în străinătate, iar obligaţiile fiscale se exercită direct sau, în situaţia în care nu îşi îndeplinesc obligaţiile în mod direct, prin desemnarea unui reprezentant fiscal.
201. Cetăţenii străini refugiati şi care sunt prezenţi în România, potrivit autorizarilor specifice acordate, se impozitează pentru veniturile realizate pe teritoriul României.

Punctele 193-201 din Normele metodologice de aplicare a art. 88 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Venituri obţinute din străinătate
Art. 90. - (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi cele care îndeplinesc condiţia prevăzută la art. 40 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obţinute din străinătate.
(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcţie de natura acestuia.
(3) Contribuabilii care obţin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligaţia să le declare, potrivit declaraţiei specifice, până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a venitului.
(4) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat şi emite o decizie de impunere, în intervalul şi în forma stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.
(5) Diferenţele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioada pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanţelor bugetare.

Art. 90 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.
Denumirea marginala a art. 90 şi alin. (1) au fost modificate de pct. 32 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:
202. Pentru veniturile din pensii şi sume asimilate acestora, obţinute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligaţia sa completeze şi să depună o declaraţie specială, respectiv «Declaraţie privind veniturile din străinătate a căror impunere în România este finala».
Impozitul datorat în România se determina prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabila, stabilită potrivit prevederilor art. 69 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului.

Punctul 202 din Normele metodologice de aplicare a art. 90 din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Creditul fiscal extern
Art. 91. - (1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru acelaşi venit şi în decursul aceleiaşi perioade impozabile, sunt supuşi impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cat şi în străinătate, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, denumit în continuare credit fiscal extern, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obţinut în străinătate, a fost efectiv plătit în mod direct de persoana fizica sau de reprezentantul sau legal ori prin reţinere la sursa de către plătitorul venitului. Plata impozitului în străinătate se dovedeşte printr-un document justificativ, eliberat de:

1. autoritatea fiscală a statului străin respectiv;
2. angajator, în cazul veniturilor din salarii;
3. alt plătitor de venit, pentru alte categorii de venituri;

b) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 41.

(3) Creditul fiscal extern se acordă la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, aferentă venitului impozabil din străinătate. În situaţia în care contribuabilul în cauza obţine venituri din străinătate din mai multe state, creditul fiscal extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare ţara şi pe fiecare natura de venit.

(4) Abrogat.

(5) În vederea calculului creditului fiscal extern, sumele în valută se transforma la cursul de schimb mediu anual al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţionala a României, din anul de realizare a venitului. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice rezidente, precum şi impozitul aferent, exprimate în unităţi monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Naţionala a României, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursa într-o valuta de circulaţie internationala, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din ţara de sursa;

b) din valuta de circulaţie internationala în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Naţionala a României, din anul de realizare a venitului respectiv.

Art. 91 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Alin. (4) al art. 91 a fost abrogat de pct. 33 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

203. Următoarele persoane fizice sunt supuse impozitării în România pentru veniturile din orice sursa, atât din România, cat şi din afară României:

- persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România;
- persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.

În situaţia în care pentru venitul din străinătate de natura celor prevăzute la art. 41 lit. a), c) şi f) din Codul fiscal statul respectiv şi-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul sa deducă din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plătit în străinătate pentru fiecare sursa de venit, în condiţiile prevăzute de Codul fiscal.

Veniturile din străinătate realizate de contribuabilii prevăzuţi la art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi cei prevăzuţi la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal, precum şi impozitul aferent, a cărui plata în străinătate este atestata cu document justificativ eliberat de autoritatea fiscală a statului străin, de angajator sau de alt plătitor de venituri, exprimate în unităţile monetare proprii fiecărui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Naţionala a României din anul de realizare a venitului respectiv.

204. Impozitul plătit în străinătate, care se deduce din impozitul pe venit datorat în România, este limitat la partea de impozit pe venit datorat în România.

Prin venit mondial se înţelege suma veniturilor impozabile din România şi din străinătate din categoriile de venituri realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi de cele care îndeplinesc condiţia menţionată la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru veniturile menţionate la art. 41 lit. a), c) şi f) din Codul fiscal, care au fost globalizate în străinătate, creditul fiscal extern pentru fiecare venit este limitat la impozitul pe venit calculat prin aplicarea cotei medii de impozit din străinătate, aplicată asupra fiecărei surse de venit obţinut în străinătate, dar nu mai mult decât cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal, aferentă venitului respectiv.

Cota medie de impozit se calculează astfel:

$$\text{Cota medie de impozit} = \frac{\text{impozit plătit în străinătate}}{\text{venit global obţinut în străinătate}}.$$

Venitul global obţinut în străinătate reprezintă toate categoriile de venituri care, conform legii din statul respectiv, se globalizeaza în străinătate.

205. Pentru veniturile realizate în străinătate şi care nu au fost globalizate în vederea impozitării, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit plătit în străinătate, dar nu mai mult decât cel datorat pentru un venit similar în România, potrivit Codului fiscal.

206. Dacă suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plătit în străinătate, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului plătit în străinătate. În situaţia în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mica decât impozitul plătit în străinătate, suma recunoscută reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform pct. 204.
207. Calcularea creditului fiscal extern se face de organul fiscal, separat pe fiecare sursa de venit. În situaţia în care contribuabilul în cauza obţine venituri din străinătate din mai multe state, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare sursa de venit şi pe fiecare ţara.
208. În cazul veniturilor menţionate la art. 41 lit. d), e), g) şi h) din Codul fiscal, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din străinătate, a căror impunere în România este finala, se va acorda astfel:

a) în situaţia în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în titlul III din Codul fiscal pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută în acest titlu;

b) în situaţia în care cota de impozit este mai mica în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferenţa între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal şi impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

Pentru veniturile menţionate la art. 41 lit. d), e), g) şi h) din Codul fiscal, creditul fiscal se acordă potrivit prevederilor pct. 205.
209. Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal, care desfăşoară activitate salariala în străinătate şi sunt plătite pentru activitatea salariala desfăşurată în străinătate de către angajatorul român, se impun în România pentru veniturile realizate din activitatea salariala desfăşurată în străinătate.
Veniturile din salarii prevăzute la art. 41 lit. b) din Codul fiscal, care nu sunt impozabile în România, nu fac obiectul creditului fiscal extern.
210. În vederea definitivării impunerii, la sfârşitul anului fiscal vizat persoana în cauza va prezenta organului fiscal în a cărui raza teritorială se afla domiciliul fiscal al contribuabilului documentul justificativ privind venitul realizat şi impozitul plătit, eliberat de organul abilitat din ţara în care s-a obţinut venitul, pentru acordarea creditului fiscal în condiţiile stabilite prin prezentele norme metodologice.
Cu ocazia acordării creditului fiscal se va stabili impozitul datorat de persoana în cauza.

Punctele 203-210 din Normele metodologice de aplicare a art. 91 din Legea nr. 571/2003 sunt reproduse în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Pierderi fiscale externe*)
Art. 92. - (1) Pierderile fiscale obţinute de contribuabilii persoane fizice rezidente dintr-un stat străin se compensează numai cu veniturile de aceeaşi natura şi sursa, din străinătate, pe fiecare ţara, înregistrate în cursul aceluiaşi an fiscal.

(2) Pierderea care nu este acoperită, în temeiul alin. (1), se reportează pentru o perioadă de 5 ani fiscali consecutivi şi se compensează numai cu veniturile de aceeaşi natura şi sursa, din statul respectiv.

Art. 92 este reprodus astfel cum a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.
*) Art. 92 a fost abrogat de pct. 34 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

211. Regulile de report al pierderilor înregistrate din străinătate sunt cele prevăzute la art. 80 alin. (4) din Codul fiscal.

Punctul 211 din Normele metodologice de aplicare a art. 92 din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Titlul IV
Impozitul pe veniturile microintreprinderilor

Definitia microintreprinderii
Art. 103. - În sensul prezentului titlu, o microintreprindere este o persoană juridică română care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) are înscris în obiectul de activitate producţia de bunuri materiale, prestarea de servicii şi/sau comerţul;

b) are de la 1 până la 9 salariaţi inclusiv;

c) a realizat venituri care nu au depăşit echivalentul în lei a 100.000 euro;

d) capitalul social al persoanei juridice este deţinut de persoane, altele decât statul, autorităţile locale şi instituţiile publice.

Norme metodologice:

1. Numărul de salariaţi reprezintă numărul de persoane angajate cu contract individual de muncă, potrivit dispoziţiilor Codului muncii, indiferent de durata timpului de muncă, înscrise lunar în statele de plată şi/sau în registrul general de evidenta a salariaţilor.
2. La analiza îndeplinirii condiţiei privind numărul de salariaţi nu se iau în considerare cazurile de încetare a raporturilor de muncă ca urmare a pensionării sau desfacerii contractului individual de muncă în urma săvârşirii unor acte care, potrivit legii, sunt sancţionate inclusiv prin acest mod. Pentru persoanele juridice care au un singur angajat care demisioneaza în cursul unei luni, condiţia prevăzută la art. 103 lit. b) din Codul fiscal se considera îndeplinită dacă în cursul lunii următoare este angajat un alt salariat.
3. Pentru încadrarea în condiţia privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, se vor lua în calcul aceleaşi venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 108 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiaşi exerciţiu financiar.
4. La încadrarea în condiţia privind capitalul social, nu poate fi microintreprindere persoana juridică română care are capitalul social deţinut de un acţionar sau asociat persoana juridică cu peste 250 de angajaţi.

Codul fiscal:

Opţiunea de a plati impozit pe veniturile microintreprinderii
Art. 104. - (1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este optional.

(2) Microintreprinderile plătitoare de impozit pe profit pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor, dacă îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 103 şi dacă nu au mai fost plătitoare de impozit pe veniturile microintreprinderilor.

(3) O persoana juridică română care este nou-înfiinţată poate opta sa plătească impozit pe venitul microintreprinderilor, începând cu primul an fiscal, dacă cerinţele prevăzute la art. 103 lit. a) şi d) sunt îndeplinite la data înregistrării la registrul comerţului şi condiţia prevăzută la art. 103 lit. b) este îndeplinită în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării.

(4) Microintreprinderile plătitoare de impozit pe venitul microintreprinderilor nu mai aplica acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condiţiile prevăzute la art. 103.

(5) Nu pot opta pentru sistemul de impunere reglementat de prezentul titlu persoanele juridice române care:

a) desfăşoară activităţi în domeniul bancar;

b) desfăşoară activităţi în domeniile asigurărilor şi reasigurarilor, al pieţei de capital, cu excepţia persoanelor juridice care desfăşoară activităţi de intermediere în aceste domenii;

c) desfăşoară activităţi în domeniile jocurilor de noroc, pariurilor sportive, cazinourilor;

d) au capitalul social deţinut de un acţionar sau asociat persoana juridică cu peste 250 de angajaţi.

(6) Microintreprinderile plătitoare de impozit pe veniturile microintreprinderilor pot opta pentru plata impozitului pe profit începând cu anul fiscal următor. Opţiunea se exercită până la data de 31 ianuarie a anului fiscal următor celui pentru care s-a datorat impozit pe veniturile microintreprinderilor.

Alin. (6) al art. 104 a fost introdus de pct. 4 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 29 decembrie 2004 , publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.281 din 30 decembrie 2004.

Norme metodologice:

5. În sensul alin. (4) şi (6) ale art. 104 din Codul fiscal, ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microintreprinderilor se efectuează începând cu anul următor celui în care nu se mai îndeplineşte una dintre condiţiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal sau prin opţiune.
În sensul art. 104 alin. (6) din Codul fiscal, opţiunea se exercită şi de către contribuabilii care la data de 31 decembrie 2004 indeplineau condiţiile pentru încadrarea în categoria microintreprinderilor, prevăzute la art. 103 din Codul fiscal.

Punctul 5 din Normele metodologice de aplicare a art. 104 din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de secţiunea C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

6. În cazul în care angajarea nu se realizează în termen de 60 de zile de la data eliberării certificatului de înregistrare, microintreprinderea este plătitoare de impozit pe profit de la data înregistrării acesteia la registrul comerţului. Perioada de 60 de zile se prelungeşte în anul următor celui pentru care s-a exercitat opţiunea, după caz.

7. În înţelesul art. 104 alin. (4), dacă pe parcursul anului fiscal una dintre condiţiile impuse la art. 103 din Codul fiscal nu mai este îndeplinită, contribuabilul este obligat ca începând cu anul fiscal următor sa nu mai aplice impozitul pe venit chiar dacă ulterior îndeplineşte criteriile prevăzute la art. 103 lit. b) şi c).

8. Persoanele juridice care nu pot opta pentru acest sistem de impunere sunt:

a) persoanele juridice care se organizează şi funcţionează potrivit legilor speciale de organizare şi funcţionare din domeniul bancar (băncile, casele de schimb valutar, societăţile de credit ipotecar, cooperativele de credit etc.);

b) persoanele juridice care se organizează şi funcţionează potrivit legilor speciale de organizare şi funcţionare din domeniul asigurărilor (de exemplu: societăţile de asigurare-reasigurare), al pieţei de capital (de exemplu: burse de valori sau de mărfuri, societăţile de servicii de investiţii financiare, societăţile de registru, societăţile de depozitare), cu excepţia persoanelor juridice care desfăşoară activităţi de intermediere în aceste domenii (brokerii şi agenţii de asigurare);

c) persoanele juridice care desfăşoară activităţi în domeniul jocurilor de noroc, al pariurilor sportive şi al cazinourilor.

Codul fiscal:

Anul fiscal

Art. 106. - (1) Anul fiscal al unei microintreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei persoane juridice care se înfiinţează sau îşi încetează existenta, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care pesoana juridică a existat.

Norme metodologice:

9. În cazul infiintarii unei microintreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă începe de la data înregistrării acesteia la registrul comerţului, dacă are aceasta obligaţie, sau de la data înregistrării în registrul condus special de judecătorii, după caz.

10. În cazul lichidării unei microintreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă încetează o dată cu data radierii din registrul unde a fost înregistrată înfiinţarea acesteia.

Codul fiscal:

Baza impozabilă

Art. 108. - (1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microintreprinderilor*) o constituie veniturile din orice sursa, din care se scad:

a) veniturile din variatia stocurilor;

b) veniturile din producţia de imobilizari corporale şi necorporale;

c) veniturile din exploatare, reprezentând cota-parte a subvenţiilor guvernamentale şi a altor resurse pentru finanţarea investiţiilor;

d) veniturile din provizioane;

e) veniturile rezultate din anularea datoriilor şi a majorărilor datorate bugetului statului, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale;

f) veniturile realizate din despăgubiri, de la societăţile de asigurare, pentru pagubele produse la activele corporale proprii.

(2) În cazul în care o microintreprindere achiziţionează case de marcat, valoarea de achiziţie a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcţiune, potrivit legii.

Norme metodologice:

11. Microintreprinderile plătitoare de impozit pe venit organizează şi conduc contabilitatea potrivit Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene.

12. Baza impozabilă asupra căreia se aplică cota de 1,5% este totalul veniturilor trimestriale*) care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a "Conturi de venituri", cu excepţia celor înregistrate în:

- "Variatia stocurilor";
- "Venituri din producţia de imobilizari necorporale";
- "Venituri din producţia de imobilizari corporale";
- "Alte venituri din exploatare" analitic reprezentând veniturile din cota-parte a subvenţiilor guvernamentale şi altor resurse similare pentru finanţarea investiţiilor;

- "Venituri din provizioane privind activitatea de exploatare" şi "Venituri financiare din provizioane";
- veniturile realizate din despăgubiri de la societăţile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii; precum şi
- veniturile rezultate din anularea datoriilor şi a majorărilor datorate către bugetul de stat, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale.

13. Diferenţele favorabile de curs valutar rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută existente la data de 31 decembrie 2002, înregistrate în contabilitate în "Rezultatul reportat" sunt venituri impozabile pe măsura încasării creanţelor sau plăţii datoriilor.

14. La calculul impozitului pe venit datorat de microintreprinderile care îşi încetează existenta în urma operaţiunilor de divizare, dizolvare sau lichidare nu sunt impozitate rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferenţe de curs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, inclusiv sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit, repartizate ca surse proprii de finanţare pe parcursul perioadei de funcţionare, potrivit legii, pentru societăţile care pe parcursul perioadei de funcţionare au fost şi plătitoare de impozit pe profit, acestea fiind tratate ca dividende şi supuse impunerii, potrivit titlului II, III sau V din Codul fiscal, după caz.

15. În cazul în care se achiziţionează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în funcţiune. Punerea în funcţiune se face potrivit prevederilor legale.

---

*) Conform art. 107 din Legea nr. 571/2003 - Codul fiscal în forma prevăzută de Ordonanţa de urgenta nr. 138/2004 , cota de impozit pe veniturile microintreprinderilor este de 3%.

Codul fiscal:

Procedura de declarare a opţiunii

Art. 109. - (1) Persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit comunică opţiunea organelor fiscale teritoriale la începutul anului fiscal, prin depunerea declaraţiei de menţiuni pentru persoanele juridice, asociaţiile familiale şi asociaţiile fără personalitate juridică, până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(2) Persoanele juridice care se înfiinţează în cursul unui an fiscal înscriu opţiunea în cererea de înregistrare la registrul comerţului. Opţiunea este definitivă pentru anul fiscal respectiv şi pentru anii fiscali următori, cat timp sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 103.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condiţiile impuse nu mai este îndeplinită, microintreprinderea are obligaţia de a păstra pentru anul fiscal respectiv regimul de impozitare pentru care a optat, fără posibilitatea de a beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu, chiar dacă ulterior îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 103.

(4) Pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu şi microintreprinderile care desfăşoară activităţi în zonele libere şi/sau în zonele defavorizate.

Norme metodologice:

16. Opţiunea se înscrie în cererea de înregistrare la registrul comerţului şi este definitivă pentru anul fiscal respectiv şi pentru anii fiscali următori, atâta timp cat sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal. Persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit pot opta pentru impozitul pe venit numai la începutul anului fiscal, dacă la finele anului precedent sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal şi nu au fost plătitori de impozit pe venitul microintreprinderilor pe parcursul funcţionarii lor.

Opţiunea se comunică organelor fiscale teritoriale la începutul anului fiscal, prin depunerea Declaraţiei de menţiuni pentru persoane juridice, asociaţii familiale şi asociaţii fără personalitate juridică, până la data de 31 ianuarie inclusiv.

Pot opta şi persoanele juridice care desfăşoară activităţi în zonele libere şi/sau în zonele defavorizate.

Codul fiscal:

Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microintreprindere

Art. 111. - În cazul unei asocieri fără personalitate juridică dintre o microintreprindere plătitoare de impozit, conform prezentului titlu, şi o persoană fizica, rezidenţă sau nerezidenta, microintreprinderea are obligaţia de a calcula, de a retine şi de a vărsa la bugetul de stat impozitul datorat de persoana fizica, impozit calculat prin aplicarea cotei de 1,5% la veniturile ce revin acesteia din asociere.

Norme metodologice:

17. Persoana fizica rezidenţă va definitivă impozitul pe venitul din asociere în conformitate cu prevederile titlului III din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Titlul V

Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenti şi impozitul pe reprezentantele firmelor străine înfiinţate în România

Capitolul I

Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenti

Venituri impozabile obţinute din România

Art. 115*). - (1) Veniturile impozabile obţinute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt următoarele:

a) dividende de la o persoană juridică română;

b) dobânzi de la un rezident;

c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuiala a sediului permanent;

Norme metodologice:

1. Veniturile de natura dobânzilor, redevenţelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenti şi care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului V din Codul fiscal.

Codul fiscal:

d) redevenţe de la un rezident;

Norme metodologice:

2. (1) Termenul redeventa cuprinde orice suma care trebuie plătită în bani sau în natura pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) În cazul unei tranzacţii care implica transferul de software, încadrarea ca redeventa a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(3) În cazul transferului unui drept parţial dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită este o redeventa dacă primitorul dobândeşte dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a copyright-ului. Exemple de astfel de tranzacţii sunt transferurile de drepturi de a reproduce şi distribui către public orice software, precum şi transferurile de drept de a modifica şi a face public orice software.

(4) În analiza caracterului unei tranzacţii care implica transferul de software nu se tine cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecinţa, o sumă care trebuie plătită nu este o redeventa dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului sa-l exploateze. Acelaşi rezultat se aplică şi pentru "drepturi de reţea sau site", în care primitorul obţine dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în reţeaua primitorului.

(5) În cazul achiziţiei tuturor drepturilor dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită nu este pentru folosirea sau dreptul de a folosi acel software, în consecinţa nefiind o redeventa.

(6) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmii sau limbajele de programare, este o redeventa.

(7) În înţelesul acestei norme, software este orice program sau serie de programe care conţine instrucţiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare) cat şi pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicaţie).

(8) În cazul unei tranzacţii care permite unei persoane sa descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redeventa dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea şi exploatarea computerului, reţelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afişare a utilizatorului. Dimpotriva, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce şi a face public un produs digital este o redeventa.

(9) În cazul unui contract care implica folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, precum şi transferul unei alte proprietăţi sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărţită, conform diverselor porţiuni de contract, pe baza condiţiilor contractului sau pe baza unei împărţiri rezonabile, fiecărei porţiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuşi o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porţiune fiind auxiliara, tratamentul aplicat porţiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(10) Este considerată redeventa şi suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul accepta sa impartaseasca cunoştinţele şi experienta sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată

folosi în interesul sau şi sa nu le dezvaluie publicului. În acelaşi timp vânzătorul nu joaca nici un rol în aplicarea cunoştinţelor puse la dispoziţie cumpărătorului şi nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(11) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părţi se angajează sa utilizeze cunoştinţele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redeventa.

Alin. (10) şi (11) ale punctului 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 115, alin. (1), lit. d) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de punctul 4, subpunctul 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

e) redevenţe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redeventa este o cheltuiala a sediului permanent;

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuiala a sediului permanent;

h) venituri din activităţi sportive şi de divertisment desfăşurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participa efectiv la asemenea activităţi sau de către alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanţa din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obţinute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

Litera i) a alin. (1) al art. 115 a fost modificată de pct. 67 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

3. Veniturile obţinute din România din prestări de servicii de management sau de consultanţa în orice domeniu, care nu sunt efectuate în România, sau veniturile care sunt cheltuieli atribuibile unui sediu permanent din România al unui nerezident sunt impozabile potrivit titlului V atunci când nu sunt încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri între România şi statul de rezidenţă al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit nu prezintă documentul care atesta rezidenţă sa fiscală.

Punctul 3 din Normele metodologice de aplicare a art. 115, alin. (1), lit. e)-i) din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de pct. 1 al secţiunii D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

j) venituri reprezentând remuneraţii primite de nerezidenti ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internaţional şi prestările de servicii accesorii acestui transport;

l) venituri din profesii independente desfăşurate în România - doctor, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor şi alte profesii similare -, în cazul când sunt obţinute în alte condiţii decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă sau în mai multe perioade care nu depăşesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, în măsura în care pensia lunară depăşeşte plafonul prevăzut la art. 69;

n) abrogată;

o) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

Literele k) şi m) ale alin. (1) al art. 115 au fost modificate de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.
Litera n) a alin. (1) a fost abrogată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

4. Prin concursuri organizate în România se înţelege concursuri organizate în orice domeniu în România.

Codul fiscal:

p) venituri obţinute la jocurile de noroc practicate în România, de la fiecare joc de noroc, obţinute de la acelaşi organizator într-o singura zi de joc.

Norme metodologice:

5. Venituri obţinute la jocuri de noroc înseamnă câştiguri în bani şi/sau în natura acordate participanţilor de către orice persoană juridică română, autorizata sa organizeze şi sa exploateze jocuri de noroc.

Codul fiscal:

(2) Următoarele venituri impozabile obţinute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol şi se impozitează conform titlurilor II sau III, după caz:

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent în România;

b) veniturile unei persoane juridice străine obţinute din proprietăţi imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deţinute într-o persoană juridică română;

Norme metodologice:

6. Venituri din proprietăţi imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum şi din cedarea dreptului de folosinţă asupra proprietăţii imobiliare sau a unei cote-părţi din aceasta proprietate (închiriere, concesionare sau arendare).

Codul fiscal:

c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obţinute dintr-o activitate dependenta desfăşurată în România;

d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obţinute din închirierea sau alta forma de cedare a dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deţinute într-o persoană juridică română.

Norme metodologice:

7. Prin cedarea dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare se înţelege şi arendarea sau concesionarea proprietăţii imobiliare sau a unei cote-părţi din aceasta proprietate.

---

*) Pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005 prevede:

"Cota de impozit de 16% se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2006 şi pentru veniturile realizate de persoanele fizice şi juridice nerezidente, prevăzute la art. 115, cu excepţia veniturilor obţinute din jocuri de noroc pentru care se menţine cota de impozit de 20%."

Codul fiscal:

Reţinerea impozitului din veniturile impozabile obţinute din România de nerezidenti

Art. 116. - (1) Impozitul datorat de nerezidenti pentru veniturile impozabile obţinute din România se calculează, se retine şi se vărsa la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

Norme metodologice:

8. (1) Pentru veniturile obţinute de nerezidenti din România, plătitorii de venituri au obligaţia calculării şi reţinerii impozitelor datorate prin stopaj la sursa şi virarii lor la bugetul de stat în termenul stabilit la art. 116 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În cazurile prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. c), e), g) şi i) din Codul fiscal, plătitorul impozitului prevăzut la titlul V din Codul fiscal este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidenta căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

Alin. (1) al punctului 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 2 al secţiunii D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) cota de impozit de 10% se aplică pentru dobânzile la depozite la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, constituite /achiziţionate începând cu data de 1 iunie 2005. Pentru depozitele la termen, certificatele de depozit şi alte instrumente de economisire a căror scadenta este ulterioară datei de 1 iunie 2005, în scop fiscal, data scadentei este asimilată cu data constituirii;

(A se vedea punctele 9^7 şi 9^8)

b) 20% pentru veniturile obţinute din jocurile de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

c) 15% în cazul oricăror alte venituri impozabile obţinute din România, asa cum sunt enumerate la art. 115.

(3) În înţelesul alin. (2), venitul brut este venitul care ar fi fost plătit unui nerezident, dacă impozitul nu ar fi fost reţinut din venitul plătit nerezidentului.

(4) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reţinut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remuneraţii primite de nerezidenti care au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române, potrivit art. 57;

Litera a) a alin. (2) al art. 116 a fost modificată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.
Literele a) a alin. (4) al art. 116 a fost modificată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

9. La impunerea veniturilor ce reprezintă remuneraţii primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfăşurată în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române sunt aplicabile dispoziţiile titlului III din Codul fiscal.
9^1. Cota de 15% se aplică şi altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi: dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup.
9^2. Cota de impozit de 10% se aplică şi la dobânzile aferente depozitelor colaterale, inclusiv conturilor escrow, constituite începând cu data de 4 iunie 2005 inclusiv.
9^3. Impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transforma în împrumut sau în capital, după caz.
9^4. Veniturile obţinute din România de nerezidenti din tranzacţionarea instrumentelor financiare derivate, definite potrivit legii bancare, nu se încadrează în categoria veniturilor impozabile prevăzute la art. 115 din Codul fiscal.

Punctele 9^1, 9^2, 9^3 şi 9^4 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (2), (3) şi (4) lit. a) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de punctul 4, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004 , publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
Punctul 9^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (2), (3) şi (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 din secţiunea C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(5) Impozitul se calculează, respectiv se retine în momentul plăţii venitului şi se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se retine şi se vărsa, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţionala a României, valabil în ziua reţinerii impozitului pentru nerezidenti.

Alin. (5) al art. 116 a fost modificat de pct. 68 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Alin. (5) al art. 116 a fost modificat de pct. 10 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

9^5. Conversia în lei a impozitului în valută aferent veniturilor obţinute din România de nerezidenti se face la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţionala a României, valabil în ziua în care s-a plătit venitul către nerezident, şi impozitul în lei rezultat se vărsa la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.
9^6. Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenti, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţionala a României, valabil în ziua în care s-a capitalizat dobânda, respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transforma în împrumut. Impozitul în lei astfel calculat se vărsa la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/rascumparat instrumentul de economisire.

Punctele 9^5 şi 9^6 al din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 3 al secţiunii D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
9^7. Impozitul pe dobânda rezultată din calcul se determina prin aplicarea cotei de 5% din suma acesteia pentru depozitele la termen, certificatele de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, constituite/achiziţionate înainte de 4 iunie 2005 şi a căror scadenta este ulterioară datei de 4 iunie 2005.
9^8. Veniturile din dobânzi pentru depozitele la termen, certificatele de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, constituite/achiziţionate între 4 iunie şi 31 decembrie 2005 inclusiv, se impun cu cota de 10% din suma acestora.

Punctele 9^7 şi 9^8 din Normele metodologice de aplicare a art. 116, alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 2 din secţiunea C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Art. 117. - Sunt scutite de impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenti următoarele venituri:

a) venitul din dobânzi la depozitele la vedere/conturile curente pentru care ratele dobânzilor sunt mai mici sau egale cu nivelurile ratelor dobânzilor de referinţa pe pieţele interbancare la depozitele la o luna, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul, corespunzătoare monedelor în care sunt denominate depozitele la vedere/conturile curente respective, precum şi la depunerile la casele de ajutor reciproc;

b) dobânda la instrumentele/creditele externe, titlurile de creanta reprezentând credite externe, contractate direct sau prin emisiuni de titluri ori obligaţiuni, precum şi dobânda aferentă emisiunilor de titluri de stat pe piaţa interna şi externa de capital, cu condiţia ca aceste instrumente/titluri să fie emise şi/sau garantate de Guvernul României, consiliile locale, Banca Naţionala a României, de bănci care acţionează în calitate de agent al Guvernului român.

c) dobânda la instrumente/titluri de creanta emise de o persoană juridică română, dacă instrumentele/titlurile de creanta sunt tranzacţionate pe o piaţa de valori mobiliare recunoscută şi dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emitatorului instrumentelor/titlurilor de creanta;

Litera b) a art. 117 a fost modificată de pct. 69 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Litera a) a art. 117 a fost modificată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

9^9. Cota de impozit de 10% se aplică, începând cu data de 4 iunie 2005, la suma totală a venitului din dobânzi, atunci când ratele dobânzilor la depozitele la vedere/conturile curente sunt mai mari decât nivelurile ratelor dobânzilor de referinţa pe pieţele interbancare la depozitele la o luna, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul, corespunzătoare monedelor în care sunt denominate depozitele la vedere/conturile curente respective.

9^10. Dobânzile la depozitele la vedere/conturile curente pentru care în cursul lunii ratele la care sunt calculate sunt mai mici sau egale cu nivelul ratelor dobânzilor de referinţa pe pieţele interbancare la depozitele la o luna sunt scutite de impozit.

9^11. Pentru depozitele la vedere/conturile curente în lei, nivelul ratei dobânzii de referinţa de pe piaţa interbancara la depozitele la o luna este nivelul BUBID la o luna, comunicat de Banca Naţionala a României în prima zi bancară a lunii pentru care se face calculul.

La depozitele la vedere/conturile curente în devize, Banca Naţionala a României va comunică la începutul fiecărei luni nivelul ratelor dobânzilor de referinţa la o luna de pe pieţele interbancare externe reprezentative pentru devizele respective, asa cum sunt ele comunicate prin sisteme de difuzare a informatiei tip Reuters, Bloomberg etc., în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul (EURIBOR la o luna pentru depozitele la vedere /conturile curente în EURO; LIBOR la o luna pentru depozitele la vedere/conturile curente în USD, GBP, CHF etc.).

Punctele 9^9, 9^10 şi 9^11 din Normele metodologice de aplicare a art. 117 lit. a) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 2 din secţiunea C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

10. (1) În înţelesul acestui paragraf, dobânzile scutite de impozit sunt cele generate de instrumente/titluri de creanta emise de persoane juridice române.

(2) Piaţa de valori mobiliare recunoscută, pentru care se aplică prevederile art. 117 lit. c) din Codul fiscal, este cea definită potrivit legislaţiei în domeniul valorilor mobiliare.

(3) În categoria instrumentelor/titlurilor de creanta emise de o persoană juridică română se cuprind obligaţiunile emise în lei şi în valută, cambiile, precum şi alte asemenea instrumente/titluri de creanta.

Alin. (3) al punctului 10 din Normele metodologice de aplicare a art. 117, lit. a), b) şi c) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 4 al secţiunii D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obţinute din România, ca urmare a participării la festivalurile naţionale şi internaţionale artistice, culturale şi sportive finanţate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor şi studenţilor nerezidenti la concursurile finanţate din fonduri publice;

Norme metodologice:

11. Premiile prevăzute la art. 117 lit. d) şi e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituţiilor publice centrale şi locale de profil.

Codul fiscal:

f) veniturile obţinute de nerezidenti din România, care prestează servicii de consultanţa, asistenţa tehnica şi alte servicii similare în orice domeniu, în cadrul contractelor finanţate prin împrumut, credit sau alt acord financiar încheiat între organisme financiare internaţionale şi statul român ori persoane juridice române, inclusiv autorităţi publice, având garanţia statului român, precum şi în cadrul contractelor finanţate prin acorduri de împrumut încheiate de statul român cu alte organisme financiare, în cazul în care dobânda percepută pentru aceste împrumuturi se situeaza sub nivelul de 3% pe an;

Norme metodologice:

11^1. În sensul art. 117 lit. f) din Codul fiscal, prin organisme financiare internaţionale cu care statul român a încheiat acorduri de finanţare se înţelege: Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare, Banca Internationala pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare, cu componentele sale, Corporatia Financiară Internationala şi Asociaţia pentru Dezvoltare Internationala, Fondul Monetar Internaţional, Banca Europeană pentru Investiţii.

Punctul 11^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 117 lit. f) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 4, subpunctul 3 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convenţiilor de evitare a dublei impuneri

Art. 118. - (1) În înţelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei tari cu care România a încheiat o convenţie pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit şi capital, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obţinut de către acel contribuabil din România nu poate depăşi cota de impozit, prevăzută în convenţie, care se aplică asupra acelui venit, potrivit alin. (2). În situaţia în care cotele de impozitare din legislaţia interna sunt mai favorabile decât cele din convenţiile de evitare a dublei impuneri se aplică cotele de impozitare mai favorabile.

Norme metodologice:

12. (1) Dispoziţiile alin. 2 ale articolelor «Dividende», «Dobânzi», «Comisioane», «Redevenţe» din convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state, care reglementează impunerea în ţara de sursa a acestor venituri, se aplică cu prioritate. În cazul când legislaţia interna prevede în mod expres o cota de impozitare mai favorabilă sunt aplicabile prevederile legislaţiei interne.

(2) Dispoziţiile alin. 2 ale articolelor «Dividende», «Dobânzi», «Comisioane», «Redevenţe» din convenţiile de evitare a dublei impuneri deroga de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din convenţiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevenţe" din convenţiile de evitare a dublei impuneri care prevăd impunerea în statul de sursa nu conduce la o dubla impunere pentru acelaşi venit, întrucât statul de rezidenţă acorda credit fiscal pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri.

(4) În cazul când în România s-au făcut reţineri de impozit ce depăşesc prevederile din convenţiile de evitare a dublei impuneri, suma impozitului reţinut în plus poate fi restituită*) la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(5) Pentru restituirea impozitului reţinut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire*) a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit rezident român, care va fi verificata de organul fiscal teritorial al Ministerului Finanţelor Publice în a cărui raza teritorială se afla sediul sau domiciliul plătitorului de venit rezident român.

(6) Cererea de restituire*) a impozitului va fi depusa de persoana nerezidenta în termenul legal de prescripţie, stabilit prin legislaţia statului român.

(7) Pe baza verificării efectuate de organul fiscal teritorial al Ministerului Finanţelor Publice privind venitul pentru care s-a reţinut un impozit în plus faţă de prevederile convenţiei, restituirea*) impozitului către persoana nerezidenta se va face prin intermediul rezidentului român plătitor al venitului.

(7^1) Restituirea impozitului plătit în plus faţă de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri, coroborat cu legislaţia interna, după caz, se efectuează independent de situaţia obligaţiilor fiscale ale contribuabilului rezident român, plătitor al venitului către nerezident, obligat potrivit legii să facă stopajul la sursa.

(8) Dispoziţiile titlurilor II şi III din Codul fiscal reprezintă legislaţia interna şi se aplică atunci când România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România şi acesta prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

(9) Prevederile titlului V din Codul fiscal se aplică atunci când beneficiarul venitului obţinut din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri sau când beneficiarul venitului obţinut din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, nu prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) ori atunci când impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.

Alin. (1) şi (2) ale punctului 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 4, subpunctul 4 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

*) La punctul 12, din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, la alineatele (4), (5), (6) şi (7), cuvântul "rambursare" s-a înlocuit cu "restituire" de către pct. 5 al secţiunii D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (7^1) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 6 al secţiunii D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (9) al pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 al secţiunii D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri nerezidentul are obligaţia de a prezenta plătitorului de venit certificatul de rezidenţă fiscală.

Norme metodologice:

13. (1) Nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să justifice în România dreptul de a beneficia de prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri, încheiată între România şi statul sau de rezidenţă, prin prezentarea certificatului de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv. Pentru dovedirea rezidentei se poate prezenta şi un alt document eliberat de către o alta autoritate decât cea fiscală, care are atribuţii în domeniul certificării rezidentei conform legislaţiei interne a acelui stat.

(2) Nerezidentii care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia certificatului de rezidenţă fiscală ori documentul menţionat la alin. (1), tradus şi legalizat de organul autorizat din România.

(3) Abrogat.

(4) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale sau puncte de lucru în diferite localităţi din România şi care fac plati, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va transmite la fiecare subunitate o copie tradusa şi legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală în original al beneficiarului de venituri din România sau a documentului prevăzut la alin. (1). Pe copia legalizată primitorul certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va semna cu menţiunea ca deţine originalul acestuia.

(5) Prevederile alin. (4) sunt valabile şi în situaţia în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înfiinţată o filiala în România care are relaţii contractuale cu diversi clienţi din localităţi diferite din România şi care primeşte un singur original al certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparţinând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienţilor români.

Alin. (3) al punctului 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de punctul 4, subpunctul 5 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (1) al punctului 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 7 al secţiunii D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(3) Macheta certificatului de rezidenţă fiscală pentru rezidentii români, precum şi termenul de depunere de către nerezidenti a documentelor de rezidenţă fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidenţă al acestora, se stabilesc prin norme.

Alin. (3) al art. 118 a fost modificat de pct. 70 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

14. Ministrul finanţelor publice aproba prin ordin macheta certificatului de rezidenţă fiscală pentru rezidenţi români şi norme de completare a acestuia.

14^1. Pentru sediile permanente din România ale nerezidentilor, la cererea acestora se poate elibera un document de către organul fiscal teritorial în raza căruia este înregistrat sediul permanent ca plătitor de impozite şi taxe, prin care se atesta ca sediul permanent a desfăşurat activitate în România.

Punctul 14^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 4, subpunctul 6 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Punctul 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 8 al secţiunii D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

15. (1) Nerezidentii care au realizat venituri din România pentru a beneficia de prevederile convenţiilor de evitare a dublei impuneri vor depune în anul realizării venitului sau în anul următor realizării acestuia la plătitorul de venituri originalul certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), tradus şi legalizat de organul autorizat din România.*)

(1^1) Până la prezentarea certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), veniturile din anul în care au fost realizate se impozitează potrivit titlului V din Codul fiscal.

(1^2) După prezentarea certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) se aplică pentru veniturile realizate în anul respectiv prevederile din convenţiile de evitare a dublei impuneri şi se va proceda şi la regularizarea impozitului.

(1^3) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat şi ca urmare a informaţiilor primite pe baza schimbului de informaţii initiat/procedurii amiabile declansate de o ţara partenera de convenţie de evitare a dublei impuneri.

(2) În certificatul de rezidenţă fiscală sau în documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1), prezentat de nerezidentii care au obţinut venituri din România, trebuie să se ateste ca aceştia au fost rezidenţi în statele cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obţinerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

(3) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) şi pentru aplicarea prevederilor din convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(4) Forma şi conţinutul certificatului de rezidenţă fiscală sau ale documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) pentru nerezidenti sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidenţă al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum şi a autorităţii care a emis certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1), ca de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, menţiunea ca este rezident fiscal în statul emitent, precum şi data emiterii certificatului sau a documentului.

Alin. (1) al punctului 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 4, subpunctul 7 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (1^1), (1^2) şi (1^3) ale punctului 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de punctul 4, subpunctul 8 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (2) al punctului 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 4, subpunctul 9 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (2) al punctului 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 9 al secţiunii D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (4) al punctului 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 118 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 10 al secţiunii D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

*) Conform art. III din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005, anul obţinerii venitului pentru anul 2004 este perioada 1 ianuarie - 31 decembrie. În situaţia în care prezentarea certificatului de rezidenţă fiscală în anul 2004 s-a făcut cu depăşirea termenului prevăzut la pct. 15 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului V din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările ulterioare, acesta se va reconsidera potrivit procedurii instituite prin prezenta hotărâre.

Codul fiscal:

Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenti

Art. 120. - (1) Orice nerezident poate depune o cerere la autoritatea fiscală competenţa prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat de el însuşi sau de o altă persoană, în numele sau.

Norme metodologice:

16. Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenti se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe.

Codul fiscal:

(2) Autoritatea fiscală competenţa are obligaţia de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenti.

(3) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi condiţiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

Norme metodologice:

17. (1) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenti se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe până la data de 31 decembrie inclusiv a anului următor celui pentru care s-au încasat veniturile impozitate în România, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.

(2) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi instrucţiunile de completare şi eliberare se aproba prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Alin. (1) al punctului 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 120 alin. (2) şi (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 4, subpunctul 10 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul II
Impozitul pe reprezentante

Contribuabili

Art. 122. - Orice persoană juridică străină, care are o reprezentanta autorizata sa funcţioneze în România, potrivit legii, are obligaţia de a plati un impozit anual, conform prezentului capitol.

Norme metodologice:

18. (1) Persoanele juridice străine, prin reprezentante înfiinţate în România, nu sunt abilitate să facă fapte de comerţ, aceste reprezentante neavând calitatea de persoana juridică.

(2) Persoanele juridice străine care doresc să-şi înfiinţeze o reprezentanta în România trebuie să obţină autorizaţia prevăzută de lege.

(3) Autorizaţia obţinută poate fi anulată în condiţiile care sunt stabilite prin acelaşi act normativ.

Codul fiscal:

Stabilirea impozitului

Art. 123. - (1) Impozitul pe reprezentanta pentru un an fiscal este egal cu echivalentul în lei al sumei de 4.000 euro, stabilită pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţionala a României, valabil în ziua în care se efectuează plata impozitului către bugetul de stat.

(2) În cazul unei persoane juridice străine, care în cursul unui an fiscal înfiinţează sau desfiinţează o reprezentanta în România, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporţional cu numărul de luni de existenta a reprezentantei în anul fiscal respectiv.

Alin. (1) al art. 123 a fost modificat de pct. 73 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Alin. (1) al art. 123 a fost modificat de pct. 11 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

19. În cazul persoanelor juridice străine care înfiinţează o reprezentanta în România în cursul unei luni din anul de impunere, impozitul pentru anul de impunere se calculează începând cu data de 1 a lunii în care reprezentanta a fost înfiinţată până la sfârşitul anului respectiv. Pentru reprezentantele care se desfiinţează în cursul anului de impunere impozitul anual se recalculează pentru perioada de activitate de la începutul anului până la data de 1 a lunii următoare celei în care a avut loc desfiinţarea reprezentantei.

Codul fiscal:

Plata impozitului şi depunerea declaraţiei fiscale

Art. 124. - (1) Orice persoană juridică străină are obligaţia de a plati impozitul pe reprezentanta la bugetul de stat, în doua transe egale, până la datele de 20 iunie şi 20 decembrie.

Norme metodologice:

20. Datele stabilite pentru plata impozitului la bugetul de stat includ şi datele de 20 iunie şi 20 decembrie.

20^1. Impozitul datorat la data de 20 iunie de reprezentantele care sunt înfiinţate în primul semestru al anului este proporţional cu numărul de luni de activitate al reprezentantei din cursul semestrului I. Pentru semestrul II, impozitul reprezentând echivalentul în lei al sumei de 2.000 de euro se va plati până la data de 20 decembrie inclusiv.

Punctul 20^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 124 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 4, subpunctul 11 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

(2) Orice persoană juridică străină care datorează impozitul pe reprezentanta are obligaţia de a depune o declaraţie anuală la autoritatea fiscală competenţa, până la data de 28, respectiv 29 februarie a anului de impunere.

Norme metodologice:

21. (1) Forma declaraţiei fiscale care va fi depusa anual la autoritatea fiscală competenţa şi instrucţiunile de completare se aproba prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Declaraţia anuală de impunere, precum şi declaraţia fiscală în cazul infiintarii sau desfiinţării reprezentantei în cursul anului pot fi depuse în numele persoanei juridice străine şi de reprezentantul reprezentantei la organul fiscal teritorial în raza căruia reprezentanta îşi desfăşoară activitatea.

Codul fiscal:

(3) Orice persoană juridică străină, care înfiinţează sau desfiinţează o reprezentanta în cursul anului fiscal, are obligaţia de a depune o declaraţie fiscală la autoritatea fiscală competenţa, în termen de 30 de zile de la data la care reprezentanta a fost înfiinţată sau desfiintata.

Norme metodologice:

22. (1) Forma declaraţiei fiscale care va fi depusa la autoritatea fiscală competenţa în caz de înfiinţare sau de desfiinţare a reprezentantei şi instrucţiunile de completare vor fi aprobate prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) În termen de 30 de zile de la data depunerii declaraţiei fiscale de înfiinţare sau de desfiinţare a reprezentantei, organul fiscal teritorial stabileşte sau recalculează impozitul stabilit pentru perioada în care reprezentanta va desfăşura sau îşi va inceta activitatea, după caz.

Codul fiscal:

(4) Reprezentantele sunt obligate sa conducă evidenţa contabilă prevăzută de legislaţia în vigoare din România.

Norme metodologice:

23. (1) Reprezentantele vor conduce contabilitatea în partida simpla, conform prevederilor legislaţiei din România.

(2) Cheltuielile efectuate pentru exercitarea activităţii reprezentantelor vor fi justificate cu documente financiar-contabile întocmite în condiţiile legii.

(3) Impozitul pe venitul reprezentantelor pentru anul 2003 va fi definitivat potrivit actelor normative care au reglementat sistemul de impunere a acestor entităţi până la 31 decembrie 2003.

Codul fiscal:

Titlul VI
Taxa pe valoarea adăugată
Capitolul II
Sfera de aplicare

Sfera de aplicare

Art. 126. - (1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operaţiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plata;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1);

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activităţile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

Norme metodologice:

1. (1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, dacă cel puţin una dintre condiţiile stipulate la lit. a)-d) nu este îndeplinită, operaţiunea nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

(2) Operaţiunile desfăşurate în interiorul zonelor libere sau porturilor libere, precum şi livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii efectuate din România pentru unităţi din zonele libere sau porturile libere şi cele efectuate de unităţi din zonele sau porturile libere pentru unităţi din România sunt considerate operaţiuni efectuate în România, fiind supuse regulilor prevăzute de titlul VI al Codului fiscal. Prin porturi libere, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înţeleg porturile care beneficiază de facilităţile prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 131/2000 privind instituirea unor măsuri pentru facilitarea exploatării porturilor, republicată.

(3) Pentru a se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii trebuie să fie efectuate cu plata. Aceasta condiţie implica existenta unei legături directe între operaţiune şi contrapartida obţinută. Pentru a se determina dacă o operaţiune poate fi plasata în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată trebuie ca aceasta sa aducă un avantaj clientului şi preţul să fie în legătură cu avantajul primit, astfel:

a) condiţia referitoare la existenta unui avantaj în folosul clientului este îndeplinită atunci când exista un angajament al furnizorului sau al prestatorului de a furniza un bun sau un serviciu determinabil unei persoane care asigura finanţarea sau, în absenta acestuia, atunci când operaţiunea a fost efectuată, să permită să se stabilească un asemenea angajament. Aceasta condiţie este compatibila cu faptul ca serviciul a fost colectiv, nu a fost masurabil cu exactitate sau se înscrie în cadrul unei obligaţii legale;

b) condiţia referitoare la existenta unei legături între operaţiune şi contrapartida obţinută este respectata chiar dacă preţul nu reflecta valoarea normală a operaţiunii, este achitat sub forma de abonamente, servicii sau bunuri, ia forma unei sume calificate drept reducere de preţ, nu este plătit de către beneficiar, ci de un terţ.

Codul fiscal:

Capitolul III
Persoane impozabile

Persoane impozabile şi activitatea economică

Art. 127. - (1) Este considerată persoana impozabilă orice persoană care desfăşoară, de o maniera independenta şi indiferent de loc, activităţi economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activităţi.

(2) În sensul prezentului titlu, activităţile economice cuprind activităţile producătorilor, comercianţilor sau prestatorilor de servicii, inclusiv activităţile extractive, agricole şi activităţile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obţinerii de venituri cu caracter de continuitate.

(3) Nu acţionează de o maniera independenta angajaţii sau orice alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce priveşte condiţiile de muncă, remunerarea sau alte obligaţii ale angajatorului.

(4) Cu excepţia celor prevăzute la alin. (5) şi (6), instituţiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activităţile care sunt desfăşurate în calitate de autorităţi publice, chiar dacă pentru desfăşurarea acestor activităţi se percep cotizatii, onorarii, redevenţe, taxe sau alte plati.

(5) Instituţiile publice sunt persoane impozabile pentru activităţile desfăşurate în calitate de autorităţi publice, dacă tratarea lor ca persoane neimpozabile ar produce distorsiuni concurentiale.

(6) Instituţiile publice sunt persoane impozabile pentru activităţile desfăşurate în aceleaşi condiţii legale ca şi cele aplicabile operatorilor economici, chiar dacă sunt prestate în calitate de autoritate publică, precum şi pentru activităţile următoare:

a) telecomunicaţii;

b) furnizarea de apa, gaze, energie electrica, energie termica, agent frigorific şi altele de aceeaşi natura;

c) transport de bunuri şi de persoane;

d) servicii prestate de porturi şi aeroporturi;

e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;

f) activitatea targurilor şi expoziţiilor comerciale;

g) depozitarea;

h) activităţile organelor de publicitate comercială;

i) activităţile agentiilor de călătorie;

j) activităţile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante şi alte localuri asemănătoare.

(7) Sunt asimilate instituţiilor publice, în ceea ce priveşte regulile aplicabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, orice entităţi a căror înfiinţare este reglementată prin legi sau hotărâri ale Guvernului, pentru activităţile prevăzute prin actul normativ de înfiinţare, care nu creează distorsiuni concurentiale, nefiind desfăşurate şi de alte persoane impozabile.

Norme metodologice:

2. (1) Nu are caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obţinerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuinţelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale.

(2) Livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii efectuate în mod gratuit de organizaţiile fără scop patrimonial nu sunt considerate activităţi economice.

Punctul 2 din Normele metodologice de aplicare a art. 127 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

3. (1) În sensul art. 127 alin. (4) din Codul fiscal, instituţiile publice nu sunt persoane impozabile şi pentru următoarele activităţi:

a) vânzarea, direct sau prin intermediari, către persoane fizice, în scop de locuinta, a imobilelor sau a părţilor de imobile, aflate în proprietatea statului, date în folosinţă înainte de introducerea taxei pe valoarea adăugată în legislaţia României. Dacă vânzarea are loc prin intermediari, aceştia nu datorează taxa pe valoarea adăugată pentru încasările din vânzarea acestor locuinţe şi nici pentru comisionul aferent, dar în mod corespunzător nu beneficiază de exercitarea dreptului de deducere pentru aceste operaţiuni;

b) livrările de bunuri dobândite după data de 1 iulie 1993, dacă la achiziţia acestora s-a plătit taxa pe valoarea adăugată şi taxa respectiva nu a fost dedusă.

(2) Direcţiile generale ale finanţelor publice nu sunt considerate persoane impozabile pentru valorificarea bunurilor legal confiscate sau intrate în proprietatea privată a statului potrivit legii.

(3) Din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, distorsiuni de concurenta rezultă atunci când aceeaşi activitate este desfăşurată de mai mulţi operatori economici, dintre care unii beneficiază de un tratament fiscal preferenţial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate de aceştia nu este grevata de taxa pe valoarea adăugată, faţă de ceilalţi operatori economici care sunt obligaţi sa greveze contravaloarea livrărilor de bunuri şi/sau a prestărilor de servicii efectuate cu taxa pe valoarea adăugată.

(4) În situaţia în care instituţiile publice desfăşoară activităţi de natura celor prevăzute la art. 127 alin. (5) şi (6) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate fi considerată instituţia publică în ansamblu sau, în funcţie de natura activităţii desfăşurate, numai partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activităţi.

Codul fiscal:

Capitolul IV
Operaţiuni impozabile

Livrarea de bunuri

Art. 128. - (1) Prin livrare de bunuri se înţelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acţionează în numele acestuia.

(2) În înţelesul prezentului titlu, prin bunuri se înţelege bunurile corporale mobile şi imobile, prin natura lor sau prin destinaţie. Energia electrica, energia termica, gazele naturale, agentul frigorific şi altele de aceeaşi natura sunt considerate bunuri mobile corporale.

(3) Sunt, de asemenea, considerate livrări de bunuri efectuate cu plata, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, în cadrul unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau orice alt tip de contract ce prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plăţii ultimei scadente, cu excepţia contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condiţiile prevăzute de legislaţia referitoare la proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri;

d) transmiterea de bunuri efectuată pe baza unui contract de comision la cumpărare sau la vânzare, atunci când comisionarul acţionează în nume propriu, dar în contul comitentului;

e) bunurile constatate lipsa din gestiune, cu excepţia celor prevăzute la alin. (9) lit. a) şi c).

Norme metodologice:

4. (1) Conform art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, prin livrare de bunuri se înţelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acţionează în

numele acestuia. Pentru bunurile, altele decât cele secondhand, încredinţate în vederea vânzării în baza unui contract de consignaţie, data livrării bunurilor de la consignant la consignatar se considera a fi data vânzării bunurilor de către consignatar către beneficiar. Facturarea bunurilor de către consignant către consignatar se face cel mai târziu la finele lunii în care bunurile au fost vândute.

(2) Se considera livrare de bunuri, în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, produsele agricole reţinute drept plata în natura a prestaţiei efectuate de persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, care prestează servicii pentru obţinerea şi/sau prelucrarea produselor agricole, precum şi plata în natura a arendei.

(3) În sensul art. 128 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se considera livrare de bunuri numai dacă debitorul este înregistrat ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată.

5. (1) În sensul art. 128 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, transmiterea de bunuri efectuată pe baza unui contract de comision la cumpărare sau la vânzare se considera livrare de bunuri atunci când comisionarul acţionează în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată cumpărător şi revanzator. În funcţie de locul unde vânzătorul, cumpărătorul şi comisionarul îşi au stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent ori, în lipsa acestuia, domiciliul sau reşedinţa obişnuită, se disting situaţii precum:

a) atunci când vânzătorul şi comisionarul sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată în România, cumpărătorul este o persoană din România, înregistrată sau nu ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată - vânzătorul face o livrare de bunuri către comisionar, emite factura fiscală şi colectează taxa pe valoarea adăugată dacă operaţiunile sunt taxabile. Comisionarul poate deduce, în condiţiile legii, taxa pe valoarea adăugată din facturile emise de comitent, apoi, la rândul sau, face o livrare de bunuri către cumpărător, emite factura fiscală şi colectează taxa pe valoarea adăugată dacă operaţiunile sunt taxabile;

b) atunci când vânzătorul şi comisionarul sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată în România, iar cumpărătorul este o persoană stabilită în străinătate - vânzătorul face o livrare de bunuri către comisionar, emite factura fiscală în regim de scutire cu drept de deducere, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege, comisionarul, la rândul sau, face o livrare de bunuri către cumpărătorul străin, emite factura fiscală, de asemenea în regim de scutire cu drept de deducere, dacă îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege, factura externa şi întocmeşte declaraţia vamală de export în nume propriu, respectiv la rubrica «exportator» din declaraţia vamală de export îşi înscrie numele sau;

c) atunci când cumpărătorul din România este sau nu înregistrat ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, comisionarul din România este înregistrat ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, iar vânzătorul este persoana stabilită în străinătate, acesta din urma emite factura externa pe numele comisionarului pentru bunurile livrate, comisionarul face importul de bunuri, întocmeşte declaraţia vamală de import în nume propriu, poate deduce în condiţiile legii taxa pe valoarea adăugată înscrisă în declaraţia vamală de import pentru operaţiunile taxabile, apoi face livrare de bunuri către cumpărător, colectează taxa pe valoarea adăugată dacă operaţiunile sunt taxabile şi emite factura fiscală către cumpărător.

(2) Conform reglementărilor contabile nu este obligatorie înregistrarea în conturile de venituri, respectiv de cheltuieli, a operaţiunilor efectuate de comisionar.

Punctul 5 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 alin. (1)-(3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 1 al secţiunii E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(8) Aportul în natura la capitalul social al unei societăţi comerciale nu constituie livrare de bunuri, dacă primitorului bunurilor i-ar fi fost permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta s-ar fi aplicat transferului respectiv. În situaţia în care primitorul bunurilor este o persoană impozabilă, care nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată sau are dreptul de deducere parţial, operaţiunea se considera livrare de bunuri, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial.

Norme metodologice:

6.(1) Nu constituie livrare de bunuri aportul în natura la capitalul social al unei societăţi comerciale, efectuat între doua persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, în situaţia în care beneficiarul are drept de deducere integrală a taxei pe valoarea adăugată. Persoana impozabilă care a adus aportul în natura are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 145 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal. În sensul alin. (8) al art. 128 din Codul fiscal, aportul în natura cuprinde şi activele necorporale care sunt aduse ca aport în natură.

(2) Constituie livrare de bunuri aportul în natura la capitalul social acordat de o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, care pentru bunurile respective a exercitat dreptul de deducere total sau parţial, unei persoane impozabile care nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată, fie datorită faptului că nu este înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, fie datorită faptului ca operaţiunile desfăşurate de aceasta nu dau drept de deducere. În acest caz beneficiarul evidenţiază în patrimoniul sau contravaloarea bunului primit, inclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(3) Aportul în natura acordat de o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată unei persoane impozabile care are drept de deducere parţială a taxei pe valoarea adăugată constituie livrare de bunuri, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial. La persoana impozabilă care a acordat aportul în natura, precum şi la beneficiar, taxa pe valoarea adăugată aferentă operaţiunii respective se înscrie în decontul de taxa pe valoarea adăugată, atât ca taxa colectata, cat şi ca taxa deductibilă, fără a avea loc plati efective între cele doua unităţi în ceea ce priveşte taxa pe valoarea adăugată.

(4) Baza de impozitare pentru aportul în natura care constituie livrare de bunuri este constituită din valoarea de aport a bunurilor.

(5) Importul de bunuri care se constituie aport în natura la capitalul social al unei societăţi comerciale, efectuat de o persoană străină, se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 131 din Codul fiscal. Persoana impozabilă care primeşte aportul în natura poate să îşi exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în condiţiile legii.

Alin. (1) al punctului 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2 al secţiunii E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

(9) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1), următoarele:

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamitati naturale sau a altor cauze de forta majoră;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate în condiţii stabilite prin norme;

c) perisabilitatile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat, ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor publicitare, pentru încercarea produselor sau pentru demonstratii la punctele de vânzare, alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor;

f) acordarea de bunuri, în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol, precum şi alte destinaţii prevăzute de lege, în condiţiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

7. (1) Bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, nu constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (9) lit. b) din Codul fiscal, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiţii:

a) nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;

c) se face dovada ca s-au distrus bunurile şi nu mai intră în circuitul economic.

În categoria bunurilor degradate calitativ se încadrează şi ziarele, revistele, cărţile, manualele şcolare, care sunt returnate de către difuzori şi care nu mai pot fi valorificate.

(2) Casarea bunurilor de natura mijloacelor fixe, chiar şi înainte de expirarea duratei normale de întrebuinţare, nu constituie livrare de bunuri din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

(3) Bunurile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri în limita în care sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile de protocol, stabilită la titlul II al Codului fiscal. Aceeaşi limita este aplicabilă şi microintreprinderilor care se încadrează în prevederile titlului IV al Codului fiscal.

(4) Bunurile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare şi mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri în limita a 3 la mie din cifra de afaceri, determinata potrivit art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, şi nu se întocmeşte factura fiscală pentru acordarea acestor bunuri.

(5) Prin acordarea de bunuri în mod gratuit potrivit destinaţiilor prevăzute de lege, în sensul art. 128 alin. (9) lit. f) din Codul fiscal, se înţeleg destinaţii cum sunt: masa calda pentru mineri, alimentaţia de protecţie, materiale igienico-sanitare acordate obligatoriu angajaţilor în vederea prevenirii imbolnavirilor. Limita până la care nu sunt considerate livrări de bunuri este cea stabilită prin actele normative care instituie acordarea acestor bunuri. Plata în natura a salariilor şi a dividendelor reprezintă livrare de bunuri, nefiind aplicabile prevederile art. 128 alin. (9) lit. f) din Codul fiscal.

(6) Încadrarea în limitele prevăzute la alin. (3)-(5) se determina pe baza datelor raportate prin situaţiile financiare anuale. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste limite sponsorizarile, acţiunile de mecenat sau alte acţiuni

prevăzute prin legi, acordate în numerar. Depăşirea limitelor constituie livrare de bunuri şi se colectează taxa pe valoarea adăugată, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată corespunzătoare depăşirii. Taxa pe valoarea adăugată colectata aferentă depăşirii se calculează şi se include la rubrica de regularizări din decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată au depus situaţiile financiare anuale, dar nu mai târziu de termenul legal de depunere a acestora.

(7) Preluarea de către persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată a unor bunuri din activitatea proprie pentru a fi utilizate în scopul desfăşurării activităţii economice a acestora nu este considerată livrare de bunuri. Aceleaşi prevederi se aplică şi pentru prestările de servicii.

Codul fiscal:

Prestarea de servicii

Art. 129. - (1) Se considera prestare de servicii orice operaţiune care nu constituie livrare de bunuri.

(2) Prestările de servicii cuprind operaţiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinţei bunurilor, în cadrul unui contract de leasing;

b) transferul şi/sau transmiterea folosinţei drepturilor de autor, brevetelor, licenţelor, marcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfăşura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acţiune ori o situaţie;

d) prestările de servicii efectuate în baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorităţi publice sau potrivit legii;

e) intermedierea efectuată de comisionari, care acţionează în numele şi în contul comitentului, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(3) Se considera prestări de servicii cu plata:

a) utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri ce nu au legătură cu activitatea sa economică, sau pentru a fi puse la dispoziţie, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pe valoarea adăugată pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parţial;

b) prestările de servicii efectuate în mod gratuit de către o persoană impozabilă, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică pentru uzul personal al angajaţilor săi sau al altor persoane.

(4) Nu constituie prestări de servicii cu plata operaţiunile constând în utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, punerea gratuita la dispoziţia altor persoane a acestor bunuri şi/sau prestarea de servicii în mod gratuit, efectuate în cadrul acţiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol sau pentru alte destinaţii prevăzute de lege, în condiţii stabilite prin norme, precum şi aceleaşi operaţiuni efectuate în scopuri publicitare sau în scopul stimulării vânzărilor.

Alin. (4) al art. 129 a fost modificat de pct. 74 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

8. (1) În sensul art. 129 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing operational sau financiar se considera prestare de servicii. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanţatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimba locatorul/finantatorul, operaţiunea nu constituie livrare de bunuri, considerând ca persoana care preia contractul de leasing continua persoana cedentului. Operaţiunea este considerată în continuare prestare de servicii, taxa pe valoarea adăugată fiind datorată de persoana care preia contractul de leasing în aceleaşi condiţii ca şi cedentul.

(2) Este considerată prestare de servicii, conform art. 129 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de comisionari care acţionează în numele şi în contul comitentului atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme metodologice, comisionarul care acţionează în numele şi în contul comitentului este persoana care acţionează în calitate de mandatar potrivit Codului comercial. În cazul în care comisionarul intermediaza livrări de bunuri, în funcţie de locul unde vânzătorul, cumpărătorul şi comisionarul îşi au stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent ori, în lipsa acestuia, domiciliul sau reşedinţa obişnuită, se disting situaţii precum:

a) atunci când vânzătorul şi comisionarul sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată în România, iar cumpărătorul din România este sau nu înregistrat ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, vânzătorul face livrare de bunuri către cumpărător pentru care emite factura fiscală direct pe numele cumpărătorului, colectează taxa pe valoarea adăugată dacă operaţiunile sunt taxabile, iar comisionarul se considera ca realizează o prestare de servicii, pentru care întocmeşte factura fiscală numai pentru comisionul sau, care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către persoana care l-a mandatat, respectiv cumpărătorul sau vânzătorul, colectează taxa pe valoarea adăugată dacă operaţiunile sunt taxabile;

b) atunci când vânzătorul şi comisionarul sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată în România, iar cumpărătorul este persoana stabilită în străinătate, vânzătorul emite factura fiscală pentru livrarea de bunuri către cumpărător, în regim de scutire cu drept de deducere, dacă îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege, este înscris în declaraţia vamală de export la rubrica «exportator», iar comisionarul, care face prestarea de serviciu, emite factura fiscală pentru comisionul sau către persoana care l-a mandatat, respectiv cumpărătorul sau vânzătorul, de asemenea în regim de scutire cu drept de deducere, dacă îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege;

c) atunci când cumpărătorul din România este sau nu înregistrat ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, comisionarul este înregistrat ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată în România, iar vânzătorul este persoana stabilită în străinătate, cumpărătorul primeşte factura externa emisă de vânzător pe numele sau, întocmeşte declaraţia vamală de import în nume propriu, iar comisionarul, care face prestarea de serviciu de intermediere, emite factura fiscală pentru comisionul sau către persoana care l-a mandatat, respectiv cumpărătorul sau vânzătorul, aplicând regimul de scutire cu drept de deducere dacă îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege.

(3) Emiterea unei facturi în numele sau de către orice comisionar care acţionează în numele şi în contul comitentului vânzător, în momentul vânzării către cumpărător, este suficienta pentru a-l transforma în cumpărător revanzator din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 5. De asemenea, comisionarul care acţionează în numele şi în contul comitentului cumpărător devine din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revanzator, dacă primeşte de la vânzător o factura întocmită pe numele sau.

(4) Pentru operaţiunile prevăzute la art. 129 alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 7 alin. (3)-(6).

Alin. (2) al punctului 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 129 alin. (1)-(4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 3 al secţiunii E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Importul de bunuri

Art. 131. - (1) În înţelesul prezentului titlu, se considera import de bunuri intrarea de bunuri în România provenind dintr-un alt stat.

(2) Prin derogare de la alin. (1), atunci când bunurile sunt plasate, după intrarea lor în ţara, în regimuri vamale suspensive, aceste bunuri nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Totuşi, acestea sunt supuse reglementărilor vamale în ceea ce priveşte plata sau, după caz, garantarea drepturilor de import pe perioada cat se afla în regim vamal suspensiv.

(3) Importul bunurilor plasate în regimuri vamale suspensive este efectuat în statul pe teritoriul căruia bunurile ies din aceste regimuri.

(4) Nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată livrarea bunurilor aflate în regimuri vamale suspensive.

Norme metodologice:

9. (1) Regimurile vamale suspensive la care se face referire la art. 131 din Codul fiscal sunt cele prevăzute de legislaţia vamală în vigoare.

(2) Orice livrare a unor bunuri care se afla sub regim vamal suspensiv nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Astfel de operaţiuni pot avea drept obiect vânzarea de bunuri aflate în regim de antrepozit vamal, cesionarea de bunuri aflate în regim de perfecţionare activa şi altele de aceasta natură.

Codul fiscal:

Capitolul V
Locul operaţiunilor impozabile

Locul livrării de bunuri

Art. 132. - (1) Se considera a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de beneficiar sau de un terţ;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau montaj, indiferent dacă punerea în funcţiune este efectuată de către furnizor sau de altă persoană în contul sau;

c) locul unde se găsesc bunurile în momentul în care are loc livrarea, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare al transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor sau avion;

e) locul de plecare al transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate într-un autocar sau tren, şi pe partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul tarii.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. e), se înţelege:

a) prin partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul tarii, parcursul efectuat între locul de plecare şi locul de sosire al transportului de pasageri, fără oprire în afară tarii;

b) prin locul de plecare al transportului de pasageri, primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul tarii, dacă este cazul, după oprirea efectuată în afară tarii;

c) prin locul de sosire a unui transport de pasageri, ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul tarii, pentru pasagerii care s-au imbarcat în interiorul tarii, dacă este cazul, înainte de oprirea efectuată în afară tarii.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a) şi b), atunci când locul de plecare sau de expediere ori de transport al bunurilor se afla în afară României, acestea fiind importate în România, locul livrării efectuate de importator, în sensul art. 150 alin. (2), este considerat a fi în România.

Norme metodologice:

10. (1) Livrările de bunuri pentru care locul livrării nu este considerat a fi în România conform art. 132 din Codul fiscal nu sunt operaţiuni impozabile în România. Orice persoană impozabilă care realizează livrări de bunuri care au locul livrării în străinătate poate să-şi exercite dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, în situaţia în care livrările de bunuri ar da drept de deducere dacă ar fi realizate în România.

(2) Locul livrării de bunuri în cazul în care livrările sunt efectuate la bordul unui vapor sau avion este considerat a fi locul de plecare a transportului de pasageri, potrivit art. 132 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal. În înţelesul prezentelor norme metodologice, locul de plecare/locul de sosire a unui transport nu coincid întotdeauna cu punctul de plecare/punctul de sosire. Locul de plecare a transportului de pasageri în cazul livrărilor de bunuri efectuate la bordul unui vapor sau al unui avion este considerat a fi:

a) primul punct de îmbarcare a pasagerilor, pentru transporturile care au punctul de plecare în România;

b) primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul tarii, pentru transporturile care au punctul de plecare în afară României şi fac escala în România.

(3) Locul livrării de bunuri în cazul în care livrările sunt efectuate într-un autocar sau tren este locul de plecare a transportului de pasageri şi numai pe partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul tarii. Locul de plecare a transportului de pasageri, respectiv parcursul efectuat în interiorul tarii, se determina astfel:

a) pentru transporturile care au punctul de plecare în România şi punctul de sosire în străinătate, locul de plecare este primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul tarii. Locul de sosire este considerat a fi ultimul punct de debarcare a pasagerilor prevăzut în interiorul tarii, pentru pasagerii care s-au imbarcat în interiorul tarii. Parcursul efectuat în interiorul tarii este cel efectuat între locul de plecare şi locul de sosire. Dacă după primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în România nu mai exista şi un punct de debarcare până la ieşirea din ţara, se considera ca locul livrării de bunuri nu este în România;

b) pentru transporturile care au punctul de plecare în afară României şi punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul tarii, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor prevăzut în interiorul tarii. Parcursul efectuat în interiorul tarii este cel efectuat între locul de plecare şi locul de sosire. Dacă nu exista un punct de îmbarcare situat în interiorul tarii, se considera ca locul livrării de bunuri nu este în România;

c) pentru transporturile care tranziteaza România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul tarii, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor prevăzut în interiorul tarii. Parcursul efectuat în interiorul tarii este cel efectuat între locul de plecare şi locul de sosire. Dacă nu exista punct de îmbarcare sau de debarcare în interiorul tarii, locul livrării de bunuri nu este considerat a fi în România.

Codul fiscal:

Locul prestării de servicii

Art. 133. - (1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul îşi are stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate sau, în lipsa acestora, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită.

Norme metodologice:

11. Art. 133 alin. (1) din Codul fiscal instituie o regulă generală potrivit căreia pentru prestările de servicii legea aplicabilă în materie de taxa pe valoarea adăugată este cea a tarii în care prestatorul îşi are stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită. La alin. (2) al art. 133 din Codul fiscal sunt prevăzute derogarile de la regula generală,

respectiv se reglementează ca pentru anumite prestări de servicii locul prestării, respectiv legea aplicabilă este alta decât cea a tarii în care prestatorul îşi are stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită.

Codul fiscal:

(2) Prin excepţie de la alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde bunul imobil este situat, pentru prestările de servicii efectuate în legătură directa cu un bun imobil, inclusiv prestaţiile agentiilor imobiliare şi de expertiza, ca şi prestările privind pregătirea sau coordonarea executării lucrărilor imobiliare, cum ar fi, de exemplu, prestaţiile furnizate de arhitecti şi serviciile de supervizare;

Norme metodologice:

12. Pentru operaţiunile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, locul prestării este situat în ţara în care este situat bunul imobil. Prestatorul trebuie să aplice legea privind taxa pe valoarea adăugată din ţara în care este situat bunul imobil. Rezultă ca pentru operaţiuni taxabile de aceasta natura desfăşurate în România de orice prestator, indiferent dacă este român sau o persoană impozabilă stabilită în străinătate, locul prestării este considerat a fi în România. Atunci când persoane impozabile române desfăşoară astfel de operaţiuni în străinătate, operaţiunile respective nu au locul prestării în România, prestatorul exercitandu-şi dreptul de deducere potrivit art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal. Prin persoana impozabilă română se înţelege orice prestator care îşi are stabilit în România sediul activităţii economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită ori care şi-a desemnat reprezentant fiscal în România.

Codul fiscal:

b) locul unde se efectuează transportul, în funcţie de distanţele parcurse, în cazul transportului de bunuri şi de persoane;

Norme metodologice:

13. (1) Pentru serviciile de transport de bunuri şi de persoane, locul prestării este locul unde se efectuează transportul în funcţie de distanţele parcurse. În înţelesul prezentelor norme metodologice, locul de plecare/locul de sosire a unui transport nu coincide întotdeauna cu punctul de plecare/punctul de sosire. Locul de plecare/locul de sosire sunt notiuni utilizate pentru a stabili parcursul efectuat în interiorul tarii. Prin punct de plecare, în cazul transportului de bunuri, se înţelege punctul de unde începe transportul, iar în cazul transportului de persoane, punctul de îmbarcare a pasagerilor. Prin punct de sosire, în cazul transportului de bunuri, se înţelege primul loc de destinaţie a bunurilor, iar în cazul transportului de persoane, punctul de debarcare a pasagerilor.

(2) Transporturile internaţionale de bunuri sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afară României, fie ambele puncte sunt situate în afară României, dar transportul tranziteaza România. Locul prestării serviciilor internaţionale de transport este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul tarii, denumita parcurs naţional.

(3) Pentru transportul internaţional de bunuri, partea din parcursul efectuat în interiorul tarii este parcursul efectuat între locul de plecare şi locul de sosire al transportului de bunuri. Prin locul de plecare al transportului de bunuri se înţelege punctul de plecare situat în interiorul tarii sau, după caz, punctul de trecere a frontierei şi de intrare în România, pentru transporturile care nu au punctul de plecare în România. Prin locul de sosire al transportului de bunuri se înţelege primul loc de destinaţie a bunurilor în România sau, după caz, punctul de trecere a frontierei la ieşirea din România, pentru transporturile care nu au locul de destinaţie a bunurilor în România.

(4) Pentru transportul internaţional de persoane, partea din parcursul efectuat în interiorul tarii este parcursul efectuat între locul de plecare şi locul de sosire al transportului de persoane, determinata după cum urmează:

a) pentru transporturile care au punctul de plecare în România şi punctul de sosire în străinătate, locul de plecare este primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

b) pentru transporturile care au punctul de plecare în afară României şi punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost imbarcati în afară României;

c) pentru transporturile care tranziteaza România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a)-c), pentru pasagerii care s-au imbarcat în interiorul tarii şi s-au debarcat în interiorul tarii, calatorind cu un mijloc de transport în trafic internaţional, partea de transport dintre locul de îmbarcare şi locul de debarcare pentru aceşti pasageri se considera a fi transport naţional.

(5) Facturile sau alte documente legal aprobate de transport internaţional se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului naţional şi a celui internaţional. Orice scutire de taxa pe valoarea adăugată pentru servicii de transport prevăzută de art. 143 şi 144 din Codul fiscal se acordă pentru parcursul

efectuat în interiorul tarii, în timp ce distanta parcursă în afară tarii se considera că nu are locul prestării în România şi nu se datorează taxa pe valoarea adăugată. Persoanele care efectuează servicii de transport internaţional beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor de bunuri şi/sau servicii şi pentru partea din transport care nu are locul prestării în România, în baza art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

Punctul 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 133, alin. (2), lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

c) sediul activităţii economice sau sediul permanent al beneficiarului pentru care sunt prestate serviciile sau, în absenta acestora, domiciliul sau reşedinţa obişnuită a beneficiarului în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea de bunuri mobile corporale;
2. operaţiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale;
3. transferul şi/sau transmiterea folosinţei drepturilor de autor, brevetelor, licenţelor, marcilor comerciale şi a altor drepturi similare;
4. serviciile de publicitate şi marketing;
5. serviciile de consultanţa, de inginerie, juridice şi de avocatura, serviciile contabililor şi experţilor contabili, ale birourilor de studii şi alte servicii similare;
6. prelucrarea de date şi furnizarea de informaţii;
7. operaţiunile bancare, financiare şi de asigurări, inclusiv reasigurari, cu excepţia închirierii de seifuri;
8. punerea la dispoziţie de personal;
9. telecomunicatiile. Sunt considerate servicii de telecomunicaţii serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea şi recepţia de semnale, înscrisuri, imagini şi sunete sau informaţii de orice natura prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepţii; serviciile de telecomunicaţii cuprind, de asemenea, şi furnizarea accesului la reţeaua mondială de informaţii;
10. serviciile de radiodifuziune şi de televiziune;
11. serviciile furnizate pe cale electronică; sunt considerate servicii furnizate pe cale electronică: furnizarea şi conceperea de site-uri informatice, mentenanta la distanta a programelor şi echipamentelor, furnizarea de programe informatice - software - şi actualizarea acestora, furnizarea de imagini, de texte şi de informaţii şi punerea la dispoziţie de baze de date, furnizarea de muzica, de filme şi de jocuri, inclusiv jocuri de noroc, transmiterea şi difuzarea de emisiuni şi evenimente politice, culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, de divertisment şi furnizarea de servicii de învăţământ la distanta. Atunci când furnizorul de servicii şi clientul sau comunică prin curier electronic, aceasta nu înseamnă în sine ca serviciul furnizat este un serviciu electronic;
12. obligaţia de a se abţine de la realizarea sau exercitarea, total sau parţial, a unei activităţi economice sau a unui drept menţionat în prezenta litera;
13. prestările de servicii efectuate de intermediari care intervin în furnizarea prestărilor prevăzute în prezenta litera;

Pct. 11 al literei c) a alin. (2) al art. 133 a fost modificat de pct. 75 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

14. Pentru operaţiunile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, locul prestării este situat în ţara în care beneficiarul îşi are stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent ori, în lipsa unui astfel de sediu, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită, pentru care serviciile sunt prestate. Aceasta regula constituie o excepţie de la prevederile art. 133 alin. (1) din Codul fiscal şi este denumita "taxare inversa", deoarece obligaţia plăţii taxei pe valoarea adăugată revine beneficiarului prestării de servicii şi nu prestatorului. Atunci când persoane impozabile stabilite în străinătate efectuează astfel de prestări către beneficiari români, taxa pe valoarea adăugată este datorată de beneficiari, dacă operaţiunile în cauza sunt taxabile. Taxa pe valoarea adăugată se achită pe baza decontului special de taxa pe valoarea adăugată de către persoanele care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată. Persoanele înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată evidenţiază taxa aferentă acestor operaţiuni în decontul de taxa pe valoarea adăugată, atât ca taxa colectata, cat şi ca taxa deductibilă. Când persoane române prestează servicii de natura celor prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal pentru beneficiari persoane stabilite în străinătate, locul prestării este considerat a fi în străinătate, iar prestatorii români pot să-şi exercite dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

d) locul unde sunt prestate serviciile, în cazul următoarelor servicii:

1. culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educative, de divertisment sau similare, inclusiv serviciile accesorii şi cele ale organizatorilor de astfel de activităţi;
2. prestările accesorii transportului, cum sunt: încărcarea, descărcarea, manipularea, paza şi/sau depozitarea bunurilor şi alte servicii similare;
3. expertize privind bunurile mobile corporale;
4. prestările efectuate asupra bunurilor mobile corporale.

Norme metodologice:

15. Pentru operaţiunile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, locul prestării se afla în ţara în care operaţiunile respective sunt prestate efectiv, indiferent unde este situat sediul activităţii economice sau sediul permanent de la care sunt prestate serviciile ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reşedinţa obişnuită a prestatorului. Taxa pe valoarea adăugată este în sarcina prestatorului, dacă operaţiunile sunt taxabile şi se datorează în ţara în care se situeaza locul prestării. Persoanele din România care prestează astfel de servicii în străinătate pot să-şi exercite dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Capitolul VI
Faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

Faptul generator şi exigibilitatea - reguli generale

Art. 134. - (1) Faptul generator al taxei reprezintă faptul prin care sunt realizate condiţiile legale, necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine indreptatita, în baza legii, la un moment dat, să solicite taxa pe valoarea adăugată de la plătitorii taxei, chiar dacă plata acesteia este stabilită prin lege la o altă dată.

(3) Faptul generator al taxei intervine şi taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, cu excepţiile prevăzute în prezentul titlu.

(4) Livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. a) şi art. 129 alin. (2) lit. a), care se efectuează continuu, dând loc la decontări sau plati succesive, cum sunt gazele naturale, apa, serviciile telefonice, energia electrica şi altele asemenea, se considera ca sunt efectuate în momentul expirării perioadelor la care se referă aceste decontări sau plati.

(5) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipata faptului generator şi intervine:

a) la data la care este emisă o factura fiscală, înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii;

b) la data încasării avansului, în cazul în care se încasează avansuri înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Se exceptează de la aceasta prevedere avansurile încasate pentru plata importurilor şi a drepturilor vamale stabilite, potrivit legii, şi orice avansuri încasate pentru operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau care nu sunt în sfera de aplicare a taxei. Prin avansuri se înţelege încasarea parţială sau integrală a contravalorii bunurilor sau serviciilor, înaintea livrării, respectiv a prestării.

(6) Prin derogare de la alin. (5), în cazul construirii unui bun imobil, antreprenorul general poate opta pentru ca exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată sa intervină la data livrării bunului imobil, în condiţii stabilite prin norme.

Norme metodologice:

16. (1) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, antreprenorii pot sa opteze pentru plata taxei pe valoarea adăugată la data la care ia naştere faptul generator al taxei, respectiv data livrării, pentru lucrările imobiliare care îndeplinesc una dintre următoarele condiţii:

a) sunt executate în cadrul unui contract unic care prevede obligaţia antreprenorului de a asigura procurarea, instalarea sau încorporarea bunurilor mobile în lucrarea respectiva;

b) valoarea bunurilor încorporate în lucrările imobiliare depăşeşte 50% din preţul negociat între antreprenor şi beneficiar.

(2) Opţiunea se comunică organului fiscal teritorial la care antreprenorul este înregistrat ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, printr-o declaraţie prin care acesta se obliga sa colecteze, la data livrării, taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor care se încadrează în prevederile alin. (1). Declaraţia de opţiune se comunică pentru fiecare lucrare imobiliară.

(3) După comunicarea opţiunii se interzice antreprenorilor facturarea taxei pe valoarea adăugată înainte de data livrării pentru lucrările imobiliare respective.

(4) Nerespectarea condiţiilor prevăzute la alin. (1)-(3) atrage anularea opţiunii şi obligarea la colectarea taxei pe valoarea adăugată aferente avansurilor încasate.

(5) Antreprenorul poate renunţa oricând la aceasta opţiune, situaţie în care are obligaţia de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă avansurilor încasate.

(6) În situaţiile prevăzute la alin. (4) şi (5), taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data încasării avansurilor.

Codul fiscal:

Faptul generator şi exigibilitatea - cazuri speciale

Art. 135. [...]

(6) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă sumelor constituite drept garanţie pentru acoperirea eventualelor reclamaţii privind calitatea lucrărilor de construcţii-montaj ia naştere la data încheierii procesului-verbal de recepţie definitivă sau, după caz, la data încasării sumelor, dacă încasarea este anterioară acestuia.

Norme metodologice:

16^1. (1) În cazul lucrărilor de construcţii-montaj, prevederile art. 135 alin. (6) din Codul fiscal stabilesc o altă dată la care ia naştere exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru o parte din lucrările executate corespunzătoare sumelor constituite drept garanţie de buna execuţie, respectiv la data încheierii procesului-verbal de recepţie definitivă sau, după caz, la data încasării sumelor, dacă încasarea este anterioară acestuia. Prevederile art. 135 alin. (6) din Codul fiscal sunt aplicabile numai în situaţia în care garanţiile de buna execuţie sunt reţinute din contravaloarea lucrărilor de construcţii-montaj prestate şi evidentiate ca atare în facturi fiscale. Dacă garanţia de buna execuţie este constituită prin scrisoare de garanţie bancară sau alte modalităţi, dar sumele constituite drept garanţie nu sunt reţinute din contravaloarea lucrărilor prestate şi nu sunt evidentiate ca atare în facturile fiscale de către constructori, nu sunt aplicabile prevederile art. 135 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Exemplu de evidenţiere în contabilitate a acestor operaţiuni, în situaţia în care contravaloarea lucrărilor de construcţii-montaj executate conform situaţiei de lucrări este de 1.000.000 lei, iar garanţia de buna execuţie este de 5% conform contractului, fiind reţinută din contravaloarea lucrărilor pe factura fiscală:

A. La constructor:

a) La emiterea facturii fiscale pentru situaţia de lucrări:

```
   411   =   %     1.190.000 lei
             704    1.000.000 lei
             4427     190.000 lei (1.000.000 lei x 19%)
şi concomitent:
  267  =  411   59.500 lei (1.000.000 x 5% + 9.500)
 4427  =  4428  9.500 lei (50.000 x 19%).
```

b) La încasarea garanţiilor sau la data procesului-verbal de recepţie definitivă:

```
  512  =  267   59.500 lei (numai în situaţia în care garanţia
                este efectiv încasată)
 4428  =  4427  9.500 lei (înregistrarea se efectuează chiar şi
                în situaţia în care garanţia nu este încasată la
                data procesului-verbal de recepţie definitivă).
```

B. La beneficiar:

a) La primirea facturii fiscale de la constructor, în care s-au consemnat garanţiile constituite:

```
   %   =   404    1.190.000 lei
  231            1.000.000 lei
 4426              190.000 lei
şi concomitent:
  404  =  167      59.500 lei
 4428  =  4426      9.500 lei.
```

b) La achitarea garanţiei sau la data procesului-verbal de recepţie definitivă:

```
 4426  =  4428   9.500 lei (înregistrarea se efectuează chiar
                dacă garanţia nu este efectiv achitată la data
                procesului-verbal de recepţie definitivă)
  167  =  512    59.500 lei (înregistrarea se efectuează numai
                în situaţia în care garanţia este efectiv
                achitată).
```

Punctul 16^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 135, alin. (6) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 5, subpunctul 3 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Exigibilitatea pentru importul de bunuri

Art. 136. - În cazul unui import de bunuri, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data când se generează drepturi de import pentru bunurile respective, conform legislaţiei vamale în vigoare.

Norme metodologice:

16^2. În cazul importurilor de bunuri care sunt plasate în regimul de antrepozit fiscal prevăzut la art. 163 lit. c) din Codul fiscal, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă accizei, care, potrivit art. 139 alin. (1) din Codul fiscal, este cuprinsă în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, intervine la data la care acciza este exigibilă.

Punctul 16^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 136 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 4 al secţiunii E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul VII
Baza de impozitare

Baza de impozitare pentru operaţiuni în interiorul tarii

Art. 137. - (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), din tot ceea ce constituie contrapartida obţinută sau care urmează a fi obţinută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terţ, inclusiv subvenţiile direct legate de preţul acestor operaţiuni;

b) preţurile de achiziţie sau, în lipsa acestora, preţul de cost, determinat la momentul livrării, pentru operaţiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. e), alin. (4) şi (5). Dacă bunurile sunt mijloace fixe, preţul de achiziţie sau preţul de cost se ajusteaza, astfel cum se prevede în norme;

c) suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru executarea prestărilor de servicii pentru operaţiunile prevăzute la art. 129 alin. (3).

(2) Se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată:

a) impozitele, taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum ar fi: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, decontate cumpărătorului sau clientului.

Norme metodologice:

17. (1) Potrivit art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvenţiile primite de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, legate direct de preţul bunurilor livrate şi/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată. Se considera ca subvenţiile sunt legate direct de preţ dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) preţul livrării/tariful prestării pe unitatea de măsura al bunurilor şi/sau al serviciilor este impus prin lege sau prin decizii ale consiliilor locale, inclusiv sau exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

b) subvenţia acordată este concret determinabilă în preţul bunurilor şi/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsura a bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual.

(2) În situaţia în care preţul de referinţa care trebuie facturat către beneficiar este stabilit incluzând şi subvenţia acordată, iar subvenţia se acordă pe preţul pe unitatea de măsura, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, furnizorul colectează taxa pe valoarea adăugată aferentă preţului de referinţa, iar beneficiarul suporta taxa pe valoarea adăugată aferentă acestui preţ, astfel:

a) Dacă subvenţia nu acoperă integral preţul de referinţa, facturarea se face după modelul prezentat în următorul exemplu:

- preţul de referinţa 300 unităţi x 19% =
(baza de impozitare) 57 unităţi T.V.A.
- subvenţia acordată 100 unităţi
(33,33% din preţul de referinţa)

Preţ subventionat (300-100) 200 unităţi + 57 (T.V.A. asupra preţului de referinţa) = 257 unităţi - de încasat de la beneficiar.

b) Dacă preţul de referinţa este subventionat 100%, cumpărătorul suporta numai taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia. Facturarea bunurilor sau a serviciilor se face după modelul prezentat mai jos:

- preţul de referinţa 300 unităţi x 19% =
(baza de impozitare) 57 unităţi T.V.A.
- subvenţia acordată (100%) 300 unităţi

Preţ de referinţa subventionat 0 + 57 (T.V.A. asupra preţului de referinţa) = 57 unităţi - de încasat de la beneficiar.

(3) În situaţia în care preţul de referinţa care trebuie facturat beneficiarului este stabilit exclusiv subvenţia acordată, iar subvenţia se acordă pe unitatea de măsura, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, furnizorul colectează taxa pe valoarea adăugată aferentă preţului de referinţa şi asupra subventiei încasate, iar beneficiarul suporta numai taxa pe valoarea adăugată aferentă preţului de referinţa. Facturarea se face după modelul prezentat mai jos:

- preţul impus care trebuie
facturat beneficiarilor,
inclusiv T.V.A. 130 unităţi
- din care T.V.A. colectata

(130 x 15,966%) 21 unităţi
Preţul de 130 de unităţi (109 + 21 T.V.A.) se factureaza şi se încasează de la beneficiar. Furnizorul primeşte o subvenţie de 100 de unităţi şi în mod distinct T.V.A. aferentă subventiei de 19 unităţi. La data încasării subventiei, furnizorul colectează taxa pe valoarea adăugată aferentă subventiei (19 unităţi).

(4) Nu intră în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată subvenţiile sau alocaţiile primite de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, care nu sunt legate direct de preţul de vânzare al bunurilor livrate sau al serviciilor prestate, cum sunt: ajutoarele de stat acordate companiilor, societăţilor naţionale şi societăţilor comerciale din industria miniera, sprijinul acordat producătorilor agricoli pentru terenurile agricole cultivate, subvenţiile acordate producătorilor agricoli din sectorul animalier pentru creşterea producţiei de carne şi a efectivelor de animale, subvenţiile pentru acoperirea cheltuielilor cu energia electrica pentru irigaţii, subvenţiile pentru acoperirea cheltuielilor de transport public local, subvenţiile acordate pentru efectuarea de investiţii proprii şi orice alte subvenţii care nu îndeplinesc cerinţele menţionate la alin. (1).

18. (1) Pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii contractate în valută, a căror decontare se face în lei la cursul de schimb valutar din ziua plăţii, baza de impozitare se corecteaza cu diferenţa de preţ rezultată ca urmare a modificării cursului pieţei valutare în vigoare la data încasării faţă de cel utilizat la data livrării/prestării. Furnizorul /prestatorul este obligat sa emita factura fiscală pentru diferenţe de preţ în plus sau în minus. Pentru facturile de avansuri, regularizarea se efectuează astfel: la data livrării/prestării facturile de avans se storneaza integral şi se emite factura fiscală pentru contravaloarea integrală a bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate, în care baza de impozitare se determina prin însumarea sumelor evidentiate în facturile de avans la cursul de schimb valutar din data încasării fiecărui avans, evidentiindu-se şi taxa pe valoarea adăugată aferentă, astfel încât suma facturată beneficiarului sa nu fie majorată artificial, respectiv redusă, datorită creşterii/descresterii cursului de schimb de la data livrării/prestării faţă de cel de la data încasării de avansuri. În cazul în care exista diferenţe în valută între contravaloarea integrală a bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate şi suma avansurilor încasate, aceasta va fi convertită în lei la cursul de schimb valutar din data emiterii facturii, calculandu-se şi taxa pe valoarea adăugată aferentă.

(2) Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii taxabile, contractate şi decontate în valută, baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată se determina prin convertirea în lei a valutei la cursul valutar stabilit de Banca Naţionala a României din data la care intervine exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operaţiunea în cauza. Astfel de decontări în valută pot interveni în cazul livrării de bunuri sau prestării de servicii de către o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în străinătate, care desfăşoară operaţiuni în România având reprezentant fiscal sau sediu permanent, ori în cazul în care o persoană impozabilă stabilită în străinătate nu realizează operaţiuni taxabile în România, dar cumpara bunuri sau este beneficiar al unor prestări de servicii în calitate de nerezident, al operaţiunilor din zonele libere care sunt decontate în valută şi al oricăror altor operaţiuni pentru care normele Băncii Naţionale a României permit decontarea în valută pe teritoriul României. În cazul încasării de avansuri înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operaţiunii.

Exemplu: O societate (A) încasează un avans de 1.000 euro drept avans pentru livrarea unui automobil de la o alta societate (B) care este o persoană impozabilă cu sediul în străinătate şi funcţionează în România prin reprezentant fiscal. Societatea A va emite pe lângă factura externa şi o factura fiscală în lei către reprezentantul fiscal al persoanei străine la cursul de 42.000 lei/euro, valabil la data încasării avansului.
Baza de impozitare a T.V.A. = 1.000 euro x 42.000 lei/euro = 42.000.000 lei.
Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 42.000.000 x 19% = 7.980.000 lei.
După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costa 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 43.000 lei/euro. Baza de impozitare T.V.A. se determina astfel: (1.000 euro x 42.000 lei/euro) + (4.000 euro x 43.000 lei/euro).

Punctul 18 din Normele metodologice de aplicare a art. 137, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 4 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

19. Baza de impozitare şi taxa pe valoarea adăugată corespunzătoare se determina integral la livrarea bunurilor şi /sau prestarea serviciilor. În cazul livrărilor de bunuri cu plata în rate în factura fiscală se înscriu baza de impozitare şi taxa pe valoarea adăugată aferentă, integral. Taxa pe valoarea adăugată aferentă ratelor care nu au ajuns la scadenta se înregistrează în contul 4428 "T.V.A. neexigibila", urmând ca, pe măsura ce aceasta devine exigibilă, să fie înregistrată în creditul contului 4427 "T.V.A. colectata" prin debitul contului 4428 "T.V.A. neexigibila", cu excepţia livrărilor de bunuri prevăzute la art. 160^1 din Codul fiscal, pentru care se aplică prevederile pct. 65^1. Pentru livrări cu plata în rate contractate în valută cu decontare în lei sau în valută, se aplică şi prevederile pct. 18.

Punctul 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 137, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5 al secţiunii E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

20. Baza de impozitare pentru echipamentul de lucru şi/sau de protecţie acordat salariaţilor este constituită din contravaloarea care este suportată de salariaţi. Dacă echipamentul de lucru şi/sau de protecţie nu este suportat de salariaţi, operaţiunea nu constituie livrare de bunuri.

21. (1) Baza de impozitare pentru mijloacele fixe constatate lipsa, care se cuprind în sfera taxei pe valoarea adăugată, conform art. 128 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, este constituită după cum urmează:

a) dacă lipsurile nu sunt imputabile, baza de impozitare este valoarea rămasă la care aceste bunuri sunt înregistrate în contabilitate, calculată în funcţie de amortizarea contabila. Dacă mijloacele fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero;

b) dacă lipsurile sunt imputabile, baza de impozitare este suma imputată, dar nu mai puţin decât valoarea rămasă a mijlocului fix. Pentru mijloacele fixe complet amortizate, baza de impozitare este suma imputată.

(2) În situaţiile prevăzute la art. 128 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru mijloace fixe este cea stabilită la alin. (1) lit. a).

Codul fiscal:

(3) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ acordate de furnizori direct clienţilor;

b) sumele reprezentând daune-interese stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă, penalizările şi orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parţială a obligaţiilor contractuale, dacă sunt percepute peste preţurile şi/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate;

c) dobânzile percepute pentru: plati cu întârziere, livrări cu plata în rate, operaţiuni de leasing;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfa şi clienţi, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de furnizor sau prestator în contul clientului şi care apoi se decontează acestuia;

f) taxa de reclama şi publicitate şi taxa hoteliera care sunt percepute de către autorităţile publice locale prin intermediul prestatorilor.

Norme metodologice:

22. (1) Rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ care nu se cuprind în baza de impozitare trebuie să fie reflectate în facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, să fie în beneficiul clientului şi sa nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau o contrapartida pentru o prestaţie oarecare.

(2) Sumele achitate de furnizor/prestator în contul clientului se decontează acestuia pe baza unei facturi fiscale pe care se înscrie menţiunea "factura de decontare - pentru plati în numele clientului", însoţită de copii de pe facturile achitate în numele clientului. În factura fiscală de decontare se evidenţiază facturile fiscale sau alte documente legal aprobate care au fost achitate, baza de impozitare şi taxa pe valoarea adăugată aferentă. Furnizorul/prestatorul nu exercita dreptul de deducere pentru sumele achitate în numele clientului şi nu colectează taxa pe valoarea adăugată din factura fiscală de decontare. De asemenea, nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri, sumele respective contabilizandu-se prin contul 462 "Creditori diversi", inclusiv taxa pe valoarea adăugată. Clientul are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în factura fiscală de decontare, însoţită de copiile de pe documentele fiscale în baza cărora a fost întocmită.

(3) Ambalajele care circulă între furnizorii de marfa şi clienţi prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă beneficiarii nu deţin cantităţile de ambalaje necesare efectuării schimbului şi achită o garanţie bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unităţi care au obligaţia utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanţiei băneşti încasate pentru ambalaje se evidenţiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxa pe valoarea adăugată. Restituirea garanţiilor băneşti nu se reflecta în documente fiscale.

(4) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanţii băneşti au obligaţia sa comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantităţile de ambalaje scoase din evidenta ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeaşi natură. În termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, furnizorii de ambalaje sunt obligaţi sa factureze cu taxa pe valoarea adăugată cantităţile de ambalaje respective. Dacă garanţiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidentei vechimii garanţiilor primite şi nerestituite, se va colecta taxa pe valoarea adăugată pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanţii mai vechi de 1 an calendaristic.

Codul fiscal:

Ajustarea bazei de impozitare

Art. 138. - Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată se ajusteaza în următoarele situaţii:

a) dacă au fost emise facturi fiscale şi, ulterior, operaţiunea este anulată total sau parţial, înainte de livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parţiale privind cantitatea, calitatea sau preţurile bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;

c) în situaţia în care reducerile de preţ, prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a), sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor, precum şi în cazul majorării preţului ulterior livrării sau prestării;

d) contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate nu se poate incasa din cauza falimentului beneficiarului; ajustarea este permisă începând cu data de la care se declara falimentul;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expediat marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Norme metodologice:

23. (1) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 138 lit. d) din Codul fiscal, este efectuată de furnizori/prestatori şi este permisă numai în situaţia în care data declarării falimentului beneficiarilor intervine după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile fiscale emise înainte de această dată, dacă contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate incasa din cauza falimentului beneficiarului. În accepţiunea Codului fiscal, data declarării falimentului este data pronunţării hotărârii judecătoreşti finale de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 64 /1995 privind procedura reorganizării judiciare şi a falimentului, republicată, hotărâre rămasă definitivă şi irevocabilă. Beneficiarii au obligaţia sa ajusteze dreptul de deducere exercitat iniţial, potrivit prevederilor pct. 50 alin. (6) din prezentele norme metodologice, numai pentru operaţiunile prevăzute la art. 138 lit. a), b), c) şi e) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 138 lit. b) din Codul fiscal, returile de bunuri au acelaşi tratament ca şi refuzurile parţiale sau totale privind cantitatea, calitatea sau preţurile bunurilor livrate sau a serviciilor prestate.

(3) În cazul reducerilor de preţ acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice, în cadrul unor campanii promotionale, se considera ca aceste reduceri sunt acordate în beneficiul comercianţilor care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianţi s-au interpus unul ori mai mulţi intermediari cumpărători-revanzatori. Reflectarea acestor reduceri de preţ în facturi fiscale se realizează potrivit prevederilor pct. 59^1. Cupoanele valorice trebuie să conţină minimum următoarele elemente:

a) numele producătorului/distribuitorului care acorda reducerea de preţ în scopuri promotionale;

b) produsul pentru care se face promotia;

c) valoarea reducerii acordate în suma globală, care conţine şi taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, dar care nu se menţionează distinct în cupon;

d) termenul de valabilitate a cuponului;

e) menţiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreate în desfăşurarea promotiei în cauza;

f) instrucţiunile privind utilizarea acestor cupoane;

g) denumirea societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul;

Alin. (1) al punctului 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 138 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 5 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (1) al punctului 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 138 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6 al secţiunii E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (3) al punctului 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 138 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 1 din secţiunea D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul VIII
Cotele de taxa pe valoarea adăugată

Cota standard şi cota redusă

Art. 140. - (1) Cota standard a taxei pe valoarea adăugată este de 19% şi se aplică asupra bazei de impozitare pentru orice operaţiune impozabilă care nu este scutită de taxa pe valoarea adăugată sau care nu este supusă cotei reduse a taxei pe valoarea adăugată.

(2) Cota redusă a taxei pe valoarea adăugată este de 9% şi se aplică asupra bazei de impozitare, pentru următoarele prestări de servicii şi/sau livrări de bunuri:

a) dreptul de intrare la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectura şi arheologice, grădini zoologice şi botanice, târguri, expoziţii, cinematografe;

b) livrarea de manuale şcolare, cărţi, ziare şi reviste, cu excepţia celor destinate exclusiv publicităţii;

c) livrările de proteze de orice fel şi accesoriile acestora, cu excepţia protezelor dentare;

d) livrările de produse ortopedice;

e) medicamente de uz uman şi veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(3) Cota de taxa pe valoarea adăugată aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator al taxei pe valoarea adăugată, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la art. 134 alin. (5) şi art. 135 alin. (2)-(5), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilitatii taxei.

(4) În cazul schimbărilor de cote, pentru operaţiunile prevăzute la art. 134 alin. (5), se va proceda la regularizare pentru a se aplică cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la art. 135 alin. (4), pentru care regularizarea se efectuează aplicând cota în vigoare la data exigibilitatii taxei.

(5) Cota aplicabilă pentru un import de bunuri este cea aplicată în interiorul tarii pentru livrarea aceluiaşi bun.

Litera a) a alin. (2) al art. 140 a fost modificată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

24. (1) Taxa pe valoarea adăugată se determina prin aplicarea cotei standard sau a cotei reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplica procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată, respectiv 19 x 100 /119 în cazul cotei standard şi 9 x 100/109 în cazul cotei reduse, atunci când preţul de vânzare include şi taxa pe valoarea adăugată. De regula preţul include taxa pe valoarea adăugată la livrarea de bunuri şi/sau prestarea de servicii direct către populaţie în situaţia în care nu este necesară emiterea unei facturi fiscale conform art. 155 alin. (9) din Codul fiscal, precum şi în orice situaţie în care prin natura operaţiunii sau conform prevederilor contractuale preţul include şi taxa pe valoarea adăugată.

25. Cota redusă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale şcolare, cărţi, ziare şi reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărţile şi manualele şcolare sunt tipariturile care au cod ISBN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărţi, ziare şi reviste care sunt destinate exclusiv publicităţii.

Punctul 25 din Normele metodologice de aplicare a art. 140, alin. (2), lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 6 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

26. Conform art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, se aplică cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată pentru protezele medicale şi accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată. Proteza medicală este un dispozitiv medical care amplifica, restabileste sau înlocuieşte zone din tesuturile moi sau dure, precum şi funcţii ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cat şi extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.

Punctul 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 140, alin. (2), lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 7 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

27. Conform art. 140 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, se aplică cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea tesuturilor moi ori dure, precum şi a unor funcţii ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale şi functionale ale sistemului neuromuscular şi scheletic, precum şi încălţămintea ortopedica realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele şi dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante şi/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părţi şi/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

Punctul 27 din Normele metodologice de aplicare a art. 140, alin. (2), lit. d) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 8 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

28. (1) Conform art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, se aplică cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situaţia în care costul micului dejun este inclus în preţul de cazare, cota redusă se aplică asupra preţului de cazare, fără a se defalca separat micul dejun. Orice unitate care intermediaza în nume propriu, dar în contul altei persoane, astfel de operaţiuni aplica cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată în baza art. 129 alin. (5) din Codul fiscal, dacă aplica un regim normal de taxa pe valoarea adăugată.

(2) În cazul pachetelor turistice sau al unor componente ale acestora, comercializate prin agenţii de turism, cota redusă pentru servicii de cazare sau de închiriere a terenurilor amenajate pentru camping poate fi aplicată numai în situaţia în care agenţiile de turism practica un regim normal de taxa pe valoarea adăugată, respectiv nu au aplicat regulile speciale prevăzute la pct. 68, iar contravaloarea acestor servicii este specificată separat în factura fiscală.

(3) Regula de la alin. (2) nu poate fi aplicată în cazul în care cazarea cuprinsă în pachetul turistic este efectuată de hoteluri sau alte unităţi cu funcţie similară din străinătate.

Alin. (1) al punctului 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 140, alin. (2), lit. f) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 9 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul IX
Operaţiuni scutite

Scutiri pentru operaţiunile din interiorul tarii

Art. 141. - (1) Următoarele operaţiuni de interes general sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) spitalizarea, ingrijirile medicale, inclusiv veterinare, şi operaţiunile strâns legate de acestea, desfăşurate de unităţi autorizate pentru astfel de activităţi, indiferent de forma de organizare, precum spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete şi laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală şi de diagnostic, baze de tratament şi recuperare, staţii de salvare şi alte unităţi autorizate sa desfăşoare astfel de activităţi, cantinele organizate pe lângă aceste unităţi, serviciile funerare prestate de unităţile sanitare;

Norme metodologice:

29. (1) În sensul art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, operaţiunile care sunt strâns legate de spitalizare, ingrijirile medicale, inclusiv cele veterinare, includ medicamentele, bandajele, protezele şi accesorii ale acestora, produsele ortopedice şi alte bunuri similare care sunt furnizate pacientilor la momentul tratamentului, precum şi hrana şi cazarea acestora în unităţile care asigura spitalizarea şi ingrijirile medicale.

(2) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare, efectuată de către persoane care nu oferă tratament medical, spitalizare sau tratament veterinar, precum farmaciile.

Codul fiscal:

d) transportul bolnavilor şi al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop;

Norme metodologice:

30. Este scutită de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 141 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, activitatea de transport al bolnavilor şi răniţilor cu vehicule special amenajate în acest sens, efectuată de staţiile de salvare sau de alte unităţi autorizate de Ministerul Sănătăţii pentru desfăşurarea acestei activităţi.

Codul fiscal:

g) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de asistenţa şi/sau protecţia socială, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social; serviciile de cazare, masa şi tratament, prestate de persoane impozabile care îşi desfăşoară activitatea în staţiuni balneoclimaterice, dacă au încheiat contracte cu Casa Naţionala de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi contravaloarea acestora este decontată pe bază de bilete de tratament;

Norme metodologice:

31. În sensul art. 141 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, entitatile recunoscute ca având caracter social sunt entităţi precum: căminele de bătrâni şi de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupationala, centrele de plasament autorizate sa desfăşoare activităţi de asistenţa socială.

Codul fiscal:

h) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de protecţia copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituţiile publice sau alte entităţi recunoscute ca având caracter social;

Norme metodologice:

32. Potrivit art. 141 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată prestările de servicii şi /sau livrările de bunuri care sunt strâns legate de protecţia copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social, cum sunt: centre-pilot pentru tineri cu handicap, case de copii, centre de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap, alte organisme care au ca obiect de activitate asigurarea supravegherii, întreţinerii, educării sau petrecerii timpului liber al tinerilor.

Codul fiscal:

i) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizatii fixate conform statutului, de organizaţii fără scop patrimonial ce au obiective de natura politica, sindicala, religioasă, patriotica, filozofica, filantropica, patronala, profesională sau civică, precum şi obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condiţiile în care aceasta scutire nu provoacă distorsiuni de concurenta;

Norme metodologice:

33. (1) Cuantumul cotizaţiilor la care se face referire în art. 141 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizaţiilor fără scop patrimonial.

(2) Camera de Comerţ şi Industrie a României şi a Municipiului Bucureşti şi camerele de comerţ şi industrie teritoriale sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată pentru activităţile desfăşurate în favoarea membrilor în contul cotizaţiilor încasate în baza art. 6 din Decretul-lege nr. 139/1990 privind camerele de comerţ şi industrie din România.

Codul fiscal:

j) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educaţiei fizice, efectuate de organizaţii fără scop patrimonial pentru persoanele care practica sportul sau educaţia fizica;

Norme metodologice:

34. Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 141 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, prestările de servicii ce au strânsă legătură cu practicarea sportului sau a educaţiei fizice, efectuate în beneficiul persoanelor care practica sportul sau educaţia fizica, de către organizaţii fără scop patrimonial, precum: cluburile sportive, bazele sportive de antrenament, hotelurile şi cantinele pentru uzul exclusiv al sportivilor. Nu sunt scutite încasările pentru publicitate, precum şi încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio şi la televiziune a manifestărilor sportive.

Codul fiscal:

k) prestările de servicii culturale, precum şi livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii, efectuate de instituţiile publice sau de organizaţii culturale nonprofit;

Litera k) a alin. (1) al art. 141 a fost modificată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

34^1. (1) Prestările de servicii culturale prevăzute de art. 141 alin. (1) lit. k din Codul fiscal, efectuate de instituţii publice sau de organizaţii culturale nonprofit, cuprind activităţi precum: reprezentatiile de teatru, opera, opereta şi alte reprezentaţii culturale similare, organizarea de expoziţii, festivaluri, restaurarea şi punerea în valoare a patrimoniului cultural mobil şi imobil. Livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broşuri, pliante şi alte materiale care popularizeaza un eveniment cultural.

(2) Cinematografele care sunt înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată la data de 1 iunie 2005 vor aplica cota de 19% de taxa pe valoarea adăugată în perioada 1-3 iunie 2005, iar începând cu data de 4 iunie 2005 vor aplica cota redusă de 9%. Cinematografele care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată la 1 iunie 2005 vor aplica prevederile art. 152 din Codul fiscal.

Punctul 34^1 Normele metodologice de aplicare a art. 141, alin. (1), lit. k) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2 din secţiunea D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

l) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operaţiuni sunt scutite, potrivit lit. a) şi lit. f)-k), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar şi organizate în profitul lor exclusiv, cu condiţia ca aceste scutiri sa nu producă distorsiuni concurentiale;

Norme metodologice:

35. Potrivit art. 141 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activităţi cum sunt: reprezentaţii teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziţii, concerte, conferinţe, cu condiţia ca veniturile obţinute din aceste activităţi sa servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

Codul fiscal:

m) activităţile specifice posturilor publice naţionale de radio şi de televiziune, cu excepţia activităţilor de publicitate şi altor activităţi de natura comercială;

Litera m) a alin. (1) al art. 141 a fost modificată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

36. (1) Prin posturi publice naţionale de radio şi televiziune se înţelege Societatea Română de Radiodifuziune şi Societatea Română de Televiziune, prevăzute de Legea nr. 41/1994 privind organizarea şi funcţionarea Societăţii Române de Radiodifuziune şi Societăţii Române de Televiziune, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Societăţile care au ca obiect difuzarea prin cablu a programelor audiovizuale au obligaţia să aplice regimul de taxare pentru abonamentele care se referă la perioade de difuzare ulterioare datei de 1 iunie 2005, indiferent dacă încasarea acestora s-a realizat în avans. Abonamentele restante, neîncasate pentru perioade de difuzare anterioare datei de 1 iunie 2005, nu se supun regimului de taxare, indiferent de data la care vor fi încasate.

Punctul 36 Normele metodologice de aplicare a art. 141, alin. (1), lit. m) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 3 din secţiunea D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

n) Abrogată;

Litera n) a alin. (1) al art. 141 a fost abrogată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

37. Abrogat.

Punctul 37 Normele metodologice de aplicare a art. 141, alin. (1), lit. n) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 4 din secţiunea D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(2) Alte operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor şi proiectelor, precum şi a acţiunilor cuprinse în Planul naţional de cercetare-dezvoltare şi inovare, în programele-nucleu şi în planurile sectoriale, prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum şi activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare finanţate în parteneriat internaţional, regional şi bilateral;

Norme metodologice:

38. La acordarea ajutorului de stat pentru operaţiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cumulat cu cel acordat în temeiul Ordonanţei Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, se vor avea în vedere prevederile Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările şi completările ulterioare, ale Regulamentului privind ajutorul de stat pentru cercetare şi dezvoltare, precum şi ale Regulamentului privind ajutorul de stat regional şi ajutorul de stat pentru întreprinderile mici şi mijlocii.

Codul fiscal:

c) prestările următoarelor servicii financiare şi bancare:

1. acordarea şi negocierea de credite şi administrarea creditului de către persoana care îl acorda;
2. acordarea, negocierea şi preluarea garanţiilor de credit sau a garanţiilor colaterale pentru credite, precum şi administrarea garanţiilor de credit de către persoana care acorda creditul;
3. orice operaţiune legată de depozite şi conturi financiare, inclusiv orice operaţiuni cu ordine de plată, transferuri de bani, instrumente de debit, carduri de credit sau de debit, cecuri sau alte instrumente de plată, precum şi operaţiuni de factoring;
4. emisiunea, transferul şi/sau orice alte operaţiuni cu moneda naţionala sau străină, cu excepţia monedelor sau a bancnotelor care sunt obiecte de colectie;
5. emisiunea, transferul şi/sau orice alte operaţiuni cu titluri de participare, titluri de creanţe, cu excepţia executării acestora, obligaţiuni, certificate, cambii, alte instrumente financiare sau alte valori mobiliare;

6. gestiunea fondurilor comune de plasament şi/sau a fondurilor comune de garantare a creanţelor efectuate de orice entităţi constituite în acest scop;

Norme metodologice:

39. (1) Scutirile de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal includ şi împrumuturile acordate de asociaţi/acţionari societăţilor comerciale în vederea asigurării resurselor financiare ale societăţii, orice alte împrumuturi băneşti acordate de persoane fizice sau juridice.

(2) Scutirile de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. c) pct. 5 din Codul fiscal cuprind şi transferul şi/sau orice alte operaţiuni cu părţi sociale şi acţiuni necotate la bursa.

Codul fiscal:

f) Abrogată;

Litera f) a alin. (2) al art. 141 a fost abrogată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

40. Abrogat.

Punctul 40 din Normele metodologice de aplicare a art. 141, alin. (2), lit. f) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 4 din secţiunea D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

g) lucrările de construcţii, amenajări, reparaţii şi întreţinere la monumentele care comemoreaza combatanti, eroi, victime ale războiului şi ale Revoluţiei din Decembrie 1989;

Norme metodologice:

41. Lucrările de construcţii, amenajări, reparaţii şi întreţinere la monumentele care comemoreaza combatanti, eroi, victime ale războiului şi ale Revoluţiei din Decembrie 1989 cuprind atât prestarea de serviciu, cat şi bunurile utilizate în scopul realizării acestor operaţiuni, menţionate în situaţiile de lucrări de către prestator.

Codul fiscal:

k) arendarea, concesionarea şi închirierea de bunuri imobile, cu următoarele excepţii:

1. operaţiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;
2. serviciile de parcare a vehiculelor;
3. închirierea utilajelor şi a maşinilor fixate în bunurile imobile;
4. închirierea seifurilor.

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la alin. (2) lit. k), în condiţiile stabilite prin norme.

.....

Dreptul de deducere

Art. 145 [...]

(10) În situaţiile prevăzute la art. 138, precum şi în alte cazuri specificate prin norme, taxa pe valoarea adăugată dedusă poate fi ajustata. Procedura de ajustare se stabileşte prin norme.

Norme metodologice:

42. (1) Pentru operaţiunile de leasing cu bunuri imobile nu se aplică scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută de art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 141 alin. (2) lit. k) pct. 3 din Codul fiscal, maşinile şi utilajele fixate în bunuri imobile sunt cele care pot fi detasate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor insesi.

(3) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată pot opta pentru aplicarea regimului de taxare pentru orice operaţiune prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal. Opţiunea de aplicare a regimului de taxare se notifica organelor fiscale teritoriale pe formularul prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice şi se aplică de la data înscrisă în notificare. În situaţia în care numai o parte dintr-un imobil este utilizata pentru realizarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal şi se optează pentru taxarea acestora, în notificarea transmisă organului fiscal se va înscrie în procente partea din imobil destinată acestor operaţiuni.

(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de impozite şi taxe, dar neinregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, precum şi cele nou-înfiinţate, dacă optează pentru regimul de taxare a operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal, trebuie să solicite în prealabil înregistrarea ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată. După dobândirea calităţii de plătitor de taxa pe valoarea adăugată vor notifica în scris

organele fiscale competente asupra bunurilor imobile sau părţilor de bunuri imobile, pentru care optează pentru regimul de taxare urmând procedura descrisă la alin. (3) şi (5).

(5) Persoanele care au optat pentru regimul de taxare pentru orice operaţiune prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal nu mai pot aplica regimul de scutire pentru operaţiunile respective timp de 5 ani. După această perioadă persoanele impozabile pot anula opţiunea. Formularul pentru notificarea anulării opţiunii, prevăzut în anexa nr. 2, se depune la organul fiscal la care persoanele impozabile sunt înregistrate ca plătitori de impozite şi taxe.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (5), persoanele care la data de 1 martie 2003 au optat tacit asupra taxarii operaţiunilor prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. o) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, pot renunţa oricând la aceasta opţiune în vederea aplicării regimului de scutire. Formularul pentru notificarea anulării opţiunii, prevăzut în anexa nr. 2, se depune la organul fiscal la care persoanele impozabile sunt înregistrate ca plătitori de impozite şi taxe. Dacă ulterior optează pentru taxare, trebuie să aplice prevederile alin. (5).

(7) Persoanele impozabile care aplica scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru oricare dintre operaţiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal au obligaţia sa ajusteze taxa pe valoarea adăugată dedusă pentru bunurile imobile achiziţionate, construite sau modernizate în ultimii 5 ani, proporţional cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizata pentru realizarea operaţiunilor scutite şi proporţional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de scutire. Ajustarea este operata într-o perioadă de 5 ani în cadrul cărora bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate ajustarea taxei deduse aferente acestor lucrări este operata, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizarii fiecărei lucrări de modernizare. Pentru ajustare, suma taxei pe valoarea adăugată pentru fiecare an reprezintă o cincime din taxa pe valoarea adăugată dedusă aferentă achiziţiei, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustarii lunare se împarte fiecare cincime la 12. Suma care nu poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de taxare, rezultatul se înmulţeşte cu ajustarea lunară. Fracţiunile de luna se considera luna întreaga. Taxa pe valoarea adăugată nedeductibila obţinută prin ajustare se înregistrează din punct de vedere contabil pe cheltuieli, precum şi în jurnalul pentru cumpărări şi se preia corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată pentru luna în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de scutire.

(8) Exemple de ajustare a dreptului de deducere prevăzute la alin. (7):

1. O persoana impozabilă dobândeşte la data de 15 iunie 2001, prin achiziţie sau investiţii, un bun imobil având o valoare de 30 miliarde lei. Activitatea persoanei impozabile cuprinde atât operaţiuni taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, cat şi operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată fără drept de deducere. Taxa pe valoarea adăugată aferentă acestui imobil a fost de 5,7 miliarde lei, din care s-au dedus 4,56 miliarde lei conform pro-rata definitivă de 80% din anul 2001. La sfârşitul anului 2002 taxa dedusă s-a recalculat conform art. 61 alin. (9) din Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 598/2002, cu modificările ulterioare, în funcţie de pro-rata definitivă de 70% pentru anul 2002, rezultând din recalculare suma de 570 milioane lei care s-a înregistrat pe cheltuieli. În anul 2002 au fost efectuate lucrări de modernizare care au mărit valoarea bunului imobil cu 10 miliarde lei, pentru care taxa pe valoarea adăugată aferentă este de 1,71 miliarde lei, din care s-a dedus suma de 1,2 miliarde lei, conform pro-rata definitivă de 70% din anul 2002. Lucrările de modernizare au fost finalizate în data de 9 iunie 2002. De la data de 1 martie 2003, persoana impozabilă închiriază imobilul astfel: 30% din bunul imobil în regim de scutire, iar pentru 70% din bunul imobil optează pentru aplicarea regimului de taxare. Ajustarea dreptului de deducere se efectuează astfel:

A. Ajustarea pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă dobândirii bunului imobil

- Taxa pe valoarea adăugată
aferentă bunului imobil 5.700 milioane lei
- Taxa dedusă iniţial 4.560 milioane lei
- Diferenţa de taxa rezultată
din recalculare la sfârşitul
anului 2002 570 milioane lei
- Taxa dedusă efectiv pentru
bunul imobil (4.560-570) 3.990 milioane lei
- Taxa dedusă aferentă părţii
din bunul imobil care este închiriată
în regim de scutire
3.990 milioane lei x 30% = 1.197 milioane lei
- Ajustarea pentru perioada 15 iunie 2001 -1 martie 2003
1.197 milioane lei : 5 ani = 239,4 milioane lei
239,4 milioane lei : 12 luni = 19,95 milioane lei
7 luni din 2001 + 12 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 21 de luni

21 de luni x 19,95 milioane lei = 418,95 milioane lei
1.197 milioane lei - 418,95 milioane lei = 778,05 milioane lei.
B. Ajustarea aferentă lucrării de modernizare din anul 2002
- Taxa pe valoarea adăugată dedusă
pentru modernizare 1.200 milioane lei
- Taxa dedusă pentru modernizare
aferentă părţii din bunul imobil care
este închiriată în regim de scutire
1.200 milioane lei x 30% = 360 milioane lei
- Ajustarea pentru perioada 9 iunie 2002 - 1 martie 2003
360 milioane lei : 5 ani = 72 milioane lei
72 milioane lei : 12 luni = 6 milioane lei
7 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 9 luni
9 luni x 6 milioane lei = 54 milioane lei
360 milioane lei - 54 milioane lei = 306 milioane lei.
Sumele de 778,05 milioane lei + 306 milioane lei, rezultate din ajustarile efectuate la lit. A şi B, reprezintă diferenţa de taxa care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna martie, în roşu, şi corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectiva.
2. Acelaşi exemplu, în situaţia în care persoana impozabilă nu a avut şi operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată în anul 2001:
A. Ajustarea pentru T.V.A. aferentă dobândirii bunului imobil
- Taxa dedusă iniţial 5.700 milioane lei
- Taxa dedusă aferentă părţii din
bunul imobil care este închiriată în
regim de scutire
5.700 milioane lei x 30% = 1.710 milioane lei
- Ajustarea pentru perioada 15 iunie 2001 -1 martie 2003
1.710 milioane lei : 5 ani = 342 milioane lei
342 milioane lei : 12 luni = 28,5 milioane lei
7 luni din 2001 + 12 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 21 de luni
21 de luni x 28,5 milioane lei = 598,5 milioane lei
1.710 milioane lei - 598,5 milioane lei = 1.111,5 milioane lei.
B. Ajustarea aferentă lucrării de modernizare din anul 2002
- Taxa pe valoarea adăugată dedusă
pentru modernizare 1.710 milioane lei
- Taxa dedusă pentru modernizare
aferentă părţii din bunul imobil care
este închiriată în regim de scutire
1.710 milioane lei x 30% = 513 milioane lei
- Ajustarea pentru perioada 9 iunie 2002 - 1 martie 2003
513 milioane lei : 5 ani = 102,6 milioane lei
102,6 milioane lei : 12 luni = 8,55 milioane lei
7 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 9 luni
9 luni x 8,55 milioane lei = 76,95 milioane lei
513 milioane lei - 76,95 milioane lei = 436,05 milioane lei
Sumele de 1.111,5 milioane lei + 436,05 milioane lei, rezultate din ajustarile efectuate la lit. A şi B, reprezintă diferenţa de taxa care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna martie, cu semnul minus, şi corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectiva.

(9) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată care trec de la regimul de scutire la cel de taxare pentru operaţiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal pot deduce din taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor imobile achiziţionate, construite sau modernizate în ultimii 5 ani, o sumă proporţională cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizata pentru aceste operaţiuni şi proporţional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Ajustarea se realizează într-o perioadă de 5 ani în cadrul cărora bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate, ajustarea taxei aferente acestor lucrări este operata, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizarii fiecărei lucrări de modernizare. Pentru ajustare se va tine cont de suma taxei pe valoarea adăugată pentru fiecare an, care reprezintă o cincime din taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiei, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustarii lunare se împarte fiecare cincime la 12. Stabilirea sumei care poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se

scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de scutire, iar rezultatul se înmulţeşte cu ajustarea lunară. Fracţiunile de luna se considera luna întreaga. Taxa pe valoarea adăugată dedusă se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări şi se preia corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de taxare.

(10) Exemple de ajustare a dreptului de deducere prevăzute la alin. (9):

1. Pe exemplul de la alin. (8) pct. 1, persoana impozabilă optează pentru regimul de taxare a operaţiunii de închiriere de la data de 1 octombrie 2004.

A. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente bunului

Bunul a fost utilizat 21 de luni în regim de taxare şi 19 luni în regim de scutire (10 luni din anul 2003 + 9 luni din anul 2004). Din cei 5 ani, perioada de ajustare, bunul va mai fi utilizat 20 de luni în regim de taxare. Persoana impozabilă are dreptul sa deducă taxa pe valoarea adăugată pentru 20 de luni, respectiv 19,95 milioane lei x 20 de luni = 399 milioane lei.

B. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente modernizării

Modernizarea a fost efectuată în luna iunie 2002. Bunul modernizat a fost utilizat 9 luni în regim de taxare şi 19 luni în regim de scutire. Din cei 5 ani, perioada de ajustare, bunul modernizat va mai fi utilizat 32 de luni în regim de taxare. Persoana impozabilă are dreptul sa deducă taxa pe valoarea adăugată pentru 32 de luni, respectiv 6 milioane lei x 32 de luni = 192 milioane lei.

Sumele de 399 milioane lei + 192 milioane lei se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări şi se preiau corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată.

2. Pe exemplul de la alin. (8) pct. 2, persoana impozabilă optează pentru taxarea operaţiunii de închiriere de la data de 1 octombrie 2004.

A. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente bunului

Bunul a fost utilizat 21 de luni în regim de taxare şi 19 luni în regim de scutire (10 luni din anul 2003 + 9 luni din anul 2004). Din cei 5 ani, perioada de recalculare, bunul va mai fi utilizat 20 de luni în regim de taxare. Persoana impozabilă are dreptul sa deducă taxa pe valoarea adăugată pentru 20 de luni, respectiv 28,5 milioane lei x 20 de luni = 570 milioane lei.

B. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente modernizării

Modernizarea a fost efectuată în luna iunie 2002. Bunul modernizat a fost utilizat 9 luni în regim de taxare şi 19 luni în regim de scutire. Din cei 5 ani, perioada de ajustare, bunul modernizat va mai fi utilizat 32 de luni în regim de taxare. Persoana impozabilă are dreptul sa deducă taxa pe valoarea adăugată pentru 32 de luni, respectiv 8,55 milioane lei x 32 de luni = 273,6 milioane lei.

Sumele de 570 milioane lei + 273,6 milioane lei se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări şi se preiau corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Scutiri pentru operaţiunile din interiorul tarii

Art. 141 [...]

(2) Alte operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată: [...]

1) livrările de bunuri care au fost afectate unei activităţi scutite în baza prezentului articol, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum şi livrările de bunuri a căror achiziţie a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere, conform art. 145 alin. (7) lit. b).

Norme metodologice:

43. Se încadrează în prevederile art. 141 alin. (2) lit. l) din Codul fiscal livrările de bunuri care au fost achiziţionate după data de 1 iulie 1993, dacă acestea au fost destinate realizării de operaţiuni scutite, pentru care nu s-a exercitat dreptul de deducere, precum şi livrările de bunuri a căror achiziţie a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform art. 145 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal. În cazul bunurilor pentru care s-a dedus taxa pe valoarea adăugată conform pro rata, scutirea se aplică proporţional cu taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibila prin aplicarea pro rata.

Punctul 43 din Normele metodologice de aplicare a art. 141, alin. (2), lit. l) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 10 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

44. Scutirile de taxa pe valoarea adăugată prevăzute de art. 141 din Codul fiscal sunt obligatorii, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal pentru care art. 141 alin. (3) din Codul fiscal prevede dreptul de opţiune pentru aplicarea regimului de taxare. Scutirile de taxa pe valoarea adăugată se aplică livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii realizate de orice persoană impozabilă. Dacă o persoană impozabilă

înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată a facturat în mod eronat cu taxa pe valoarea adăugată livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii scutite de taxa pe valoarea adăugată către beneficiari care au sediul activităţii economice sau un sediu permanent ori, în lipsa acestuia, domiciliul sau reşedinţa obişnuită în România, este obligată sa storneze facturile emise. Beneficiarii unor astfel de operaţiuni nu au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, aplicată în mod eronat pentru o operaţiune scutită; aceştia trebuie să solicite furnizorului /prestatorului stornarea facturii cu taxa pe valoarea adăugată şi emiterea unei noi facturi fără taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Scutiri la import

Art. 142. - Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată: [...]

d) importul de bunuri de către misiunile diplomatice şi birourile consulare, precum şi de către cetăţenii străini cu statut diplomatic sau consular în România, în condiţii de reciprocitate, potrivit procedurii stabilite prin norme;

Norme metodologice:

45. Scutirea se acordă de către birourile vamale de control şi vamuire, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea condiţiilor de reciprocitate legate de importul bunurilor.

Codul fiscal:

e) importul de bunuri efectuat de reprezentantele organismelor internaţionale şi interguvernamentale acreditate în România, precum şi de către cetăţenii străini angajaţi ai acestor organizaţii, în limitele şi în conformitate cu condiţiile precizate în convenţiile de înfiinţare a acestor organizaţii, potrivit procedurii stabilite prin norme;

Norme metodologice:

46. Scutirea se acordă de către birourile vamale de control şi vamuire, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor şi condiţiilor precizate în convenţiile de înfiinţare a acestor organizaţii.

Codul fiscal:

h) importul de bunuri primite în mod gratuit cu titlu de ajutoare sau donaţii destinate unor scopuri cu caracter religios, de apărare a sănătăţii, de apărare a tarii sau siguranţei naţionale, artistic, sportiv, de protecţie şi ameliorare a mediului, de protecţie şi conservare a monumentelor istorice şi de arhitectura, în condiţiile stabilite prin norme;

Norme metodologice:

47. (1) Scutirea se aplică de către birourile vamale de control şi vamuire, pe baza documentelor din care rezultă ca bunurile au fost primite fără obligaţii de plată şi a unei declaraţii pe propria răspundere semnate de reprezentantul legal al importatorului sau de persoana imputernicita de acesta, prin care se confirma ca bunurile sunt destinate scopurilor menţionate la art. 142 lit. h) din Codul fiscal, nu vor face obiectul unor comercializari ulterioare cel puţin 5 ani de la data importului şi vor fi folosite numai în scopurile pentru care au fost importate. Declaraţiile nereale atrag răspunderea potrivit legii. Declaraţia pe propria răspundere se întocmeşte în trei exemplare originale, dintre care un exemplar se depune la biroul vamal la care se face declaraţia vamală de import, un exemplar se depune la organul fiscal teritorial, iar al treilea exemplar se păstrează la documentele financiar-contabile ale beneficiarului. La schimbarea destinaţiei bunurilor, înainte de expirarea termenului de 5 ani, importatorii sunt obligaţi sa îndeplinească formalităţile legale privind importul mărfurilor şi sa achite taxa pe valoarea adăugată aferentă importului.

(2) Bunurile destinate apărării sănătăţii pentru care se acordă scutirea de taxa pe valoarea adăugată în baza art. 142 lit. h) din Codul fiscal sunt orice alte bunuri decât cele prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 59/2003 privind unele categorii de bunuri scutite de la plata datoriei vamale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 545/2003.

Codul fiscal:

i) importul de bunuri finanţate din împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, organisme internaţionale şi/sau organizaţii nonprofit din străinătate şi din ţara, în condiţiile stabilite prin norme;

Norme metodologice:

48. (1) Prin împrumuturi nerambursabile, în sensul art. 142 lit. i) din Codul fiscal, se înţelege împrumuturile băneşti acordate de guverne străine, de organisme internaţionale şi/sau de organizaţii nonprofit din străinătate şi din ţara unor beneficiari din România şi care sunt consemnate în acorduri, protocoale şi/sau înţelegeri, memorandumuri, încheiate cu guverne străine, organisme internaţionale sau organizaţii nonprofit din străinătate şi din ţara.

(2) Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru importul de bunuri finanţate direct din împrumuturi nerambursabile, acordate de organisme internaţionale sau de guverne străine, se acordă de către birourile vamale de control şi vamuire, pe baza documentelor care atesta ca acestea sunt finanţate din împrumuturi nerambursabile.

(3) Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru importul de bunuri finanţate direct din împrumuturi nerambursabile, acordate de organizaţii nonprofit şi de caritate din străinătate şi din ţara, se acordă de către

birourile vamale de control şi vamuire, pe baza documentelor care atesta ca acestea sunt finanţate din împrumuturi nerambursabile şi sunt destinate realizării unor scopuri cu caracter umanitar, social, filantropic, religios, de apărare a sănătăţii, cultural, artistic, educativ, ştiinţific, sportiv, de protecţie şi ameliorare a mediului, de protecţie şi conservare a monumentelor istorice şi de arhitectura. Documentele prin care se atesta sursa de finanţare şi destinaţia bunurilor importate sunt acorduri, protocoale şi/sau înţelegeri, memorandumuri, încheiate cu organizaţii nonprofit şi de caritate din străinătate şi din ţara.

(4) Organele de control fiscal şi ale Gărzii financiare urmăresc dacă se respecta destinaţia data bunurilor respective şi, în cazul în care se constata schimbarea acesteia în termen de 5 ani de la data intrării în ţara a bunurilor, vor sesiza organele vamale pentru luarea măsurilor ce decurg din aplicarea legii.

Codul fiscal:

j) importul următoarelor bunuri: bunurile de origine română, bunurile străine care, potrivit legii, devin proprietatea statului, bunurile reparate în străinătate sau bunurile care le înlocuiesc pe cele necorespunzătoare calitativ, returnate partenerilor externi în perioada de garanţie, bunurile care se înapoiază în ţara ca urmare a unei expedieri eronate, echipamentele pentru protecţia mediului, stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice:

49. (1) În sensul art. 142 lit. j) din Codul fiscal, bunurile străine care, potrivit legii, devin proprietatea statului sunt:

a) bunurile care sunt abandonate printr-o declaraţie scrisă data autorităţilor vamale;

b) bunurile pentru care la expirarea termenului de păstrare, acordat de autoritatea vamală, titularii nu au reglementat situaţia vamală a acestora;

c) bunurile confiscate de autorităţile competente potrivit legii.

(2) Ajutoarele de stat pentru protecţia mediului acordate în baza hotărârilor Guvernului vor fi notificate Consiliului Concurentei în vederea autorizării şi vor respecta prevederile Regulamentului privind ajutorul de stat pentru protecţia mediului.

Codul fiscal:

Capitolul X
Regimul deducerilor

Dreptul de deducere

Art. 145 [...]

(6) În condiţiile stabilite prin norme, se acordă dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii destinate realizării operaţiunilor prevăzute la alin. (3)-(5), efectuate de persoane impozabile înainte de înregistrarea ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, care nu aplica regimul special de scutire prevăzut la art. 152. [...]

(10) În situaţiile prevăzute la art. 138, precum şi în alte cazuri specificate prin norme, taxa pe valoarea adăugată dedusă poate fi ajustata. Procedura de ajustare se stabileşte prin norme.

.....

Deducerea taxei pentru persoanele impozabile cu regim mixt

Art. 147 [...]

(5) Bunurile şi serviciile pentru care nu se cunoaşte destinaţia în momentul achiziţiei, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere sau operaţiuni care nu dau drept de deducere ori pentru care nu se poate determina proporţia în care sunt sau vor fi utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, se evidenţiază într-un jurnal pentru cumpărări întocmit separat. Taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziţii se deduce pe bază de pro-rata. Prin excepţie, în cazul achiziţiilor destinate realizării de investiţii, care se prevăd ca vor fi utilizate atât pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, cat şi pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe parcursul procesului investitional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustata în conformitate cu procedura stabilită prin norme.

Norme metodologice:

50. (1) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată pot sa exercite dreptul de deducere pentru bunuri şi/sau servicii achiziţionate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată în următoarele cazuri:

a) în situaţia în care este o persoană impozabilă stabilită în străinătate şi trebuie să-şi desemneze un sediu permanent în România sau un reprezentant fiscal;

b) în caz de reorganizare, când o entitate juridică se divide şi în urma divizării iau naştere mai multe persoane impozabile;

c) în cazul unităţilor nou-înfiinţate, până la data obţinerii codului de identificare fiscală de plătitor de taxa pe valoarea adăugată.

(2) În cazul unor modificări legislative, în sensul trecerii de la operaţiuni care nu dau drept de deducere la operaţiuni care dau drept de deducere, persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată pot să-şi ajusteze dreptul de deducere pentru taxa aferentă bunurilor de natura stocurilor constatate pe bază de inventariere la data modificării intervenite, precum şi pentru bunuri de natura mijloacelor fixe care au fost achiziţionate cu cel mult 90 de zile anterior modificării intervenite. Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere.

(3) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) şi (2) trebuie îndeplinite următoarele cerinţe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să deţină o factura fiscală sau un alt document legal aprobat, prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziţionate.

(4) Persoanele impozabile care se înregistrează ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată datorită unor modificări legislative, în sensul trecerii de la operaţiuni care nu dau drept de deducere la operaţiuni care dau drept de deducere, pot să-şi exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată conform art. 145 alin. (11) şi (12) din Codul fiscal, la data înregistrării ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată.

(5) În cazul unor modificări legislative, în sensul trecerii de la operaţiuni care dau drept de deducere la operaţiuni care nu dau drept de deducere, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată trebuie să-şi ajusteze dreptul de deducere exercitat iniţial pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor de natura stocurilor constatate pe bază de inventariere la data modificării intervenite, precum şi pentru bunuri de natura mijloacelor fixe care au fost achiziţionate cu cel mult 90 de zile anterior modificării intervenite, care sunt destinate realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere. Ajustarea reprezintă în aceasta situaţie anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse iniţial.

(6) Pentru situaţiile prevăzute la art. 138 lit. a), b), c) şi e) din Codul fiscal beneficiarii sunt obligaţi să-şi ajusteze dreptul de deducere. În aceste situaţii ajustarea reprezintă anularea totală sau parţială a taxei pe valoarea adăugată deduse iniţial sau, în cazul prevăzut la art. 138 lit. c) din Codul fiscal, când preţurile se majorează ulterior livrării sau prestării, ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente majorării de preţ.

(7) Taxa pe valoarea adăugată dedusă pentru un obiectiv de investiţii, înainte de punerea în funcţiune a acestuia, se ajusteaza la sfârşitul anului calendaristic următor celui de punere în funcţiune a investiţiei, astfel:

a) dacă bunul obţinut prin investiţie este utilizat exclusiv pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, taxa pe valoarea adăugată dedusă iniţial se anulează integral. În cazul bunurilor imobile închiriate, concesionate sau arendate, pentru care persoana impozabilă aplica regimul de scutire pentru o parte din bunul imobil, ajustarea dreptului de deducere pentru partea respectiva se efectuează conform prevederilor pct. 42 alin. (7);

b) dacă bunul obţinut prin investiţie este utilizat atât pentru operaţiuni care dau drept de deducere, cat şi pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, taxa pe valoarea adăugată dedusă iniţial se recalculează pe bază de pro-rata definitivă determinata la sfârşitul anului calendaristic următor celui de punere în funcţiune a investiţiei.

Codul fiscal:

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcţie de felul operaţiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează sa îi fie livrate, şi pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează sa îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factura fiscală, care cuprinde informaţiile prevăzute la art. 155 alin. (8), şi este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) şi art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistraţi ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, justifica taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);

b) pentru importuri de bunuri, cu declaraţia vamală de import sau un act constatator emis de autorităţile vamale; pentru importurile care mai beneficiază de amânarea plăţii taxei în vama, conform alin. (2), se va prezenta şi documentul care confirma achitarea taxei pe valoarea adăugată.

(9) Prin normele de aplicare a prezentului titlu, se prevăd situaţiile în care se poate folosi un alt document decât cele prevăzute la alin. (8), pentru a justifica dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Norme metodologice:

51. (1) Justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal. În cazuri excepţionale de pierdere, sustragere sau distrugere a exemplarului original al documentului de justificare, deducerea poate fi justificată cu documentul reconstituit potrivit legii.

(2) Deducerea taxei pe valoarea adăugată trebuie justificată cu documentele prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal şi/sau cu alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară şi contabila şi a normelor metodologice privind

întocmirea şi utilizarea acestora, cu modificările ulterioare, sau prin ordine ale ministrului finanţelor publice emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, cu modificările ulterioare. Pentru carburanţii auto achizitionati taxa pe valoarea adăugată poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 28 /1999 privind obligaţia agenţilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, dacă sunt stampilate şi au înscrise denumirea cumpărătorului şi numărul de înmatriculare a autovehiculului. Pentru achiziţiile de bunuri supuse accizelor, pentru care prin lege se prevede utilizarea facturii fiscale speciale, documentul legal de deducere a taxei pe valoarea adăugată este exemplarul original al facturii fiscale speciale utilizate pentru circulaţia acestor produse. Facturile fiscale sau alte documente legale emise pe numele salariaţilor unei persoane impozabile aflaţi în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri sau alte unităţi similare, sunt documente legale de deducere a taxei pe valoarea adăugată, însoţite de decontul de deplasare.

Codul fiscal:

Perioada fiscală

Art. 146. - (1) Perioada fiscală pentru taxa pe valoarea adăugată este luna calendaristică.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru persoanele impozabile care nu au depăşit în cursul anului precedent o cifra de afaceri din operaţiuni taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere de 100.000 euro inclusiv, la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului precedent, perioada fiscală este trimestrul calendaristic.

.....

Deducerea taxei pentru persoanele impozabile cu regim mixt

Art. 147 [...]

(11) Regularizarea deducerilor operate după pro-rata provizorie se realizează prin aplicarea pro-rata definitivă asupra sumei taxei pe valoarea adăugată deductibile aferente achiziţiilor prevăzute la alin. (5). Diferenţa în plus sau în minus faţă de taxa dedusă, conform pro-rata provizorie, se înscrie pe un rând distinct în decontul ultimei perioade fiscale.

.....

Determinarea taxei de plată sau a sumei negative de taxa

Art. 148. - (1) În situaţia în care taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor şi serviciilor achiziţionate de o persoană impozabilă, care este dedusă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa pe valoarea adăugată colectata, aferentă operaţiunilor taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare suma negativa a taxei pe valoarea adăugată.

(2) În situaţia în care taxa pe valoarea adăugată aferentă operaţiunilor taxabile, exigibilă într-o perioadă fiscală, denumita taxa colectata, este mai mare decât taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor şi serviciilor achiziţionate, dedusă în acea perioada fiscală, rezultă o diferenţa denumita taxa pe valoarea adăugată de plată pentru perioada fiscală de raportare.

Norme metodologice:

52. (1) În perioada fiscală de raportare se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii, care devine exigibilă în acea perioada fiscală. Taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii, exigibilă în perioada fiscală de raportare, pentru care nu s-au primit documente de justificare a deducerii până la data depunerii decontului de taxa pe valoarea adăugată, se include în deconturile întocmite pentru perioadele fiscale următoare. Nu este permisă deducerea taxei pe valoarea adăugată în perioada fiscală de raportare dacă exigibilitatea intervine într-o perioadă fiscală viitoare.

(2) La persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, inclusiv cele cu regim mixt, în cursul unei perioade fiscale taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii se reflecta în contul 4426 «Taxa pe valoarea adăugată deductibilă», indiferent dacă sunt destinate realizării de operaţiuni care dau drept de deducere, total sau parţial, conform pro rata, sau de operaţiuni care nu dau drept de deducere.

(3) În cursul anului, diferenţele nedeductibile rezultate ca urmare a aplicării pro rata conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal sau taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibila conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal se înregistrează pe cheltuielile perioadei fiscale de raportare.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), persoanele impozabile cu regim mixt, care aplica pro rata provizorie în cursul anului, includ în valoarea de intrare a activelor amortizabile diferenţele nedeductibile rezultate ca urmare a aplicării pro rata conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal sau taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibila conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal.

(5) Taxa de dedus în plus, rezultată ca urmare a regularizării efectuate conform art. 147 alin. (11) din Codul fiscal, se înregistrează prin diminuarea cheltuielilor ultimei perioade fiscale, iar taxa de dedus în minus, prin majorarea cheltuielilor ultimei perioade fiscale.

(6) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, inclusiv cele cu regim mixt, trebuie să colecteze într-o perioadă fiscală taxa pe valoarea adăugată aferentă operaţiunilor taxabile care sunt

exigibile în aceeaşi perioadă fiscală. Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii, care este exigibilă în perioada fiscală de raportare, dar nu a fost evidenţiată în decontul de taxa pe valoarea adăugată al perioadei fiscale de raportare, se înscrie în deconturile perioadelor fiscale următoare.

(7) În cazul persoanelor impozabile, pentru care perioada fiscală este trimestrul, jurnalele de vânzări şi cumpărări se totalizează numai la sfârşitul fiecărui trimestru. Conturile de taxa pe valoarea adăugată nu se inchid la fiecare sfârşit de luna, ci numai la sfârşitul unui trimestru care reprezintă perioada fiscală în scopul aplicării taxei pe valoarea adăugată. Taxa de plată şi suma negativa a taxei pe valoarea adăugată se determina la finele perioadei fiscale, respectiv a trimestrului. Cifra de afaceri care serveşte drept referinţa la aplicarea art. 146 alin. (2) din Codul fiscal este constituită din suma, fără taxa pe valoarea adăugată, a livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv avansurile încasate în anul precedent pentru astfel de operaţiuni.

Punctul 52 din Normele metodologice de aplicare a art. 146 alin. (1) şi (2), art. 147 alin. (11) şi art. 148 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 din secţiunea D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Deducerea taxei pentru persoanele impozabile cu regim mixt

Art. 147 [...]

(7) Pro-rata se determina ca raport între: veniturile obţinute din operaţiuni care dau drept de deducere, inclusiv subvenţiile legate direct de preţul acestora, la numarator, iar la numitor veniturile de la numarator plus veniturile obţinute din operaţiuni care nu dau drept de deducere. În calculul pro-rata, la numitor se adauga alocaţiile, subvenţiile sau alte sume primite de la bugetul de stat sau bugetele locale, în scopul finanţării de activităţi scutite fără drept de deducere sau care nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Se exclud din calculul pro-rata veniturile financiare, dacă acestea sunt accesorii activităţii principale. Nu se includ în calculul pro-rata serviciile efectuate de prestatori stabiliţi în străinătate, astfel cum sunt definiţi la art. 151 alin. (2), pentru care beneficiarii au obligaţia plăţii taxei pe valoarea adăugată. Pro-rata se determina anual, situaţie în care elementele prevăzute la numitor şi numarator sunt cumulate pentru întregul an fiscal. Prin excepţie, aceasta poate fi determinata lunar sau trimestrial, după caz, conform alin. (13), situaţie în care elementele prevăzute la numitor şi numarator sunt cele efectiv realizate în cursul fiecărei luni, respectiv trimestru.

Norme metodologice:

52^1. În sensul alin. (7) al art. 147 din Codul fiscal, prin venituri financiare nu se înţelege veniturile financiare din punct de vedere contabil, ci veniturile din operaţiunile financiare şi bancare prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal.

Punctul 52^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 147, alin. (7) a fost introdus de punctul 8 al secţiunii E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Regularizarea şi rambursarea taxei

Art. 149 [...]

(5) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxa pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, decontul fiind şi cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă o persoană impozabilă solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, mai mic de 50 milioane lei inclusiv, aceasta fiind reportata obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.

Norme metodologice:

53. (1) Soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitat de persoana impozabilă la rambursare, prin decontul de taxa pe valoarea adăugată, nu se reportează în perioada fiscală următoare. În situaţia în care persoana impozabilă renunţa la cererea de rambursare, poate să preia suma respectiva în decontul de taxa pe valoarea adăugată ca suma reportata din perioada fiscală precedenta pentru care nu s-a depus cerere de rambursare. Renunţarea la cererea de rambursare trebuie să fie comunicată în scris organului fiscal teritorial pentru a fi operata în fişa de plătitor.

(2) Sumele solicitate la rambursare se înregistrează la sfârşitul perioadei fiscale într-un analitic separat al contului 4424. Sumele înregistrate în acest analitic nu pot fi luate în considerare pentru regularizările de taxa prevăzute de

art. 149 din Codul fiscal, cu excepţia cazurilor când s-a renunţat la cererea de rambursare cu respectarea prevederilor alin. (1).

(3) Cererile de rambursare/compensare a taxei pe valoarea adăugată, depuse o dată cu deconturile de taxa pe valoarea adăugată până la data de 31 decembrie 2003, nesolutionate până la această dată, precum şi cererile de rambursare/compensare aferente lunii decembrie 2003, care se depun o dată cu decontul lunii decembrie până la data de 25 ianuarie 2004 inclusiv, vor fi soluţionate conform prevederilor legale privind taxa pe valoarea adăugată în vigoare în luna pentru care s-a întocmit decontul de taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Capitolul XI
Plătitorii taxei pe valoarea adăugată

Reguli aplicabile în cazul persoanelor impozabile stabilite în străinătate

Art. 151. - (1) Dacă o persoană impozabilă stabilită în străinătate realizează prestări de servicii taxabile, pentru care locul prestării este considerat a fi în România, altele decât cele prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b), va proceda astfel:

a) prestatorul îşi poate desemna un reprezentant fiscal în România, care are obligaţia de a îndeplini, în numele persoanei stabilite în străinătate, toate obligaţiile prevăzute în prezentul titlu, inclusiv obligaţia de a solicita înregistrarea fiscală în scopul plăţii taxei pe valoarea adăugată, în numele persoanei stabilite în străinătate;

b) în cazul în care persoana stabilită în străinătate nu îşi desemnează un reprezentant fiscal în România, beneficiarul serviciilor datorează taxa pe valoarea adăugată, în numele prestatorului.

(2) Prin persoana impozabilă stabilită în străinătate se înţelege orice persoană care realizează activităţi economice de natura celor prevăzute la art. 127 alin. (2) şi care nu are în România sediul activităţii economice, domiciliul stabil sau un sediu permanent de la care serviciile sunt prestate sau livrările sunt efectuate.

(3) În cazul livrărilor de bunuri taxabile pentru care locul livrării este considerat a fi în România, efectuate de persoane stabilite în străinătate, acestea au obligaţia sa desemneze un reprezentant fiscal în România.

(4) Persoanele impozabile stabilite în străinătate, care desfăşoară operaţiuni scutite cu drept de deducere în România, au dreptul să-şi desemneze un reprezentant fiscal pentru aceste operaţiuni.

(5) Procedura desemnării reprezentantului fiscal pentru taxa pe valoarea adăugată se stabileşte prin norme.

Norme metodologice:

54. (1) Desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bază de cerere depusa de persoana impozabilă stabilită în străinătate la organul fiscal la care reprezentantul propus este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe. Cererea trebuie însoţită de:

a) declaraţia de începere a activităţii, care va cuprinde: data, volumul şi natura activităţii pe care o va desfăşura în România. Ulterior începerii activităţii, volumul şi natura activităţii pot fi modificate potrivit prevederilor contractuale, aceste modificări urmând a fi comunicate şi organului fiscal la care reprezentantul fiscal este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe;

b) copie de pe actul de constituire în străinătate a persoanei impozabile respective;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează sa îndeplinească obligaţiile ce îi revin conform legii şi în care aceasta trebuie să precizeze natura operaţiunilor şi valoarea estimată a acestora.

(2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operaţiunilor taxabile sau scutite cu drept de deducere, desfăşurate în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate. Nu se admite coexistenta mai multor reprezentanţi fiscali cu angajamente limitate. Pot fi desemnate ca reprezentanţi fiscali orice persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată.

(3) Organul fiscal verifica îndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile stabilite în străinătate, cat şi persoanei propuse ca reprezentant fiscal de aceasta. În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indica şi codul de identificare fiscală atribuit reprezentantului fiscal, care trebuie să fie diferit de codul de identificare fiscală atribuit pentru activitatea proprie a acestuia. În cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părţi, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor şi obligaţiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operaţiunile efectuate în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate, cu excepţia celor prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, atât timp cat durează mandatul sau. În situaţia în care mandatul reprezentantului fiscal încetează înainte de sfârşitul perioadei în care, potrivit legii, persoana impozabilă stabilită în străinătate ar avea obligaţia plăţii taxei pe valoarea adăugată în România, aceasta este obligată sa prelungească mandatul reprezentantului fiscal sau sa mandateze alt reprezentant fiscal pe perioada rămasă. Operaţiunile efectuate de reprezentantul fiscal

în numele persoanei impozabile stabilite în străinătate nu trebuie evidentiate în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal, acestea nefiind operaţiunile sale, ci ale persoanei pe care o reprezintă. Obligaţiile şi drepturile persoanei stabilite în străinătate privind aplicarea taxei pe valoarea adăugată aferente operaţiunilor efectuate în România sunt cele stabilite la titlul VI din Codul fiscal pentru orice altă persoană impozabilă română şi se exercită prin reprezentantul fiscal, mai puţin evidenţa contabilă, care nu este obligatorie. Prevederile art. 152 din Codul fiscal nu sunt aplicabile persoanelor impozabile stabilite în străinătate.

(5) Reprezentantul fiscal poate să renunţe la angajamentul asumat printr-o cerere adresată organului fiscal. În cerere trebuie să precizeze ultimul decont de taxa pe valoarea adăugată, pe care îl va depune în aceasta calitate, şi sa propună o dată ulterioară depunerii cererii, când va lua sfârşit mandatul sau. De asemenea, este obligat sa precizeze dacă renunţarea la mandat se datorează încetării activităţii în România a persoanei impozabile stabilite în străinătate. În cazul în care persoana impozabilă stabilită în străinătate îşi continua activitatea în România, cererea poate fi acceptată numai dacă persoana impozabilă stabilită în străinătate a întocmit toate formalităţile necesare desemnării unui alt reprezentant fiscal sau, după caz, şi-a înregistrat un sediu permanent în România pentru aceeaşi activitate.

(6) Persoana impozabilă stabilită în străinătate transmite reprezentantului fiscal factura externa destinată beneficiarului sau, fără a indica în această sumă taxei pe valoarea adăugată, precum şi doua copii de pe factura respectiva. Reprezentantul fiscal emite factura fiscală pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii din factura externa şi transmite beneficiarului exemplarul original al facturii fiscale împreună cu factura externa. Pentru determinarea bazei de impozitare se aplică prevederile pct. 18 alin. (1) sau (2), după caz, în funcţie de moneda în care se fac decontările. Prezentele norme metodologice nu instituie obligaţii privind moneda în care se fac decontările sau privind modalitatea în care se realizează decontările, respectiv prin reprezentantul fiscal, sau direct între persoana impozabilă stabilită în străinătate şi clienţii/furnizorii acesteia.

(7) Completarea facturii fiscale deroga de la normele legale privind circulaţia şi modul de completare a facturilor fiscale, fiind suficienta menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul, care este acelaşi cu numărul facturii externe, şi data emiterii facturii;

b) la rubrica "Furnizor" se completează numele şi adresa reprezentantului fiscal, codul de identificare fiscală atribuit pentru o persoană stabilită în străinătate şi numele persoanei stabilite în străinătate pe care o reprezintă;

c) numele, adresa şi codul de identificare fiscală ale beneficiarului, după caz, la rubrica "Cumpărător";

d) denumirea şi cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;

e) preţul unitar fără taxa pe valoarea adăugată şi baza de impozitare pentru fiecare cota sau scutire;

f) cota de taxa pe valoarea adăugată aplicată sau menţiunile: «scutit cu drept de deducere», «scutit fără drept de deducere», «neimpozabil», «supus regulilor speciale», după caz. Pentru operaţiunile supuse taxarii inverse se menţionează obligatoriu «taxare inversa»;

g) suma taxei pe valoarea adăugată pentru operaţiunile taxabile, cu excepţia cazurilor în care se aplică reguli speciale prevăzute prin prezentele norme metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal;

h) totalul de plată se completează în funcţie de prevederile contractuale, menţionându-se numai sumele decontate prin reprezentant fiscal.

(8) Reprezentantul fiscal depune decont de taxa pe valoarea adăugată pentru operaţiunile desfăşurate în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate pe care o reprezintă. În situaţia în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont pentru fiecare persoana impozabilă stabilită în străinătate pe care o reprezintă. Nu este permis reprezentantului fiscal să evidenţieze în decontul de taxa pe valoarea adăugată depus pentru activitatea proprie, pentru care este înregistrat ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, operaţiunile desfăşurate în numele persoanei impozabile stabilite în străinătate, pentru care depune un decont de taxa pe valoarea adăugată, separat.

(9) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în numele persoanei impozabile stabilite în străinătate, reprezentantul fiscal trebuie să deţină documentele originale prevăzute de lege. Furnizorii/prestatorii sunt obligaţi sa emita, pe lângă facturi fiscale care se predau reprezentantului fiscal, şi facturi externe pentru cumpărările efectuate din România de persoana impozabilă stabilită în străinătate.

Punctul 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 151 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 11 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Litera f) a alin. (7) al punctului 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 151 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de punctul 9 al secţiunii E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

55. (1) Dacă o activitate desfăşurată în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate implica obligativitatea înregistrării unui sediu permanent, astfel cum este definit la titlul I din Codul fiscal, aceasta nu mai

poate să îşi desemneze un reprezentant fiscal în România pentru respectiva activitate. Sediul permanent se înregistrează ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată şi îndeplineşte toate obligaţiile privind taxa pe valoarea adăugată care decurg din titlul VI din Codul fiscal şi din prezentele norme metodologice. Dacă persoana străină desfăşoară în România activităţi prin unul sau mai multe sedii permanente şi are şi alte activităţi care nu sunt legate de activitatea sediului/sediilor permanente, pentru care nu are obligaţia să-şi înregistreze sediu permanent, obligaţiile sale privind taxa pe valoarea adăugată vor fi îndeplinite de un reprezentant fiscal desemnat cu respectarea prevederilor de la pct. 54.

(2) Sediul permanent aplica o procedură asemănătoare celei stabilite pentru reprezentantul fiscal la pct. 54 alin. (6), (7) şi (9), factura fiscală fiind întocmită numai în scopul taxei pe valoarea adăugată. Se exceptează lit. b) a alin. (7) al pct. 54, unde se completează la rubrica "Furnizor" numele şi adresa sediului permanent al persoanei impozabile stabilite în străinătate, precum şi codul de identificare fiscală atribuit pentru sediul permanent.

(3) Dacă, ulterior desemnării unui reprezentant fiscal, persoanei impozabile stabilite în străinătate îi revine obligaţia înregistrării unuia sau mai multor sedii permanente pentru aceleaşi activităţi, drepturile şi obligaţiile privind taxa pe valoarea adăugată vor fi preluate de sediul/sediile permanent/permanente desemnat/desemnate pentru activitatea/activităţile respective. În situaţia în care pe lângă activităţile pentru care trebuie desemnat sediu permanent nu mai exista şi alte activităţi desfăşurate în România de persoana din străinătate, se va renunţa la reprezentantul fiscal. Dacă numai pentru o parte din activităţile persoanei din străinătate este necesară înregistrarea de sediu/sedii permanent/permanente, pentru restul activităţilor nelegate de activitatea sediului /sediilor permanent/permanente, drepturile şi obligaţiile privind taxa pe valoarea adăugată vor fi îndeplinite de reprezentantul fiscal desemnat.

Punctul 55 din Normele metodologice de aplicare a art. 151 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 12 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul XII
Regimul special de scutire

Sfera de aplicare şi regulile pentru regimul special de scutire

Art. 152. - (1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată persoanele impozabile a căror cifra de afaceri anuală, declarata sau realizată, este inferioară plafonului de 2 miliarde lei, denumit în continuare plafon de scutire, dar acestea pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adăugată.

(2) Persoanele impozabile nou-înfiinţate pot beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă declara ca vor realiza anual o cifra de afaceri estimată de până la 2 miliarde lei inclusiv şi nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adăugată. Persoanele impozabile înregistrate fiscal, care ulterior realizează operaţiuni sub plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), se considera ca sunt în regimul special de scutire, dacă nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adăugată.

(3) Persoanele impozabile, care depăşesc în cursul unui an fiscal plafonul de scutire, sunt obligate să solicite înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data constatării depăşirii. Pentru persoanele nou-înfiinţate, anul fiscal reprezintă perioada din anul calendaristic, reprezentată prin luni calendaristice scurse de la data înregistrării până la finele anului. Fracţiunile de luna vor fi considerate o luna calendaristică întreaga. Persoanele care se afla în regim special de scutire trebuie să ţină evidenta livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii, care intra sub incidenţa prezentului articol, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări. Data depăşirii plafonului este considerată sfârşitul lunii calendaristice în care a avut loc depăşirea de plafon. Până la data înregistrării ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal se va aplica regimul de scutire de taxa pe valoarea adăugată. În situaţia în care se constată că persoana în cauza a solicitat cu întârziere atribuirea calităţii de plătitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal, autoritatea fiscală este indreptatita să solicite plata taxei pe valoarea adăugată pe perioada scursa între data la care persoana în cauza avea obligaţia să solicite înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal şi data de la care înregistrarea a devenit efectivă, conform procedurii prevăzute prin norme.

(4) După depăşirea plafonului de scutire, persoanele impozabile nu mai pot solicita aplicarea regimului special, chiar dacă ulterior realizează cifre de afaceri anuale inferioare plafonului de scutire prevăzut de lege.

(5) Scutirea prevăzută de prezentul articol se aplică livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii efectuate de persoanele impozabile prevăzute la alin. (1).

(6) Cifra de afaceri care serveşte drept referinţa la aplicarea alin. (1) este constituită din suma, fără taxa pe valoarea adăugată, a livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii taxabile, incluzând şi operaţiunile scutite cu drept de deducere, potrivit art. 143 şi 144.

(7) Persoanele impozabile scutite potrivit dispoziţiilor prezentului articol nu au dreptul de deducere conform art. 145 şi nici nu pot sa înscrie taxa pe facturile lor. În cazul în care sunt beneficiari ai prestărilor de servicii prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) şi art. 151 alin. (1) lit. b), persoanele impozabile sunt obligate sa îndeplinească obligaţiile prevăzute la art. 155 alin. (4), art. 156 şi 157.

Norme metodologice:

56. (1) Regimul special de scutire prevede o scutire de taxa pe valoarea adăugată care operează asupra întregii activităţi a persoanei impozabile, indiferent ca operaţiunile desfăşurate sunt taxabile, scutite cu drept de deducere, scutite fără drept de deducere sau operaţiuni care nu sunt în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată nu pot aplica regimul special de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

(2) Prin persoane impozabile înregistrate fiscal care ulterior realizează operaţiuni sub plafonul de scutire, prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal, se înţelege persoanele impozabile care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, dar care sunt înregistrate fiscal şi ulterior înregistrării fiscale efectuează operaţiuni taxabile şi/sau operaţiuni scutite cu drept de deducere.

(3) În cazul persoanelor ale căror operaţiuni au fost scutite fără drept de deducere prin lege şi ulterior devin taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere în acelaşi an fiscal, la calculul plafonului de scutire vor fi luate numai operaţiunile efectuate de la data la care prin lege operaţiunile sunt taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere. În aplicarea acestui punct operaţiunile scutite fără drept de deducere sunt cele prevăzute de lege, exclusiv cele realizate în regimul special de scutire. Pentru depăşirea plafonului se ia în calcul numai suma, fără taxa pe valoarea adăugată, a livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii taxabile, inclusiv operaţiunile scutite cu drept de deducere, exclusiv avansurile încasate pentru operaţiuni taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere înainte de efectuarea livrării de bunuri sau a prestării de servicii.

(4) În cazul persoanelor impozabile care au depăşit plafonul de scutire, dar nu au solicitat înregistrarea ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată în regim normal, conform prevederilor art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, organele fiscale vor proceda astfel:

a) în situaţia în care abaterea de la prevederile legale se constata înainte de înregistrarea persoanelor impozabile ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, organul fiscal va solicita plata taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi trebuit sa o colecteze pe perioada scursa între data la care avea obligaţia să solicite înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal şi data constatării abaterii. Pe perioada cuprinsă între data constatării de către organele fiscale a nerespectării obligaţiei de a solicita înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată şi data înregistrării efective, persoana impozabilă aplica regimul special de scutire prevăzut de art. 152 din Codul fiscal, însă are obligaţia de a plati la buget taxa pe care ar fi trebuit sa o colecteze pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în această perioadă;

b) în situaţia în care abaterea de la prevederile legale se constata ulterior înregistrării ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată a persoanei impozabile, organele fiscale vor solicita plata la buget a taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi avut obligaţia sa o colecteze pe perioada scursa între data la care avea obligaţia să solicite înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată în regim normal şi data la care înregistrarea a devenit efectivă.

(5) În ambele situaţii prevăzute la alin. (4), la data înregistrării ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, persoana impozabilă beneficiază de dreptul de deducere aferent bunurilor achiziţionate, conform art. 145 alin. (11) şi (12) din Codul fiscal. Taxa pe valoarea adăugată dedusă se înscrie în primul decont de taxa pe valoarea adăugată depus la organul fiscal.

Alin. (3) al punctului 56 din Normele metodologice de aplicare a art. 152 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 10 al secţiunii E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul XIII
Obligaţiile plătitorilor de taxa pe valoarea adăugată

Definirea asocierilor din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată

Art. 154 - În înţelesul taxei pe valoarea adăugată, o asociere sau alta organizaţie care nu are personalitate juridică se considera a fi o persoană impozabilă separată, pentru acele activităţi economice desfăşurate de asociaţi sau parteneri în numele asociaţiei ori organizaţiei respective, cu excepţia asociaţiilor în participaţiune constituite exclusiv din persoane impozabile române.

Art. 154 a fost modificat de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

57. (1) Orice asociat sau partener al unei asocieri ori organizaţii fără personalitate juridică este considerat persoana impozabilă separată pentru acele activităţi economice care nu sunt desfăşurate în numele asocierii sau organizaţiei respective.

(2) Asocierile în participaţiune constituite exclusiv din persoane impozabile române nu dau naştere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint-venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică şi sunt constituite în temeiul Codului comercial sau al Codului civil, sunt tratate drept asocieri în participaţiune.

(3) În cazul asocierilor în participaţiune dintre persoane impozabile române şi persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, se aplică următoarele reguli:

a) asocierea constituie persoana impozabilă şi are dreptul să solicite înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată în situaţia în care prin contractul de asociere se prevede că asocierea nu este reprezentată faţă de terţi prin asociatul activ, ci acţionează în nume propriu în contul asociaţilor;

b) asocierea nu constituie persoana impozabilă şi nu se înregistrează ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, dacă prin contractul de asociere se prevede că asociatul activ reprezintă asocierea faţă de terţi. Dacă asociatul activ este persoana impozabilă română, acesta va aplica prevederile art. 156 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal. În cazul asocierilor în participaţiune constituite exclusiv din persoane stabilite în străinătate, asociatul activ trebuie să îşi desemneze în România un reprezentant fiscal sau, după caz, să îşi înregistreze un sediu permanent, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la titlul I din Codul fiscal pentru un astfel de sediu, şi apoi va aplica art. 156 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal.

Punctul 57 din Normele metodologice de aplicare a art. 154 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 7 al secţiunii D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Facturile fiscale

Art. 155. - (1) Orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, are obligaţia sa emita factura fiscală pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate, către fiecare beneficiar. Persoanele impozabile, care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, precum şi contribuabilii inactivi, ale căror certificate de înregistrare fiscală au fost suspendate prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, nu au dreptul sa emita facturi fiscale şi nici sa înscrie taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii efectuate către altă persoană, în orice documente emise. În situaţia în care contribuabilii inactivi menţionaţi emit facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, beneficiarii nu au dreptul să îşi exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în documentele respective. Prin norme se stabilesc situaţiile în care factura fiscală poate fi emisă şi de altă persoană decât cea care efectuează livrarea de bunuri. Persoanele impozabile cu regim mixt nu au obligaţia sa emita facturi fiscale pentru operaţiunile scutite fără drept de deducere sau care nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată; în funcţie de specificul activităţii, acestea pot emite alte documente prevăzute de lege pentru operaţiunile scutite fără drept de deducere sau care nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. În situaţia în care persoanele impozabile cu regim mixt utilizează factura fiscală pentru evidentierea livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii scutite fără drept de deducere sau care nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, acestea au obligaţia sa înscrie în dreptul operaţiunii menţiunea «scutit fără drept de deducere» sau «neimpozabil».

Alin. (1) al art. 155 a fost modificat de pct. 78 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Alin. (1) al art. 155 a fost modificat de pct. 12 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

(2) Pentru livrări de bunuri factura fiscală se emite la data livrării de bunuri, iar pentru prestări de servicii, cel mai târziu până la finele lunii în care prestarea a fost efectuată.

Alin. (2) al art. 155 a fost modificat de pct. 79 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

58. (1) Transferul proprietăţii bunurilor în executarea creanţelor, în situaţia în care bunurile au fost predate pe bază de înţelegere între debitor şi creditor, se consemnează în facturi fiscale de către debitor, dacă operaţiunea constituie livrare de bunuri.

(2) În cazul bunurilor supuse executării silite, care sunt valorificate prin organele de executare silită, dacă operaţiunea constituie livrare de bunuri, organelor de executare silită le revine obligaţia întocmirii facturii fiscale de

executare silită. Originalul facturii fiscale de executare silită se transmite cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înţelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită.

(3) Dacă organul de executare silită încasează contravaloarea bunurilor inclusiv taxa pe valoarea adăugată de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligaţia sa vireze taxa pe valoarea adăugată încasată la bugetul de stat în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie. Dacă, potrivit legii, cumpărătorul sau adjudecatarul are obligaţia sa plătească la unităţile Trezoreriei Statului taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu-i mai revin obligaţii referitoare la plata taxei pe valoarea adăugată. Dacă prin contract se prevede că plata bunurilor se face în rate, taxa pe valoarea adăugată se virează la bugetul de stat în termen de 5 zile lucrătoare de la data stabilită prin contract pentru plata ratelor, de către organul de executare silită sau, după caz, de cumpărător/ adjudecatar. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei pe valoarea adăugată debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru bunurile prevăzute la art. 160^1 din Codul fiscal, taxa pe valoarea adăugată fiind evidenţiată potrivit prevederilor pct. 65^1.

(4) Organele de executare silită înregistrează taxa pe valoarea adăugată din facturile fiscale de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoana înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, nu va evidenţia în decontul de taxa pe valoarea adăugată operaţiunile respective.

(5) În situaţia în care valorificarea bunurilor supuse executării silite a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidenta proprie operaţiunea de livrare de bunuri pe baza facturii fiscale de executare silită transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa pe valoarea adăugată colectata aferentă. În situaţia în care se prevede plata în rate a bunurilor, taxa pe valoarea adăugată se colectează la data stabilită prin contract pentru plata ratelor. Pe baza documentului de plată a taxei valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidenţiază suma achitată, cu semnul minus, în decontul de taxa pe valoarea adăugată la rândul de regularizări din rubrica «Taxa pe valoarea adăugată colectata» a decontului. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru bunurile prevăzute la art. 160^1 din Codul fiscal, taxa pe valoarea adăugată fiind evidenţiată potrivit prevederilor pct. 65^1.

(6) Cumpărătorii/adjudecatarii justifica dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pe baza facturilor fiscale de executare silită. În situaţia în care se prevede plata în rate a bunurilor, taxa pe valoarea adăugată se deduce la data stabilită pentru plata ratelor. Pentru bunurile prevăzute la art. 160^1 din Codul fiscal se aplică corespunzător normelor de aplicare prevăzute la pct. 65^1.

Punctul 58 din Normele metodologice de aplicare a art. 155, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 11 al secţiunii E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

59. (1) Persoanele impozabile care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată nu au dreptul sa emita facturi fiscale şi nici sa înscrie taxa pe valoarea adăugată pentru livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii către altă persoană în documentele emise. Orice persoană care încalcă aceste prevederi trebuie să vireze la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată încasată de la beneficiar. Beneficiarul nu are drept de deducere a taxei achitate unei persoane care nu este înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, dar poate solicita restituirea de la bugetul de stat a sumei achitate ca taxa nedatorata.

Pentru a beneficia de restituirea de la bugetul statului a taxei achitate furnizorului/prestatorului, beneficiarul trebuie să justifice ca taxa pe valoarea adăugată a fost plătită la bugetul de stat de către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru contribuabilii inactivi, ale căror certificate de înregistrare fiscală au fost suspendate prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) Pentru prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 155 alin. (4), (5) şi (6) din Codul fiscal, prestatorii sunt obligaţi sa emita facturi fiscale sau alte documente legal aprobate cel mai târziu până la finele lunii în care prestarea a fost efectuată. Pentru prestările de servicii decontate pe bază de situaţii de lucrări, cum sunt cele de construcţii-montaj, consultanţa, cercetare, expertize şi altele asemenea, data efectuării prestării de servicii se considera a fi data la care sunt întocmite situaţiile de lucrări şi, după caz, data acceptării de către beneficiar a situaţiilor de lucrări.

(3) În cazul livrării de bunuri imobile, data livrării, respectiv data la care se emite factura fiscală, este considerată data la care toate formalităţile impuse de lege sunt îndeplinite pentru a se face transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător. Orice facturare efectuată înainte de îndeplinirea formalităţilor impuse de lege pentru a se face transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător se considera facturare de avansuri, urmând a se regulariza prin stornarea facturilor de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri imobile.

Punctul 59 din Normele metodologice de aplicare a art. 155, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 11 al secţiunii E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

59^1. (1) În cazul reducerilor de preţ acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 23 alin. (3), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianţilor care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă iniţial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preţ au fost emise de producători/distribuitori către diversi intermediari cumpărători-revînzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali. În plus, în factura fiscală de reducere de preţ se va menţiona "reducere de preţ acordată în baza cupoanelor valorice".

(2) În cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăţi specializate în administrarea cupoanelor valorice, facturile de reduceri de preţ se întocmesc astfel:

a) producătorii/distribuitorii emit o singura factura fiscală cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preţ acordate în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente, care trebuie să cuprindă menţiunea "reduceri de preţ acordate în baza cupoanelor valorice conform anexei". Anexa trebuie să conţină informaţii din care să rezulte valoarea reducerilor de preţ acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice;

b) societăţile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singura factura fiscală cu semnul minus pentru toate bunurile în cauza, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preţ acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Aceste facturi fiscale trebuie să conţină menţiunea "reduceri de preţ acordate în baza cupoanelor valorice conform anexei". Anexa trebuie să conţină informaţii din care să rezulte valoarea reducerilor de preţ acordate de un producător /distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice.

Punctul 59^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 155, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 8 al secţiunii D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(4) Pentru prestările de servicii efectuate de prestatori stabiliţi în străinătate, pentru care beneficiarii au obligaţia plăţii taxei pe valoarea adăugată, aceştia din urma, dacă sunt înregistraţi ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, trebuie să autofactureze operaţiunile respective, prin emiterea unei facturi fiscale, la data primirii facturii prestatorului sau la data efectuării plăţii către prestator, în cazul în care nu s-a primit factura prestatorului până la această dată. Operaţiunile de leasing extern se autofactureaza de către beneficiarii din România, înregistraţi ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, la data stabilită prin contract pentru plata ratelor de leasing şi/sau la data plăţii de sume în avans. Persoanele care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată vor urma procedura prevăzută la art. 156 alin. (3). Regimul fiscal al facturilor fiscale emise prin autofacturare se stabileşte prin norme.

Norme metodologice:

60. (1) Numai persoanele înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată sunt obligate sa emita facturi fiscale prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal. Facturile fiscale emise prin autofacturare au un regim fiscal special şi nu generează venituri în contabilitatea persoanei emitente. Factura fiscală se emite numai dacă operaţiunile în cauza sunt taxabile şi numai în scopul taxei pe valoarea adăugată. Completarea acestor facturi deroga de la normele legale privind circulaţia şi modul de completare a facturilor fiscale, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul facturii va fi acelaşi cu numărul facturii prestatorului sau se atribuie un număr propriu dacă este o factura emisă pentru plati către prestator, pentru care nu s-a primit o factura;

b) data emiterii facturii;

c) numele şi adresa persoanei stabilite în străinătate, la rubrica furnizor;

d) numele, adresa şi codul de identificare fiscală de plătitor de taxa pe valoarea adăugată ale beneficiarului, la rubrica cumpărător;

e) denumirea serviciilor prestate;

f) valoarea serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, obţinută prin convertirea în lei a valutei în funcţie de cursul de schimb în vigoare la data prevăzută prin lege pentru emiterea facturii fiscale;

g) cota de taxa pe valoarea adăugată;

h) valoarea taxei pe valoarea adăugată.

(2) Informaţiile din factura fiscală emisă prin autofacturare se înscriu şi în jurnalele pentru cumpărări şi în jurnalele pentru vânzări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată respectiv, atât ca taxa colectata, cat şi ca taxa deductibilă.

(3) În cursul perioadei fiscale persoanele înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, care sunt beneficiari ai operaţiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) şi art. 151 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, reflecta taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor operaţiuni pe baza facturilor emise prin autofacturare prin înregistrarea contabila:

4426 = 4427

"Taxa pe valoarea adăugată deductibilă" = "Taxa pe valoarea adăugată colectata"

(4) Plătitorii de taxa pe valoarea adăugată cu regim mixt aplica şi prevederile art. 147 din Codul fiscal, în funcţie de destinaţia pe care o dau prestărilor, respectiv dacă sunt utilizate numai pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal - nu deduc taxa pe valoarea adăugată, dacă sunt destinate pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal - deduc integral taxa pe valoarea adăugată, iar dacă sunt destinate realizării atât de operaţiuni care nu dau drept de deducere, cat şi de operaţiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal deduc taxa pe valoarea adăugată aplicând pro-rata. La încheierea decontului de taxa pe valoarea adăugată, taxa nedeductibila se înregistrează în conturile de cheltuieli ale perioadei fiscale curente, potrivit prevederilor pct. 52 alin. (2).

(5) În situaţia în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constata că nu s-au îndeplinit obligaţiile prevăzute la alin. (1)-(4), vor proceda astfel:

a) dacă prestările de servicii respective sunt destinate exclusiv realizării de operaţiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor alin. (1)-(3), în perioada fiscală în care s-a finalizat controlul;

b) dacă prestările de servicii respective sunt destinate realizării de operaţiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferenţa dintre taxa colectata şi taxa dedusă potrivit pro-rata aplicabilă la data efectuării operaţiunii. În cazul în care controlul are loc în cursul anului fiscal în care operaţiunea a avut loc, pentru determinarea diferenţei menţionate se va avea în vedere pro-rata provizorie aplicată sau, după caz, pro-rata lunară sau trimestriala. Dacă controlul are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operaţiunea, pentru determinarea diferenţei menţionate se va avea în vedere pro-rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operaţiunea sau, după caz, pro-rata lunară sau trimestriala. Diferenţele astfel stabilite vor fi achitate în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

c) dacă prestările de servicii respective sunt destinate realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

d) pentru neplata în termenul stabilit de lege a sumelor constatate la lit. b) şi c) se datorează penalităţi de întârziere şi/sau dobânzi, după caz, calculate conform normelor procedurale în vigoare. Sumele respective nu se includ în deconturile privind taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

(7) Dacă plata pentru operaţiuni taxabile este încasată înainte ca bunurile să fie livrate sau înaintea finalizarii prestării serviciilor, factura fiscală trebuie să fie emisă în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la fiecare data când este încasat un avans, fără a depăşi finele lunii în care a avut loc încasarea.

Norme metodologice:

61. (1) Regularizarea facturilor fiscale emise pentru plati în avans se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeaşi factura fiscală pe care se evidenţiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii contractate în valută a căror decontare se face în lei la cursul de schimb valutar de la data încasării se aplică prevederile pct. 18. Persoanele impozabile care realizează activitate de vânzare de bunuri pe bază de contracte de vânzare-cumpărare către persoane fizice, cu plata esalonata sub forma de avansuri, livrarea bunurilor efectuandu-se după achitarea integrală a contravalorii mărfurilor contractate, nu au obligaţia sa întocmească facturi fiscale pentru avansurile încasate decât la livrarea bunurilor, iar pentru avansurile încasate taxa pe valoarea adăugată se colectează pe bază de borderou de vânzare (încasare).

(2) Pentru avansurile încasate pentru plata importurilor şi a drepturilor vamale de import persoanele impozabile nu au obligaţia sa emita facturi fiscale. Furnizorii pot emite facturi fiscale fără taxa pe valoarea adăugată pentru aceste avansuri, la solicitarea beneficiarilor. Regularizarea se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri.

(3) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată care au în structura subunitati tip sedii secundare - sucursale, agenţii, reprezentante sau alte asemenea unităţi fără personalitate juridică -, care nu

sunt înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, vor întocmi un singur decont de taxa pe valoarea adăugată pentru întreaga activitate.

Codul fiscal:

(8) Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informaţii:

a) seria şi numărul facturii;

b) data emiterii facturii;

c) numele, adresa şi codul de identificare fiscală ale persoanei care emite factura;

d) numele, adresa şi codul de identificare fiscală, după caz, ale beneficiarului de bunuri sau servicii;

e) denumirea şi cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;

f) preţul unitar fără taxa pe valoarea adăugată şi baza de impozitare pentru fiecare cota sau scutire;

g) cota de taxa pe valoarea adăugată aplicată sau menţiunile: scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil, supus regulilor speciale, după caz. Pentru operaţiunile supuse taxarii inverse se menţionează obligatoriu «taxare inversa»;

h) suma taxei pe valoarea adăugată de plată, pentru operaţiunile taxabile, cu excepţia cazurilor în care se aplică reguli speciale prevăzute prin norme metodologice.

Alin. (8) al art. 155 a fost modificat de pct. 79 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

62. (1) În situaţia în care se livreaza bunuri şi/sau se prestează servicii cu regimuri şi/sau cote diferite, acestea se pot consemna într-o singura factura fiscală, menţionându-se în dreptul fiecărui bun/serviciu regimul, respectiv cota de taxa pe valoarea adăugată. Menţiunea "neimpozabil" se evidenţiază pentru operaţiuni care nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, efectuate de persoane înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată.

(2) Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii prevăzute la art. 132 şi art. 133 alin. (2) lit. a), c) şi d) din Codul fiscal, pentru care locul livrării, respectiv locul prestării, nu este considerat a fi în România, efectuate de persoanele impozabile din România înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată către beneficiari persoane impozabile stabilite în străinătate, nu este obligatorie emiterea de facturi fiscale. Acestea se înregistrează în jurnalele de livrări pe baza facturilor externe emise.

Codul fiscal:

Evidenta operaţiunilor impozabile şi depunerea decontului

Art. 156 [...]

(2) Persoanele înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată trebuie să întocmească şi să depună la organul fiscal competent, pentru fiecare perioada fiscală, până la data de 25 a lunii următoare perioadei fiscale inclusiv, decontul de taxa pe valoarea adăugată, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanţelor Publice. Operaţiunile prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) şi art. 151 alin. (1) lit. b) vor fi evidentiate în decontul de taxa pe valoarea adăugată atât ca taxa colectata, cat şi ca taxa deductibilă. Pentru plătitorii de taxa pe valoarea adăugată în regim mixt se aplică prevederile art. 147, pentru determinarea taxei de dedus.

(3) Persoanele neinregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, care sunt beneficiari ai operaţiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) şi art. 151 alin. (1) lit. b), trebuie să întocmească un decont de taxa pe valoarea adăugată special, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanţelor Publice, pe care îl depun la organul fiscal competent numai atunci când realizează astfel de operaţiuni. Decontul se depune până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost primită factura prestatorului sau a fost efectuată plata către prestator, în cazul plăţilor fără factura. Pentru operaţiunile de leasing extern, decontul special se depune până la data de 25 a lunii următoare celei stabilite prin contract pentru plata ratelor de leasing şi/sau celei în care au fost efectuate plati în avans.

Norme metodologice:

63. (1) Pentru luna decembrie a anului 2003 persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată depun deconturi de taxa pe valoarea adăugată, conform modelului stabilit de Ministerul Finanţelor Publice în aplicarea Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată.

(2) Persoanele care sunt beneficiari ai operaţiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) şi art. 151 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal şi care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată nu întocmesc facturi fiscale prin autofacturare, fiind obligate la plata efectivă a taxei pe valoarea adăugată aferente acestor operaţiuni. Plata se face prin decontul special de taxa pe valoarea adăugată la termenele prevăzute la art. 156 alin. (3) din Codul fiscal. Cursul de schimb la care se converteste valuta în lei pentru a fi reflectată în decontul special este:

a) cel din data la care a fost primită factura prestatorului;

b) cel din data la care s-a efectuat o plata în avans către prestator, fără factura;

c) pentru operaţiunile de leasing nu se aplică prevederile lit. a) şi b), cursul de schimb fiind obligatoriu cel din data stabilită prin contract pentru plata ratelor şi/sau data la care s-au efectuat plati în avans, inclusiv plata în avans a ratei de leasing.

Codul fiscal:

Plata taxei pe valoarea adăugată la buget

Art. 157*) [...]

(2) Taxa pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri, cu excepţia celor scutite de taxa pe valoarea adăugată, se plăteşte la organul vamal, în conformitate cu regulile în vigoare privind plata drepturilor de import.

(3) Prin derogare de la alin. (2), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată care au obţinut certificatele de exonerare prevăzute la alin. (4), pentru următoarele:

a) importul de maşini industriale, utilaje tehnologice, instalaţii, echipamente, aparate de măsura şi control, automatizări, destinate realizării de investiţii, precum şi importul de maşini agricole şi mijloace de transport destinate realizării de activităţi productive;

b) importul de materii prime şi materiale consumabile care nu se produc sau sunt deficitare în ţara, stabilite prin norme, şi sunt destinate utilizării în cadrul activităţii economice a persoanei care realizează importul.

(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată, care efectuează importuri de natura celor prevăzute la alin. (3), trebuie să solicite eliberarea unui certificat de exonerare de la plata în vama a taxei pe valoarea adăugată, emis de către organele fiscale competente. Pot solicita eliberarea unui astfel de certificat numai persoanele care nu au obligaţii bugetare restante, reprezentând impozite, taxe, contribuţii, inclusiv contribuţiile individuale ale salariaţilor şi orice alte venituri bugetare, cu excepţia celor eşalonate şi/sau reesalonate la plata. Pe baza certificatelor prezentate de importatori, organele vamale au obligaţia sa acorde liberul de vama pentru bunurile importate. Procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vama a taxei pe valoarea adăugată se stabileşte prin norme.

(5) Importatorii care au obţinut certificatele de exonerare de la plata în vama a taxei pe valoarea adăugată evidenţiază taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor importate în decontul de taxa pe valoarea adăugată, atât ca taxa colectata, cat şi ca taxa deductibilă. Pentru plătitorii de taxa pe valoarea adăugată în regim mixt se aplică prevederile art. 147, pentru determinarea taxei de dedus.

Norme metodologice:

64. (1) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se stabilesc procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vama a taxei pe valoarea adăugată şi lista materiilor prime şi materialelor consumabile care nu se produc sau sunt deficitare în ţara.

(2) Importatorii care au obţinut certificate de exonerare de la plata taxei pe valoarea adăugată în vama evidenţiază taxa aferentă importului în jurnalele pentru cumpărări şi în jurnalele pentru vânzări, pe baza declaraţiei vamale de import sau, după caz, a actului constatator emis de autoritatea vamală, şi este preluată în decontul de taxa pe valoarea adăugată atât ca taxa colectata, cat şi ca taxa deductibilă.

(3) În cursul perioadei fiscale importatorii reflecta taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri prin înregistrarea contabila:

4426 = 4427

"Taxa pe valoarea "Taxa pe valoarea

adăugată deductibilă" adăugată colectata"

(4) Plătitorii de taxa pe valoarea adăugată cu regim mixt aplica şi prevederile art. 147 din Codul fiscal, în funcţie de destinaţia pe care o dau bunurilor importate, respectiv dacă sunt utilizate numai pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal - nu deduc taxa pe valoarea adăugată, dacă sunt destinate pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal - deduc integral taxa pe valoarea adăugată, iar dacă sunt destinate realizării atât de operaţiuni care nu dau drept de deducere, cat şi de operaţiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal - deduc taxa pe valoarea adăugată aplicând pro-rata. La încheierea decontului de taxa pe valoarea adăugată, taxa nedeductibila se înregistrează în conturile de cheltuieli ale perioadei fiscale curente potrivit prevederilor pct. 52 alin. (2).

(5) Pentru importatorii care nu îndeplinesc obligaţiile prevăzute la alin. (2)-(4) organele fiscale competente vor aplica următoarele măsuri:

a) dacă importurile respective sunt destinate exclusiv realizării de operaţiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor alin. (2) şi (3) în perioada fiscală în care s-a finalizat controlul;

b) dacă importurile respective sunt destinate realizării de operaţiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferenţa dintre taxa colectata şi taxa dedusă potrivit pro-rata aplicabilă la data efectuării operaţiunii. În cazul în care controlul are loc în cursul anului fiscal în care operaţiunea a avut loc, pentru determinarea diferenţei

menţionate se va avea în vedere pro-rata provizorie aplicată sau, după caz, prorata lunară ori trimestriala. Dacă controlul are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operaţiunea, pentru determinarea diferenţei menţionate se va avea în vedere pro-rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operaţiunea sau, după caz, pro-rata lunară ori trimestriala. Diferenţele astfel stabilite vor fi achitate în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

c) dacă importurile respective sunt destinate realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

d) pentru neplata în termenul stabilit de lege a sumelor constatate la lit. b) şi c) se datorează penalităţi de întârziere şi/sau dobânzi, după caz, calculate conform normelor procedurale în vigoare. Sumele respective nu se includ în deconturile privind taxa pe valoarea adăugată.

---

*) A se vedea şi ORDINUL nr. 1.219 din 12 august 2004 pentru aprobarea Normelor privind procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vama a taxei pe valoarea adăugată pentru importurile prevăzute la art. 157 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 737 din 16 august 2004.

Codul fiscal:

Responsabilitatea plătitorilor şi a organelor fiscale

Art. 158. - (1) Orice persoană obligată la plata taxei pe valoarea adăugată poarta răspunderea pentru calcularea corecta şi plata la termenul legal a taxei pe valoarea adăugată către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a deconturilor de taxa pe valoarea adăugată, prevăzute la art. 156 alin. (2) şi (3), la organul fiscal competent, conform prezentului titlu şi cu legislaţia vamală în vigoare.

(2) Taxa pe valoarea adăugată se administrează de către organele fiscale şi de autorităţile vamale, pe baza competentelor lor, asa cum sunt precizate în prezentul titlu, în normele procedurale în vigoare şi în legislaţia vamală în vigoare.

Norme metodologice:

65. Orice diferenţe de taxa pe valoarea adăugată de plată, constatate de organele de control, cu excepţia celor de la pct. 60 alin. (5) lit. a) şi pct. 64 alin. (5) lit. a), nu se includ în deconturile de taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Capitolul XIV
Dispoziţii comune

Măsuri de simplificare

Art. 160^1 - (1) Furnizorii şi beneficiarii bunurilor prevăzute la alin. (2) au obligaţia să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiţia obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cat şi beneficiarul să fie înregistraţi ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată.

(2) Bunurile pentru care se aplică măsurile simplificate sunt:

a) deşeurile şi resturile de metale feroase şi neferoase, precum şi materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deşeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;

b) terenurile de orice fel;

c) clădirile de orice fel sau părţi de clădire. Este considerată clădire orice construcţie legată nemijlocit de sol;

d) materialul lemnos. Prin normele metodologice de aplicare a Codului fiscal se vor nominaliza bunurile care se încadrează în categoria materialului lemnos;

e) abrogată.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin. (2) furnizorii sunt obligaţi sa înscrie menţiunea «taxare inversa». Furnizorii şi beneficiarii evidenţiază taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor livrări, respectiv achiziţii, în jurnalele de vânzări şi de cumpărări concomitent şi o înscriu în decontul de taxa pe valoarea adăugată, atât ca taxa colectata, cat şi ca taxa deductibilă, fără a avea loc plati efective între cele doua unităţi în ceea ce priveşte taxa pe valoarea adăugată.

(4) Beneficiarii care sunt plătitori de taxa pe valoarea adăugată cu regim mixt aplica şi prevederile art. 147, în funcţie de destinaţia pe care o dau achiziţiilor respective. Furnizorii deduc integral taxa pe valoarea adăugată la nivelul taxei colectate pentru livrările de bunuri pentru care au aplicat menţiunea «taxare inversa», chiar dacă sunt plătitori de taxa pe valoarea adăugată cu regim mixt.

(5) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cat şi beneficiarii. În situaţia în care furnizorul nu a menţionat «taxare inversa» în facturile fiscale emise pentru bunurile care se încadrează la

alin. (2), beneficiarul este obligat să aplice taxare inversa, respectiv sa nu facă plata taxei pe valoarea adăugată către furnizor, sa înscrie din proprie iniţiativă menţiunea «taxare inversa» în factura fiscală şi sa îndeplinească obligaţiile prevăzute la alin. (3).

Art. 160^1 a fost introdus de pct. 82 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Alin. (2) al art. 160^1 a fost modificat de pct. 13 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.
Alin. (5) al art. 160^1 a fost modificat de pct. 13 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.
Litera e) a alin. (2) al art. 160^1 a fost abrogată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:

65^1. - (1) Condiţia obligatorie prevăzută la art. 160^1 alin. (1) din Codul fiscal, pentru aplicarea măsurilor de simplificare, respectiv a taxarii inverse, este ca atât furnizorul, cat şi beneficiarul să fie persoane înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată. Nu se aplică taxare inversa în cazul în care vânzătorul sau cumpărătorul nu este persoana înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, pentru aceste operaţiuni aplicându-se regimul normal de taxa pe valoarea adăugată. Înregistrarea contabila 4426=4427 atât la cumpărător, cat şi la furnizor este denumita autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. În cazul vânzătorului, deducerea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei colectate este similară cu încasarea acesteia, iar la cumpărător, colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei înscrise în factura de achiziţii este echivalenta cu plata acesteia. Taxarea inversa se poate aplica la fiecare stadiu al circuitului economic, indiferent prin câte verigi se trece, dar se stopeaza atunci când nu mai sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 160^1 alin. (1) din Codul fiscal, respectiv când una dintre părţi nu este înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată. De exemplu, în cazul unei clădiri cumpărate de o persoană înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată de la un alt plătitor de taxa pe valoarea adăugată, se aplică taxare inversa, dar în situaţia în care clădirea ori o parte de clădire este vândută unei persoane fizice sau oricărei alte entităţi neinregistrate ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, nu se mai aplica taxarea inversa, ci regimul normal de taxa pe valoarea adăugată, respectiv furnizorul colectează taxa pe valoarea adăugată şi are dreptul s-o încaseze de la cumpărător.

(2) Bunurile care se încadrează în categoria material lemnos, prevăzute la art. 160^1 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, sunt următoarele: masa lemnoasă pe picior, precum şi materialul lemnos prevăzut la art. 2 lit. a) din Normele privind circulaţia materialelor lemnoase şi controlul circulaţiei acestora şi al instalaţiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 427/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) În înţelesul titlului VI din Codul fiscal, prin clădire se înţelege orice construcţie legată nemijlocit de sol, având una sau mai multe încăperi, şi care serveşte la adăpostirea de oameni, de animale şi/sau de bunuri mobile corporale. Prevederile art. 160^1 din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea ca atare a unei clădiri sau a unei părţi de clădire, dar nu se aplică pentru contractele de construcţii-montaj având ca obiect construirea unei clădiri sau a unei părţi de clădire, în acest caz lucrările de construcţii-montaj fiind considerate prestări de servicii.

(4) Sunt considerate părţi de clădire în sensul art. 160^1 din Codul fiscal, acele componente ale unui bun imobil care îndeplinesc cerinţele stipulate la alin. (3). Nu se considera a fi părţi de clădire bunurile mobile corporale care sunt utilizate pentru realizarea unei clădiri, cum ar fi: ascensoarele, ferestrele, aparatele de aer condiţionat, orice alte materiale utilizate pentru construcţia unei clădiri. Exemplu: dacă bunul imobil este un bloc de locuinţe, fiecare apartament sau palier de apartamente este la rândul lui o parte componenta a clădirii.

(5) Avansurilor încasate până la data de 31 decembrie 2004 inclusiv pentru livrările de bunuri prevăzute la art. 160^1 alin. (2) din Codul fiscal li se aplică regimul fiscal privind taxa pe valoarea adăugată, în vigoare la data încasării avansului. Regularizarea facturilor fiscale emise pentru plati în avans se realizează potrivit pct. 61. Operaţiunea de regularizare a avansurilor nu afectează aplicarea taxarii inverse la data facturarii livrării bunurilor. Exemplu: avans încasat pentru livrare de clădire în luna decembrie 2004 - 119 milioane lei (din care T.V.A. 19 milioane lei).

```
Înregistrări contabile la furnizor:
5121 = %        119 milioane lei
                ----------------
      419       100 milioane lei
      4427       19 milioane lei
Înregistrări contabile la beneficiar:
 %    =  5121   119 milioane lei
                ----------------
4426             19 milioane lei
409             100 milioane lei
```

Bunul este livrat în ianuarie 2005 cu o valoare de 1.000 milioane lei plus T.V.A. 190 milioane lei. La data livrării se efectuează regularizarea avansului şi se efectuează înregistrările contabile:

```
La furnizor:
411 = 7xx    1.000 milioane lei
4426 = 4427  171 milioane lei (190 milioane lei - 19 milioane lei
                care au fost şi rămân colectate)
419 = 411    100 milioane lei
La beneficiar:
2xx = 404    1.000 milioane lei
4426 = 4427  171 milioane lei (190 milioane lei - 19 milioane lei
                care au fost şi rămân deduse)
404 = 409    100 milioane lei
```

(6) Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de bunuri prevăzute la art. 160^1 alin. (2) din Codul fiscal, efectuate cu plata în rate până la data de 31 decembrie 2004 inclusiv, se regularizează astfel: furnizorii, respectiv beneficiarii, storneaza taxa pe valoarea adăugată aferentă ratelor a căror scadenta intervine după data de 1 ianuarie 2005, înregistrată în contul 4428 în corespondenta cu contul de clienţi, respectiv de furnizori, urmând să efectueze la fiecare data stipulată în contract pentru plata ratelor înregistrarea contabila 4426 = 4427 cu suma taxei pe valoarea adăugată aferentă fiecărei rate.

(7) În cazul avansurilor încasate după data de 1 ianuarie 2005 pentru livrările de bunuri prevăzute la art. 160^1 alin. (2) din Codul fiscal, facturile fiscale emise de către furnizori se întocmesc ca şi pentru orice alta operaţiune taxabila, având în plus menţiunea "taxare inversa". Taxa pe valoarea adăugată se aplică asupra sumei încasate în avans şi se înscrie în factura fiscală, fără să fie achitată de beneficiar. Totalul de plată al facturii fiscale de avans va fi mai mare decât avansul încasat cu suma taxei pe valoarea adăugată aferente. Pentru valoarea avansului, fără taxa pe valoarea adăugată, furnizorii vor efectua înregistrările contabile obişnuite pentru aceasta operaţiune, iar pentru suma taxei pe valoarea adăugată vor inregistra contabil 4426 = 4427. Factura fiscală se înregistrează atât în jurnalul de vânzări, cat şi în jurnalul de cumpărări, sumele fiind preluate corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată. Exemplu: avans încasat pentru o livrare de teren în suma de 100 milioane lei. Factura fiscală se emite în termenul prevăzut de lege pentru suma de 100 milioane lei plus T.V.A. 19%, respectiv 19 milioane lei. Suma de 19 milioane lei, reprezentând T.V.A., nu a fost încasată de la beneficiar, dar se factureaza acestuia.

(8) Livrările de bunuri prevăzute la art. 160^1 alin. (2) din Codul fiscal, efectuate după data de 1 ianuarie 2005, se consemnează în facturi fiscale de către furnizori, care se întocmesc ca şi pentru orice alta operaţiune taxabila, respectiv vor conţine şi baza de impozitare, şi taxa pe valoarea adăugată aferentă, având în plus menţiunea "taxare inversa". Pentru valoarea bunurilor fără taxa pe valoarea adăugată, furnizorii vor efectua înregistrările contabile obişnuite pentru aceasta operaţiune, iar pentru suma taxei pe valoarea adăugată vor inregistra contabil 4426 = 4427. Furnizorii nu încasează taxa pe valoarea adăugată înscrisă în factura fiscală de la beneficiari, deşi aceasta figurează în totalul de plată al facturii fiscale. Factura fiscală se înregistrează atât în jurnalul de vânzări, cat şi în jurnalul de cumpărări, sumele fiind preluate corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată. Furnizorii deduc integral taxa pe valoarea adăugată la nivelul taxei colectate din facturile fiscale emise pentru livrările de bunuri pentru care au aplicat menţiunea «taxare inversa», chiar dacă sunt plătitori de taxa pe valoarea adăugată cu regim mixt. Exemplu: o persoană înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată livreaza o clădire în valoare de 100 milioane lei. Taxa pe valoarea adăugată aferentă este de 19 milioane lei. Totalul de plată al facturii fiscale este de 119 milioane lei. Înregistrările contabile la furnizor:

411 = 7xx 100 milioane lei

4426 = 4427 19 milioane lei (nu se încasează de la beneficiar).

(9) Beneficiarii vor efectua înregistrările contabile obişnuite pentru o achiziţie de bunuri sau pentru un avans, după caz, pentru valoarea bunurilor sau, după caz, a avansului, fără taxa pe valoarea adăugată, iar pentru suma taxei pe valoarea adăugată din factura fiscală se efectuează înregistrarea 4426 = 4427. Factura fiscală se înregistrează atât în jurnalul de vânzări, cat şi în jurnalul de cumpărări, sumele fiind preluate corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată.

(10) Beneficiarii care sunt plătitori de taxa pe valoarea adăugată cu regim mixt aplica şi prevederile art. 147 din Codul fiscal, în funcţie de destinaţia pe care o dau prestărilor, respectiv: dacă sunt utilizate numai pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal, nu deduc taxa pe valoarea adăugată, dacă sunt destinate pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal, deduc integral taxa pe valoarea adăugată, iar dacă sunt destinate realizării atât de operaţiuni care nu dau drept de deducere, cat şi de operaţiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal, deduc taxa pe valoarea adăugată rezultată din aplicarea pro rata. La încheierea decontului de taxa pe valoarea adăugată, taxa nedeductibila se înregistrează în conturile de cheltuieli ale perioadei fiscale curente potrivit prevederilor pct. 52 alin. (2). Pe exemplul prezentat la alin. (8) beneficiarul efectuează următoarele înregistrări contabile:

2xx = 404 100 milioane lei

(11) În cazul vânzărilor de bunuri cu plata în rate, realizate după data de 1 ianuarie 2005, în factura fiscală se înscriu baza de impozitare şi taxa pe valoarea adăugată aferentă, integral. Taxa pe valoarea adăugată aferentă ratelor care nu au ajuns la scadenta nu se înregistrează contabil. Pe măsura ce taxa aferentă ratelor devine exigibilă se efectuează înregistrarea contabila 4426 = 4427. Pentru livrări cu plata în rate contractate în valută cu decontare în lei sau în valută, se aplică şi prevederile pct. 18.

(12) În situaţia în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constata ca pentru bunurile prevăzute la art. 160^1 alin. (2) din Codul fiscal nu au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute de lege, vor obliga beneficiarii la stornarea taxei deductibile prin contul de furnizori, efectuarea înregistrării contabile 4426 = 4427 şi înregistrarea în decontul de taxa pe valoarea adăugată întocmit la finele perioadei fiscale în care controlul a fost finalizat, la randurile de regularizări. În situaţia în care beneficiarii sunt persoane impozabile mixte, iar bunurile achiziţionate sunt destinate realizării atât de operaţiuni cu drept de deducere, cat şi fără drept de deducere, suma taxei pe valoarea adăugată deductibilă se va determina pe baza pro rata de la data efectuării achiziţiei bunurilor supuse taxarii inverse şi se va înscrie în rândul de regularizări din decont, care nu mai este afectat de aplicarea pro rata din perioada curenta.

Punctul 65^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 160^1 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 12 al secţiunii E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul XV
Dispoziţii tranzitorii

Dispoziţii tranzitorii

Art. 161. - (1) Operaţiunile efectuate după data intrării în vigoare a prezentului titlu în baza unor contracte în derulare vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol. Ordonatorii de credite, în cazul instituţiilor publice, au obligaţia să asigure fondurile necesare plăţii taxei pe valoarea adăugată în situaţia în care operaţiunile respective nu mai sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată sau în cazul modificării de cota.

Norme metodologice:

66. (1) Livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate până la data de 31 decembrie 2003 inclusiv, justificate cu documente de expediţie şi transport, situaţii de lucrări, procese-verbale de recepţie sau cu alte documente similare, din care să rezulte ca livrarea şi/sau prestarea au fost efectuate până la data menţionată, vor fi facturate potrivit regimului în vigoare la data efectuării operaţiunilor respective.

(2) În situaţia în care anterior datei de 1 ianuarie 2004 s-au încasat avansuri sau au fost întocmite facturi fiscale înaintea livrării de bunuri sau prestării de servicii, se va proceda la regularizare pentru a se aplică regimul în vigoare la data efectuării livrării de bunuri sau prestării de servicii, cu excepţia livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii care se efectuează continuu, pentru care regularizarea se va efectua în funcţie de data la care intervine exigibilitatea taxei potrivit art. 135 alin. (4) din Codul fiscal.

(3) Preţurile cu amănuntul, care includ taxa pe valoarea adăugată colectata neexigibila de 19%, ale stocurilor de medicamente de uz uman şi veterinar din farmacii, existente la 31 decembrie 2003, se corecteaza cu diferenţa dintre cota de 19%, în vigoare până la 31 decembrie 2003, şi cota de 9%, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, aplicând procedeul sutei mărite. Aceasta operaţiune se reflecta contabil prin înregistrarea: 371=4428 în roşu sau cu semnul minus, cu suma aferentă reducerii taxei pe valoarea adăugată de la 19% la 9%. Modificarea de cota nu afectează deducerea taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţiilor de medicamente efectuate până la 31 decembrie 2003, care au fost livrate prin aplicarea cotei de 19% de taxa pe valoarea adăugată. Începând cu data de 1 ianuarie 2004 medicamentele de uz uman şi veterinar se livreaza cu cota de 9% de taxa pe valoarea adăugată, indiferent dacă sunt din stocurile producătorilor, ale farmaciilor sau dacă provin din import.

(4) Contractele în derulare privind livrări de bunuri sau prestări de servicii, inclusiv cele de achiziţii publice, sunt supuse cotelor şi regimurilor de taxa pe valoarea adăugată în vigoare de la data de 1 ianuarie 2004, potrivit art. 161 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul contractelor de achiziţii publice, la care preţurile negociate nu conţin taxa pe valoarea adăugată potrivit Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 60/2001 privind achiziţiile publice, aprobată şi modificată prin Legea nr. 212/2002, cu modificările ulterioare, se procedează astfel: pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii care au fost scutite cu sau fără drept de deducere până la data de 31 decembrie 2003, iar de la 1 ianuarie 2004 sunt supuse cotei standard sau cotei reduse de taxa pe valoarea adăugată, facturarea se face prin adăugarea cotei de taxa pe valoarea adăugată corespunzătoare la preţul stabilit prin contractul de achiziţii publice pentru livrările/prestările efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar în cazul livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii care au fost supuse cotei de 19% de taxa pe valoarea adăugată până la data de 31 decembrie 2003, iar de la data de 1 ianuarie 2004 sunt supuse cotei reduse de taxa pe valoarea adăugată,

facturarea se face prin adăugarea cotei reduse de taxa pe valoarea adăugată la preţul stabilit prin contractul de achiziţii publice pentru livrările/prestările efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2004. Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate până la data de 31 decembrie 2003 inclusiv, se aplică prevederile alin. (1) şi (2).

Codul fiscal:

(2) Certificatele pentru amânarea exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată, eliberate în baza art. 17 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, rămân valabile până la data expirării perioadelor pentru care au fost acordate.

Norme metodologice:

67. (1) Procedura de amânare a exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată pentru operaţiunile derulate după data de 1 ianuarie 2004 în baza certificatelor de amânare a exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată, eliberate în baza art. 17 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, care rămân valabile până la data expirării perioadelor pentru care au fost acordate, în conformitate cu prevederile art. 161 alin. (2) din Codul fiscal, se realizează astfel:

a) beneficiarii au obligaţia sa achite în numele furnizorului taxa pe valoarea adăugată direct la bugetul de stat, la data punerii în funcţiune a investiţiei, dar nu mai târziu de data înscrisă în certificatul de amânare a exigibilitatii T.V.A. Taxa pe valoarea adăugată achitată devine deductibilă şi se înscrie în decontul de taxa pe valoarea adăugată din luna respectiva. Cu suma achitată se va diminua corespunzător datoria faţă de furnizor. Beneficiarii certificatelor de amânare a exigibilitatii T.V.A. vor fi obligaţi sa plătească dobânzi şi penalităţi de întârziere în cuantumul stabilit pentru neplata obligaţiilor faţă de bugetul de stat în cazul neachitarii la termen a taxei pe valoarea adăugată;

b) furnizorii vor inregistra ca taxa neexigibila taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor către beneficiarii care au obţinut certificate de amânare a exigibilitatii T.V.A., pentru care nu mai au obligaţia de plată la bugetul de stat. În luna în care beneficiarii achită taxa pe valoarea adăugată respectiva, taxa devine exigibilă, dar furnizorii îşi vor reduce corespunzător suma taxei colectate şi concomitent vor reduce datoria beneficiarilor consemnată în conturile de clienţi. Furnizorii nu vor fi obligaţi la plata de dobânzi şi penalităţi de întârziere pentru neplata în termen de către beneficiari a sumelor reprezentând taxa pe valoarea adăugată a carei exigibilitate a fost amânată.

(2) Furnizorii sunt obligaţi sa dea o declaraţie pe propria răspundere, semnată de persoana care angajează legal unitatea, pe care o transmit beneficiarului, din care să rezulte ca bunurile furnizate au fost produse cu cel mult un an înaintea vânzării şi nu au fost niciodată utilizate.

(3) Amânarea exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată se justifica de către furnizori pe baza copiei legalizate de pe certificatul de amânare, obţinută de la beneficiari.

(4) Bunurile respective nu pot face obiectul comercializării pe perioada acordării facilitatii prevăzute de lege. În situaţia nerespectării acestei prevederi, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data efectuării livrării. Pentru perioada de la data efectuării livrării până la data plăţii efective se datorează penalităţi de întârziere şi/sau dobânzi pentru neplata în termen a obligaţiilor bugetare.

(5) În caz de divizare, fuziune, lichidare, dizolvare fără lichidare, unităţile care beneficiază de amânarea exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată au obligaţia de a achită taxa pe valoarea adăugată înainte de declanşarea acestor operaţiuni şi de a anunta concomitent organul fiscal care a emis certificatul de amânare a exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată.

(6) Înregistrările contabile pentru transpunerea prevederilor referitoare la amânarea exigibilitatii sunt următoarele:

A. La furnizori:

a) înregistrarea livrării de bunuri:

411 = %
707
4428

b) la data achitării taxei pe valoarea adăugată de către beneficiari operaţiunea se înscrie în jurnalul de vânzări în coloanele 8 şi 9 sau 10 şi 11, după caz, iar pe baza copiei documentului de plată transmis de beneficiari se înregistrează taxa pe valoarea adăugată devenită exigibilă:

4428 = 4427

c) concomitent se înregistrează reducerea taxei colectate pentru aceste operaţiuni, care se evidenţiază la rândul de regularizări din Decontul de taxa pe valoarea adăugată:

4427 = 411

B. La beneficiari:

a) înregistrarea achiziţiei de bunuri:

% = 404
212
4428

b) achitarea taxei pe valoarea adăugată la bugetul de stat, rezultată din facturile furnizorilor pentru care s-a obţinut certificatul de amânare a exigibilitatii taxei pe valoarea adăugată:

4426 = 512

Operaţiunea se înscrie în jurnalul pentru cumpărări în coloanele 7 şi 8 sau 9 şi 10, după caz;

c) stingerea datoriei faţă de furnizor pentru partea privind taxa pe valoarea adăugată achitată în numele sau:

404 = 4428.

Codul fiscal:

(4) Prin norme se stabilesc reguli diferite pentru operaţiunile de intermediere în turism, vânzările de bunuri second-hand, operaţiunile realizate de casele de amanet.

Norme metodologice:

68. (1) Agenţiile de turism touroperatoare şi detailiste, denumite în continuare agenţii de turism, pot aplica regulile speciale în măsura în care acţionează în nume propriu în folosul turistului şi utilizează pentru realizarea pachetului de servicii turistice sau a unor componente ale acestuia bunuri şi/sau servicii achiziţionate de la alte persoane impozabile. Pachetul de servicii turistice, părţile componente ale acestuia şi turistul sunt notiuni reglementate de legislaţia în vigoare privind comercializarea pachetelor de servicii turistice.

(2) Toate operaţiunile efectuate de agenţiile de turism pentru realizarea pachetului de servicii turistice sau a unor componente ale acestuia, în condiţiile precizate la alin. (1), sunt considerate ca o prestare de servicii unica a agenţiei de turism. Aceasta prestare de servicii unica se impune în ţara în care agenţia de turism îşi are stabilit sediul activităţii economice sau un sediu permanent de la care sunt prestate serviciile.

(3) Baza de impozitare a serviciului unic furnizat de agenţia de turism este constituită din beneficiul realizat de agenţie, diminuat cu suma taxei pe valoarea adăugată, inclusă în beneficiul respectiv. Acest beneficiu este egal cu diferenţa dintre preţul de vânzare solicitat de agenţia de turism şi costul real al pachetului de servicii turistice sau al unor componente ale acestuia. În înţelesul prezentului alineat, următoarele expresii se definesc astfel:

a) preţ de vânzare - tot ceea ce constituie contrapartida obţinută sau care se va obţine de către agenţia de turism de la client ori de la un terţ pentru pachetul de servicii turistice sau, după caz, pentru componente ale acestuia, inclusiv subvenţiile legate direct de aceasta operaţiune, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum sunt comisioanele şi asigurarea solicitată de agenţie clientului, dar exclusiv sumele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal;

b) costul real al pachetului de servicii turistice sau, după caz, al unor componente ale acestuia - preţul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată care nu se deduce, facturat de prestatorii unor servicii, precum servicii de transport, hoteliere, de alimentaţie publică, şi alte cheltuieli precum asigurarea auto a mijlocului de transport, taxe pentru viza, diurna şi cazare pentru sofer, taxe de autostrada, taxe de parcare, combustibil, cu excepţia cheltuielilor generale care intră în costul pachetului de servicii turistice sau, după caz, al unor componente ale acestuia.

(4) Taxa pe valoarea adăugată colectata, aferentă serviciului unic al agenţiei de turism, se determina prin aplicarea procedeului sutei mărite asupra bazei de impozitare determinate conform alin. (3). Cota de taxa pe valoarea adăugată este cota standard de 19%. Pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată aferente pachetelor de servicii turistice sau unor componente ale acestora, comercializate într-o perioadă fiscală, se ţin jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de vânzări (încasări), separate de operaţiunile pentru care se aplică regim normal de taxa pe valoarea adăugată, în care se evidenţiază numai totalul documentului de vânzare, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, precum şi jurnale de cumpărări, separate, în care se evidenţiază cumpărările de bunuri/servicii care se cuprind în costul real al pachetului de servicii turistice. Baza de impozitare şi suma taxei pe valoarea adăugată, colectate pentru aceste operaţiuni într-o perioadă fiscală, se determina pe baza unor situaţii de calcul întocmite pentru ansamblul operaţiunilor supuse regulilor speciale în perioada fiscală respectiva şi se evidenţiază corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată.

(5) Agenţiile de turism nu au dreptul sa înscrie taxa pe valoarea adăugată, în mod distinct, în facturile fiscale sau în alte documente legale care se predau turistului, pentru operaţiunile cărora le sunt aplicate regulile speciale de determinare a taxei pe valoarea adăugată, în acest caz înscriindu-se distinct în documente menţiunea «T.V.A. inclusă».

(6) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru serviciul unic furnizat de agenţia de turism intervine la data la care toate elementele necesare determinării bazei de impozitare prevăzute la alin. (3) sunt certe.

(7) Taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor şi serviciilor achiziţionate în vederea realizării de operaţiuni supuse regulilor speciale, prevăzute la alin. (3) lit. b), nu este deductibilă de către agenţiile de turism.

(8) Agenţiile de turism pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adăugată pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1), cu următoarele excepţii, pentru care aplicarea regulilor speciale este obligatorie:

a) când turistul este o persoană fizica;

b) când pachetul de servicii turistice conţine şi componente pentru care locul prestării este considerat a fi în străinătate.

(9) În cazul aplicării regimului normal de taxa pe valoarea adăugată, agenţiile de turism au dreptul, în baza art. 129 alin. (5) din Codul fiscal, sa refactureze fiecare componenta a pachetului de servicii turistice cu cota de taxa pe valoarea adăugată corespunzătoare fiecărei componente. De asemenea, fiecare componenta facturată în regim normal de taxa pe valoarea adăugată va include şi marja adăugată de agenţia de turism, fără a fi declarata distinct.

(10) Atunci când agenţiile de turism efectuează atât operaţiuni supuse regimului normal de taxa pe valoarea adăugată, cat şi operaţiuni supuse regulilor speciale, acestea trebuie să conducă evidente contabile separate pentru fiecare în parte. Nu se aplică reguli speciale pentru transportul de persoane cu orice mijloc de transport, dacă acesta nu face parte dintr-un pachet de servicii turistice.

Punctul 68 din Normele metodologice de aplicare a art. 161, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 13 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

69. (1) Prezentul punct tratează regulile speciale pentru vânzările de bunuri second-hand (de ocazie), care se aplică de către persoanele impozabile revanzatoare înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată.

(2) În vederea aplicării acestor reguli speciale, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înţelege prin bunuri secondhand (de ocazie) bunurile mobile corporale care au fost utilizate anterior achiziţionării şi urmează a fi reparate, îmbunătăţite sau vândute ca atare. În această categorie se include şi cartea veche.

(3) Prin persoana impozabilă revanzatoare, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înţelege o persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, care în cadrul activităţii sale economice cumpara din ţara bunuri second-hand (de ocazie) în vederea revânzării acestora către alte persoane.

(4) În prevederile alin. (3) se încadrează persoanele impozabile care au prevăzut în obiectul de activitate comercializarea de bunuri second-hand (de ocazie).

(5) Baza de impozitare pentru livrarea de către persoanele impozabile revanzatoare a bunurilor second-hand se determina la livrarea bunurilor şi este constituită din suma reprezentând diferenţa dintre preţul de vânzare obţinut, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, şi preţul de cumpărare al bunurilor, însă numai dacă persoana impozabilă revanzatoare a cumpărat bunurile respective de la:

a) persoane care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată;

b) alte persoane impozabile revanzatoare, în măsura în care livrarea de bunuri realizată de acestea a fost supusă prezentului regim special.

(6) Persoanele impozabile revanzatoare care livreaza bunuri second-hand nu au dreptul sa înscrie taxa pe valoarea adăugată în mod distinct în facturile fiscale sau în alte documente legale care se predau cumpărătorului, taxa nefiind deductibilă de către cumpărător; în acest caz se înscrie în documente menţiunea «T.V.A. inclusă».

(7) Taxa pe valoarea adăugată colectata, aferentă livrării de către persoanele impozabile revanzatoare de bunuri second-hand, se determina prin aplicarea procedeului sutei mărite asupra bazei de impozitare determinate conform alin. (5). Cota de taxa pe valoarea adăugată este cota standard sau cota redusă, după caz. Pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată, aferentă operaţiunilor de livrare de bunuri second-hand într-o perioadă fiscală, se ţin jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de vânzări (încasări), separate de operaţiunile pentru care se aplică regim normal de taxa pe valoarea adăugată, în care se evidenţiază numai totalul documentului de vânzare, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, precum şi jurnale de cumpărări, separate, în care se evidenţiază cumpărările de bunuri destinate a fi vândute în regim second-hand. Baza de impozitare şi suma taxei pe valoarea adăugată, colectate pentru aceste operaţiuni într-o perioadă fiscală, se determina pe baza unor situaţii de calcul întocmite pentru ansamblul operaţiunilor supuse regulilor speciale în perioada fiscală respectiva şi se evidenţiază corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată.

(8) Persoanele impozabile revanzatoare pot opta pentru regimul normal de taxa pe valoarea adăugată.

(9) Persoanele impozabile care livreaza atât bunuri supuse regimului normal de taxa pe valoarea adăugată, cat şi bunuri în regim second-hand trebuie să ţină evidenta separat pentru fiecare activitate.

Alin. (6) şi (7) ale punctului 69 din Normele metodologice de aplicare a art. 161, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 5, subpunctul 14 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

70. (1) Prezentul punct tratează regulile speciale aplicabile bunurilor second-hand vândute în sistem de consignaţie.

(2) În cazul bunurilor second-hand vândute în sistem de consignaţie, baza de impozitare este constituită din:

a) suma obţinută din vânzarea bunurilor second-hand încredinţate de plătitorii de taxa pe valoarea adăugată;

b) suma reprezentând marja obţinută din vânzarea de bunuri second-hand aparţinând neplatitorilor de taxa pe valoarea adăugată sau a bunurilor scutite de taxa pe valoarea adăugată. Marja reprezintă diferenţa dintre preţul la care bunul a fost comercializat şi suma cuvenită proprietarului bunului.

(3) Taxa pe valoarea adăugată colectata se determina astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (2) lit. a), prin aplicarea procedeului sutei mărite asupra bazei de impozitare, dacă livrările de bunuri sunt taxabile. Cota de taxa pe valoarea adăugată este cota standard de 19% sau, după caz, cota redusă de 9%. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine în momentul vânzării bunurilor, plătitorii de taxa pe valoarea adăugată care au încredinţat bunurile respective fiind obligaţi sa emita facturi fiscale cel mai târziu în ultima zi a lunii în care s-a efectuat vânzarea;

b) în cazul prevăzut la alin. (2) lit. b), prin aplicarea procedeului sutei mărite asupra marjei reprezentând baza de impozitare. Cota de taxa pe valoarea adăugată este cota standard sau cota redusă, după caz. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine în momentul vânzării bunurilor.

(4) Taxa pe valoarea adăugată colectata, stabilită conform alin. (3) lit. b), nu se înscrie în mod distinct în facturile fiscale sau în alte documente legale care se predau cumpărătorului, nefiind deductibilă de către cumpărător, în acest caz înscriindu-se în document menţiunea «T.V.A. inclusă». Pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată aferente acestor operaţiuni într-o perioadă fiscală se ţin jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de vânzări (încasări), separate de operaţiunile pentru care se aplică regim normal de taxa pe valoarea adăugată, în care se evidenţiază numai totalul documentului de vânzare, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, precum şi jurnale de cumpărări, separate, în care se evidenţiază cumpărările de bunuri second-hand destinate a fi vândute în sistem de consignaţie. Baza de impozitare şi suma taxei pe valoarea adăugată, colectate pentru aceste operaţiuni într-o perioadă fiscală, se determina pe baza unor situaţii de calcul întocmite pentru ansamblul operaţiunilor supuse regulilor speciale în perioada fiscală respectiva şi se evidenţiază corespunzător în decontul de taxa pe valoarea adăugată.

(5) Persoanele impozabile care livreaza atât bunuri supuse regimului normal de taxa pe valoarea adăugată, cat şi bunuri supuse regulilor speciale de vânzare în sistem de consignaţie conform alin. (2) lit. b) trebuie să ţină evidenta separat pentru fiecare activitate.

Litera b) a alin. (3) a punctului 70 din Normele metodologice de aplicare a art. 161, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de punctul 5, subpunctul 15 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (4) al punctului 70 din Normele metodologice de aplicare a art. 161, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5, subpunctul 16 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

71. Pentru operaţiunile realizate de casele de amanet, se aplică următoarele reguli:

a) dobânzile sau comisioanele încasate de casele de amanet pentru acordarea de împrumuturi sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată potrivit art. 141 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, indiferent dacă bunurile mobile depuse de către debitor drept gaj sunt sau nu sunt returnate;

b) dacă împrumutul nu este restituit de către debitor, casele de amanet datorează taxa pe valoarea adăugată pentru valoarea obţinută din vânzarea bunurilor care devin proprietatea casei de amanet. Dacă, potrivit contractului încheiat cu debitorul, bunurile sunt vândute în sistem de consignaţie, casele de amanet datorează taxa pe valoarea adăugată numai pentru marja realizată din vânzarea bunurilor, aplicând prevederile pct. 70.

72. Regimul normal de taxa pe valoarea adăugată reprezintă toate regulile de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, instituite prin titlul VI al Codului fiscal şi prin prezentele norme metodologice, cu excepţia cazurilor prevăzute la pct. 68-71 şi a regimului special de scutire prevăzut de art. 152 din Codul fiscal, în care se deroga de la regimul normal de taxa pe valoarea adăugată şi se aplică reguli speciale.

73. Anexele nr. 1 şi 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal.

Anexa 1

la normele metodologice de aplicare

a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute la
art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul fiscal de plătitor de TVA .....
3. Adresa .....
4. Data de la care optati pentru taxare .....

5. Bunurile imobile pentru care se aplică opţiunea (adresa completa, denumirea bunului imobil, dacă este cazul, procentul din bunul imobil, dacă este cazul) .....
Confirm ca datele declarate sunt complete şi corecte.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....
Semnatura şi ştampila
Va rugăm sa cititi art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal şi pct. 37 din normele metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal.
Dacă nu sunteţi înregistrat ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată, nu puteti completa acest formular decât după dobândirea calităţii de plătitor de taxa pe valoarea adăugată.

Anexa 2

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind anularea opţiunii de taxare a operaţiunilor prevăzute
la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal
1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul fiscal de plătitor de TVA .....
3. Adresa .....
4. Data de la care anulati opţiunea pentru taxare .....
5. Bunurile imobile pentru care anulati opţiunea (adresa completa, denumirea bunului imobil, dacă este cazul, procentul din bunul imobil, dacă este cazul) .....
Confirm ca datele declarate sunt complete şi corecte.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....
Semnatura şi ştampila

Codul fiscal:

Titlul VII
Accize

Capitolul I
Accize armonizate

Secţiunea 1
Dispoziţii generale

Sfera de aplicare
Art. 162. - Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat, pentru următoarele produse provenite din producţia interna sau din import:
a) bere;
b) vinuri;
c) băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri;
d) produse intermediare;
e) alcool etilic;
f) produse din tutun;
g) uleiuri minerale şi electricitate.

Litera g) a art. 162 a fost modificată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005

Norme metodologice:

1. (1) Accizele datorate bugetului de stat pentru produsele prevăzute la art. 162 din Codul fiscal sunt accize specifice exprimate în euro pe unitatea de măsura, cu excepţia tigaretelor la care acciza este combinata dintr-o acciza specifică exprimată în euro/1.000 de tigarete, la care se adauga o acciza ad valorem aplicată asupra preţului maxim de vânzare cu amănuntul.
(2) Sumele datorate bugetului de stat drept accize se calculează în lei după cum urmează:
a) pentru bere:

$$A = C \times \frac{K \times R}{100} \times Q$$

unde:
A = cuantumul accizei
C = numărul de grade Plato
K = acciza unitară prevăzută la art. 176*) nr. crt. 1 din Codul fiscal, în funcţie de capacitatea de producţie anuală
R = cursul de schimb leu/euro
Q = cantitatea (în litri)
Concentraţia zaharometrica exprimată în grade Plato, în funcţie de care se calculează şi se virează la bugetul de stat accizele, este cea înscrisă în specificăţia tehnica elaborata pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment, care trebuie să fie aceeaşi cu cea înscrisă pe etichetele de comercializare a sortimentelor de bere. Abaterea admisă este de ±0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase şi produse intermediare:

$$A = \frac{K \times R}{100} \times Q$$

unde:
A = cuantumul accizei
K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 2.2, 3.2 şi 4 din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
Q = cantitatea (în litri)

c) pentru alcool etilic:

$$A = \frac{C}{100} \times \frac{K \times R}{100} \times Q$$

unde:
A = cuantumul accizei
C = concentraţia alcoolică exprimată în procente de volum
K = acciza specifică prevăzută la art. 176 nr. crt. 5 din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
Q = cantitatea (în litri)

d) pentru tigarete:

Total acciza datorată = A(1) + A(2)
în care:
A(1) = acciza specifică
A(2) = acciza ad valorem
A(1) = K(1) x R x Q(1)
A(2) = K(2) x PA x Q(2)
unde:
K(1) = acciza specifică prevăzută la art. 176 nr. crt. 6 din Codul fiscal
K(2) = acciza ad valorem prevăzută la art. 176 nr. crt. 6 din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
PA = preţul maxim de vânzare cu amănuntul
Q(1) = cantitatea exprimată în unităţi de 1.000 buc. tigarete
Q(2) = numărul de pachete de tigarete aferente lui Q(1)

e) pentru tigari şi tigari de foi:

A = Q x K x R
unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea exprimată în unităţi de 1.000 buc. tigari
K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 7 din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

f) pentru tutun destinat fumatului:

A = Q x K x R
unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea în kg
K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 8 din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

g) pentru uleiuri minerale:

A= Q x K x R,

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în tone, litri sau gigajouli

K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 9-16 din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro;

h) pentru electricitate:

A = Q x K x R,

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea de energie electrica activa exprimată în MWh

K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 17 şi 18 din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro.

Litera g) a alin. (2) al punctului 1 a fost modificată de pct. 1 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Litera h) a alin. (2) al punctului 1 a fost introdusă de pct. 2 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Definiţii

Art. 163. - În înţelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiţii: [...]

b) producţia de produse accizabile reprezintă orice operaţiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă;

Norme metodologice:

2. În activitatea de producţie este inclusă şi operaţiunea de imbuteliere şi ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum a acestora.

Codul fiscal:

Producerea şi deţinerea în regim suspensiv

Art. 168 [...]

(2) Este interzisă deţinerea unui produs accizabil în afară antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

Norme metodologice:

3. În afară antrepozitului fiscal pot fi deţinute numai produsele accizabile pentru care accizele au fost evidentiate distinct în documentele fiscale prevăzute de lege la momentul exigibilitatii accizelor.

Codul fiscal:

Producerea şi deţinerea în regim suspensiv

Art. 168. - (1) Este interzisă producerea de produse accizabile în afară antrepozitului fiscal.

(2) Este interzisă deţinerea unui produs accizabil în afară antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) nu se aplică pentru berea, vinurile şi băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

Norme metodologice:

4. (1) Gospodăriile individuale care produc bere, vinuri şi băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, pot vinde aceste produse numai pe baza autorizaţiei de producător individual emise de autoritatea fiscală teritorială şi numai către un antrepozit fiscal de producţie, în condiţiile prevăzute la pct. 14. În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin autoritate fiscală teritorială se înţelege, după caz, direcţiile generale ale finanţelor publice judeţene sau a municipiului Bucureşti ori Direcţia generală de administrare a marilor contribuabili.

(2) Pentru obţinerea autorizaţiei prevăzute la alin. (1) trebuie să se completeze o cerere, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1.

(3) Gospodăriile individuale care produc tuica şi rachiuri din fructe pentru consum propriu au obligaţia să se înregistreze la administraţia finanţelor publice în raza căreia îşi au domiciliul. Înregistrarea se face pe baza declaraţiei prezentate în anexa nr. 2.

(4) Gospodăriile individuale care produc tuica şi rachiuri din fructe pot vinde aceste produse numai pe baza autorizaţiei de producător individual emise de autoritatea fiscală teritorială şi numai către un antrepozit fiscal de

producţie, în condiţiile prevăzute la pct. 14. Pentru obţinerea autorizaţiei trebuie să se completeze o cerere, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1.

(5) Gospodăriile individuale sunt acele gospodării care nu efectuează operaţiuni în sistem de prestări de servicii. Sistemul de prestări de servicii reprezintă activitatea de producţie de produse accizabile în care atât materia prima, cat şi produsul finit sunt ale beneficiarului prestaţiei.

(6) Tuica şi rachiurile din fructe pentru vânzare pot fi obţinute în sistem de prestări de servicii numai la distilerii autorizate ca antrepozit fiscal de producţie, în condiţiile prevăzute la pct. 12.

Codul fiscal:

(4) Prevederile alin. (1) şi (2) nu se aplică pentru tuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodariilor individuale, în condiţiile stabilite prin norme.

Alin. (4) al art. 168 a fost introdus de pct. 84 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

4^1. (1) Tuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu pot fi produse în gospodăriile individuale deţinătoare de cazane proprii sau în antrepozite fiscale de producţie.

(2) Tuica şi rachiurile de fructe care pot fi produse în afară antrepozitului fiscal sunt cele obţinute de gospodăriile individuale care deţin în proprietate materia prima şi cazanele de fabricaţie, produse care sunt destinate consumului propriu al acestora.

Punctul 4^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 168, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 1 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Alcool etilic

Art. 173. [...]

(2) Sunt exceptate de la plata accizelor tuica şi rachiurile de fructe fabricate de persoana fizica şi consumate de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiţia sa nu fie vândute.

Alin. (2) al art. 173 a fost introdus de pct. 85 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

4^2. (1) Tuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodariilor individuale sunt exceptate de la plata accizelor în limita cantităţii de 300 de litri cu concentraţia alcoolică de 40% în volum pentru fiecare gospodărie individuală/an, indiferent de locul în care este realizată aceasta producţie.

(2) În toate situaţiile cantitatea de tuica şi rachiuri de fructe, care depăşeşte limita de producţie neaccizabila prevăzută la alin. (1), este supusă accizelor legale în vigoare.

Punctul 4^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 173, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 1 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Uleiuri minerale

Art. 175 [...]

(3) Uleiurile minerale, altele decât cele de la alin. (2), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare sau utilizate drept combustibil sau carburant. Nivelul accizei va fi fixat în funcţie de destinaţie, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzit sau carburantului echivalent.

Norme metodologice:

5. (1) Pentru uleiurile minerale, altele decât cele de la art. 175 alin. (2) din Codul fiscal, destinate a fi utilizate, puse în vânzare sau utilizate drept combustibil, se datorează bugetului de stat o acciza la nivelul accizei datorate pentru motorina.

(1^1) Pentru combustibilul lichid uşor, utilizat în exclusivitate la producerea energiei termice, se datorează bugetului de stat o acciza la nivelul accizei datorate pentru pacura.

(2) Pentru orice ulei mineral din grupa gazului petrolier lichefiat, destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept combustibil, se datorează bugetului de stat o acciza la nivelul accizei datorate pentru gazul petrolier lichefiat.

Alin. (1^1) al punctului 5 din Normele metodologice de aplicare a art. 175, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 3 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Nivelul accizelor

Art. 176 [...]

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza (echivalent euro/U.M.)
	[...]		
17.	Electricitate utilizata în scop comercial	MWh	0,14
18.	Electricitate utilizata în scop necomercial	MWh	0,30

Norme metodologice:

5^1. (1) Utilizarea în scop comercial reprezintă utilizarea de către un agent economic - consumator final -, identificat în conformitate cu alin. (2), care, în mod independent, realizează, în orice loc, furnizarea de bunuri şi servicii, oricare ar fi scopul sau rezultatele unor astfel de activităţi economice.

(2) Activităţile economice cuprind toate activităţile producătorilor, comercianţilor şi persoanelor care furnizează servicii, inclusiv activităţile agricole şi de minerit şi activităţile profesiilor libere sau asimilate.

(3) Utilizarea în scop necomercial reprezintă orice utilizare de către consumatorii finali, alţii decât cei prevăzuţi la alin. (1).

(4) Nu este considerat fapt generator de accize consumul de electricitate destinat producţiei de electricitate, producţiei combinate de energie electrica şi energie termica, precum şi consumul utilizat pentru menţinerea capacităţii de a produce electricitate.

Punctul 5^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 176 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 4 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Calculul accizei pentru tigarete

Art. 177 [...]

(1^1) La propunerea Ministerului Finanţelor Publice, Guvernul poate modifica acciza minima în funcţie de evoluţia accizei aferente tigaretelor din categoria de preţ cea mai vândută, astfel încât nivelul accizei minime sa reprezinte 90% din acciza aferentă tigaretelor din categoria de preţ cea mai vândută.

Norme metodologice:

5^2. În vederea determinării accizei aferente tigaretelor din categoria de preţ cea mai vândută, antrepozitarii autorizaţi şi importatorii autorizaţi de astfel de produse sunt obligaţi să prezinte lunar, odată cu situaţia utilizării marcajelor, situaţia livrărilor de tigarete efectuate în luna de raportare. Aceasta situaţie va cuprinde informaţii referitoare la cantităţile livrate în luna de raportare, exprimate în 1.000 de bucăţi tigarete, aferente fiecărei categorii de preţ practicate.

Punctul 5^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 177, alin. (1^1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 4 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Calculul accizei pentru tigarete

Art. 177 [...]

(5) Preţul maxim de vânzare cu amănuntul pentru orice marca de tigarete se stabileşte de către persoana care produce tigaretele în România sau care importa tigaretele şi este adus la cunoştinţa publică în conformitate cu cerinţele prevăzute de norme.

Norme metodologice:

6. (1) Preţurile maxime de vânzare cu amănuntul pentru tigarete se stabilesc de către antrepozitarul autorizat pentru producţie sau de către importatorul de astfel de produse şi se notifica la autoritatea fiscală centrala. În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin autoritate fiscală centrala se înţelege Ministerul Finanţelor Publice.

(2) Înregistrarea de către autoritatea fiscală centrala a preţurilor maxime de vânzare cu amănuntul se face pe baza declaraţiei scrise a antrepozitarului autorizat pentru producţie sau a importatorului, modelul-tip al acesteia fiind prezentat în anexa nr. 3.

(3) Declaraţia se va întocmi în doua exemplare, din care un exemplar va rămâne la autoritatea fiscală centrala, iar al doilea exemplar, cu numărul de înregistrare atribuit de către aceasta, va rămâne la persoana care a întocmit-o.

(4) Declaraţia, care va cuprinde în mod expres data de la care se vor practica preţurile maxime, va fi depusa la autoritatea fiscală centrala cu minimum doua zile înainte de data practicării acestor preţuri.

(5) Cu minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând preţurile maxime de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrala, va fi publicată, prin grija antrepozitarului autorizat pentru producţie sau a importatorului, în doua cotidiene de mare tiraj.

(6) Ori de câte ori se intenţionează modificări ale preţurilor maxime de vânzare cu amănuntul, antrepozitarul autorizat pentru producţie sau importatorul are obligaţia sa redeclare preţurile pentru toate sortimentele de tigarete, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente. Redeclararea se face pe baza aceluiaşi model de declaraţie prevăzut la alin. (2) şi cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) şi (5).

(7) După primirea declaraţiilor privind preţurile maxime de vânzare cu amănuntul, autoritatea fiscală centrala va transmite copii de pe acestea autorităţii fiscale teritoriale, direcţiilor cu atribuţii de control din subordinea Ministerului Finanţelor Publice, Autorităţii Naţionale a Vamilor şi Ministerului Administraţiei şi Internelor.

(8) Antrepozitarul autorizat pentru producţie de tigarete sau importatorul autorizat de astfel de produse, care renunţa la producţia sau importul unui anumit sortiment de tigarete, are obligaţia de a comunică acest fapt autorităţii fiscale centrale şi de a înscrie în continuare, pe o perioadă de 3 luni, preţurile aferente acestor sortimente, în declaraţia preţurilor maxime de vânzare cu amănuntul.

Alin. (8) al punctului 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 177, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 2 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Secţiunea a 4-a
Regimul de antrepozitare

Reguli generale

Art. 178. [...]

(3) Produsele accizabile supuse marcarii, potrivit prezentului titlu, nu pot fi depozitate în antrepozite fiscale de depozitare.

(4) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile. [...]

(6) Fac excepţie de la prevederile alin. (4) antrepozitele fiscale care livreaza uleiuri minerale către avioane şi nave sau furnizează produse accizabile din magazinele duty-free.

(7) Fac excepţie de la prevederile alin. (3) băuturile alcoolice supuse sistemului de marcare.

Alin. (7) al art. 178 a fost introdus de pct. 88 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

7. (1) Se pot autoriza ca antrepozite fiscale de depozitare a băuturilor alcoolice supuse sistemului de marcare numai locurile în care se depozitează strict produsele aparţinând antrepozitarului autorizat pentru producţia de astfel de produse.

(2) Abrogat.

(3) Magazinele autorizate potrivit legii sa comercializeze produse în regim duty-free sunt asimilate cu antrepozitele fiscale. Aceste magazine primesc produse accizabile în regim suspensiv în baza autorizaţiilor de duty-free şi pentru aceste produse nu se datorează accize.

Punctul 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 178, alin. (3)-(7) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 3 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (2) al punctului 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 178 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 5 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 179. - (1) Un antrepozit fiscal poate funcţiona numai pe baza autorizaţiei valabile emise de autoritatea fiscală competenţa.

(2) În vederea obţinerii autorizaţiei pentru ca un loc sa funcţioneze ca antrepozit fiscal, persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală competenţa în modul şi sub forma prevăzute în norme.

(3) Cererea trebuie să conţină informaţii şi să fie însoţită de documente cu privire la:

a) amplasarea şi natura locului;

b) tipurile şi cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse şi/sau depozitate în decursul unui an;

c) identitatea şi alte informaţii cu privire la persoana care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

d) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerinţele prevăzute la art. 183.

d) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerinţele prevăzute la art. 183.

(4) Persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate ale sediului unde locul este amplasat. În plus, atunci când solicitantul nu este proprietarul locului, cererea trebuie să fie însoţită de o declaraţie din partea proprietarului, prin care se confirma permisiunea de acces pentru personalul cu atribuţii de control.

(5) Persoana care îşi manifesta în mod expres intenţia de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea fiscală competenţa o singura cerere. Cererea va fi însoţită de documentele prevăzute de prezentul titlu, aferente fiecărei locatii.

Norme metodologice:

8. (1) Un antrepozit fiscal poate funcţiona doar în baza unei autorizaţii emise de autoritatea fiscală centrala, prin comisia instituită în acest scop prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Pentru a obţine o autorizaţie de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală teritorială.

(3) Cererea trebuie să conţină informaţiile şi să fie însoţită de documentele specificate în modelul prevăzut în anexa nr. 4.

(4) În cazul producţiei de uleiuri minerale, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună documentaţia conform prevederilor prezentelor norme metodologice, după ce a fost avizată de Ministerul Economiei şi Comerţului din punct de vedere tehnic şi după ce lista cuprinzând semifabricatele şi produsele finite din nomenclatorul lor de fabricaţie, domeniul de utilizare şi acciza propusă pentru fiecare produs au fost verificate şi avizate de Autoritatea Naţionala a Vamilor din punct de vedere al încadrării pe poziţii tarifare. Verificarea şi avizarea din punctul de vedere al încadrării pe poziţii tarifare se vor efectua de către Autoritatea Naţionala a Vamilor în urma analizarii documentaţiei specifice depuse de antrepozitarul autorizat propus. Documentaţia specifică trebuie să conţină: descrierea detaliată a mărfii, care să permită identificarea acesteia; compozitia mărfii, stabilită inclusiv pe bază de analiza de laborator, cu menţionarea metodei de expertizare utilizate; alte date şi elemente care să permită Autorităţii Naţionale a Vamilor sa verifice dacă a fost corect stabilită clasificarea tarifara.

(4^1) Prevederile alin. (4) vor fi aplicate oricărui nou produs intrat în nomenclatorul de fabricaţie.

(4^2) În cazul electricitatii se vor autoriza ca antrepozitari agenţii economici care furnizează direct către consumatorii finali energia electrica. Antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună documentaţia întocmită conform prevederilor prezentelor norme metodologice, însoţită de copia licenţei de furnizare de energie electrica, emisă de Autoritatea Naţionala de Reglementare în Domeniul Energiei.

(5) Autoritatea fiscală teritorială verifica realitatea şi exactitatea informaţiilor şi a documentelor depuse de antrepozitarul autorizat propus. Se au în vedere în special îndeplinirea condiţiilor prevăzute la art. 180 din Codul fiscal, precum şi capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a îndeplini condiţiile prevăzute la art. 183 lit. b), c) şi d) din Codul fiscal.

(6) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acţiunii de verificare să asigure condiţiile necesare bunei desfăşurări a acesteia.

(7) În acţiunea de verificare autoritatea fiscală poate solicita sprijinul organelor cu atribuţii de control şi, după caz, al Ministerului Administraţiei şi Internelor, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce priveşte îndeplinirea condiţiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(8) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor, documentaţiile vor fi înaintate autorităţii fiscale centrale, însoţite de un referat care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunităţii emiterii autorizaţiei de antrepozitar autorizat şi, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanta cu datele şi informaţiile prezentate de antrepozitarul autorizat propus. Aceste referate vor purta semnatura şi ştampila autorităţii fiscale teritoriale.

(9) Autoritatea fiscală centrala poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informaţie şi documente pe care le considera necesare, cu privire la:

a) amplasarea şi natura antrepozitului fiscal propus;

b) tipurile şi cantităţile de produse accizabile ce urmează a fi produse şi/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;

c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;

d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanţia financiară.

Alin. (4) al punctului 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 4 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (4^1) al punctului 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 5 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (7) al punctului 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (4) al punctului 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 6 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Alin. (4^2) al punctului 8 din Normele metodologice de aplicare a art. 179 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 7 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Condiţii de autorizare

Art. 180. - Autoritatea fiscală competenţa eliberează autorizaţia de antrepozit fiscal pentru un loc, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, îmbutelierea, ambalarea, primirea, deţinerea, depozitarea şi/sau expedierea produselor accizabile. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, cantitatea de produse accizabile depozitata trebuie să fie mai mare decât cantitatea pentru care suma accizelor potenţiale este de 5.000 euro. Pentru băuturile alcoolice supuse marcarii, aceasta limita este de 50.000 euro. Conform prevederilor din norme, cantităţile pot fi diferenţiate în funcţie de grupa de produse depozitata;

Litera a) a art. 180 a fost modificată de pct. 89 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

9. (1) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când cantităţile minime lunare de produse accizabile ce urmează a fi depozitate în acest loc depăşesc limitele prevăzute mai jos:

- bere - 75.000 litri;
- vinuri - 12.000 litri;
- băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri - 12.000 litri;
- băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic - 18.000 litri alcool pur;
- produse intermediare - 100.000 litri.

(2) În cazul unui antrepozitar autorizat de depozitare, atunci când pe durata unei perioade continue de 6 luni cantitatea de produse accizabile depozitata în antrepozitul fiscal este mai mica decât cantitatea prevăzută la alin. (1), autorizaţia se revoca. Revocarea autorizaţiei se face de către autoritatea fiscală centrala.

Alin. (1) al punctului 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 7 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

b) locul este amplasat, construit şi echipat astfel încât să se prevină scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor. Locul trebuie să fie strict delimitat - acces propriu, împrejmuire -, iar activitatea ce se desfăşoară în acest loc să fie independenta de alte activităţi desfăşurate de societatea care solicită autorizarea ca antrepozit fiscal. Locul trebuie să beneficieze de contorizarea individuală a utilităţilor necesare desfăşurării activităţii. Locurile destinate producţiei de alcool etilic, de distilate şi de băuturi alcoolice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legale pentru determinarea cantităţii şi concentratiei alcoolice, avizate de Biroul Roman de Metrologie Legală. Locurile destinate producţiei de alcool etilic şi distilate, ca materie prima, trebuie să fie dotate

cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt amplasate contoarele şi rezervoarele de alcool şi distilate, precum şi a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Locurile destinate producţiei de uleiuri minerale trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.

Litera b) a art. 180 a fost modificată de pct. 90 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Litera b) a art. 180 a fost modificată de pct. 15 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

9^1. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minimum 10 zile.

(2) Locurile destinate producerii de uleiuri minerale pentru care se datorează accize numai în euro/tona sau euro /1.000 kg, locurile destinate producerii combustibililor al căror cod tarifar se încadrează la art. 175 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, precum şi locurile destinate imbutelierii gazului petrolier lichefiat vor fi dotate cu mijloace de măsurare a masei.

(3) În vederea înregistrării producţiei de bere obţinute, fiecare antrepozitar autorizat pentru producţie este obligat:

a) sa înregistreze producţia de bere rezultată la finele procesului tehnologic, prin aparatura adecvată de măsurare a butoaielor, sticlelor, navetelor, paletilor sau a berii filtrate la vasele de depozitare, şi sa înscrie aceste date în rapoartele de producţie şi gestionare, cu specificarea capacităţii ambalajelor şi a cantităţii de bere exprimate în litri;

b) sa determine concentraţia zaharometrica a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentratiei exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociaţia de Standardizare din România, şi sa elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realităţii concentratiei zaharometrice a sortimentelor de bere se va avea în vedere concentraţia înscrisă în specificăţia tehnica interna, elaborata pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

Punctul 9^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 8 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Alin. (2) şi (3) ale punctului 9^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 180, lit. b) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 8 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Autorizarea ca antrepozit fiscal
Art. 181. - (1) Autoritatea fiscală competenţa va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete de autorizare.

Norme metodologice:

10. (1) Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanţelor Publice emite decizii de aprobare sau de respingere a cererii antrepozitarului autorizat propus, după analizarea documentaţiilor complete depuse de solicitant.

(2) La lucrările comisiei va fi invitat, după caz, câte un reprezentant din partea Ministerului Administraţiei şi Internelor, a Ministerului Economiei şi Comerţului şi a Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor şi Mediului, precum şi câte un reprezentant al patronatelor producătorilor de produse accizabile sau al depozitarilor de astfel de produse, legal înfiinţate.

(3) Autorizaţia pentru un antrepozit fiscal are ca data de emitere data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată de către comisie cererea de autorizare.

Codul fiscal:

Obligaţiile antrepozitarului autorizat
Art. 183. - Orice antrepozitar autorizat are obligaţia de a îndeplini următoarele cerinţe:

a) să depună la autoritatea fiscală competenţa, dacă se considera necesar, o garanţie, în cazul producţiei, transformarii şi deţinerii de produse accizabile, precum şi o garanţie obligatorie pentru circulaţia acestor produse, în condiţiile stabilite prin norme;

Norme metodologice:

11. (1) Garanţia pentru circulaţia produselor accizabile se constituie numai pentru produsele aflate în regim suspensiv, care se deplaseaza în cazurile reglementate la art. 187 şi 191 din Codul fiscal.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), nu se constituie garanţie pentru circulaţia produselor accizabile care circulă în regim suspensiv de la un antrepozit fiscal la alt antrepozit fiscal ale aceluiaşi antrepozitar autorizat.

(3) În cazul electricitatii, antrepozitarul autorizat pentru furnizarea energiei electrice către consumatorul final nu are obligaţia constituirii garanţiei.

Punctul 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.
Alin. (3) al punctului 11 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, lit. a) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 9 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

i^1) sa înştiinţeze autoritatea fiscală competenţa despre orice modificare adusă datelor iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia de antrepozit fiscal, în termen de 15 zile de la data înregistrării modificării;
i^2) pentru producţia de alcool, distilate şi băuturi alcoolice distilate să depună la autoritatea fiscală competenţa certificatul ISO 9001, în condiţiile stabilite prin norme.

Literele i^1) şi i^2) ale art. 183 au fost introduse de pct. 92 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Litera i^2) a art. 183 a fost modificată de pct. 16 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

11^1. Toate antrepozitele fiscale de alcool, distilate şi băuturi alcoolice distilate sunt obligate să depună la autoritatea fiscală centrala certificatul ISO 9001, în termen de 12 luni de la data obţinerii autorizaţiei.

Punctul 11^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, lit. i^1) şi i^2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 9 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

j) să se conformeze cu alte cerinţe impuse prin norme.

Norme metodologice:

12. (1) Antrepozitarii autorizaţi trebuie să deţină un sistem computerizat de evidenta a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieşite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum şi a accizelor aferente acestor categorii de produse. În cazul antrepozitelor fiscale de producţie pentru alcool etilic, sistemul trebuie să asigure şi evidenta materiilor prime introduse în fabricaţie, precum şi a semifabricatelor aflate pe linia de fabricaţie.

(2) În cazul antrepozitelor fiscale de producţie de alcool etilic ca materie prima şi al celor de producţie de băuturi alcoolice obţinute exclusiv din prelucrarea acestui alcool, antrepozitarii autorizaţi trebuie să deţină în proprietate clădirile şi să deţină sau să aibă drept de folosinţă a terenului. Documentele care atesta deţinerea în proprietate a clădirilor, precum şi deţinerea în proprietate sau în folosinţă a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de punere în funcţiune, atunci când acestea au fost construite în regie proprie;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau a actului care atesta dreptul de folosinţă sub orice formă legală.

(3) Nu intra sub incidenţa prevederilor alin. (1) şi (2) unităţile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea şi funcţionarea unităţilor de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare şi a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice "Gheorghe Ionescu-Sisesti", cu modificările ulterioare.

(4) De asemenea, în cazul antrepozitelor fiscale de producţie pentru alcool etilic, antrepozitarii autorizaţi trebuie să deţină în proprietate instalaţiile şi echipamentele necesare desfăşurării activităţii, inclusiv mijloace de măsurare - contoare - avizate de Biroul Roman de Metrologie Legală, necesare pentru determinarea cantităţii de alcool, precum şi mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentratiei alcoolice pentru fiecare produs, după caz.

(5) Cazanele deţinute de gospodăriile individuale care produc tuica şi rachiuri din fructe, în cazul producţiei destinate vânzării, precum şi cazanele deţinute de antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de tuica şi rachiuri din fructe trebuie să fie litrate şi dotate cu vase litrate de organele abilitate de Biroul Roman de Metrologie Legală, precum şi cu mijloace de măsurare legală a concentratiei alcoolice a produselor obţinute.

(6) Antrepozitarii autorizaţi au obligaţia, după caz, să deţină autorizaţia de mediu, eliberata potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Alin. (6) al punctului 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, lit. j) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 10 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Alin. (5) şi (6) ale punctului 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 183, lit. j) din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 10 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Revocarea şi anularea autorizaţiei
Art. 185. [...]
(4) Dacă autoritatea fiscală competenţa hotărăşte suspendarea, revocarea sau anularea autorizaţiei de antrepozit fiscal, aceasta va trimite către antrepozitarul deţinător al autorizaţiei o notificare cu privire la aceasta decizie. [...]
(8) Antrepozitarii autorizaţi, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizaţia şi care deţin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării ori anulării autorizaţiei, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai cu acordul autorităţii fiscale competente, în condiţiile prevăzute de norme.

Alin. (4) al art. 185 a fost modificat de pct. 19 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.
Alin. (8) al art. 185 a fost introdus de pct. 95 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Alin. (8) al art. 185 a fost modificat de pct. 21 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

12^1. (1) În toate situaţiile, cu excepţia celei prevăzute la art. 244 din Codul fiscal, măsura suspendării, revocării sau anulării autorizaţiilor se va dispune de către comisia instituită în cadrul autorităţii fiscale centrale, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au constatat încălcări ale prevederilor legale.
(2) Actele de control vor fi înaintate, în termen de doua zile lucrătoare de la finalizare, comisiei instituite în cadrul autorităţii fiscale centrale, care va analiza propunerea organului de control şi va dispune în consecinţa.
(3) Decizia comisiei instituite în cadrul autorităţii fiscale centrale va fi comunicată antrepozitarului autorizat sancţionat şi organului fiscal teritorial.
(4) În situaţia suspendării autorizaţiei, aceasta atrage suspendarea activităţii şi, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalaţiile de producţie, operaţiune care va fi efectuată de organul fiscal teritorial în a cărui raza îşi desfăşoară activitatea antrepozitarul autorizat.
(5) Antrepozitarii autorizaţi a căror autorizaţie a fost suspendată, revocată sau anulată pot sa valorifice produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai cu acordul comisiei instituite în cadrul autorităţii fiscale centrale.
(6) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de produse accizabile supuse marcarii, cărora le-a fost revocată sau anulată autorizaţia, sunt obligaţi sa plătească în termen de 15 zile de la data revocării sau anulării, în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A., contravaloarea tuturor marcajelor achiziţionate, precum şi a celor executate şi aflate în stoc la Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A., neachitate până la acea data.
(7) Eliberarea unei noi autorizaţii sau a acordului comisiei prevăzute la alin. (5), privind valorificarea produselor înregistrate în stoc, va fi condiţionată de dovada plăţii în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. a tuturor marcajelor menţionate la alin. (6).
(8) În termen de 15 zile de la data achitării, marcajele neutilizate, menţionate la alin. (6), vor fi distruse de către Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A. Cheltuielile legate de distrugere vor fi suportate de către agenţii economici în cauza.

Punctul 12^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 185, alin. (4) şi (8) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 11 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Alin. (6), (7) şi (8) ale punctului 12^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 185, alin. (4) şi (8) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 11 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Secţiunea a 5-a
Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art. 186. - Pe durata deplasarii unui produs accizabil, acciza se suspenda, dacă sunt satisfacute următoarele cerinţe: [...]

d) containerul în care este deplasat produsul este sigilat corespunzător, conform prevederilor din norme;

Norme metodologice:

13. (1) Containerele în care sunt deplasate produsele accizabile în regim suspensiv trebuie să poarte sigiliile antrepozitului fiscal expeditor. În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin container se înţelege orice recipient sau orice alt mijloc care serveşte la transportul în cantităţi angro al produselor accizabile.

(2) În cazul deplasarii în regim suspensiv a alcoolului etilic între doua antrepozite fiscale sau între un antrepozit fiscal şi un birou vamal de ieşire din România, containerele în care se deplaseaza produsele respective trebuie să poarte şi sigiliile aplicate de supraveghetorul fiscal, desemnat potrivit titlului VIII din Codul fiscal. În situaţia în care vamuirea se efectuează la un birou vamal de interior, sigiliile aplicate de supraveghetorul fiscal vor fi înlocuite, după caz, cu sigiliile vamale.

(3) În cazul deplasarii produselor accizabile între un birou vamal de intrare în România şi un antrepozit fiscal, containerele în care se afla produsele trebuie să poarte şi sigiliile biroului vamal.

(4) Sigiliile prevăzute la alin. (2) şi (3) sunt de unica folosinţă şi trebuie să poarte însemnele celor care le aplica.

Alin. (2) al pct. 13 din Normele metodologice de aplicare a art. 186, lit. d) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Documentul administrativ de însoţire

Art. 187. - (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv este permisă numai atunci când sunt însoţite de documentul administrativ de însoţire. Modelul documentului administrativ de însoţire va fi prevăzut în norme.

(2) În cazul deplasarii produselor accizabile între doua antrepozite fiscale în regim suspensiv, acest document se întocmeşte în 5 exemplare, utilizate după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor;

b) exemplarele 2, 3 şi 4 ale documentului însoţesc produsele accizabile pe parcursul miscarii până la antrepozitul fiscal primitor. La sosirea produselor în antrepozitul fiscal primitor, acestea trebuie să fie certificate de către autoritatea fiscală competenţa, în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor, cu excepţiile prevăzute în norme. La sosirea produselor în antrepozitul fiscal primitor, exemplarul 2 se păstrează de către acesta. Exemplarul 3 este transmis de către antrepozitul fiscal primitor la antrepozitul fiscal expeditor. Exemplarul 4 se transmite şi rămâne la autoritatea fiscală competenţa, în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor;

c) exemplarul 5 se transmite de către antrepozitul fiscal expeditor, la momentul expedierii produselor, autorităţii fiscale competente în raza căreia îşi desfăşoară activitatea.

Norme metodologice:

14. (1) Documentul administrativ de însoţire este un instrument de verificare a originii, a iesirii sau a admiterii într-un antrepozit fiscal, a livrării şi a transportului unui produs accizabil deplasat în regim suspensiv.

(2) Documentul administrativ de însoţire conţine numele emitentului, al destinatarului şi al transportatorului, informaţii de identificare şi informaţii cantitative despre produsul accizabil care este deplasat, după modelul prevăzut în anexa nr. 5.

(3) Documentul administrativ de însoţire se întocmeşte de către antrepozitul fiscal expeditor în 5 exemplare, din care:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 5 se transmite de către acesta, la momentul expedierii produselor, către autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea;

b) exemplarele 2, 3 şi 4 însoţesc obligatoriu produsul accizabil pe parcursul deplasarii până la antrepozitul fiscal primitor.

(4) La sosirea produsului în antrepozitul fiscal primitor, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoţire la rubricile aferente primitorului şi, înainte de desigilarea şi descărcarea produsului, să solicite autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi desfăşoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 24 de ore trebuie să efectueze verificarea şi certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoţire.

(5) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorităţii fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de antrepozitul fiscal primitor la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia primitorul îşi desfăşoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal primitor.

(6) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producţia de alcool etilic şi pentru prelucrarea acestuia, toate cele 5 exemplare ale documentului administrativ de însoţire trebuie să fie vizate de către supraveghetorul fiscal

desemnat potrivit titlului VIII din Codul fiscal. În situaţia în care antrepozitele fiscale de producţie pentru alcool etilic şi de prelucrare a acestuia se afla în localităţi diferite, trebuie să se procedeze ca la alin. (4) şi (5).

(7) Prin excepţie, atunci când antrepozitele fiscale de producţie de alcool etilic şi de prelucrare a acestuia se afla în acelaşi loc, documentul administrativ de însoţire se întocmeşte în 3 exemplare, din care primul exemplar se păstrează la antrepozitul fiscal de producţie, exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal de prelucrare, iar exemplarul 3 se transmite la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea. În aceasta situaţie, exemplarele 2 şi 3 se completează de către antrepozitul fiscal de prelucrare ca antrepozit fiscal primitor, iar certificarea se face de către supraveghetorul fiscal.

(8) În cazul gospodariilor individuale care vand produse accizabile către un antrepozit fiscal de producţie, deplasarea produselor în regim suspensiv trebuie să fie însoţită de doua exemplare ale borderoului de achiziţii, pe care antrepozitul fiscal de producţie menţionează în partea superioară "utilizat ca document administrativ de însoţire". Menţiunea se face prin aplicarea unei ştampile care va conţine acest text. La sosirea produselor în antrepozitul fiscal de producţie, acesta trebuie să înscrie pe borderou cantitatea primită şi să solicite autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi desfăşoară activitatea desemnarea unui reprezentant fiscal, care în maximum 24 de ore trebuie să verifice şi sa certifice datele înscrise în cele doua exemplare ale borderoului de achiziţii. Din cele doua exemplare certificate, unul se expediază gospodăriei individuale, iar al doilea exemplar se păstrează de către antrepozitul fiscal de producţie. Modelul borderoului de achiziţii este cel prezentat în Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 1.850/2004 privind registrele şi formularele financiar-contabile.

Ultima teza a alin. (8) al punctului 14 din Normele metodologice de aplicare a art. 187 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de punctul 12 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art. 188. - Pentru un produs în regim suspensiv care este deplasat, acciza continua să fie suspendată la primirea produsului în antrepozitul fiscal, dacă sunt satisfacute următoarele cerinţe:

[...]

c) antrepozitul fiscal primitor trebuie să obţină de la autoritatea fiscală competenţa certificarea documentului administrativ de însoţire a produselor accizabile primite, cu excepţiile prevăzute în norme;

Norme metodologice:

14^1. Obligaţia certificării documentului administrativ de însoţire de către autoritatea fiscală competenţa nu este aplicabilă în cazul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv prin conducte fixe.

Punctul 14^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 188, lit. c) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 3 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal şi un birou vamal

Art. 191. - În cazul deplasarii unui produs accizabil între un antrepozit fiscal şi un birou vamal de ieşire din România sau între un birou vamal de intrare în România şi un antrepozit fiscal, acciza se suspenda, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de norme. Aceste condiţii sunt în conformitate cu principiile prevăzute la art. 186-190.

Norme metodologice:

15. (1) În situaţia deplasarii unui produs accizabil între un antrepozit fiscal şi un birou vamal de ieşire din România în vederea exportului, documentul administrativ de însoţire se întocmeşte în 5 exemplare. Pe durata deplasarii acciza se suspenda dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) produsul este însoţit de exemplarele 2, 3 şi 4 ale documentului administrativ de însoţire;

b) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifica cu claritate tipul şi cantitatea produsului aflat în interior;

c) containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pct. 13;

d) produsul este însoţit de dovada constituirii unei garanţii de către antrepozitul fiscal pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(2) Primul exemplar al documentului administrativ de însoţire rămâne la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 5 se transmite la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia acesta îşi desfăşoară activitatea.

(3) După scoaterea definitivă a produselor de pe teritoriul României şi întocmirea declaraţiei vamale de export, exemplarele 2, 3 şi 4 se confirma de biroul vamal de ieşire din România. Exemplarul 2 rămâne la biroul vamal, exemplarele 3 şi 4 se transmit de către acesta antrepozitului fiscal expeditor şi, respectiv, autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi desfăşoară activitatea expeditorul.

(4) În situaţia deplasarii unui produs accizabil între un birou vamal de intrare în România şi un antrepozit fiscal, acciza se suspenda dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) produsul accizabil este însoţit de 3 copii ale declaraţiei vamale pe care biroul vamal menţionează în partea superioară "utilizat ca document administrativ de însoţire". Menţiunea se face prin aplicarea unei ştampile care va conţine acest text;

b) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifica cu claritate tipul şi cantitatea produsului aflat în interior;

c) containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pct. 13;

d) produsul este însoţit de dovada constituirii de către antrepozitul fiscal primitor a unei garanţii pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(5) Cele 3 copii ale declaraţiei vamale însoţesc produsele accizabile până la antrepozitul fiscal primitor.

(6) După certificarea acestor copii de către antrepozitul fiscal primitor, o copie se retine de către acesta, o copie este transmisă înapoi la biroul vamal de intrare, iar a treia se transmite autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(7) Dovada constituirii garanţiei de către antrepozitul fiscal pentru plata accizelor aferente produsului deplasat va fi reprezentată de confirmarea scrisă a autorităţii fiscale teritoriale privind garanţia depusa, în conformitate cu prevederile art. 183 lit. a) din Codul fiscal.

Alin. (7) al punctului 15 din Normele metodologice de aplicare a art. 191 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 13 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Momentul exigibilitatii accizelor

Art. 192. - (1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România.

Norme metodologice:

15^1. În cazul electricitatii, acciza devine exigibilă la momentul facturarii energiei electrice furnizate către consumatorii finali.

Punctul 15^1 din din Normele metodologice de aplicare a art. 192, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 12 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Momentul exigibilitatii accizelor

Art. 192 [...]

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constata o pierdere sau o lipsa a produsului accizabil.

(4) Prevederea alin. (3) nu se aplică şi plata accizei nu se datorează dacă pierderea sau lipsa intervine în perioada în care produsul accizabil se afla într-un regim suspensiv şi sunt îndeplinite oricare dintre următoarele condiţii: [...]

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporarii sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deţinerii sau deplasarii produsului, dar numai în situaţia în care cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România nu depăşeşte limitele prevăzute în norme.

Norme metodologice:

16. În cazul pierderilor sau lipsurilor de produse accizabile, acestea se admit ca neimpozabile atunci când sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea pierderilor sau lipsurilor;

b) se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor şi instalaţiilor şi/sau în actele normative în vigoare; şi

c) sunt evidentiate şi înregistrate în contabilitate.

Codul fiscal:

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constata o pierdere sau o lipsa a produsului accizabil. [...]

(5) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibilă la data la care produsul este utilizat în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea.

(6) În cazul unui ulei mineral, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, acciza devine exigibilă la data la care uleiul mineral este oferit spre vânzare sau la care este utilizat drept combustibil sau carburant.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă şi care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revoca sau se anulează autorizaţia, acciza devine exigibilă la data revocării sau anulării autorizaţiei.

Norme metodologice:

17. (1) În toate situaţiile prevăzute la art. 192 alin. (3), (5), (6) şi (7) din Codul fiscal, acciza se plăteşte în termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibilă. În plus, în cazurile în care se acordă scutire de la plata accizelor în baza certificatelor de scutire sau a autorizaţiilor de utilizator final, certificatul sau autorizaţia, după caz, se va retrage de către autoritatea fiscală emitenta a acestora.

(2) În cazul unui ulei mineral pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă şi care, prin schimbarea destinaţiei iniţiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept combustibil ori carburant, acciza devine exigibilă la data la care uleiul mineral este oferit spre vânzare, obligaţia plăţii accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligaţia plăţii accizei revenind utilizatorului.

Alin. (1) al punctului 17 din din Normele metodologice de aplicare a art. 192, alin. (3), (5), (6) şi (7) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 13 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(8) Accizele se calculează în cota şi rata de schimb în vigoare, la momentul în care acciza devine exigibilă.

Norme metodologice:

18. Rata de schimb pentru calcularea accizelor este cea stabilită potrivit prevederilor art. 218 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Secţiunea a 6-a
Obligaţiile plătitorilor de accize

Documente fiscale

Art. 195. - (1) Pentru produsele accizabile, altele decât cele marcate, care sunt transportate sau deţinute în afară antrepozitului fiscal sau a unui antrepozit vamal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin norme. Documentul nu poate fi mai vechi de 6 zile. Aceasta prevedere nu este aplicabilă pentru produsele accizabile transportate sau deţinute de către alte persoane decât comercianţii, în măsura în care aceste produse sunt ambalate în pachete destinate vânzării cu amănuntul.

(2) Toate transporturile de produse accizabile sunt însoţite de un document, astfel:

a) miscarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoţită de documentul administrativ de însoţire;

b) miscarea produselor accizabile eliberate pentru consum este însoţită de factura fiscală ce va reflecta cuantumul accizei, modelul acesteia fiind precizat în norme;

c) transportul de produse accizabile, când acciza a fost plătită, este însoţit de factura sau aviz de însoţire.

Norme metodologice:

19. (1) Orice plătitor de acciza, care livreaza produse accizabile către o altă persoană, are obligaţia de a emite către aceasta persoana o factura. Acest document nu poate fi mai vechi de 6 zile de la data efectuării livrării.

(2) Facturile se emit pe formulare standard sau pe formulare speciale.

(3) Factura fiscală specială se utilizează numai de către antrepozitarii autorizaţi sau de importatorii autorizaţi de tigarete, iar modelul acesteia este cel prevăzut în anexa nr. 10.

(4) Pentru livrările de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepţia livrărilor în regim suspensiv, factura trebuie să cuprindă valoarea accizei sau, dacă nu se datorează accize în urma unei scutiri, menţiunea «scutit de accize».

(5) Persoana care emite factura în care se înscrie acciza are obligaţia de a păstra un exemplar din fiecare factura şi de a prezenta acest exemplar la cererea autorităţilor fiscale.

(6) În cazul produselor accizabile marcate, cu excepţia situaţiei în care produsele circula în regim suspensiv, transportul acestora de la antrepozitul fiscal de producţie către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat se face pe baza avizului de însoţire, în care se va înscrie şi valoarea accizei aferente cantităţilor de produse accizabile transferate.

(7) Avizul de însoţire în care acciza se evidenţiază distinct se utilizează şi în cazul altor produse accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul iesirii din regimul suspensiv, fără a interveni schimbul de proprietate. Prin ieşire din regim suspensiv se înţelege şi cazurile în care produsele accizabile sunt transferate către un depozit neautorizat ca antrepozit fiscal, aflat în aceeaşi locatie fizica sau la aceeaşi adresa cu spaţiul de producţie.

(8) În situaţiile prevăzute la alin. (6) şi (7) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite la livrarea produselor, dar se vor menţiona cuvintele «accize plătite».

(9) Miscarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoţită întotdeauna de documentul administrativ de însoţire. În cazul deplasarii produselor accizabile de la un birou vamal de intrare în România sau de la o gospodărie individuală către un antrepozit fiscal, acestea trebuie să fie însoţite de declaraţia vamală sau de borderoul de achiziţii, care au menţionate în partea superioară «utilizat ca document administrativ de însoţire».

(9^1). Prin excepţie de la prevederile alin. (9), în cazul electricitatii nu se întocmeşte document administrativ de însoţire.

(10) Facturile fiscale speciale pentru tigarete şi documentul administrativ de însoţire sunt documente cu regim special şi se tiparesc de către Compania Naţionala «Imprimeria Naţionala» - S.A. Antrepozitarii autorizaţi şi importatorii autorizaţi de tigarete pot utiliza propriile sisteme informatice financiar-contabile pentru emiterea facturilor fiscale speciale.

(11) Documentele fiscale prevăzute la alin. (10) se achiziţionează, contra cost, de la autoritatea fiscală teritorială, în baza notei de comanda întocmite conform modelului prezentat în anexa nr. 12. Nota de comanda va fi aprobată numai dacă solicitantul justifica necesitatea achiziţionării acestor documente.

(12) Orice noua comanda de astfel de documente va fi condiţionată de justificarea utilizării documentelor ridicate anterior, prin prezentarea evidentei achiziţionării şi utilizării documentelor fiscale, întocmită conform modelului prezentat în anexa nr. 13.

Alin. (3) al pct. 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 195 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 4 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Punctul 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 195 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 14 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (9^1) al punctului 19 din din Normele metodologice de aplicare a art. 195 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 14 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Garanţii

Art. 198. - (1) După acceptarea condiţiilor de autorizare a antrepozitului fiscal, antrepozitarul autorizat depune la autoritatea fiscală competenţa o garanţie, conform prevederilor din norme, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.

(2) Garanţiile pot fi: depozite în numerar, ipoteci, garanţii reale şi personale.

(3) Modul de calcul, valoarea şi durata garanţiei vor fi prevăzute în norme.

(4) Valoarea garanţiei va fi analizata periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarilor autorizaţi sau în nivelul de accize datorat.

Norme metodologice:

20. (1) Orice antrepozitar autorizat trebuie să asigure o garanţie care să acopere riscul neplatii accizelor pentru produsele accizabile produse şi/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat.

(2) Garanţia poate fi sub forma de: depozit în numerar, ipoteci, garanţii reale sau garanţii personale.

(3) În cazul unui depozit în numerar se aplică următoarele reguli:

a) se consemnează mijloace băneşti la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondat organul fiscal, la nivelul garanţiei;

b) orice dobânda plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparţine antrepozitarului autorizat.

Litera a) a alin. (3) al punctului 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de punctul 15 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

(4) În cazul ipotecii se aplică următoarele reguli:

a) antrepozitarul autorizat trebuie să aibă calitatea de proprietar al bunului imobil în cauza;

b) sa existe poliţa de asigurare a bunului ipotecat în favoarea organului fiscal la care este înregistrat antrepozitarul ca plătitor de impozite, taxe şi alte contribuţii.

c) proprietatea nu trebuie să facă obiectul unei alte ipoteci;

d) valoarea bunului imobil ipotecat trebuie să fie mai mare decât nivelul garanţiei necesare, cu minimum 20%.

Litera b) a alin. (4) al punctului 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de punctul 16 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

(5) În cazul garanţiei reale se aplică următoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancară;

b) sa existe o scrisoare de garanţie bancară.

(6) În cazul garanţiei personale se aplică regulile stabilite la alineatele precedente, în funcţie de tipul garanţiei.

(7) Nivelul garanţiei pentru un antrepozit fiscal se determina în lei pe baza cursului de schimb leu/euro, după cum urmează:

Valoarea accizelor potenţiale într-o luna	Nivelul garanţiei
Sub 100.000 euro	25% din valoarea accizelor potenţiale într-o luna
Între 100.000 şi 200.000 euro	20% din valoarea accizelor potenţiale într-o luna
Între 200.000 şi 500.000 euro	15% din valoarea accizelor potenţiale într-o luna
Între 500.000 şi 1 milion euro	10% din valoarea accizelor potenţiale într-o luna
Între 1 milion şi 5 milioane euro	5% din valoarea accizelor potenţiale într-o luna
Peste 5 milioane euro	2% din valoarea accizelor potenţiale într-o luna

(8) Valoarea accizelor potenţiale într-o luna se determina pe baza cantităţii medii lunare de produse accizabile care au fost produse şi/sau depozitate în locul respectiv în ultimele 12 luni sau, după caz, pe baza cantităţii medii lunare aferente lunilor lucrate consecutiv din ultimele 12 luni. În cazul antrepozitarilor care nu au desfăşurat activitate în ultimele 12 luni, valoarea accizelor potenţiale într-o luna se determina pe baza cantităţii medii lunare de produse accizabile, estimată a se produce şi/sau depozita în locul respectiv în următoarea perioada de 12 luni.

(9) Nivelul garanţiei se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care comisia instituită în cadrul autorităţii fiscale centrale stabileşte ca în ultimul an antrepozitarul autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele; sau

b) cu 100%, în cazul în care comisia instituită în cadrul autorităţii fiscale centrale stabileşte ca în ultimii 2 ani antrepozitarul autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele.

(10) Un antrepozitar autorizat se considera ca s-a conformat prevederilor legale privind accizele, în următoarele situaţii:

a) a plătit la bugetul de stat obligaţiile din accize. În aceasta situaţie se includ şi antrepozitarii autorizaţi care au beneficiat sau beneficiază de înlesniri la plata obligaţiilor fiscale restante faţă de bugetul de stat, în conformitate cu prevederile legale, cu respectarea condiţiilor cuprinse în convenţiile încheiate cu autoritatea fiscală;

b) a depus la timp declaraţiile de accize;

c) tine evidente exacte şi actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare şi produsele accizabile finite;

d) a corectat orice abatere de la obligaţiile antrepozitarului autorizat.

(11) Prevederile alin. (9) se aplică şi în cazul agenţilor economici care au deţinut autorizaţie de producţie şi comercializare în ultimii 2 ani şi s-au conformat prevederilor legale privind accizele.

(12) Nivelul garanţiei nu se reduce, în cazul în care antrepozitarul autorizat:

a) are pe rol dosare pentru evaziune fiscală, abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, aflate în diferite stadii de soluţionare la instanţele judecătoreşti, fără a se fi pronunţat o hotărâre definitivă;

b) nu a deţinut autorizaţie pentru producţia şi comercializarea de produse accizabile în ultimii 2 ani, datorită neachitarii obligaţiilor privind plata accizelor, sau a pierdut dreptul la eşalonări din motive imputabile.

(13) Garanţia constituită la momentul autorizării este valabilă atât timp cat nu este executată de organul fiscal la care este înregistrat antrepozitarul ca plătitor de impozite, taxe şi alte contribuţii.

(14) Garanţia stabilită pentru autorizare se depune la autoritatea fiscală teritorială în termen de 60 de zile de la data când devine valabilă autorizaţia. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite originalul documentului care atesta constituirea garanţiei la organul fiscal la care este înregistrat antrepozitarul autorizat ca plătitor de impozite, taxe şi alte contribuţii, iar o copie a documentului va fi transmisă la autoritatea fiscală care a emis autorizaţia.

(15) Nivelul garanţiei se analizează periodic de către organul fiscal teritorial, în vederea actualizării în funcţie de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat sau în nivelul accizei datorate. În

acest sens, antrepozitarul autorizat trebuie să depună lunar, până la data de 10 a lunii următoare, la autoritatea fiscală teritorială, o declaraţie privind informaţiile necesare analizei. Cuantumul garanţiei stabilit prin actualizare se va comunică antrepozitarului autorizat prin decizie emisă de organul fiscal teritorial, care va face parte integrantă din autorizaţia de antrepozit fiscal.

(16) În cazul deplasarii produselor accizabile în regim suspensiv, cuantumul garanţiei se stabileşte pe baza cantităţii medii livrate într-o luna ori pe baza cantităţii estimate a fi livrate într-o luna, în situaţia antrepozitarilor autorizaţi care nu au desfăşurat activitate în domeniul produselor accizabile.

(17) Orice antrepozitar autorizat poate să asigure, la cerere, o singura garanţie care să acopere toate antrepozitele fiscale ale acelui antrepozitar autorizat, precum şi garanţia aferentă deplasarii produselor accizabile.

Alin. (13), (14) şi (15) ale punctului 20 din Normele metodologice de aplicare a art. 198 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 17 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Secţiunea a 7-a
Scutiri la plata accizelor

Scutiri generale

Art. 199. - (1) Produsele accizabile sunt scutite de plată accizelor, atunci când sunt destinate pentru:

a) livrarea în contextul relaţiilor consulare sau diplomatice;

b) organizaţiile internaţionale recunoscute ca atare de către autorităţile publice ale României, în limitele şi în condiţiile stabilite prin convenţiile internaţionale, care pun bazele acestor organizaţii, sau prin acorduri încheiate la nivel statal sau guvernamental;

c) forţele armate aparţinând oricărui stat-parte la Tratatul Atlanticului de Nord, cu excepţia Forţelor Armate ale României;

d) rezerva de stat şi rezerva de mobilizare, pe perioada în care au acest regim.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

21. (1) Scutirea de la plata accizelor se acordă direct beneficiarului atunci când produsele accizabile de la un antrepozit fiscal, de la un importator, de la rezerva de stat şi de la rezerva de mobilizare sau de la un distribuitor agreat, astfel cum este definit acesta la pct. 23, denumiţi în continuare furnizori. Beneficiază de scutire directa şi contractanţii forţelor armate aparţinând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, asa cum sunt definiţi în acordurile speciale (NATO/SOFA).

(2) În cazul în care achiziţionarea uleiurilor minerale se face prin intermediul unui distribuitor agreat, distribuitorul se va aproviziona de la antrepozitul fiscal sau de la importator cu produse accizabile la preţuri cu accize şi va livra beneficiarului aceste produse la preţuri fără accize. În acest caz distribuitorul agreat va solicita autorităţii fiscale competente compensarea/restituirea accizelor aferente cantităţilor livrate în regim de scutire de accize.

(3) Scutirea se acordă pe baza certificatului de scutire de plată accizelor, emis beneficiarului de autoritatea fiscală teritorială.

(4) În cazul în care beneficiarul se aprovizioneaza cu produse accizabile de la un distribuitor agreat, obligaţia deţinerii certificatului de scutire de plată accizelor revine atât beneficiarului, cat şi distribuitorului.

(5) Modelul certificatului de scutire de plată accizelor este prevăzut în anexa nr. 14.

(6) Certificatul de scutire de plată accizelor se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului sau a distribuitorului agreat, în care se vor menţiona statutul acestuia şi fundamentarea cantităţii ce urmează a fi achizitionata în regim de scutire de plată a accizelor. Autoritatea fiscală teritorială poate să solicite orice informaţie şi documente pe care le considera necesare pentru eliberarea certificatului.

(7) Certificatul de scutire de plată accizelor se emite beneficiarului în trei exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către beneficiar sau de către distribuitorul agreat;

b) al doilea exemplar este utilizat ca document administrativ de însoţire;

c) al treilea exemplar se transmite de către beneficiar furnizorului şi se păstrează de către acesta. În cazul achiziţionării produselor accizabile printr-un distribuitor agreat, acesta transmite o copie a exemplarului 3 către antrepozitul fiscal expeditor sau către importator.

(8) În cazul în care beneficiarul se aprovizioneaza de la mai mulţi furnizori, certificatul de scutire de plată accizelor se emite pentru fiecare furnizor.

(9) La momentul efectuării primei operaţiuni, beneficiarul sau distribuitorul agreat transmite exemplarele 2 şi 3 ale certificatului de scutire de plată accizelor către furnizor, care păstrează exemplarul 3, urmând ca exemplarul 2 să fie utilizat ca document administrativ de însoţire pentru toate operaţiunile ce se vor derula.

(10) De fiecare data la sosirea produsului accizabil, beneficiarul sau distribuitorul agreat solicita autorităţii fiscale teritoriale emitente a certificatului ca, în termen de maximum 24 de ore, sa certifice pe exemplarul utilizat ca document administrativ de însoţire cantitatea primită de beneficiar. Pentru aceasta, autoritatea fiscală teritorială emitenta poate desemna un reprezentant al administraţiei finanţelor publice în a carei raza este primit produsul.

(11) După certificarea fiecărei operaţiuni în certificatul de scutire de plată accizelor, beneficiarul sau distribuitorul agreat transmite o copie a acestuia în termen de 6 zile către furnizor.

(12) Dacă în termen de 30 de zile de la expedierea produsului furnizorul nu primeşte copia documentului certificat, acea operaţiune se considera eliberare pentru consum şi din acel moment acciza devine exigibilă.

(13) În cazul distribuitorului agreat, compensarea şi/sau restituirea accizelor se acordă pe baza decontului de scutire de accize, însoţit de:

a) certificatul de scutire de plată accizelor;

b) copia facturii fiscale de achiziţie a uleiurilor minerale, în care acciza să fie evidenţiată distinct;

c) dovada plăţii accizelor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

d) dovada cantităţii livrate beneficiarului în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situaţie centralizatoare a documentelor aferente cantităţilor efectiv livrate.

(14) Modelul decontului de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(15) În situaţia în care un agent economic deţine certificat de scutire pentru achiziţionarea aceloraşi uleiuri minerale de la antrepozite fiscale de producţie ale aceluiaşi antrepozitar autorizat, în cazuri bine justificate, se admite depăşirea cantităţii înscrise într-un certificat, cu condiţia ca aceasta să se încadreze în cantitatea totală aprobată aferentă certificatelor de scutire.

(16) Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-un certificat de scutire de accize pentru uleiuri minerale poate fi suplimentata în situaţii bine justificate la nivelul aceluiaşi an pentru care a fost eliberat certificatul.

Punctul 21 din Normele metodologice de aplicare a art. 199, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 18 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (1) al punctului 21 din din Normele metodologice de aplicare a art. 199, alin. (1) şi (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 15 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Articolul 200

(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic şi alte produse alcoolice prevăzute la art. 162, atunci când sunt:

a) complet denaturate, conform prescripţiilor legale;

b) denaturate şi utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

c) utilizate pentru producerea oţetului cu codul NC 2209;

d) utilizate pentru producerea de medicamente;

e) utilizate pentru producerea de arome alimentare ce au o concentraţie ce nu depăşeşte 1,2% în volum, destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice;

f) utilizate în scop medical în spitale şi farmacii;

g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu sau fără crema, cu condiţia ca în fiecare caz concentraţia de alcool sa nu depăşească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compozitia ciocolatei şi 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compozitia altor produse;

h) abrogată;

i) abrogată;

j) abrogată;

k) abrogată.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum şi produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin norme.

Alin. (1) al art. 200 a fost modificat de pct. 98 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Literele h), i), j) şi k) ale alin. (1) al art. 200 au fost abrogate de pct. 30 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005. (abrogări aplicabile cu data de 1 aprilie 2005).

Literele h), i), j) şi k) ale alin. (1) au fost abrogate de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.*)
*) Art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005 abroga Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 24/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005.

Norme metodologice:

22. (1) În toate situaţiile prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiţia ca aprovizionarea să se fi efectuat direct de la un antrepozit fiscal sau de la un importator, denumiţi în continuare furnizori. Depozitele farmaceutice, autorizate de autoritatea cu competenţa în acest sens, beneficiază de scutire pentru alcoolul achiziţionat şi livrat direct către spitale şi farmacii.

(2) În toate situaţiile prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă pe baza autorizaţiei de utilizator final. Aceasta autorizaţie se eliberează utilizatorilor, depozitelor farmaceutice şi antrepozitarilor autorizaţi care funcţionează în sistem integrat.

(3) Scutirea se acordă direct pentru:

a) alcoolul etilic şi alte produse alcoolice, denaturate şi utilizate în producerea de produse specifice industriei de apărare;

b) alcoolul etilic şi alte produse alcoolice, utilizate de antrepozitarii autorizaţi care funcţionează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înţelege utilizarea alcoolului etilic şi a altor produse alcoolice de către antrepozitar, pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări;

c) alcoolul etilic şi alte produse alcoolice, denaturate, importate şi utilizate de importatori în procesul de producţie.

(4) Pentru celelalte situaţii prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect prin compensare şi/sau restituire, după caz, potrivit prevederilor Codului de procedura fiscală.

(5) Scutirea indirecta se acordă pe baza decontului de scutire de accize, însoţit de:

a) autorizaţia de utilizator final;

b) copia facturii fiscale de achiziţie a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidenţiată distinct;

c) dovada plăţii accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

d) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situaţie centralizatoare a documentelor aferente cantităţilor efectiv utilizate.

(6) Modelul decontului de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(7) Autorizaţia de utilizator final se emite de către autoritatea fiscală teritorială. Autorizaţia se emite în trei exemplare cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar este utilizat ca document administrativ de însoţire;

c) al treilea exemplar se transmite de către utilizatorul final furnizorului şi se păstrează de către acesta.

(8) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prezentat în anexa nr. 15.

(9) Autorizaţia de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, la care se va anexa actul de constituire din care să rezulte ca societatea desfăşoară o activitate care necesita consumul de alcool etilic şi de alte produse alcoolice, precum şi fundamentarea cantităţii ce urmează a fi achizitionata în regim de scutire de plată a accizelor. Autoritatea fiscală poate să solicite orice informaţie şi documente pe care le considera necesare pentru eliberarea autorizaţiei.

(10) În cazul în care beneficiarul se aprovizioneaza de la mai mulţi furnizori, autorizaţia de utilizator final se emite pentru fiecare antrepozit fiscal furnizor.

(11) La momentul efectuării primei operaţiuni, beneficiarul transmite exemplarele 2 şi 3 ale autorizaţiei de utilizator final către furnizor, care păstrează exemplarul 3, urmând ca exemplarul 2 să fie utilizat ca document administrativ de însoţire pentru toate operaţiunile ce se vor derula.

(12) De fiecare data la sosirea produsului accizabil, beneficiarul solicita autorităţii fiscale teritoriale emitente a autorizaţiei ca, în termen de maximum 24 de ore, sa certifice pe exemplarul utilizat ca document administrativ de însoţire cantitatea primită de beneficiar. Pentru aceasta, autoritatea fiscală teritorială emitenta poate desemna un reprezentant al administraţiei finanţelor publice în a carei raza este primit produsul.

(13) După certificarea fiecărei operaţiuni în autorizaţia de utilizator final, beneficiarul transmite o copie a acesteia în termen de 6 zile către furnizor.

(14) Dacă în termen de 30 de zile de la expedierea produsului furnizorul nu primeşte copia documentului certificat, acea operaţiune se considera eliberare pentru consum şi din acel moment acciza devine exigibilă.

(15) Produsele admise a fi utilizate pentru denaturarea alcoolului sunt:

a) pentru alcoolul etilic tehnic: violet de metil în concentraţie de 0,6-1,2 g la 1.000 litri, alcooli superiori în concentraţie de 0,2-0,5 kg/1.000 litri, benzina de extracţie în concentraţie de 0,4-1 kg/1.000 litri, propilen glicol în concentraţie de 2-5 kg/1.000 litri sau dietilftalat în concentraţie de 0,2-1 kg/1.000 litri;

b) pentru alcoolul etilic: fenolftaleina în concentraţie de 10-40 g/1.000 litri;

c) pentru alcoolul sanitar: salicilat de etil sau salicilat de metil în concentraţie de 0,2-1 kg/1.000 litri şi albastru de metil în concentraţie de 2-5 g/1.000 litri.

(15^1) Denaturarea alcoolului etilic se realizează numai în antrepozitele fiscale de producţie unde a fost produs alcoolul etilic.

(16) Depozitele farmaceutice achiziţionează alcoolul etilic la preţuri cu accize şi îl livreaza către spitale şi farmacii la preţuri fără accize. În aceste condiţii preţul de vânzare al alcoolului etilic va fi stabilit de către depozitul farmaceutic pe baza preţului de achiziţie al acestui produs care nu are inclusă acciza, astfel încât spitalele şi farmaciile sa beneficieze de facilitatea prevăzută de Codul fiscal.

(17) Autorizaţiile de utilizator final emise până la data de 1 ianuarie 2005 au valabilitate până la data epuizarii cantităţii înscrise în autorizaţie, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2005. Autorizaţiile de utilizator final emise după data de 1 ianuarie 2005 au valabilitate până la data de 31 decembrie 2005.

(17^1) Scutirile de la plata accizelor, în vigoare până la data de 1 aprilie 2005, se acordă prin compensare şi/sau restituire numai pentru cantităţile de alcool etilic şi produse alcoolice utilizate efectiv până la acea data, în scopurile pentru care au fost eliberate autorizaţiile de utilizator final.

(18) Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final de alcool etilic şi de alte produse alcoolice poate fi suplimentata în situaţii bine justificate în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

Alin. (1),(3) şi (4) ale pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 6, subpunctul 5 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (4^1) al pct. 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 6 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Punctul 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de punctul 19 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (3) al punctului 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 16 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Literele a) şi b) ale alin. (15) al punctului 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 17 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Alin. (15^1) al punctului 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 18 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Alin. (17^1) al punctului 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 200 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 19 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Scutiri pentru uleiuri minerale

Articolul 201

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) uleiurile minerale folosite în orice alt scop decât drept combustibil sau carburant;

b) uleiurile minerale livrate în vederea utilizării drept carburant pentru aeronave, altele decât aviaţia turistica în scop privat. Prin aviatie turistica în scop privat se înţelege utilizarea unei aeronave, de către proprietarul sau sau de către persoana fizica sau juridică care o deţine cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi în special altele decât transportul de persoane sau de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităţilor publice;

c) uleiurile minerale livrate în vederea utilizării drept carburant pentru navigaţia maritima internationala şi pentru navigaţia pe căile navigabile interioare, altele decât navigatiile de agrement în scop privat. Prin navigaţie de agrement în scop privat se înţelege utilizarea oricărei ambarcatiuni, de către proprietarul sau sau de către persoana fizica sau juridică care o deţine cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi în special altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităţilor publice;

d) uleiurile minerale utilizate pentru producţia de electricitate şi pentru producţia combinata de energie electrica şi energie termica;

e) uleiurile minerale utilizate în scopul testarii aeronavelor şi vapoarelor;

f) uleiurile minerale injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimica, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

g) uleiurile minerale care intră în România în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinat utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul;

h) orice ulei mineral care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

i) orice ulei mineral achiziţionat direct de la agenţi economici producători, importatori sau distribuitori agreati, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilelor de bătrâni, orfelinatelor şi altor instituţii de asistenţa socială, instituţiilor de învăţământ şi lacasurilor de cult;

j) abrogată;

k) abrogată;

l) abrogată;

m) uleiurile minerale utilizate drept combustibil neconventional (bio-diesel).

Litera i) a alin. (1) al art. 201 a fost modificată de pct. 99 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Literele h), j), k) şi l) ale alin. (1) al art. 201 au fost abrogate de pct. 31 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005. (abrogări aplicabile cu data de 1 aprilie 2005).

Litera d) a alin. (1) al art. 201 a fost modificată de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Literele j), k) şi l) ale alin. (1) al art. 201 au fost abrogate de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.*)

*) Art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005 abroga Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 24/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 30 martie 2005.

Litera h) a art. 201 a fost repusă în vigoare prin abrogarea ORDONANŢEI DE URGENŢĂ nr. 24 din 24 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 30 martie 2005 de către art. II din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

23. (1) În toate situaţiile prevăzute la art. 201 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă numai cu condiţia ca aprovizionarea să se efectueze direct de la un antrepozit fiscal, de la un importator sau de la un distribuitor agreat prevăzut la alin. (18), denumiţi în continuare furnizori.

(2) Scutirea se acordă direct pentru:

a) produsele prevăzute la art. 201 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţia celor prevăzute la lit. a) din acelaşi articol;

b) uleiurile minerale achiziţionate de distribuitorii agreati şi destinate scopurilor prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. b) şi c) din Codul fiscal;

c) uleiurile minerale cu codul NC 2711 14 00, utilizate în orice alt scop decât drept carburant sau combustibil.

(3) Pentru situaţia prevăzută la art. 201 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu excepţia uleiurilor minerale cu codul NC 2711 14 00, scutirea se acordă indirect prin compensare şi/sau restituire, după caz, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare.

(4) În toate situaţiile scutirea indirecta se acordă pe baza decontului de scutire de accize, însoţit de:

a) autorizaţia de utilizator final;

b) copia facturii fiscale de achiziţie a uleiurilor minerale, în care acciza să fie evidenţiată separat;

c) dovada plăţii accizelor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

d) dovada cantităţii livrate de către distribuitorul agreat sau a cantităţii utilizate de către beneficiar în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situaţie centralizatoare a documentelor aferente cantităţilor efectiv livrate, respectiv utilizate.

(5) Modelul decontului de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(6) Autorizaţia de utilizator final se emite utilizatorilor finali, cu excepţia cazului prevăzut la art. 201 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, distribuitorilor agreati şi antrepozitarilor autorizaţi care utilizează uleiuri minerale obţinute din producţia proprie.

(7) Autorizaţia de utilizator final se emite în toate cazurile de către autoritatea fiscală teritorială. Autorizaţia se emite în 3 exemplare cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final sau de către distribuitorul agreat;

b) al doilea exemplar este utilizat ca document administrativ de însoţire;

c) exemplarul 3 se transmite de către utilizatorul final furnizorului şi se păstrează de către acesta. În cazul achiziţionării produselor accizabile printr-un distribuitor agreat, acesta transmite o copie a exemplarului 3 către antrepozitul fiscal expeditor sau către importator.

(8) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prezentat în anexa nr. 15.

(9) Autorizaţia de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, la care se va anexa fundamentarea cantităţii ce urmează a fi achizitionata în regim de scutire de plată a accizelor. Autoritatea fiscală poate să solicite orice informaţie şi documente pe care le considera necesare pentru eliberarea autorizaţiei.

(10) Autorizaţia de utilizator final va fi solicitată şi de către beneficiarii uleiurilor minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea ţiţeiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85°C, destinate utilizării în alt scop decât drept carburant sau combustibil. În acest caz, în autorizaţia de utilizator final la rubrica destinată articolului se va înscrie art. 201 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi în plus menţiunea: «În conformitate cu precizările pct. 23 alin. (10) aferente titlului VII "Accize" din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

(11) În cazul în care beneficiarul se aprovizioneaza de la mai mulţi furnizori, autorizaţia de utilizator final se emite pentru fiecare situaţie.

(12) La momentul efectuării primei operaţiuni, beneficiarul transmite exemplarele 2 şi 3 ale autorizaţiei de utilizator final către expeditorul produsului accizabil, care păstrează exemplarul 3, urmând ca exemplarul 2 să fie utilizat ca document administrativ de însoţire pentru toate operaţiunile ce se vor derula.

(13) De fiecare data la sosirea produsului accizabil, beneficiarul solicita autorităţii fiscale teritoriale emitente a autorizaţiei ca, în termen de maximum 24 de ore, sa certifice pe exemplarul utilizat ca document administrativ de însoţire cantitatea primită de către beneficiar. Pentru aceasta, autoritatea fiscală teritorială emitenta poate desemna un reprezentant al administraţiei finanţelor publice în a carei raza este primit produsul.

(14) După certificarea fiecărei operaţiuni în autorizaţia de utilizator final, beneficiarul transmite o copie a acesteia în termen de 6 zile către antrepozitul fiscal expeditor.

(15) Dacă în termen de 30 de zile de la expedierea produsului antrepozitul fiscal expeditor nu primeşte copia documentului certificat, acea operaţiune se considera eliberare pentru consum şi din acel moment acciza devine exigibilă.

(16) Abrogat.

(17) Staţiile de distribuţie ale antrepozitarilor autorizaţi care sunt dotate cu pompe distincte pentru distribuirea petrolului lampant vand către persoanele fizice acest produs la preţuri cu amănuntul care nu includ accize.

(18) Distribuitori agreati sunt:

a) pentru uleiurile minerale utilizate drept carburant pentru aeronave - deţinătorii de certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile şi de contracte de prestări de servicii cu societăţi deţinătoare de certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile. Certificatele de autorizare se eliberează de Regia Autonomă «Autoritatea Aeronautica Civilă Română»;

b) pentru uleiurile minerale utilizate drept carburant pentru navigaţia maritima internationala şi pe căile navigabile interioare - deţinătorii de certificate eliberate de autoritatea cu competenţa în acest sens;

c) pentru gaz petrolier lichefiat - persoanele autorizate în calitate de unităţi de deservire, conform prescripţiilor tehnice în vigoare, aprobate de ministerul de resort, şi care deţin în proprietate mijloace tehnice autorizate pentru distribuirea de gaz petrolier lichefiat;

d) pentru petrol lampant - staţiile de distribuţie care sunt dotate cu pompe distincte doar pentru distribuirea petrolului lampant.

(19) În cazul importurilor de uleiuri minerale, regimul de scutire se acordă în baza autorizaţiei de utilizator final şi, după caz, a autorizaţiilor prevăzute la alin. (18) pentru distribuitorii agreati.

(20) În cazul gazului petrolier lichefiat, pentru care scutirea de la plata accizelor se acordă direct utilizatorilor finali, livrat prin distribuitorii agreati, distribuitorul agreat se aprovizioneaza cu gaz petrolier lichefiat la preţuri cu accize, iar livrarea către utilizatorii finali se face la preţuri fără accize. Distribuitorul agreat este cel care va solicita autorităţii fiscale compensarea şi/sau restituirea, după caz, a accizelor aferente cantităţilor livrate în regim de scutire, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările ulterioare.

(21) În cazul persoanelor juridice organizate în baza unor legi speciale, potrivit cărora nu este permisă transmiterea către alte instituţii a unor date şi informaţii statistice cu caracter secret, scutirile prevăzute la art. 201 alin. (1) din Codul fiscal se acordă prin restituire, cu respectarea întocmai a condiţiilor prevăzute la alin. (4).

(22) Abrogat.

(23) Abrogat.

(24) În situaţia în care un agent economic deţine autorizaţii de utilizator final pentru achiziţionarea aceloraşi uleiuri minerale de la antrepozite fiscale de producţie ale aceluiaşi antrepozitar autorizat, în cazuri bine justificate, se admite depăşirea cantităţii înscrise într-o autorizaţie, cu condiţia ca aceasta să se încadreze în cantitatea totală aprobată, aferentă autorizaţiilor de utilizator final.

(25) Autorizaţiile de utilizator final emise până la data de 1 ianuarie 2005 au valabilitate până la data epuizarii cantităţii înscrise în autorizaţie, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2005. Autorizaţiile de utilizator final emise după data de 1 ianuarie 2005 au valabilitate până la data de 31 decembrie 2005.

(25^1) Scutirile de la plata accizelor, în vigoare până la data de 1 aprilie 2005, se acordă prin compensare şi/sau restituire numai pentru cantităţile de uleiuri minerale utilizate efectiv până la acea data, în scopurile pentru care au fost eliberate autorizaţiile de utilizator final.

(26) Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final de uleiuri minerale poate fi suplimentata în situaţii bine justificate în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(27) Precizările prezentului punct nu se aplică gazelor petroliere lichefiate livrate în butelii tip aragaz, pentru care acciza este «0».

Alin. (3) şi (4) ale pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 7 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (4^1) al pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 8 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (5) al pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 9 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Lit. d) a alin. (17) al pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de punctul 6, subpunctul 10 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (19), (20), (21) şi (22) ale pct. 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de punctul 6, subpunctul 11 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Punctul 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 este reprodus în forma prevăzută de punctul 20 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (2) şi (3) ale punctului 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 20 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Alin. (7) ale punctului 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 21 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Alin. (10) ale punctului 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 22 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Alin. (16) ale punctului 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 23 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Alin. (20) ale punctului 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 24 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Alin. (22) şi (23) ale punctului 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 au fost abrogate de pct. 25 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Alin. (25^1) al punctului 23 din Normele metodologice de aplicare a art. 201 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 26 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Secţiunea a 8-a

Marcarea produselor alcoolice şi a produselor din tutun

Reguli generale

Art. 202. - (1) Prevederile prezentei secţiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

a) produse intermediare şi alcool etilic, cu excepţiile prevăzute prin norme;

b) produse din tutun.

Norme metodologice:

24. (1) Nu intra sub incidenţa sistemului de marcare:

a) alcoolul etilic denaturat cu substanţe specifice destinaţiei, alta decât consumul uman, astfel încât sa nu poată fi utilizat la obţinerea de băuturi alcoolice;

b) alcoolul etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obţinere a alcoolului etilic rafinat şi care datorită compoziţiei sale nu poate fi utilizat în industria alimentara;

c) băuturile slab alcoolizate, cu o concentraţie alcoolică ce nu depăşeşte 6% în volum;

d) produsele din producţia interna destinate exportului;

e) produsele de natura celor supuse marcarii, provenite din import, aflate în regim de tranzit sau de import temporar.

(2) Produsele din tutun reprezentând tigarete, care se exporta în regim de export temporar în vederea depersonalizarii acestora, pentru a fi importate în scopul testarii pieţei sau efectuării unor teste de producţie, nu sunt supuse obligaţiei de marcare, cu condiţia ca testarea sa nu se realizeze prin comercializarea acestor produse, ci prin mijloace specifice cercetării de piaţa. Loturile folosite în acest scop nu pot depăşi cantitatea de 200.000 de bucăţi de tigarete pe semestru.

Alin. (2) al pct. 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 202, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 12 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (1) al punctului 24 din Normele metodologice de aplicare a art. 202, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 21 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Responsabilitatea marcarii

Art. 203. - (1) Responsabilitatea marcarii produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizaţi sau importatorilor.

(2) Importatorul transmite producătorului extern marcajele, sub forma şi în maniera prevăzute în norme, în vederea aplicării efective a acestora pe produsele accizabile contractate.

Norme metodologice:

25. (1) Autorizaţia de antrepozit fiscal de producţie atesta şi dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim.

(2) Produsele supuse marcarii pot fi importate de către persoanele care deţin autorizaţie de importator.

(3) Autorizaţia de importator se acordă de către autoritatea fiscală centrala în conformitate cu prevederile pct. 27.

(4) În vederea realizării importurilor de produse din tutun şi alcool etilic, timbrele sau banderolele de marcare, după caz, procurate de importatori, se expediază pe adresa producătorului extern, care urmează să le aplice pe marfa. Expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizata cu tipărirea.

(5) După expirarea acestui termen, importatorii sunt obligaţi sa returneze unităţii specializate, autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neutilizate prin neexpedierea, în regim de export temporar, partenerilor externi.

(6) Expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neînsoţit, cu depunerea în vama a declaraţiei vamale de export temporar. Declaraţia vamală de export temporar trebuie să fie însoţită de următoarele documente:

a) documentul de transport internaţional, din care să rezulte ca destinatarul este producătorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) o copie de pe contractul încheiat între importator şi producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie de pe autorizaţia de importator;

d) dovada varsarii la bugetul de stat a sumei ce reprezintă contravaloarea accizelor aferente cantităţii de produse ce urmează a se importa, corespunzătoare cantităţii marcajelor exportate.

(7) Cu ocazia importului, o dată cu declaraţia vamală de import, se depune o declaraţie vamală de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din ţara a acestora.

Alin. (4) al punctului 25 din Normele metodologice de aplicare a art. 203 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 22 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Proceduri de marcare

Art. 204. - (1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre sau banderole.

Alin. (1) al art. 204 a fost modificat de pct. 100 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

26. (1) Dimensiunile marcajelor sunt prezentate în anexa nr. 16.

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special şi se tiparesc de către Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A.

(3) Timbrele pentru marcarea tigaretelor şi produselor din tutun sunt inscriptionate cu următoarele elemente:

a) denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie sau a importatorului autorizat şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generica a produsului, respectiv: tigarete, tigari, alte produse din tutun;

c) seria şi numărul care identifica în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea produselor intermediare şi a alcoolului etilic vor avea inscriptionate următoarele elemente:

a) denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie sau a importatorului autorizat şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generica a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate, după caz, băuturi spirtoase, tuica, rachiuri din fructe, produse intermediare;

c) seria şi numărul care identifica în mod unic banderola;

d) indicele de aplicare în forma de «U» sau «L»;

e) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conţinut;

f) concentraţia alcoolică.

(4^1) Inscriptionarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin. (3) şi (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziţie organelor în drept de către Compania Naţionala «Imprimeria Naţionala» - S. A., la solicitarea acestora.

(5) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor sau cutiilor de tetra pak, tetra brik şi altele asemenea, în forma de "U" sau "L". Sunt supuse marcarii prin banderole inclusiv buteliile şi cutiile ce depăşesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 10 litri.

(6) În situaţia în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirilor antrepozitarilor sau importatorilor autorizaţi, se vor inscriptiona prescurtarile sau initialele stabilite de fiecare antrepozitar sau importator autorizat, de comun acord cu Compania Naţionala «Imprimeria Naţionala» - S.A.

(7) Fiecărui antrepozitar autorizat sau importator de produse supuse marcarii i se atribuie un cod special care are la baza codul unic de înregistrare sau codul de acciza. Acest cod special se va regasi inscripţionat pe marcajele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele fabricate sau importate. În cazul în care indicativul judeţului, respectiv al tarii din care se face importul, nu conţine doua, respectiv trei caractere alfanumerice, acestea se vor completa cu cifra Ø'4f în faţa indicativului existent. Acelaşi principiu se aplică şi în cazul codurilor fiscale care vor fi completate cu cifra Ø'4f astfel încât numărul total de caractere să fie 10.

(8) În cazul importatorilor care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, marcajele vor fi expediate producătorului extern, iar codul atribuit va conţine indicativul tarii din care se face efectiv importul.

Alin. (3) şi (4) ale punctului 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 204, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 23 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (4^1) al punctului 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 204, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 24 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (6) al punctului 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 204, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 25 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Eliberarea marcajelor

Art. 205 [...]

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

a) persoanele care importa produsele accizabile prevăzute la art. 202, în baza autorizaţiei de importator. Autorizaţia de importator se acordă de către autoritatea fiscală competenţa, în condiţiile prevăzute în norme;

Norme metodologice:

27. (1) Persoana care intenţionează să obţină autorizaţie de importator depune la autoritatea fiscală centrala o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 17, însoţită de următoarele documente prezentate în fotocopii certificate de autoritatea fiscală teritorială pentru conformitate cu originalul:

a) documentele legale de constituire ale persoanei, cu toate modificările intervenite până la data solicitării autorizaţiei;

b) cazierele judiciare ale administratorilor şi directorilor executivi, eliberate de instituţiile abilitate din România;

c) contractele încheiate direct între importator şi producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declaraţie a producătorului extern care să ateste relaţia contractuală dintre acesta şi furnizorul extern al deţinătorului de autorizaţie de importator;

d) scrisoare de bonitate bancară;

e) declaraţia solicitantului privind sediul social şi orice alte locuri în care urmează să-şi desfăşoare activitatea de import, precum şi adresele acestora;

f) situaţia întocmită de autoritatea fiscală teritorială din care să rezulte modul de îndeplinire a obligaţiilor fiscale faţă de bugetul de stat.

(2) În vederea eliberării autorizaţiilor de importator, autoritatea fiscală centrala solicita avizul autorităţii vamale centrale.

(3) Autorizaţia de importator se eliberează de către autoritatea fiscală centrala în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete.

Codul fiscal:

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea fiscală competenţa, sub forma şi în maniera prevăzute în norme.

Norme metodologice:

28. (1) Pentru fiecare solicitare de marcaje, atât antrepozitarul autorizat, cat şi importatorul autorizat depun nota de comanda:

a) la autoritatea fiscală centrala, în cazul produselor din tutun;

b) la autoritatea fiscală teritorială, în cazul alcoolului etilic şi al produselor intermediare.

(2) Modelul notei de comanda este prezentat în anexa nr. 18.

(3) Fiecare nota de comanda se aproba - total sau parţial - de către autoritatea fiscală competenţa prevăzută la alin. (1), în funcţie de:

a) justificarea notelor de comanda aprobate anterior;

b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 60 de zile faţă de data solicitării unei noi note de comanda.

(4) Notele de comanda se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.

(5) După aprobare cele 3 exemplare ale notelor de comanda au următoarele destinaţii: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. şi al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală competenţa care aproba notele de comanda.

(6) Antrepozitarii autorizaţi şi importatorii autorizaţi de produse supuse marcarii sunt obligaţi să prezinte lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, autorităţii fiscale competente sa aprobe notele de comanda de marcaje, situaţia privind utilizarea marcajelor potrivit modelului prezentat în anexa nr. 19. În cazul banderolelor, aceasta situaţie se va întocmi pe fiecare tip de banderola, potrivit dimensiunilor şi caracteristicilor inscriptionate pe acestea. În vederea confirmării realităţii datelor înscrise în documentele justificative privind utilizarea marcajelor pentru import, aceste documente vor fi certificate de către Autoritatea Naţionala a Vamilor.

(7) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de producţie şi care nu pot fi recuperate pentru a fi evidentiate este de 1,5% din numărul marcajelor utilizate.

(8) Antrepozitarii autorizaţi şi importatorii autorizaţi de produse supuse marcarii vor tine o evidenta distinctă a marcajelor deteriorate şi a celor distruse, conform modelului prezentat în anexa nr. 20.

(9) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârşitul fiecărei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit anexei nr. 21.

(10) Marcajele deteriorate nu vor fi utilizate, acestea urmând regimul celor neutilizate.

(11) Marcajele deteriorate, evidentiate în anexa nr. 21, însoţite de un exemplar al anexei nr. 20, se depun de către fiecare antrepozitar autorizat sau importator autorizat de produse supuse marcarii, semestrial, până la data de 15 a lunii următoare, la Compania Naţionala «Imprimeria Naţionala» - S.A., în vederea distrugerii. Cheltuielile legate de distrugere se suporta de către antrepozitarul autorizat sau de importatorul autorizat.

(12) În cazul marcajelor distruse sau deteriorate, antrepozitarii şi importatorii autorizaţi au obligaţia ca, în termen de 15 zile de la prezentarea situaţiei prevăzute la alin. (11), sa achite Companiei Naţionale «Imprimeria Naţionala» - S.A. contravaloarea acestora.

(13) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, antrepozitarii şi importatorii autorizaţi au obligaţia ca, în termen de 15 zile de la înregistrarea declaraţiei, procesului-verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariţia marcajelor, sa achite contravaloarea acestora în contul Companiei Naţionale «Imprimeria Naţionala» - S.A.

Alin. (6) al pct. 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 205, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 13 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (11) şi (12) ale punctului 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 205, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 26 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (13) al punctului 28 din Normele metodologice de aplicare a art. 205, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 27 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată, autorizata de autoritatea fiscală competenţa pentru tipărirea acestora, în condiţiile prevăzute în norme.

(5) Contravaloarea timbrelor pentru marcarea tigaretelor şi a altor produse din tutun, precum şi contravaloarea banderolelor pentru marcarea băuturilor alcoolice se asigura de la bugetul de stat din valoarea accizelor aferente acestor produse, conform prevederilor din norme.

Alin. (5) al art. 205 a fost modificat de pct. 101 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

29. (1) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A. în baza notelor de comanda aprobate de către autoritatea fiscală centrala sau teritorială, după caz.

(2) În cazul importatorilor autorizaţi, eliberarea marcajelor se face sub supraveghere vamală.

(3) Marcajele se realizează de către Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod şi o serie de emisiune aprobate de autoritatea fiscală centrala.

(4) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii şi înregistrării notelor de comanda aprobate de autoritatea fiscală competenţa.

(5) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A. în condiţii de deplina securitate.

(6) Pentru tigarete şi produse din tutun, Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A. eliberează antrepozitarilor autorizaţi ca producători şi importatorilor autorizaţi timbrele necesare marcarii acestor produse, în baza notelor de comanda aprobate de către autoritatea fiscală centrala.

(7) În cazul antrepozitarului autorizat ca producător, cantitatea de marcaje ce poate fi aprobată în decursul unei luni se stabileşte de către autoritatea fiscală competenţa, de comun acord cu Compania Naţionala «Imprimeria Naţionala» - S.A. Aceasta cantitate se determina în funcţie de cantitatea de marcaje rămasă de ridicat de la Compania Naţionala «Imprimeria Naţionala» - S.A., cantitate comunicată de aceasta la cerere autorităţii fiscale competente, de stocul de marcaje neutilizat, existent la data solicitării, şi de numărul de marcaje aferent livrărilor efectuate în luna anterioară. Cantitatea maxima de marcaje ce poate fi aprobată pentru o luna nu poate depăşi cantitatea de marcaje aferentă livrărilor din luna anterioară solicitării, la care se mai poate adauga 10% din aceasta. În situaţia în care se solicita o cantitate de marcaje mai mare decât cea prevăzută de prezentele norme metodologice, nota de comanda va fi aprobată numai după obţinerea unui aviz prealabil, bine justificat, al autorităţii fiscale emitente a autorizaţiei de antrepozit fiscal. La preluarea marcajelor de la Compania Naţionala «Imprimeria Naţionala» - S.A., solicitantul este obligat să prezinte şi dovada virarii în contul acestei companii a contravalorii marcajelor utilizate, aferente livrărilor efectuate în luna anterioară, fără de care nu poate ridica noua comanda.

(8) În cazul importurilor, fiecare nota de comanda de marcaje se aproba numai dacă importatorul autorizat va prezenta dovada virarii în contul bugetului de stat a unei sume echivalente cu valoarea accizelor corespunzătoare

cantităţilor de produse pentru care s-au solicitat marcaje, mai puţin contravaloarea marcajelor stabilită pe baza preţului fără taxa pe valoarea adăugată. De asemenea, acesta va prezenta şi dovada virarii în contul Companiei Naţionale «Imprimeria Naţionala» - S.A. a contravalorii marcajelor, stabilită pe baza preţului plus taxa pe valoarea adăugată.

(9) În cazul producţiei interne, până la data de 25 a fiecărei luni, antrepozitarii autorizaţi ca producători vor vira în contul bugetului de stat valoarea accizelor datorată pentru luna anterioară, la momentul iesirii produselor din antrepozitul fiscal de producţie, mai puţin contravaloarea marcajelor aferentă cantităţilor de produse livrate, stabilită pe baza preţului fără taxa pe valoarea adăugată. În acelaşi timp vor vira direct în contul Companiei Naţionale «Imprimeria Naţionala» - S.A. contravaloarea marcajelor respective, stabilită pe baza preţului cu taxa pe valoarea adăugată. Lunar, în declaraţia privind obligaţiile de plată la bugetul general consolidat, antrepozitarii autorizaţi vor înscrie valoarea accizelor diminuată cu valoarea marcajelor stabilită pe baza preţului fără taxa pe valoarea adăugată. Antrepozitarii autorizaţi au obligaţia de a anexa la fiecare declaraţie copia dovezii privind virarea în contul Companiei Naţionale «Imprimeria Naţionala» - S.A. a contravalorii marcajelor, stabilită pe baza preţului cu taxa pe valoarea adăugată.

(9^1) Pentru produsele provenite din operaţiuni de import, la momentul importului efectiv importatorul autorizat va vira la bugetul de stat diferenţa dintre valoarea accizelor aferente cantităţilor importate, mai puţin contravaloarea marcajelor calculată pe baza preţului fără taxa pe valoare adăugată şi valoarea accizelor plătite anticipat la momentul aprobării notelor de comanda. La momentul importului, agentul economic importator este obligat să prezinte dovada plăţii în avans a accizelor la bugetul de stat, precum şi dovada virarii în contul Companiei Naţionale «Imprimeria Naţionala» - S.A. a contravalorii marcajelor, stabilită pe baza preţului cu taxa pe valoarea adăugată.

(10) Abrogat.

Alin. (9^1) al pct. 29 din Normele metodologice de aplicare a art. 205, alin. (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 14 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (7), (8), (9) şi (9^1) ale punctului 29 din Normele metodologice de aplicare a art. 205, alin. (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 27 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (10) ale punctului 29 din Normele metodologice de aplicare a art. 205, alin. (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de punctul 28 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (7) al punctului 29 din Normele metodologice de aplicare a art. 205, alin. (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 28 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Confiscarea produselor din tutun

Art. 206 [...]

(2) Repartizarea fiecărui lot de produse din tutun confiscate, preluarea acestora de către antrepozitarii autorizaţi şi importatori, precum şi procedura de distrugere se efectuează conform normelor.

Norme metodologice:

30. (1) Repartizarea fiecărui lot de produse din tutun confiscate către antrepozitarii autorizaţi ca producători se face proporţional cu cota de piaţa deţinută. Situaţia privind cotele de piaţa se comunică de autoritatea fiscală centrala, trimestrial, autorităţilor fiscale teritoriale, direcţiilor cu atribuţii de control din subordinea Ministerului Finanţelor Publice, Autorităţii Naţionale a Vamilor şi Ministerului Administraţiei şi Internelor.

(2) În situaţiile prevăzute la art. 206 alin. (1) din Codul fiscal, predarea cantităţilor de produse din tutun confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire ce va fi semnat atât de reprezentanţii organului care a procedat la confiscarea produselor, cat şi de reprezentanţii antrepozitarului autorizat ca producător sau ai importatorului autorizat care le preia.

(3) Distrugerea produselor din tutun se va efectua prin metode specifice care să asigure denaturarea acestora dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice alta modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componenta acestor produse. Distrugerea va avea loc în baza aprobării date de autoritatea fiscală centrala la cererea antrepozitarului sau importatorului autorizat şi în prezenta unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din aceasta comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliţie şi un reprezentant al direcţiei cu atribuţii de control din cadrul autorităţii fiscale centrale.

Punctul 30 din Normele metodologice de aplicare a art. 206, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 15 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul II
Alte produse accizabile

Codul fiscal:
Nivelul şi calculul accizelor
Art. 208 [...]

(7) În cazul produselor prevăzute la alin. (4) şi (5), accizele preced taxa pe valoarea adăugată şi se calculează o singură dată prin aplicarea cotelor procentuale prevăzute de lege asupra bazei de impozitare, care reprezintă:
[...]

b) pentru produsele din import - valoarea în vama stabilită potrivit legii, la care se adauga taxele vamale şi alte taxe speciale, după caz.

Norme metodologice:

30^1. (1) Definirea categoriilor de autoturisme sau autoturisme de teren din import noi ori rulate se face în funcţie de starea autoturismului la momentul introducerii în ţara, în conformitate cu prevederile legislaţiei vamale în vigoare.

(2) În cazul autoturismelor sau al autoturismelor de teren din import noi ori rulate, care fac obiectul achiziţionării ca urmare a unui contract de leasing, accizele se calculează în funcţie de starea autoturismului sau autoturismului de teren din momentul introducerii în ţara. Cota de acciza datorată este cea în vigoare la momentul plăţii - aferentă stării autoturismului la momentul introducerii acestuia în ţara - şi ea se aplică asupra bazei de impozitare formate din valoarea de intrare a autoturismului, stabilită la introducerea în ţara a acestuia, la care se adauga cuantumul taxelor vamale şi alte taxe speciale, după caz, datorate la momentul încheierii regimului vamal.

(3) Pentru alte produse supuse accizelor achiziţionate din import în baza unui contract de leasing, baza de impozitare pentru accize este valoarea de intrare la care se adauga cuantumul taxelor vamale şi alte taxe speciale, după caz, la momentul închiderii operaţiunii de import.

(4) Transformarea în lei a valorii de intrare se efectuează conform prevederilor legislaţiei vamale în vigoare.

Punctul 30^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 208, alin. (7), lit. b) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de pct. 29 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005 şi în locul acestuia a fost introdus noul punct 30^1 pentru aplicarea art. 208, alin. (7), lit. b) de către pct. 30 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005.

Codul fiscal:

Scutiri
Art. 210 [...]

(2) Agenţii economici exportatori de cafea prajita, obţinută din operaţiuni proprii de prajire a cafelei verzi importate direct de aceştia, pot solicita autorităţilor fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor plătite în vama, aferente numai cantităţilor de cafea verde utilizata ca materie prima pentru cafeaua exportata.

(3) Modalitatea de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) şi (2) este stabilită în norme.

Norme metodologice:

31. (1) În cazul exportatorilor de cafea prajita obţinută din operaţiuni proprii de prajire a cafelei verzi importate direct de către aceştia, restituirea accizelor plătite în vama, aferente cantităţilor de cafea verde utilizata ca materie prima pentru cafeaua exportata, se face pe baza prezentării de către exportator autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi desfăşoară activitatea a următoarelor documente justificative:

a) declaraţia vamală de import a cafelei verzi;

b) documentul care atesta plata accizelor în vama, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

c) declaraţia vamală de export a cafelei prajite.

(2) Restituirea accizelor se efectuează potrivit prevederilor Codului de procedura fiscală.

(3) În cazul în care nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. (1), nu se beneficiază de regimul de restituire.

Alin. (2) al pct. 31 din Normele metodologice de aplicare a art. 210, alin. (2) şi (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 17 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul III
Impozitul la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia interna

Dispoziţii generale

Art. 215 [...]

(5) Momentul exigibilitatii impozitului la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia interna intervine la data efectuării livrării.

Norme metodologice:

32. (1)Impozitul la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia interna se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care impozitul devine exigibil.

(2) Impozitul pentru gazele naturale din producţia interna, provenite din zăcăminte de gaze naturale, din zăcăminte de gaze cu condensat şi din zăcăminte de ţiţei, se plăteşte la bugetul de stat de către agentul economic autorizat potrivit legii în domeniu, prin care se realizează livrarea acestor produse către consumatorul final.

Alin. (2) al pct. 32 din Normele metodologice de aplicare a art. 215, alin. (5) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 18 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul IV
Dispoziţii comune

Obligaţiile plătitorilor

Art. 219 [...]

(3) Plătitorii au obligaţia sa ţină evidenta accizelor şi a impozitului la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia interna, după caz, conform prevederilor din norme, şi să depună anual deconturile privind accizele şi impozitul la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia interna, conform dispoziţiilor legale privind obligaţiile de plată la bugetul de stat, până la data de 30 aprilie a anului următor celui de raportare.

Alin. (3) al art. 219 a fost modificat de pct. 24 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

33. (1) Evidentierea în contabilitate a accizelor şi a impozitului la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia interna se efectuează prin aplicarea Planului de conturi general şi a Normelor metodologice de utilizare a conturilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, cu modificările ulterioare, precum şi a prevederilor Ordinului ministrului finanţelor publice nr. 94/2001 pentru aprobarea Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunităţilor Economice Europene şi cu Standardele Internaţionale de Contabilitate, cu modificările ulterioare.

(2) Sumele datorate drept accize şi impozit la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia interna se virează de către plătitori în următoarele conturi de venituri ale bugetului de stat, deschise la unităţile de trezorerie şi contabilitate publică în a căror rază teritorială aceştia sunt înregistraţi ca plătitori de impozite şi taxe, şi anume:

- contul 20.14.01.01 "Accize încasate din vânzarea uleiurilor minerale": accizele datorate pentru uleiuri minerale
- contul 20.14.01.02 "Accize încasate din vânzarea de alcool, distilate şi băuturi alcoolice": accizele datorate pentru alcool, distilate, băuturi alcoolice, vinuri şi bere
- contul 20.14.01.03 "Accize încasate din vânzarea produselor din tutun": accizele datorate pentru produse din tutun
- contul 20.14.01.04 "Accize încasate din vânzarea de cafea": accizele datorate pentru cafea
- contul 20.14.01.05 "Accize încasate din vânzarea altor produse": accizele datorate pentru alte produse şi grupe de produse cuprinse la cap. II "Alte produse accizabile" de la titlul VII din Codul fiscal
- contul 20.14.01.07 "Accize încasate din vânzarea energiei electrice": accizele datorate pentru energie electrica
- contul 20.17.01.24 "Impozitul pe ţiţeiul din producţia interna şi gazele naturale": impozitul pentru ţiţei şi pentru gazele naturale din producţia interna provenite din zăcăminte de gaze naturale, din zăcăminte de gaze cu condensat şi din zăcăminte de ţiţei.

(3) Accizele datorate pentru importuri de produse accizabile se achită de către plătitori în următoarele conturi deschise la unităţile Trezoreriei Statului pe numele birourilor vamale prin care se derulează operaţiunile de import:

- contul 20.14.01.08 "Accize încasate în vama din importul uleiurilor minerale"
- contul 20.14.01.09 "Accize încasate în vama din importul de alcool, distilate şi băuturi alcoolice"
- contul 20.14.01.10 "Accize încasate în vama din importul de produse din tutun"
- contul 20.14.01.11 "Accize încasate în vama din importul de cafea"
- contul 20.14.01.12 "Accize încasate în vama din importul altor produse"

- contul 20.14.01.13 "Accize încasate în vama din importul energiei electrice"

(4) Autorităţile fiscale asigura evidenta nominală pe plătitori a accizelor şi impozitelor datorate şi încasate potrivit normelor în vigoare.

34. Pentru produsele scoase din rezerva de stat sau din rezerva de mobilizare, plata accizelor se face de către unităţile deţinătoare ale acestor stocuri la livrarea produselor către beneficiari.

35. (1) Produsele accizabile deţinute de agenţii economici care înregistrează obligaţii fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii, astfel:

a) produsele accizabile destinate utilizării ca materii prime se valorifica în regim suspensiv numai către un antrepozit fiscal de producţie. În cazul valorificării produselor accizabile, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directa sau licitaţie, livrarea se face pe bază de factura fiscală specifică şi de document administrativ de însoţire. Documentul administrativ de însoţire se obţine de la antrepozitul fiscal beneficiar;

b) produsele accizabile marcate se valorifica la preţuri cu accize către agenţii economici comercianţi. În cazul valorificării produselor accizabile marcate, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directa sau licitaţie, livrarea se face pe bază de factura fiscală specifică, în care acciza va fi evidenţiată distinct.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare potrivit alin. (1) trebuie să îndeplinească condiţiile prevăzute de lege, după caz.

Alin. (1) al pct. 35 din Normele metodologice de aplicare a art. 219, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 19 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (2) şi (3) ale punctului 33 din Normele metodologice de aplicare a art. 219, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de pct. 31 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Decontările între agenţii economici

Art. 220 [...]

(2) Nu intra sub incidenţa prevederilor alin. (1):

a) livrările de produse supuse accizelor către agenţii economici care comercializează astfel de produse în sistem en detail;

b) livrările de produse supuse accizelor, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligaţiilor faţă de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor, dacă actele normative speciale nu prevăd altfel.

Norme metodologice:

36. (1)În cadrul sistemului de compensare intra şi compensările admise de actele normative, efectuate între agenţii economici.

(2) Decontările între agenţii economici furnizori de produse accizabile şi agenţii economici cumpărători ai acestor produse se fac integral prin unităţi bancare în cazul livrărilor efectuate de către agenţii economici producători şi importatori de astfel de produse, cu excepţiile prevăzute la art. 220 alin. (2) din Codul fiscal.

Alin. (2) al pct. 36 din Normele metodologice de aplicare a art. 220, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 20 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul V
Dispoziţii tranzitorii

Derogări

Art. 221. - (1) Prin derogare de la prevederile art. 178 alin. (2), până la data de 1 ianuarie 2007 depozitarea uleiurilor minerale în regim suspensiv de accize este permisă numai într-un antrepozit fiscal de producţie.

(1^1) Nu intra sub incidenţa prevederilor alin. (1) şi pot fi antrepozite fiscale de depozitare spaţiile deţinute de terminalul petrolier maritim, precum şi depozitele deţinute de antrepozitarul autorizat pentru producţie, în afară antrepozitului fiscal de producţie, atât timp cat proprietarul uleiurilor minerale rămâne acest antrepozitar autorizat.

Alin. (1^1) al art. 221 a fost introdus de pct. 25 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

36^1. Pot fi autorizate ca antrepozite fiscale de depozitare spaţiile deţinute de terminalul petrolier maritim, precum şi depozitele deţinute de antrepozitarul autorizat pentru producţie, în afară antrepozitului fiscal de producţie, atât timp cat proprietarul uleiurilor minerale rămâne acest antrepozitar autorizat.

Punctul 36^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 6, subpunctul 21 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

(2) Prin derogare de la art. 192 şi 193, până la data de 1 ianuarie 2007, livrarea uleiurilor minerale din antrepozitele fiscale de producţie se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declaraţiei lunare de accize se vor regulariza eventualele diferenţe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de uleiuri minerale efectiv livrate de agenţii economici producători, în decursul lunii precedente.

Norme metodologice:

37. (1) Livrarea uleiurilor minerale din antrepozitele fiscale de producţie se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată.

(2) Ordinele de plată pentru trezoreria statului care atesta virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată, prezentate de către cumpărători antrepozitarilor autorizaţi, trebuie să fie confirmate prin ştampila şi semnatura autorizata a unităţii bancare care a debitat contul plătitorului cu suma respectiva şi copie de pe extrasul de cont.

(3) Accizele aferente uleiurilor minerale livrate din antrepozitele fiscale de producţie se achită de către cumpărători în contul bugetului de stat 20.14.01.01 "Accize încasate din vânzarea uleiurilor minerale", prevăzut la pct. 33 alin. (2), deschis la unitatea trezoreriei statului în raza căreia îşi are sediul antrepozitarul autorizat pentru producţie.

(4) În rubrica "Reprezentând plati" din ordinul de plată pentru trezoreria statului prin care se achită accizele, cumpărătorii menţionează denumirea şi codul unic de înregistrare al antrepozitarului autorizat - furnizor de uleiuri minerale.

(5) Livrarea de uleiuri minerale se face numai pe bază de comandă depusa de cumpărător.

(6) Pe baza comenzii depuse de cumpărător, antrepozitarii autorizaţi emit cumparatorilor o factura pro-forma (cod 14-4-10/aA) în care vor fi menţionate: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate, precum şi informaţii cu privire la denumirea şi codul unic de înregistrare al antrepozitarului autorizat, în numele căruia se efectuează plata accizelor, precum şi cele privind unitatea trezoreriei statului în raza căreia acesta îşi are sediul.

(7) În cazul în care cantităţile livrate se determina prin cantarire, se solicita comenzi exprimate în tone. Pentru transformarea în litri la temperatura de +15°C se vor utiliza densitatile aferente temperaturii de +15°C.

(8) În cazul în care livrările se fac în vase calibrate şi/sau cantităţile se determina prin metoda volum-densitate, se solicita comenzi exprimate în litri, care să corespundă cu capacitatea din documentul de calibrare.

(9) Cantitatea din comanda, exprimată în litri la temperatura efectivă, se va corecta cu densitatea la temperatura de +15°C, rezultând cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15°C.

(10) Valoarea accizei datorate de cumpărător conform facturii pro-forma va fi cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15°C, determinata potrivit prevederilor alin. (9), înmulţită cu acciza pe litru.

(11) La livrarea efectivă se recalculează acciza conform procedeului de mai sus, iar valoarea obţinută va fi evidenţiată distinct.

(12) Pentru celelalte tipuri de uleiuri minerale calculul valorii accizei datorate se face pe baza densitatilor înscrise în registrul de densitati în momentul întocmirii facturii proforma, recalculate la temperatura de +15°C, după cum urmează:

- acciza (euro/tona): 1.000 = acciza (euro/kg) x densitatea la +15°C (kg/litru) = acciza (euro/litru);
- cantitatea în kg: densitatea la +15°C = cantitatea în litri la +15°C;
- valoarea accizei = cantitatea în litri la +15°C x acciza (euro/litru).

(13) Eventualele diferenţe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiar, conform facturii proforma, şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de uleiuri minerale efectiv livrate de agenţii economici producători şi procesatori, conform facturii fiscale, determinate de variatia de densitate, se vor regulariza cu ocazia depunerii declaraţiei lunare privind obligaţiile de plată la bugetul de stat.

(14) Unităţile trezoreriei statului vor elibera zilnic, la solicitarea antrepozitarilor autorizaţi, copii ale extraselor contului de venituri al bugetului de stat 20.14.01.01 "Accize încasate din vânzarea uleiurilor minerale" în care au fost evidentiate accizele virate în numele acestora, fără de care furnizorul nu poate efectua livrarea.

(15) Evidentierea în contabilitate a accizelor se efectuează prin aplicarea Planului de conturi general şi a Normelor metodologice de utilizare a conturilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 306 /2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, cu modificările ulterioare, precum şi a prevederilor Ordinului ministrului finanţelor publice nr. 94/2001 pentru aprobarea Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunităţilor Economice Europene şi cu Standardele Internaţionale de Contabilitate, cu modificările ulterioare.

38. (1) Toţi agenţii economici producători de produse accizabile prevăzute la art. 162 din Codul fiscal, deţinători de autorizaţii eliberate în conformitate cu prevederile Legii nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere şi autorizare a producţiei, importului şi circulaţiei unor produse supuse accizelor, cu valabilitate până la data de 31 decembrie 2003, au obligaţia ca în termen de 10 zile de la publicarea prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să depună la autoritatea fiscală teritorială listele de inventar ale produselor înregistrate în stoc la data de 31 decembrie 2003.

(2) Listele de inventar se întocmesc în doua exemplare care se certifica de autoritatea fiscală teritorială. Primul exemplar astfel certificat se păstrează de către agentul economic, iar cel de-al doilea se păstrează de autoritatea fiscală teritorială.

(3) Listele de inventar vor fi însoţite obligatoriu de declaraţia agentului economic privind achiziţiile de produse accizabile din ultimele doua luni, utilizate ca materie prima.

(4) Declaraţia se întocmeşte în doua exemplare, din care primul exemplar se păstrează de agentul economic, iar al doilea exemplar se păstrează la autoritatea fiscală teritorială împreună cu listele de inventar.

(5) Agenţii economici care la data de 31 decembrie 2003 au înregistrat stocuri de produse accizabile, realizate până la această dată, şi care nu îndeplinesc condiţiile pentru a deveni antrepozitari autorizaţi potrivit prevederilor titlului VII din Codul fiscal vor putea valorifica produsele din stoc până la data de 31 decembrie 2004 în baza unei aprobări speciale emise de autoritatea fiscală emitenta a autorizaţiei, data în baza Legii nr. 521/2002, cu plata accizelor, după caz. Regimul privind plata accizelor se stabileşte de autoritatea fiscală emitenta a aprobării speciale. Agenţii economici producători de alcool etilic şi de distilate - ca materii prime - vor vinde aceste produse numai către beneficiarii autorizaţi în condiţiile prevăzute la titlul VII din Codul fiscal. După data de 31 decembrie 2004, cantităţile rămase în stoc nu mai pot fi comercializate.

(5^1) Cantităţile de produse accizabile provenite din stocul înregistrat la data de 31 decembrie 2004, deţinute de agenţii economici prevăzuţi la alin. (5), care nu mai au dreptul potrivit legii de a fi comercializate, pot fi predate sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu.

(6) Antrepozitarii autorizaţi ca producători de produse din grupa alcool etilic, care deţin în stoc alcool etilic şi distilate - ca materii prime -, achiziţionate la preţuri cu accize, nu mai plătesc accize pentru produsele obţinute exclusiv din prelucrarea acestor materii prime şi nici pentru astfel de produse înregistrate în stoc la 31 decembrie 2003, cu condiţia ca accizele aferente materiilor prime sa fi fost platite furnizorului. Aceasta prevedere se va aplica până la data de 30 iunie 2004, după această dată urmând a se aplică prevederile titlului VII din Codul fiscal.

(7) Pentru produsele accizabile aflate în stoc la data de 31 decembrie 2003 în alte locatii decât antrepozitele fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru care acciza nu a fost plătită, acciza devine exigibilă la momentul livrării produselor.

(8) Băuturile slab alcoolizate din grupa alcoolului etilic, a căror concentraţie alcoolică depăşeşte 1,2% în volum, nemarcate cu banderole, provenite din stocurile de astfel de produse înregistrate la 31 decembrie 2003, deţinute de către antrepozitarii autorizaţi pentru producţie sau de către importatorii autorizaţi în condiţiile Codului fiscal, vor putea fi comercializate fără a fi supuse marcarii numai sub supravegherea fiscală asigurata de autoritatea fiscală unde sunt înregistraţi ca plătitori de accize. În acest scop, până la data de 5 a fiecărei luni, agenţii economici vor întocmi în doua exemplare o situaţie a livrărilor produselor provenite din stocurile înregistrate la 31 decembrie 2003, efectuate în luna anterioară, din care exemplarul al doilea se va transmite autorităţii fiscale. Modelul situaţiei este prezentat în anexa nr. 22.

(9) Agenţii economici comercianţi care deţin băuturi alcoolice de natura celor menţionate la alin. (8), nemarcate prin banderole, care provin de la agenţi economici producători legali sau importatori legali, pot comercializa aceste băuturi până la epuizarea cantităţilor de astfel de produse, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2004. După această dată se interzice comercializarea băuturilor alcoolice respective.

(10) Agenţii economici autorizaţi după data de 1 ianuarie 2004 în calitate de antrepozitari autorizaţi pentru producţia de tuica şi rachiuri din fructe, care obţin astfel de produse din prelucrarea fructelor, marcurilor din fructe sau a altor semifabricate preluate de la persoane fizice în anii 2003 şi 2004, pot livra produsele respective persoanelor fizice de la care au preluat materia prima, fără plata accizelor, numai când produsele sunt destinate consumului propriu, în baza declaraţiei pe propria răspundere a persoanelor fizice în cauza. Modelul declaraţiei este prezentat în anexa nr. 23.

(11) În anul 2004 tuica şi rachiurile naturale din fructe pot fi produse în scopul consumului propriu al persoanelor fizice «în sistem de prestări de servicii» fără plata accizelor şi de către alţi agenţi economici - autorizaţi potrivit prevederilor Legii nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice şi a asociaţiilor familiale care desfăşoară activităţi economice în mod independent. Prestarea de servicii, în acest caz, se poate realiza numai în baza confirmării scrise a autorităţii fiscale teritoriale, potrivit căreia persoana fizica a înştiinţat în scris aceasta autoritate despre cantitatea de fructe ce urmează a fi data pentru prelucrare, cine va efectua prestarea de servicii şi a declarat ca produsele obţinute sunt destinate consumului propriu.

(12) Agenţii economici - antrepozitari autorizaţi pentru producţia de produse accizabile, altele decât cele din grupa alcoolului etilic - care deţin stocuri de materii prime provenite din achiziţii efectuate până la data de 31 decembrie 2003 la preţuri cu accize, la eliberarea pentru consum din antrepozitul fiscal a produselor accizabile rezultate din prelucrarea acestor stocuri, pot compensa acciza datorată bugetului de stat cu suma reprezentând acciza aferentă cantităţii de materie prima ce se regaseste în produsul final accizabil. Potrivit Normelor metodologice de aplicare a Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004, cererea de compensare va fi însoţită de dovada achitării sumelor reprezentând accizele aferente materiilor prime în contul furnizorului de astfel de materii prime. De asemenea, compensarea va fi condiţionată de existenta agentului economic furnizor. Pot face obiectul compensării numai accizele aferente materiilor prime achiziţionate direct de la agenţii economici producători interni sau importatori. Accizele aferente materiilor prime pot face obiectul compensării numai în limita accizelor aferente produselor finale livrate.

(13) Agenţii economici care deţin stocuri de materii prime provenite din achiziţii legale efectuate până la data de 31 decembrie 2003 la preţuri cu accize şi care realizează din prelucrarea acestor stocuri produse care nu intra sub incidenţa accizelor sau produse pentru care acciza este «0» pot solicita compensarea ori restituirea, după caz, a accizelor aferente materiei prime incluse în produsele finale rezultate, potrivit Codului de procedura fiscală, precum şi normelor metodologice de aplicare a acestuia. Compensarea sau restituirea se va realiza pe măsura vânzării produselor finale rezultate din prelucrare şi numai în baza documentelor care justifica achiziţionarea materiei prime la preţuri cu accize, plata acestora în contul furnizorului, prelucrarea materiei prime, precum şi vânzarea produselor finale rezultate.

(14) Produsele alcoolice de natura celor definite la art. 169-173 din Codul fiscal şi produsele din tutun care nu îndeplinesc condiţiile legale de comercializare, deţinute de antrepozitarii autorizaţi pentru producţie şi/sau depozitare, precum şi de către agenţii economici comercianţi, pot fi predate sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu. Supravegherea fiscală va fi asigurata de către autoritatea fiscală în a carei raza teritorială îşi desfăşoară activitatea agentul economic.

Alin. (5) al pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6, subpunctul 22 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (8)-(13) ale pct. 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de punctul 6, subpunctul 23 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (5^1) al punctului 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 32 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Alin. (14) al punctului 38 din Normele metodologice de aplicare a art. 221, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 33 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

39. (1) Documentele fiscale aflate în stoc la data de 31 decembrie 2003 se pot utiliza şi după această dată.

(2) Toţi agenţii economici care au avut obligaţia utilizării documentelor fiscale speciale prevăzute în actele normative privind regimul accizelor, care s-au aplicat până la intrarea în vigoare a Codului fiscal, în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor depune la autoritatea fiscală teritorială o declaraţie privind stocul de astfel de documente, înregistrat la data de 31 decembrie 2003. Declaraţia se întocmeşte în doua exemplare, din care primul se păstrează de agenţii economici.

40. (1) Pentru perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2003, agenţii economici producători de tigarete şi produse din tutun vor deduce din valoarea accizelor datorate la data de 25 ianuarie 2004 contravaloarea timbrelor determinata pe baza preţului fără taxa pe valoarea adăugată, aferente livrărilor de astfel de produse efectuate în această perioadă. În acelaşi timp, agenţii economici vor vira în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. contravaloarea timbrelor respective stabilită pe baza preţului cu taxa pe valoarea adăugată.

(2) Agenţii economici producători interni de tigarete şi produse din tutun, care nu au primit autorizaţie de antrepozitar autorizat începând cu data de 1 ianuarie 2004, au obligaţia ca în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, sa predea spre distrugere

Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. timbrele neutilizate existente în stoc la data de 31 decembrie 2003. Aceşti agenţi economici au, de asemenea, obligaţia sa vireze contravaloarea acestor timbre în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. Sumele ce urmează a fi virate în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. se stabilesc printr-un act de control încheiat de organul fiscal teritorial în raza căruia îşi desfăşoară activitatea agentul economic în cauza, la solicitarea autorităţii fiscale centrale.

(3) Agenţii economici producători interni de produse accizabile supuse marcarii, altele decât tigaretele şi produsele din tutun, care nu au primit autorizaţie de antrepozitar autorizat începând cu data de 1 ianuarie 2004, sau agenţii economici producători de produse care începând cu această dată nu mai intra sub incidenţa marcarii au obligaţia ca în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, sa predea spre distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţionala" - S.A. marcajele neutilizate.

41. (1) În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice, antrepozitarii autorizaţi pentru producţie şi importatorii de uleiuri minerale sunt obligaţi sa transmită Ministerului Economiei şi Comerţului lista cuprinzând semifabricatele şi produsele finite din nomenclatorul lor de fabricaţie sau de import, încadrarea pe poziţii tarifare, domeniul de utilizare şi acciza propusă pentru acestea. Listele vor fi însoţite de fişele tehnice ale fiecărui produs finit.

(2) După verificarea listelor, Ministerul Economiei şi Comerţului, în termen de 10 zile de la primirea acestora, le va transmite în vederea avizării Ministerului Finanţelor Publice - Comisia centrala de autorizare a antrepozitelor fiscale.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) vor fi aplicate oricărui nou produs intrat în nomenclatorul de fabricaţie sau de import al antrepozitarului autorizat pentru producţie sau importatorului de uleiuri minerale.

41^1. Agenţii economici care desfăşoară activitate de furnizare de energie electrica sunt obligaţi ca până la data de 30 septembrie 2005 să depună cererile şi documentaţia întocmită în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice, în vederea autorizării ca antrepozitari.

41^2. (1) Un contract de leasing se considera a fi initiat la momentul în care beneficiarul contractului de leasing a încheiat prin semnare un contract ferm cu societatea de leasing, în baza căruia urmează să se deruleze operaţiunea de leasing.

(2) În cazul contractelor de leasing iniţiate înainte de data de 1 aprilie 2005, acciza datorată la închiderea regimului vamal de import se calculează în funcţie de starea autoturismelor la momentul introducerii lor în ţara şi pe baza cotelor de acciza în vigoare la momentul iniţierii contractului de leasing, în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu aplicabilă până la data de 1 aprilie 2005.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) se aplică şi în cazul altor produse supuse accizelor, cuprinse la art. 208 din Codul fiscal, introduse în ţara în baza unor contracte de leasing.

42. Anexele nr. 1-5, 10 şi 12-21 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal.

Punctul 42 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 30 al secţiunii F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Punctele 41^1 şi 41^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 221 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 34 din secţiunea E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Anexa 1

----

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

	Nr. înregistrare.....	Data.....

CERERE

privind acordarea autorizaţiei de producător individual

1. Numele şi prenumele		
2. Adresa		
3. Telefon		
4. Codul numeric personal		
5. Arătaţi dacă solicitantul a fost condamnat definitiv în	[]	[]

ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală	Da Nu
6. Se anexează cazierul judiciar al solicitantului	
7. Anexati extrasul de rol privind obligaţiile fiscale	
8. Descrierea activităţii ce urmează a se desfăşura şi perioada de timp aferentă	
9. Menţionaţi cantitatea (în litri) estimată a fi obţinută la nivelul unui an, pentru:	
9.1. - tuica	
9.2. - rachiuri din fructe	
9.3 - vinuri	
9.4.- bere	
9.5. - băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri	
10. Perioada de desfăşurare a activităţii	
11. Anexati copiile autorizaţiilor sau avizelor privind desfăşurarea activităţii (avizul de mediu este obligatoriu)	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....

Semnatura solicitantului Data

Anexa 2

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

	Nr. înregistrare.....	Data.....

DECLARAŢIE

privind producţia de tuica şi rachiuri din fructe

1. Numele şi prenumele	
2. Adresa	
3. Telefon	
4. Codul numeric personal	
5. Cantitatea (în litri) estimată a se obţine la nivelul unui an: 5.1 - tuica 5.2. - rachiuri din fructe	
6. Perioada în care se desfăşoară activitatea	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....

Semnatura declarantului Data

Anexa 3

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Antrepozitarul autorizat/importatorul .....

Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul.....
Codul unic de înregistrare .....
Sediul .....
Judeţul .....
Contul .....
Banca .....
Autorizaţia de antrepozit fiscal/importator nr. .... din .....

DECLARAŢIE

privind preţurile maxime de vânzare cu amănuntul
pe sortimente de tigarete

Începând cu data de ..... preţurile maxime de vânzare cu amănuntul, practicate pe sortimente, vor fi următoarele:

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Numărul tigaretelor/pachet	Preţul maxim de vânzare cu amănuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

Director general, ...

Director economic, ...

Anexa 4

---

la normele metodologice de aplicare
---
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

	Nr. înregistrare.....	Data.....

CERERE

privind acordarea autorizaţiei de antrepozit fiscal
(atasati numărul suplimentar de pagini necesar
pentru a asigura informaţiile complete)

I. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUS	
1. Numele	
2. Adresa	
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Numărul de înregistrare la registru comerţului	
7. Codul unic de înregistrare	
8. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
9. Descrierea activităţilor economice desfăşurate în România	
10. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu solicitantul	
11. Dacă solicitantul este persoana	

C.T.C.E. Piatra Neamţ

juridică, numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor		
12. Arătaţi dacă solicitantul (sau în cazul în care solicitantul este persoana juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală	X Da	X Nu
13. Anexati certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al solicitantului		
14. Anexati copia situaţiilor financiare anuale (bilanţ) din ultimii doi ani		
15. Anexati confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize		
16. Anexati un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare		

II. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL PROPUS (pentru fiecare antrepozit fiscal propus se depune separat câte o parte a II-a precum şi orice alte informaţii necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal propus	
2. Descrierea activităţilor ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal propus (inclusiv natura activităţilor şi tipurile de produse accizabile)	
3. Arătaţi dacă anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizaţie de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	
4. Enumerati tipurile şi cantităţile de produse accizabile produse şi/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este cazul) precum şi tipurile şi cantităţile estimate pentru fiecare din următoarele 12 luni Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcţie de acciza unitară pe produs	
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificati capacitatea maxima de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitata la un moment dat în locul respectiv)	
6. Anexati un plan de amplasare a antrepozitului fiscal propus	
7. Anexati copiile licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor privind desfăşurarea activităţilor din antrepozitul fiscal propus	
8. Dacă locul se afla în proprietatea antrepozitarului autorizat propus, anexati copia actelor de proprietate	
9. Dacă locul se afla în proprietatea altei persoane, anexati următoarele: a. Copia contractului de leasing sau dovada deţinerii sub orice formă legală b. O declaraţie semnată de proprietar care confirma permisiunea de acces pentru personalul cu atribuţii de control	

C.T.C.E. Piatra Neamţ

III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA FINANCIARĂ	
1. Tipul de garanţie financiară propusă	
2. Suma propusă pentru garanţia financiară pentru fiecare antrepozit fiscal (şi descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit în bani, anexati scrisoare de bonitate bancară	
4. În cazul ipotecii, anexati următoarele: a. Descrierea detaliată a bunului imobil ipotecat b. Dovada deţinerii proprietăţii bunului, contractul de ipoteca şi polita de asigurare c. Declaraţie privind inexistenta altei ipoteci în legătură cu bunul imobil ipotecat d. Dovada valorii bunului imobil ipotecat (evaluare recenta efectuată de un expert autorizat şi independent sau document de achiziţie recent)	
5. În cazul unei garanţii bancare, anexati următoarele: a. Numele, adresa şi telefonul garantului propus b. Declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi perioada de timp specificată (Scrisoare de garanţie bancară)	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

_____ _____

Semnatura solicitantului sau a reprezentantului fiscal — Data

Anexa 5

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

- faţa -

PRODUSE ACCIZABILE	DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE		
1			
1 Expeditor Cod unic de înregistrare []	2 Cod acciza expeditor	3 Nr. referinţa	
	4 Cod acciza primitor	5 Nr. factura	
	6 Data facturii		
7 Primitor Cod unic de înregistrare	8 Autoritatea competenţa a locului de expediere		
7a Locul livrării			
	10 Garanţia		
9 Transportator			
	12 Ţara de expediţie	13 Ţara de primire	
11 Alte informaţii privind transportul	14 Reprezentantul fiscal		
15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului	

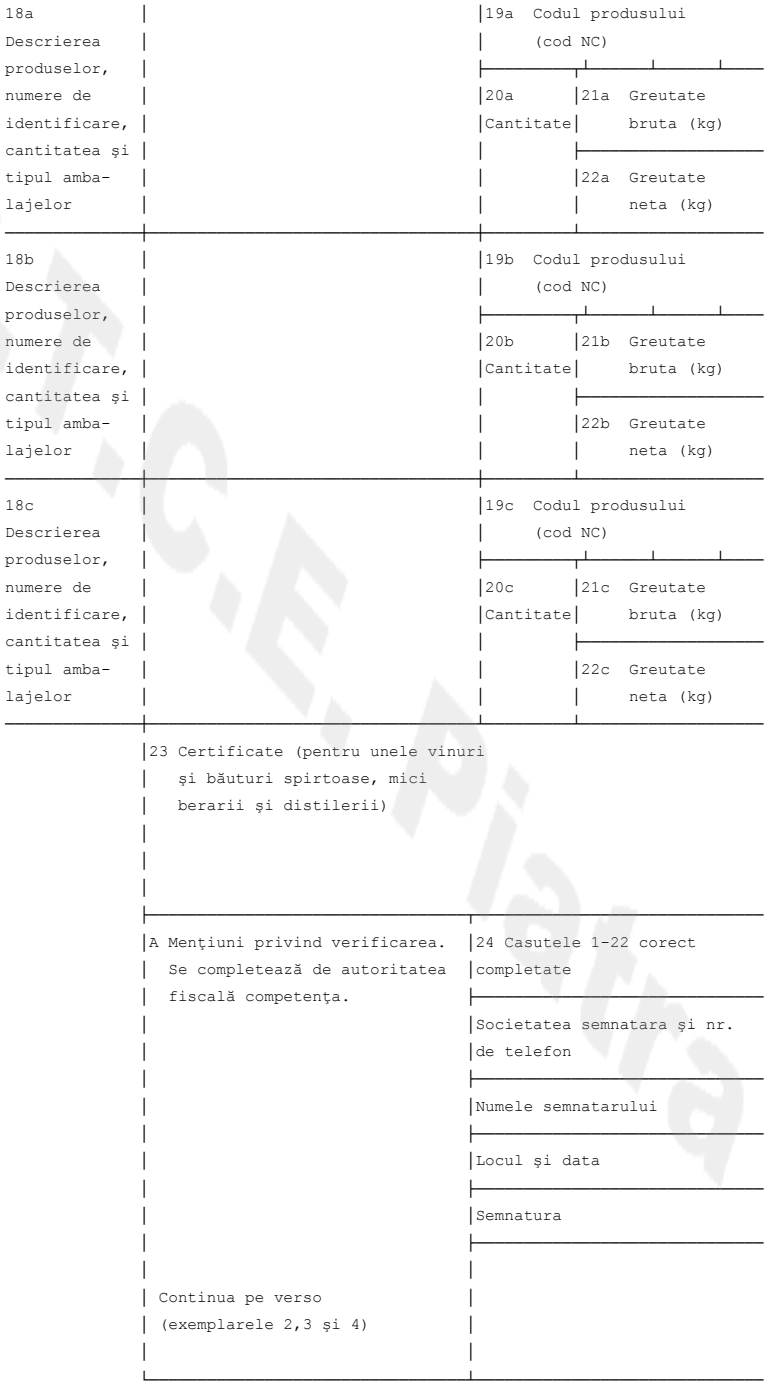

- verso -

INSTRUCŢIUNI DE COMPLETARE

Casuta 1. Expeditor: numele şi adresa, complete

Casuta 2. Codul de acciza al expeditorului: numărul de înregistrare atribuit expeditorului de către autoritatea fiscală competenţa

Casuta 3. Nr. referinţa: seria şi numărul facturii

Casuta 4. Codul de acciza al primitorului: numărul de înregistrare în cazul unui antrepozit autorizat sau al unui operator înregistrat.

Casuta 5. Nr. factura: numărul facturii aferentă produselor (dacă este cunoscut). Dacă nu, numărul avizului de însoţire sau al documentului de transport.

Casuta 6. Data facturii: data emiterii documentului indicat la casuta nr.5

Casuta 7. Primitor: numele şi adresa complete, iar în cazul în care primitorul este un operator neinregistrat, numărul de identificare TVA. În cazul mărfurilor exportate, trebuie indicat numele persoanei delegate de expeditor la locul exportului.

Casuta 7a. Locul livrării: locul unde se livreaza efectiv produsele, dacă produsele nu sunt livrate la adresa indicată la casuta 7.

În cazul produselor exportate se va menţiona "Export" şi locul unde se exporta.

Casuta 8. Autoritatea competenţa a locului de expediere: numele şi adresa autorităţii fiscale competente responsabile cu controlul privind accizele la locul de expediere

Casuta 9. Transportator: numele şi adresa persoanei responsabile cu primul transport (dacă ea este alta decât expeditorul)
Casuta 10. Garanţia: se va indica numele celui care garantează
Casuta 11. Alte informaţii privind transportul: numele transportatorului, mijlocul de transport, numărul de înmatriculare al vehiculului, numărul, tipul şi identificarea mijloacelor ataşate şi altele
Casuta 12. Ţara de expediţie: nu este cazul
Casuta 13. Ţara de primire: ţara de destinaţie
Casuta 14. Reprezentantul fiscal: numele reprezentantului fiscal dacă expeditorul are desemnată o astfel de persoana
Casuta 15. Locul de expediere: numărul de înregistrare al antrepozitului (dacă exista)
Casuta 16. Data expedierii: data expedierii şi ora la care mărfurile părăsesc antrepozitul expeditorului
Casuta 17. Durata transportului: perioada de timp normală, necesară pentru a efectua traseul, având în vedere mijlocul de transport şi distanta
Casuta 18a. Descrierea produselor şi ambalajelor: denumirea comercială a produselor, însemnele şi numărul pachetelor (ex. container: nr. de pachete conţinute, baxuri)
La descrierea produselor alcoolice -alcool şi băuturi alcoolice, altele decât -berea-, va fi menţionată concentraţia alcoolică (procent în volume la 20°C).
Pentru bere, concentraţia alcoolică va fi menţionată fie în grade Plato, fie procente în volum la 20°C, ori amândouă,
Pentru uleiuri minerale se va menţiona densitatea produsului la 15° C.
Casuta 19a. Codul produsului: codul NC
Casuta 20. Cantitatea:
- numărul produselor exprimate în mii (tigarete, tigari şi tigari de foi)
- numărul de litri la temperatura de 20°C cu doua zecimale (pentru bere, vinuri, alcool şi alte produse alcoolice)
- numărul de litri la temperatura de 15°C (uleiuri minerale)
Casuta 21a. Greutatea bruta: greutatea bruta a transportului
Casuta 22a. Greutate neta: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor accizabile în cazul berii, vinurilor, alcoolului şi altor produse alcoolice, al uleiurilor minerale şi al tuturor produselor din tutun cu excepţia tigaretelor
Casuta 23. Certificate: acest spaţiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pentru exemplarul 2
1. În cazul anumitor vinuri, certificatul referitor la originea şi calitatea produselor, atunci când se considera necesar
2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producţie (certificatul de marca)
3. altele
Casuta 24. Societatea semnatara: documentul se completează de către, sau în numele expeditorului. Societatea semnatara trebuie să fie identificata
Casutele 18b-22b şi 18c-22c se vor completa atunci când transportul conţine alte produse decât cele descrise în casutele 18a-22a
Casuta A Menţiuni privind verificarea. Autoritatea competenţa menţionează controalele efectuate asupra exemplarelor 2, 3 şi 4. Dacă spaţiul de pe faţa documentului este insuficient, se poate continua pe verso-ul documentului.
Toate observaţiile trebuie să fie semnate, datate şi autentificate prin ştampila funcţionarului responsabil.
Casuta B Dacă în timpul transportului se schimba destinaţia produselor faţă de cea menţionată la casutele 7 sau 7a, expeditorul sau agentul sau de livrare trebuie să indice la Casuta B noul loc de livrare. În plus, expeditorul trebuie să notifice imediat la autoritatea fiscală competenţa schimbarea locului de livrare.
Casuta C Certificarea recepţiei: se completează de către destinatar.
Atunci când recepţia produselor într-un antrepozit este supusă unui control fiscal sau atunci când produsele sunt exportate, autoritatea fiscală competenţa sau biroul vamal, după caz, va elibera certificatul pentru conformitate

- faţa -

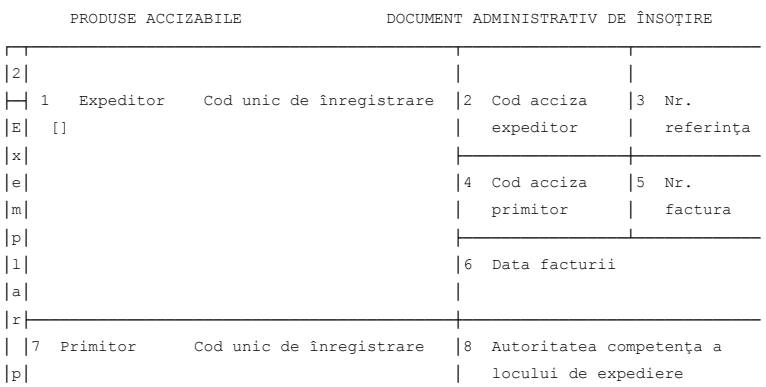

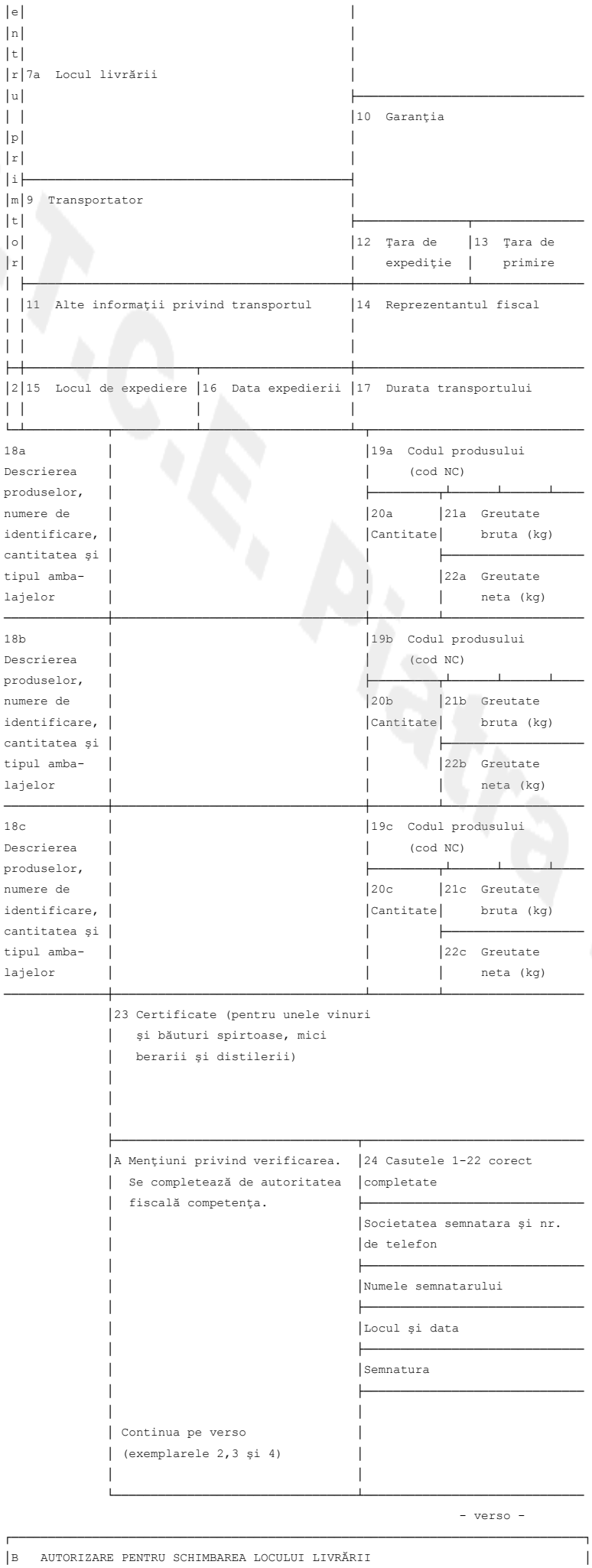

C.I.C.E. Piața Neamț

Noua adresa	Autorizata de (autoritatea competentă):
Cerută de: nume/adresa societăţii	Nr. referinţa Semnatura şi ştampila
Numele semnatarului	
Locul şi data Semnatura	

C CERTIFICAREA RECEPŢIEI SAU EXPORTULUI*)

[] Produse primite de destinatar

Data ..... Locul ..... Nr. referinţa .....

Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri

[] Transport verificat

Mijloc de transport .....

[] Produse exportate
Data .....

[] Nume semnatarului ..... Locul şi data .....
Societatea semnatarului Semnatura
.....

[] Autoritatea fiscală sau biroul vamal
Nume
Adresa

Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal

_____
* nu sunt admise ştersături

A Menţiuni privind verificarea (continuare)

- faţa -

PRODUSE ACCIZABILE DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE

3			
E x e m p l a r	1 Expeditor [] Cod unic de înregistrare	2 Cod acciza expeditor	3 Nr. referinţa
		4 Cod acciza primitor	5 Nr. factura
		6 Data facturii	
	7 Primitor Cod unic de înregistrare	8 Autoritatea competenţa a locului de expediere	

C.I.C.F. Piatra Neamţ

e		
r		
e	7a Locul livrării	
t		10 Garanţia
u		
r		
n		
a		
t	9 Transportator	
e		12 Ţara de expediţie / 13 Ţara de primire
x		
p		
e		
d	11 Alte informaţii privind transportul	14 Reprezentantul fiscal
i		
t		
o		
r		
u		
l		
u		
i		

3	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului

18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19a Codul produsului (cod NC)	20a Cantitate / 21a Greutate bruta (kg) / 22a Greutate neta (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19b Codul produsului (cod NC)	20b Cantitate / 21b Greutate bruta (kg) / 22b Greutate neta (kg)
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19c Codul produsului (cod NC)	20c Cantitate / 21c Greutate bruta (kg) / 22c Greutate neta (kg)

	23 Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici berarii şi distilerii)	
	A Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea fiscală competenţa.	24 Casutele 1-22 corect completate
		Societatea semnatara şi nr. de telefon
		Numele semnatarului
		Locul şi data
		Semnatura

C.I.C.E. Piatra Neamţ

Continua pe verso (exemplarele 2,3 şi 4)	

- verso -

B AUTORIZARE PENTRU SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII	
Noua adresa	Autorizata de (autoritatea competentă):
Cerută de: nume/adresa societăţii	Nr. referinţa Semnatura şi ştampila
Numele semnatarului	
Locul şi data Semnatura	

C CERTIFICAREA RECEPŢIEI SAU EXPORTULUI*)

[] Produse primite de destinatar

Data ..... Locul ..... Nr. referinţa .....

Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri

[] Transport verificat

Mijloc de transport .....

[] Produse exportate
Data .....

[] Nume semnatarului ..... Locul şi data .....
Societatea semnatarului Semnatura
.....

[] Autoritatea fiscală sau biroul vamal
Nume
Adresa

Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal

_____
* nu sunt admise ştersături

A Menţiuni privind verificarea (continuare)

- faţa -

PRODUSE ACCIZABILE

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE

4			
1 Expeditor Cod unic de înregistrare		2 Cod acciza expeditor	3 Nr. referinţa
E []			
x			
e		4 Cod acciza primitor	5 Nr. factura
m			
p			
l		6 Data facturii	
a			

C.I.C.E. Piatra Neamţ

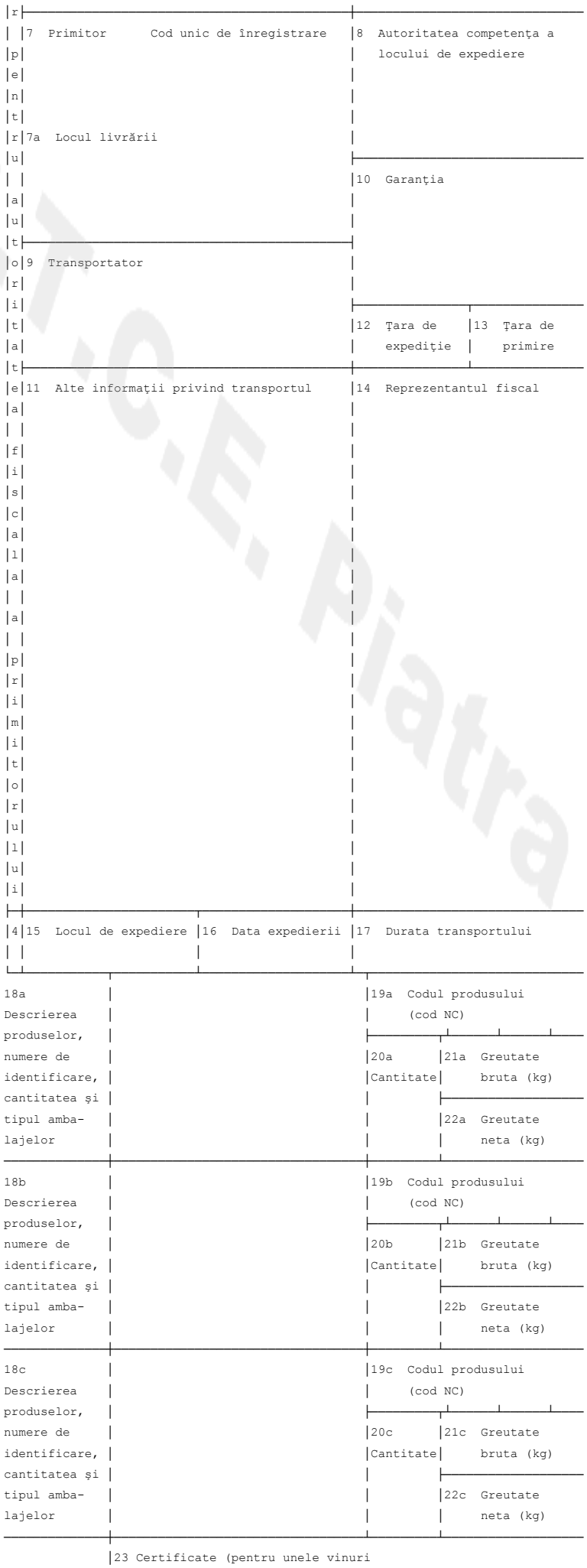

C.I.C.E. Piatra Neamţ

și băuturi spirtoase, mici berarii și distilerii)	
A Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea fiscală competenţa. Continua pe verso (exemplarele 2,3 și 4)	24 Casutele 1-22 corect completate Societatea semnatara și nr. de telefon Numele semnatarului Locul și data Semnatura

- verso -

B AUTORIZARE PENTRU SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII	
Noua adresa Cerută de: nume/adresa societăţii Numele semnatarului Locul și data Semnatura	Autorizata de (autoritatea competentă): Nr. referinţa Semnatura și ștampila

C CERTIFICAREA RECEPŢIEI SAU EXPORTULUI*)

[] Produse primite de destinatar

Data ..... Locul ..... Nr. referinţa .....

Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri

[] Transport verificat

Mijloc de transport .....

[] Produse exportate
Data .....

[] Nume semnatarului ..... Locul și data .....
Societatea semnatarului Semnatura
.....

[] Autoritatea fiscală sau biroul vamal
Nume
Adresa

Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal

* nu sunt admise ștersături

A Menţiuni privind verificarea (continuare)

C.T.C.E. Piatra Neamț

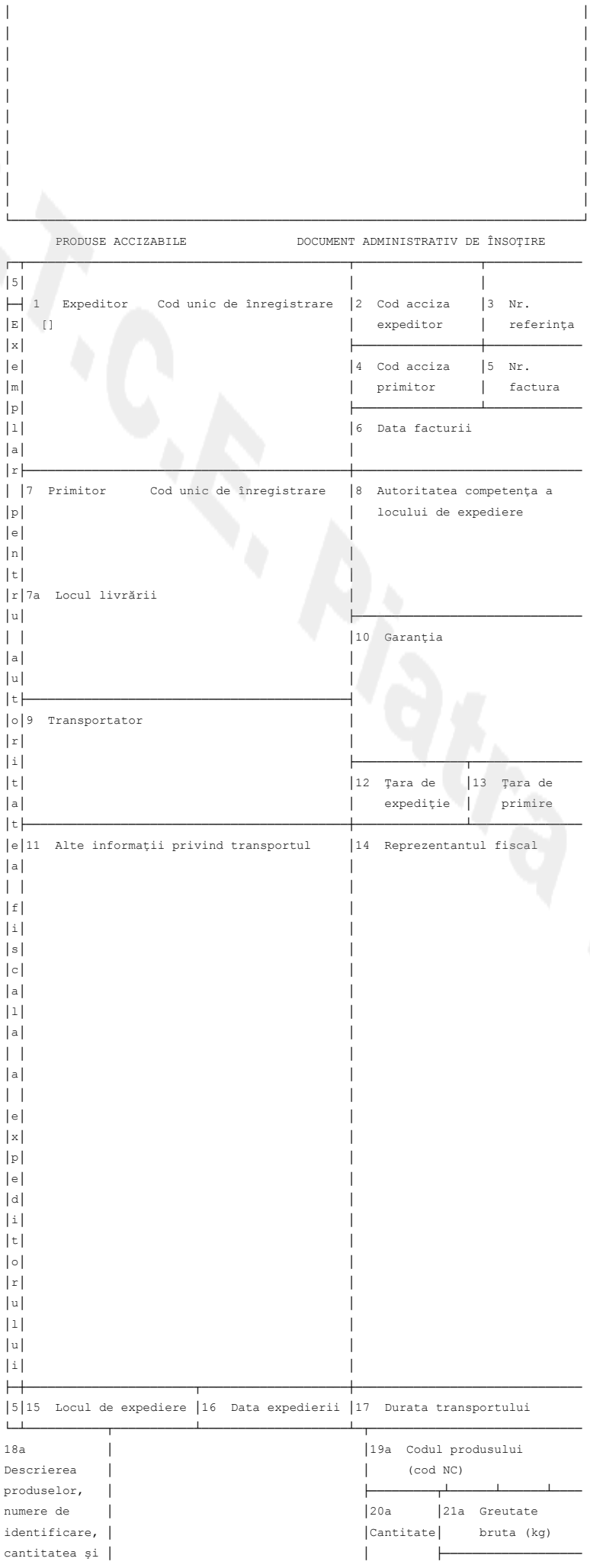

C.I.T.F. Piatra Neamţ

tipul amba-			22a Greutate
lajelor			neta (kg)
18b		19b Codul produsului	
Descrierea		(cod NC)	
produselor,			
numere de		20b	21b Greutate
identificare,		Cantitate	bruta (kg)
cantitatea şi			
tipul amba-			22b Greutate
lajelor			neta (kg)
18c		19c Codul produsului	
Descrierea		(cod NC)	
produselor,			
numere de		20c	21c Greutate
identificare,		Cantitate	bruta (kg)
cantitatea şi			
tipul amba-			22c Greutate
lajelor			neta (kg)
23 Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici berarii şi distilerii)			
A Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea fiscală competenţa.		24 Casutele 1-22 corect completate	
		Societatea semnatara şi nr. de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul şi data	
		Semnatura	
Continua pe verso (exemplarele 2,3 şi 4)			

Anexa 6

----

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Abrogată.

Anexa 6 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost abrogată de punctul 29 al secţiunii F a a

Anexa 7

----

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Abrogată.

Anexa 7 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost abrogată de punctul 29 al secţiunii F a a

ANEXA 8

----

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Abrogată.

Anexa 8 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost abrogată de punctul 29 al secţiunii F a a

ANEXA 9

----
la normele metodologice de aplicare
---
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Abrogată.

Anexa 9 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost abrogată de punctul 29 al secţiunii F a a

Anexa 10

----
la normele metodologice de aplicare
---
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

				Seria	Nr.			ÎN
Furnizorul:.....						Cumpărătorul:		
.....						Cod unic de înregistrare:..		
Cod unic de înregistrare:..						Codul fiscal:		
Codul fiscal:				FACTURA		Sediul:.....		
Sediul:				FISCALĂ		Judeţul:.....		
Judeţul:						Contul:.....		
Contul:				Nr.facturii		Banca:.....		
Banca:				Data(ziua,luna, anul)				
Autorizaţia nr. ..... din				Nr.aviz de însoţire a mărfii				
Curs de schimb în vigoare 1 euro = ... lei Cota TVA ..... %								
Nr crt	Denumirea produsului	U.M	Cantitatea	Preţul cu amănuntul declarat (lei/pachet)	Valoarea la preţ cu amănuntul (lei)	Preţul de livrare unitar fără TVA (lei)	Valoarea la preţ de livrare (lei)	Valoarea TVA (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8
				TOTAL VALOARE FACTURATĂ:				
							Total de plată= col.7+col.8	
Cantitate totală facturată = număr unităţi specifice (o unitate specifică = 1000 tigarete)				Total valoare la preţ cu amănuntul			Acciza totală (Acciza specifică + acciza ad valorem)	
Acciza specifică: (număr unităţi specifice x..... euro curs lei/				Acciza ad valorem				

|euro)| | | | | |

Semnatura şi ştampila furnizorului	Date privind expediţia Numele delegatului .... Buletinul/cartea de identitate Seria ....nr. ....eliberat(a).... Mijlocul de transport..... nr. ..... Expedierea s-a efectuat în prezenta noastră la data de ..... ora ..... Semnăturile	Semnatura şi ştampila cumpărătorului

Sistem unitar de inseriere şi numerotare asigurat de Ministerul Finanţelor Publice şi C.N."Imprimeria Naţionala" S.A.
Tipărit sub supravegherea C.N. "Imprimeria Naţionala S.A.

Cod 14-4-10/A

Anexa 11

----
la normele metodologice de aplicare
---
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Abrogată.

Anexa 11 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost abrogată de punctul 29 al secţiunii F a

Anexa 12

----
la normele metodologice de aplicare
---
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Anexa nr. 12 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa 1 din HOTĂRÂREA r

ROMÂNIA
[MFP]
MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE

Nota de comanda
pentru documente fiscale

numărul _____ din data de _____

C.U.I.
Denumire
Judeţul
Localitatea
Strada
Blocul
Scara
Etajul
Telefon
Fax
Cod poştal
Sector
Numărul
Apartamentul

Codul documentului	Cantitatea solicitată	Unitatea de măsura	Preţ unitar	Valoare (lei)	TVA (lei)	Valoare totală inclusiv TVA (lei)
0		2	3	4	5	6

C.T.C.E. Piatra Neamţ

D.G.F.R a judeţului .....
Data aprobării comenzii .....
Numărul documentelor aprobate .....
Modalitatea de plată . .....

....
(semnatura şi ştampila solicitantului) (semnatura şi ştampila)

Anexa 13

---
la normele metodologice de aplicare
---
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

ROMÂNIA
MFP
MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE

Evidenta achiziţionării şi utilizării documentelor fiscale

în luna _____ anul _____

C.U.I.
Denumire
Judeţul
Localitatea
Cod poştal
Sector
Strada
Numărul
Blocul
Scara
Etaj
Apartament
Fax
Telefon

		Stoc la începutul lunii	Achiziţii în cursul lunii	Total I (col.1+col.2)	Cantitatea utilizată în cursul lunii	Cantitatea anulată în cursul lunii	Total II (col.4+col.5)	Stoc la sfarsitul lunii (col.3 - col.6)
0		1	2	3	4	5	6	7
1. Document administrativ de însoţire	Nr. documente							
2. Alcool, alcool sanitar şi distilat	Nr.facturi fiscale							
	Nr.avize de însoţire a mărfii							
3. Băuturi	Nr.facturi							

C.T.C. Piatra Neamţ

alcoolice	fiscale							
	Nr.avize de însoţire a mărfii							
4. Produse din tutun, tigarete	Nr.facturi fiscale							
5. Uleiuri minerale	Nr.facturi fiscale							
	Nr.avize de însoţire a mărfii							

Verificat de organul fiscal

Semnatura .....

Data .....

Certificată de conducerea agentului economic

Semnatura .....

Data .....

Anexa 14

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Anexa nr. 14 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa 2 din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

[1]

MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE

Autoritatea fiscală teritorială

.....

CERTIFICAT DE SCUTIRE

DE PLATA ACCIZELOR

Se certifica prin prezenta ca ..... cu sediul în ..... str. ..... nr. ..... bl. ..... sc. .... et. .... ap. ..... judeţul/sectorul ..... tel/fax ..... înregistrată la registrul comerţului cu nr. ..... având codul unic de înregistrare ..... poate achizitiona de la *)..... în regim de scutire de plată accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. .... alin. .... lit. ..., următoarele produse:

- .....
- .....
- .....

la nivelul unei cantităţi medii anuale de ..... determinate pe baza consumului înregistrat în evidentele contabile aferente anului anterior.

Certificatul este valabil începând cu data de .....

Conducătorul autorităţii fiscale,

---

*) se vor înscrie numele şi adresa furnizorului, respectiv antrepozit fiscal expeditor, importator sau distribuitor agreat

Utilizat ca document administrativ de însoţire

[2] - faţa-

MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE

Autoritatea fiscală teritorială

.....

CERTIFICAT DE SCUTIRE

DE PLATA ACCIZELOR

Se certifica prin prezenta ca ..... cu sediul în ..... str. ..... nr. ..... bl. ..... sc. .... et. .... ap. ..... judeţul/sectorul ..... tel/fax ..... înregistrată la registrul comerţului cu nr. ..... având codul unic de înregistrare ..... poate achizitiona de la *)..... în regim de scutire de plată accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. .... alin. .... lit. ..., următoarele produse:

- .....

CititiPiatraNeamt

- .....
- .....
la nivelul unei cantităţi medii anuale de ..... determinate pe baza consumului înregistrat în evidentele contabile aferente anului anterior.

Certificatul este valabil începând cu data de .....

Conducătorul autorităţii fiscale,

---

*) se vor înscrie numele şi adresa furnizorului, respectiv antrepozit fiscal expeditor, importator sau distribuitor agreat

Utilizat ca document administrativ de însoţire

- verso -

Data	Denumirea produsului	Cantitatea expediată	Semnatura conducerii furnizorului şi ştampila	Cantitatea recepţionată	Semnatura reprezentantului organului fiscal, pentru certificare

[3]

MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE

Autoritatea fiscală teritorială

.....

CERTIFICAT DE SCUTIRE

DE PLATA ACCIZELOR

Se certifica prin prezenta ca ..... cu sediul în ..... str. ..... nr. ..... bl. ..... sc. .... et. .... ap. ..... judeţul/sectorul ..... tel/fax ..... înregistrată la registrul comerţului cu nr. ..... având codul unic de înregistrare ..... poate achiziţiona de la *)..... în regim de scutire de plată accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. .... alin. .... lit. ..., următoarele produse:

- .....
- .....
- .....

la nivelul unei cantităţi medii anuale de ..... determinate pe baza consumului înregistrat în evidentele contabile aferente anului anterior.

Certificatul este valabil începând cu data de .....

Conducătorul autorităţii fiscale,

---

*) se vor înscrie numele şi adresa furnizorului, respectiv antrepozit fiscal expeditor, importator sau distribuitor agreat

Anexa 15

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Anexa nr. 15 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa 3 din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

[1]

MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE
Autoritatea fiscală teritorială
.....
AUTORIZAŢIE DE UTILIZATOR FINAL
NR. .../(ZZ)/(LL)/(AA).....

..... cu sediul în ..... str. .....
nr. ..... bl. ... sc. ... et. ... ap. .... tel/fax .....,
judeţul/sectorul ....., înregistrată la registrul comerţului cu
nr. .... având codul unic de înregistrare ..... se autorizeaza
ca utilizator final de produse accizabile.
Aceasta autorizaţie permite achiziţionarea de la*) .....
în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul
fiscal la art. ... alin. ... lit. ..., a următoarelor produse:
- .....
- .....
- .....
Autorizaţia este valabilă începând cu data de .....
Conducătorul autorităţii fiscale,

---

*) se vor înscrie numele şi adresa furnizorului, respectiv antrepozit fiscal expeditor, importator sau distribuitor agreat

Utilizat ca document administrativ de însoţire
- faţa -

[2]

MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE
Autoritatea fiscală teritorială
.....

AUTORIZAŢIE DE UTILIZATOR FINAL
NR. .../(ZZ)/(LL)/(AA).....

..... cu sediul în ..... str. .....
nr. ..... bl. ... sc. ... et. ... ap. .... tel/fax .....,
judeţul/sectorul ....., înregistrată la registrul comerţului cu
nr. .... având codul unic de înregistrare ..... se autorizeaza
ca utilizator final de produse accizabile.
Aceasta autorizaţie permite achiziţionarea de la*) .....
în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul
fiscal la art. ... alin. ... lit. ..., a următoarelor produse:
- .....
- .....
- .....
Autorizaţia este valabilă începând cu data de .....
Conducătorul autorităţii fiscale,

---

*) se vor înscrie numele şi adresa furnizorului, respectiv antrepozit fiscal expeditor, importator sau distribuitor agreat

Utilizat ca document administrativ de însoţire
- verso -

Data	Denumirea produsului	Cantitatea expediată	Semnatura conducerii furnizorului şi ştampila	Cantitatea recepţionată	Semnatura reprezentantului organului fiscal, pentru certificare

C.T.C.E. Piatra Neamţ

[3]

MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE
Autoritatea fiscală teritorială
.....

AUTORIZAŢIE DE UTILIZATOR FINAL
NR. .../(ZZ)/(LL)/(AA).....

..... cu sediul în ..... str. .....
nr. ..... bl. ... sc. ... et. ... ap. .... tel/fax .....,
judeţul/sectorul ....., înregistrată la registrul comerţului cu
nr. .... având codul unic de înregistrare ..... se autorizeaza
ca utilizator final de produse accizabile.
Aceasta autorizaţie permite achiziţionarea de la*) .....
în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul
fiscal la art. ... alin. ... lit. ..., a următoarelor produse:
- .....
- .....
- .....
Autorizaţia este valabilă începând cu data de .....

Conducătorul autorităţii fiscale,

---

*) se vor înscrie numele şi adresa furnizorului, respectiv antrepozit fiscal expeditor, importator sau distribuitor agreat

Anexa 16

---

la normele metodologice de

---

aplicare a prevederilor

---

titlului VII din Codul fiscal

MACHETELE

timbrelor şi banderolelor

a) Timbre pentru marcarea tigaretelor şi produselor din tutun

- 45 mm -

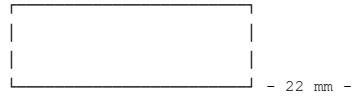

- 22 mm -

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare şi alcoolului etilic

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., peste sau egale cu 500 ml:

● aplicare în forma de "U"

- 160 mm -

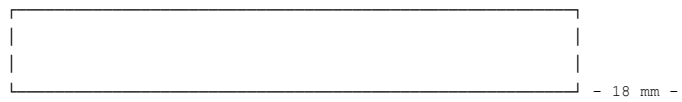

- 18 mm -

● aplicare în forma de "L"

- 80 mm -

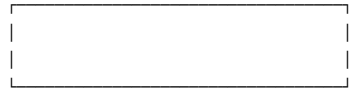

- 18 mm -

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub 500 ml:

● aplicare în forma de "U"

- 120 mm -

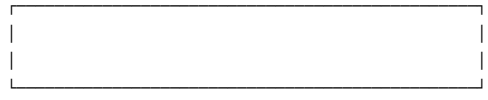

- 18 mm -

● aplicare în forma de "L"

- 60 mm -

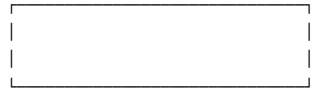

- 18 mm -

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub sau egale cu 50 ml:

● aplicare în forma de "U"

- 60 mm -

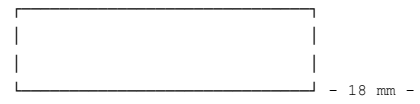

● aplicare în forma de "L"

- 40 mm -

Anexa 17

---
la normele metodologice
---
de aplicare a prevederilor
---
titlului VII din Codul fiscal

Nr. ..... din.....

CERERE

privind acordarea autorizaţiei de importator

Societatea importatoare ....., cu sediul social în ..... str. ..... nr. ..... înregistrat în registrul comerţului la nr. ..... din data de ..... codul unic de înregistrare ..... telefon ....., fax ....., e-mail ....., reprezentată prin ....., domiciliat în ....., str. ....., nr. ...., bl. ....., sc. ..., et. ...., ap. ..., sectorul ....., judeţul ....., posesorul buletinului/cărţii de identitate seria ..... nr. ....., eliberat/a de ....., având funcţia de ....., pe baza pieselor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizaţiei de importator pentru următoarele produse:

1. .....
2. .....
3. .....

Data .....

Semnatura şi ştampila

.....

Anexa 18

---
la normele metodologice
---
de aplicare a prevederilor
---
titlului VII din Codul fiscal

NOTA DE COMANDA Nr. .....

pentru timbre, banderole şi etichete din .....

(ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/importatorului autorizat .....
.....
Codul unic de înregistrare .....,.....
Codul de marcare .....
Sediul:
localitatea ..... str. ..... nr. .... sectorul .....
judeţul ..... codul poştal ..... telefon/fax .....

Tipul marcajului	Cantitatea	U.M.	Preţul unitar	T.V.A.	Valoarea totală

Semnatura şi ştampila solicitantului .....

Data aprobării comenzii .....
Numărul marcajelor aprobate .....
Modalitatea de plată .....

Anexa 19

---

la normele metodologice

---

de aplicare a prevederilor

---

titlului VII din Codul fiscal

EVIDENTA

achiziţionării, utilizării şi returnarii marcajelor

în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului/importatorului autorizat

.....

Data.....

Sediul:

localitatea ..... str. ..... nr. ..... sectorul .....

judeţul ..... codul unic de înregistrare .....

codul de marcare .....

Nr. crt		Numărul de timbre	Numărul de banderole	Numărul de etichete
1	Stoc la începutul lunii			
2	Cumpărări în cursul lunii			
3	TOTAL (rd.1+rd.2)			
4	Marcaje utilizate pentru produsele din producţia interna			
5	Marcaje expediate producătorilor din străinătate			
6	Marcaje deteriorate			
7	TOTAL MARCAJE UTILIZATE (rd.4+rd.5+rd.6)			
8	Stoc la sfârşitul lunii (rd.3 - rd.7)			

Certificată de conducerea

antrepozitarului/importatorului autorizat

Data .....

Semnatura .....

Organul fiscal Verificat de .....

Semnatura ..... Data .....

Anexa 20

---

la normele metodologice

---

de aplicare a prevederilor

---

titlului VII din Codul fiscal

EVIDENTA

marcajelor deteriorate şi a celor distruse

în luna ..... anul .....

Numărul autorizaţiei de antrepozit/importator .....

Codul de marcare .....

Denumirea antrepozitarului/importatorului autorizat .....

Sediul:

localitatea ..... str. ..... nr. ..... sectorul .....

judeţul ..... codul unic de înregistrare .....

Nr. crt.	Cauzele deteriorării	Numărul de timbre	Numărul de banderole	Numărul de etichete
TOTAL	X			

```
 └──────────────┴──────────────┴──────────────┴──────────────┴──────────────┘
                         Certificată de conducerea
                  antrepozitarului/importatorului autorizat
                        Data ......................
                        Semnatura .................
    Organul fiscal              Verificat de .................
    Semnatura ..........        Data .........................
```

Anexa 21

```
    --------
la normele metodologice de
--------------------------
aplicare a prevederilor
-----------------------
titlului VII din Codul fiscal
-----------------------------
    Denumirea antrepozitarului/importatorului autorizat ..............
    Data întocmirii ...................................................
                              MARCAJE DETERIORATE
 ┌──────────────────────┬──────────────────────┬──────────────────────┐
 │                      │                      │                      │
 ├──────────────────────┼──────────────────────┼──────────────────────┤
 │                      │                      │                      │
 ├──────────────────────┼──────────────────────┼──────────────────────┤
 │                      │ Loc pentru lipire    │                      │
 ├──────────────────────┼──────────────────────┼──────────────────────┤
 │                      │                      │                      │
 ├──────────────────────┼──────────────────────┼──────────────────────┤
 │                      │                      │                      │
 └──────────────────────┴──────────────────────┴──────────────────────┘
    Numele şi prenumele persoanei            Semnatura şefului de secţie
    care le-a utilizat                       ..........................
    ...................
    Semnatura ................
```

Anexa 22

---

la normele metodologice de

---

aplicare a prevederilor

---

titlului VII din Codul fiscal)

```
    Denumirea antrepozitarului autorizat
    sau a importatorului ..................
    Codul unic de înregistrare ............
    Sediul ...............................
                                SITUAŢIA
                    livrărilor de băuturi slab alcoolizate
               înregistrate în stoc la data de 31 decembrie 2003
                          în luna .... anul ....
```

Denumirea produsului	U.M.*)	Stocul la 31 dec. 2003	Stocul la începutul lunii de raportare	Cantitatea livrata în litri	Stocul la sfârşitul lunii de raportare
0	1	2	3	4	5

```
---------
    *) Se va înscrie capacitatea recipientului în care este îmbuteliat produsul.
                Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
                ...................................................
```

Anexa nr. 22 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost introdusă de punctul 6, subpunctul 24 din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

C.T.C.E. Piatra Neamţ

Anexa 23

---
la normele metodologice de
---
aplicare a prevederilor
---
titlului VII din Codul fiscal)

DECLARAŢIE

Subsemnatul ....(numele şi prenumele)......, cu domiciliul în localitatea ...., str. ...... nr. ...., judeţul/sectorul ....., codul numeric personal ......, declar pe propria răspundere ca produsele rezultate din prelucrarea fructelor, marcurilor din fructe sau a altor semifabricate predate spre prelucrare în anul 2003/2004 antrepozitului fiscal ....., cu sediul în ...., şi preluate de la acesta, în cantitate de ... litri, cu concentraţie alcoolică de ..., sunt destinate în exclusivitate consumului propriu.

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că cele menţionate mai sus sunt corecte şi complete.

Semnatura declarantului — Data

....

Anexa nr. 23 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal a fost introdusă de punctul 6, subpunctul 24 din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Titlul VIII
Măsuri speciale privind supravegherea producţiei, importului şi circulaţiei unor produse accizabile

Codul fiscal:

Capitolul 1
Sistemul de supraveghere a producţiei de alcool etilic

Sfera de aplicare

Art. 222. - Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de alcool etilic nedenaturat şi distilate.

Norme metodologice:

1. Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de alcool etilic nedenaturat şi de distilate, utilizate ca materii prime.

Codul fiscal:

Supraveghetorii fiscali

Art. 223. [...]

(2) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de alcool etilic şi de distilate vor întocmi şi vor depune la autoritatea fiscală competenţa, o dată cu cererea de autorizare, un program de lucru defalcat pe luni, care să prevadă cantitatea estimată a se obţine într-un an, în funcţie de capacitatea instalata.

Norme metodologice:

1^1. (1) Programul de lucru pentru producţia de alcool etilic şi de distilate va acoperi o perioadă de 12 luni şi va putea fi modificat numai la solicitarea antrepozitarului autorizat.

(2) Modelul declaraţiei privind programul de lucru şi procedura de verificare a realităţii datelor cuprinse în program, precum şi modul de respectare a prevederilor programului de lucru vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(3) În perioada de nefunctionare, stabilită prin programul de lucru, instalatia de fabricare a alcoolului şi distilatelor va fi sigilată de supraveghetorul fiscal.

(4) Funcţionarea instalaţiei de fabricare a alcoolului/ distilatelor în afară programului de lucru aprobat se sancţionează potrivit Codului de procedura fiscală.

Punctul 1^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 223, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 1 al secţiunii G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul II
Sistemul de supraveghere a circulaţiei alcoolului etilic şi a distilatelor în vrac din producţia interna sau din import

Condiţii de livrare
Art. 232 [...]

(5) Comercializarea în vrac şi utilizarea ca materie prima a alcoolului etilic şi a distilatelor cu concentraţia alcoolică sub 96,0% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

Norme metodologice:

2. În noţiunea de "distilate", în accepţiunea acestei prevederi, intra numai distilatele din cereale.

Codul fiscal:

Capitolul IV
Sistemul de supraveghere a importurilor de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase, în vrac

Procedura de supraveghere
Art. 236 [...]

(9) Operaţiunea de prelevare se încheie prin întocmirea unui proces-verbal de prelevare, conform modelului prezentat în norme. [...]

(15) Cantităţile de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase în vrac, provenite din import, vor fi sigilate de către organul vamal de frontieră şi în situaţia în care marfa este tranzitata către o vama de interior în vederea efectuării operaţiunii vamale de import. Marfa astfel sigilată, împreună cu documentul de însoţire a mărfii, eliberat de autoritatea vamală de frontieră, în care se menţionează cantitatea de alcool, de distilate sau de băuturi spirtoase importata, în modul şi sub forma prevăzută în norme, are liber de circulaţie până la punctul vamal unde au loc operaţiunea vamală de import şi prelevarea de probe, potrivit alin. (2). [...]

(18) Importatorul are obligaţia să evidenţieze într-un registru special, conform modelului prezentat în norme, vizat de reprezentantul organului fiscal teritorial în a cărui raza teritorială îşi desfăşoară activitatea, toate cantităţile de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase în vrac - în litri şi în grade - pe tipuri de produs şi pe destinaţii ale acestora.

Norme metodologice:

3. (1) Modelul procesului-verbal de prelevare a unor probe de alcool, distilate şi băuturi spirtoase, în vrac, este redat în anexa nr. 1.

(2) Modelul documentului de libera circulaţie a alcoolului, distilatelor şi băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din import, este cel prezentat în anexa nr. 2.

(3) Toate cantităţile de alcool, distilate şi băuturi spirtoase, în vrac, provenite din import, vor fi evidentiate într-un registru special, în conformitate cu modelul din anexa nr. 3.

Codul fiscal:

Capitolul V
Dispoziţii comune de supraveghere aplicate producţiei şi importului de alcool, distilate şi băuturi spirtoase

Situaţii privind modul de valorificare

Articolul 237

(1) Lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, pentru luna precedenta, antrepozitarii autorizaţi pentru producţie şi importatorii de alcool şi de distilate vor depune la organele fiscale teritoriale o situaţie conţinând informaţii privind modul de valorificare a acestor produse prin vânzare sau prelucrare, şi anume: destinaţia, denumirea şi adresa beneficiarului, numărul şi data facturii, cantităţile, preţul unitar şi valoarea totală, din care, după caz, valoarea accizei, conform modelului prezentat în norme. [...]

(2) Lunar, până în ultima zi a lunii, pentru luna precedenta, organele fiscale teritoriale vor transmite Ministerului Finanţelor Publice - Direcţia generală a tehnologiei informatiei situaţia centralizatoare pentru fiecare judeţ privind modul de valorificare a alcoolului şi a distilatelor, conform modelului prezentat în norme.

Norme metodologice:

4. (1) Situaţia privind modul de valorificare a alcoolului şi a distilatelor va fi întocmită de către antrepozitarii autorizaţi şi importatorii de astfel de produse, conform modelului prezentat în anexa nr. 4.

(2) Organele fiscale teritoriale vor întocmi lunar situaţia centralizatoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.

5. Anexele nr. 1-5 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Capitolul VI
Măsuri speciale privind producţia, importul şi circulaţia uleiurilor minerale

Restrictii

Articolul 239

(1) Se interzice orice operaţiune comercială cu uleiuri minerale care nu provin din antrepozite fiscale de producţie.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) toate reziduurile de uleiuri minerale rezultate din exploatare, în alte locatii decât antrepozitele fiscale de producţie, pot fi cedate sau vândute numai în vederea prelucrării şi numai către un antrepozit fiscal de producţie, în condiţiile prevăzute de norme.

Alin. (2) al art. 239 a fost introdus de pct. 106 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

6. (1) Sunt permise numai operaţiunile comerciale cu uleiuri minerale a căror provenienţă pe tot circuitul economic poate fi dovedită ca fiind de la un antrepozitar autorizat pentru producţie sau importator.

(2) Toate reziduurile de uleiuri minerale rezultate din exploatare - scurgeri, spalari, curatari, decantari, contaminari - în alte locatii decât antrepozitele fiscale de producţie pot fi vândute sau cedate numai în vederea prelucrării şi numai către un antrepozit fiscal de producţie. Vânzarea sau cedarea poate avea loc numai pe bază de factura şi, respectiv, aviz de însoţire, vizate de reprezentantul organului fiscal teritorial în a cărui raza îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal. Colectarea şi prelucrarea reziduurilor petroliere pot fi efectuate numai de către un antrepozit fiscal de producţie de uleiuri minerale. Colectarea uleiurilor uzate provenite de la motoare de combustie, transmisii la motoare, turbine, compresoare etc. se face de către agenţii economici autorizaţi în acest sens, iar prelucrarea uleiurilor respective se poate face numai în antrepozite fiscale de producţie de uleiuri minerale.

(2^1) În situaţia în care nici un antrepozit fiscal de producţie nu accepta cumpărarea sau preluarea reziduurilor de uleiuri minerale, atunci deţinătorii reziduurilor de uleiuri minerale pot preda aceste produse sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu.

(3) Pentru importatorii de uleiuri minerale, autorizarea potrivit titlului VII intervine atunci când aceştia deţin antrepozite fiscale de producţie.

Alin. (2) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 239 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 7, subpunctul 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (2) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 239 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 1 din secţiunea F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Alin. (2^1) al pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a art. 239 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de pct. 2 din secţiunea F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Condiţii de comercializare

Articolul 240

(1) Uleiurile minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea ţiţeiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85° C, se vor comercializa direct către utilizatorii finali, care folosesc aceste produse în scop industrial. În caz contrar, antrepozitarul autorizat va vira la bugetul de stat accizele aferente, calculate la nivelul accizelor datorate pentru benzinele cu plumb. În categoria utilizatorilor finali nu sunt incluşi comercianţii în sistem angro.

(2) Se interzice comercializarea, prin pompele statiilor de distribuţie, a altor uleiuri minerale decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor şi motorinelor auto, care corespund standardelor naţionale de calitate.

Norme metodologice:

7. (1) Utilizatorii finali care achiziţionează uleiuri minerale neaccizabile în baza autorizaţiei de utilizator final şi care ulterior schimba destinaţia iniţială a produselor devin plătitori de accize calculate la nivelul accizelor aferente benzinei cu plumb.

(2) Petrolul lampant folosit drept combustibil pentru încălzit de către persoanele fizice poate fi achiziţionat din staţiile de distribuţie dacă acestea sunt dotate cu pompe distincte pentru petrol lampant. În aceasta situaţie, nu este necesară deţinerea autorizaţiei de utilizator final.

(3) În noţiunea scop industrial menţionată la art. 240 alin. (1) din Codul fiscal se includ activitatea privind utilizarea uleiurilor minerale ca materie prima pentru obţinerea altor produse, care se regăsesc în produsul final rezultat din procesul de producţie, precum şi acele activităţi cu caracter industrial care se regăsesc încadrate în Clasificarea activităţilor din economia naţionala - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare.

Alin. (3) al punctului 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 240 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 2 al secţiunii G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (3) al punctului 7 din Normele metodologice de aplicare a art. 240 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de pct. 3 din secţiunea F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul VII
Alte măsuri speciale

Condiţii de cesionare şi înstrăinare

Art. 243. - Abrogat.

Art. 243 a fost abrogat de pct. 28 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

7^1. Abrogat.

Punctul 7^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 243, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 7, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Punctul 7^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 243, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de punctul 3 al secţiunii G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Întârzieri la plata accizelor

Articolul 244

Întârzierea la plata a accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal atrage suspendarea autorizaţiei antrepozitarului şi închiderea activităţii acestuia până la plata sumelor restante.

Art. 244 a fost modificat de pct. 29 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

7^2. (1) Intra sub incidenţa art. 244 din Codul fiscal accizele datorate bugetului de stat de către antrepozitarul autorizat după obţinerea autorizaţiei de antrepozit fiscal.

(2) Neîndeplinirea obligaţiei de plată a accizelor cu mai mult de 5 zile calendaristice de la termenul legal atrage suspendarea autorizaţiei/autorizaţiilor de antrepozit fiscal emise antrepozitarului autorizat şi închiderea activităţii acestuia până la data plăţii sumelor restante inclusiv.

(3) Suspendarea autorizaţiei şi închiderea activităţii îşi produc efectele începând cu a 6-a zi de la termenul legal de plată a accizei.

(4) Organele fiscale teritoriale au obligaţia sa informeze operativ comisia instituită în cadrul autorităţii fiscale centrale cu privire la antrepozitarii autorizaţi aflaţi în situaţia prevăzută la alin. (2).

Punctul 7^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 244 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 7, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Punctul 7^2 din Normele metodologice de aplicare a art. 244 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 4 al secţiunii G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Alte măsuri

Art. 244^1. - (1) Agenţii economici care doresc sa distribuie şi sa comercializeze angro băuturi alcoolice şi produse din tutun sunt obligaţi ca până la data de 31 martie 2005 să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială şi sa îndeplinească următoarele condiţii:

a) să deţină spaţii de depozitare corespunzătoare, în proprietate, cu chirie, contract de comodat sau cu orice titlu legal;

b) să aibă înscrise în obiectul de activitate potrivit Clasificarii activităţilor din economia naţionala - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, activitatea de comercializare şi distribuţie angro a băuturilor alcoolice sau activitatea de comercializare şi distribuţie angro a produselor din tutun;

c) să se doteze cu mijloacele necesare depistarii marcajelor false sau contrafăcute, în cazul comercializării de produse supuse marcarii potrivit titlului VII.

(2) Băuturile alcoolice livrate de agenţii economici producători către agenţii economici distribuitori sau comercianţi angro vor fi însoţite şi de o copie a certificatului de marca al producătorului, din care să rezulte ca marca îi aparţine.

(3) Agenţii economici distribuitori şi comercianţii angro de băuturi alcoolice şi produse din tutun răspund pentru provenienţă nelegală a produselor deţinute şi sunt obligaţi sa verifice autenticitatea facturilor primite.

Art. 244^1 a fost introdus de pct. 109 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

7^3. (1) Agenţii economici care distribuie şi comercializează în sistem angro băuturi alcoolice şi produse din tutun sunt obligaţi sa declare aceasta activitate la autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistraţi ca plătitori de impozite, taxe şi contribuţii. Declaraţia va fi însoţită de copii ale documentelor care să ateste îndeplinirea condiţiilor prevăzute de art. 244^1 din Codul fiscal.

(2) Agenţii economici care la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice distribuie şi comercializează în sistem angro băuturi alcoolice şi produse din tutun sunt obligaţi sa declare aceasta activitate şi să depună copiile documentelor care să ateste îndeplinirea condiţiilor prevăzute de art. 244^1 din Codul fiscal, până la data de 31 martie 2005.

(3) Agenţii economici vor procura contra cost mijloacele necesare depistarii facturilor şi marcajelor false sau contrafăcute de la Compania Naţionala «Imprimeria Naţionala» - S.A.

(4) Intra sub incidenţa prevederilor art. 244^1 alin. (2) din Codul fiscal toate băuturile alcoolice, respectiv: bere, vinuri, băuturi fermentate - altele decât bere şi vinuri -, produse intermediare, băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic. Pentru băuturile alcoolice realizate de către agenţii economici producători care deţin certificat de marca sau adeverinta eliberata de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, livrările vor fi însoţite de o copie a acestor documente.

(5) Pentru realizarea băuturilor alcoolice sub licenta, se va obţine în prealabil avizul autorităţii fiscale emitente a autorizaţiei de antrepozit fiscal. Activitatea desfăşurată fără acest aviz se considera a fi activitate în afară antrepozitului fiscal. Livrările vor fi însoţite de un document legal din care să rezulte dreptul producătorului de a utiliza marca în cursul duratei de protecţie a marcii. Documentul legal poate fi contract de licenţă, cesiune, consimţământ scris din partea titularului marcii sau declaraţia producătorului înregistrat în România din care să rezulte ca acesta fabrica sortimentele respective, concret nominalizate în declaraţie, în baza contractelor de licenţă.

(6) Pentru vinurile realizate de agenţii economici producători, livrările vor fi însoţite de o copie a buletinului de analiza fizico-chimica şi caracteristici organoleptice, eliberat de laboratoare autorizate.

Punctul 7^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 244^1 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 5 al secţiunii G a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
Alin. (4), (5) şi (6) ale punctului 7^3 din Normele metodologice de aplicare a art. 244^1 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de pct. 4 din secţiunea F a art. I din HOTĂRÂREA nr. 610 din 23 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 575 din 4 iulie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul VIII
Sancţiuni

Infracţiuni

Articolul 245

Abrogat.

Art. 245 a fost abrogat de pct. 30 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

8. Intra sub incidenţa acestor prevederi alcoolul etilic, distilatele şi uleiurile minerale utilizate ca materie prima pentru obţinerea altor produse.

Anexa 1

---

la normele metodologice de

---

aplicare a prevederilor

---

titlului VIII din Codul fiscal

PROCES-VERBAL DE PRELEVARE
Nr. ...../.....
Încheiat astăzi, ..., la sediul ..... data la care s-a procedat, în baza comenzii (nr. şi emitent) ....., la prelevarea a trei esantioane de ..... în greutate neta totală de (sau volum net total)..... kg (l) din lotul ..... cu factura nr. .....
Cele trei esantioane au următoarea destinaţie:

a) un esantion este destinat laboratorului, în scopul eliberării certificatului de expertiza;

b) un esantion este destinat antrepozitarului autorizat/importatorului şi se va transmite cu proces-verbal;

c) un esantion este destinat biroului vamal la care se efectuează vamuirea.

Esantioanele au fost prelevate conform normativelor în vigoare în România, şi anume: .....
Esantioanele au fost ambalate, etichetate şi sigilate cu sigiliul (sigiliile) nr. ..... .
Prezentul proces-verbal a fost încheiat în 4 exemplare, câte unul pentru fiecare parte semnatara.

Partea semnatara	Numele şi prenumele	Delegaţia sau imputernicirea	Semnatura
Reprezentantul antrepozitarului autorizat/importatorului			
Împuternicitul laboratorului agreat			
Autoritatea vamală			
Delegatul Oficiului pentru Protecţia Consumatorului			

Anexa 2

---

la normele metodologice

---

de aplicare a prevederilor

---

titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea Naţionala a Vamilor
Biroul vamal .....
DOCUMENT
de libera circulaţie a alcoolului, distilatelor şi a băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din import
Denumirea antrepozitarului autorizat/ importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Adresa .....
Data intrării în vama .....
Furnizorul extern şi ţara de proveniență .....
Numărul şi data facturii externe .....
Denumirea produselor şi concentraţia alcoolică exprimată în procente de volum .....
Cantitate importata .....
Destinaţia .....
Conducerea biroului vamal,
.....
Data .....

Anexa 3

----
la normele metodologice de
---
aplicare a prevederilor
---
titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Sediul .....

REGISTRU
privind situaţia importurilor de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase în vrac şi destinatiile acestora

Importuri realizate						Modul de valorificare
Nr. crt	D.V.I. (număr şi data)	Tipul produsului	Cantitatea (litri alcool pur)	Valoarea accizelor (lei)	Documentul de plată a accizelor	Cantităţile utilizate în producţia proprie (litri alcool pur)
0	1	2	3	4	5	6

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

Anexa 4

----
la normele metodologice
---
de aplicare a prevederilor
---
titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....

Sediul .....

SITUAŢIA

privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor

în luna ..... anul .....

Factura/ Aviz		Cantitate - litri alcool pur			Denumirea beneficiarului	Codul unic de înregistrare	Autorizaţia de antrepozit fiscal		Cantitatea livrată/ prelucrată - litri alcool pur -	Preţul unitar lei/UM	Valoarea - lei -	Acciza - lei -
număr	data	prelucrata	vândută în regim sus-pensiv	vândută în afară regimului sus-pensiv			număr	data				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL	x				x	x	x	x		x		

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,

.....

Anexa 5

---

la normele metodologice

---

de aplicare a prevederilor

---

titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea fiscală teritorială

SITUAŢIE CENTRALIZATOARE

privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor

în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului	Cantitatea - litri alcool pur -				Valoarea - lei -	Acciza - lei -
		realizată	prelucrată	vândută în regim suspensiv	vândută în afară regimului suspensiv		
0	1	2	3	4	5	6	7
	TOTAL						

Conducătorul autorităţii fiscale teritoriale,

.....

Data .....

Codul fiscal

Titlul IX
Impozite şi taxe locale

Capitolul I
Dispoziţii generale

Definiţii

Art. 247. - În înţelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificatii:

a) rangul unei localităţi - rangul atribuit unei localităţi conform legii;

b) zone din cadrul localităţii - zone stabilite de consiliul local, în funcţie de poziţia terenului faţă de centrul localităţii, de reţelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale, conform documentaţiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, registrelor agricole, evidentelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidente agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

Norme metodologice:

1. Pentru identificarea localităţilor şi încadrarea acestora pe ranguri de localităţi se au în vedere, cumulativ, prevederile:

a) Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările şi completările ulerioare, denumita în continuare Legea nr. 2/1968;

b) Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului naţional - Secţiunea a IV-a - Reţeaua de localităţi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 351/2001.

2. Ierarhizarea funcţională a localităţilor urbane şi rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este următoarea:

a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanţa europeană;

b) rangul I - municipii de importanţa naţionala, cu influenţa potenţiala la nivel european;

c) rangul II - municipii de importanţa interjudeteana, judeteana sau cu rol de echilibru în reţeaua de localităţi;

d) rangul III - oraşe;

e) rangul IV - sate reşedinţa de comune;

f) rangul V - sate componente ale comunelor şi sate aparţinând municipiilor şi oraşelor.

3. În aplicarea prezentului titlu, localităţilor componente ale oraşelor şi municipiilor li se atribuie aceleaşi ranguri cu cele ale oraşelor şi ale municipiilor în al căror teritoriu administrativ se afla, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.

4. (1) Delimitarea zonelor şi stabilirea numărului acestora, atât în intravilanul, cat şi în extravilanul localităţilor, se stabilesc prin hotărârile adoptate de către consiliile locale potrivit art. 247 lit. b) din Codul fiscal, în funcţie de poziţia terenului faţă de centrul localităţii, de reţelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale, pe baza documentaţiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, a registrelor agricole, a evidentelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidente agricole sau cadastrale.

(2) Numărul zonelor din intravilanul localităţilor poate fi egal sau diferit de numărul zonelor din extravilanul localităţilor.

5. Identificarea zonelor atât în intravilanul, cat şi în extravilanul localităţilor se face prin literele: A, B, C şi D.

6. (1) În cazul în care la nivelul unităţii administrativ-teritoriale se impun modificări ale delimitării zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în acest sens numai în cursul lunii mai pentru anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale delimitării zonelor în cursul lunii mai corespunde opţiunii consiliilor locale respective de menţinere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(2) Dacă în cursul anului fiscal se modifica rangul localităţilor ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, precum şi impozitul pe teren, atât în cazul persoanelor fizice, cat şi al celor juridice, se modifica potrivit noii ierarhizari a localităţii sau noii delimitari a intravilanului/extravilanului, după caz, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(3) În situaţia prevăzută la alin. (2), impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren datorate se determina, din oficiu, de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, fără a se mai depune o noua declaraţie fiscală, după ce în prealabil le-a fost adusă la cunoştinţa contribuabililor modificarea rangului localităţii sau a limitelor intravilanului/extravilanului, după caz.

7. În cazul municipiului Bucureşti, atribuţiile prevăzute la pct. 4-6 alin. (1) se îndeplinesc de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

8. Pentru asigurarea unei stabilitati în ceea ce priveşte delimitarea zonelor, se recomanda ca aceasta să aibă caracter multianual.

9. (1) În cazul în care numărul de zone din intravilan este acelaşi cu numărul de zone din extravilan, se utilizează următoarea corespondenta:

a) zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan;

b) zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan;

c) zona C din intravilan are corespondent zona C din extravilan;

d) zona D din intravilan are corespondent zona D din extravilan.

(2) La unităţile administrativ-teritoriale în cazul cărora elementele specifice permit delimitarea a mai puţin de 4 zone, consiliile locale pot face aceasta, numai după cum urmează:

a) în cazul în care delimiteaza 3 zone, acestea sunt: zona A, zona B şi zona C;

b) în cazul în care delimiteaza 2 zone, acestea sunt: zona A şi zona B;

c) în cazul în care delimiteaza o singura zona, aceasta este zona A.

(3) În cazurile în care numărul de zone din intravilan este diferit de numărul de zone din extravilan, corespondenta dintre zone se face după cum urmează:

a) în intravilan se delimiteaza doar zona A, iar în extravilan se delimiteaza zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, oricare zona din extravilan are corespondent numai zona A din intravilan;

b) în intravilan se delimiteaza zonele: A şi B, iar în extravilan se delimiteaza zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, iar oricare dintre zonele: B, C şi D din extravilan au corespondent numai zona B din intravilan;

c) în intravilan se delimiteaza zonele: A, B şi C, iar în extravilan se delimiteaza zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, zona B din extravilan are corespondent zona B din intravilan, iar oricare dintre zonele C şi D din extravilan au corespondent numai zona C din intravilan;

d) în intravilan se delimiteaza zonele: A, B, C şi D, iar în extravilan se delimiteaza zonele: A, B şi C; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan, iar oricare dintre zonele C şi D din intravilan au corespondent numai zona C din extravilan;

e) în intravilan se delimiteaza zonele: A, B, C şi D, iar în extravilan se delimiteaza zonele A şi B; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, iar oricare dintre zonele B, C şi D din intravilan au corespondent numai zona B din extravilan;

f) în intravilan se delimiteaza zonele A, B, C şi D, iar în extravilan se delimiteaza doar zona A; pentru acest caz, oricare dintre zonele din intravilan au corespondent numai zona A din extravilan.

(4) Pentru aplicarea prevederilor art. 258 alin. (4) din Codul fiscal, zonele identificate prin cifre române au următoarele echivalente: zona I ≡ zona A, zona II ≡ zona B, zona III ≡ zona C şi zona IV ≡ zona D. Aceste echivalente se utilizează şi pentru zonele din extravilanul localităţilor stabilite în anul 2003 pentru anul 2004.

(5) Prevederile alin. (3) sunt sistematizate în forma tabelara, după cum urmează:

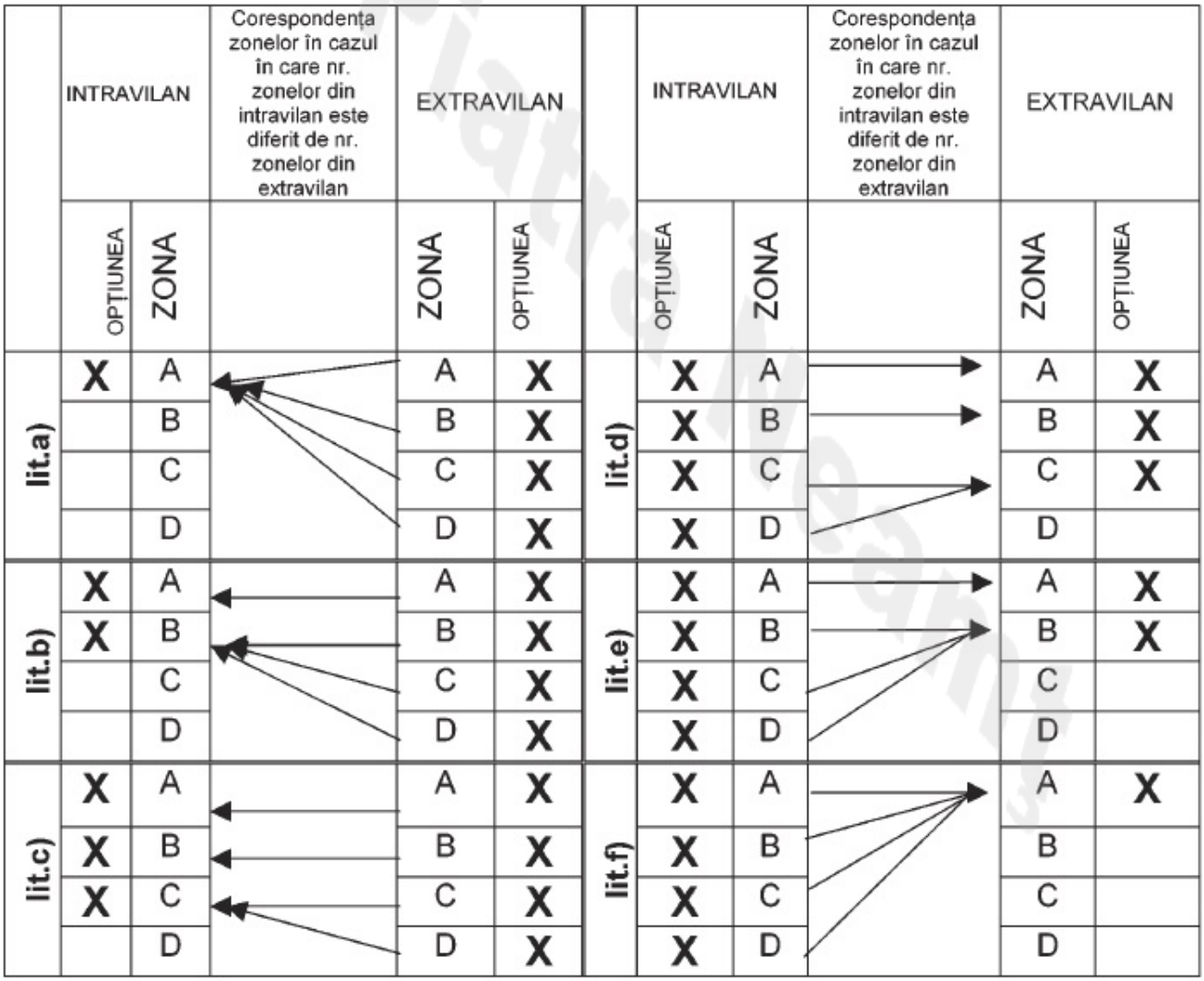

10. Dictionarul cuprinzând semnificatia unor termeni şi notiuni utilizate în activitatea de stabilire, control şi colectare a impozitelor şi taxelor va fi aprobat prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor.

Art. 248. - Impozitele şi taxele locale sunt după cum urmează:

a) impozitul pe clădiri;

b) impozitul pe teren;

c) taxa asupra mijloacelor de transport;

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama şi publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hoteliera;

h) taxe speciale;

i) alte taxe locale.

Norme metodologice:

11. (1) Constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor, sectoarelor municipiului Bucureşti sau judeţelor, după caz, următoarele resurse financiare:

A. impozitele şi taxele locale, instituite prin prezentul titlu, respectiv:

a) impozitul pe clădiri;

b) impozitul pe teren;

c) taxa asupra mijloacelor de transport;

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama şi publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hoteliera;

h) taxele speciale;

i) alte taxe locale;

B. amenzile şi penalităţile aferente impozitelor şi taxelor locale prevăzute la lit. A;

C. dobânzile pentru plata cu întârziere a impozitelor şi taxelor locale prevăzute la lit. A;

D. taxele instituite prin:

a) Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 146/1997;

b) Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 august 2002, denumita în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998;

c) Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 117/1999.

(2) Comuna, oraşul, municipiul, sectorul municipiului Bucureşti şi judeţul sunt titulare ale codului de înregistrare fiscală, precum şi ale conturilor deschise la unităţile teritoriale de trezorerie şi contabilitate publică, prin reprezentantul legal al acestora, în calitate de ordonator principal de credite.

(3) Tabloul cuprinzând valorile impozabile, impozitele şi taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile care se indexează/ajusteaza/actualizează anual prin hotărâre a Guvernului reprezintă anexa la prezentele norme metodologice, având în structura sa:

a) valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal;

b) impozitele şi taxele locale, inclusiv taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b)-d) din Codul fiscal, care constau într-o anumită suma în lei;

c) amenzile prevăzute la art. 294 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal.

12. (1) Persoanele fizice şi persoanele juridice prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, precum şi de prezentele norme metodologice, în calitatea lor de contribuabil, au obligaţia să contribuie prin impozitele şi taxele locale stabilite de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de consiliile judeţene, după caz, între limitele şi în condiţiile legii, la cheltuielile publice locale.

(2) Contribuabilii, persoane fizice, care desfăşoară activităţi economice pe baza liberei iniţiative, precum şi cei care exercită în mod autonom sau prin asociere orice profesie libera sunt:

a) persoanele fizice care exercită activităţi independente în mod autonom sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea realizării de activităţi, cum sunt: asociaţiile familiale, asociaţiile agricole sau altele asemenea şi care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoana juridică;

b) persoanele fizice care exercită orice profesii, cum sunt cele: medicale, de avocatura, notariale, de expertiza contabila, de expertiza tehnica, de consultanţa fiscală, de contabil autorizat, de consultant de plasament în valori imobiliare, de arhitectura, de executare judecătorească, cele autorizate să execute lucrări de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei şi cartografiei sau alte profesii asemănătoare desfăşurate în mod autonom, în condiţiile legii, şi care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoana juridică.

(3) În categoria comercianţilor, contribuabili - persoane juridice, se cuprind: regiile autonome, societăţile şi companiile naţionale, societăţile bancare şi orice alte societăţi comerciale care se organizează şi îşi desfăşoară activitatea în oricare dintre domeniile specifice producţiei, prestărilor de servicii, desfacerii produselor sau altor activităţi economice, cooperativele meşteşugăreşti, cooperativele de consum, cooperativele de credit sau orice alte entităţi - persoane juridice care fac fapte de comerţ, astfel cum sunt definite de Codul comercial.

(4) În categoria unităţilor economice ale persoanelor juridice de drept public, ale organizaţiilor politice, sindicale, profesionale, patronale şi cooperatiste, instituţiilor publice, asociaţiilor, fundaţiilor, federaţiilor, cultelor religioase şi altora asemenea se cuprind numai acele unităţi aparţinând acestor persoane juridice care desfăşoară activităţi în oricare dintre domeniile prevăzute la alin. (3).

(5) Comunicarea datelor din evidenta populaţiei ce privesc starea civilă, domiciliul sau reşedinţa persoanelor fizice, precum şi actualizarea acestor date în sistem informatic se asigura de către structurile teritoriale de specialitate ale Direcţiei Generale de Evidenta Informatizata a Persoanei, la cererea autorităţilor administraţiei publice locale, fără plata.

13. Resursele financiare prevăzute la pct. 11 alin. (1) sunt întrebuinţate în întregime de către autorităţile administraţiei publice locale pentru executarea atribuţiilor şi responsabilităţilor acestora, în condiţiile legii.

14. (1) La stabilirea impozitelor şi taxelor locale se va avea în vedere respectarea următoarelor principii:

a) principiul transparenţei - autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia să îşi desfăşoare activitatea într-o maniera deschisă faţă de public;

b) principiul aplicării unitare - autorităţile administraţiei publice locale asigura organizarea executării şi executarea în concret, în mod unitar, a prevederilor titlului IX din Codul fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, fiindu-le interzisă instituirea altor impozite sau taxe locale în afară celor prevăzute de titlul IX din Codul fiscal; taxele speciale, instituite pentru funcţionarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, se încasează numai de la acestea, potrivit regulamentului aprobat de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de consiliile judeţene, după caz, în condiţiile Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 45 /2003 privind finanţele publice locale;

c) principiul autonomiei locale - consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile judeţene stabilesc impozitele şi taxele locale între limitele şi în condiţiile titlului IX din Codul fiscal şi ale prezentelor norme metodologice; acest principiu corespunde Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificată prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997.

(2) Potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Codul fiscal, dispoziţiile referitoare la impozitele şi taxele locale prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispoziţiile titlului IX din Codul fiscal.

15. (1) Impozitele şi taxele locale anuale se calculează prin rotunjire, în sensul că fracţiunile sub 500 lei inclusiv se neglijează, iar ceea ce depăşeşte 500 lei se întregeşte la 1.000 lei, prin adaos.

(2) Pentru orice calcule intermediare privind impozitele şi taxele locale, altele decât cele prevăzute la alin. (1), rotunjirea se face la leu, în sensul că orice fracţiune din acesta se întregeşte la un leu, prin adaos.

(3) Prin sintagma calcule intermediare privind impozitele şi taxele locale prevăzută la alin. (2) se înţelege:

a) calculul pentru perioade mai mici de un an;

b) calculul bonificatiei prevăzute la art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) şi art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

c) determinarea nivelurilor/valorilor ca efect al aplicării unor coeficienţi de corectie sau cote de impozitare;

d) determinarea ratelor pe termene de plată;

e) determinarea nivelurilor impozitelor şi taxelor locale care constau într-o anumită suma în lei, ca efect al majorării anuale prevăzute la art. 287 din Codul fiscal;

f) orice alte calcule neprevăzute la lit. a)-e) şi care nu privesc cuantumurile impozitelor şi taxelor locale determinate pentru un an fiscal.

(4) Ori de câte ori, din acte, din măsurători sau din calcule, după caz, suprafaţa pentru determinarea impozitelor şi taxelor locale are o mărime exprimată în fracţiuni de mp, aceasta nu se rotunjeste.

(5) Pentru calculul termenelor se au în vedere prevederile art. 101 din Codul de procedură civilă, respectiv:

a) termenele se înţeleg pe zile libere, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârşit termenul;

b) termenele stabilite pe ore încep să curgă de la miezul nopţii zilei următoare;

c) termenul care începe la data de 29, 30 sau 31 a lunii şi se sfârşeşte într-o luna care nu are o asemenea zi se va considera împlinit în cea din urma zi a lunii;

d) termenele stabilite pe ani se sfârşesc în ziua anului corespunzător zilei de plecare;

e) termenul care se sfârşeşte într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârşitul primei zile de lucru următoare; nu se considera zile de lucru cele care corespund repausului săptămânal.

(6) Potrivit prevederilor alin. (5), în cazul în care termenul de plată a oricăror impozite şi taxe locale expira într-o zi de sărbătoare legală, de repaus săptămânal sau când serviciul este suspendat, în condiţiile legii, plata se considera în termen dacă este efectuată până la sfârşitul primei zile de lucru următoare. Data în funcţie de care se acordă bonificatia pentru plata cu anticipatie reprezintă termen de plată.

Codul fiscal

Capitolul II
Impozitul pe clădiri

Reguli generale

Art. 249. - (1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situata în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), numit în continuare impozit pe clădiri, se datorează către bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în care este amplasata clădirea.

(3) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, impozitul pe clădiri reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz.

(4) În cazul în care o clădire se afla în proprietatea comuna a doua sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spaţiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egala din impozitul pentru clădirea respectiva.

(5) În înţelesul prezentului titlu, clădire este orice construcţie care serveşte la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalaţii şi de altele asemenea.

Alin. (3) al art. 249 a fost modificat de pct. 31 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

16. Impozitul pe clădiri se datorează bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situata clădirea.

17. (1) Contribuabili, în cazul impozitului pe clădiri, sunt proprietarii acestora, indiferent de clădire şi de locul unde sunt situate în România. Contribuabilii datorează impozitul pe clădiri şi în situaţia în care clădirea este administrată sau folosită de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate şi pentru care locatarul sau concesionarul datorează chirie ori redeventa în baza unui contract de închiriere, locaţiune sau concesiune, după caz.

(2) În cazul clădirilor proprietate publică şi privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosinţă, după caz, persoanelor juridice, sarcina fiscală revine concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosinţă.

(3) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (2) vor anexa la declaraţia fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosinţă a clădirii respective. În situaţia în care în acest act nu sunt înscrise valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanei juridice care a hotărât concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosinţă a clădirii, precum şi data înregistrării în contabilitate a clădirii respective, iar în cazul efectuării unor reevaluari, data ultimei reevaluari, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către proprietari, prin care se confirma realitatea menţiunilor respective.

Punctul 17 din Normele metodologice de aplicare a art. 249 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 1 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

18. (1) Identificarea proprietăţilor atât în cazul clădirilor, cat şi în cel al terenurilor cu sau fără construcţii, situate în intravilanul localităţilor rurale şi urbane, precum şi identificarea domiciliului fiscal al contribuabililor se fac potrivit Codului de procedura fiscală aprobat prin Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003.

(2) Fiecare proprietate situata în intravilanul localităţilor se identifica prin adresa acesteia, individualizata prin denumirea proprie a strazii şi a numărului de ordine atribuit după cum urmează:

a) pe partea stanga a strazii se începe cu numărul 1 şi se continua cu numerele impare, în ordine crescatoare, până la capatul strazii;

b) pe partea dreaptă a strazii se începe cu numărul 2 şi se continua cu numerele pare, în ordine crescatoare, până la capatul strazii.

(3) În cazul blocurilor de locuinţe, precum şi în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiaşi curţi - lot de teren, care au un sistem constructiv şi arhitectonic unitar şi în care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/reşedinţa/sediu cuprind strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

(4) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1)-(3), după cum urmează:

a) clădirile distantate spatial de celelalte clădiri amplasate în aceeaşi curte - lot de teren, precum şi clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive şi arhitectonice diferite - faţade şi materiale de construcţie pentru pereţii exteriori, intrari separate din strada, curte sau gradina - şi nu au legături interioare.

(5) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidentele compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, precum şi în orice alte evidente specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(6) La elaborarea şi aprobarea nomenclaturii stradale se au în vedere prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 30 august 2002, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 48/2003.

(7) Fiecare proprietate situata în extravilanul localităţilor, atât în cazul clădirilor, cat şi în cel al terenurilor cu sau fără construcţii, se identifica prin numărul de parcela, acolo unde aceasta este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

Alin. (3) al punctului 18 din Normele metodologice de aplicare a art. 249 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 2 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

19. Abrogat.

Punctul 19 din Normele metodologice de aplicare a art. 249 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de punctul 3 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

20. Pentru aplicarea prevederilor art. 249 alin. (4) din Codul fiscal se identifica următoarele situaţii:

a) clădire aflată în proprietate comuna, dar fiecare dintre contribuabili au determinate cotele-părţi din clădire, caz în care impozitul pe clădiri se datorează de fiecare contribuabil proporţional cu partea din clădire corespunzătoare cotelor-părţi respective;

b) clădire aflată în proprietate comuna, dar fără să aibă stabilite cotele-părţi din clădire pe fiecare contribuabil, caz în care impozitul pe clădiri se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceştia datorand în mod egal partea din impozit rezultată în urma împărţirii.

Codul fiscal

Scutiri

Art. 250. - (1) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru:

1. clădirile proprietate a statului, a unităţilor administrativ-teritoriale sau a oricăror instituţii publice, cu excepţia incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice;
2. clădirile care, potrivit legislaţiei în vigoare, sunt considerate monumente istorice, de arhitectura sau arheologice, muzee ori case memoriale, cu excepţia incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice;
3. clădirile care, prin destinaţie, constituie lacasuri de cult, aparţinând cultelor religioase recunoscute de lege şi părţile lor componente locale, cu excepţia incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice;
4. clădirile instituţiilor de învăţământ preuniversitar sau universitar, autorizate provizoriu sau acreditate, cu excepţia incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice;
5. clădirile unităţilor sanitare de interes naţional care nu au trecut în patrimoniul autorităţilor locale;
6. clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat", cu excepţia incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice;
7. clădirile aflate în domeniul privat al statului şi în administrarea Regiei Autonome "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat", atribuite conform legii;
8. construcţiile şi amenajările funerare din cimitire, crematorii;
9. clădirile sau construcţiile din parcurile industriale, ştiinţifice şi tehnologice, potrivit legii;
10. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale în lipsa de moştenitori legali sau testamentari;
11. oricare dintre următoarele construcţii speciale:

a) sonde de ţiţei, gaze, sare;

b) platforme de foraj marin;

c) orice centrala hidroelectrica, centrala termoelectrica, centrala nuclearoelectrica, statie de transformare şi de conexiuni, clădire şi construcţie specială anexa a acesteia, post de transformare, reţea aeriană de transport şi distribuţie a energiei electrice şi stâlpii aferenţi acesteia, cablu subteran de transport, instalatie electrica de forta;
d) canalizari şi reţele de telecomunicaţii subterane şi aeriene;
e) cai de rulare, de incinta sau exterioare;
f) galerii subterane, planuri înclinate subterane şi rampe de put;
g) puţuri de mina;
h) coşuri de fum;
i) turnuri de răcire;
j) baraje şi construcţii accesorii;
k) diguri, construcţii-anexe şi cantoane pentru interventii la apărarea împotriva inundaţiilor;
l) construcţii hidrometrice, oceanografice, hidrometeorologice, hidrotehnice, de îmbunătăţiri funciare, porturi, canale navigabile cu ecluzele şi staţiile de pompare aferente canalelor;
m) poduri, viaducte, apeducte şi tuneluri;
n) reţele şi conducte pentru transportul sau distribuţia apei, produselor petroliere, gazelor şi lichidelor industriale, reţele şi conducte de termoficare şi reţele de canalizare;
o) terasamente;
p) cheiuri;
q) platforme betonate;
r) împrejmuiri;
s) instalaţii tehnologice, rezervoare şi bazine pentru depozitare;
t) construcţii de natura similară stabilite prin hotărâre a consiliului local.

12. clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;
13. clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparţinut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 501/2002, cu modificările şi completările ulterioare;
14. clădirile restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparţinut comunităţilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale din România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 66/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Construcţiile de natura similară celor de la alin. (1) pct. 11 lit. a)-s), avizate prin hotărâre a consiliilor locale, sunt scutite de impozit pe clădire pe durata existenţei construcţiei, până când intervin alte modificări.

(2^1) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 12-14 se aplică pe durata pentru care proprietarul este obligat sa menţină afectatiunea de interes public.

(3) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice dacă:
a) clădirea este o locuinta noua realizată în condiţiile Legii locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare; sau
b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investiţiilor pentru realizarea unor lucrări publice şi construcţii de locuinţe, aprobată şi modificată prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (3) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al clădirii.

Pct. 1 al alin. (1) al art. 250 a fost modificat de pct. 110 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Pct. 2 al alin. (1) al art. 250 a fost modificat de pct. 32 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.
Pct. 2 al alin. (1) al art. 250 a fost modificat de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.
Punctele 12, 13 şi 14 ale alin. (1) al art. 250 au fost introduse de pct. 2 al art. I din Titlul VIII din LEGEA nr. 247 din 19 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 653 din 22 iulie 2005.
Alin. (2^1) al art. 250 a fost introdus de pct. 3 al art. I din Titlul VIII din LEGEA nr. 247 din 19 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 653 din 22 iulie 2005.

Norme metodologice:

21. Noţiunea instituţii publice, menţionată la art. 250 alin. (1) pct. 1 din Codul fiscal, reprezintă o denumire generica ce include: Parlamentul, Administraţia Prezidentiala, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administraţiei publice, alte autorităţi publice, instituţii publice autonome, unităţile administrativ-teritoriale, precum şi instituţiile şi serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanţare.
22. (1) Prin sintagma incinte care sunt folosite pentru activităţi economice, menţionată la art. 250 alin. (1) pct. 1, 3, 4 şi 6 din Codul fiscal, se înţelege spaţiile utilizate pentru realizarea oricăror fapte de comerţ, astfel cum sunt definite în Codul comercial, ce excedeaza destinaţiilor specifice categoriilor de clădiri care nu sunt supuse impozitului pe clădiri.

(2) Pentru calculul impozitului pe clădiri în cazul incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice, se vor efectua următoarele operaţiuni:

a) se determina suprafaţa construită desfăşurată a clădirii;

b) se determina suprafaţa construită desfăşurată a incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice;

c) se determina cota procentuală din clădire ce corespunde incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin împărţirea suprafeţei prevăzute la lit. b) la suprafaţa prevăzută la lit. a);

d) se determina valoarea de inventar a incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin înmulţirea valorii de inventar a clădirii cu cota procentuală determinata la lit. c);

e) se determina impozitul pe clădiri corespunzător incintelor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin înmulţirea valorii determinate la lit. d) cu cota de impozit prevăzută la art. 253 alin. (2) sau alin. (6) din Codul fiscal, după caz;

f) în cazul în care consiliul local/Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe clădiri potrivit art. 287 din Codul fiscal, impozitul pe clădiri datorat este cel care corespunde rezultatului inmultirii prevăzute la lit. e) cu cota de majorare respectiva.

Punctul 22 din Normele metodologice de aplicare a art. 250, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 4 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

23. (1) Prin sintagma clădirile care, prin destinaţie, constituie lacasuri de cult, menţionată la art. 250 alin. (1) pct. 3, se înţelege bisericile - locasurile de inchinaciune, casele de rugaciuni - şi anexele acestora. Termenul lacas este varianta a termenului locas.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incinta care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea oricărui cult recunoscut oficial în România, cum ar fi: clopotnita, cancelaria parohiala, agheasmatarul, capela mortuara, casa parohiala cu dependintele sale, destinată ca locuinta a preotului/preoţilor slujitori/personalului deservent, incinta pentru aprins lumanari, pangarul, troita, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, asezamantul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfăşurarea activităţilor cu caracter administrativ-bisericesc, reşedinţa chiriarhului, precum şi altele asemenea; prin asezamant cu caracter social-caritabil se înţelege căminul de copii, azilul de bătrâni, cantina socială sau orice alta incinta destinată unei activităţi asemănătoare.

(3) Cultele religioase recunoscute oficial în România, organizate potrivit statutelor proprii, sunt persoane juridice. Pot fi persoane juridice şi componentele locale ale acestora, precum şi aşezămintele, asociaţiile, ordinele şi congregatiile prevăzute în statutele lor de organizare şi funcţionare, dacă acestea au elementele constitutive ale persoanelor juridice, potrivit prevederilor Decretului nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 4 august 1948, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Cultele religioase recunoscute oficial în România sunt:

a) Biserica Ortodoxa Română;

b) Biserica Româno-Catolica;

c) Biserica Română Unita cu Roma (Greco-Catolica);

d) Biserica Reformata (Calvina);

e) Biserica Evanghelica Lutherana de Confesiune Augustana (C.A.);

f) Biserica Evanghelica Lutherana Sinodo-Presbiteriala (S.P.);

g) Biserica Unitariana;

h) Biserica Armeana;

i) Cultul Crestin de Rit Vechi;

j) Biserica Creştină Baptista;

k) Cultul Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolica;

l) Biserica Creştină Adventista de Ziua a Şaptea;

m) Cultul Crestin după Evanghelie;

n) Biserica Evanghelica Română;

o) Cultul Musulman;
p) Cultul Mozaic;
r) Organizaţia Religioasă "Martorii lui Iehova";
s) alte culte religioase recunoscute oficial în România.

24. (1) Pentru a putea beneficia de prevederile art. 250 alin. (2) din Codul fiscal, contribuabilii proprietari ai construcţiilor speciale respective trebuie să depună Cererea pentru avizarea construcţiilor speciale în scopul scutirii de la plata impozitului pe clădiri, model stabilit potrivit pct. 256, la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale ale comunelor, oraşelor şi municipiilor pe a căror rază administrativ-teritorială se afla construcţiile speciale.

(2) În cererea prevăzută la alin. (1) se prezintă detaliat elementele de identificare a construcţiilor speciale pentru care se solicita aprobarea consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucureşti, însoţită de declaraţia pe propria răspundere a semnatarului cererii ca acele construcţii speciale nu întrunesc elementele constitutive ale clădirii pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(3) Prin hotărârile adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti se menţionează nominal contribuabilii care au depus cereri, construcţiile avizate ca fiind de natura similară construcţiilor speciale pentru care nu se datorează impozitul pe clădiri, precum şi cazurile de cereri respinse.

(4) Construcţiile care au fost avizate, prin hotărâre, ca fiind de natura similară construcţiilor speciale sunt scutite de impozit pe clădiri pe durata existenţei construcţiei, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost adoptată hotărârea de aprobare, până când intervin alte modificări.

(5) În cazul în care la construcţia avizată ca fiind de natura similară construcţiilor speciale care sunt scutite de impozit pe clădiri intervin modificări ulterioare datei depunerii cererii, contribuabilii în cauza au obligaţia ca în termen de 30 de zile calendaristice de la data apariţiei modificării să depună:

a) declaraţia fiscală, model stabilit potrivit pct. 256, atunci când acea construcţie se supune impozitului pe clădiri; sau

b) o noua cerere, model stabilit potrivit pct. 256, urmând procedura iniţială de avizare prevăzută la alin. (1).

(6) În cazul construcţiei care are elementele constitutive ale clădirii şi pentru care, prin hotărâre a consiliului local /Consiliului General al Municipiului Bucureşti, s-a respins cererea, contribuabilul respectiv datorează impozitul pe clădiri în condiţiile titlului IX din Codul fiscal.

(7) Anual, în luna ianuarie, pentru clădirile şi construcţiile speciale pe care le au în proprietate la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, contribuabilii care beneficiază de prevederile art. 250 alin. (2) din Codul fiscal au obligaţia să depună, la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale ale comunelor, oraşelor şi municipiilor în a căror rază se afla clădirile şi construcţiile speciale în cauza, declaraţii pe propria răspundere ca la acele construcţii speciale nu au intervenit modificări de natura sa conducă la datorarea impozitului pe clădiri, fără nici o alta aprobare/avizare din partea consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului Bucureşti. În aceasta declaraţie, în mod obligatoriu, se va menţiona hotărârea autorităţii deliberative prin care construcţiile care au fost avizate sunt considerate ca fiind de natura similară construcţiilor speciale.

(8) Pentru construcţiile stabilite ca fiind de natura similară construcţiilor speciale, prin hotărâri ale consiliilor locale /Consiliului General al Municipiului Bucureşti adoptate în anul 2003, nu se datorează impozit pe clădiri în anul 2004, în măsura în care acestea nu intra sub incidenţa prevederilor alin. (5).

(9) În cazul construcţiilor ce au fost avizate în anul 2003 pentru anul 2004, prin hotărâri ale consiliilor locale /Consiliului General al Municipiului Bucureşti, pentru a putea beneficia, începând cu anul 2005, de scutirea de impozit pe clădiri pe durata existenţei construcţiei, până când intervin alte modificări, contribuabilii respectivi trebuie să depună cererea, potrivit alin. (1), până cel târziu la data de 30 aprilie 2004.

(10) Clădirile aflate în domeniul privat al statului şi în administrarea Regiei Autonome "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat", atribuite conform legii, prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, sunt cele ce intra sub incidenţa prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 533/2002 privind organizarea şi funcţionarea Regiei Autonome "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat", publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 7 iunie 2002, cu modificările ulterioare.

25. (1) Potrivit art. 10 alin. 2 din Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumita în continuare Legea locuinţei nr. 114/1996, pentru contribuabilii persoane fizice, titulari ai contractelor de construire a unei locuinţe cu credit sau ai contractelor de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinţelor noi care se realizează în condiţiile art. 7-9 din legea menţionată mai sus, scutirea de la plata impozitului pe clădiri se acordă pe timp de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobandita locuinta respectiva.

(2) Beneficiarii de credite, în condiţiile prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investiţiilor pentru realizarea unor lucrări publice şi construcţii de locuinţe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare, denumita în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 19/1994, sunt scutiţi de la plata

impozitului pe clădiri pe o perioadă de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobandita locuinta respectiva.

(3) Persoanele fizice beneficiare de credite care au dobândit locuinţe, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 19/1994, beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri începând cu această dată şi până la împlinirea termenului de 10 ani, calculat începând cu data dobândirii locuinţelor.

26. (1) Pentru a putea beneficia de scutirile prevăzute la pct. 25, persoanele în cauza vor prezenta o cerere la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, împreună cu originalul şi copia actelor care le atesta aceasta calitate, respectiv contractul de construire a unei locuinţe cu credit, contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinţei sau contractul de dobândire a locuinţei, după caz, şi procesul-verbal de predare-primire/preluare a locuinţei în cauza, numai pentru o clădire. Aceste scutiri se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care prezintă cererea şi documentele conexe acesteia, numai până la expirarea perioadei de 10 ani de la data dobândirii locuinţei.

(2) În cazul înstrăinării locuinţelor dobândite în temeiul Ordonanţei Guvernului nr. 19/1994 şi al Legii nr. 114/1996, noii proprietari nu mai beneficiază de scutire de la plata impozitului pe clădiri.

(3) Declaraţiile fiscale pentru cazurile care intra sub incidenţa alin. (2) se depun la compartimentele de specialitate ale administraţiei publice locale în a căror rază de competenţa sunt situate clădirile, în termen de 30 de zile de la data înstrăinării/dobândirii acestora sau de la data de la care au intervenit schimbări care conduc la modificarea impozitului pe clădiri datorat atât de către contribuabilul care înstrăinează, cat şi de către cel care dobândeşte.

Alin. (1) al pct. 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 8, subpunctul 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Alin. (1) al punctului 26 din Normele metodologice de aplicare a art. 250 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 5 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

27. (1) Atât persoanele fizice, cat şi persoanele juridice, inclusiv instituţiile publice, pentru clădirile pe care le deţin în proprietate, au obligaţia să depună declaraţiile fiscale, conform modelelor stabilite potrivit pct. 256, la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucureşti, în a căror rază se afla clădirile, chiar dacă, potrivit prevederilor art. 252 din Codul fiscal, pentru acestea nu datorează impozit pe clădiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

(2) Declaraţiile fiscale în cazul persoanelor care intra sub incidenţa alin. (1) se depun o singură dată pe durata existenţei clădirii, până când intervine orice modificare de natura celor care privesc:

a) situaţia clădirii, în sensul art. 254 alin. (6) din Codul fiscal;

b) situaţia juridică a persoanei fizice sau a persoanei juridice.

Codul fiscal:

Calculul impozitului pentru persoane fizice

Art. 251*). - (1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) Cota de impozitare este de 0,2% pentru clădirile situate în mediul urban şi de 0,1% pentru clădirile din mediul rural.

(3) Valoarea impozabilă a unei clădiri se determina prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate a clădirii, exprimată în metri patrati, cu valoarea corespunzătoare din tabelul următor:

Tipul clădirii	Clădire cu instalaţii de apa, canalizare, electrice şi încălzire (lei/mp) [condiţii cumulative]	Clădire fără instalaţii de apa, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/mp)
1. Clădiri cu pereţi sau cadre din beton armat, caramida arsa, piatra naturala sau alte materiale asemănătoare	5.300.000	3.100.000
2. Clădiri cu pereţi din lemn, caramida nearsa, paianta, valatuci, sipci sau alte materiale asemănătoare	1.400.000	900.000

3. Construcţii anexe corpului principal al unei clădiri, având pereţii din beton, caramida arsa, piatra sau alte materiale asemănătoare	900.000	800.000
4. Construcţii anexe corpului principal al unei clădiri, având pereţii din lemn, caramida nearsa, valatuci, sipci sau alte materiale asemănătoare	500.000	300.000
5. Subsol, demisol sau mansarda utilizata ca locuinta	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
6. Subsol, demisol sau mansarda utilizata cu alte scopuri decât cel de locuinta	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

VALORILE IMPOZABILE
pe metru patrat de suprafaţa construită desfăşurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice
Art. 251 alin. (3)

Tipul clădirii	NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 ART. 296 ALIN. (1)		NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005	
	Valoarea impozabilă - lei/m -		Valoarea impozabilă - lei/m -	
	Cu instalaţii de apa, canalizare, electrice şi încălzire (şi încălzire (condiţii cumulative)	Fără instalaţii de apa, canalizare, electricitate sau încălzire	Cu instalaţii de apa, canalizare, electrice şi încălzire (şi încălzire (condiţii cumulative)	Fără instalaţii de apa, canalizare, electricitate sau încălzire
0	1	2	3	4
1. Clădiri cu pereţi sau cadre din beton armat, din caramida arsa, piatra naturala sau alte materiale asemănătoare	5.900.000	3.500.000	6.313.000	3.745.000
2. Clădiri cu pereţi din lemn, caramida nearsa, paianta, valatuci, sipci sau alte materiale asemanatoare	1.600.000	1.000.000	1.712.000	1.070.000
3. Construcţii anexe corpului principal al unei clădiri, având pereţii din beton, caramida arsa, piatra sau alte materiale asemănătoare	1.000.000	900.000	1.070.000	963.000
4. Construcţii anexe corpului principal al unei clădiri, având pereţii din lemn, caramida nearsa, valatuci, sipci sau alte materiale asemanatoare	600.000	400.000	642.000	428.000

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005 ale valorilor impozabile pe metru patrat de suprafaţa construită desfăşurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice.
*) Valorile impozabile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal, cuprinsă în acest act normativ.

(4) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri se determina prin însumarea suprafeţelor secţiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, loggiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafeţele podurilor care nu sunt utilizate ca locuinta şi suprafeţele scarilor şi teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajusteaza în funcţie de amplasarea clădirii, prin înmulţirea sumei determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corectie corespunzător, prevăzut în următorul tabel:

Zona în cadrul localităţii	Rangul localităţii					
	O	I	II	III	IV	V
A	1,30	1,25	1,20	1,15	1,10	1,05
B	1,25	1,20	1,15	1,10	1,05	1,00
C	1,20	1,15	1,10	1,05	1,00	0,95
D	1,15	1,10	1,05	1,00	0,95	0,90

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, coeficientul de corectie prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) În cazul unei clădiri finalizate înainte de 1 ianuarie 1951, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(8) În cazul unei clădiri finalizate după 31 decembrie 1950 şi înainte de 1 ianuarie 1978, valoarea impozabilă se reduce cu 5%.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafaţa construită desfăşurată a clădirii se determina prin înmulţirea suprafeţei utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

Norme metodologice:

28. Impozitul pe clădiri, în cazul contribuabililor persoane fizice, se determina pe bază de cota de impozitare, diferenţiată în funcţie de locul în care se afla situata clădirea, respectiv: cota procentuală de 0,2% pentru mediul urban şi cota procentuală de 0,1% pentru mediul rural, aplicată asupra valorii impozabile a clădirii.

29. (1) Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor şi normelor de evaluare prevăzute de art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, se au în vedere instalaţiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana a doua acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalaţii de apa, de canalizare, electrice şi de încălzire, după cum urmează:

1. clădirea se considera dotată cu instalatie de apa dacă alimentarea cu apa se face prin conducte, dintr-un sistem de aductiune din reţele publice sau direct dintr-o sursa naturala - put, fântâna sau izvor - în sistem propriu;
2. clădirea se considera ca are instalatie de canalizare dacă este dotată cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în reţeaua publică;
3. clădirea se considera ca are instalatie electrica dacă este dotată cu cablaje interioare racordate la reţeaua publică sau la o sursa de energie electrica - grup electrogen, microcentrala, instalaţii eoliene sau microhidrocentrala;
4. clădirea se considera ca are instalatie de încălzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apa calda de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locală sau centrale termice proprii - şi îl transmit în sistemul de distribuţie în interiorul clădirii, constituit din conducte şi radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum şi prin intermediul sobelor incalzite cu gaze /convectoarelor;

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a treia acele clădiri care nu se regăsesc în contextul menţionat la lit. a), respectiv cele care nu au nici una dintre aceste instalaţii sau au una, doua ori trei astfel de instalaţii.

(2) Menţiunea cu privire la existenta/inexistenta instalaţiilor se face prin declaraţia fiscală, model stabilit potrivit pct. 256.

(3) În situaţia în care, pe parcursul anului fiscal, clădirea încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Clădire fără instalaţii de apa, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/mp)" din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana a treia, ca efect al dotării cu toate cele patru instalaţii, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a apărut aceasta situaţie, necesitand depunerea unei noi declaraţii fiscale. În mod similar

se procedează şi în situaţia în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalaţii, pe parcursul anului fiscal, se elimina din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalaţii, prevăzute la alin. (1) lit. a), pe bază de autorizaţie de desfiinţare eliberata în condiţiile legii.

30. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localităţi şi zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cat şi pentru extravilan, încadrarea clădirilor urmează încadrarea terenurilor efectuată de către consiliile locale, avându-se în vedere precizările de la pct. 1-9.

31. (1) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri, ce sta la baza calculului impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din planul cadastral, iar în lipsa acestora, din schita/fişa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(2) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri se determina prin însumarea suprafeţelor secţiunilor tuturor nivelurilor sale, inclusiv suprafeţele balcoanelor, ale loggiilor şi ale celor situate la subsol. În calcul nu se cuprind suprafeţele podurilor care nu sunt utilizate ca locuinta, precum şi cele ale scarilor şi teraselor neacoperite.

(3) Pentru calculul impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, în cazul în care dimensiunile exterioare ale clădirii nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, suprafaţa construită desfăşurată se determina prin înmulţirea suprafeţei utile a clădirii cu coeficientul de transformare de 1,20 prevăzut la art. 251 alin. (9) din Codul fiscal. Coeficientul de transformare serveşte la stabilirea relatiei dintre suprafaţa utila, potrivit dimensiunilor interioare dintre pereţi, şi suprafaţa construită desfăşurată determinata pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii.

(4) La stabilirea coeficientului de transformare menţionat la alin. (3) s-a avut în vedere potenţiala diferenţa dintre suprafaţa construită desfăşurată şi suprafaţa utila a clădirii; prin potenţiala diferenţa se cuantifica suprafaţa secţiunii pereţilor, a balcoanelor, a loggiilor, precum şi a cotei-părţi din eventualele incinte de deservire comuna, acolo unde este cazul.

(5) Dacă în documente este înscrisă suprafaţa construită desfăşurată a clădirii, determinata pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al acesteia, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafaţa utila şi, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

(6) În sensul prezentelor norme metodologice, termenii şi notiunile de mai sus au următoarele înţelesuri:

a) acoperis - partea de deasupra care acoperă şi protejeaza o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planseul este asimilat acoperişului în cazul în care deasupra acestuia nu mai sunt alte încăperi /incinte;

b) balcon - platforma cu balustrada pe peretele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uşi;

c) clădire finalizată - construcţie care îndeplineşte, cumulativ, următoarele condiţii:

1. serveşte la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalaţii şi de altele asemenea;
2. are elementele structurale de baza ale unei clădiri, respectiv: pereţi şi acoperis;
3. are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizaţia de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizaţie de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul numai suprafaţa construită desfăşurată care are elementele de la pct. 2.

d) incinta de deservire comuna - spaţiu închis în interiorul unei clădiri, proprietatea comuna a celor care deţin apartamente în aceasta, afectat scarilor, lifturilor, uscatoriilor sau oricăror alte utilităţi asemănătoare;

e) loggie - galerie exterioară incorporată unei clădiri, acoperită şi deschisă către exterior printr-un şir de arcade sprijinite pe coloane sau pe stâlpi;

f) nivel - fiecare dintre părţile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe acelaşi plan orizontal, indiferent ca acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălţime deasupra solului;

g) perete - element de construcţie aşezat vertical sau puţin înclinat, făcut din beton armat, din caramida arsa sau nearsa, din piatra, din lemn, din valatuci, din sticlă, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limitează, separa sau izoleaza încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior şi care susţine planşeele, etajele şi acoperisul;

h) suprafaţa secţiunii unui nivel - suprafaţa unui nivel, rezultată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al pereţilor, inclusiv suprafaţa balcoanelor şi a loggiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereţilor, suprafaţa secţiunii unui nivel reprezintă suma suprafeţelor utile ale tuturor încăperilor /incintelor, inclusiv a suprafeţelor balcoanelor şi a loggiilor şi a suprafeţelor secţiunilor pereţilor, toate aceste suprafeţe fiind situate la acelaşi nivel, la suprafeţele utile ale încăperilor/incintelor adunand şi suprafeţele incintelor de deservire comuna.

32. În categoria clădirilor supuse impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice se cuprind:

a) construcţiile utilizate ca locuinta, respectiv unităţile construite formate din una sau mai multe camere de locuit, indiferent unde sunt situate, la acelaşi nivel sau la niveluri diferite, inclusiv la subsol sau la mezanin, prevăzute, după caz, cu dependinţe şi/sau alte spaţii de deservire;

b) construcţiile menţionate la lit. a), dezafectate şi utilizate pentru desfăşurarea de profesii libere;

c) construcţiile-anexe situate în afară corpului principal de clădire, cum sunt: bucătăriile, camarile, pivnitele, grajdurile, magaziile, garajele şi altele asemenea;

d) construcţiile gospodăreşti, cum sunt: patulele, hambarele pentru cereale, surele, fanariile, remizele, soproanele şi altele asemenea;

e) orice alte construcţii proprietatea contribuabililor, neprevăzute la lit. a) - d), care au elementele constitutive ale clădirii.

33. Pentru calculul impozitului pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localităţii unde se afla situata clădirea;

b) teritoriul unde se afla:

1. în intravilan; sau
2. în extravilan;

c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării de la lit. b);

d) suprafaţa construită desfăşurată a clădirii, respectiv:

1. cea determinata pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia; sau
2. în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv masurata pe conturul exterior, suprafaţa utila a clădirii se înmulţeşte cu coeficientul de transformare de 1,20;

e) tipul clădirii şi instalaţiile cu care este dotată aceasta;

f) în cazul apartamentului, dacă acesta se afla amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente;

g) data finalizarii clădirii, respectiv:

1. înainte de 1 ianuarie 1951; sau
2. după 31 decembrie 1950 şi înainte de 1 ianuarie 1978; sau
3. după 31 decembrie 1977;

h) în cazul celor care au în proprietate doua sau mai multe clădiri utilizate ca locuinta, ordinea în care a fost dobandita clădirea, precum şi care dintre aceste clădiri sunt închiriate, în vederea majorării impozitului datorat de contribuabilii care intra sub incidenţa art. 252 din Codul fiscal;

i) majorarea stabilită în condiţiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe clădiri.

34. (1) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui abator, proprietatea unei persoane fizice:

A. Date despre clădire, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

a) rangul satului Amnas care aparţine oraşului Saliste, unde este situat abatorul: V;

b) teritoriul unde se afla: în extravilan;

c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării de la lit. b): C;

d) suprafaţa construită desfăşurată: 368,23 mp;

e) tipul clădirii: cu pereţi din caramida arsa şi dotată cu toate cele patru instalaţii menţionate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) nu este cazul;

g) data finalizarii: 1 ianuarie 1951;

h) nu este cazul;

i) Consiliul Local al Comunei Saliste a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, stabilirea, în intravilanul satului Amnas, a unei singure zone, respectiv zona A, iar în extravilan a 4 zone, respectiv zona I, zona a II-a, zona a III-a şi zona a IV-a, precum şi majorarea impozitului pe clădiri cu 41,9%.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251 din Codul fiscal:

1. Se determina suprafaţa construită desfăşurată a clădirii: este cea determinata pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii, respectiv de: 368,23 mp.

2. Se determina valoarea impozabilă a acestei clădiri:

2.1. suprafaţa construită desfăşurată prevăzută la pct. 1 se înmulţeşte cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereţi din caramida arsa, dotată cu toate cele patru instalaţii, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)", corespunzător rândului 1 şi coloanei 3, astfel: 368,23 mp x 5.900.000 lei/mp = 2.172.557.000 lei

2.2. se identifica coeficientul de corectie din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A şi rangului V, respectiv 1,05; deoarece numărul zonelor din intravilan este diferit de numărul zonelor din extravilan, având în vedere prevederile pct. 9 alin. (3) lit. a) şi alin. (4) şi ale pct. 30, pentru identificarea coeficientului de corectie în tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, zona a III-a din extravilan, potrivit delimitării efectuate în anul 2003 pentru anul 2004, are echivalenta zona C căreia îi corespunde zona A;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinata la subpct. 2.1 se ajusteaza cu coeficientul de corectie determinat la subpct. 2.2, respectiv: 2.172.557.000 lei x 1,05 = 2.281.184.850 lei;
2.4. abatorul fiind finalizat la data 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinata la subpct. 2.3 se reduce cu 5% sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţeşte cu 0,95, respectiv: 2.281.184.850 lei x 0,95 = 2.167.125.607,50 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c), fracţiunea de 0,50 lei se întregeşte la un leu prin adaos, iar valoarea impozabilă astfel calculată se rotunjeste la 2.167.125.608 lei.
3. Se determina impozitul pe clădiri anual:
3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a clădirii determinate la subpct. 2.4 se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1% specifică mediului rural sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţeşte cu 0,001, respectiv: 2.167.125.608 lei x 0,001 = 2.167.125.608 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c), fracţiunea de 0,608 lei se întregeşte la un leu prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjeste la 2.167.126 lei;
3.2. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul 2003 pentru anul 2004, Consiliul Local al Comunei Saliste a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 41,9%, impozitul determinat la subpct. 3.1 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulţeşte cu 1,419, respectiv: 2.167.126 lei x 1,419 = 3.075.151,794 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 151,794 lei fiind sub 500 lei inclusiv se neglijează, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjeste la 3.075.000 lei.

(2) În luna mai 2003, când s-au adoptat hotărârile prin care s-au stabilit impozitele şi taxele locale pentru anul 2004, autoritatea deliberativa se intitula Consiliul Local al Comunei Saliste. Prin Legea nr. 336/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 10 iulie 2003, comuna Saliste, judeţul Sibiu, a fost declarata oraş, astfel ca, potrivit prevederilor pct. 6 alin. (2), începând cu data de 1 ianuarie 2004, impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, se determina potrivit noii ierarhizari.

Codul fiscal:

Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce deţin mai multe clădiri
Art. 252. - (1) Dacă o persoană fizica are în proprietate doua sau mai multe clădiri utilizate ca locuinta, care nu sunt închiriate unei alte persoane, impozitul pe clădiri se majorează după cum urmează:

a) cu 15% pentru prima clădire în afară celei de la adresa de domiciliu;

b) cu 50% pentru cea de-a doua clădire în afară celei de la adresa de domiciliu;

c) cu 75% pentru cea de-a treia clădire în afară celei de la adresa de domiciliu;

d) cu 100% pentru cea de-a patra clădire şi următoarele în afară celei de la adresa de domiciliu.

(2) În cazul deţinerii a doua sau mai multe clădiri în afară celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determina în funcţie de ordinea în care proprietăţile au fost dobândite, asa cum rezultă din documentele ce atesta calitatea de proprietar.

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligaţia să depună o declaraţie specială la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în raza cărora îşi au domiciliul, precum şi la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declaraţiei speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice:

35. Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care deţin în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuinta, altele decât cele închiriate, se majorează conform prevederilor art. 252 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal.
36. Sunt considerate ca fiind închiriate numai acele clădiri utilizate ca locuinta pentru care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) proprietarul, în calitatea sa de locator, are contract de închiriere încheiat în forma scrisă;

b) contractul prevăzut la lit. a) este înregistrat la organul fiscal competent în scopul stabilirii veniturilor din cedarea dreptului de folosinţă a bunurilor, în condiţiile legii;

c) locatarul nu poate fi membru al familiei locatorului; prin familie, în sensul prezentei litere, se desemnează soţul, sotia şi copiii lor necăsătoriţi. Aceasta condiţie nu se urmăreşte în cazul în care clădirea utilizata ca locuinta se închiriază unei persoane juridice.

37. Impozitul pe clădiri majorat în condiţiile art. 252 alin. (1) din Codul fiscal se aplică după cum urmează:

a) pentru acele clădiri pentru care nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la pct. 36, precum şi pentru partea din clădire pentru care nu se face dovada îndeplinirii acestor condiţii:

b) proporţional cu perioada pentru care nu sunt îndeplinite condiţiile de la pct. 36, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care nu sunt îndeplinite aceste condiţii.

38. (1) O persoana fizica ce deţine în proprietate doua clădiri utilizate ca locuinta, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determina potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afară celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,15.

(2) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui apartament utilizat ca locuinta, care este prima în afară celei de la adresa de domiciliu, proprietatea unei persoane fizice:

A. Date despre apartament, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

a) rangul localităţii unde este situat apartamentul: 0;

b) teritoriul unde se afla: în intravilan;

c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării de la lit. b): A;

d) suprafaţa utila a apartamentului: 107,44 mp;

e) tipul clădirii: cu pereţi din caramida arsa şi dotată cu toate cele patru instalaţii menţionate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente;

g) data finalizarii: 31 decembrie 1950;

h) prima clădire în afară celei de la adresa de domiciliu şi nu este închiriată;

i) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe clădiri cu 48,7%.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251, 252 şi 287 din Codul fiscal:

1. Se determina suprafaţa construită desfăşurată a apartamentului: deoarece dimensiunile exterioare ale apartamentului nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, acesta având pereţi comuni cu apartamentele invecinate, potrivit prevederilor art. 251 alin. (9) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 31 din prezentele norme metodologice, suprafaţa construită desfăşurată se determina prin înmulţirea suprafeţei utile cu coeficientul de transformare de 1,20, respectiv: 107,44 mp x 1,20 = 128,928 mp

2. Se determina valoarea impozabilă a acestui apartament:

2.1. suprafaţa construită desfăşurată prevăzută la pct. 1 se înmulţeşte cu valoarea corespunzătoare clădirii cu pereţi din caramida arsa, dotată cu toate cele patru instalaţii, respectiv cea care se regaseste în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)", corespunzător rândului 1 şi coloanei 3, astfel: 128,928 mp x 5.900.000 lei/mp = 760.675.200 lei;

2.2. se identifica coeficientul de corectie din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A şi rangului 0, respectiv 1,30; deoarece apartamentul este amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, potrivit prevederilor art. 251 alin. (6) din Codul fiscal, acest coeficient de corectie se reduce cu 0,10, determinând astfel coeficientul de corectie specific acestui apartament: 1,30 - 0,10 = 1,20;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinata la subpct. 2.1 se ajusteaza cu coeficientul de corectie determinat la subpct. 2.2, respectiv: 760.675.200 lei x 1,20 = 912.810.240 lei;

2.4. apartamentul fiind finalizat înainte de 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (7) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinata la subpct. 2.3 se reduce cu 15% sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţeşte cu 0,85, respectiv: 912.810.240 lei x 0,85 = 775.888.704 lei.

3. Se determina impozitul pe clădiri anual:

3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a apartamentului, determinata la subpct. 2.4, se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,2% specifică mediului urban sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţeşte cu 0,002, respectiv: 775.888.704 lei x 0,002 = 1.551.777,408 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c) fracţiunea de 0,408 lei se întregeşte la un leu, prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjeste la 1.551.778 lei;

3.2. deoarece apartamentul este prima clădire în afară celei de la adresa de domiciliu, potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, impozitul pe clădiri determinat la subpct. 3.1 se majorează cu 15% sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulţeşte cu 1,15, respectiv: 1.551.778 lei x 1,15 = 1.784.544,70 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c) fracţiunea de 0,70 lei se întregeşte la un leu, prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjeste la 1.784.545 lei;

3.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul 2003 pentru anul 2004, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 48,7%, impozitul determinat la subpct. 3.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulţeşte cu 1,487, respectiv: 1.784.545 lei x 1,487 = 2.653.618,415 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) fracţiunea de 618,415 lei depasind 500 lei se majorează la 1.000 lei, impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjeste la 2.654.000 lei.

39. O persoana fizica ce deţine în proprietate trei clădiri utilizate ca locuinta, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determina potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afară celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afară celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,50.

40. O persoana fizica ce deţine în proprietate patru clădiri utilizate ca locuinta, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determina potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afară celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afară celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,50;

d) pentru cea de-a patra clădire, care este a treia în afară celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 175% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,75.

41. (1) O persoana fizica ce deţine în proprietate cinci clădiri utilizate ca locuinta, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determina potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afară celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 251 din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afară celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,50;

d) pentru cea de-a patra clădire, care este a treia în afară celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 175% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,75%;

e) pentru cea de-a cincea clădire, care este a patra în afară celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 200% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 2,00.

(2) În cazul persoanelor fizice care deţin în proprietate mai mult de cinci clădiri utilizate ca locuinta, altele decât cele închiriate, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pentru fiecare dintre acestea, se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 200% sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 2,00.

42. (1) În cazul clădirilor aflate în proprietate comuna, coproprietarii având determinate cotele-părţi din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte proporţional cotelor-părţi respective, iar asupra acestuia se aplică, după caz, majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcţie de ordinea în care aceste cote-părţi au fost dobândite, potrivit alin. (2) al aceluiaşi articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

(2) În cazul clădirilor aflate în proprietate comuna, coproprietarii neavând stabilite cotele-părţi din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte la numărul de coproprietari, iar asupra părţii din impozit rezultate în urma împărţirii se aplică, după caz, majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcţie de ordinea în care aceste cote-părţi au fost dobândite, potrivit alin. (2) al aceluiaşi articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

43. În situaţiile în care consiliile locale sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, a aprobat majorarea anuală a impozitului pe clădiri, în condiţiile art. 287 din Codul fiscal, aceasta majorare se aplică asupra impozitului pe clădiri determinat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal şi celor ale pct. 38-42.

Punctul 43 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 6 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

44. Prevederile pct. 35-43 se aplică în mod corespunzător persoanelor care beneficiază de facilităţi fiscale la plata impozitului pe clădiri.

45. (1) Majorarea impozitului pe clădiri, conform art. 287 din Codul fiscal, se calculează şi în cazul persoanelor fizice străine care deţin pe teritoriul României mai multe clădiri utilizate ca locuinta, ordinea acestora fiind determinata de succesiunea în timp a dobândirii lor, cu obligativitatea depunerii declaraţiei speciale.

(2) În cazul în care în acelaşi bloc o persoană fizica deţine în proprietate mai multe apartamente, pentru calculul impozitului pe clădiri, majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, fiecare apartament este asimilat unei clădiri.

Punctul 45 din Normele metodologice de aplicare a art. 252 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 7 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

46. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, ordinea în care proprietăţile au fost dobândite se determina în funcţie de anul dobândirii clădirii, indiferent sub ce forma, rezultat din documentele care atesta calitatea de proprietar.

47. În cazul în care în acelaşi an se dobândesc mai mult clădiri utilizate ca locuinta, ordinea este determinata de data dobândirii.

48. În cazul în care la aceeaşi dată se dobândesc mai multe clădiri utilizate ca locuinta, ordinea este cea pe care o declara contribuabilul respectiv.

49. În cazul persoanei fizice care deţine în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuinta, iar domiciliul sau reşedinţa sa nu corespunde cu adresa nici uneia dintre aceste clădiri, prima clădire dobandita în ordinea stabilită potrivit prevederilor pct. 41 alin. (1)-(3) este asimilată clădirii de la adresa de domiciliu.

50. (1) Declaraţia specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice deţinătoare a mai multor clădiri utilizate ca locuinta, corespunde modelului prevăzut la pct. 256.

(2) Declaraţia fiscală, conform modelului stabilit potrivit pct. 256, se depune separat pentru fiecare clădire la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale din unităţile administrativ-teritoriale unde sunt situate clădirile.

(3) În cazul contribuabililor care dobândesc clădiri care intra sub incidenţa prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, declaraţia fiscală se depune în termen de 30 de zile de la data dobândirii.

(4) Pentru veridicitatea datelor înscrise în declaraţiile prevăzute la alin. (2) întreaga răspundere juridică o poarta contribuabilul atât în cazul în care este semnatar al declaraţiei respective, cat şi în cazul în care semnatar al declaraţiei este o persoană mandatata în acest sens de contribuabil.

51. Clădirile distincte utilizate ca locuinta, situate la aceeaşi adresa, proprietatea aceleiaşi persoane fizice, nu intra sub incidenţa prevederilor art. 252 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Calculul impozitului datorat de persoanele juridice

Art. 253. - (1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabileşte prin hotărâre a consiliului local şi poate fi cuprinsă între 0,5% şi 1%, inclusiv.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(4) În cazul unei clădiri a carei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizarii, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluata conform prevederilor legale în vigoare, valoarea de inventar a clădirii este valoarea înregistrată în contabilitatea proprietarului imediat după reevaluare.

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluata în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referinţa, cota impozitului pe clădiri se stabileşte de consiliul local/Consiliul General al Municipiului Bucureşti între 5% şi 10% şi se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârşitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepţie clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2).

(7) În cazul unei clădiri ce face obiectul unui contract de leasing financiar se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădire se datorează de proprietar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea clădirii înregistrată în contractul de leasing financiar.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deţinută de o persoană juridică aflată în funcţiune, în rezerva sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizarii.

Alin. (6) al art. 253 a fost modificat de pct. 111 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

52. (1) Prin sintagma valoarea de inventar a clădirii, în scopul determinării impozitului pe clădiri, se înţelege valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, şi care, după caz, poate fi:

a) costul de achiziţie, pentru clădirile dobândite cu titlu oneros;

b) costul de producţie, pentru clădirile construite de persoana juridică;

c) valoarea actuala, estimată la înscrierea lor în activ, ţinându-se seama de valoarea clădirilor cu caracteristici tehnice şi economice similare sau apropiate, pentru clădirile obţinute cu titlu gratuit;

d) valoarea de aport pentru clădirile intrate în patrimoniu în cazul asocierii/fuziunii, determinata prin expertiza, potrivit legii;

e) valoarea rezultată în urma reevaluarii, pentru clădirile reevaluate în baza unei dispoziţii legale.

(2) La determinarea valorii de inventar a clădirii se are în vedere însumarea valorilor tuturor elementelor şi instalaţiilor functionale ale acesteia, cum sunt: terasele, scarile, ascensoarele, instalaţiile de iluminat, instalaţiile sanitare, instalaţiile de încălzire, instalaţiile de telecomunicaţii prin fir şi altele asemenea; aparatele individuale de climatizare nu fac parte din categoria elementelor şi instalaţiilor functionale ale clădirii.

53. În termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292 din Codul fiscal, consiliile locale adopta hotărâri privind stabilirea cotei pe baza căreia se calculează impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice, cota care poate fi cuprinsă între 0,5% şi 1,0% inclusiv. În cazul municipiului Bucureşti aceasta atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

Punctul 53 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 8 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

54. (1) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice care nu au efectuat reevaluarea în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referinţa se calculează pe baza cotei stabilite între 5% şi 10%, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârşitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Prin prima reevaluare se înţelege reevaluarea cea mai apropiată de anul fiscal 2002.

(2) În cazul clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizarii, potrivit prevederilor Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale şi necorporale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 31 mai 1999, cu modificările şi completările ulterioare, impozitul pe clădiri se calculează pe baza cotei stabilite între 0,5% şi 1%, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, redusă cu 15%.

(3) Cotele prevăzute la alin. (1) şi (2) se stabilesc de consiliile locale prin hotărâre, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti aceasta atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

Punctul 54 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 9 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

55. Pentru executarea prevederilor art. 253 alin. (6) din Codul fiscal se au în vedere următoarele:

a) în cazul contribuabililor care nu au efectuat nici o reevaluare a clădirilor în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referinţa, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 54 alin. (1) asupra valorii de inventar a clădirii;

b) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care în evidenţa contabilă s-a înregistrat valoarea rezultată în urma reevaluarii, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de inventar a clădirii;

c) în cazul clădirilor dobândite în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referinţa precum şi pe parcursul acestuia, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de intrare în patrimoniu;

d) în cazul clădirii a carei valoare nu a fost recuperată integral pe calea amortizarii şi la care s-au efectuat lucrări de modernizare, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează în contabilitate reevaluarea în urma lucrărilor de modernizare;

e) pentru clădirea prevăzută la lit. d), dar la care nu a fost efectuată reevaluarea în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referinţa, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 54 alin. (1) asupra valorii rezultate din însumarea valorii de inventar a clădirii şi a valorii lucrărilor de modernizare.

Punctul 55 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 10 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

56. Pentru clădirile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar impozitul pe clădiri se datorează de către proprietar.

57. (1) Impozitul pe clădiri pe perioada de leasing se determina pe baza valorii negociate între părţi, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, şi înscrise în contract. În cazul contractelor în care valoarea negociata este în valută, plata impozitului pe clădiri se face în lei la cursul Băncii Naţionale a României din data efectuării plăţii. Începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care expira contractul de leasing, impozitul pe clădiri se determina după cum contribuabilul este persoana fizica sau persoana juridică.

(2) Abrogat.

Alin. (2) al pct. 57 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de punctul 8, subpunctul 2 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

58. În cazul clădirilor proprietate a persoanelor juridice şi a căror valoare de inventar a fost recuperată integral pe calea amortizarii, valoarea impozabilă a clădirilor respective se reduce cu 15%.

Punctul 58 din Normele metodologice de aplicare a art. 253 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 11 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

59. Impozitul pe clădiri este datorat de persoana juridică atât pentru clădirile aflate în funcţiune, în rezerva sau în conservare, cat şi pentru cele aflate în funcţiune şi a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizarii.

60. Pentru aplicarea prevederilor art. 253 alin. (8) din Codul fiscal se au în vedere reglementările legale privind reevaluarea imobilizarilor corporale.

Codul fiscal:

Dobândirea, înstrăinarea şi modificarea clădirilor

Art. 254. - (1) În cazul unei clădiri care a fost dobandita sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectiva cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobandita sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost instrainata, demolata sau distrusa, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectiva cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost instrainata, demolata sau distrusa.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătăţirii, distrugerii parţiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândeşte sau construieste o clădire are obligaţia de a depune o declaraţie de impunere la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, imbunatateste, demoleaza, distruge sau modifica în alt mod o clădire existenta are obligaţia să depună o declaraţie în acest sens la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificări.

Norme metodologice:

61. (1) Prin expresia clădire dobandita se înţelege orice clădire intrata în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice.

(2) În cazul clădirilor dobândite/înstrăinate prin acte între vii, translative ale dreptului de proprietate, data dobândirii/înstrăinării este cea menţionată în actul respectiv.

(2^1) În cazul persoanelor juridice, în mod obligatoriu, în orice acte prin care se dobândeşte/înstrăinează dreptul de proprietate asupra unei clădiri se menţionează valoarea de achiziţie a acesteia, precum şi suprafaţa construită la sol a clădirii.

(3) În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătoreşti, data dobândirii este data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătoreşti.

(4) Impozitul pe clădiri, precum şi obligaţiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a clădirii, reprezintă sarcina fiscală a părţii care înstrăinează. În situaţia în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atesta existenta unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului în original privind stingerea obligaţiilor respective.

Alin. (2^1) al punctului 61 din Normele metodologice de aplicare a art. 254 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 12 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

62. (1) Atât în cazul persoanelor fizice, cat şi în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile executate potrivit Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările ulterioare, data dobândirii clădirii se considera după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizaţia de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizaţia de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepţie în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcţii nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizaţia de construire şi pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii autorizaţiei, în condiţiile legii, la data expirării acestui termen şi numai pentru suprafaţa construită desfăşurată care are elementele structurale de baza ale unei clădiri, în speta pereţi şi acoperis. Procesul-verbal de recepţie se întocmeşte la data expirării termenului prevăzut în autorizaţia de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum şi suprafaţa construită desfăşurată în raport de care se stabileşte impozitul pe clădiri.

(2) Prin grija structurilor de specialitate cu atribuţii în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului şi autorizării executării lucrărilor de construcţii din aparatul propriu al autorităţilor administraţiei publice locale, denumite în continuare structuri de specialitate, se întocmesc procesele-verbale menţionate la alin. (1) care servesc la înregistrarea în evidentele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidente cadastrale, după caz, precum şi la determinarea impozitului pe clădiri.

Partea introductivă a alin. (1) al punctului 62 din Normele metodologice de aplicare a art. 254 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de punctul 13 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

63. (1) Data dobândirii/construirii clădirii, potrivit menţiunii prevăzute la pct. 62, determina concomitent, în condiţiile Codului fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, următoarele:

a) datorarea impozitului pe clădiri;

b) diminuarea suprafeţei de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafaţa construită la sol a clădirii respective.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice se stabileşte pe baza datelor extrase din actele care atesta dreptul de proprietate.

64. Pentru clădirile dobândite/construite, înstrăinate, demolate, distruse sau cărora li s-au adus modificări de natura extinderii, îmbunătăţirii ori distrugerii parţiale a celei existente, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădiri se recalculează de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobandita/construită, instrainata, demolata, distrusa sau finalizată modificarea.

65. (1) Impozitul pe clădiri se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere în cursul anului, pentru oricare dintre situaţiile prevăzute la art. 254 alin. (2) din Codul fiscal, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situaţia respectiva;

b) proporţional cu partea de clădire supusă unei astfel de situaţii;

c) proporţional cu perioada cuprinsă între data menţionată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

66. (1) Contribuabilii sunt obligaţi să depună declaraţiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe clădiri la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază se afla clădirile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 254 alin. (5) şi ale art. 290 din Codul fiscal.

(2) Obligaţia de a depune declaraţie fiscală revine deopotrivă şi contribuabililor care înstrăinează clădiri.

67. Declaraţiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariţiei oricăreia dintre următoarele situaţii:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe clădiri datorat;

c) intervin schimbări privind situaţia juridică a contribuabilului, de natura sa conducă la modificarea impozitului pe clădiri.

d) intervin schimbări privind numele şi prenumele, în cazul contribuabilului - persoana fizica sau schimbări privind denumirea, în cazul contribuabilului - persoana juridică.

Litera d) a punctului 67 din Normele metodologice de aplicare a art. 254 din Legea nr. 571/2003 a fost introdusă de punctul 14 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

68. Contribuabilii persoane fizice care deţin mai multe clădiri utilizate ca locuinta sunt obligaţi să depună şi declaraţia specială, model stabilit conform pct. 256, în condiţiile prevăzute la art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, atât la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază îşi au domiciliul, cat şi la cele în a căror rază sunt situate clădirile respective.

69. Contribuabilii persoane juridice calculează impozitul pe clădiri datorat anual şi depun declaraţia fiscală până la data de 31 ianuarie a fiecărui an fiscal la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în a carei raza administrativ-teritorială se afla clădirea, conform prevederilor art. 290 din Codul fiscal.

70. Contribuabilii persoane fizice şi persoane juridice sunt obligaţi să depună declaraţiile fiscale în condiţiile prevăzute la pct. 66-69, chiar dacă aceştia beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit pe clădiri.

Codul fiscal:

Plata impozitului

Art. 255. - (1) Impozitul pe clădiri se plăteşte anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipatie a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

Norme metodologice:

71. (1) Impozitul pe clădiri se plăteşte anual, în 4 rate egale, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv;

b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv;

c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv;

d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(2) Calculul impozitului pe clădiri datorat pentru perioade mai mici de un an fiscal se face după cum urmează:

a) impozitul anual determinat se împarte la 12, respectiv la numărul de luni dintr-un an fiscal;

b) suma rezultată în urma împărţirii prevăzute la lit. a) se înmulţeşte cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(3) Pentru clădirile dobândite în cursul anului, impozitul pe clădiri, datorat de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobandita şi până la sfârşitul anului respectiv, se repartizează la termenele de plată rămase, iar ratele scadente sunt în funcţie de ratele trimestriale determinate pentru impozitul anual, proporţional cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(4) Exemple de calcul privind determinarea ratelor, la termene de plată, în cazul impozitului pe clădiri:

Exemplul I. Considerând ca un contribuabil datorează impozitul pe clădiri anual de 1.883.000 lei, potrivit prevederilor art. 255 alin. (1) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 71 alin. (1) din prezentele norme metodologice, acesta se plăteşte în patru rate egale, astfel:

a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv 470.750 lei;

b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv 470.750 lei;

c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;

d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei,

iar impozitul pe clădiri aferent unei luni se determina, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), prin împărţirea impozitului anual la numărul de luni dintr-un an fiscal, respectiv: 1.883.000 lei : 12 luni = 156.916,66 lei, impozitul astfel calculat, potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. a), se rotunjeste la 156.917 lei, în sensul că fracţiunea de 0,66 lei se întregeşte la un leu, prin adaos.

Exemplul II. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna ianuarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioda rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 februarie, respectiv 156.917 lei/luna x 11 luni = 1.726.087 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv 313.837 lei;

b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv 470.750 lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.
Exemplul III. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna februarie.
A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 martie, respectiv: 156.917 lei/luna x 10 luni = 1.569.170 lei.
B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv 156.920 lei;
b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv 470.750 lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.
Exemplul IV. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna martie.
A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 aprilie, respectiv: 156.917 lei/luna x 9 luni = 1.412.253 lei.
B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;
b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv 470.753 lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.
Exemplul V. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna aprilie.
A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 mai, respectiv: 156.917 lei/luna x 8 luni = 1.255.336 lei.
B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;
b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv 313.836 lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.
Exemplul VI. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna mai.
A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 iunie, respectiv: 156.917 lei/luna x 7 luni = 1.098.419 lei.
B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;
b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv 156.919 lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data

de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.
Exemplul VII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna iunie.
A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 iulie, respectiv: 156.917 lei/luna x 6 luni = 941.502 lei.
B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;
b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv - lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 470.752 lei;
d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.
Exemplul VIII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna iulie.
A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 august, respectiv: 156.917 lei/luna x 5 luni = 784.585 lei.
B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;
b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv - lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 313.835 lei;
d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.
Exemplul IX. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna august.
A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 septembrie, respectiv: 156.917 lei/luna x 4 luni = 627.668 lei.
B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;
b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv - lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv 159.918 lei;
d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.750 lei.
Exemplul X. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna septembrie.
A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 octombrie, respectiv: 156.917 lei/luna x 3 luni = 470.751 lei.
B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:
a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;
b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv - lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv - lei;
d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 470.751 lei.
Exemplul XI. Dreptul de proprietate se dobândeşte între 1 şi 15 octombrie inclusiv.
A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: 156.917 lei/luna x 2 luni = 313.834 lei.
B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data
de 15 martie inclusiv - lei;
b) rata a II-a, până la data
de 15 iunie inclusiv - lei;
c) rata a III-a, până la data
de 15 septembrie inclusiv - lei;
d) rata a IV-a, până la data
de 15 noiembrie inclusiv 313.834 lei.

Exemplul XII. Dreptul de proprietate se dobândeşte între 16 şi 31 octombrie inclusiv.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: 156.917 lei/luna x 2 luni = 313.834 lei.

B. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este înăuntrul celor 30 de zile în care contribuabilul are obligaţia să depună declaraţia fiscală pentru clădirile dobândite, termenul de plată pentru impozitul datorat, menţionat la lit. A, este la 30 de zile de la data dobândirii clădirii, respectiv între 16 şi 30 noiembrie inclusiv.

Exemplul XIII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna noiembrie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 decembrie, respectiv: 156.917 lei/luna x 1 luna = = 156.917 lei.

B. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depăşit, plata de considera în termen dacă impozitul datorat, menţionat la lit. A, se plăteşte până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligaţia să depună declaraţia fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XIV. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna decembrie.

Având în vedere ca impozitul pe clădiri se datorează cu data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobandita, adică începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor, pentru anul curent nu se datorează impozit pe clădiri.

72. (1) Prin plata cu anticipatie se înţelege stingerea obligaţiei de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiaşi buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 15 martie inclusiv. Prevederile pct. 15 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(2) În situaţia în care contribuabilul a plătit cu anticipatie până la data de 15 martie inclusiv impozitul pe clădiri pentru care a beneficiat de bonificaţie, iar în cursul aceluiaşi an fiscal înstrăinează clădirea, scăderea se face proporţional cu perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat înstrăinarea şi sfârşitul anului fiscal, luându-se în calcul suma efectiv încasată la bugetul local.

(3) Consiliile locale adopta hotărâri privind stabilirea bonificatiei de până la 10% inclusiv, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. La nivelul municipiului Bucureşti aceasta atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) Exemplu privind calculul restituirii de sume în cazul unui contribuabil care a plătit cu anticipatie impozitul pe clădiri:

a) un contribuabil persoana fizica a avut stabilit pentru un an fiscal impozit pe clădiri în suma de 2.147.000 lei;

b) în unitatea administrativ-teritorială în care se afla situata clădirea, consiliul local a stabilit prin hotărâre acordarea unei bonificatii de 7% pentru plata cu anticipatie a impozitului pe clădiri;

c) la data de 24 ianuarie contribuabilul a plătit integral impozitul pe clădiri datorat, respectiv: 1.996.710 lei, acordându-i-se o bonificaţie de 150.290 lei;

d) la data de 1 mai înstrăinează clădirea;

e) potrivit datelor prevăzute la lit. a)-d), având în vedere prevederile alin. (2), acestui contribuabil trebuie să i se restituie următoarea suma: 1.996.710 lei: 12 luni = 66.393 lei/luna x 7 luni = 1.164.751 lei, unde "7" reprezintă numărul de luni începând cu data de 1 iunie şi până la 31 decembrie;

f) restituirea către contribuabil se face în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de restituire la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale.

Alin. (3) al punctului 72 din Normele metodologice de aplicare a art. 255 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 15 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul III
Impozitul pe teren

Reguli generale

Art. 256. - (1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul.

(3) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, impozitul pe teren reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz.

(4) În cazul terenului care este deţinut în comun de doua sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egala din impozitul pentru terenul respectiv.

Alin. (3) al art. 256 a fost modificat de pct. 33 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

73. (1) Impozitul pe teren se datorează bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat terenul.

(2) Contribuabili, în cazul impozitului pe teren, sunt proprietarii terenurilor, oriunde ar fi situate acestea în România şi indiferent de categoria de folosinţă a lor, atât pentru cele din intravilan, cat şi pentru cele din extravilan. În cazul terenurilor proprietate publică şi privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosinţă persoanelor fizice sau persoanelor juridice, sarcina fiscală revine concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz.

(3) Contribuabilii prevăzuti la alin. (2) vor anexa la declaraţia fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosinţă a clădirii respective. În situaţia în care în act nu sunt înscrise suprafaţa terenului, categoria de folosinţă şi suprafaţa construită la sol a clădirilor, acolo unde sunt amplasate clădiri, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către persoana juridică care a transmis aceste date, prin care se confirma realitatea menţiunilor respective.

Alin. (2) al punctului 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 256 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 16 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (3) al punctului 73 din Normele metodologice de aplicare a art. 256 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 17 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

74. Se considera proprietari de terenuri şi acei contribuabili cărora, în condiţiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările şi completările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 18/1991, şi ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18 /1991 şi ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările şi completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fise sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

75. În cazul în care terenul este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de proprietarul sau, cu excepţia terenurilor prevăzute la pct. 73 alin. (2).

Punctul 75 din Normele metodologice de aplicare a art. 256 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 18 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

76. (1) Pentru identificarea terenurilor, precum şi a proprietarilor acestora, se au în vedere prevederile pct. 18 alin. (1), (2), (5) şi (7).

(2) Pentru aplicarea prevederilor art. 256 alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 20.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 257. - Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

a) terenul aferent unei clădiri, pentru suprafaţa de teren care este acoperită de o clădire;

b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege şi al unei unităţi locale a acestuia, cu personalitate juridică;

c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;

d) orice teren al unei instituţii de învăţământ preuniversitar şi universitar, autorizata provizoriu sau acreditata;

e) orice teren al unei unităţi sanitare de interes naţional care nu a trecut în patrimoniul autorităţilor locale;

f) orice teren deţinut, administrat sau folosit de către o instituţie publică, cu excepţia suprafeţelor folosite pentru activităţi economice;

g) orice teren proprietate a statului, a unităţilor administrativ-teritoriale sau a altor instituţii publice, aferent unei clădiri al cărui titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptând suprafeţele acestuia folosite pentru activităţi economice;

h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cat durează ameliorarea acestuia;

i) terenurile care prin natura lor şi nu prin destinaţia data sunt improprii pentru agricultura sau silvicultura, orice terenuri ocupate de iazuri, balti, lacuri de acumulare sau cai navigabile, cele folosite pentru activităţile de apărare împotriva inundaţiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apa, cele folosite ca zone de protecţie definite în lege, precum şi terenurile utilizate pentru exploatările din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeţei solului;

j) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigaţie, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele şi staţiile de pompare aferente acestora, precum şi terenurile aferente lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosinţă a terenului, emis de oficiul judeţean de cadastru şi publicitate imobiliară;

k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naţionale, drumuri principale administrate de Compania Naţionala de Autostrăzi şi Drumuri Naţionale din România - S.A., zonele de siguranţă a acestora, precum şi terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranţă;

l) terenurile parcurilor industriale, ştiinţifice şi tehnologice, potrivit legii;

m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale în lipsa de moştenitori legali sau testamentari;

n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 6 şi 7, cu excepţia celor folosite pentru activităţi economice.

o) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 pe durata pentru care proprietarul este obligat sa menţină afectatiunea de interes public;

p) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 94/2000 pe durata pentru care proprietarul este obligat sa menţină afectatiunea de interes public;

r) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 83/1999 pe durata pentru care proprietarul este obligat sa menţină afectatiunea de interes public.

Litera g) a art. 257 a fost modificată de pct. 112 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Litera j) a art. 257 a fost modificată de pct. 113 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Literele o), p) şi r) ale art. 257 au fost introduse de pct. 4 al art. I din Titlul VIII din LEGEA nr. 247 din 19 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 653 din 22 iulie 2005.

Norme metodologice:

77. (1) Prin sintagma suprafaţa de teren care este acoperită de o clădire, prevăzută la art. 257 lit. a) din Codul fiscal, se înţelege suprafaţa construită la sol a clădirilor.

(1^1) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate clădiri, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafaţa înregistrată în registrul agricol la categoria de folosinţă «terenuri cu construcţii» se scade suprafaţa construită la sol a clădirilor respective.

(1^2) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate orice alte construcţii care nu sunt de natura clădirilor, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafaţa înregistrată în registrul agricol la categoria de folosinţă «terenuri cu construcţii» nu se scade suprafaţa ocupată de construcţiile respective.

(2) Termenul unităţile, prevăzut la art. 257 lit. b) din Codul fiscal, corespunde termenului componente din cuprinsul pct. 23 alin. (3).

(2^1) În cazul terenurilor prevăzute la art. 257 lit. f) şi g) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului pe teren, în situaţia în care pe acesta se afla amplasata o clădire în care sunt incinte folosite pentru activităţi economice din cele prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 1, 3, 4 şi 6 din Codul fiscal, se vor efectua următoarele operaţiuni:

a) din suprafaţa terenului se scade suprafaţa construită la sol a clădirii respective;

b) suprafaţa prevăzută la lit. a), determinata în urma scaderii, se înmulţeşte cu cota procentuală prevăzută la pct. 22 alin. (2) lit. c), rezultând astfel suprafaţa terenului aferentă cotei-părţi de clădire care corespunde incintelor folosite pentru activităţi economice;

c) se determina impozitul pe teren pentru suprafaţa terenului aferentă cotei-părţi de clădire care corespunde incintelor folosite pentru activităţi economice, prin înmulţirea suprafeţei determinate la lit. b) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor art. 258 din Codul fiscal.

(3) Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la art. 257 lit. h) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele reglementări:

a) Ordonanţa Guvernului nr. 81/1998 privind unele măsuri pentru ameliorarea prin impadurire a terenurilor degradate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 27 august 1998, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 107/1999;

b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, precum şi componenta, funcţionarea şi atribuţiile comisiilor de specialişti constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 786/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 24 februarie 1994.

(4) Terenurile utilizate pentru exploatările din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, potrivit prevederilor art. 257 lit. i) din Codul fiscal, numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(5) Pentru încadrarea terenurilor parcurilor industriale, prevăzute la art. 257 lit. l) din Codul fiscal, se vor avea în vedere prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea şi funcţionarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, precum şi hotărârile Guvernului României de constituire a parcurilor industriale.

(6) Pentru terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigaţie, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele şi staţiile de pompare aferente acestora, precum şi terenurile aferente lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, nu se datorează impozit pe teren, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilul depune cerere în acest sens, la care anexează avizul conform privind categoria de folosinţă a terenului, emis de oficiul judeţean de cadastru şi publicitate imobiliară. Prin sintagma infrastructura portuara se înţelege ansamblul construcţiilor destinate adapostirii, acostarii şi operarii navelor şi protecţiei porturilor, precum şi totalitatea căilor de comunicaţie pentru activităţile industriale şi comerciale.

(7) Pentru încadrarea terenurilor prevăzute la art. 257 lit. n) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 22.

Alin. (1) al punctului 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 257 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 19 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (1^1) şi (1^2) ale punctului 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 257 din Legea nr. 571/2003 au fost introduse de punctul 20 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (2^1) al punctului 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 257 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 21 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (6) al punctului 77 din Normele metodologice de aplicare a art. 257 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 22 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Calculul impozitului

Art. 258*). - (1) Impozitul pe teren se stabileşte luând în calcul numărul de metri patrati de teren, rangul localităţii în care este amplasat terenul şi zona şi/sau categoria de folosinţă a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea numărului de metri patrati ai terenului cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Zona în cadrul localităţii	Rangul localităţii (lei/mp)					
	0	I	II	III	IV	V
A	5.900	4.900	4.300	3.700	500	400
B	4.900	3.700	3.000	2.500	400	300
C	3.700	2.500	1.900	1.200	300	200
D	2.500	1.200	1.000	700	200	100

IMPOZITUL PE TERENURILE AMPLASATE ÎN INTRravilan - TERENURI CU CONSTRUCŢII											
Art. 258 alin. (2) - lei/mÝ											
Zona în cadrul localităţii	NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 ART. 296 ALIN. (1)						NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005					
	Nivelurile impozitului, pe ranguri de localităţi						Nivelurile impozitului, pe ranguri de localităţi					
	O	I	II	III	IV	V	O	I	II	III	IV	V
A	6.525	5.420	4.760	4.095	555	445	6.985	5.800	5.095	4.385	600	480
B	5.420	4.095	3.320	2.765	445	335	5.800	4.385	3.555	3.000	480	360
C	4.095	2.765	2.100	1.330	335	225	4.385	3.000	2.250	1.425	360	240
D	2.765	1.330	1.110	775	220	110	3.000	1.425	1.190	830	235	120

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, în cazul impozitului pe terenurile amplasate în intravilan-terenuri cu construcţii.

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la alta categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se stabileşte după cum urmează:

a) prin înmulţirea numărului de metri patrati de teren cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4);

b) prin înmulţirea rezultatului de la lit. a) cu coeficientul de corectie corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Numărul de metri patrati de teren se înmulţeşte cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Zona (lei/mp)			
		I	II	III	IV
1.	Teren arabil	15	12	10	8
2.	Pasune	12	10	8	6
3.	Faneata	12	10	8	6
4.	Vie	25	20	15	10
5.	Livada	30	25	20	15
6.	Padure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	15	12	10	8
7.	Teren cu apa	8	6	4	X
8.	Drumuri şi cai ferate	X	X	X	X
9.	Teren neproductiv	X	X	X	X

IMPOZITUL PE TERENURILE AMPLASATE ÎN INTRAVILAN - ORICE ALTA CATEGORIE DE FOLOSINTA DECÂT CEA DE TERENURI CU CONSTRUCŢII								
Art. 258 alin. (4) - lei/mp -								
Nr. crt.	Zona Categoria de folosinţă	NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 ART. 296 ALIN. (1)				NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005			
		Zona A	Zona B	Zona C	Zona D	Zona A	Zona B	Zona C	Zona D
1	Teren arabil	17	13	11	9	19	14	12	10

2	Pasune	13	11	9	7	14	12	10	8
3	Faneata	13	11	9	7	14	12	10	8
4	Vie	28	22	17	11	31	24	19	12
5	Livada	33	28	22	17	36	31	24	19
6	Padure sau alt teren cu vegetatie forestiera	17	13	11	9	19	14	12	10
7	Teren cu ape	9	7	5	x	10	8	6	x
8	Drumuri şi cai ferate	x	x	x	x	x	x	x	x
9	Neproductiv	x	x	x	x	x	x	x	x

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, în cazul impozitului pe terenurile amplasate în intravilan- orice alta categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii.

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulţeşte cu coeficientul de corectie corespunzător, prevăzut în următorul tabel:

Rangul localităţii	Coeficientul de corectie
O	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, indiferent de rangul localităţii, categoria de folosinţă şi zona unde este situat, impozitul pe teren este de 10.000 lei/ha.

IMPOZITUL PE TERENURILE AMPLASATE ÎN EXTRAVILAN

Art. 258 alin. (6) - lei/ha -

Terenul	NIVELURILE STABILITE PENTRU ANUL 2004	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005
Indiferent de rangul localităţii, categoria de folosinţă şi zona unde este situat	10.000	11.000

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, în cazul impozitului pe terenurile amplasate în extravilan.

În cazul nivelurilor de la art. 258 alin. (6) a se avea în vedere forma acestui alineat redata de Legea nr. 247 din 19 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 653 din 22 iulie 2005, pe care o reproducem mai jos:

"(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea numărului de hectare ale terenului cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	CLASA DE CALITATE (lei*/ha)				
		I	II	III	IV	V

1. Teren arabil	36	34	32	30	20
2. Pasune - Faneata	20	18	16	14	12
3. Vie			40		
4. Plantaţie de vie tanara şi plantaţie în regenerare până la intrarea pe rod			x		
5. Livada			40		
6. Livada tanara şi livada în regenerare până la intrarea pe rod			x		
6. Padure sau alt teren cu vegetaţie forestieră			9		
7. Păduri în vârsta de până la 20 de ani şi păduri cu rol de protecţie			x		
7. Teren pe care se afla amenajări piscicole			24		
8. Teren cu construcţii			22		
9. Drumuri şi cai ferate	x	x	x	x	x
10. Teren neproductiv	x	x	x	x	x

---

*RON"

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(7) Înregistrarea în registrul agricol a terenurilor, a proprietarilor acestora, precum şi schimbarea categoriei de folosinţă se fac numai pe bază de documente, potrivit normelor metodologice prevăzute la art. 293, sub sancţiunea nulităţii.

(8) Înscrierea datelor în registrul agricol privind schimbarea categoriei de folosinţă a terenurilor, precum şi a titularului dreptului de proprietate asupra terenurilor, pe baza declaraţiei facuta sub semnatura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, se poate face numai dacă se prezintă şi lucrarea tehnica de cadastru înregistrată la oficiul de cadastru şi publicitate imobiliară ori act încheiat în forma autentică.

Alin. (7) şi (8) ale art. 258 au fost introduse de pct. 6 al art. I din Titlul VIII din LEGEA nr. 247 din 19 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 653 din 22 iulie 2005.

Norme metodologice:

78. (1) Impozitul pe teren se stabileşte anual în suma fixa, în lei pe metru patrat de teren, în mod diferenţiat, în intravilanul şi extravilanul localităţilor, după cum urmează:

a) în intravilan:

1. pe ranguri de localităţi, identificate prin cifrele române: 0, I, II, III, IV şi V;
2. pe zone, identificate prin literele: A, B, C şi D;
3. pe categorii de folosinţă, astfel cum sunt evidentiate în tabloul prevăzut la pct. 80;
4. prin aplicarea nivelurilor şi a coeficienţilor de corectie prevăzuţi la art. 258 alin. (2), (4) şi (5) din Codul fiscal;

b) în extravilan, indiferent de rangul localităţii, de zona şi de categoria de folosinţă, prin aplicarea nivelului prevăzut la art. 258 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Pentru stabilirea impozitului pe teren, prevederile pct. 1-9, pct. 11 alin. (3), pct. 15 şi 18 se aplică în mod corespunzător.

79. Pentru terenurile din intravilanul localităţilor, înregistrate în registrul agricol la alta categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se determina prin înmulţirea nivelurilor prevăzute la art. 258 alin. (4) din Codul fiscal cu coeficienţii de corectie de la alin. (5) al aceluiaşi articol, diferentiati pe ranguri de localităţi.

80. La încadrarea terenurilor pe categorii de folosinţă, în funcţie de subcategoria de folosinţă, se are în vedere tabloul următor:

Categoria de folosinţă	Subcategoria de folosinţă	Simbol cod
1. Terenuri cu construcţii	- construcţii	C
	- curţi şi construcţii	CC
	- diguri	CD
	- cariere	CA
	- parcuri	CP
	- cimitire	CI
	- terenuri de sport	CS
	- pieţe şi târguri	CT
	- pajişti şi stranduri	CPJ
	- taluzuri pietruite	CTZ
	- fasie de frontieră	CFF
	- exploatări miniere şi petroliere	CMP
	- alte terenuri cu construcţii	CAT
2. Arabil	- arabil propriu-zis	A
	- pajişti cultivate	AP
	- grădini de legume	AG
	- orezării	AO
	- sere	AS
	- solarii şi rasadnite	ASO
	- capsunarii	AC
	- alte culturi perene	AD
3. Păşuni	- păşuni curate	P
	- păşuni împădurite	PP
	- păşuni cu pomi fructiferi	PL
	- păşuni cu tufărişuri şi maracinis	PT
4. Fanete	- fanete curate	F
	- fanete cu pomi fructiferi	FL
	- fanete împădurite	FPF
	- fanete cu tufărişuri şi maracinis	T
5. Vii	- vii nobile	VN
	- vii hibride	VH
	- plantaţii hamei	VHA
	- pepiniere viticole	P
6. Livezi	- livezi clasice	L
	- livezi intensive şi superintensive	LI
	- livezi plantaţii arbuşti	LF
	- plantaţii dud	LD

	- pepiniere pomicole	LP
7. Păduri şi alte terenuri cu vegetaţie forestieră	- păduri	PD
	- perdele de protecţie	PDP
	- tufarisuri şi maracinisuri	PDT
	- răchitării	PDR
	- pepiniere silvice	PDPS
8.Terenuri cu ape	- ape curgătoare	HR
	- lacuri şi balti naturale	HB
	- lacuri de acumulare	HA
	- amenajări piscicole	HP
	- ape cu stuf	HS
	- canaluri	HC
	- marea teritorială	HM
9. Drumuri şi cai ferate	- autostrăzi	DA
	- drumuri naţionale	DN
	- drumuri judeţene	DJ
	- drumuri comunale	DC
	- străzi şi ulite	DS
	- drumuri de exploatare (agricole, silvice, petroliere, industriale, etc)	DE
	- drumuri şi poteci turistice	DT
	- cai ferate	DF
10. Terenuri neproductive	- nisipuri zburătoare	NN
	- bolovănişuri, stancarii, pietrisuri	NB
	- rape, ravene, torenţi	NR
	- saraturi cu crusta	NS
	- mocirle şi smarcuri	NM
	- gropi împrumut, deponii	NG
	- halde	NH

81. (1) Pentru calculul impozitului aferent terenurilor situate în intravilanul localităţilor, atât în cazul persoanelor fizice, cat şi în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localităţii unde se afla situat terenul;

b) zona în cadrul localităţii prevăzute la lit. a);

c) categoria de folosinţă;

d) suprafaţa terenului;

e) în cazul terenului încadrat la categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii", suprafaţa construită la sol a clădirilor;

f) majorarea stabilită în condiţiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

(2) Pentru calculul impozitului pentru terenurile situate în extravilanul localităţilor, atât în cazul persoanelor fizice, cat şi în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

a) suprafaţa terenului;

b) în cazul terenului încadrat la categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii", suprafaţa construită la sol a clădirilor;

c) majorarea stabilită în condiţiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

82. (1) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2004, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localităţii unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localităţii: A;

c) categoria de folosinţă: terenuri cu construcţii;

d) suprafaţa terenului: 598 mp;

e) suprafaţa construită la sol a clădirilor: 56 mp;

f) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe teren cu 37,9%.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determina suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafaţa terenului deţinut în proprietate se scade suprafaţa construită la sol, respectiv: 598 mp - 56 mp = 542 mp;

2. Se determina impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu construcţii, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" se identifica suma corespunzătoare unui teren amplasat în zona A din localitatea care are rangul 0, respectiv: 6.525 lei/mp;

2.2. suprafaţa de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 542 mp x 6.525 lei/mp = = 3.536.550 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 37,9%, impozitul determinat la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe teren se înmulţeşte cu 1,379, respectiv: 3.536.550 lei x 1,379 = = 4.875.902,45 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 902,45 lei depasind 500 lei se majorează la 1.000 lei, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeste la 4.876.000 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2004, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosinţă "faneata":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localităţii unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localităţii: C;

c) categoria de folosinţă: faneata;

d) suprafaţa terenului: 1.214 mp;

e) suprafaţa construită la sol a clădirilor: 0 mp;

f) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe teren cu 37,9%.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (3) -(5) din Codul fiscal:

1. Se determina suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: este efectiv suprafaţa terenului, respectiv: 1.214 mp;

2. Se determina impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - orice alta categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" se identifica suma corespunzătoare unui teren având categoria de folosinţă "faneata", amplasat în zona C, respectiv: 9 lei/mp;

2.2. suprafaţa de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 1.214 mp x 9 lei/mp = = 10.926 lei;

2.3. suma stabilită la subpct. 2.2 se înmulţeşte cu coeficientul de corectie 8,00 din tabelul prevăzut la art. 258 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localităţii unde este amplasat terenul, respectiv: 10.926 lei x 8,00 = 87.408 lei;

2.4. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 37,9%, suma determinata la subpct. 2.3 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,379, respectiv: 87.408 lei x 1,379 = = 120.535,632 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 535,632 lei depasind 500 lei se majorează la 1.000 lei, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeste la 121.000 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2004, în cazul unui teren amplasat în extravilan:

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (2):

a) suprafaţa terenului: 0,0607 ha;

b) suprafaţa construită la sol a clădirilor: 245 mp;

c) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe teren cu 37,9%.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (6) din Codul fiscal:

1. Se determina suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafaţa terenului deţinut în proprietate se scade suprafaţa construită la sol, respectiv: 607 mp - 245 mp = 362 mp;

2. Se determina impozitul pe teren:
2.1. suprafaţa prevăzută la pct. 1, potrivit art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, se înmulţeşte cu 10.000 lei/ha sau, pentru uşurarea calculului, se înmulţeşte cu 1 leu/mp , respectiv: 362 mp x 1 leu/mp = 362 lei;
2.2. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 37,9%, suma determinata la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,379, respectiv: 362 lei x 1,379 = 499,198 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 499,198 lei fiind sub 500 lei se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeste la 0 lei.

Codul fiscal:

Dobandiri şi transferuri de teren, precum şi alte modificări aduse terenului
Art. 259. - (1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează la data de întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operaţiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcţie de poziţie şi categorie de folosinţă se modifica în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifica impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifica începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifica rangul unei localităţi, impozitul pe teren se modifica pentru întregul teren situat în intravilan corespunzător noii incadrari a localităţii, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit aceasta modificare.

(6) Orice persoană care dobândeşte teren are obligaţia de a depune o declaraţie privind achiziţia terenului la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziţiei.

(7) Orice persoană care modifica folosinţă terenului are obligaţia de a depune o declaraţie privind modificarea folosinţei acestuia la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinţei.

Norme metodologice:

83. (1) Referitor la circulaţia juridică a terenurilor se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 54/1998 privind circulaţia juridică a terenurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 4 martie 1998, cu modificările ulterioare;

b) Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 226/2000 privind circulaţia juridică a terenurilor cu destinaţie forestieră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 25 noiembrie 2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 66/2002.

(2) Impozitul pe teren, precum şi obligaţiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezintă sarcina fiscală a părţii care înstrăinează. În situaţia în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atesta existenta unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligaţiilor bugetare locale datorate.

84. (1) Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile, la clădirile, la mijloacele de transport sau la orice alte bunuri deţinute în proprietate sau în folosinţă, după caz, de natura sa conducă la modificarea oricăror impozite şi taxe locale prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, funcţionarii publici cu atribuţii privind completarea, ţinerea la zi şi centralizarea datelor în registrele agricole au obligaţia de a comunică aceste modificări funcţionarilor publici din compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data modificării.

(2) Referitor la registrele agricole se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 68/1991 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 28 noiembrie 1991;

b) Ordonanţa Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 7 aprilie 1992;

c) Hotărârea Guvernului nr. 269/2001 privind registrul agricol pentru perioada 2001-2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 7 martie 2001;

d) Normele tehnice privind completarea Registrului agricol pentru perioada 2001-2005, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor, ministrului finanţelor publice, ministrului administraţiei publice şi al ministrului dezvoltării şi prognozei nr. 95.136/282/712/10/806/21/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 28 mai 2001.

85. În cazul în care terenul este administrat sau folosit de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate şi pentru care locatarul, concesionarul ori arendaşul datorează chirie, redeventa sau arenda în baza unui contract de închiriere, locaţiune, concesiune sau arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, în măsura în care:

a) proprietarul nu este scutit de aceasta obligaţie; sau

b) pentru terenul respectiv nu se datorează impozit, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal.

86. În situaţiile în care terenul se afla în proprietate comuna, impozitul pe teren se datorează după cum urmează:

a) în cazul în care fiecare dintre contribuabili are determinate cotele-părţi, impozitul se datorează de fiecare dintre contribuabili, proporţional cu partea de teren corespunzătoare cotelor-părţi respective;

b) în cazul în care contribuabilii nu au stabilite cotele-părţi din teren pe fiecare contribuabil, impozitul se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceştia datorand, în mod egal, partea din impozit rezultată în urma împărţirii.

87. (1) Impozitul pe teren se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situaţiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situaţia respectiva;

b) proporţional cu partea de teren supusă unei astfel de situaţii;

c) proporţional cu perioada cuprinsă între data menţionată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

88. În situaţia în care pe parcursul anului fiscal apar schimbări ale categoriei de folosinţă, în condiţiile legii, impozitul pe teren se modifica de la data de întâi a lunii următoare celei în care se prezintă un act/acte prin care se atesta schimbarea respectiva.

89. (1) Contribuabilii care achiziţionează terenuri sunt obligaţi să depună declaraţiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în raza cărora se afla terenurile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 259 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Obligaţia de a depune declaraţie fiscală revine deopotrivă şi contribuabililor care înstrăinează teren.

(3) Declaraţiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariţiei oricăreia dintre următoarele situaţii:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;

c) intervin schimbări privind situaţia juridică a contribuabilului, de natura sa conducă la modificarea impozitului pe teren.

Punctul 88 din Normele metodologice de aplicare a art. 259 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 23 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Plata impozitului

Art. 260. - (1) Impozitul pe teren se plăteşte anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipatie a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

Norme metodologice:

90. Procedura de calcul pentru determinarea impozitului pe teren, datorat proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, este similară cu cea pentru impozitul pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 71.

91. Procedura de calcul în cazul bonificatiei pentru plata cu anticipatie a impozitului pe teren este similară cu cea pentru impozitul pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 72.

92. Declaraţiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor fizice, şi, respectiv, declaraţiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor juridice, sunt modelele stabilite potrivit pct. 256.

Codul fiscal:

Capitolul IV
Taxa asupra mijloacelor de transport

Reguli generale

Art. 261. - (1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat în România datorează o taxa anuală pentru mijlocul de transport, cu excepţia cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1), denumita în continuare taxa asupra mijloacelor de transport, se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde persoana îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de locator.

Norme metodologice:

93. Taxa asupra mijloacelor de transport se datorează bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde are domiciliul fiscal proprietarul.

94. (1) Contribuabilii care deţin în proprietate mijloace de transport care trebuie înmatriculate în România datorează taxa asupra mijloacelor de transport în condiţiile titlului IX din Codul fiscal.

(2) Prin sintagma mijloc de transport care trebuie înmatriculat, prevăzută la art. 261 alin. (1) din Codul fiscal, se înţelege orice mijloc de transport, proprietate a unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, şi care, potrivit legii, face obiectul înmatriculării.

95. În cazul în care proprietarii, persoane fizice sau juridice străine, solicita înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, aceştia au obligaţia sa achite integral taxa datorată, pentru întreaga perioadă pentru care solicită înmatricularea, la data luării în evidenta de către compartimentele de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 262. - Taxa asupra mijloacelor de transport nu se aplică pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu atas şi mototriciclurile care aparţin persoanelor cu handicap locomotor şi care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, barcile şi luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brailei şi Insula Balta Ialomitei;

c) mijloacele de transport ale instituţiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afară unei localităţi, dacă tariful de transport este stabilit în condiţii de transport public.

Norme metodologice:

96. Contribuabilii care se afla în situaţia prevăzută la art. 262 lit. a) din Codul fiscal au obligaţia să prezinte compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază administrativ-teritorială îşi au domiciliul fotocopia documentului oficial care atesta situaţia respectiva, precum şi documentele care atesta ca mijlocul de transport este adaptat handicapului acestora.

97. Obligaţia de a depune declaraţia fiscală, în condiţiile art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, revine şi persoanelor fizice care intra sub incidenţa art. 262 lit. a) din Codul fiscal, prin care se acordă scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport cu tracţiune mecanică.

98. Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilii interesaţi prezintă compartimentelor de specialitate ale administraţiei publice locale documentele prin care atesta situaţiile, prevăzute de lege, pentru care sunt scutiţi.

99. Intra sub incidenţa prevederilor art. 262 lit. b) atât persoanele fizice, cat şi persoanele juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, barcilor şi luntrelor folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unităţile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brailei şi Insula Balta Ialomitei.

100. (1) Unităţile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 99 se stabilesc prin ordine ale prefecţilor judeţelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefecţilor se aduc la cunoştinţa publică, vor fi comunicate autorităţilor administraţiei publice locale interesate, în condiţiile Legii administraţiei publice locale nr. 215/2001, cu modificările şi completările ulterioare, şi vor fi publicate în monitorul oficial al judeţului respectiv, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea şi funcţionarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităţilor administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 534/2003, denumita în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 75/2003.

101. Navele fluviale de pasageri, barcile şi luntrele folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport în condiţiile titlului IX din Codul fiscal. Pentru stabilirea taxei asupra mijloacelor de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (7) pct. 8 din Codul fiscal.

102. Prin sintagma folosite pentru transportul persoanelor fizice, prevăzută la art. 262 lit. b) din Codul fiscal, se înţelege folosirea atât pentru activităţi ce privesc necesităţile familiale, cat şi pentru activităţi recreativ-distractive.
103. Prevederile pct. 97 se aplică deopotrivă persoanelor fizice şi persoanelor juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, barcilor şi luntrelor care nu sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport.
104. Intra sub incidenţa prevederilor art. 262 lit. d) din Codul fiscal operatorii de transport public local de călători a căror activitate este reglementată prin Ordonanţa Guvernului nr. 86/2001 privind serviciile regulate de transport public local de călători, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 284/2002, denumita în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 86/2001.
105. Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiţi de la plata taxei asupra mijloacelor de transport numai pentru autobuze, autocare şi microbuze, prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 3 din Codul fiscal, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de călători în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 86/2001.
106. Contribuabilii care au ca obiect al activităţii producţia şi/sau comerţul cu mijloace de transport nu datorează taxa prevăzută la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal pentru acele mijloace de transport înregistrate în contabilitate ca stocuri.

Codul fiscal

Calculul taxei

Art. 263*). - (1) Taxa asupra mijloacelor de transport se calculează în funcţie de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele mijloace de transport cu tracţiune mecanică, taxa asupra mijlocului de transport se calculează în funcţie de capacitatea cilindrică a acestora, prin înmulţirea fiecărui 500 cmc sau fracţiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijloc de transport	Valoarea taxei lei/500 cmc sau fracţiune
1. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cmc inclusiv	58.000
2. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cmc	72.000
3. Autobuze, autocare, microbuze	117.000
4. Alte vehicule cu tracţiune mecanică cu masa totală maxima autorizata de până la 12 tone inclusiv	126.000
5. Tractoare înmatriculate	78.000
6. Motociclete, motorete şi scutere	29.000

Art. 263 alin. (2) Mijloace de transport cu tracţiune mecanică

Mijloc de transport	NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU 2004 - ART. 296 ALIN.(1)	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005
	valoare taxei - lei/500 cmc sau fracţiune-	valoarea taxei - lei/500 cmc sau fracţiune-
Autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cmc inclusiv	65.000	70.000
Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cmc	80.000	86.000
Autobuze, autocare, microbuze	130.000	140.000
Alte vehicule cu tracţiune mecanică cu masa totala maxima autorizata de până la 12 tone în-	140.000	150.000

clusiv		
Tractoare înmatriculate	87.000	93.000
Motociclete, motorete şi scutere	33.000	35.000

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, referitoare la valoarea taxei asupra mijloacelor de transport cu tracţiune mecanică.

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(3) În cazul unui atas, taxa pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele şi scuterele respective.

(4) În cazul unui autovehicul de transport marfa cu masa totală autorizata de peste 12 tone, taxa asupra mijlocului de transport este egala cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

		Taxa (lei)	
	Numărul axelor şi masa totală maxima autorizata	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I	Vehicule cu doua axe		
1.	Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	1.000.000	1.100.000
2.	Masa peste 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.100.000	1.200.000
3.	Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	1.200.000	1.400.000
4.	Masa peste 15 tone	1.400.000	2.800.000
II	Vehicule cu trei axe		
1.	Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	1.100.000	1.200.000
2.	Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	1.200.000	1.300.000
3.	Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	1.300.000	1.600.000
4.	Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.600.000	2.500.000
5.	Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	2.500.000	3.800.000
6.	Masa peste 25 tone	2.500.000	3.800.000
III	Vehicule cu patru axe		
1.	Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	1.700.000
2.	Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	1.700.000	2.500.000
3.	Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.500.000	4.000.000
4.	Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de		

C.I.T. Piața Neamț

		31 tone	4.000.000	6.000.000
	5.	Masa peste 31 tone	4.000.000	6.000.000

Art. 263 alin.(4) Autovehicule de transport marfa cu masa totală autorizata de peste 12 tone				
Numărul axelor şi masa totală maxima autorizata	NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU 2004 - ART. 296 ALIN.(1)		NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005	
	Taxa (lei)		Taxa (lei)	
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu doua axe	x	x	x	x
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	1.106.000	1.217.000	1.184.000	1.302.000
2. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.217.000	1.327.000	1.302.000	1.420.000
3. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 15 tone	1.327.000	1.548.000	1.420.000	1.656.000
4. Masa peste 15 tone	1.548.000	3.097.000	1.656.000	3.314.000
II. Vehicule cu trei axe	x	x	x	x
1. Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	1.217.000	1.327.000	1.302.000	1.420.000
2. Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	1.327.000	1.438.000	1.420.000	1.539.000
3. Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	1.438.000	1.770.000	1.539.000	1.894.000
4. Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.770.000	2.765.000	1.894.000	2.959.000
5. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	2.765.000	4.203.000	2.959.000	4.497.000
6. Masa peste 25 tone	2.765.000	4.203.000	2.959.000	4.497.000
III. Vehicule cu patru axe	x	x	x	x
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.770.000	1.880.000	1.894.000	2.012.000
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	1.880.000	2.765.000	2.012.000	2.959.000
3. Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29	2.765.000	4.424.000	2.959.000	4.734.000

C.T.C.E. Piața Neamț

tone				
4. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	4.424.000	6.636.000	4.734.000	7.101.000
5. Masa peste 31 tone	4.424.000	6.636.000	4.734.000	7.101.000

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, referitoare la valoarea taxei în cazul autovehiculelor de transport marfa cu masa totală autorizata de peste 12 tone.

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(5) În cazul unei combinatii de autovehicule (un autovehicul articulat sau tren rutier) de transport marfa cu masa totală maxima autorizata de peste 12 tone, taxa asupra mijlocului de transport este egala cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

		Taxa (lei)	
	Numărul axelor şi masa totală maxima autorizata	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I	Vehicule cu 2 + 1 axe		
1.	Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.000.000	1.100.000
2.	Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	1.100.000	1.200.000
3.	Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	1.200.000	1.300.000
4.	Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	1.300.000	1.400.000
5.	Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	1.400.000	1.500.000
6.	Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.500.000	1.600.000
7.	Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	2.000.000
8.	Masa peste 25 tone	2.000.000	3.400.000
II	Vehicule cu 2 + 2 axe		
1.	Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.200.000	1.300.000
2.	Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	1.300.000	1.600.000
3.	Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	1.600.000	2.000.000
4.	Masa peste 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.000.000	2.300.000
5.	Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	2.300.000	3.700.000
6.	Masa peste 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	3.700.000	5.200.000

C.E.F. Piața Neamț

	7.	Masa peste 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	5.200.000	7.900.000
	8.	Masa peste 36 tone	5.200.000	7.900.000
III	Vehicule cu 2 + 3 axe			
	1.	Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	4.200.000	5.700.000
	2.	Masa peste 38 tone	5.700.000	8.000.000
IV	Vehicule cu 3 + 2 axe			
	1.	Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	3.500.000	5.000.000
	2.	Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	5.000.000	7.000.000
	3.	Masa peste 40 tone	7.000.000	7.900.000
V	Vehicule cu 3 + 3 axe			
	1.	Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	2.800.000	3.100.000
	2.	Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	3.100.000	3.700.000
	3.	Masa peste 40 tone	3.700.000	7.500.000

Combinaţii de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfa cu masa totală maxima autorizata de peste 12 tone

Art. 263 alin.(5)

Numărul axelor şi masa totală maxima autorizata	NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU 2004 - ART. 296 ALIN.(1)		NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005	
	Taxa (lei)		Taxa (lei)	
	Axa/axe motoare cu suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Axa/axe motoare cu alt sistem de suspensie	Axa/axe motoare cu suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Axa/axe motoare cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu 2+1 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.006.000	1.217.000	1.076.000	1.302.000
2. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	1.217.000	1.327.000	1.302.000	1.420.000
3. Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	1.327.000	1.438.000	1.420.000	1.539.000
4. Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	1.438.000	1.548.000	1.539.000	1.656.000
5. Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	1.548.000	1.659.000	1.656.000	1.775.000
6. Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23	1.659.000	1.770.000	1.775.000	1.894.000

C.T.C.E. Piatra Neamţ

tone				
7. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.770.000	2.212.000	1.894.000	2.367.000
8. Masa peste 25 tone	2.212.000	3.760.000	2.367.000	4.023.000
II. Vehicule cu 2+2 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.327.000	1.438.000	1.420.000	1.539.000
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	1.428.000	1.770.000	1.539.000	1.894.000
3. Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	1.770.000	2.212.000	1.894.000	2.367.000
4. Masa peste 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.212.000	2.544.000	2.367.000	2.722.000
5. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	2.544.000	4.092.000	2.722.000	4.379.000
6. Masa peste 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	4.092.000	5.751.000	4.379.000	6.154.000
7. Masa peste 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	5.751.000	8.737.000	6.154.000	9.349.000
8. Masa peste 36 tone	5.751.000	8.737.000	6.154.000	9.349.000
III. Vehicule cu 2+3 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	4.645.000	6.304.000	4.970.000	6.745.000
2. Masa peste 38 tone	6.304.000	8.848.000	6.745.000	9.467.000
IV. Vehicule cu 3+2 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	3.871.000	5.530.000	4.142.000	5.917.000
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	5.530.000	7.742.000	5.917.000	8.284.000
3. Masa peste 40 tone	7.742.000	8.737.000	8.284.000	9.349.000
V. Vehicule cu 3+3 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	3.097.000	3.429.000	3.314.000	3.669.000
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	3.429.000	4.092.000	3.669.000	4.379.000
3. Masa peste 40 tone	4.092.000	8.295.000	4.379.000	8.876.000

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, referitoare la valoarea taxei în cazul combinatiilor de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfa cu masa totală maxima autorizata de peste 12 tone.

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinaţie de autovehicule prevăzută la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport este egala cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totală maxima autorizata	Taxa (lei)
a) Până la 1 tona inclusiv	59.000
b) Peste 1 tona, dar nu mai mult de 3 tone	194.000
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	292.000
d) Peste 5 tone	370.000

Art. 263 alin.(6)	Remorci, semiremorci sau rulote	
Masa totală maxima autorizata	NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU 2004 - ART. 296 ALIN.(1)	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005
	Taxa (lei)	Taxa (lei)
a. Până la 1 tona inclusiv	65.000	70.000
b. Peste 1 tona, dar nu mai mult de 3 tone	215.000	230.000
c. Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	323.000	346.000
d. Peste 5 tone	409.000	438.000

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, referitoare la valoarea taxei pentru remorci, semiremorci sau rulote.

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apa, taxa pe mijlocul de transport este egala cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

	Mijlocul de transport pe apa	Taxa (lei)
1.	Luntre, barci fără motor, scutere de apa, folosite pentru uz şi agrement personal	100.000
2.	Barci fără motor, folosite în alte scopuri	300.000
3.	Barci cu motor	600.000
4.	Bacuri, poduri plutitoare	5.000.000
5.	Şalupe	3.000.000
6.	Iahturi	15.000.000
7.	Remorchere şi impingatoare	
	a) Până la 500 CP inclusiv	3.000.000
	b) Peste 500 CP, dar nu peste 2.000 CP	5.000.000
	c) Peste 2.000 CP, dar nu peste 4.000 CP	8.000.000

	d) Peste 4.000 CP	12.000.000
8.	Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracţiune din acesta	1.000.000
9.	Ceamuri, slepuri şi barje fluviale:	
	a) Cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone inclusiv	1.000.000
	b) Cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone, dar nu peste 3.000 tone	1.500.000
	c) Cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone	2.500.000

Art. 263 alin.(7) Mijloace de transport pe apa

	NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU 2004 - ART. 296 ALIN.(1)	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005
	Taxa (lei)	Taxa (lei)
1. Luntre, barci fără motor, scutere de apa, folosite pentru uz şi agrement personal	111.000	119.000
2. Barci fără motor, folosite în alte scopuri	332.000	356.000
3. Barci cu motor	664.000	711.000
4. Bacuri, poduri plutitoare	5.530.000	5.917.000
5. Şalupe	3.318.000	3.550.000
6. Iahturi	16.590.000	17.752.000
7. Remorchere şi impingatoare:		
a) Până la 500 CP inclusiv	3.318.000	3.557.000
b) Peste 500 CP, dar nu peste 2.000 CP	5.530.000	5.917.000
c) Peste 2.000 CP, dar nu peste 4.000 CP	8.848.000	9.468.000
d) Peste 4.000 CP	13.272.000	14.201.000
8. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracţiune din acesta	1.106.000	1.184.000
9. Ceamuri, slepuri şi barje fluviale:	x	x
a) Cu capacitatea de încarcare până la 1.500 tone inclusiv	1.106.000	1.184.000
b) Cu capacitatea de încarcare de peste 1.500 tone, dar peste 3.000 tone	1.659.000	1.776.000
c) Cu capacitatea de încarcare de peste 3.000 tone	2.765.000	2.959.000

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, referitoare la valoarea taxei pentru mijloacele de transport pe apa.
*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(8) În înţelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maxima autorizata a unui mijloc de transport se stabileşte prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziţie sau un alt document similar.

Norme metodologice:

107. Taxa asupra mijloacelor de transport cu tracţiune mecanică este anuală şi se stabileşte în suma fixa pentru fiecare tip de mijloc de transport, prevăzut la art. 263 din Codul fiscal, pentru fiecare 500 cmc sau fracţiune din aceasta.
108. Taxa asupra mijloacelor de transport, datorată potrivit pct. 5 din tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se stabileşte numai pentru tractoarele înmatriculate.
109. (1) Prin sintagma document similar, prevăzută la art. 263 alin. (8) din Codul fiscal, se înţelege adeverinta eliberata de o persoană fizica sau de o persoană juridică specializată, care este autorizata să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atesta capacitatea cilindrică sau masa totală maxima autorizata.

(2) Exemplu de calcul privind taxa asupra mijloacelor de transport aferentă anului 2004, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de până la 2.000 cmc:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1.002 cmc.
B. Explicaţii privind modul de calcul al taxei asupra mijloacelor de transport, astfel cum rezultă din economia textului art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:
1. Se determina numărul de fracţiuni a 500 cmc: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 500 cmc, respectiv: 1.002 cmc : 500 cmc = 2,004; pentru calcul se considera 3 fracţiuni a 500 cmc;
2. Se determina taxa asupra mijloacelor de transport
2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) la cap. IV - taxa asupra mijloacelor de transport, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" se identifica suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cmc inclusiv, respectiv 65.000 lei/500 cmc ;
2.2. numărul de fracţiuni prevăzut la pct. 1 se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 3 fracţiuni a 500 cmc x 65.000 lei/500 cmc = 195.000 lei;
2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal şi considerând ca, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, autoritatea deliberativa a hotărât majorarea taxei asupra mijloacelor de transport cu 46,3%, suma determinata la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,463, respectiv: 195.000 lei x 1,463 = 285.285 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) din prezentele norme metodologice, fracţiunea de 285 lei fiind sub 500 lei se neglijează, taxa asupra mijloacelor de transport astfel determinata se rotunjeste la 285.000 lei.

(3) Exemplu de calcul privind taxa asupra mijloacelor de transport aferentă anului 2004, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de peste 2.000 cmc:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.978 cmc.
B. Explicaţii privind modul de calcul al taxei asupra mijloacelor de transport, astfel cum rezultă din economia textului art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:
1. Se determina numărul de fracţiuni a 500 cmc: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 500 cmc, respectiv: 2.978 cmc : 500 cmc = 5,956; pentru calcul se considera 6 fracţiuni a 500 cmc;
2. Se determina taxa asupra mijloacelor de transport:
2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) la cap. IV - taxa asupra mijloacelor de transport, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" se identifica suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cmc inclusiv, respectiv: 80.000 lei/500 cmc;
2.2. numărul de fracţiuni prevăzut la pct. 1 se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 6 fracţiuni a 500 cmc x 80.000 lei/500 cmc = 480.000 lei;
2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal şi considerând ca, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, autoritatea deliberativa a hotărât majorarea taxei asupra mijloacelor de transport cu 46,3%, suma determinata la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,463, respectiv: 480.000 lei x 1,463 = 702.240 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 240 lei fiind sub 500 lei se neglijează, taxa asupra mijloacelor de transport astfel determinata se rotunjeste la 702.000 lei.
110. Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea şi încasarea taxei asupra mijloacelor de transport se efectuează de către compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la nivelul comunei, al

oraşului, al municipiului sau al sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în a căror rază de competenţa se afla domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.
111. (1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfa prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal, taxa anuală se stabileşte în suma fixa în lei/an, în mod diferenţiat, în funcţie de numărul de axe, de masa totală maxima autorizata şi de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.
(2) Prin masa totală maxima autorizata se înţelege masa totală a vehiculului încărcat, declarata admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.
(3) Numărul axelor şi masa totală maxima autorizata, avute în vedere la calcularea taxei, sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 şi, respectiv, rândul 11.
(4) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta libera din cartea de identitate a autovehiculului ca informaţie suplimentară, deţinătorii vor prezenta o adeverinta eliberata în acest sens de către Regia Autonomă "Registrul Auto Roman".
(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcţie atât transportului de persoane, cat şi de bunuri, pentru stabilirea taxei asupra mijloacelor de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 4 din tabelul de la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la art. 263 alin. (4) pct. I, II şi III din Codul fiscal. Intra sub incidenţa acestui alineat automobilele mixte şi automobilele specializate/autospecializatele, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.
112. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, taxa asupra mijloacelor de transport se determina corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".
113. Pentru remorci, semiremorci şi rulote taxa anuală este stabilită în suma fixa în lei/an, în mod diferenţiat, în funcţie de masa totală maxima autorizata a acestora.
114. Nu intra sub incidenţa prevederilor pct. 113, mijloacele de transport care fac parte din combinatiile de autovehicule - autovehicule articulate sau trenuri rutiere - de transport marfa cu masa totală maxima autorizata de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal.
115. Taxa asupra mijloacelor de transport se stabileşte pentru fiecare mijloc de transport cu tracţiune mecanică, precum şi pentru fiecare remorca, semiremorca şi rulota care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circula în combinaţie.

Codul fiscal

Dobandiri şi transferuri ale mijloacelor de transport
Art. 264. - (1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de persoana de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.
(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidenta fiscală a compartimentului de specialitate al autorităţii de administraţie publică locală, taxa asupra mijlocului de transport încetează să se mai datoreze de acea persoana începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidenta fiscală.
(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), taxa asupra mijloacelor de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.
(4) Orice persoană care dobândeşte/transfera un mijloc de transport sau îşi schimba domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligaţia de a depune o declaraţie cu privire la mijlocul de transport la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale pe a carei raza teritorială îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru în termen de 30 de zile inclusiv, de la modificarea survenită.

Norme metodologice:

116. (1) Taxa asupra mijloacelor de transport, precum şi obligaţiile de plată accesorii acesteia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a mijlocului de transport, reprezintă sarcina fiscală a părţii care înstrăinează.
(1^1) La înstrăinarea unui mijloc de transport, proprietarul acestuia, potrivit art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 610/1992 privind cartea de identitate a vehiculului, va transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, precum şi certificatul fiscal prin care se atesta ca are achitată taxa aferentă, până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate, ca anexa la contractul de vânzare-cumpărare.
(2) În situaţia în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atesta existenta unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligaţiilor bugetare respective.
(3) Taxa asupra mijloacelor de transport se datorează până la data de la care se face scăderea.
(4) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situaţiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situaţia respectiva;
b) proporţional cu perioada cuprinsă între data menţionată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

Alin. (1^1) al punctului 116 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 24 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
117. (1) Sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport numai vehiculele ce intra sub incidenţa cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, respectiv:
a) mijloacele de transport cu tracţiune mecanică, prevăzute la art. 263 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal;
b) autovehiculele de transport marfa cu masa totală maxima autorizata de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal;
c) combinatiile de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfa cu masa totală maxima autorizata de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal;
d) remorcile, semiremorcile şi rulotele, prevăzute la art. 263 alin. (6) din Codul fiscal;
e) mijloacele de transport pe apa, prevăzute la art. 263 alin. (7) din Codul fiscal.
(2) În aplicarea prevederilor art. 263 alin. (3) din Codul fiscal, pentru determinarea taxei asupra mijloacelor de transport în cazul motocicletelor, motoretelor şi scuterelor prevăzute cu atas, nivelurile din tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal se majorează cu 50%.
118. Pentru aplicarea unitară a prevederilor art. 264 din Codul fiscal, referitoare la dobândire, înstrăinare şi radiere /scoatere din evidente, se fac următoarele precizări:
a) taxa asupra mijloacelor de transport se datorează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite; în situaţiile în care contribuabilii - persoane fizice sau persoane juridice - dobândesc în străinătate dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport, oricare dintre cele prevăzute de cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, data dobândirii se considera data emiterii de către autoritatea vamală română a primului document în care se face referire la mijlocul de transport în cauza;
b) taxa asupra mijloacelor de transport se da la scădere începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a avut loc înstrăinarea sau radierea;
c) înstrăinarea priveşte pierderea proprietăţii pe oricare dintre următoarele cai:
1. transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalităţile prevăzute de lege;
2. furtul mijlocului de transport respectiv, furt înregistrat la autorităţile competente în condiţiile legii şi pentru care acestea eliberează o adeverinta în acest sens, până la data restituirii mijlocului de transport furat către proprietarul de drept, în situaţia în care vehiculul este recuperat, ori definitiv, în situaţia în care bunul furat nu poate fi recuperat;
d) radierea, în înţelesul art. 264 alin. (2) din Codul fiscal, precum şi al prezentelor norme metodologice, consta în scoaterea din evidentele fiscale ale compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale a mijloacelor de transport care intra sub incidenţa pct. 122 alin. (2).
119. În conformitate cu prevederile art. 264 din Codul fiscal, coroborate cu precizările de la pct. 118 din prezentele norme metodologice, se stabilesc următoarele doua acţiuni corelative dreptului de proprietate, în raport cu care se datorează ori se da la scădere taxa asupra mijloacelor de transport, respectiv:
a) dobândirea mijlocului de transport, potrivit celor prevăzute la pct. 118 lit. a), care generează datorarea taxei asupra mijloacelor de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite;
b) înstrăinarea mijlocului de transport, potrivit celor menţionate la pct. 118 lit. c) din prezentele norme metodologice, care generează scăderea taxei asupra mijloacelor de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost înstrăinate.
120. Prezentele norme metodologice, în cazul mijloacelor de transport cu tracţiune mecanică, se completează cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 610/1992 privind cartea de identitate a vehiculului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 21 octombrie 1992, denumita în continuare Hotărârea Guvernului nr. 610/1992, în aplicarea căreia s-au emis Instrucţiunile Ministerului de Interne, Ministerului Finanţelor şi Ministerului Transporturilor nr. 290/2.802/1.189/1993, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 28 mai 1993, denumite în continuare Instrucţiuni.
121. (1) Potrivit art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 610/1992, cartea de identitate a vehiculului este documentul care atesta, pentru persoana care o deţine, dreptul de proprietate numai dacă datele din aceasta coincid cu datele din oricare dintre documentele prevăzute la alin. (3).
(2) Pentru înregistrarea mijloacelor de transport în evidentele compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice se utilizează declaraţiile fiscale stabilite potrivit pct. 256, după cum contribuabilul este persoana fizica sau persoana juridică.

(3) La declaraţia fiscală prevăzută la alin. (2) se anexează o fotocopie de pe cartea de identitate, precum şi fotocopia certificată "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnatura privată, contractul de schimb, factura, actul notarial (de donaţie, certificatul de moştenitor etc.), hotărârea judecătorească rămasă definitivă şi irevocabilă sau orice alt document similar.

122. (1) Pentru mijloacele de transport scăderea taxei se poate face atât în cazurile înstrăinării acestora, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c), cat şi în cazurile în care mijloacele de transport respective sunt scoase din funcţiune.

(2) Mijlocul de transport scos din funcţiune corespunde mijlocului de transport cu grad avansat de uzura fizica, deteriorat sau care are piese lipsa, fiind impropriu îndeplinirii funcţiilor pentru care a fost creat.

Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existenţei fizice, scăderea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se face prin prezentarea unui document din care să reiasă ca mijlocul de transport a fost dezmembrat, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agenţilor economici care desfăşoară activităţi de reparaţii, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucţie a vehiculelor rutiere, precum şi de dezmembrare a vehiculelor uzate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 222/2003, cu modificările ulterioare.

În lipsa documentului prevăzut mai sus, contribuabilul care nu mai poate face dovada existenţei fizice a mijlocului de transport cu care figurează înregistrat în evidentele compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale va prezenta o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte elementele de identificare a contribuabilului şi a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobândit acel mijloc de transport, împrejurările care au condus la pierderea acestuia.

(3) Taxa asupra mijloacelor de transport nu se da la scădere pentru perioada în care acestea se afla în reparaţii curente, reparaţii capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din reţeaua comercială sau de la unităţile de reparaţii de profil.

(4) Structurile teritoriale de specialitate ale Direcţiei Generale de Evidenta Informatizata a Persoanei nu pot sa radieze din evidentele proprii mijloacele de transport cu tracţiune mecanică, potrivit art. 47 din Regulamentul de aplicare a Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 195/2002 privind circulaţia pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 85/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 31 ianuarie 2003, cu modificările ulterioare, dacă proprietarul nu prezintă certificatul fiscal prin care se atesta ca are achitată taxa asupra mijloacelor de transport aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care îndeplineşte condiţiile de scădere din evidentele fiscale:

a) în cazul înstrăinării mijlocului de transport; sau

b) în cazul în care mijlocul de transport respectiv este scos din funcţiune; şi

c) numai dacă proprietarul care solicită radierea prezintă certificatul fiscal prin care atesta ca are achitată taxa aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate al mijlocului de transport respectiv.

(5) Structurile teritoriale de specialitate ale Direcţiei Generale de Evidenta Informatizata a Persoanei au obligaţia ca la înmatricularea autovehiculelor dobândite prin acte juridice între vii să solicite certificatul fiscal prin care se atesta ca persoana care a înstrăinat mijlocul de transport respectiv are achitată taxa aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate.

Alin. (2) al punctului 122 din Normele metodologice de aplicare a art. 264 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 25 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

123. (1) Deţinerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă ca acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

(2) În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabileşte o noua taxa, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifica.

124. Contribuabilii care datorează taxa asupra mijloacelor de transport sunt datori sa îndeplinească obligaţiile prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, atât în ceea ce priveşte declararea dobândirii sau înstrăinării, după caz, a mijlocului de transport, cat şi în ceea ce priveşte schimbările intervenite ulterior declarării, referitoare la adresa domiciliului/sediului/punctului de lucru, sau alte situaţii care determina modificarea cuantumului taxei, sub sancţiunile prevăzute de dispoziţiile legale în vigoare.

125. (1) În cazul schimbării domiciliului, a sediului sau a punctului de lucru, pe teritoriul României, contribuabilii proprietari de mijloace de transport supuse taxei au obligaţia sa declare, conform art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile, la compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale din raza administrativ-teritorială unde sunt înregistrate aceste mijloace de transport, data schimbării şi noua adresa.

(2) În baza declaraţiei fiscale prevăzute la alin. (1), compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale transmite dosarul în vederea impunerii, în termen de 15 zile, compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, specificand ca, în

baza confirmării primirii, va da la scădere taxa cu începere de la data de întâi a lunii în care s-a schimbat domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, urmând ca impunerea să se stabilească cu începere de la aceeaşi dată la noua adresa.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifica pe teren, înainte de confirmarea primirii dosarului, exactitatea datelor privind noua adresa, confirmand preluarea debitului în termenul prevăzut de lege.

126. (1) În cazul înstrăinării mijloacelor de transport, taxa stabilită în sarcina fostului proprietar se da la scădere pe baza actului de înstrăinare, cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a făcut înstrăinarea sau, după caz, radierea, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c).

(2) Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale va proceda la scăderea taxei şi va comunică, în termen de 15 zile, la compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază administrativ-teritorială noul proprietar, în calitatea sa de dobanditor, îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, numele sau denumirea acestuia, adresa lui şi data de la care s-a acordat scăderea din sarcina vechiului proprietar.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază administrativ-teritorială dobanditorul îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, este obligat sa confirme primirea datelor respective în termen de 30 de zile şi sa ia măsuri pentru impunerea acestuia.

(4) În ceea ce priveşte înscrierea sau radierea din evidentele autorităţilor administraţiei publice locale a mijloacelor de transport, dispoziţiile prezentelor norme metodologice se complinesc cu cele ale instrucţiunilor menţionate la pct. 120.

127. (1) În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse taxei, plecaţi din localitatea unde au declarat ca au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără sa încunoştinţeze despre modificările intervenite, taxele aferente se debiteaza în evidentele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriţi la plata, potrivit reglementărilor legale.

(2) În cazul în care prin cercetările întreprinse se identifica noua adresa, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în evidenta cărora se afla mijloacele de transport respective vor transmite debitele la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale din raza administrativ-teritorială unde contribuabilii şi-au stabilit noua adresa, în condiţiile legii.

Codul fiscal:

Plata taxei

Art. 265. - (1) Taxa asupra mijlocului de transport se plăteşte anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipatie a taxei auto, datorată pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(3) În cazul unui mijloc de transport deţinut de un nerezident, taxa asupra mijlocului de transport se plăteşte integral în momentul înregistrării mijlocului de transport la compartimentul de specialitate al autorităţii de administraţie publică locală.

Norme metodologice:

128. Prevederile pct. 71 şi 72 se aplică în mod corespunzător şi în cazul taxei asupra mijloacelor de transport.

129. (1) Deţinătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România în condiţiile art. 35 din regulamentul prevăzut la pct. 122 alin. (4), au obligaţia sa achite integral, la data solicitării, taxa datorată pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează şi până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(2) În situaţia în care înmatricularea priveşte o perioadă care depăşeşte data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deţinătorii prevăzuţi la alin. (1) au obligaţia sa achite integral taxa asupra mijloacelor de transport până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea priveşte un an fiscal, taxa anuală;

b) în cazul în care înmatricularea priveşte o perioadă care se sfârşeşte înainte de data de 1 decembrie a aceluiaşi an, taxa aferentă perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie şi data de întâi a lunii următoare celei în care expira înmatricularea.

Codul fiscal:

Capitolul V

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor

Reguli generale

Art. 266. - Orice persoană care trebuie să obţină un certificat, aviz sau alta autorizaţie prevăzută în prezentul capitol trebuie să plătească taxa menţionată în acest capitol la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizaţia necesară.

Norme metodologice:

130. Taxele pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor se achită anticipat eliberării acestora.

Codul fiscal:

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizaţiilor de construire şi a altor avize asemănătoare

Art. 267*). - (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egala cu suma stabilită de consiliul local, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliul judeţean, după caz, în limitele prevăzute în tabelul următor:

Partea introductivă a alin. (1) al art. 267 a fost modificată de pct. 114 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Suprafaţa pentru care se obţine certificatul de urbanism	Taxa (lei)
a) Până la 150 mp inclusiv	25.000-35.000
b) Între 151 mp şi 250 mp inclusiv	37.000-47.000
c) Între 251 mp şi 500 mp inclusiv	48.000-60.000
d) Între 501 mp şi 750 mp inclusiv	61.000-72.000
e) Între 751 mp şi 1.000 mp inclusiv	73.000-85.000
f) Peste 1.000 mp	85.000 + 130 pentru fiecare mp care depăşeşte 1.000 mp

Art. 267 alin.(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediu urban	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005
Suprafaţa pentru care se obţine certificatul de urbanism	Taxa (lei)	Taxa (lei)
a) Până la 150 mý inclusiv	25.000 - 35.000	27.000 - 38.000
b) Între 151 şi 250 mý inclusiv	37.000 - 47.000	40.000 - 50.000
c) Între 251 şi 500 mý inclusiv	48.000 - 60.000	51.000 - 64.000
d) Între 501 şi 750 mý inclusiv	61.000 - 72.000	65.000 - 77.000
e) Între 751 şi 1.000 mý inclusiv	73.000 - 85.000	78.000 - 91.000
f) Peste 1.000 mý	85.000 + 130 lei/mý pentru fiecare mý care depăşeşte 1.000 mý	91.000 + 139 lei/mý pentru fiecare mý care depăşeşte 1.000 mý

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, referitoare la valoarea taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism în mediul urban.

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zona rurală este egala cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii de construire pentru o clădire care urmează a fi folosită ca locuinta sau anexa la locuinta este egala cu 0,5% din valoarea autorizata a lucrărilor de construcţii.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavari necesară studiilor geotehnice, ridicarilor topografice, exploatarilor de cariera, balastierelor, sondelor de gaze şi petrol, precum şi altor exploatări se calculează inmultind numărul de metri patrati de teren afectat de foraj sau de excavatie cu o valoare stabilită de consiliul local de până la 50.000 lei.

	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005
	Taxa (lei)	Taxa (lei)
Art. 267 alin.(4) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavari	între 0 şi 50.000 inclusiv pentru fiecare mý afectat	între 0 şi 54.000 inclusiv pentru fiecare mý afectat

---

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, referitoare la valoarea taxei pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavari.

(5) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei necesare pentru lucrările de organizare de şantier în vederea realizării unei construcţii, care nu sunt incluse în alta autorizaţie de construire, este egala cu 3% din valoarea autorizata a lucrărilor de organizare de şantier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de amenajare de tabere de corturi, casute sau rulote ori campinguri este egala cu 2% din valoarea autorizata a lucrărilor de construcţie.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioscuri, tonete, cabine, spaţii de expunere, situate pe căile şi în spaţiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afisaj, a firmelor şi reclamelor este de până la 50.000 lei pentru fiecare metru patrat de suprafaţa ocupată de construcţie.

	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005
	Taxa (lei)	Taxa (lei)
Art. 267 alin.(7) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioscuri, tonete, cabine, spaţii de expunere, situate pe căile şi în spatiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afisaj, a firmelor şi reclamelor	între 0 şi 50.000 inclusiv pentru fiecare mý de suprafaţa ocupată de construcţie	între 0 şi 54.000 inclusiv pentru fiecare mý de suprafaţa ocupată de construcţie

---

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, referitoare la valoarea taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioscuri, tonete, cabine, spaţii de expunere.

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(8) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru orice alta construcţie decât cele prevăzute în alt alineat al prezentului articol este egala cu 1% din valoarea autorizata a lucrărilor de construcţie, inclusiv instalaţiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, totală sau parţială, a unei construcţii este egala cu 0,1% din valoarea impozabilă a construcţiei, stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri. În cazul desfiinţării parţiale a unei construcţii, taxa pentru eliberarea autorizaţiei se modifica astfel încât sa reflecte porţiunea din construcţie care urmează a fi demolata.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizaţii de construire este egala cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizaţiei iniţiale.

(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi bransamente la reţele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie şi televiziune prin cablu se stabileşte de consiliul local şi este de până la 75.000 lei pentru fiecare racord.

	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005
	Taxa (lei)	Taxa (lei)
Art. 267 alin.(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi bransamente la reţele publice de apa canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie şi televiziune prin cablu	între 0 şi 75.000 inclusiv pentru fiecare racord	între 0 şi 80.000 inclusiv pentru fiecare racord

---

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, referitoare la valoarea taxei pentru eliberarea autorizaţiei privind lucrările de racorduri şi bransamente la reţele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie şi televiziune prin cablu.

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean se stabileşte de consiliul local în suma de până la 100.000 lei.

	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005
	Taxa (lei)	Taxa (lei)
Art. 267 alin.(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teri-toriului, de către primari sau de structurile de spe-cialitate din cadrul consiliului judeţean	între 0 şi 100.000 inclusiv	între 0 şi 107.000 inclusiv

---

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, referitoare la valoarea taxei pentru avizarea certificatului de urbanism.

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala şi adresa se stabileşte de către consiliile locale în suma de până la 60.000 lei.

	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005

	Taxa (lei)	Taxa (lei)
Art. 267 alin.(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala şi adresa	între 0 şi 60.000 inclusiv	între 0 şi 64.000 inclusiv

---

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, referitoare la valoarea taxei pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala şi adresa.

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcţie, se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabileşte pe baza valorii lucrărilor de construcţie declarate de persoana care solicită avizul şi se plăteşte înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizarii lucrărilor de construcţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expira autorizaţia respectiva, persoana care a obţinut autorizaţia trebuie să depună o declaraţie privind valoarea lucrărilor de construcţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situaţia finala privind valoarea lucrărilor de construcţii, compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale are obligaţia de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcţie;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale a emis valoarea stabilită pentru taxa, trebuie plătită orice suma suplimentară datorată de către persoana care a primit autorizaţia sau orice suma care trebuie rambursata de autoritatea administraţiei publice locale.

(15) În cazul unei autorizaţii de construire emise pentru o persoană fizica, valoarea reală a lucrărilor de construcţie nu poate fi mai mica decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 251.

Norme metodologice:

131. (1) Pentru eliberarea certificatelor de urbanism, în condiţiile legii, prin hotărâri ale consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau consiliilor judeţene, după caz, se stabilesc nivelurile taxelor, între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, taxe care se plătesc anticipat, în funcţie de suprafaţa terenului pentru care se solicita certificatul.

(2) Taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, indiferent dacă certificatul de urbanism se eliberează de la nivelul consiliului judeţean. La nivelul municipiului Bucureşti, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

Alin. (1) al punctului 131 din Normele metodologice de aplicare a art. 267 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 26 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

132. (1) În mediul rural, consiliile locale stabilesc taxa între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, reduse cu 50%. Mediul urban corespunde localităţilor de rangul 0-III, iar mediul rural corespunde localităţilor de rangul IV şi V.

(2) În cazul în care prin cerere se indica numai adresa, potrivit nomenclaturii stradale, suprafaţa de teren la care se raportează calculul taxei este suprafaţa întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situaţie solicitantul individualizează o anumită suprafaţa din parcela, taxa se aplică doar la aceasta.

133. (1) Pentru clădirile utilizate ca locuinta, atât în cazul persoanelor fizice, cat şi în cel al persoanelor juridice, precum şi pentru anexele la locuinta taxele pentru eliberarea autorizaţiei de construire se reduc cu 50%.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) Prin expresia anexe la locuinta se înţelege: grajdurile, patulele, magaziile, hambarele pentru cereale, surele, fanariile, remizele, soproanele, garajele, precum şi altele asemenea.

134. (1) Autorizaţia de foraje şi excavari, model stabilit potrivit pct. 256, se eliberează de către primării în a căror rază de competenţa teritorială se realizează oricare dintre operaţiunile: studii geotehnice, ridicari topografice, exploatări de cariera, balastiere, sonde de gaze şi petrol, precum şi oricare alte exploatări, la cererea scrisă a beneficiarului acesteia, potrivit modelului prevăzut la acelaşi punct.

(2) Autorizaţia se eliberează pentru fiecare an fiscal sau fracţiune de an fiscal, iar taxa se calculează în mod corespunzător. Aceasta autorizaţie nu este de natura autorizaţiei de construire şi nici nu o înlocuieşte pe aceasta, iar plata taxei nu îl scuteşte pe titularul autorizaţiei de orice alte obligaţii fiscale legale, în măsura în care acestea îi sunt aplicabile.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizaţiei de foraje şi excavari are elementele constitutive ale declaraţiei fiscale şi se depune la structura de specialitate în a carei raza de competenţa teritorială se realizează oricare dintre operaţiunile prevăzute la art. 267 alin. (4) din Codul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de data începerii operaţiunilor.

(4) Taxa se calculează pentru fiecare metru patrat sau fracţiune de metru patrat afectat de oricare dintre operaţiunile prevăzute la alin. (1).

(5) Pentru operaţiunile în curs la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, beneficiarii au obligaţia să depună cererile pentru eliberarea autorizaţiilor în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice.

135. În cazurile în care lucrările specifice organizării de şantier nu au fost autorizate o dată cu lucrările pentru investiţia de baza, taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire este de 3% şi se aplică la cheltuielile cu organizarea de şantier.

136. Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru organizarea de tabere de corturi, casute sau rulote ori campinguri, prevăzută la art. 267 alin. (6) din Codul fiscal, se calculează prin aplicarea unei cote de 2% asupra valorii autorizate a lucrării sau a construcţiei.

137. Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioscuri, tonete, cabine, spaţii de expunere, situate pe căile şi în spaţiile publice, şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afisaj, a firmelor şi a reclamelor se stabileşte de consiliul local şi se calculează pentru fiecare metru patrat sau fracţiune de metru patrat afectat acestor lucrări.

138. (1) Pentru eliberarea autorizaţiei de construire, atât persoanele fizice, cat şi persoanele juridice solicitante datorează o taxa, reprezentând 1% din valoarea de proiect declarata în cererea pentru eliberarea autorizaţiei, în conformitate cu proiectul prezentat, în condiţiile Legii nr. 50/1991, inclusiv instalaţiile aferente.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarata în cererea pentru eliberarea autorizaţiei de construire este mai mica decât valoarea impozabilă determinata în condiţiile art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, taxa se calculează prin aplicarea cotei de 1% sau reduse cu 50%, după caz, asupra valorii impozabile.

(4) Pentru orice alte lucrări supuse autorizării, în afară lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, stabilirea taxei se face cu respectarea prevederilor alin. (1).

139. (1) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, parţială sau totală, a clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1%, în cazul persoanelor fizice, asupra valorii impozabile a clădirii, iar în cazul persoanelor juridice, asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Atât în cazul persoanelor fizice, cat şi al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, parţială sau totală, a oricăror construcţii şi amenajări care nu sunt de natura clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii reale a construcţiilor sau amenajării supuse desfiinţării, declarata de beneficiarul autorizaţiei.

(3) În cazul desfiinţării parţiale cuantumul taxei se calculează proporţional cu suprafaţa construită desfăşurată a clădirii supuse desfiinţării, iar pentru celelalte construcţii şi amenajări care nu sunt de natura clădirilor, taxa se calculează proporţional cu valoarea reală a construcţiilor sau amenajărilor supuse desfiinţării.

(3^1) Prin grija structurilor de specialitate, în termen de cel mult 15 zile de la data terminării lucrărilor de desfiinţare, se întocmeşte procesul-verbal de recepţie, model stabilit potrivit pct. 256, în care se menţionează, pe lângă elementele de identificare a contribuabilului şi a autorizaţiei de desfiinţare, data de la care intervin modificări asupra impozitului pe clădiri şi/sau asupra impozitului pe terenul aferent construcţiilor/amenajărilor supuse desfiinţării, precum şi elementele care determina modificările respective, cum ar fi: suprafaţa construită la sol a clădirilor, suprafaţa construită desfăşurată a clădirilor, suprafaţa terenului, valoarea impozabilă a clădirilor şi altele care se apreciază ca fiind necesare pentru fundamentarea modificărilor.

(4) Prin termenul desfiinţare se înţelege demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea parţială sau totală a construcţiei şi a instalaţiilor aferente, precum şi a oricăror altor amenajări.

(5) Prin termenul dezafectare se înţelege schimbarea destinaţiei unui imobil.

Alin. (1) şi (2) ale punctului 139 din Normele metodologice de aplicare a art. 267 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 27 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Alin. (3^1) al punctului 139 din Normele metodologice de aplicare a art. 267 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 28 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

140. (1) Pentru prelungirea valabilităţii certificatului de urbanism sau autorizaţiei de construire se stabileşte o taxa reprezentând 30% din taxa iniţială.

(2) Cu cel puţin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a certificatului de urbanism sau autorizaţiei de construire se recomanda ca structura specializată sa înştiinţeze beneficiarul acestora despre necesitatea prelungirii valabilităţii în cazul în care lucrările de construire nu se finalizează până la termen.

(3) În cazul în care lucrările de construire nu au fost executate integral până la data expirării termenului de valabilitate a autorizaţiei de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii acesteia, la data regularizării taxei se stabileşte separat şi taxa prevăzută la art. 267 alin. (10) din Codul fiscal.

141. (1) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor privind lucrările de racorduri şi bransament la reţelele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie şi televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalatie/beneficiar. Aceasta autorizaţie nu este de natura autorizaţiei de construire şi nici nu o înlocuieşte pe aceasta în situaţia în care este necesară emiterea autorizaţiei de construire.

(2) Autorizaţia prevăzută la acest punct, model stabilit potrivit pct. 256, se emite numai de către primari, în funcţie de raza de competenţa.

(3) Furnizorii serviciilor nu pot efectua lucrările de racorduri sau bransamente decât după obţinerea autorizaţiei, în condiţiile prezentelor norme metodologice, sub sancţiunile prevăzute de lege.

(4) Autorizaţia privind lucrările de racorduri şi bransament la reţelele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie şi televiziune prin cablu se elibereaza la cererea scrisă a furnizorilor de servicii, potrivit modelului stabilit la pct. 256.

(5) Cererea pentru eliberarea autorizaţiei privind lucrările de racorduri şi bransament la reţelele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie şi televiziune prin cablu are elementele constitutive ale declaraţiei fiscale şi se depune la structura de specialitate în a carei raza de competenţa teritorială se realizează oricare dintre racorduri sau bransamente, prevăzute la art. 267 alin. (11) din Codul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de data începerii lucrărilor.

142. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean, prevăzută la art. 267 alin. (12) din Codul fiscal, se stabileşte, prin hotărâre, de către consiliile locale şi se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, unde se afla amplasat terenul pentru care se emite certificatul de urbanism. La nivelul municipiului Bucureşti aceasta taxa se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

143. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala şi adresa se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor şi adeverintelor de către autorităţile publice centrale şi locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirma realitatea existenţei domiciliului/reşedinţei persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectiva, potrivit nomenclaturii stradale aprobate la nivelul localităţii.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala şi adresa se stabileşte, prin hotărâre, de către consiliile locale şi se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz. La nivelul municipiului Bucureşti aceasta taxa se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(3) Cererea pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala şi adresa, precum şi Certificatul de nomenclatura stradala şi adresa reprezintă modelele stabilite potrivit pct. 256.

(4) Pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala nu se datorează şi taxa extrajudiciara de timbru.

144. (1) Taxa datorată pentru eliberarea autorizaţiei de construire, atât în cazul persoanelor fizice, cat şi al persoanelor juridice, se stabileşte pe baza valorii de proiect declarate de solicitant, care corespunde înregistrărilor din cererea pentru eliberarea autorizaţiei respective, şi se plăteşte anticipat eliberării acesteia.

(2) În situaţia în care se apreciază ca valoarea reală declarata a lucrărilor este subevaluata în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale din raza de competenţa unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligaţia să efectueze cel puţin inspecţia fiscală parţială, în condiţiile Codului de procedura fiscală, pentru verificarea concordanţei dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei şi înregistrările efectuate în evidenţa contabilă.

(3) Termenul de plată a diferenţei rezultate în urma regularizării taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire este de 15 zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data expirării valabilităţii autorizaţiei de construire.

(4) În cazul în care în urma regularizării taxei de autorizare beneficiarului autorizaţiei de construire i se cuvine restituirea unei sume, iar acesta înregistrează obligaţii bugetare restante, regularizarea se face potrivit prevederilor legale în vigoare.

(5) Noţiunea situaţia finala, prevăzută la art. 267 alin. (14) lit. c) din Codul fiscal, corespunde procesului-verbal de recepţie, model stabilit potrivit pct. 256.

Alin. (1) şi (5) ale punctului 144 din Normele metodologice de aplicare a art. 267 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 29 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

145. În cazul persoanelor fizice beneficiare ale autorizaţiei de construire pentru clădiri, dacă valoarea reală declarata a lucrărilor de construcţie este mai mica decât valoarea impozabilă stabilită în condiţiile art. 251 din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are în vedere aceasta din urma valoare.

146. Nivelurile taxelor prevăzute în suma fixa la acest capitol se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile judeţene, după caz, între limitele şi în condiţiile prevăzute în Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti aceasta atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

Punctul 146 din Normele metodologice de aplicare a art. 267 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 30 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor pentru a desfăşura o activitate economică şi a altor autorizaţii similare

Art. 268. - (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice este stabilită de către consiliul local în suma de până la 100.000 lei, în mediul rural, şi de până la 500.000 lei, în mediul urban.

(2) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare se stabileşte de consiliul local şi este de până la 120.000 lei.

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale, se stabileşte de către consiliul local şi este de până la 200.000 lei.

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabileşte de către consiliile locale şi este de până la 500.000 lei.

	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005
	Taxa (lei)	Taxa (lei)
Art. 268 alin.(1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice		
1. în mediul rural	între 0 şi 100.000 inclusiv	între 0 şi 107.000 inclusiv
2. în mediul urban	între 0 şi 500.000 inclusiv	între 0 şi 535.000 inclusiv
Art. 268 alin.(2) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei sanitare de funcţionare	între 0 şi 120.000 inclusiv	între 0 şi 130.000 inclusiv
Art. 268 alin.(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale	între 0 şi 200.000 inclusiv pentru fiecare mý sau fracţiune de mý	între 0 şi 214.000 inclusiv pentru fiecare mý sau fracţiune de mý
Art. 268 alin.(4) Taxa pentru eliberarea certificatului de producător	între 0 şi 500.000 inclusiv	între 0 şi 535.000 inclusiv

---

Nivelurile taxelor prevăzute de art. 268, indexate pentru anul 2005, sunt menţionate în Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I.
*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

Norme metodologice:

147. Taxele prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal vizează numai persoanele fizice şi asociaţiile familiale prevăzute de Legea nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice şi a asociaţiilor familiale care desfăşoară activităţi economice în mod independent.

Punctul 147 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 31 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

148. Autorizaţiile prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal corespund autorizării pentru desfăşurarea de către persoanele fizice a unor activităţi economice în mod independent, precum şi celor pentru înfiinţarea şi funcţionarea asociaţiilor familiale.

149. (1) Taxele pentru eliberarea autorizaţiilor pentru desfăşurarea unei activităţi economice sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, şi se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(2) Abrogat.

(3) Menţiunea privind plata acestor taxe se face pe verso-ul autorizaţiilor.

Alin. (2) al pct. 149 din Normele metodologice de aplicare a art. 268 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de punctul 8, subpunctul 3 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

150. Taxa pentru eliberarea autorizaţiei pentru desfăşurarea unei activităţi economice nu se restituie chiar dacă autorizaţia de funcţionare a fost suspendată sau anulată, după caz.

151. În cazul pierderii ori degradării autorizaţiei de funcţionare, eliberarea alteia se face numai după achitarea taxei în condiţiile prevăzute la pct. 149 alin. (1).

152. În cazul pierderii autorizaţiei pentru desfăşurarea unei activităţi economice, titularul sau are obligaţia sa publice pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Dovada publicării se depune la cererea pentru eliberarea noii autorizaţii de funcţionare.

153. Pentru efectuarea de modificări în autorizaţia pentru desfăşurarea unei activităţi economice, potrivit prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 507/2002 privind organizarea şi desfăşurarea unor activităţi economice de către persoane fizice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 58/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 20 februarie 2003, cu modificările şi completările ulterioare, la cererea titularului sau, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxa prevăzută la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal.

154. (1) Taxele pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare, prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal, sunt anuale şi se fac venit la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde se afla situate obiectivele şi /sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicita autorizarea. În cazul municipiului Bucureşti, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se afla situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicita autorizarea.

(2) Taxele prevăzute la alin. (1) pentru autorizaţiile sanitare de funcţionare existente la titular la data de 31 decembrie se achită până cel târziu la data de 31 ianuarie a anului fiscal următor.

155. (1) Taxele prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal:

a) se referă la autorizaţiile sanitare de funcţionare eliberate de direcţiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 100/1998 privind asistenţa de sănătate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 1 iunie 1998, cu modificările şi completările ulterioare;

b) se achită integral până la data eliberării autorizaţiei, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv;

c) se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal;

d) nu se restituie chiar dacă autorizaţia a fost retrasă temporar sau definitiv.

(2) La eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare, direcţiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizaţiilor respective dovada efectuării plăţii taxelor, în condiţiile alin. (1) lit. b) şi c), în contul unităţii administrativ-teritoriale unde se afla situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicita autorizarea.

156. (1) Taxa prevăzută la art. 268 alin. (3) din Codul fiscal, pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deţinute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti /consiliile judeţene se datorează de persoanele fizice şi persoanele juridice beneficiare.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se stabileşte, în lei/mp sau fracţiune de mp, prin hotărâri ale autorităţilor deliberative, în condiţiile art. 288 alin. (1).

157. Taxa prevăzută la pct. 156 se face venit la bugetul local administrat de către autoritatea deliberativa care deţine planurile respective.

158. (1) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător, prevăzută la art. 268 alin. (4) din Codul fiscal:

a) se încasează de la persoanele fizice producători care intra sub incidenţa Hotărârii Guvernului nr. 661/2001 privind procedura de eliberare a certificatului de producător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 august 2001, denumita în continuare Hotărârea Guvernului nr. 661/2001;

b) se achită anticipat eliberării certificatului de producător;

c) se face venit la bugetele locale ale căror ordonatori principali de credite sunt primării care au eliberat certificatele de producător respective;

d) nu se restituie chiar dacă certificatul de producător a fost anulat.

(2) Certificatul de producător se eliberează la cerere, al cărui model este stabilit potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 661/2001.

(3) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabileşte prin hotărâri adoptate de consiliile locale, în condiţiile prevederilor art. 268 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti, aceasta taxa se stabileşte prin hotărâre adoptată de Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) Autorităţile deliberative pot stabili taxe pentru eliberarea certificatelor de producător, între limitele din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), diferenţiate pe produse.

159. Potrivit prevederilor art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 661/2001, contravaloarea certificatelor de producător se suporta din taxele menţionate la pct. 158 alin. (4) şi pe cale de consecinţa autorităţile deliberative nu pot institui alte taxe pentru eliberarea certificatelor de producător în afară acestora.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 269. - Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor nu se datorează pentru:

a) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire pentru lacas de cult sau construcţie anexa;

b) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparţin domeniului public al statului;

c) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, pentru lucrările de interes public judeţean sau local;

d) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o instituţie publică;

e) autorizaţie de construire pentru autostrazile şi căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

Norme metodologice:

160. Taxele pentru eliberarea atât a certificatului de urbanism, cat şi a autorizaţiei de construire, prevăzute la art. 269 din Codul fiscal, nu se datorează în următoarele cazuri:

a) pentru oricare categorie de lucrări referitoare la locasuri de cult, inclusiv pentru construcţiile-anexe ale acestora, cu condiţia ca acel cult religios să fie recunoscut oficial în România;

b) pentru lucrările de dezvoltare, modernizare sau reabilitare a infrastructurilor din transporturi care aparţin domeniului public al statului, indiferent de solicitant;

c) pentru lucrările de interes public judeţean sau local;

d) pentru lucrările privind construcţiile ai căror beneficiari sunt instituţiile publice, indiferent de solicitantul autorizaţiei;

e) pentru lucrările privind autostrazile şi căile ferate atribuite prin concesionare în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 30/1995 privind regimul de concesionare a construirii şi exploatării unor tronsoane de cai de comunicaţii terestre - autostrăzi şi cai ferate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 136/1996, cu modificările ulterioare.

161. În sensul prezentelor norme metodologice, prin lucrări de interes public se înţelege orice lucrări de construcţii şi reparaţii finanţate de la bugetul local, bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, credite externe sau sume alocate pe bază de parteneriat, efectuate pentru a deservi colectivitatile locale.

Codul fiscal:

Capitolul VI

Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama şi publicitate

Taxa pentru serviciile de reclama şi publicitate

Art. 270. - (1) Orice persoană, care beneficiază de servicii de reclama şi publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înţelegere încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepţia serviciilor de reclama şi publicitate realizate prin mijloacele de informare în masa scrise şi audiovizuale.
(1^1) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masa scrise şi audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităţilor agenţilor de publicitate potrivit Clasificarii activităţilor din economia naţionala - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare şi alte tiparituri, precum şi prin radio, televiziune şi Internet.
(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumita în continuare taxa pentru servicii de reclama şi publicitate, se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclama şi publicitate.
(3) Taxa pentru servicii de reclama şi publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclama şi publicitate.
(4) Cota taxei se stabileşte de consiliul local, fiind cuprinsă între 1% şi 3%.
(5) Valoarea serviciilor de reclama şi publicitate cuprinde orice plata obţinută sau care urmează a fi obţinută pentru serviciile de reclama şi publicitate, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată.
(6) Taxa pentru servicii de reclama şi publicitate se vărsa la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclama şi publicitate.

Alin. (1^1) al art. 270 a fost introdus de pct. 115 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.
Alin. (1^1) al art. 270 a fost modificat de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 163 din 1 iunie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 466 din 1 iunie 2005.

Norme metodologice:
162. Beneficiarii serviciilor de reclama şi publicitate realizate în baza unui contract sau a unei altfel de înţelegeri încheiate cu oricare altă persoană datorează taxa, prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia persoana respectiva prestează aceste servicii de reclama şi publicitate.
163. (1) Taxa pentru serviciile de reclama şi publicitate, se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 1% şi 3%, inclusiv, asupra valorii serviciilor de reclama şi publicitate, prevăzută în contract, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.
(2) Nivelul cotei se stabileşte de către consiliile locale în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, potrivit art. 288 alin. (1) din Codul fiscal.
164. (1) Taxa se plăteşte lunar de către prestatorul serviciului de reclama şi publicitate, pe toată durata desfăşurării contractului, până la data de 10 a lunii următoare datorarii taxei.
(2) Taxa se datorează de la data intrării în vigoare a contractului.

Codul fiscal:
Taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate
Art. 271*). - (1) Orice persoană care utilizează un panou, afisaj sau structura de afisaj pentru reclama şi publicitate într-un loc public datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al autorităţii administraţiei publice locale în raza căreia este amplasat panoul, afisajul sau structura de afisaj respectiva.
(2) Valoarea taxei pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate se calculează anual, prin înmulţirea numărului de metri patrati sau a fracţiunii de metru patrat a suprafeţei afisajului pentru reclama sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:
a) în cazul unui afisaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de până la 200.000 lei;
b) în cazul oricărui alt panou, afisaj sau structura de afisaj pentru reclama şi publicitate, suma este de până la 150.000 lei.

Art. 271 alin.(2) Taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004 -lei/mý sau fracţiune de mý-	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005 -lei/mý sau fracţiune de mý-
a) în cazul unui afisaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică	între 0 şi 200.000 inclusiv	între 0 şi 214.000 inclusiv
b) în cazul oricărui alt panou, afisaj sau struc-	între 0 şi 150.000 inclusiv	între 0 şi 161.000 inclusiv

tura de afisaj pentru re-		
clama şi publicitate		

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, referitoare la valoarea taxei pentru pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate.

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(3) Taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracţiunea din luna dintr-un an calendaristic în care se afişează în scop de reclama şi publicitate.

(4) Taxa pentru afisajul în scop de reclama şi publicitate se plăteşte anual, anticipat sau trimestrial, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(5) Consiliile locale pot impune persoanelor care datorează taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate să depună o declaraţie anuală la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale.

Norme metodologice:

165. (1) Pentru utilizarea unui panou, afisaj sau structura de afisaj pentru reclama şi publicitate într-un loc public, care nu are la baza un contract de publicitate, consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate, pe metru patrat de afisaj, plătită de utilizator la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este amplasat panoul, afisajul sau structura de afisaj. La nivelul municipiului Bucureşti aceasta taxa se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afisajul sau structura de afisaj.

(2) În cazul în care panoul, afisajul sau structura de afisaj este închiriată unei alte persoane, utilizatorul final va datora taxa în condiţiile art. 270 sau art. 271 din Codul fiscal, după caz.

166. Taxa datorată se calculează prin înmulţirea numărului de metri patrati sau a fracţiunii de metru patrat a afisajului cu taxa stabilită de autoritatea deliberativa.

167. (1) Suprafaţa pentru care se datorează taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate este determinata de dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afisul, panoul sau firma, după caz.

(2) Exemplu de afis, panou sau firma:

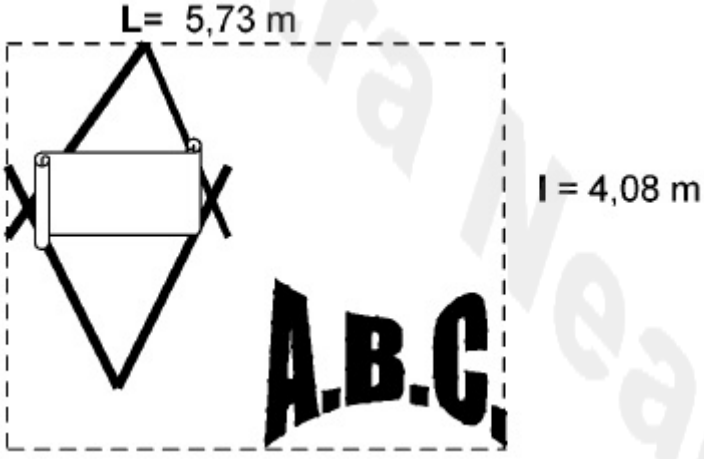

NOTA C.T.C.E PIATRA NEAMT:

Exemplu de afis, panou sau firma, - se găseşte în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 173. (a se vedea imaginea asociata)

(3) Suprafaţa pentru care se datorează taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate, potrivit exemplului de la alin. (2), se determina prin înmulţirea L x l, respectiv 5,73 m x 4,08 m = 23,38 mp.

(4) Firma instalata la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afisului.

168. (1) În sensul prevederilor art. 271 alin. (4) din Codul fiscal, se fac următoarele precizări:

a) se considera ca taxa pentru afisajul în scop de reclama şi publicitate se plăteşte anual, anticipat, atunci când un contribuabil stinge obligaţia de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, înainte de data de 15 martie, inclusiv, a aceluiaşi an fiscal;

b) se considera ca taxa pentru afisajul în scop de reclama şi publicitate se plăteşte trimestrial, atunci când un contribuabil stinge obligaţia de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Taxa se calculează pentru un an fiscal sau pentru numărul de luni şi zile rămase până la sfârşitul anului fiscal şi se plăteşte de către utilizatorul panoului, afisajului sau structurii de afisaj, potrivit prevederilor alin. (1).

169. Consiliile locale, prin hotărârile adoptate în condiţiile pct. 165 alin. (1), pot stabili obligaţia ca persoanele care datorează aceasta taxa să depună o declaraţie fiscală, model stabilit conform pct. 256. În cazul în care autorităţile deliberative optează pentru obligaţia depunerii declaraţiei fiscale, aceasta va fi depusa la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în a carei raza este amplasat panoul, afisajul sau structura de afisaj, sub sancţiunile prevăzute la art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile de la data amplasarii.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 272. - (1) Taxa pentru serviciile de reclama şi publicitate şi taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate nu se aplică instituţiilor publice, cu excepţia cazurilor când acestea fac reclama unor activităţi economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumita în continuare taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afisajul sau structura de afisaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art. 270 fiind plătită de aceasta ultima persoana.

(3) Taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate nu se datorează pentru afisele, panourile sau alte mijloace de reclama şi publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalaţiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulaţie, precum şi alte informaţii de utilitate publică şi educaţionale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclama şi publicitate pentru afisajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcţia lor, realizării de reclama şi publicitate.

Norme metodologice:

170. Intra sub incidenţa prevederilor art. 272 alin. (3) din Codul fiscal şi afisele expuse în exteriorul clădirii, prin care se fac publice spectacolele de natura celor prevăzute la art. 273 din Codul fiscal, dar numai cele de la sediul organizatorului şi/sau locul desfăşurării spectacolului, fiind asimilate celor amplasate în interiorul clădirilor.

Codul fiscal:

Capitolul VII
Impozitul pe spectacole

Reguli generale

Art. 273. - (1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiţie sportiva sau alta activitate distractiva în România are obligaţia de a plati impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiţia sportiva sau alta activitate distractiva.

Norme metodologice:

171. Persoanele fizice şi persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competitii sportive sau orice alta activitate distractiva, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor şi biletelor de intrare sau, după caz, în suma fixa, în funcţie de suprafaţa incintei, în cazul videotecilor şi discotecilor.

172. Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar, până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care se organizează spectacolul, la bugetele locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz, în a căror rază de competenţa se desfăşoară spectacolele. La nivelul municipiului Bucureşti impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a căror rază de competenţa se desfăşoară spectacolele.

Codul fiscal:

Calculul impozitului

Art. 274. - (1) Cu excepţiile prevăzute la art. 275, impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare şi a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determina după cum urmează:

a) în cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesa de teatru, balet, opera, opereta, concert filarmonic sau alta manifestare muzicala, prezentarea unui film la cinematograf, un spectacol de circ sau orice competiţie sportiva interna sau internationala, cota de impozit este egala cu 2%;

b) în cazul oricărei alte manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egala cu 5%.

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligaţia de:

a) a inregistra biletele de intrare şi/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale care îşi exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunta tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum şi în orice alt loc în care se vand bilete de intrare şi/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare şi/sau abonamente şi de a nu incasa sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare şi/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, documentele justificative privind calculul şi plata impozitului pe spectacole;

f) a se conformă oricăror alte cerinţe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidenta şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Cultelor şi Agenţia Naţionala pentru Sport.

Norme metodologice:

173. Organizatorii de manifestări artistice cinematografice, teatrale, muzicale şi folclorice datorează impozit pe spectacole, în condiţiile prezentelor norme metodologice, calculat asupra încasărilor din vânzarea biletelor de intrare/abonamentelor, din care se scade valoarea timbrelor cinematografice, teatrale, muzicale, folclorice sau de divertisment, după caz, determinata potrivit prevederilor:

a) Legii nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii şi de divertisment, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 14 iunie 1994, cu modificările şi completările ulterioare;

b) Normelor metodologice emise de Ministerul Finanţelor nr. 48.211/1994 privind perceperea, încasarea, virarea, utilizarea, evidenta şi controlul destinaţiei sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric şi al artelor plastice, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 17 octombrie 1994, cu modificările şi completările ulterioare.

174. Pentru manifestările artistice şi competitiile sportive impozitul pe spectacole se stabileşte asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor şi a biletelor de intrare, prin aplicarea următoarelor cote:

a) 2% pentru manifestările artistice de teatru, de opera, de opereta, de filarmonica, cinematografice, muzicale, de circ, precum şi pentru competitiile sportive interne şi internaţionale;

b) 5% pentru manifestările artistice de genul: festivaluri, concursuri, cenacluri, serate, recitaluri sau alte asemenea manifestări artistice ori distractive care au un caracter ocazional.

175. Contribuabililor care desfăşoară activităţi sau servicii de natura celor menţionate la art. 274 alin. (2) din Codul fiscal le revine obligaţia de a inregistra la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază teritorială îşi au domiciliul sau sediul, după caz, atât abonamentele, cat şi biletele de intrare şi de a afişa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum şi la locul de desfăşurare a spectacolelor, interzicandu-li-se sa încaseze sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente.

176. În cazul în care contribuabilii prevăzuţi la pct. 175 organizează aceste spectacole în raza teritorială de competenţa a altor autorităţi ale administraţiei publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligaţia de a viza abonamentele şi biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară spectacolele.

177. (1) Normele privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidenta şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor se elaborează în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Cultelor şi de Agenţia Naţionala pentru Sport.

(2) Formularele tipizate aflate în stoc până la data publicării normelor prevăzute la alin. (1) vor putea fi utilizate până la epuizare, în condiţiile adaptării corespunzătoare.

Codul fiscal:

Reguli speciale pentru videoteci şi discoteci

Art. 275. - (1) În cazul unei manifestări artistice sau al unei activităţi distractive care are loc într-o videoteca sau discoteca, impozitul pe spectacole se calculează pe baza suprafeţei incintei prevăzute în prezentul articol.

(2) Impozitul pe spectacole se stabileşte pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractiva, prin înmulţirea numărului de metri patrati ai suprafeţei incintei videotecii sau discotecii cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul videotecilor, suma este de până la 1.000;

b) în cazul discotecilor, suma este de până la 2.000 lei.

Art. 275 alin.(2) Manifestarea artistică sau activitatea distractiva	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004 - ART. 275 ALIN.(2) COROBORAT CU ART.296 ALIN.(1)	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005
	-lei/mý -	-lei/mý -

b) în cazul videotecilor	între 0 şi 1.100 inclusiv	între 0 şi 1.200 inclusiv
b) în cazul discotecilor	între 0 şi 2.200 inclusiv	între 0 şi 2.400 inclusiv

---

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2005, referitoare la valoarea impozitului pe spectacole, pentru situaţiile prevăzute la lit. a) şi b) ale alin. (2) al art. 275.

*) Nivelurile indexate pentru anul 2006 sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(3) Impozitul pe spectacole se ajusteaza prin înmulţirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corectie corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localităţii	Coeficient de corectie
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligaţia de a depune o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale privind spectacolele programate pe durata unei luni calendaristice. Declaraţia se depune până la data de 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

Norme metodologice:

178. (1) Prin discoteca, în sensul prezentelor norme metodologice, se înţelege activitatea artistică şi distractiva desfăşurată într-o incinta prevăzută cu instalaţii electronice speciale de lumini, precum şi de redare şi auditie de muzica, unde se danseaza, indiferent cum este denumita ori de felul cum este organizată ca activitate, respectiv:

a) integrată sau conexă activităţilor comerciale de natura celor ce intra sub incidenţa diviziunii 55 sau a activităţilor de spectacole specifice grupei 923 din CAEN-rev.1;

b) integrată sau conexă oricăror alte activităţi nemenţionate la lit. a);

c) individuală;

d) cu sau fără disc-jockey.

(2) Nu sunt de natura discotecilor activităţile prilejuite de organizarea de nunti, de botezuri şi de revelioane.

(3) Prin videoteca, în sensul prezentelor norme metodologice, se înţelege activitatea artistică şi distractiva desfăşurată într-o incinta prevăzută cu instalaţii electronice speciale de redare şi vizionare de filme; nu este de natura videotecii activitatea care intra sub incidenţa clasei 9213 din CAEN-rev.1.

(4) În cazul videotecilor şi discotecilor nu se aplică prevederile referitoare la tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidenta şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor.

179. (1) Pentru determinarea impozitului pe spectacole, în cazul videotecilor şi discotecilor, prin incinta se înţelege spaţiul închis în interiorul unei clădiri, suprafaţa teraselor sau suprafaţa de teren afectată pentru organizarea acestor activităţi artistice şi distractive.

(2) Pentru dimensionarea suprafeţei incintei în funcţie de care se stabileşte impozitul pe spectacole se insumeaza suprafeţele utile afectate acestor activităţi, precum şi, acolo unde este cazul, suprafaţa utila a incintelor în care se consuma băuturi alcoolice, băuturi răcoritoare sau cafea, indiferent dacă participanţii stau în picioare sau pe scaune, precum şi suprafaţa utila a oricăror alte incinte în care se desfăşoară o activitate distractiva conexă programelor de videoteca sau discoteca.

(3) Prin zi de funcţionare, pentru determinarea impozitului pe spectacole, se înţelege intervalul de timp de 24 de ore, precum şi orice fracţiune din acesta înăuntrul căruia se desfăşoară activitatea de videoteca sau discoteca, chiar dacă programul respectiv cuprinde timpi din două zile calendaristice consecutive.

180. (1) Cuantumul impozitului, prevăzut în suma fixa la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal, se stabileşte de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, astfel:

I. se stabileşte o valoare cuprinsă între limitele prevăzute la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal;

II. asupra valorii stabilite potrivit menţiunii de la lit. a) se aplică coeficientul de corectie ce corespunde rangului localităţii respective, astfel;

a) localităţi urbane de rangul 0 ..... 8,00;

b) localităţi urbane de rangul I 5,00;

c) localităţi urbane de rândul II 4,00;

d) localităţi urbane de rangul III 3,00;
e) localităţi rurale de rangul IV 1,10;
f) localităţi rurale de rangul V 1,00;

III. asupra valorii rezultate potrivit menţiunii de la lit. b) se poate aplica majorarea anuală, hotărâtă de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, cu până la 20%, prevăzută de art. 287 din Codul fiscal, reprezentând impozitul pe spectacole, în lei/mp zi, ce se percepe pentru activitatea de videoteca sau discoteca.

(2) Contribuabilii care intra sub incidenţa art. 275 alin. (1) din Codul fiscal au obligaţia să prezinte releveul suprafeţei incintei o dată cu depunerea declaraţiei fiscale şi ori de câte ori intervine o modificare a acestei suprafeţe, ţinând seama de prevederile pct. 179 alin. (1) şi (2).

181. (1) În cazul contribuabililor care organizează activităţi artistice şi distractive de videoteca şi discoteca, impozitul pe spectacole se determina pe baza suprafeţei incintei afectate pentru organizarea acestor activităţi, nefiind necesare bilete sau abonamente.

(2) Contribuabilii care organizează activităţi artistice şi distractive de videoteca şi discoteca, în calitatea lor de plătitori de impozit pe spectacole, au obligaţia de a depune Declaraţia fiscală pentru stabilirea impozitului pe spectacole, în cazul activităţilor artistice şi distractive de videoteca şi discoteca, stabilită potrivit pct. 256, până cel târziu la data de 15 inclusiv, pentru luna următoare.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 276. - Impozitul pe spectacole nu se aplică spectacolelor organizate în scopuri umanitare.

Norme metodologice:

182. Contractele încheiate între contribuabilii organizatori de spectacole şi beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor inregistra la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară spectacolul, prealabil organizării acestuia. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

183. Contractele care intra sub incidenţa prevederilor art. 276 din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificările şi completările ulterioare.

Codul fiscal:

Plata impozitului

Art. 277. - (1) Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligaţia de a depune o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plata a impozitului pe spectacole. Formatul declaraţiei se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declaraţiei şi plata la timp a impozitului.

Norme metodologice:

184. Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei în care se realizează venitul, la bugetele locale, potrivit destinaţiilor prevăzute la pct. 172.

Codul fiscal:

Capitolul VIII
Taxa hoteliera

Reguli generale

Art. 278. - (1) Consiliul local poate institui o taxa pentru şederea într-o unitate de cazare, într-o localitate asupra căreia consiliul local îşi exercită autoritatea, dar numai dacă taxa se aplică conform prezentului capitol.

(2) Taxa pentru şederea într-o unitate de cazare, denumita în continuare taxa hoteliera, se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, o dată cu luarea în evidenta a persoanelor cazate.

(3) Unitatea de cazare are obligaţia de a vărsa taxa colectata în conformitate cu alin. (2) la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situata aceasta.

Norme metodologice:

185. (1) Instituirea taxei hoteliere constituie atributia opţională a consiliilor locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz. La nivelul municipiului Bucureşti aceasta atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(2) Hotărârea privind instituirea taxei hoteliere se adoptă în cursul lunii mai şi se aplică în anul fiscal următor, în condiţiile prezentelor norme metodologice. Neadoptarea hotărârii până la data de 31 mai a fiecărui an fiscal corespunde opţiunii autorităţii deliberative de a nu institui taxa hoteliera pentru anul fiscal următor.

186. Persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea au obligaţia ca în documentele utilizate pentru încasarea tarifelor de cazare să evidenţieze distinct taxa hoteliera încasată determinata în funcţie de cota şi, după caz, de numărul de zile stabilite de către autorităţile deliberative.

187. Sumele încasate cu titlu de taxa hoteliera se vărsa la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, în a carei raza de competenţa se afla unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedenta, cu excepţia situaţiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare. La nivelul municipiului Bucureşti aceasta taxa se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui raza de competenţa se afla unitatea de cazare.

Codul fiscal:

Calculul taxei

Art. 279. - (1) Taxa hoteliera se calculează prin aplicarea cotei stabilite la tarifele de cazare practicate de unităţile de cazare.

(2) Cota taxei se stabileşte de consiliul local şi este cuprinsă între 0,5% şi 5%. În cazul unităţilor de cazare amplasate într-o staţiune turistica, cota taxei poate varia în funcţie de clasa cazarii în hotel.

(3) Taxa hoteliera se datorează pentru întreaga perioadă de şedere, cu excepţia cazului unităţilor de cazare amplasate într-o staţiune turistica, atunci când taxa se datorează numai pentru o singura noapte, indiferent de perioada reală de cazare.

Norme metodologice:

188. (1) În cazul în care autorităţile prevăzute la pct. 185 optează pentru instituirea taxei hoteliere, cota se stabileşte între 0,5% şi 5% inclusiv şi se aplică după cum urmează:

a) pentru şederea în municipii, oraşe sau comune, altele decât cele declarate, conform legii, staţiuni turistice, taxa hoteliera se aplică la tarifele de cazare practicate de unităţile hoteliere pentru fiecare persoana care datorează aceasta taxa; numărul de zile pentru care se datorează taxa hoteliera se stabileşte de către autorităţile deliberative respective;

b) pentru şederea în staţiunile turistice, atât cele de interes naţional, cat şi cele de interes local, declarate ca atare prin hotărâre a Guvernului, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea şi desfăşurarea activităţii de turism în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările şi completările ulterioare, taxa hoteliera se aplică la tarifele de cazare practicate de unităţile de cazare numai pentru o noapte de cazare, pentru fiecare persoana care datorează aceasta taxa, indiferent de perioada reală de cazare.

(2) Prin perioada reală de cazare se înţelege perioada neîntreruptă în care o persoană fizica este cazata într-o unitate de cazare; perioada poate fi de una sau de mai multe zile.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 280. - Taxa hoteliera nu se aplică pentru:

a) persoanele fizice în vârsta de până la 18 ani inclusiv;

b) persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;

c) pensionării sau studenţii;

d) persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;

e) veteranii de război;

f) văduvele de război sau văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit;

g) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

h) soţul sau sotia uneia dintre persoanele fizice menţionate la lit. b)-g), care este cazat/cazata împreună cu o persoană menţionată la lit. b)-g).

Norme metodologice:

189. Pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei hoteliere, persoanele interesate trebuie să facă dovada cu: certificatul de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap, cuponul de pensie, carnetul de student sau orice alt document similar, însoţit de actul de identitate. În cazul persoanelor în vârsta de până la 14 ani, actul de identitate este certificatul de naştere sau alte documente care atesta situaţia respectiva.

Codul fiscal:

Plata taxei

Art. 281. - (1) Unităţile de cazare au obligaţia de a vărsa taxa hoteliera la bugetul local, lunar, până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care s-a colectat taxa hoteliera de la persoanele care au plătit cazarea.

(2) Unităţile de cazare au obligaţia de a depune lunar o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plata a taxei hoteliere, inclusiv. Formatul declaraţiei se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

Norme metodologice:

190. Sumele încasate cu titlu de taxa hoteliera se vărsa la bugetul local al comunelor/oraşelor/municipiilor /sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în a căror rază de competenţa se afla unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedenta, cu excepţia situaţiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare.

191. La virarea sumelor reprezentând taxa hoteliera, unităţile de cazare, persoane juridice, prin intermediul cărora se realizează cazarea, vor depune la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale respective o declaraţie-decont, model prevăzut la pct. 256 din prezentele norme metodologice, care să cuprindă sumele încasate şi virate pentru luna de referinţa. Virarea sumelor se face în primele 10 zile ale fiecărei luni pentru luna precedenta.

Codul fiscal:

Capitolul IX
Taxe speciale

Taxe speciale

Art. 282. - (1) Pentru funcţionarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, consiliile locale, judeţene şi Consiliului General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum şi cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 45/2003 privind finanţele publice locale.

Norme metodologice:

192. Consiliile locale, consiliile judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, prin regulamentul aprobat, vor stabili condiţiile şi sectoarele de activitate în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 45/2003 privind finanţele publice locale, precum şi modul de organizare şi funcţionare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective şi modalităţile de consultare şi de obţinere a acordului persoanelor fizice şi juridice beneficiare ale serviciilor respective.

193. Hotărârile adoptate de către autorităţile prevăzute la pct. 192, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice şi juridice plătitoare, vor fi afişate la sediul autorităţilor administraţiei publice locale şi vor fi publicate, potrivit legii.

194. Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestaţie în termen de 15 zile de la afişarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen autoritatea deliberativa care a adoptat hotărârea se întruneşte şi deliberează asupra contestaţiilor primite.

195. (1) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

(2) Eliminat.

196. Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 282 din Codul fiscal, se încasează într-un cont distinct, deschis în afară bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înfiinţate, iar contul de execuţie al acestora se aproba de consiliul local, consiliul judeţean sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz.

Alineatul (2) al pct. 195 al cap. IX din titlul IX a fost eliminat de RECTIFICAREA nr. 44 din 22 ianuarie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 161 din 24 februarie 2004.

Codul fiscal:

Capitolul X
Alte taxe locale

Alte taxe locale

Art. 283. [...]

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) şi (2) se calculează şi se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autorităţile deliberative interesate.

Norme metodologice:

197. Abrogat;

198. Abrogat.
199. Abrogat.
200. Abrogat.
201. Abrogat.
202. Abrogat.
203. Abrogat.
204. Abrogat.

Punctele 197-204 din Normele metodologice de aplicare a art. 283 din Legea nr. 571/2003 au fost abrogate de punctul 32 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
205. Procedurile prevăzute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal vor fi aprobate de autorităţile deliberative interesate pentru anul fiscal următor, în termenul prevăzut la art. 288 din Codul fiscal.

Punctul 205 din Normele metodologice de aplicare a art. 283, alin. (3) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 33 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul XI
Scutiri şi facilităţi comune

Scutiri şi facilităţi pentru persoanele fizice

Art. 284. - (1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe prevăzute la art. 282 şi art. 283 nu se aplică pentru:

a) veteranii de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi în alte legi.

(2) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea recunostintei faţă de eroii-martiri şi luptatorii care au contribuit la victoria Revoluţiei române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, nu datorează:

a) impozitul pe clădiri pentru locuinta situata la adresa de domiciliu;

b) impozitul pe teren aferent clădirii prevăzute la lit. a);

c) taxa asupra mijloacelor de transport aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu.

(3) Impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren nu se aplică văduvelor de război şi văduvelor veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice nu se datorează de către persoanele cu handicap grav sau accentuat şi persoanele încadrate în gradul I sau II de invaliditate.

(5) În cazul unei clădiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deţinut în comun de o persoană fizica prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscală se aplică integral pentru proprietăţile deţinute în comun de soţi.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe clădiri se aplică doar clădirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplică doar terenului aferent clădirii utilizate ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7^1) Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se aplică doar pentru un singur mijloc de transport, la alegerea persoanelor fizice prevăzute la alin. (1) şi (2).

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice şi/sau juridice române care reabiliteaza sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le deţin în proprietate, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termica a fondului construit existent şi stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obţinut pentru reabilitarea termica, precum şi de taxele pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru lucrările de reabilitare termica.

(10) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe prevăzute la art. 282 şi 283 se reduc cu 50%, în

conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilităţi persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localităţi din Muntii Apuseni şi în Rezervatia Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază şi trăiesc în localităţile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localităţi din Muntii Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri şi acţiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a judeţului Tulcea şi a Rezervatiei Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

(11) Nu se datorează taxa asupra succesiunii, prevăzută de Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, cu modificările ulterioare, dacă încheierea procedurii succesorale a fost facuta în termen de un an de la data decesului autorului bunurilor. Aceasta taxa nu se datorează nici în cazul autorilor decedati anterior datei de 1 ianuarie 2005, dacă încheierea procedurii succesorale a fost facuta până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv.

(12) Taxele de timbru prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998, republicată, cu modificările ulterioare, referitoare la autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate şi ale altor drepturi reale ce au ca obiect terenuri fără construcţii, din extravilan, se reduc la jumătate.

Alin. (2) al art. 284 a fost modificat de pct. 116 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Alin. (4) al art. 284 a fost modificat de pct. 116 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Alin. (7^1) al art. 284 a fost introdus de pct. 35 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Alin. (11) al art. 284 a fost modificat de pct. 35 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Alin. (12) al art. 284 a fost introdus de pct. 4 al art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 123 din 24 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.154 din 7 decembrie 2004.

Alin. (12) al art. 284 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 96 din 14 aprilie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 325 din 18 aprilie 2005.

Norme metodologice:

206. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, de taxele speciale adoptate de consiliile locale, precum şi de alte taxe locale stabilite conform art. 283 din Codul fiscal se acordă pentru:

a) veteranul de război;

b) persoana fizica, cetatean român, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecutii din motive etnice, după cum urmează:

1. a fost deportata în ghetouri şi lagare de concentrare din străinătate;
2. a fost privată de libertate în locuri de detenţie sau în lagare de concentrare;
3. a fost strămutată în alta localitate decât cea de domiciliu;
4. a făcut parte din detasamentele de muncă forţată;
5. a fost supravietuitoare a trenului morţii;
6. este soţul/sotia persoanei asasinate sau executate din motive etnice, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

c) persoana care, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

1. a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătoreşti rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracţiuni politice;
2. a fost privată de libertate în locuri de deţinere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;
3. a fost internată în spitale de psihiatrie;
4. a avut stabilit domiciliu obligatoriu;
5. a fost strămutată într-o alta localitate;

d) soţul/sotia celui decedat, din categoria celor dispăruţi sau exterminati în timpul detentiei, internati abuziv în spitale de psihiatrie, stramutati, deportati în străinătate sau prizonieri, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

e) soţul/sotia celui decedat după ieşirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din strămutare, din deportare sau din prizonierat, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

f) soţul/sotia celui decedat în condiţiile prevăzute la alineatele precedente şi care, din motive de supravietuire, a fost nevoit sa divorteze de cel închis, internat abuziv în spitale de psihiatrie, deportat, prizonier sau stramutat, dacă nu s-a recăsătorit şi dacă poate face dovada ca a convieţuit cu victima până la decesul acesteia;

g) persoana care a fost deportata în străinătate după 23 august 1944;

h) persoana care a fost constituită în prizonier de către partea sovietica după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reţinută în captivitate după încheierea armistitiului.

207. De drepturile prevăzute la art. 284 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal beneficiază şi persoanele care au calitatea de luptător în rezistenta anticomunista, precum şi cele din rezistenta armata care au participat la acţiuni de împotrivire cu arma şi de rasturnare prin forta a regimului comunist, conform Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calităţii de luptător în rezistenta anticomunista persoanelor condamnate pentru infracţiuni săvârşite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum şi persoanelor care au participat la acţiuni de împotrivire cu arme şi de rasturnare prin forta a regimului comunist instaurat în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările şi completările ulterioare.

208. Scutirea de la plata:

1. impozitului pe clădiri pentru locuinta situata la adresa de domiciliu;
2. impozitului pe teren aferent clădirii prevăzute la pct. 1;
3. taxei asupra mijloacelor de transport, aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu, se acordă pentru persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea recunostintei faţă de eroii-martiri şi luptatorii care au contribuit la victoria Revoluţiei române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, respectiv celor care au calitatea de:

a) luptător pentru victoria Revoluţiei din decembrie 1989:

a.1) luptător rănit - atribuit celor care au fost răniţi în luptele pentru victoria Revoluţiei din decembrie 1989 sau în legătură cu aceasta;

a.2) luptător reţinut - atribuit celor care au fost reţinuţi de forţele de represiune ca urmare a participării la acţiunile pentru victoria Revoluţiei din decembrie 1989;

a.3) luptător remarcat prin fapte deosebite - atribuit celor care, în perioada 14-25 decembrie 1989, au mobilizat şi au condus grupuri sau multimi de oameni, au construit şi au menţinut baricade împotriva forţelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanţa vitala pentru rezistenta regimului totalitar şi le-au aparat până la data judecării dictatorului, în localităţile unde au luptat pentru victoria Revoluţiei române din decembrie 1989, precum şi celor care au avut acţiuni dovedite împotriva regimului şi însemnelor comunismului între 14-22 decembrie 1989;

b) urmaş de erou-martir, şi anume: soţul supravieţuitor, părinţii celui decedat şi fiecare dintre copiii acestuia.

Punctul 208 din Normele metodologice de aplicare a art. 284 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 34 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

209. Categoriile de persoane prevăzute la art. 284 alin. (2) din Codul fiscal, pentru a beneficia de scutirile prevăzute de acesta, trebuie să prezinte certificate doveditoare, potrivit Legii nr. 341/2004.

Punctul 209 din Normele metodologice de aplicare a art. 284, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 35 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

210. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren şi taxa pentru eliberarea autorizaţiilor de funcţionare pentru desfăşurarea unei activităţi economice se acordă pentru:

a) persoanele cu handicap grav;
b) persoanele cu handicap accentuat;
c) persoanele invalide de gradul I;
d) persoanele invalide de gradul II.

Punctul 210 din Normele metodologice de aplicare a art. 284 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 8, subpunctul 4 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

211. Scutirile prevăzute la art. 284 alin. (1)-(4) din Codul fiscal se acordă în proporţie de 100% pentru bunurile proprii şi pentru bunurile comune ale soţilor, stabilite potrivit Codului familiei.

212. Scutirea de la plata impozitelor şi taxelor locale prevăzute de art. 284 din Codul fiscal se acordă persoanelor în cauza pe baza cererii acestora, proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului, începând cu luna următoare celei în care persoanele în cauza prezintă actele prin care se atesta situaţia respectiva. Copia actului rămâne ca document oficial la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, care îl certifica pentru conformitate.

213. Dacă au intervenit schimbări care conduc la modificarea condiţiilor în care se acordă scutirile prevăzute la art. 284 din Codul fiscal, persoanele în cauza trebuie să depună noi declaraţii fiscale în termen de 30 de zile de la apariţia schimbărilor.

214. Pentru a beneficia de scutirea de impozitul pe clădiri prevăzută la art. 284 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele fizice sau juridice române care deţin în proprietate clădirile în cauza trebuie să depună la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale o cerere însoţită de copii de pe autorizaţia de construire pentru lucrările de reabilitare termica şi de pe documentele din care reiese perioada de rambursare a creditului obţinut pentru reabilitarea termica. Scutirea se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care persoanele au depus cererea respectiva.

215. (1) Potrivit prevederilor art. 651 din Codul civil, succesiunile se deschid prin moarte.

(2) Dacă încheierea procedurii succesorale a fost facuta în termen de un an de la data decesului autorului bunurilor, nu se datorează taxa asupra succesiunilor.

(3) De scutirea de la plata taxei asupra succesiunilor beneficiază şi moştenitorii care încheie procedura succesorală până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv, pentru autorii decedati anterior datei de 1 ianuarie 2005.

(4) În cazul în care până la data eliberării certificatului de moştenitor, moştenitorii, alţii decât cei de la alin. (2) şi (3), nu au achitat taxa asupra succesiunilor, debitul privind aceasta taxa se trimite spre executare la compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale competente, iar acesta are obligaţia sa confirme debitul prin adresa al carei model se stabileşte potrivit prevederilor pct. 256.

(5) În aplicarea prevederilor art. 68 din Legea notarilor publici şi a activităţii notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările şi completările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 36/1995, şi ale art. 75 din regulamentul prevăzut la pct. 275, secretarului unităţii administrativ-teritoriale/secretarului sectorului municipiului Bucureşti, denumit în continuare secretar, din raza localităţii în care defunctul a avut ultimul domiciliu, atunci când are cunoştinţa ca moştenirea cuprinde bunuri imobile, procedând la verificarea datelor înregistrate în registrul agricol, îi revine obligaţia sa trimită sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale notarului public care tine opisul de evidenta a procedurilor succesorale, cu menţionarea datelor prevăzute la art. 72 din acest regulament, în cel mult 30 de zile calendaristice de la data decesului, sub sancţiunile prevăzute de lege.

(6) Sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale se întocmeşte obligatoriu în 3 exemplare, din care unul se înaintează notarului public, unul compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale pentru cunoaşterea datelor de identitate a succesibililor, iar cel de-al treilea rămâne la secretar, ca unic document care sta la baza înregistrărilor din registrul prevăzut la alin. (7).

(7) Pentru urmărirea realizării atributiei prevăzute la alin. (6) secretarii au obligaţia conducerii unui registru de evidenta a sesizarilor pentru deschiderea procedurii succesorale, care conţine următoarele coloane: numărul curent, numele şi prenumele defunctului, data decesului, numărul actului de deces, numărul şi data înregistrării sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale în registrul general pentru înregistrarea corespondentei de la nivelul autorităţilor administraţiei publice locale respective, rolul nominal unic, volumul/poziţia nr. din registrul agricol, numărul şi data confirmării primirii de către notarul public şi observaţii.

(8) Registrul prevăzut la alin. (7), al cărui model se stabileşte potrivit prevederilor pct. 256, va fi numerotat, snuruit, sigilat şi înregistrat în registrul general pentru înregistrarea corespondentei, prin grija secretarului, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(9) În registrul de evidenta a sesizarilor pentru deschiderea procedurii succesorale se trec şi defunctii cu ultimul domiciliu în localitatea din raza de competenţa a secretarului respectiv, cu precizarea că nu se mai înaintează la notarul public sesizarea respectiva, iar la rubrica "observaţii" se face menţiunea "fără bunuri imobile".

(10) Prealabil inaintarii către notarul public a sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale, secretarul va solicita compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale sa cerceteze poziţia din rolul nominal unic al defunctului, în ceea ce priveşte impunerea pentru cei 5 ani din urma.

(11) Când se constată că defunctul - autor al succesiunii, în calitate de contribuabil, a fost omis sau insuficient impus pentru anul decesului sau pentru oricare alt an din cei 5 ani anteriori decesului, se va proceda la consemnarea în sesizare a creanţelor bugetare datorate, acestea socotindu-se ca o sarcina succesorală, făcând parte din pasivul succesoral, iar moştenitorii răspund solidar în ceea ce priveşte plata creanţelor bugetare respective.

(12) Cercetarea prevăzută la alin. (11) se face atât asupra înregistrărilor din registrul de rol nominal unic, cat şi asupra celor din registrul agricol.

(13) Pentru a putea beneficia de scutirea prevăzută la alin. (2), moştenitorii trebuie să obţină certificatul de moştenitor înăuntrul termenului de un an de la data decesului autorului bunurilor ce fac obiectul succesiunii şi, respectiv, de cea prevăzută la alin. (3), până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv.

Alin. (2), (3) şi (13) ale punctului 215 din Normele metodologice de aplicare a art. 284 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 36 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Scutiri şi facilităţi pentru persoanele juridice

Art. 285. - (1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe locale precizate la art. 282 şi art. 283 nu se aplică:

a) oricărei instituţii sau unităţi care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei, Cercetării şi Tineretului, cu excepţia incintelor folosite pentru activităţi economice;

b) fundaţiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultura naţionala, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

c) organizaţiilor umanitare care au ca unica activitate întreţinerea şi funcţionarea căminelor de bătrâni şi a caselor pentru ocrotirea copiilor orfani şi a copiilor strazii.

(2) Impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren se reduc cu 50% pentru acele clădiri şi terenul aferent deţinute de persoane juridice, care sunt utilizate exclusiv pentru prestarea de servicii turistice pe o perioadă de maximum 5 luni pe durata unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe clădiri se reduce cu 50% pentru clădirile nou-construite deţinute de cooperatiile de consum sau meşteşugăreşti, dar numai pentru primii 5 ani de la data achiziţiei clădirii.

Norme metodologice:

216. Sub incidenţa art. 285 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se regaseste Fundaţia Menachem Elias a carei legatara universala este Academia Română.

217. Sunt scutite de impozit pe clădiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor şi de alte taxe locale prevăzute la art. 282 şi 283 din Codul fiscal organizaţiile umanitare a căror unica activitate, prevăzută în statut, o constituie:

a) întreţinerea şi funcţionarea căminelor de bătrâni; şi/sau

b) casele pentru ocrotirea copiilor orfani, precum şi a copiilor strazii.

218. Prin servicii turistice în contextul art. 285 alin. (2) din Codul fiscal se înţelege numai combinatia oricarora dintre activităţile: 5510 - Hoteluri, 552 - Campinguri şi alte facilităţi pentru cazare de scurta durata, 5522 - Campinguri, inclusiv parcuri pentru rulote şi 5523 - Alte mijloace de cazare, pe de o parte, şi oricare dintre activităţile: 5530 - Restaurante, 5540 - Baruri, 5551 - Cantine, 5552 - Alte unităţi de preparare a hranei, pe de altă parte, astfel cum sunt prevăzute de Clasificarea activităţilor din economia naţionala - CAEN, actualizată prin Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistica nr. 601/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 13 decembrie 2002.

219. (1) Obiectivele nou-construite care aparţin cooperaţiei de consum sau meşteşugăreşti sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri în proporţie de 50% pe o perioadă de 5 ani de la data achiziţiei clădirii.

(2) Scutirea se acordă cu data de întâi a lunii următoare celei în care se depune o cerere în acest sens şi numai pentru clădirile realizate cu respectarea autorizaţiei de construire.

Codul fiscal:

Scutiri şi facilităţi pentru persoane juridice

Art. 285^1 - Elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, precum şi terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

Art. 285^1 a fost introdus de pct. 117 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

219^1. Potrivit prevederilor art. 17 din Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române şi reorganizarea Societăţii Naţionale a Căilor Ferate Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, coroborate cu cele ale art. 285^1 din Codul fiscal, elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate şi terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

Punctul 219^1 din Normele metodologice de aplicare a art. 285^1 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 37 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Scutiri şi facilităţi stabilite de consiliile locale

Art. 286. - (1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizica ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri şi a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe ţara ori constau în exclusivitate din indemnizaţie de şomaj sau ajutor social.

(4) În cazul unei calamitati naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum şi a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism şi autorizaţiei de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Consiliul local poate acorda scutirea de la plata impozitului pe teren sau reducerea acestuia pentru terenul aferent investiţiilor derulate în conformitate cu Legea nr. 332/2001 privind promovarea investiţiilor directe cu impact semnificativ în economie, cu modificările ulterioare, pe toată perioada executării acestora, până la punerea în funcţiune, dar nu mai mult de 3 ani de la data începerii lucrărilor şi nu mai târziu de 31 decembrie 2006.

Alin. (3) al art. 286 a fost modificat de pct. 118 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Alin. (6) al art. 286 a fost modificat de pct. 118 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Norme metodologice:

220. (1) Facilităţile prevăzute la art. 286 alin. (1)-(4) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea.

(2) La acordarea scutirilor sau reducerilor, după caz, prevăzute la art. 286 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, numai în cazul persoanelor fizice, autorităţile deliberative pot avea în vedere facilităţile fiscale acordate persoanelor fizice prin reglementări neprevăzute în titlul IX din Codul fiscal.

221. Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot/poate să hotărască scutirea sau reducerea de la plata impozitului pe teren pentru terenul aferent investiţiilor derulate conform Legii nr. 332/2001 privind promovarea investiţiilor directe cu impact semnificativ în economie, cu modificările ulterioare, pe toată perioada executării acestora, până la punerea în funcţiune, dar nu mai mult de 3 ani de la începerea lucrărilor şi nu mai târziu de 31 decembrie 2006.

Punctul 221 din Normele metodologice de aplicare a art. 286 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 38 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Capitolul XII
Alte dispoziţii comune

Codul fiscal:

Majorarea impozitelor şi taxelor locale de consiliile locale sau consiliile judeţene

Art. 287. - Peste nivelul impozitelor şi taxelor locale prevăzute în prezentul titlu, consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliile judeţene, după caz, pot modifica anual impozitele şi taxele locale, fără discriminare între categoriile de contribuabili, în termenul prevăzut de art. 288 alin. (1), în funcţie de condiţiile specifice zonei, cu excepţia taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) şi la art. 295 alin. (11) lit. b)-d).

Art. 287 a fost modificat de pct. 119 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

Art. 287 a fost modificat de pct. 36 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

222. (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliile judeţene, după caz, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, pot majoră anual impozitele şi taxele locale prevăzute de Codul fiscal,

în funcţie de condiţiile specifice zonei, fără discriminare între categoriile de contribuabili, cu excepţia taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) şi la art. 295 alin. (11) lit. b)-d) din acelaşi act normativ. Hotărârea privind majorarea anuală se aplică în anul fiscal următor.

(2) Hotărârile adoptate au la baza nivelurile impozitelor şi taxelor locale stabilite în suma fixa conform prevederilor Codului fiscal, precum şi impozitele şi taxele locale determinate pe bază de cota procentuală, potrivit dispoziţiilor acestuia. Hotărârea de majorare se aplică numai pentru anul fiscal pentru care s-a aprobat. În anul fiscal următor se vor avea în vedere impozitele şi taxele locale actualizate cu rata inflaţiei conform prevederilor art. 292 din Codul fiscal coroborate cu cele din prezentele norme metodologice.

Alin. (1) al punctului 222 din Normele metodologice de aplicare a art. 287 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 39 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

223. În anul 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor şi taxelor locale are la baza hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004.

Codul fiscal:

Deciziile consiliilor locale şi judeţene privind impozitele şi taxele locale

Art. 288. - (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile judeţene adopta hotărâri privind impozitele şi taxele locale pentru anul fiscal următor în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292.

(2) Primării, primarul general şi preşedinţii consiliilor judeţene asigura publicarea corespunzătoare a oricărei hotărâri în materie de impozite şi taxe locale adoptate de autorităţile deliberative respective.

Art. 288 a fost modificat de pct. 37 din LEGEA nr. 494 din 12 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.092 din 24 noiembrie 2004.

Norme metodologice:

224. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene adopta, în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292 din Codul fiscal, a fiecărui an, pentru anul fiscal următor, hotărâri privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale referitoare la:

a) stabilirea cotei impozitelor sau taxelor locale, după caz, când acestea se determina pe bază de cota procentuală, iar prin Codul fiscal sunt prevăzute limite minime şi maxime;

b) stabilirea cuantumului impozitelor şi taxelor locale, când acestea sunt prevăzute în suma fixa, în limitele prevăzute de Codul fiscal ori de hotărârea Guvernului prin care nivelurile impozitelor şi taxelor locale se indexează /ajusteaza/actualizează în condiţiile art. 292 din Codul fiscal;

c) instituirea taxelor locale prevăzute la art. 283 din Codul fiscal;

d) stabilirea nivelului bonificatiei de până la 10%, conform prevederilor art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) şi art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

e) majorarea, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, a impozitelor şi taxelor locale, conform art. 287 din Codul fiscal;

f) delimitarea zonelor, atât în intravilan, cat şi în extravilan, avându-se în vedere prevederile pct. 9;

g) procedura de acordare a facilităţilor fiscale categoriilor de persoane fizice prevăzute la art. 286 din Codul fiscal;

h) adoptarea oricăror alte hotărâri în aplicarea Codului fiscal şi a prezentelor norme metodologice;

i) procedurile de calcul şi de plată a taxelor prevăzute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) Termenul deciziile din cuprinsul art. 288 alin. (1) din Codul fiscal corespunde termenului hotărârile, care constituie actele de autoritate pe care le adopta consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti /consiliile judeţene în exercitarea atribuţiilor acestora, prevăzute de lege.

(3) Hotărârile privind stabilirea impozitelor, a taxelor locale şi a taxelor speciale, inclusiv a celor prin care se aproba modificări sau completări la acestea, precum şi hotărârile prin care se acordă facilităţi fiscale se publică:

a) în mod obligatoriu, în monitorul oficial al judeţului/municipiului Bucureşti, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 75/2003, chiar dacă publicarea se face şi potrivit prevederilor lit. b);

b) în monitoarele oficiale ale celorlalte unităţi administrativ-teritoriale, acolo unde acestea se editează, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 75/2003;

c) prin oricare alte modalităţi prevăzute de lege.

(4) Modelul-cadru al hotărârii privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale, care se adoptă în condiţiile alin. (1), este stabilit potrivit prevederilor pct. 256.

Partea introductivă a alin. (1) şi literele c), e), f) şi i) ale punctului 224 din Normele metodologice de aplicare a art. 288 din Legea nr. 571/2003 au fost modificate de punctul 40 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

225. Pentru anul fiscal 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (2) din Codul fiscal, consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene, după caz, adopta numai hotărârile privind stabilirea taxelor locale prevăzute la art. 267, 268 şi 271 din Codul fiscal, până cel târziu la data de 6 februarie 2004.

226. În timpul anului fiscal consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene, după caz, pot hotărî, potrivit prevederilor art. 286 alin. (4) din Codul fiscal, atât pentru persoanele fizice, cat şi pentru persoanele juridice, în cazul calamităţilor naturale, scutirea de la plata sau reducerea:

a) impozitului pe clădiri;

b) impozitului pe teren;

c) taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism;

d) taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

227. Compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale vor efectua inventarierea materiei impozabile generate de aplicarea Codului fiscal, în fiecare an, până la data de 15 mai, astfel încât proiectele bugetelor locale depuse în condiţiile Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 45/2003 sa cuprindă impozitele şi taxele locale aferente materiei impozabile respective.

228. Inventarierea materiei impozabile se realizează, în mod obligatoriu, înaintea elaborării proiectelor bugetelor locale, în scopul fundamentarii părţii de venituri a acestora, fapt pentru care autorităţile administraţiei publice locale, prin compartimentele de specialitate ale acestora, au în vedere următoarele:

a) identificarea actelor normative prin care sunt instituite impozite şi taxe locale, inclusiv a hotărârilor consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau ale consiliilor judeţene, după caz, prin care s-au instituit /stabilit impozite şi taxe locale, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent;

b) identificarea actelor normative în temeiul cărora s-au acordat, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent ori se pot acorda facilităţi fiscale;

c) planul de amenajare a teritoriului, planul urbanistic general, planurile urbanistice zonale, nomenclatura stradala sau orice alte documente asemănătoare, precum şi evidentele specifice cadastrului imobiliar-edilitar, acolo unde acestea sunt realizate, care stau la baza fundamentarii proiectelor de hotărâri privind delimitarea zonelor în cadrul fiecărei unităţi administrativ-teritoriale;

d) întocmirea şi ţinerea la zi a registrului agricol care constituie sursa de date privind contribuabilii şi totodată obiectele acestora impozabile sau taxabile, după caz, din unitatea administrativ-teritorială respectiva;

e) verificarea, pe perioada de valabilitate a autorizaţiei de construire, a gradului de realizare a lucrărilor, în scopul identificarii datei de la care clădirile sunt supuse impozitării;

f) analiza menţinerii stării de insolvabilitate a contribuabililor înregistraţi în evidenta separată şi, pe cale de consecinţa, identificarea sumelor din evidenta separată, ce pot fi colectate în anul de referinţa;

g) întocmirea:

1. matricolei pentru evidenta centralizata a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor fizice, model stabilit potrivit pct. 256;
2. matricolei pentru evidenta centralizata a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, a taxei pe teren şi a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor juridice, stabilită potrivit pct. 256;

h) întocmirea şi ţinerea la zi a registrului de rol nominal unic, model stabilit potrivit pct. 256;

i) orice alte documente necuprinse la lit. a)-h), în care sunt consemnate elemente specifice materiei impozabile.

229. Rolul nominal unic reprezintă fişa unica a contribuabilului care conţine elementele de identificare, precum şi creanţele bugetare ale acestuia la nivelul comunei, oraşului, municipiului sau sectorului municipiului Bucureşti, individualizata printr-un număr de rol, începând cu nr. 1 şi până la numărul care asigura înregistrarea tuturor contribuabililor. Se recomanda, în special, la unităţile administrativ-teritoriale cu un număr mare de contribuabili să se deschidă registre de rol nominal unic pentru persoane fizice şi registre de rol nominal unic pentru persoane juridice.

230. Contribuabililor coindivizari li se deschide rolul nominal unic după cum urmează:

a) în cazul moştenitorilor aflaţi în indiviziune, pe numele autorului succesiunii;

b) în cazul celorlalţi coindivizari, în următoarea ordine:

1. pe numele celui care efectuează declaraţia fiscală;
2. pe numele celui care are domiciliul în unitatea administrativ-teritorială respectiva;
3. pe numele celui care are reşedinţa în unitatea administrativ-teritorială respectiva;
4. pe numele primului înscris în actul prin care se atesta dreptul de proprietate.

231. Este interzisă atribuirea de doua sau mai multe numere de rol aceluiaşi contribuabil la nivelul aceleiaşi comune, aceluiaşi oraş, municipiu sau sector al municipiului Bucureşti, după caz.

232. În cazul în care pe seama contribuabilului respectiv se stabilesc numai debite de natura amenzilor, imputatiilor, despăgubirilor etc., înregistrarea acestora se poate face în registrele de rol alte venituri, model stabilit potrivit pct. 256.
233. Pentru urmărirea creanţelor fiscale la domiciliul sau sediul contribuabililor, după caz, în funcţie de condiţiile specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale sau fiecărui sector al municipiului Bucureşti, se utilizează extrasul de rol, model stabilit potrivit pct. 256, în care se înregistrează date din registrul de rol nominal unic.
234. Registrele prevăzute la pct. 229, 232 şi 233 se numeroteaza, se snuruiesc, se sigileaza şi se înregistrează în registrul general pentru înregistrarea corespondentei de la nivelul autorităţilor administraţiei publice locale respective, prin grija conducătorului compartimentului de specialitate al acestora.
235. Registrul de rol nominal unic se deschide pe o perioadă de 5 ani, având realizată, în mod obligatoriu, corespondenta la nivelul aceleiaşi autorităţi a administraţiei publice locale atât cu rolul nominal unic pentru perioada anterioară, cat şi cu cel al poziţiei din registrul agricol ce îl priveşte pe contribuabilul respectiv.
236. În situaţia în care în perioada anterioară contribuabilul în cauza nu a avut deschis rol nominal unic, se face menţiunea "rol nou".
237. Codul de identificare fiscală - codul numeric personal/numărul de identificare fiscală/codul de înregistrare fiscală/codul unic de înregistrare şi adresa domiciliului fiscal, precum şi a clădirilor şi terenurilor deţinute în proprietate/administrare/ folosinţă, potrivit pct. 18, reprezintă elemente de identificare a contribuabilului, care se înscriu, în mod obligatoriu, în orice act translativ al dreptului de proprietate, în registrul de rol nominal unic, în registrul agricol, în matricole, în declaraţiile fiscale, în procesele-verbale pentru stabilirea impozitelor şi taxelor locale, în certificatele fiscale, în chitanţele pentru creanţe ale bugetelor locale, în actele de control, precum şi în orice alte documente asemănătoare.

Punctul 237 din Normele metodologice de aplicare a art. 288 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 41 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
238. (1) Prevederile pct. 228 lit. g), 229, 232 şi 233 se aplică în mod corespunzător şi în cazul programelor informatice.
(2) Programele informatice de administrare a impozitelor şi taxelor locale vor asigura, în mod obligatoriu, următoarele:
a) utilizarea numai a termenilor şi noţiunilor prevăzute de titlul IX al Codului fiscal şi de prezentele norme metodologice; acolo unde se impune o anumită abreviere, aceasta va fi cuprinsă într-o legenda;
b) editarea oricăror documente, inclusiv a formularelor tipizate, potrivit structurii şi informaţiilor corespunzătoare acestora, cu respectarea stricta a regulilor gramaticale şi de ortografie specifice limbii române, inclusiv semnele diacritice conexe acesteia, ţinând seama de prevederile Legii nr. 500/2004 privind folosirea limbii române în locuri, relaţii şi instituţii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.067 din 17 noiembrie 2004.
(3) Beneficiarii programelor informatice de administrare a impozitelor şi taxelor locale vor avea, în mod obligatoriu, manuale de utilizare care vor conţine toate informaţiile necesare unei cat mai facile exploatări chiar şi de cei cu minime cunoştinţe în domeniu, ce vor fi puse la dispoziţie organelor de control.

Litera b) a alin. (2) al punctului 238 din Normele metodologice de aplicare a art. 288 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de punctul 42 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:
Accesul la informaţii privind impozitele şi taxele locale
Art. 289. - Autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia de a asigura accesul gratuit la informaţii privind impozitele şi taxele locale.

Norme metodologice:
239. Autorităţile administraţiei publice locale sunt obligate să asigure accesul neingradit, în condiţiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, şi ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 123/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 8 martie 2002, al oricăror persoane interesate la informaţiile privind nivelurile impozitelor şi taxelor locale stabilite conform hotărârilor adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene, după caz, modul de calcul al acestora, contribuabilii care beneficiază de facilităţi fiscale, precum şi la informaţiile care privesc aplicarea oricăror alte prevederi ale prezentului titlu.

Codul fiscal:
Depunerea declaraţiilor de persoanele juridice

Art. 290. - Orice persoană juridică care datorează plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren sau a taxei asupra mijloacelor de transport are obligaţia de a calcula impozitul sau taxa respectiva şi de a depune o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului calendaristic pentru care se calculează impozitul sau taxa.

Norme metodologice:

240. Contribuabilii persoane juridice calculează impozitele şi taxele locale pe care le datorează şi depun declaraţia fiscală până la data de 31 ianuarie, inclusiv, a fiecărui an fiscal, la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază de competenţa se afla clădirea, terenul sau orice alte bunuri impozabile ori taxabile, după caz.

241. Contribuabilii persoane fizice şi persoane juridice, inclusiv instituţiile publice, sunt obligaţi să depună declaraţiile prevăzute de prezentele norme metodologice ori de câte ori se modifica situaţia juridică a contribuabililor, precum şi a materiei impozabile a acestora, în condiţiile prevăzute de lege.

242. Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite şi taxe locale, precum şi de accesorii ale acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanţa de urgenţă/ordonanţa /hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorităţii deliberative a administraţiei publice locale, compartimentele de specialitate au obligaţia sa întocmească borderouri de scaderi.

243. Declararea clădirilor în vederea impunerii şi înscrierea acestora în evidentele autorităţilor administraţiei publice locale reprezintă o obligaţie legală a contribuabililor care deţin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizaţie de construire.

244. Declararea clădirilor în vederea impunerii nu exonereaza persoana respectiva de aplicarea sancţiunilor prevăzute de lege pentru încălcarea disciplinei în construcţii.

245. Persoanele fizice nu depun noi declaraţii fiscale pentru bunurile impozabile sau taxabile existente în evidentele compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale.

Punctul 245 din Normele metodologice de aplicare a art. 290 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 8, subpunctul 5 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 1.840 din 28 octombrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.074 din 18 noiembrie 2004.

Codul fiscal:

Controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale

Art. 291. - Autorităţile administraţiei publice locale şi organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale, precum şi a amenzilor şi penalizărilor aferente.

Norme metodologice:

246. Stabilirea, constatarea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale se efectuează de către autorităţile administraţiei publice locale sau prin compartimentele de specialitate ale acestora, după caz, ţinându-se seama de atribuţiile specifice, potrivit legii.

247. Termenul organele speciale, din cuprinsul art. 291 din Codul fiscal, corespunde compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale.

248. În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren se calculează de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază de competenţa se afla situate aceste imobile, pe baza declaraţiei fiscale depuse de către proprietar sau de către împuternicitul acestuia, la care se anexează o copie de pe actul de dobândire, precum şi schita de plan a clădirii sau a terenului, după caz.

249. (1) Declararea clădirilor şi a terenurilor pentru stabilirea impozitelor aferente nu este condiţionată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător atât persoanelor fizice, cat şi persoanelor juridice.

Punctul 249 din Normele metodologice de aplicare a art. 291 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 43 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

250. Pe baza declaraţiei fiscale şi a declaraţiei speciale de impunere, pentru fiecare contribuabil, la nivelul fiecărui compartiment de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale, se întocmeşte Procesul-verbal - înştiinţare de plată pentru impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice, model stabilit potrivit pct. 256.

251. Pentru nerespectarea dispoziţiilor referitoare la depunerea declaraţiilor speciale, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază de competenţa se afla situate clădirile ce intra sub incidenţa art. 252 din Codul fiscal aplica sancţiunile stabilite de lege.

252. Verificarea modului de completare a declaraţiei fiscale se face după cum urmează:

a) compartimentul de specialitate va verifica modul de completare a declaraţiei depuse de contribuabil;

b) în cazul în care în declaraţia depusa de contribuabil se poate identifica tipul erorii, respectiv eroare de calcul, de completare sau eroare de aplicare a cotelor de impozitare/taxare, stabilirea obligaţiei de plată se va face prin corectarea erorii şi prin înscrierea sumelor corecte, avându-se în vedere următoarele:

1. aplicarea corecta a cotelor stabilite, potrivit Codului fiscal;
2. înscrierea corecta a sumelor reprezentând impozitele/taxele locale datorate, rezultate din înmulţirea cotei legale de impozitare/taxare cu baza impozabilă/taxabila;
3. înscrierea corecta a sumelor în rubricile prevăzute de formular şi anularea celor înscrise eronat în alte rubrici;
4. corectarea calculelor aritmetice care au avut drept rezultat înscrierea în declaraţie a unor sume eronate;
5. dacă în declaraţia depusa se constata erori a căror cauza nu se poate stabili sau se constata elemente lipsa, importante pentru stabilirea creanţei bugetare, compartimentul de specialitate va solicita, în scris, contribuabilului să se prezinte la sediul autorităţii administraţiei publice locale pentru efectuarea corecturilor necesare.

Partea introductivă a punctului 252 din Normele metodologice de aplicare a art. 291 din Legea nr. 571/2003 a fost modificată de punctul 44 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

253. Exercitarea activităţii de inspecţie fiscală se realizează de către autorităţile administraţiei publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora, în conformitate cu prevederile Codului de procedura fiscală şi ale normelor metodologice de aplicare a acestuia.

254. În îndeplinirea atribuţiilor şi îndatoririlor de serviciu funcţionarii publici din compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale se vor identifica prin prezentarea legitimatiei care le atesta aceasta calitate, a delegaţiei semnate de conducătorul compartimentului respectiv, precum şi a actului de identitate. Legitimatia are modelul stabilit potrivit pct. 256.

Codul fiscal:

Indexarea impozitelor şi taxelor locale

Art. 292. - (1) În cazul oricărui impozit sau taxa locală care consta într-o anumită suma în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează anual pentru a reflecta rata estimată a inflaţiei pentru anul următor, dacă rata estimată a inflaţiei depăşeşte 5%, cu excepţia taxei prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5).

(2) Sumele indexate se iniţiază în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor şi se aproba prin hotărâre a Guvernului, emisă până la data de 30 aprilie, inclusiv, a fiecărui an.

(3) În perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2005 şi 1 ianuarie 2011, nivelul taxei asupra mijloacelor de transport, prevăzut la art. 263 alin. (4) şi (5), se majorează prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu angajamentele asumate de România în procesul de negociere cu Uniunea Europeană, la Capitolul 9 - Politica în domeniul transporturilor, în luna aprilie a fiecărui an cuprins în perioada, la propunerea Ministerului Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului şi cu avizul Ministerului Finanţelor Publice şi Ministerului Administraţiei şi Internelor*).

Art. 292 a fost modificat de pct. 120 al art. I din ORDONANTA nr. 83 din 19 august 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 793 din 27 august 2004.

*) În anexa la HOTĂRÂREA nr. 797 din 14 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 725 din 10 august 2005 sunt prevăzute nivelurile indexate pentru anul 2006 în cazul autovehiculelor de transport marfa cu masa totală autorizata de peste 12 tone, care sunt cuprinse şi în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal din acest act normativ.

Norme metodologice:

255. (1) În cazul în care rata inflaţiei estimată pentru anul următor depăşeşte 5%, până la data de 30 aprilie a anului curent, la propunerea Ministerului Finanţelor Publice şi a Ministerului Administraţiei şi Internelor, prin hotărâre a Guvernului, impozitele şi taxele locale care constau într-o anumită suma în lei sau care sunt stabilite pe baza unei anumite sume în lei se indexează/ajusteaza/actualizează, cu excepţia taxei prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal.

(2) Limitele amenzilor prevăzute la art. 294 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Alin. (1) al punctului 255 din Normele metodologice de aplicare a art. 292 din Legea nr. 571/2003 a fost modificat de punctul 45 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

Codul fiscal:

Elaborarea normelor

Art. 293. - Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

Norme metodologice:

256. (1) Modelele formularelor tipizate pentru stabilirea, constatarea, controlul, încasarea şi urmărirea impozitelor şi taxelor locale şi a altor venituri ale bugetelor locale vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor.

(2) Formularele tipizate, aflate în stoc la nivelul autorităţilor administraţiei publice locale, la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi utilizate până la epuizare, adaptandu-se în mod corespunzător, în măsura în care aceasta este posibil.

(3) Formularele cu regim special, întocmite manual sau cu ajutorul tehnicii de calcul, utilizate la colectarea veniturilor cuvenite bugetelor locale, se executa pe hârtie autocopiativa securizata şi sunt cuprinse în Lista formularelor cu regim special care se aproba în condiţiile prevăzute la alin. (1).

(4) Autorităţile administraţiei publice locale pot solicita executarea formularelor cu regim special având imprimate elementele de identificare proprii, inclusiv stema unităţii administrativ-teritoriale, aprobată în condiţiile legii, prin transmiterea unei comenzi ferme la Compania Naţionala "Imprimeria Naţionala" - S.A., în condiţiile suportării eventualelor diferenţe de preţ.

(5) Formularele cu regim special, prevăzute la alin. (3), intra sub incidenţa prevederilor:

a) Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară şi contabila şi a normelor metodologice privind întocmirea şi utilizarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 19 decembrie 1997;

b) Ordinului ministrului finanţelor publice nr. 989/2002 privind tipărirea, inserierea şi numerotarea formularelor cu regim special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002.

257. (1) La elaborarea deciziilor prevăzute la alin. (2) şi a ordinelor comune prevăzute la pct. 256 alin. (1), la pct. 286 şi la pct. 289 alin. (3), potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 215/2001, vor fi consultate următoarele structuri asociative:

a) Asociaţia Comunelor din România;

b) Asociaţia Oraşelor din România;

c) Asociaţia Municipiilor din România;

d) Uniunea Naţionala a Consiliilor Judeţene din România.

(2) La elaborarea deciziilor de către Comisia fiscală centrala cu privire la aplicarea unitară a titlului IX din Codul fiscal participa şi reprezentantul Ministerului Administraţiei şi Internelor.

Codul fiscal:

Capitolul XIII
Sancţiuni

Sancţiuni

Art. 294*). - (1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravenţională sau penală, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenţii următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declaraţiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) şi (6), art. 259 alin. (6) şi (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) şi art. 290;

b) nedepunerea declaraţiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) şi (6), art. 259 alin. (6) şi (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) şi art. 290.

(3) Contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei, iar cea de la lit. b) cu amendă de la 1.000.000 lei la 3.000.000 lei.

Art. 294 alin.(3) Contravenţia prevăzută la alin.(2) lit.a) se sancţionează cu amenda de la.....*1) lei la .....*2) lei, iar cea de la lit.b) cu amendă de la .....*3) lei la .....*4) lei	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2005
	500.000*1)	535.000*1)
	1.000.000*2)	1.070.000*2)
	1.000.000*3)	1.070.000*3)
	3.000.000*4)	3.200.000*4)

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt stabilite nivelurile amenzilor actualizate pentru anul 2005, care se aplică în cazul contravenţiilor prevăzute la alin. (2) al art. 294.

*) Nivelurile amenzilor actualizate pentru anul 2006 în cazul persoanelor juridice sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenta şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei.

	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2005
Art. 294 alin(4) Incalcarea normelor tehnice privind tiparirea, înregistrarea vânzarea, evidenta şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sanctioneaza cu amendă de la.....*1) lei la .....*2) lei	2.000.000*1) 10.000.000*2)	2.140.000*1) 10.700.000*2)

În Anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004, la pct. I, sunt stabilite nivelurile amenzilor actualizate pentru anul 2005, care se aplică în cazul contravenţiilor prevăzute la alin. (4) al art. 294.

*) Nivelurile amenzilor actualizate pentru anul 2006 în cazul persoanelor juridice sunt prevăzute în Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal cuprinsă în acest act normativ.

(5) Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor se fac de către primari şi persoane împuternicite din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale.

(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime şi maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se majorează cu 300%.

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(8) Contravenţiilor prevăzute la alin. (2), (3) şi (4) li se aplică dispoziţiile legii.

Norme metodologice:

258. Abrogat.

Punctul 258 din Normele metodologice de aplicare a art. 294 din Legea nr. 571/2003 a fost abrogat de punctul 46 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.

259. Pentru spectacolele organizate în deplasare sau în turneu, inspecţia fiscală se exercită de către autorităţile administraţiei publice locale în a căror rază administrativ-teritorială au loc spectacolele, care verifica obligaţiile prevăzute la art. 274 alin. (4) din Codul fiscal.

260. În cazul în care se apreciază de către agenţii constatatori ca faptele comise de contribuabili sunt de gravitate redusă, se poate aplica drept sancţiune contravenţională avertismentul, în condiţiile prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. a), art. 6 alin. (1), art. 7 şi la art. 38 alin. (1) şi (2) din Ordonanţa Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Codul fiscal:

Capitolul XIV
Dispoziţii finale

Implicaţii bugetare ale impozitelor şi taxelor locale

Art. 295. - (1) Impozitele şi taxele locale precum şi amenzile şi penalităţile aferente acestora, constituie venituri la bugetele locale ale autorităţilor administrativ-teritoriale, cu excepţia veniturilor realizate în condiţiile art. 258 alin. (6) care constituie venit la bugetul de stat.

(2) Impozitul pe clădiri, precum şi amenzile şi penalităţile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situata clădirea respectiva.

(3) Impozitul pe teren, precum şi amenzile şi penalităţile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepţiile prevăzute la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport, precum şi amenzile şi penalităţile aferente acesteia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din taxa asupra mijlocului de transport stabilită în concordanta cu prevederile art. 263 alin. (4) şi (5), precum şi amenzile şi penalizările aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreţinere, modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi judeţene, din care 60% constituie venituri la bugetul local şi 40% constituie venituri la bugetul judeţean. În cazul municipiului Bucureşti, taxa constituie venituri în proporţie de 60% la bugetele sectoarelor şi 40% la bugetul municipiului Bucureşti.

(6) Taxele locale prevăzute la capitolul V din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităţilor administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism şi a autorizaţiilor de construire de către preşedinţii consiliilor judeţene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporţie de 50% la bugetul local al comunelor şi de 50% la bugetul local al consiliului judeţean.

(7) Taxa pentru servicii de reclama şi publicitate, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclama şi publicitate. Taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat afisajul, panoul sau structura pentru afisajul în scop de reclama şi publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiţia sportiva sau alta activitate distractiva.

(9) Taxa hoteliera, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevăzute la art. 283, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) dobânda pentru plata cu întârziere a impozitelor şi taxelor locale;

b) taxele judiciare de timbru prevăzute de lege;

c) taxele de timbru prevăzute de lege;

d) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege.

(12) Sumele prevăzute la alin. (11) se ajusteaza pentru a reflecta rata inflaţiei în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

Alin. (1) al art. 295 a fost modificat de pct. 7 al art. I din Titlul VIII din LEGEA nr. 247 din 19 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 653 din 22 iulie 2005.

Norme metodologice:

261. Penalităţile de întârziere datorate şi calculate în condiţiile Codului de procedura fiscală, aferente veniturilor bugetelor locale, constituie venituri proprii ale acestor bugete şi se înregistrează la capitolul şi subcapitolul corespunzătoare categoriei de venit la care se referă. În acest sens se au în vedere şi prevederile art. 295 din Codul fiscal.

262. Nedepunerea sumelor încasate reprezentând taxe pentru folosirea mijloacelor de reclama şi publicitate, impozit pe spectacole, taxe hoteliere, taxe judiciare de timbru, taxe de timbru pentru activitatea notarială, taxe extrajudiciare de timbru, încasate de persoane care prin atribuţiile pe care le au de îndeplinit efectuează astfel de încasări, altele decât cele din structura compartimentelor de specialitate, precum şi cele rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenele prevăzute de lege sau de prezentele norme metodologice, se sancţionează potrivit Codului de procedura fiscală, având elementele constitutive ale obligaţiilor bugetare locale calculate şi reţinute la sursa.

263. La unităţile teritoriale de trezorerie şi contabilitate publică unde unităţile administrativ-teritoriale şi sectoarele municipiului Bucureşti au deschis conturile de venituri ale bugetelor locale se deschid conturi distincte pentru încasarea taxelor asupra mijloacelor de transport marfa cu masa totală maxima autorizata de peste 12 tone.

264. Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la nivelul comunelor/oraşelor /municipiilor/sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, virează cota de 40% din taxele asupra mijloacelor de transport marfa cu masa totală maxima autorizata de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, către bugetele judeţene şi, respectiv, către bugetul local al municipiului Bucureşti, lunar, până cel târziu la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedenta.

265. În situaţia în care sumele ce urmează a fi restituite din taxele ce fac obiectul divizării în cotele de 60% şi, respectiv, 40%, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal, către contribuabilii care solicită aceasta în condiţiile legii sunt mai mari decât cele constituite din cota de 40% până la data solicitării restituirii, compartimentul de specialitate

menţionat la pct. 264 solicita, în scris, compartimentului de specialitate al consiliului judeţean şi, respectiv, al Consiliului General al Municipiului Bucureşti sa vireze suma necesară restituirii din cota de 40% încasată, iar acesta din urma are obligaţia virarii sumei în cel mult 10 zile de la data solicitării.
266. Dobânzile şi penalităţile de întârziere stabilite în condiţiile Codului de procedura fiscală, aferente taxei asupra mijloacelor de transport marfa cu masa totală maxima autorizata de peste 12 tone, urmează regula divizării în proporţie de 60% şi, respectiv, de 40%, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal.
267. Resursele financiare constituite din taxa asupra mijloacelor de transport prevăzută la art. 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal se pot utiliza în exclusivitate pentru lucrări de întreţinere, modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi judeţene.
268. Taxele instituite prin Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 146/1997, constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în funcţie de sediul autorităţilor publice care soluţionează cererile ce intra sub incidenţa aplicării reglementărilor privind taxele judiciare de timbru.
269. La nivelul municipiului Bucureşti, taxa judiciară de timbru se încasează direct la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcţie de raza teritorială unde se afla autorităţile publice care soluţionează acţiunile şi cererile ce intra sub incidenţa Legii nr. 146/1997.
270. Taxele instituite prin Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 august 2002, denumita în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998, constituie integral venituri ale bugetelor locale.
271. (1) Taxele de timbru pentru autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate şi ale altor drepturi reale ce au ca obiect bunuri imobile, inclusiv actele ce au ca obiect constituirea ca aport la capitalul social al dreptului de proprietate sau al altui drept real asupra bunurilor imobile, se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului sau municipiului, după caz, unde se afla situate bunurile imobile respective.
(2) Potrivit prevederilor art. 284 alin. (12) din Codul fiscal, astfel cum a fost modificat şi completat prin Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 123/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, taxele de timbru prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, referitoare la autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate şi ale altor drepturi reale ce au ca obiect terenuri fără construcţii, se reduc la jumătate.

Alin. (2) al punctului 271 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 47 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
272. La nivelul municipiului Bucureşti taxele de timbru pentru activitatea notarială se fac venit la bugetul local al sectorului unde se afla situate bunurile imobile respective.
273. Taxele asupra succesiunilor se fac venit la bugetele locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în raport cu locul situarii bunurilor imobile, proporţional cu ponderea acestora în valoarea întregului activ.
274. Taxele de timbru pentru îndeplinirea actelor notariale, prevăzute la art. 12 din Legea nr. 36/1995, de către secretarii comunelor şi oraşelor unde nu funcţionează birouri ale notarilor publici se fac venit la bugetele locale ale comunelor şi oraşelor respective.
275. Notarii publici au obligaţia ca la întocmirea actelor notariale prevăzute în prezentele norme metodologice şi a celor ce privesc procedura succesorală notarială să solicite certificatul fiscal de la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază de competenţa se afla situate bunurile imobile, în care să se facă, pe lângă menţiunile prevăzute la art. 70 din Regulamentul de punere în aplicare a Legii notarilor publici şi a activităţii notariale nr. 36/1995, aprobat prin Ordinul ministrului justiţiei nr. 710/C/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 8 august 1995, cu modificările ulterioare, şi menţiunea cu privire la numărul contului de venituri, precum şi la unitatea teritorială de trezorerie şi contabilitate publică la care are deschis contul unitatea administrativ-teritorială beneficiara a acestor taxe.
276. Taxele de timbru pentru îndeplinirea actelor notariale pot fi încasate prin oricare dintre următoarele modalităţi:
a) de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale;
b) de către notarii publici, pe chitantiere proprii, precum şi pe bază de chitanţe emise cu ajutorul sistemelor informatice/electronice, dar distincte de cele prin care sunt încasate onorariile;
c) depuse de către contribuabili, prin mandat poştal, chitanţa emisă de unitatea poştală făcând dovada plăţii.
277. Taxele de timbru pentru îndeplinirea actelor notariale încasate de către notarii publici se virează, în suma totală, până cel mai târziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedenta, prin ordine de plată, către fiecare unitate administrativ-teritorială, respectiv sector al municipiului Bucureşti, beneficiara/beneficiar. În cazul

taxelor de timbru pentru activitatea notarială prevăzute la pct. 271 şi 273 la ordinul de plată se anexează Borderoul de încasări ale taxelor de timbru pentru activitatea notarială, model stabilit potrivit prevederilor pct. 256, în care vor fi precizate sumele plătite de către contribuabili şi elementele de identificare a acestora.
278. Autorităţile administraţiei publice locale nu datorează comisioane pentru încasarea taxelor de timbru pentru îndeplinirea actelor notariale.
279. Taxele instituite prin Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumita în continuare Legea nr. 117/1999 , constituie venituri ale bugetelor locale.
280. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. I, II şi III din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcţie de sediul prestatorului de servicii.
281. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. IV din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcţie de domiciliul persoanei fizice sau de sediul persoanei juridice beneficiare a serviciului prestat, după caz.
282. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcţie de sediul comisiei locale de aplicare a legilor fondului funciar care a initiat procedura eliberării titlurilor de proprietate pentru care se plăteşte taxa respectiva.
(2) Potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 105/2004 privind unele măsuri pentru eliberarea şi înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole şi forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, taxele extrajudiciare de timbru, prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările ulterioare, nu se mai datorează.

Alin. (2) al punctului 282 din Normele metodologice de aplicare a art. 295 din Legea nr. 571/2003 a fost introdus de punctul 48 al secţiunii H a art. I din HOTĂRÂREA nr. 84 din 3 februarie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 147 din 18 februarie 2005.
283. (1) Taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului, după caz, în a carei/cărui raza administrativ-teritorială se afla amplasata unitatea care vinde timbre fiscale.
(2) Pentru determinarea destinaţiei sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile, unitatea, în înţelesul alin. (1), se identifica după adresa la care se afla situat punctul propriu-zis prin care se vand timbrele.
(3) Unităţile care vand aceste timbre au obligaţia să depună contravaloarea timbrelor fiscale la bugetele locale beneficiare până cel târziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedenta.
(4) Nedepunerea sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenul prevăzut la alin. (3) se sancţionează potrivit Codului de procedura fiscală, având elementele constitutive ale obligaţiilor bugetare locale calculate şi reţinute la sursa.
284. La nivelul municipiului Bucureşti taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se virează direct de către unităţile care vand aceste timbre la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcţie de raza teritorială în care se afla amplasate unităţile respective.
285. Taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b)-d) din Codul fiscal nu intra sub incidenţa prevederilor art. 287 din Codul fiscal.
286. Formularele tipizate utilizate de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în activitatea de colectare a veniturilor cuvenite bugetelor locale în condiţiile prezentului titlu se vor aproba prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor.
287. (1) Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite şi taxe locale, precum şi de obligaţii de plată accesorii acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanţa de urgenţă/ordonanţa/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorităţii deliberative a administraţiei publice locale, compartimentele de specialitate au obligaţia sa întocmească borderouri de scaderi.
(2) Anual, într-o anexa la hotărârea privind aprobarea contului de încheiere a exerciţiului bugetar se vor înscrie, în mod obligatoriu:
a) facilităţile fiscale acordate în anul fiscal de referinţa, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare din reglementările care au stat la baza acordării facilităţilor respective;
b) sumele înregistrate în evidenta separată a insolvabililor la data de 31 decembrie a anului fiscal de referinţa, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare an fiscal din cei 5 ani anteriori anului fiscal de referinţa;

c) sumele înregistrate în lista de ramasita la data de 31 decembrie a anului fiscal de referinţa, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare alt venit propriu al bugetului local respectiv.

(3) Prin sintagma anul fiscal de referinţa se înţelege anul fiscal pentru care se adoptă hotărârea prevăzută la alin. (2).

Codul fiscal:

Dispoziţii tranzitorii

Art. 296. - (1) Până la data de 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor şi taxelor prevăzute în prezentul titlu este cel stabilit prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu excepţia taxelor prevăzute la art. 267, 268 şi art. 271.

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevăzute la art. 267, 268 şi 271 va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 45 de zile de la data publicării prezentului Cod fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile art. 258 alin. (6) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile art. 287, începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, până la data de 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor art. 282, îşi încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Norme metodologice:

288. (1) Pentru anul 2004, impozitele şi taxele locale, precum şi taxele asimilate acestora se datorează după cum urmează:

a) impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, pe baza valorilor impozabile prevăzute la cap. II în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 şi în ceea ce priveşte acordarea bonificatiei pentru plata cu anticipatie, precum şi a facilităţilor fiscale;

b) impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor juridice, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

c) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în intravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 şi în ceea ce priveşte acordarea bonificatiei pentru plata cu anticipatie, în cazul persoanelor fizice;

d) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în extravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere prevederile art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, precum şi pe cele ale hotărârilor consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 în ceea ce priveşte acordarea bonificatiei pentru plata cu anticipatie, în cazul persoanelor fizice, şi a facilităţilor fiscale;

e) taxa asupra mijloacelor de transport, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. IV în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

f) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, prevăzute la art. 267 şi 268 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. V în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

g) taxa pentru serviciile de reclama şi publicitate, prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

h) taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate, prevăzută la art. 271 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VI în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

i) impozitul pe spectacole, în cazul videotecilor şi discotecilor, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VII în coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - art. 275 alin (2) coroborat cu art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

j) taxa hoteliera, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

k) alte taxe locale, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. X în coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - art. 283 coroborat cu art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

l) taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la pct. II-IV din anexa la prezentele norme metodologice, în coloana "Nivelurile actualizate pentru anul 2004".

(2) În anul 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor şi taxelor locale are la baza hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004.

(3) Pentru anul 2005, majorarea anuală, stabilită în condiţiile art. 287 din Codul fiscal, poate fi adoptată prin hotărâri ale autorităţilor deliberative până la data de 31 mai 2004 şi va fi aplicată începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) În anul 2004, se aplică scutirile prevăzute la art. 284 alin. (4) din Codul fiscal, ca excepţie de la prevederile alin. (1) lit. a) şi c).

289. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti adopta hotărârile prevăzute la pct. 288 alin. (1) lit. f) şi h) potrivit prevederilor art. 296 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Facilităţile fiscale acordate prin alte acte normative decât cele prevăzute în Codul fiscal îşi încetează aplicabilitatea începând cu anul 2004.

(3) Prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor se vor aproba normele metodologice pentru punerea în aplicare a reglementărilor privind taxele judiciare de timbru, taxele de timbru pentru activitatea notarială şi taxele extrajudiciare.

(4) Nivelurile impozitelor şi taxelor locale pentru anul 2005 se vor stabili avându-se în vedere nivelurile stabilite pentru anul 2004, prevăzute în anexa la prezentele norme metodologice, indexate/ajustate/actualizate prin hotărâre a Guvernului, potrivit prevederilor art. 292 din Codul fiscal, pentru a reflecta rata estimată a inflaţiei pentru anul 2005, exclusiv majorarea anuală prevăzută la art. 287 din Codul fiscal.

(5) Bonificatia pentru plata cu anticipatie a taxei asupra mijloacelor de transport, potrivit prevederilor art. 265 alin. (2) din Codul fiscal, se va stabili în luna mai a anului 2004, cu aplicabilitate în anul 2005.

290. Impozitele şi taxele locale instituite prin reglementări anterioare intrării în vigoare a Codului fiscal se urmăresc pe perioada de prescripţie, avându-se în vedere reglementările respective.

Anexă

---

la normele metodologice de aplicare

---

a prevederilor titlului IX din Codul fiscal

Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa la HOTĂRÂREA nr. 783 din 19 mai 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 482 din 28 mai 2004.

Anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa la HOTĂRÂREA nr. 797 din

TABLOUL

CUPRINZÂND VALORILE IMPOZABILE, IMPOZITELE ŞI TAXELE LOCALE, ALTE TAXE ASIMILATE ACESTORA, PRECUM ŞI AMENZILE CARE SE INDEXEAZĂ ANUAL PRIN HOTĂRÂRE A GUVERNULUI

I. CODUL FISCAL - TITLUL IX- Impozite şi taxe locale

VALORILE IMPOZABILE PREVĂZUTE LA ART. 251 ALIN. (3), IMPOZITELE ŞI TAXELE LOCALE CARE CONSTAU ÎNTR-O ANUMITĂ SUMA ÎN LEI ŞI CARE SE INDEXEAZĂ ANUAL, ÎN CONDIŢIILE ART. 292 ŞI RESPECTIV ART. 295 ALIN. (12), PRECUM ŞI AMENZILE CARE SE ACTUALIZEAZĂ POTRIVIT ART. 297 ALIN. (7)

CAPITOLUL II - IMPOZITUL PE CLĂDIRI		
VALORILE IMPOZABILE pe metru patrat de suprafaţa construită desfăşurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice		
Art. 251 alin. (3)		
	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006
Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/mp-	Valoarea impozabilă - lei/mp-
	Cu instalatii de apa, canalizare, electrice încălzire [condiţii cumulative	Fără instalatii de apa, canalizare, electrice încălzire electrice sau	Cu instalatii de apa, canalizare, electrice încălzire [condiţii cumulative	Fără instalatii de apa, canalizare, electrice încălzire electrice sau

	ve] rol/ron	încălzire rol/ron	ve]	încălzire
0	1	2	3	4
1. Clădiri cu pereţi sau cadre din beton armat, din caramida arsa, piatra naturala sau alte materiale asemanat.	6.313.000 /631,30	3.745.000 /374,50	669	397
2. Clădiri cu pereţi din lemn, caramida nearsa, paianta, valatuci, sipci sau alte materiale asemănătoare	1.712.000 /171,20	1.070.000 /107,00	182	114
3. Construcţii anexe corpului principal al unei clădiri, având pereţii din beton, caramida arsa, piatra sau alte materiale asemănătoare	1.070.000 /107,00	963.000 /96,30	114	102
4. Construcţii anexe corpului principal al unei clădiri, având pereţii din lemn, caramida nearsa, valatuci, sipci sau alte materiale asemănătoare	642.000 /64,20	428.000 /42,80	68	45

Font 7

CAPITOLUL III - IMPOZITUL PE TEREN

IMPOZITUL PE TERENURILE AMPLASATE ÎN INTRAVILAN - TERENURI CU CONSTRUCŢII

Art. 258 alin. (2)

Zona în cadrul localităţii	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005 -lei/ha*)- Nivelurile impozitului, pe ranguri de localităţi rol/ron						NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006 -lei/ha*)- Nivelurile impozitului, pe ranguri de localităţi					
	0	I	II	III	IV	V	0	I	II	III	IV	V
A	69.850.000/ 6.985	58.000.000/ 5.800	50.950.000/ 5.095	43.850.000/ 4.385	6.000.000/ 600	4.800.000/ 480	7.404	6.148	5.401	4.681	636	509
B	58.000.000/ 5.800	43.850.000/ 4.385	35.550.000/ 3.555	30.000.000/ 3.000	4.800.000/ 480	3.600.000/ 360	6.148	4.648	3.768	3.180	509	382
C	43.850.000/ 4.385	30.000.000/ 3.000	22.500.000/ 2.250	14.250.000/ 1.425	3.600.000/ 360	2.400.000/ 240	4.648	3.180	2.385	1.511	382	254
D	30.000.000/ 3.000	14.250.000/ 1.425	11.900.000/ 1.190	8.300.000/ 830	2.350.000/ 235	1.200.000/ 120	3.180	1.511	1.261	880	249	127

Font 9

IMPOZITUL PE TERENURILE AMPLASATE ÎN INTRAVILAN - ORICE ALTA CATEGORIE DE FOLOSINTA DECÂT CEA DE TERENURI CU CONSTRUCŢII

Art. 258 alin. (4)

Nr. crt.	Zona Categoria de folosinţă	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005 -lei/ha*)-				NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006 -lei/ha*)			
		Zona A	Zona B	Zona C	Zona D	Zona A	Zona B	Zona C	Zona D
1	Teren arabil	190.000/ 19	140.000/ 14	120.000/ 12	100.000/ 10	20	15	13	11
2	Pasune	140.000/ 14	120.000/ 12	100.000/ 10	80.000/ 8	15	13	11	9

3	Faneata	140.000/ 14	120.000/ 12	100.000/ 10	80.000/ 8	15	13	11	9
4	Vie	310.000/ 31	240.000/ 24	190.000/ 19	120.000/ 12	33	25	20	13
5	Livada	360.000/ 36	310.000/ 31	240.000/ 24	190.000/ 19	38	33	25	20
6	Padure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	190.000/ 19	140.000/ 14	120.000/ 12	100.000/ 10	20	15	13	11
7	Teren cu ape	100.000/ 10	80.000/ 8	60.000/ 6	x	11	9	6	x
8	Drumuri şi cai ferate	x	x	x	x	x	x	x	x
9	Neproductiv	x	x	x	x	x	x	x	x

---

*) În cazul impozitului pe terenurile amplasate în intravilan, la actualizarea pentru anul 2006 a nivelurilor acestuia, pentru a nu majoră sau diminua, după caz, nivelurile respective ca efect al rotunjirilor la a doua zecimala în urma conversiei generata de aplicarea Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale, s-a procedat la raportarea nivelurilor impozitului pe teren în lei/ha, ţinând seama de faptul ca 1 mp = 0,0001 ha.

IMPOZITUL PE TERENURILE AMPLASATE ÎN EXTRAVILAN

Art. 258 alin. (6) - lei/ha -

Terenul	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005 rol/ron	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006
Indiferent de rangul localităţii, categoria de folofinta şi zona unde este situat	11.000/1,10	1

CAPITOLUL IV - TAXA ASUPRA MIJLOACELOR DE TRANSPORT

Art. 263 alin. (2) Mijloace de transport cu tracţiune mecanică

Mijloc de transport	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005 rol/ron	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006
	valoarea taxei - lei/500cmc sau fracţiune -	valoarea taxei - lei/500cmc sau fracţiune -
Autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cmc, inclusiv	70.000/ 7,00	7
Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cmc	86.000/ 8,60	9
Autobuze, autocare, microbuze	140.000/ 14,00	15
Alte vehicule cu tracţiune mecanică cu masa totală maxima autorizata de până la 12 t inclusiv	150.000/ 15,00	16
Tractoare înmatriculate	93.000/ 9,30	10
Motociclete, motorete şi scutere	35.000/ 3,50	4

C.T.C.E. Piatra Neamţ

Art. 263 alin. (4) şi 292 alin. (3)	Autovehicule de transport marfa cu masa totală autorizata de peste 12 tone			
Numărul axelor şi masa totală maxima autorizata	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005		NIVELURILE PENTRU ANUL 2006	
	Taxa -(lei) rol/ron		Taxa -(lei)	
	Vehicule cu sistem de suspen-sie pneu-matica sau un echiva-lent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspen-şi pneuma-tica sau un echiva-lent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu doua axe	x	x	x	x
1. Masa peste 12 t, dar nu mai mult de 13 t	1.184.000 /118,40	1.302.000 /130,20	100	110
2. Masa peste 13 t, dar nu mai mult de 14 t	1.302.000 /130,20	1.420.000 /142,00	110	167
3. Masa peste 14 t, dar nu mai mult de 15 t	1.420.000 /142,00	1.656.000 /165,60	167	235
4. Masa peste 15 t	1.656.000 /165,60	3.314.000 /331,40	235	533
II. Vehicule cu trei axe	x	x	x	x
1. Masa peste 15 t, dar nu mai mult de 17 t	1.302.000 /130,20	1.420.000 /142,00	110	120
2. Masa peste 17 t, dar nu mai mult de 19 t	1.420.000 /142,00	1.539.000 /153,90	120	216
3. Masa peste 19 t, dar nu mai mult de 21 t	1.539.000 /153,90	1.894.000 /189,40	216	280
4. Masa peste 21 t, dar nu mai mult de 23 t	1.894.000 /189,40	2.959.000 /295,90	280	432
5. Masa peste 23 t, dar nu mai mult de 25 t	2.959.000 /295,90	4.497.000 /449,70	432	671
6. Masa peste 25 t	2.959.000 /295,90	4.497.000 /449,70	432	671
III. Vehicule cu patru axe	x	x	x	x
1. Masa peste 23 t, dar nu mai mult de 25 t	1.894.000 /189,40	2.012.000 /201,20	280	284
2. Masa peste 25 t, dar nu mai mult de 27 t	2.012.000 /201,20	2.959.000 /295,90	284	443
3. Masa peste 27 t, dar nu mai mult de 29 t	2.959.000 /295,90	4.734.000 /473,40	443	704
4. Masa peste 29 t, dar nu mai mult de 31 t	4.734.000 /473,40	7.101.000 /710,10	704	1.044
5. Masa peste 31 t	4.734.000 /473,40	7.101.000 /710,10	704	1.044
Art. 263 alin. (5) şi 292 alin. (3)	Combinati de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfa cu masa totală maxima autorizata de peste 12 tone			

C.T.C.E. Legea Neamț

Numărul axelor şi masa totală maxima autorizata	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005		NIVELURILE PENTRU ANUL 2006	
	Taxa -(lei) rol/ron		Taxa -(lei)	
	Axa/axe motoare cu suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Axa/Axe motoare cu alt sistem de suspensie	Axa/axe motoare cu suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Axa/Axe motoare cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu 2+1 axe	X	X	X	X
1. Masa peste 12 t, dar nu mai mult de 14 t	1.076.000 /107,60	1.302.000 /130,20	100	110
2. Masa peste 14 t, dar nu mai mult de 16 t	1.302.000 /130,20	1.420.000 /142,00	110	120
3. Masa peste 16 t, dar nu mai mult de 18 t	1.420.000 /142,00	1.539.000 /153,90	120	130
4. Masa peste 18 t, dar nu mai mult de 20 t	1.539.000 /153,90	1.656.000 /165,60	130	140
5. Masa peste 20 t, dar nu mai mult de 22 t	1.656.000 /165,60	1.775.000 /177,50	140	150
6. Masa peste 22 t, dar nu mai mult de 23 t	1.775.000 /177,50	1.894.000 /189,40	150	189
7. Masa peste 23 t, dar nu mai mult de 25 t	1.894.000 /189,40	2.367.000 /236,70	189	340
8. Masa peste 25 t	2.367.000 /236,70	4.023.000 /402,30	340	597
II. Vehicule cu 2+2 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 23 t, dar nu mai mult de 25 t	1.420.000 /142,00	1.539.000 /153,90	120	136
2. Masa peste 25 t, dar nu mai mult de 26 t	1.539.000 /153,90	1.894.000 /189,40	136	224
3. Masa peste 26 t, dar nu mai mult de 28 t	1.894.000 /189,40	2.367.000 /236,70	224	329
4. Masa peste 28 t, dar nu mai mult de 29 t	2.367.000 /236,70	2.722.000 /272,20	329	397
5. Masa peste 29 t, dar nu mai mult de 31 t	2.722.000 /272,20	4.379.000 /437,90	397	651
6. Masa peste 31 t, dar nu mai mult de 33 t	4.379.000 /437,90	6.154.000 /615,40	651	904
7. Masa peste 33 t, dar nu mai mult de 36 t	6.154.000 /615,40	9.349.000 /934,90	904	1373
8. Masa peste 36 t	6.154.000 /615,40	9.349.000 /934,90	904	1373
III. Vehicule cu 2+3 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 t, dar nu mai mult de 38 t	4.970.000 /497,00	6.745.000 /674,50	719	1001
2. Masa peste 38 t	6.745.000 /674,50	9.467.000 /946,70	1001	1361

IV. Vehicule cu 3+2 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 t, dar nu mai mult de 38 t	4.142.000 /414,20	5.917.000 /591,70	636	883
2. Masa peste 38 t, dar nu mai mult de 40 t	5.917.000 /591,70	8.284.000 /828,40	883	1221
3. Masa peste 40 t	8.284.000 /828,40	9.349.000 /934,90	1221	1806
V. Vehicule cu 3+3 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 t, dar nu mai mult de 38 t	3.314.000 331,40	3.669.000 /366,90	362	437
2. Masa peste 38 t, dar nu mai mult de 40 t	3.669.000 /366,90	4.379.000 /437,90	437	653
3. Masa peste 40 t	4.379.000 /437,90	8.876.000 /887,60	653	1040

Art. 263 alin.(6) Remorci, semiremorci sau rulote		
Masa totală maxima autorizata	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005	NIVELURILE PENTRU ANUL 2006
	Taxa -(lei) rol/ron	Taxa -(lei)
a) Până la 1 tona inclusiv	70.000/ 7,00	7
b) Peste 1 t, dar nu mai mult de 3 t	230.000/ 23,00	24
c) Peste 3 t, dar nu mai mult de 5 t	346.000/ 34,60	37
d) Peste 5 tone	438.000/ 43,80	46

Art. 263 alin.(7) Mijloace de transport pe apa		
1. Luntre, barci fără motor, scutere de apa, folosite pentru uz şi agrement personal	119.000/ 11,90	13
2. Barci fără motor, folosite în alte scopuri	356.000/ 35,60	38
3. Barci cu motor	711.000/ 71,10	75
4. Bacuri, poduri plutitoare	5.917.000/ 591,70	627
5. Şalupe	3.550.000/ 355,00	376
6. Iahturi	17.752.000/ 1775,20	1.882
7. Remorchere şi impingatoare:		
a) Până la 500 CP inclusiv	3.550.000/ 355,00	376
b) Peste 500 CP, dar nu peste 2.000 CP	5.917.000/ 591,70	627
c) Peste 2000 CP, dar nu peste 4.000 CP	9.468.000/ 946,80	1004
d) Peste 4.000 CP	14.201.000	1505

C.I.F. Piatra Neamţ

	1420,10	
8. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracţiune din aceasta	1.184.000/ 118,40	126
9. Ceamuri, slepuri şi barje fluviale:	x	x
a) Cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone inclusiv	1.184.000/ 118,40	126
b) Cu capacitatea de încărcare peste 1.500 tone, dar nu peste 3.000 tone	1.776.000/ 177,60	188
c) Cu capacitatea de încărcare peste 3.000 tone	2.959.000/ 295,90	314
CAPITOLUL V - TAXA PENTRU ELIBERAREA CERTIFICATELOR, AVIZELOR ŞI A AUTORIZAŢIILOR		
Art. 267 alin. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului, de urbanism, în mediu urban	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006
Suprafaţa pentru care se obţine certificatul de urbanism	Taxa -(lei) rol/ron	Taxa -(lei)
a) Până la 150 mp inclusiv	27.000 - 38.000 2,70 - 3,80	3 - 4
b) Între 151 şi 250 mp inclusiv	40.000 - 50.000 4,00 - 5,00	4 - 5
c) Între 251 şi 500 mp inclusiv	51.000 - 64.000 5,10 - 6,40	5 - 7
d) Între 501 şi 750 mp inclusiv	65.000 - 77.000 6,50 - 7,70	7 - 8
e) Între 751 şi 1.000 mp inclusiv	78.000 - 91.000 7,80 - 9,10	8 - 10
f) Peste 1.000 mp	91.000+139 lei/mp pentru fiecare mp care depăşeşte 1.000 mp 9,10+0,01 lei/mp pentru fiecare mp care depăşeşte 1.000 mp	10+1 lei/mp pentru fiecare mp care depăşeşte 1.000 mp
Art. 267 alin. (4) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavari	între 0 şi 54.000 inclusiv, pentru fiecare mp afectat între 0 şi 5,40 inclusiv, pentru fiecare mp afectat	între 0 şi 6 inclusiv, pentru fiecare mp afectat
Art. 267 alin. (7) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioscuri, tonete, cabine, spaţii de expunere, situate pe căile şi în spaţiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afisaj, a firmelor şi reclamelor	între 0 şi 54.000 inclusiv, pentru fiecare mp de suprafaţa ocupată de construcţie între 0 şi 5,40 inclusiv, pentru fiecare mp de suprafaţa ocupată de construcţie	între 0 şi 6 inclusiv, pentru fiecare mp de suprafaţa ocupată de construcţie
Art. 267 alin. (11) Taxa pentru eliberarea unei	între 0 şi 80.000 inclusiv, pentru	între 0 şi 9 inclusiv, pentru

autorizaţii privind lucrările de racorduri şi bransamente la reţele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie şi televiziune prin cablu	fiecare racord între 0 şi 8,00 inclusiv, pentru fiecare racord	fiecare racord
Art. 267 alin. (12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean	între 0 şi 107.000 inclusiv între 0 şi 10,70 inclusiv	între 0 şi 11 inclusiv
Art. 267 alin. (13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala şi adresa	între 0 şi 64.000 inclusiv între 0 şi 6,40 inclusiv	între 0 şi 7 inclusiv
Art. 268 alin. (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice:		
1. în mediul rural	între 0 şi 107.000 inclusiv între 0 şi 10,70 inclusiv	între 0 şi 11 inclusiv
2. în mediul urban	între 0 şi 535.000 inclusiv între 0 şi 53,50 inclusiv	între 0 şi 57 inclusiv
Art. 268 alin. (2) Taxa pentru eliberarea autorizatiilor de funcţionare	între 0 şi 130.000 inclusiv între 0 şi 13,00 inclusiv	între 0 şi 14 inclusiv
Art. 268 alin. (3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale	între 0 şi 214.000 inclusiv, pentru fiecare mp sau fracţiune de mp / între 0 şi 21,40 inclusiv, pentru fiecare mp sau fracţiune de mp	între 0 şi 23 inclusiv, pentru fiecare mp sau fracţiune de mp
Art. 268 alin. (4) Taxa pentru eliberarea certificatului de producător	între 0 şi 535.000 inclusiv între 0 şi 53,50 inclusiv	între 0 şi 57 inclusiv
CAPITOLUL VI - TAXA PENTRU FOLOSIREA MIJLOACELOR DE RECLAMA ŞI PUBLICITATE		
Art. 271 alin. (2) Taxa pentru afisaj în scop de reclama şi publicitate	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005 - lei/mp sau fracţiune de mp - rol/ron	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006 - lei/mp sau fracţiune de mp -
a) în cazul unui afisaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică	între 0 şi 214.000 inclusiv între 0 şi 21,40 inclusiv	între 0 şi 23 inclusiv
b) în cazul oricărui alt panou, afisaj sau structura de afisaj pentru reclama şi publicitate	între 0 şi 161.000 inclusiv	între 0 şi 17 inclusiv

	între 0 şi 16,10 inclusiv	
CAPITOLUL VII - IMPOZITUL PE SPECTACOLE		
Art. 275 alin. (2) Manifestarea artistică sau activitatea distractiva:	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005 - lei/mp - ROL/RON	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006 - lei/mp -
a) în cazul videotecilor	între 0 şi 1.200 inclusiv între 0 şi 0,12 inclusiv	între 0 şi 1 inclusiv
b) în cazul discotecilor	între 0 şi 2.400 inclusiv între 0 şi 0,24 inclusiv	între 0 şi 2 inclusiv
CAPITOLUL X - ALTE TAXE LOCALE		
Art. 283 alin. (1) Taxa zilnica pentru utilizarea temporară a locurilor publice şi pentru vizitarea muzeelor, a caselor memoriale, sau a monumentelor istorice de arhitectura şi arheologie	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005 ROL/RON între 0 lei/zi şi 119.000 lei/zi inclusiv între 0 lei/zi şi 11,90 lei/zi inclusiv	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006 între 0 lei/zi şi 13 lei/zi inclusiv
Art. 283 alin. (2) Taxa zilnica pentru deţinerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obţinerii de venit	între 0 lei/zi şi 119.000 lei/zi inclusiv între 0 lei/zi şi 11,90 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi şi 13 lei/zi inclusiv
Art. 283 alin. (3) Taxa anuală pentru vehicule lente	între 0 lei/an şi 321.000 lei/an inclusiv între 0 lei/zi şi 3,21 lei/zi inclusiv	între 0 lei/an şi 34 lei/an inclusiv
CAPITOLUL XIII - SANCŢIUNI		
LIMITELE MINIME ŞI MAXIME ALE AMENZILOR ÎN CAZUL PERSOANELOR FIZICE		
Art. 294 alin. (3) Contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la .....*1) lei la .....*2) lei, iar cea de la lit. b) cu amendă de la ....*3)lei la .....*4) lei	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2005 rol/ron 535.000*1) 53,50 1.070.000*2) 107,00 1.070.000*3) 107,00 3.200.000*4) 320,00	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2006 60*1) 110*2) 110*3) 340*4)
Art. 294 alin. (4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea,	2.140.000*1) 214,00 10.700.000*2)	230*1) 1.130*2)

evidenta şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amenda de la .....*1) lei la ....*2) lei	1070,00	

LIMITELE MINIME ŞI MAXIME ALE AMENZILOR ÎN CAZUL PERSOANELOR JURIDICE		
Art. 294 alin. (6) Contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la .....*1) lei la .....*2) lei, iar cea de la lit. b) cu amendă de la ....*3)lei la .....*4) lei	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2005 rol/ron	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2006
	2.140.000*1) 214,00	230*1)
	4.280.000*2) 428,00	450*2)
	4.280.000*3) 428,00	450*3)
	12.800.000*4) 1280,00	1.360*4)
Art. 294 alin. (6) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenta şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amenda de la .....*1) lei la ....*2) lei	8.560.000*1) 856,00 42.800.000*2) 4280,00	910*1) 4.540*2)

NOTĂ: Prin hotărârile privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale pentru anul 2006, adoptate de către autorităţile administraţiei publice locale în termenul prevăzut la art. 288 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, ţinând seama de competenţa data acestor autorităţi, potrivit prevederilor art. 287 din aceeaşi lege, de a putea modifica impozitele şi taxele locale peste nivelurile prevăzute în acest tablou, pentru uşurarea calculelor, se recomanda ca nivelurile impozitelor şi taxelor locale stabilite în suma fixa să fie rotunjite la leu prin adaos.

II. LEGEA NR. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările şi completările ulterioare

Extras din norma juridică	NIVELURILE AJUSTATE PENTRU ANUL 2005 -lei- rol/ron	NIVELURILE AJUSTATE PENTRU ANUL 2006 -lei-
Art. 2. (1) Acţiunile şi cererile evaluabile în bani, introduse la instanţele judecătoreşti, se taxeaza astfel:	X	X
a) până la valoarea de 366.000 lei a) până la valoarea de 38,80 lei	- plafon valoric pentru anul 2005 - plafon valoric pentru anul 2006	19.000 1,90	2
b) între 366.001 lei şi 3.660.000 lei b) între 38,81 lei şi 388 lei	- plafon valoric pentru anul 2005 - plafon valoric pentru anul 2006	19.000 lei + 10% pentru ce depăşeşte 366.000 lei/ 1,90 lei + 10% pentru ce depăşeşte 36,60 lei/	2 lei + 10% pentru ce depăşeşte 39 lei
c) între 3.660.001 lei şi 36,594.000 lei c) între 388,01 lei	- plafon valoric pentru anul 2005 - plafon valoric	348.000 lei + 8% pentru ce depăşeşte	37 lei + 8% pentru ce depăşeşte

şi 3.879,00 lei	pentru anul 2006	3.660.000 lei/ 34,80 lei + 8% pentru ce depăşeşte 366,00 lei/	388 lei
d) între 36.594.001 lei şi 182.970.000 lei d) între 3879,01 lei şi 19.394,80 lei	- plafon valoric pentru anul 2005 - plafon valoric pentru anul 2006	2.982.000 lei + 6% pentru ce depăşeşte 36.594.000 lei/ 298,20 lei + 6% pentru ce depăşeşte 3659,40 lei/	316 lei + 6% pentru ce depăşeşte 3.879 lei
e) între 182.970.001 lei şi 365.940.000 lei e) între 19.394,81 lei şi 38789,60 lei	- plafon valoric pentru anul 2005 - plafon valoric pentru anul 2006	11.765.000 lei + 4% pentru ce depăşeşte 182.970.000 lei/ 1176,50 lei + 4% pentru ce depăşeşte 18297,00 lei/	1247 lei + 4% pentru ce depăşeşte 19.395 lei
f) între 365.940.001 lei şi 1.829.700.000 lei f) între 38789,61 lei şi 193.948,20 lei	- plafon valoric pentru anul 2005 - plafon valoric pentru anul 2006	19.084.000 lei + 2% pentru ce depăşeşte 365.940.000 lei/ 1908,40 lei + 2% pentru ce depăşeşte 36594,00 lei/	2023 lei + 2% pentru ce depăşeşte 38.790 lei
g) peste 1.829.700.001 lei g) peste 193.948,20 lei	- plafon valoric pentru anul 2005 - plafon valoric pentru anul 2006	48.359.000 lei + 1% pentru ce depăşeşte 1.829.700.000 lei/ 4835,90 lei + 1% pentru ce depăşeşte 182970,00 lei/	5.126 lei + 1% pentru ce depăşeşte 193.948 lei
(2) .....Taxa aferentă acestei contestaţii nu poate depăşi suma de .....*1), indiferent de valoarea contestată		1.830.000*1) 183,00*1)	194*1)
Art. 3. Acţiunile şi cererile neevaluabile în bani se taxeaza astfel:		x	x
a) cereri pentru constatarea existenţei sau neexistentei unui drept, făcute în cadrul art. 111 din Codul de procedură civilă		183.000/ 18,30	19
a^1) cereri în anularea sau declararea nulităţii unui act juridic		110.000/ 11,00	12
b) cereri care privesc dreptul de folosinţă a locuinţelor sau a unor încăperi, nelegate de plată anumitor sume de bani, precum şi cereri de ordonanţa preşedinţială al căror obiect nu este evaluabil în bani		91.000/ 9,10	10
c) cereri pentru stabilirea calităţii de moştenitor, a masei succesorale, cereri de raport, cereri de reducţiune a liberalităţilor şi cereri de partaj		183.000/ 18,30	19
d) cereri de recuzare în materie civilă		37.000/ 3,70	4
e) cereri de suspendare a executării silite, inclusiv a executării vremelnice, precum şi cereri în legătură cu măsurile		91.000/	

asiguratorii	9,10	10
f) cereri de perimare şi cereri pentru eliberarea ordonanţei de adjudecare	91.000/ 9,10	10
g) contestaţii în anulare	91.000/ 9,10	10
h) cereri de revizuire	91.000 9,10	10
i) acţiuni de granituire, în cazul în care nu cuprind şi revendicarea unei porţiuni de teren	183.000/ 18,30	19
j) acţiuni posesorii şi cereri care au ca obiect servituţi	183.000/ 18,30	19
k) cereri de strămutare în materie civilă	37.000/ 3,70	4
l) cereri pentru investirea cu formula executorie a hotărârilor judecătoreşti pronunţate în ţara sau în alte tari şi a oricăror alte hotărâri sau înscrisuri prevăzute de lege, care nu sunt executorii potrivit legii	37.000/ 3,70	4
m) cereri introduse de cei vătămaţi în drepturile lor printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al unei autorităţi administrative de a le rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege:	x	x
- cererea pentru anularea actului sau, după caz, recunoaşterea dreptului pretins, precum şi pentru eliberarea unui certificat, unei adeverinte sau oricărui alt înscris	37.000/ 3,70	4
- cererea cu caracter patrimonial, prin care se solicita şi repararea pagubelor suferite - 10% din valoarea pretinsa, dar nu mai mult de	366.000/ 36,60	39
n) cereri pentru refacerea înscrisurilor şi a hotărârilor dispărute, precum şi cereri de repunere în termen	37.000/ 3,70	4
o) cereri pentru încuviinţarea executării silite	91.000/ 9,10	10
o^1) cereri pentru emiterea somaţiei de plată	366.000/ 36,60	39
p) cereri privind instituirea de măsuri asiguratorii asupra navelor şi aeronavelor	3.660.000/ 366,00	388
r) cereri de asistenţa judiciară, formulate de autorităţile străine, dacă prin convenţii internaţionale sau pe bază de reciprocitate nu s-a stabilit ca asistenţa judiciară internationala se efectuează gratuit:	x	x
- înmânarea de acte judiciare sau extrajudiciare	366.000/ 36,60	39
- efectuarea de comisii rogatorii	732.000/ 73,20	78
s) cereri de înfiinţare a popririi	91.000/ 9,10	10

Civic Piatra Neamț

t) cereri pentru eliberarea de către instanţele judecătoreşti de copii de pe hotărârile judecătoreşti, cu menţiunea ca sunt definitive sau irevocabile	19.000/ 1,90	2
t) cereri pentru legalizarea de copii de pe înscrisurile aflate la dosar, pentru fiecare exemplar de copie în parte	8.000/pagina 0,80/pagina	1/pagina
t^1) cereri pentru eliberarea oricăror alte certificate prin care se atesta fapte sau situaţii rezultate din evidentele instanţelor de judecată sau cu privire la dosarele aflate în arhiva acestora	8.000/ 0,80	1
u) notificările şi somatiile comunicate prin executorii judecătoreşti, de fiecare comunicare	37.000/ 3,70	4
v) cereri adresate Ministerului Justiţiei pentru supralegalizarea înscrisurilor sau copiilor de pe înscrisuri, destinate a fi utilizate în străinătate	8.000/ 0,80	1
x) cereri adresate Ministerului Justiţiei pentru autorizarea traducatorilor şi interpreţilor	183.000/ 18,30	19
Art. 4. Cereri pentru acordarea personalităţii juridice, pentru autorizarea funcţionarii	x	x
a) cereri pentru înregistrarea partidelor politice	366.000/ 36,60	39
b) cereri pentru acordarea personalităţii juridice asociaţiilor fără scop lucrativ, fundaţiilor, uniunilor şi federaţiilor de persoane juridice fără scop lucrativ, precum şi pentru modificarea actelor constitutive ale acestora	183.000/ 18,30	19
Art. 5. Cererile formulate în domeniul drepturilor de autor şi de inventator se taxeaza după cum urmează:	x	x
a) cereri pentru recunoaşterea dreptului de autor şi a celor conexe, pentru constatarea încălcării acestora şi repararea prejudiciilor, inclusiv plata drepturilor de autor şi a sumelor cuvenite pentru opere de arta, precum şi pentru luarea de măsuri în scopul prevenirii producerii unor pagube iminente sau pentru asigurarea repararii acestora	366.000/ 36,60	39
b) cereri pentru recunoaşterea calităţii de inventator, de titular de brevet, a drepturilor născute din brevetul de invenţie, din contractele de cesiune şi licenta, inclusiv drepturile patrimoniale ale inventatorului	366.000/ 36,60	39
Art. 6. În materie comercială, se taxeaza următoarele cereri:	x	x
a) cereri pentru înregistrarea sau autorizarea societăţilor comerciale, precum şi pentru modificarea actelor constitutive ale acestora, cereri pentru excluderea unui asociat, precum şi cereri de dizolvare şi lichidare a unei societăţi comerciale	366.000/ 36,60	39

Civitas Piatra Neamţ

b) cereri pentru lichidarea poziţiei dominante a unui agent economic	366.000/ 36,60	39
c) acţiuni, cereri şi contestaţii introduse în temeiul Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare şi a falimentului şi al Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor	366.000/ 36,00	39
d) cereri pentru contestarea devizului lucrărilor reglementate de art. 67 alin. 3 din Legea nr. 26/1996 (Codul silvic)	183.000/ 18,30	19
Art. 7. Taxele judiciare de timbru pentru unele acţiuni şi cereri referitoare la raporturile de familie sunt următoarele	x	x
a) pentru cererea de divorţ intemeiata pe art. 38 alin. 1 şi 2 din Codul familiei	366.000/ 36,60	39
b) pentru cererea de divorţ intemeiata pe art. 38 alin. 3 din Codul familiei, precum şi în cazul în care reclamantul nu realizează venituri sau acestea sunt inferioare salariului minim brut pe ţara	73.000/ 7,30	8
c) pentru cererile de stabilire a locuinţei minorilor, formulate potrivit art. 100 alin. 3 din Codul familiei, pentru cererea de încredinţare a copiilor minori, introdusă separat de acţiunea de divorţ, pentru cererile de reincredintare a copiilor minori ulterior divorţului, pentru acţiunea introdusă de un părinte care a recunoscut unul sau mai mulţi copii, în scopul purtării numelui sau, precum şi pentru cererile de încredinţare a copiilor minori din afară căsătoriei, formulate potrivit art. 65 din Codul familiei	55.000/ 5,50	6
Art. 8. (1) Cererile formulate potrivit Legii notarilor publici şi a activităţii notariale nr. 36/1995 se taxeaza după cum urmează:	x	x
a) cereri pentru soluţionarea conflictelor de competenţa dintre birourile notarilor publici	73.000/ 7,30	8
b) plângeri împotriva încheierii de respingere a cererii de îndeplinire a unui act notarial	73.000/ 7,30	8
c) cereri pentru supralegalizarea semnăturii şi a sigiliului notarului public de către Ministerul Justiţiei	37.00/ 3,70	4
Art. 8^1. (2) După plata taxelor succesorale, eliberarea de noi copii de pe hotărârile judecătoreşti prevăzute la alin. (1) se taxeaza cu ....*1)	19.000*1) 1,90*1)	2*1)
Art. 8^2. Cererile formulate potrivit Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătoreşti, cu modificările şi completările ulterioare, se taxeaza după cum urmează:	x	x
a) cereri pentru soluţionarea conflictelor de competenţa între	73.000/	

Piatra Neamţ

birourile executorilor judecătoreşti		7,30	8
b) plângeri împotriva refuzului executorului judecătoresc de a îndeplini un act sau de a efectua o executare silită		73.000/ 7,30	8
c) cereri pentru supralegalizarea semnăturii şi a ştampilei executorului judecătoresc		37.000/ 3,70	4
Art. 9. (1) Transcrierea sau, după caz, intabularea în registrele de publicitate a instrainarilor de imobile, pe bază de acte sub semnatura privată, şi a ordonanţelor de adjudecare se taxeaza în funcţie de valoarea declarata de părţi în act, dar nu mai puţin decât valoarea terenurilor şi construcţiilor, avută în vedere la stabilirea impozitelor, astfel.		x	x
a) până la 3.660.000 lei a) până la 388,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2005 - plafon valoric pentru anul 2006	4%, dar nu mai puţin de 37.000 lei 4%, dar nu mai puţin de 3,70 lei	4%, dar nu mai puţin de 4 lei
b) de la 3.660.001 lei la 18.297.000 lei b) de la 388,01 lei la 1.939,50 lei	- plafon valoric pentru anul 2005 - plafon valoric pentru anul 2006	147.000 lei + 3% pentru suma ce depăşeşte 3.660.000 lei 147.000 lei + 3% pentru suma ce depăşeşte 366,00 lei	16 lei + 3% pentru suma ce depăşeşte 388 lei
c) de la 18.297.001 lei la 36.594.000 lei c) de la 1.939,51 lei la 3.879,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2005 - plafon valoric pentru anul 2006	586.000 lei + 2% pentru suma ce depăşeşte 18.297.000 lei/ 58,60 lei + 2% pentru suma ce depăşeşte 1829,70 lei	62 lei + 2% pentru suma ce depăşeşte 1.940 lei
d) de la 36.594.001 lei la 54.570.000 lei d) de la 3.879,01 lei la 5.784,40 lei	- plafon valoric pentru anul 2005 - plafon valoric pentru anul 2006	952.000 lei + 1,5% pentru suma ce depăşeşte 36.594.000 lei/ 95,20 lei + 1,5% pentru suma ce depăşeşte 3659,40 lei	100,90 lei + 1,5% pentru suma ce depăşeşte 3.879 lei
e) peste 54.570.000 lei e) peste 5.784,40 lei	- plafon valoric pentru anul 2005 - plafon valoric pentru anul 2006	1.281.000 lei + 1% pentru suma ce depăşeşte 54.570.000 lei/ 128,10 lei + 1% pentru suma ce depăşeşte 5457,00 lei	136 lei + 1% pentru suma ce depăşeşte 5.784 lei
(4) Înscrierea drepturilor reale de garanţie (gaj, ipoteca, privilegii, fidejusiuni			

reale) se taxeaza cu 1,5% la cuantumul din creanta garantat, dar nu mai mult de	366.000/ 36,60	39
(5) Orice alte transcrieri, înscrieri sau notari în registrele de publicitate a situaţiei juridice a imobilelor, inclusiv radierea drepturilor reale de garanţie	37.000/ 3,70	4
(6) Acţiunile şi cererile prevăzute de Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispoziţiilor privitoare la cărţile funciare şi de Legea cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, altele decât cererile de efectuare a operaţiunilor de publicitate	73.000/ 7,30	8
(7) Eliberarea certificatelor de sarcini în urma cercetării registrelor de transcripţiuni şi inscriptiuni şi, după caz, a extraselor sau copiilor de carte funciară	19.000/ 1,90	2
Art. 11 (2) Se timbrează cu .....*1) cererile pentru exercitarea apelului sau recursului împotriva următoarelor hotărâri judecătoreşti:	37.000*1) 3,70*1)	4*1)
Art. 12. Cererile în vederea declarării recursului în anulare în cauze civile, adresate Ministerului Justiţiei sau Parchetului de pe lângă Curtea Suprema de Justiţie	73.000/ 7,30	8
Art. 13 Toate celelalte acţiuni şi cereri neevaluabile în bani, cu excepţia celor scutite de plată taxei judiciare de timbru potrivit legii	73.000/ 7,30	8

III. ORDONANTA NR. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată

ANEXA - LISTA TAXELOR DE TIMBRU PENTRU ACTELE ŞI SERVICIILE NOTARIALE, PRECUM ŞI A ACTELOR ŞI SERVICIILOR NOTARIALE SCUTITE DE PLATA TAXELOR DE TIMBRU

Extras din norma juridică	NIVELURILE AJUSTATE PENTRU ANUL 2005 -lei- rol/ron	NIVELURILE AJUSTATE PENTRU ANUL 2006 -lei-
LISTA TAXELOR DE TIMBRU PENTRU ACTELE ŞI SERVICIILE NOTARIALE		
1. Autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate şi ale altor drepturi reale ce au ca obiect bunuri imobile, inclusiv actele ce au ca obiect constituirea ca aport la capitalul social al dreptului de proprietate sau al altui drept real asupra bunurilor imobile se taxeaza la valoarea stabilită potrivit art. 4 alin. (1), după cum urmează:*1)	X	X
a) până la 136.960.000 lei - plafon valoric ptr. anul 2005 a) până la 14.517,80 lei - plafon valoric ptr. anul 2006	3% dar nu mai puţin de 257.000 lei 3% dar nu mai puţin de 27,50 lei	3% dar nu mai puţin de 29 lei

b) de la 136.960.001 lei la 274.990.000 lei b) de la 14.517,81 lei la 29.148,90 lei	- plafon valoric ptr. anul 2005 - plafon valoric ptr. anul 2006	4.120.000 lei+2% pentru suma ce depăşeşte 136.960.000 lei/ 412,00 lei+2% pentru suma ce depăşeşte 13696,00 lei	437ei+2% pentru suma ce depăşeşte 14.518 lei
c) de la 274.990.001 lei la 548.910.000 lei c) de la 29.148,91 lei la 58.184,50 lei	- plafon valoric ptr. anul 2005 - plafon valoric ptr. anul 2006	6.870.000 lei+ 1,5% pentru suma ce depăşeşte 274.990.000 lei/ 687,00 lei+1,5% pentru suma ce depăşeşte 27499,00 lei	728 lei + 1,5% pentru suma ce depăşeşte 29149 lei
d) de la 548.910.001 lei la 2.745.620.000 lei d) de la 58.184,51 lei la 291.0354,70 lei	- plafon valoric ptr. anul 2005 - plafon valoric ptr. anul 2006	10.978.000 lei+ 1% pentru suma ce depăşeşte 548.910.000 lei/ 1097,80 lei+ 1% pentru suma ce depăşeşte 54891,00 lei	1.164 lei + 1% pentru suma ce depăşeşte 58.185 lei
e) de la 2.745.620.001 lei la 5.492.310.000 lei e) de la 291.0354,71 lei la 582.184,00 lei	- plafon valoric ptr. anul 2005 - plafon valoric ptr. anul 2006	32.945.000 lei+ 0,75% pentru suma ce depăşeşte 2.745.620.000 lei/ 3294,50 lei+0,75% pentru suma ce depăşeşte 274562,00 lei	3.492 lei+0,75% pentru suma ce depăşeşte 291.036 lei
f) peste 5.492.310.001 lei f) peste 582.184,00 lei	- plafon valoric ptr. anul 2005 - plafon valoric ptr. anul 2006	53.554.000 lei+ 0,5% pentru suma ce depăşeşte 5.492.310.000lei/ 5355,40 lei +0,5% pentru suma ce depăşeşte 549231,00 lei	5.677 lei + 0,5% pentru suma ce depăşeşte 582.185 lei
2. Autentificarea testamentelor		83.000/ 8,30	9
3. Autentificarea actelor de partaj		257.000 27,50	29
4. Autentificarea actelor de lotizare (parcelare)		83.000/ 8,30	9
5. Autentificarea actelor de garanţie, inclusiv a contractelor de ipoteca		111.000/ 11,10	12
6. Autentificarea contractelor de comodat şi închiriere de bunuri		0,5% din valoarea bunurilor declarate de părţi sau, după caz, din cuantumul chiriei declarate de părţi, dar nu mai puţin de 137.000 lei/ 0,5% din valoarea bunurilor declarate de părţi sau, după caz, din cuantumul chiriei declarate de	0,5% din valoarea bunurilor declarate de părţi sau, după caz, din cuantumul chiriei declarate de părţi, dar nu mai puţin de 15 lei

	părţi, dar nu mai puţin de 13,70 lei	
7. Autentificarea procurilor	55.000/ 5,50	6
8. Autentificarea oricăror alte acte al căror obiect este evaluabil în bani, necuprinse la pct. 1-8	0,5% din valoarea declarata de părţi, dar nu mai puţin de 137.000 lei 0,5% din valoarea declarata de părţi, dar nu mai puţin de 13,70 lei	0,5% din valoarea declarata de părţi, dar nu mai puţin de 15 lei
9. Autentificarea actelor constitutive ale societăţilor comerciale, precum şi a actelor de modificare a acestora	257.000/ 27,50	29
10. Autentificarea actelor constitutive ale societăţilor agricole, precum şi a actelor de modificare a acestora	111.000/ 11,10	12
11. Autentificarea actelor de constituire şi a statutelor asociaţiilor fără scop patrimonial şi ale fundaţiilor, inclusiv a actelor de modificare	111.000/ 11,10	12
12. Autentificarea oricăror alte acte al căror obiect este neevaluabil în bani	16.000/ 1,60	2
13. Întocmirea actelor de protest al cambiilor, cecurilor şi al altor titluri la ordin	275.000/ 27,50	29
14. Legalizarea semnaturilor, a specimenelor de semnatura şi a sigiliilor, dare de data certa, certificarea unor fapte, pentru fiecare act	55.000/ 5,50	6
15. Legalizarea de copii de pe înscrisurile prezentate de părţi sau din arhiva notarului public, pentru fiecare copie	16.000/ 1,60	2
16. Legalizarea traducerii de către notarul public autorizat sau legalizarea semnăturii traducatorului, pentru fiecare exemplar	28.000/ 2,80	3
17. Primirea în depozit a înscrisurilor şi documentelor pe timp de un an sau fracţiune de un an, pentru fiecare exemplar	16.000/ 1,60	2
18. Eliberari de duplicate de pe actele notariale şi reconstituiri de acte originale	28.000/ 2,80	3
29. Taxa asupra succesiunilor, după valoarea acestora, se stabileşte astfel:*2)	X	X
a) până la 54.570.000 lei - plafon valoric ptr. anul 2005 a) până la 5.784,40 lei - plafon valoric ptr. anul 2006	3% dar nu mai puţin de 55.000 lei pentru fiecare moştenitor/ 3% dar nu mai puţin de 5,50 lei pentru fiecare moştenitor	3% dar nu mai puţin de 6 lei pentru fiecare moştenitor

b) de la 54.570.001 lei la 274.990.000 lei b) de la 5.784,41 lei la 29.148,90 lei	- plafon valoric ptr. anul 2005 - plafon valoric ptr. anul 2006	1.648.000 lei+2% pentru suma ce depăşeşte 54.570.000 lei/ 164,80 lei + 2% pentru suma ce depăşeşte 5457,00 lei	175 lei + 2% pentru suma ce depăşeşte 5.784 lei
c) de la 274.990.001 lei la 548.910.000 lei c) de la 29.148,91 lei la 58.184,50 lei	- plafon valoric ptr. anul 2005 - plafon valoric ptr. anul 2006	6.046.000 lei+ 1% pentru suma ce depăşeşte 274.990.000 lei/ 604,60 lei + 1% pentru suma ce depăşeşte 27499,00 lei	641 lei + 1% pentru suma ce depăşeşte 29.149 lei
d) peste 548.910.001 lei d) peste 58.184,50 lei	- plafon valoric ptr. anul 2005 - plafon valoric ptr. anul 2006	8.788.000 lei+ 0,5% pentru suma ce depăşeşte 548.910.000 lei/ 878,80 lei + 0,5% pentru suma ce depăşeşte 54891,00 lei	932 lei + 0,5 pentru suma ce depăşeşte 58.185 lei
20. Efectuarea oricăror altor acte notariale necuprinse la pct. 11-18, pentru fiecare act		160.000/ 1,60	2

*1) Potrivit prevederilor art. 284 alin. (12) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, astfel cum a fost modificat şi completat prin Ordonanţa de urgenta a Guvernului nr. 123/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 96/2005, taxele de timbru prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, cu modificările ulterioare, referitoare la autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate şi ale altor drepturi reale ce au ca obiect terenuri fără construcţii, din extravilan, se reduc la jumătate.

*2) Potrivit prevederilor art. 284 alin. (11) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, nu se datorează taxa asupra succesiunii, prevăzută de Ordonanţa Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, cu modificările ulterioare, dacă încheierea procedurii succesorale a fost facuta în termen de un an de la data decesului autorului bunurilor.

IV. LEGE NR. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru

ANEXA - LISTA CUPRINZÂND TAXELE EXTRAJUDICIARE DE TIMBRU

Extras din norma juridică	NIVELURILE AJUSTATE PENTRU ANUL 2005 -lei- rol/ron	NIVELURILE AJUSTATE PENTRU ANUL 2006 -lei-
CAP. 1. Taxe pentru eliberarea certificatelor de orice fel, altele decât cele eliberate de instanţe, Ministerul Justiţiei, Parchetul de pe lângă Curtea Suprema de Justiţie şi de notarii publici, precum şi pentru alte servicii prestate de unele instituţii publice	X	X
1. Eliberarea de către organele administratiei publice centrale şi locale, de alte autorităţi publice, precum şi de instituţii de stat, care, în exercitarea atribuţiilor lor, sunt în drept sa certifice anumite situaţii de fapt, a	3.000/	1

certificatelor, adeverintelor şi a oricăror alte înscrisuri prin care se atesta un fapt sau o situaţie, cu excepţia acelor acte pentru care se plăteşte o alta taxa extrajudiciara de timbru mai mare	0,30	
2. Eliberarea certificatelor de proprietate asupra animalelor, pe cap de animal:	X	X
- pentru animale sub 2 ani	3.000/ 0,30	1
- pentru animale peste 2 ani	7.000/ 0,70	1
3. Certificarea (transcrierea) transmisiunii proprietăţii asupra animalelor, pe cap de animal, în bilete de proprietate:	X	X
- pentru animale sub 2 ani	11.000/ 1,10	1
- pentru animale peste 2 ani	30.000/ 3,00	3
4. Eliberarea certificatelor fiscale	38.000/ 3,80	4
5. Eliberarea, la cerere, a certificatelor medico-legale şi a altor certificate medicale folosite în justiţie	11.000/ 1,10	1
6. Eliberarea, la cerere, a certificatelor de cazier judiciar	8.000/ 0,80	1
7. Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civilă a schimbării numelui şi a sexului	100.000/ 10,00	11
8. Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civilă a desfacerii căsătoriei	7.000/ 0,70	1
9. Transcrierea, la cerere, în registrele de stare civilă române, a actelor de stare civilă întocmite de autorităţile străine	7.000/ 0,70	1
10. Reconstituirea şi întocmirea ulterioară, la cerere, a actelor de stare civilă	7.000/ 0,70	1
11. Eliberarea altor certificate de stare civilă în locul celor pierdute, sustrase, distruse sau deteriorate	7.000/ 0,70	1
CAP. 2. Taxe pentru eliberarea sau preschimbarea actelor de identitate şi înscrierea menţiunilor în acestea, precum şi pentru eliberarea permiselor de vânătoare şi de pescuit	X	X
1. Acte de identitate:	X	X
a) eliberarea sau preschimbarea cărţilor de identitate (inclusiv a celor provizorii) şi a buletinelor de identitate pentru cetăţenii români, eliberarea carnetelor de identitate, precum şi eliberarea sau prelungirea valabilităţii legitimatiilor provizorii pentru cetăţenii străini şi persoanele fără cetăţenie	3.000/ 0,30	1
b) înscrierea menţiunilor privind	3.000/	

C.T.E. Piatra Neamţ

schimbarea domiciliului sau a reşedinţei	0,30	1
c) viza anuală a carnetelor de identitate ale cetăţenilor străini şi ale persoanelor fără cetăţenie	38.000/ 3,80	4
d) eliberarea unor noi cărţi, buletine, carnete de identitate şi legitimatii provizorii în locul celor pierdute, furate sau deteriorate	41.000/ 4,10	4
2. Înregistrarea cererilor persoanelor fizice şi juridice privind furnizarea unor date din Registrul permanent de evidenta a populaţiei	3.000/ 0,30	1
3. Eliberarea sau viza anuală a permiselor de vânătoare	15.000/ 1,50	2
4. Eliberarea sau viza anuală a permiselor de pescuit	8.000/ 0,80	1
CAP. 3. Taxe pentru examinarea conducatorilor de autovehicule în vederea obţinerii permiselor de conducere	X	X
1. Taxe pentru examinarea candidaţilor care au absolvit o şcoala de conducatori de autovehicule:	X	X
a) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din subcategoria A1	24.000/ 2,40	3
b) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoria A	38.000/ 3,80	4
c) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparţinând uneia dintre categoriile sau subcategoriile B, B1, B+E	47.000/ 4,70	5
d) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparţinând uneia dintre categoriile sau subcategoriile C1, D1, Tr	92.000/ 9,20	10
e) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparţinând uneia dintre categoriile sau subcategoriile C1+E, D1+E, C, D, Tb, Tv	116.000/ 11,60	12
f) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoriile C+E, D+E	141.000/ 14,10	15
2. Taxe pentru examinarea persoanelor care nu au absolvit o şcoala de conducatori de autovehicule, cu excepţia celor prevăzute la pct.3	de 5 ori taxele prevăzute la pct. 1 corespunzător fiecărei categorii şi subcategorii de autovehicule	de 5 ori taxele prevăzute la pct. 1 corespunzător fiecărei categorii şi subcategorii de autovehicule
3. Taxe pentru examinarea persoanelor cărora le-a fost anulat permisul de conducere, pentru categoriile cuprinse în permisul anulat	dublul taxelor prevăzute la pct. 1	dublul taxelor prevăzute la pct. 1
4. Taxe pentru examinarea persoanelor care au fost respinse de trei ori la examenul pentru obţinerea aceleiaşi	de 3 ori taxele prevăzute la pct. 1 ori,	de 3 ori taxele prevăzute la pct. 1 ori,

C.J.C.M. Piatra Neamţ

categorii a permisului de conducere	după caz, la pct. 2 sau 3	după caz, la pct. 2 sau 3
CAP.4. Taxe de înmatriculare a autovehiculelor şi remorcilor, autorizare provizorie de circulaţie şi autorizare de circulaţie pentru probe	X	X
1. Taxe de înmatriculare permanenta sau temporară a autovehiculelor şi remorcilor:	X	X
a) autovehicule şi remorci cu masa totală maxima autorizata de până la 750 kg inclusiv	247.000/ 24,70	26
b) autovehicule şi remorci cu masa totală maxima autorizata cuprinsă între 750 kg inclusiv şi 3.500 kg inclusiv	488.000/ 48,80	52
c) autovehicule şi remorci cu masa totală maxima autorizata mai mare de 3.500 kg	978.000/ 97,80	104
2. Taxe de autorizare provizorie a circulaţiei autovehiculelor şi remorcilor neinmatriculate permanent sau temporar	70.000/ 7,00	7
3. Taxe de autorizare a circulaţiei pentru probe a autovehiculelor şi remorcilor	2.792.000/ 279,20	296
CAP.5. Taxe pentru eliberarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor dobandite în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991*)	100.000 lei/ hectar sau fracţiune de hectar/ 10,00 lei/hectar sau fracţiuni de hectar	11 lei/ hectar sau fracţiune de hectar

_____

*) Potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 105/2004 privind unele măsuri pentru eliberarea şi înmânarea titlurilor de proprietate asupra trenurilor agricole şi forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, aprobată prin Legea nr. 34/2005, taxele extrajudiciare de timbru, prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările ulterioare, nu se mai datorează.